

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 41.

Siječanj 1932.

Broj 1.

NAČELA PAPE LEONA XIII. I PIJA XI. ZA DRUŠVENI POREDAK.

Mjesečna nakana u siječnju blagoslovljena od sv. Oca.

Srce dobrog Pastira.

Dode Gospodin jednom u Galileju »i prohodaše po svim gradovima i selima učeći po zbornicama njihovim i propovijeda-jući evandelje o kraljevstvu i iscjeljujući svaku bolest i svaku nemoć«. Mt. 9, 35. Kao uvijek tako je i ovaj put navalio za njim silan narod. »A gledajući ljudi sažali mu se, jer bijahu izmučeni i ležahu kao ovce, koje nemaju pastira. Tada reće učenicima svojim: Žetve je istina mnogo a poslenika malo. Molite se dakle Gospodaru žetve, da pošalje poslenika na žetvu svoju.« Mt. 9, 36—38.

Ove riječi Isusove imaju kao i sve druge njegove riječi vječnu vrijednost. Ne gleda Bog samo na jedan dan ili jedan čas, već on vidi sva vremena. I danas gleda Gospodin tolike milijune radnika po svem svijetu. Traže rada na sve strane a rada nema ni za lijek. Zima je, žena kuka, djeca plaču a ne možeš ih umiriti. Ovim bijednicima pridružili se još i mnogi drugi. Ima po svijetu puno seljaka, koji nemaju svoje zemlje, već obrađuju tudu grudu. Kako im to ne ne dostaje, da namire sve potrebe svoje obitelji, polaze zimi u gradove, da nadu bilo kakvu zaradu te tako pokriju još ono troškova, što iz zemlje nisu mogli namiriti. Broj nezaposlenih biva tako sve veći, pa je danas i mnogim jakim državama teško da namire i ono malo potpore za ove bijednike. Odoše lijepi milijuni, a pravo nisi nikome pomogao.

Nepozvani pomoćnici.

Što nam je dakle raditi, da se ovim ljudima pomogne? Na ovo pitanje traže odgovor vjekovi. Uvijek su tražili ljudi način,

kako će srediti prilike na ovom svijetu tako, da mogu svi ljudi imati onoliko, koliko im treba da prehrane sebe i svoju obitelj. Pisalo se o tom puno, govorilo se još više. Najviše ih ima, koji vele, da je svemu današnjemu zlu kriva privatna imovina. Po toj imovini, vele oni, sabire se sve više blaga u rukama nekolicine — dok drugi nemaju ama baš ništa. Stoga, vele oni, moramo gledati, da bude sve zajedničko. Svi ćemo raditi za jednu kasu i svi ćemo iz te kase dobro živjeti. Svako će raditi i svako će dobiti ono, što mu treba i koliko mu treba. Kako se zajednica u učenom jeziku zove komunitas, a oni koji zajednicu traže komunes, zajedničari — prozvaše sve takove ljudi jednim imenom komunisti. I ovi se komunisti proširiše na sve strane svijeta obećavajući sirotinji brzo i povoljno rješenje svih njihovih nedaća. Vuku se ti

njihovi govorovi već mnogo godina, ali im malo ko vjeruje. Niko ne će a i ne može da vidi, kako bi pošteno stečeni imetak, što ga pojedinac uživa, mogao biti izvor tolike bijede i nevolje u svijetu. S tim se slaže i naša mati sv. Crkva katolička.

Papa Leon XIII. progovorio je i o ovoj stvari prije 40 godina u svojem pismu, koje počimlje s riječima »Rerum novarum« pa ga po tim riječima svagdje spominjemo i iznosimo. U tom pismu veli sv. Otac ovako: Komunizam ne valja. On baš škodi samome radniku. Radnik radi, da zasluzi. Zasluzba je njegova svojina. Ako je njegova svojina, može slobodno s njom raspolagati. Komunizam to ne da. On traži, da to dade u kasu pa će drugi s tim raspolagati. Ne valja opet komunizam, jer je nepravedan. On nijeće privatno vlasništvo. A baš sada narav traži privatni imetak. Ima čovjek razum, da misli i promišlja da se osigura za crne i teške dane. Zato kupi i što je sabrao, to čuva. A to je baš privatno vlasništvo. A i svaki dan čovjek toliko toga treba. I te potrebe namiruje iz privatnog imetka. Ovo pravo nije čovjeku dala država, kako jedni

vele, već je to pravo starije od države. Prije ga je čovjek imao nego je država bila pa mu ga nije mogla dati a ne može mu ga stoga ni uzeti. Još ga manje može ko drugi uzeti. Jer odakle većinom to privatno vlasništvo? Zemlja, veli sv. Otac, hrani najviše ljudi. Ali zemlja daje samo onda, kad je obrađena i uredena. Ovo može biti, dok je zemlja u privatnim rukama. Seljak utiskuje u zemlju, kad je obrađuje, nekako samoga sebe. U toj je zemlji njegov trud i znoj i to nesamo od jednog ili dvojice ljudi već od svih članova obitelji kroz tolike godine. Tako je ta zemlja postala hraniteljica, jer je u nju sve dano i stavljeno. Zločinac je stoga onaj, koji hoće da otme zemlju onome, koji ju obradio i svojom učinio.

Još nešto. Čovjek ima pravo da osnuje obitelj. Obitelj rada djecu. Djeca nisu ništa drugo već produživanje života očeva. Stoga se otac mora brinuti za njihovu budućnost. A to je moguće

Križarice na duh. vježbama u Zagrebu u trav. 1931.

samo onda, kad postoji privatno vlasništvo. Djeca tada znaju, ovo je naše pa će nastaviti na očevini svojoj, da hrane sebe i svoje.

Ne valja komunizam, jer je prevratan. On uči, da valja pa i na silu sve ovo dosadanje prevrnuti i novo stvoriti. U Rusiji počeli su komunisti tako raditi i doveli su bogatu zemlju u propast. Sve to crniji glasovi stižu iz onih strana. Stoga valja komunizam zabaciti. Svako nastojanje, da se radniku i seljaku pomogne, mora se temeljiti na tom, da privatno vlasništvo ostane sveto i netaknuto, završuje s pravom sv. Otac.

Komunizam dakle ne može da nas spasi. Gdje nam valja tražiti pomoći? Sv. Otac navodi tri pomoćnika.

Crkva — prvi pravi pomoćnik.

Bez vjere i Crkve nema pomoći. Bez nje bit će sav trud uzaludan. Crkva vadi svoju nauku iz evanđelja te njom odgaja um i volju čovjeka. Evanđelje je riječ Božja pa ne može prevariti a odgajati moraš um i volju, ako hoćeš nešto dobro da stvorиш. Ovaj

će odgoj unijeti u sve redove kršćansku pravednost. Crkva uči gospodare, da radnici nisu robovi. Stoga ne smiju izrabljivati njihove sile i iskorističivati ih radi same dobiti. Ovo je baš najveća nevolja moderne dobe. U svemu se traži samo dobit i radi same dobiti zaboravlja se i hotimice napušta sve Božje i ljudsko. Čovjek je sigurno daleko viši već ona dobit, što je iz njegove krvi isisana.

Sv. Otac traži, da se radnicima mora dati i vremena i pri-gode, da mogu obavljati svoje vjerske dužnosti. Ko čovjeku ne da nikada prilike, da podje do Boga, taj ga uči, da Boga zaboravi. A kad čovjek na to zaboravi, zaboravit će brzo i sve drugo. Na-žalost današnje tvornice na to ne paze. Rade dan i noć, u petak i svetak te tako ubijaju u čovjeku sve ono bolje i više.

Nepravedno je također, što se od radnika daleko više traži nego je on kadar učiniti. U malo godina iscrpi se radnik te nije za nikakav posao pa ga onda bace na ulicu poput iscjedena limuna. Nevolja je još veća, kad čovjek gleda, kolike su žene u teškim poslovima po tvornicama, dok kod kuće čekaju zanemarena i zapuštena djeca. A i djecu vuku često puta u teške poslove koji im doskora pokvare i tijelo i dušu.

Sve je ovo velika nepravica, koja se mora pošto poto praviti. Treba dati radnicima poštenu plaću, da mogu prehraniti sebe i svoje pa ne će onda biti toliko gomilanja besposlenih ljudi. Valja dati radnicima priliku, veli sv. Otac, da se smiju udruživati i tako sebi pomagati, jer je u udruženju moć i snaga svakoga a osobito nevolje. Radnicima opet dovikuje Papa, da moraju držati sklopljene ugovore i da ne smiju praviti gospodarima štete.

Tako Crkva uči dvoje. Jednima veli: Budite pravedni i dajte radniku, što ga ide. Drugima: Djeca ne smiju nikako u tvornice a žena neka je kod kuće i kod djece. Ono prvo donijet će radniku toliko, da može sebe i svoje prehraniti, dok će ono drugo odstraniti cete nezaposlenih radnika.

Sve bi se ovo moglo lako provesti, kad se ne bi svagdje gledalo samo na dobitak. Stoga opominje poglavdar Crkve strogo sve bogataše, da se sjete, da će jednom davati Bogu račun za svoje bogatstvo. Nisu oni neograničeni gospodari svega. Sve je to njima od Boga posuđeno, sve će morati jednom ostaviti pa neka stoga gledaju, da za živa što više dobra učine, da nadu jednom vječnu plaću u nebu. Sve su ovo lijepe riječi, koje su mnosi gospodari razumjeli i proveli na svoju korist i blagodat radnika.

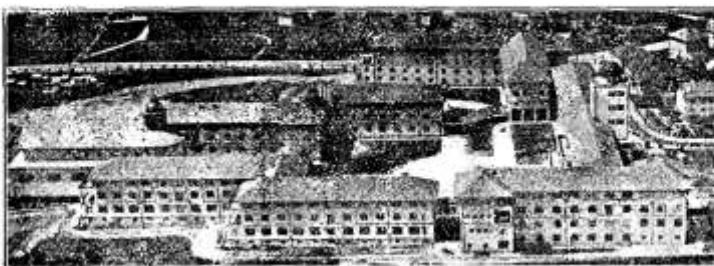
Država — drugi pomoćnik.

Ona mora da se brine za opće blagostanje. Njezina je dužnost da se skrbi, da u državi vlada red, da se poštuje vjera i pravica. U uredenoj državi ne smije biti puno tereta a i ti moraju biti pravedno razdijeljeni. Najviše pomoći trebaju oni, koji su najbjedniji. Ne smije ona dozvoliti, da se sa sirotinjom radi, što se hoće, već joj je paziti, da ne bude radno vrijeme prekomjerno i

da radnik dobije svoju krvavo zasluženu plaću. Kako je država mati ljudi, mora ona gledati, da se dobitak pravedno razdjeli, da ne ide sve u jedan džep, dok toliki drugi nemaju ništa. Svakom se radniku, veli sv. Otac, mora toliko dati, da prehrani sebe, ženu, djecu i da može još nešto sačuvati za bolest i starost. Stoga je državi paziti da privatno vlasništvo ostane sveto i netaknuto. Za nevoljne i siromaše, kojih će po Božjim riječima bili uvijek među nama, valja osnovati posebne zavode, da tu dobiju ono, što ne mogu zaraditi uslijed svoje slabosti i nevolje. Država je iza Crkve najsavršenije društvo od Boga dano, da čovjeka pomogne pa je njoj nastojati, kako će srediti sve prilike tako, da mogu svi ljud živjeti i zadovoljni biti.

Gospodar i radnik — treći pomoćnik.

Ovi jedni i drugi moraju složno da rade. Oni će se naći u zajedničkim društvima, gdje će medusobno sređivati svoje prilike. Tu će rješavati pitanja radničke zaštite, pitanja plaće, potrošnji se za pomoći u nevolji, bolesti i iznemoglosti. Dobra su i

Zgrade nadb. dječ. sjemeništa u Zagrebu. Slika iz aeroplana.

ona udruženja, u kojima su sami radnici. Tu će oni iznositi svoje tegobe i rješavati ih u svoju korist. Ovakva su društva bila u srednjem vijeku poznata pod imenom »cehova«. Bilo ih je i u našim stranama, a bila su dobra zaštita radnika i obrtnika. Kad je došlo nova doba takozvane slobode, ukinuta su ta društva te nema do danas ništa, što bi ih nadomjestilo. Gospodari su udruženi u najbolje organizacije, a radnik nigdje. Samo, upozoruje sv. Otac, ovakova društva moraju biti vodena u kršćanskom duhu. Ako toga ne bude, ona će zaći na krivi put i više će škoditi nego koristiti.

Sv. Otac zaključuje: Ako hoćemo da pomognemo bijedi radnika i seljaka, moramo poraditi svi. Svako neka bude na svojem mjestu pa će brzo sve na bolje krenuti. U našem radu valja da nas vode dvije velike riječi a to su *pravednost i ljubav*. Prva traži, da svakome dadeš njegovo, a druga veli, da siromahu pomognes u nevolji. Ove dvije kreposti donio je i učio Isus te

po njima spasio svijet. Po njima, na temelju nauke Isusove, možemo srediti i današnje jadne naše prilike. Drukčije ne će ići, jer se bez Boga nikako ne može.

Josip Müller D. I.

POVRATAK JAKOBITA U CRKVU KATOLIČKU.

Misija nakana u siječnju blagoslovljena od sv. Oca.

Velik dio katolika u Siriji i Mezopotaniji otpao je u 6. stoljeću od prave Crkve Kristove. Prozvali se Jakobitima po ne-retnom biskupu, s kojim su zajedno otpali.

U 13. stoljeću opet se ovi otpadnici pomirile s rimokatoličkom Crkvom, od koje nažalost iznova otpadoše g. 1653.

Međutim i u naše dane počeli se Jakobiti vraćati u pravu Crkvu. U ovom pokretu osobitih zasluga stekao si jakobitski nadbiskup Mar Ivanios. Čovjek je to vrlo naobražen, a usto i pobožan. Osnovao je dvije redovničke zadruge: mušku i žensku. Kad je izjavio, da mu savjest nalaže povratak u Crkvu rimokatoličku, mnogi se povedoše za njim. Obratio se i na druge vjerske poglavice jakobitske s molbom, da se povedu za njegovim primjerom. A da njegova molba ne ostane bez uspjeha, molimo se Presv. Srcu, neka rasvjetli one, što se nalaze u tami zablude.

DUHOVNO BLAGO ZA SV. OCA PAPU.

U raznim zgodama već od g. 1872. slali su članovi Apostolstva molitve duhovno blago Namjesniku Kristovu u Rim. I ove godine na svetkovinu sv. Petra i Pavla predati će vrhovni upravitelj Apostolstva molitve sv. Ocu duhovno blago, što će mu ga njegova djeca poslati sa svih strana svijeta. A predat će se sv. Ocu ovom prilikom samo ono duhovno blago, što će mu se sabrati od 1. siječnja do 31. ožujka.

— Koja dobra djela spadaju u ovo blago?

— Sva dobra djela, što će ih tko prikazati kroz ova tri mjeseca za sv. Oca.

— Treba li u tu svrhu kod svakog djela misliti, da ga prikazujem za sv. Oca?

— Ne treba, već je dosta, da se za sva tri mjeseca jedanput zakrene na pr.: Sve sv. Mise, sv. Pričesti, svi pobožni zazivi itd. neka budu za sv. Oca. Ali bolje je, ako se ova nakana što češće obnavlja, najbolje svaki dan izjutra.

Pokažimo i ovom zgodom, kako ljubimo sv. Oca. Pošaljimo mu što više duhovnog blaga.

Križari i Križarice neka posebno označe svoje duhovno blago.

Ovo se blago sredeno mora poslati u Rim do 1. svibnja. Štoga neka svakko u travnju što ranije pošalje svoje duhovno

Božićno vrijeme

blago na Urednika Glasnika Srca Isusova, Zagreb I, 147. A da urednik lakše izbroji ovo blago, neka ga svatko označi na ovakvoj ili sličnoj ceduljici:

DUHOVNO BLAGO APOSTOLSTVA MOLITVE ZA SV. OCA PAPU.	
Od 1. siječnja do 31. ožujka 1932.	
Mise	
Pričesti	
Pohodi Presv. Sakramenta	
Dobra djela	
Zrtve	
Svega	

BOŽIĆNO VRIJEME.

Oj slava tebi, Isuse,
Od Majke Djeve rođeni,
Sa Ocem, Duhom presvetlim
U vjekovječne vjekove. Amet

U novoj smo crkvenoj godini, koja je započela Adventom ili Došašćem Gospodinovim. Ovaj odsjek crkvene godine sastoji od četiri nedjelje pred Božićem. Sv. Crkva cijelo to vrijeme mol i željno očekuje Isusa, svog Spasitelja. U nedjeljnim misama Adventa kao i u zornicama žudi ona za Isusom, obećanim Mesijom Rosite, nebesa, s visine i oblaci neka dažde pravednika! Neka se otvori zemlja i neka iz nje nikne Spasitelj! Iz. 45, 8.

Zelje i molitve sv. Crkve ispunjuju se u Badnjenoj noći.

Kako radosni polazimo na ponoćku i prenašamo se u ona vremena, kad su Josip i Marija lutali po Betlehemu tražeći zaklonište...

»A kad su bili ondje, dode vrijeme da ona rodi. I rodi Sina svoga prvanca i povi ga u pelenice i metnu u jasle, jer nisu imala mjesta u gostionici. Lk. 2, 6—7. Sretne li noći, koju je Bog »rasvjetlio sjajem pravoga svijetla«. (Iz »Molitve«). Osim Marije Josipa i Djetešća vidimo andela, kako javlja pastirima: »Danas se rodio Spasitelj, koji je Krist Gospod.«

Cijela polnočka odiše veseljem. Sv. nas Crkva pozivlje da sudjelujemo u njenoj radosti, jer je došao žuđeni Spasitelj: »Neka se vesele nebesa i neka se raduje zemlja pred licem Gospodnjim, jer je došao.« (Prikazanje).

Svaki svećenik smije na Božić služiti tri sv. Mise na spomen trovrsnog rođenja Isusova, t. j. od vijeka od Boga Oca, od Djeve Marije i u našoj duši po milosti posvećujućoj.

U zornici na Božić slušamo pastire, kako jedan drugome govori: »Hajdemo do Betlehema, da vidimo to, što se dogodilo, što nam je obznanio Gospodin. I dodoše žurno i nadose Mariju i Josipa i djetešće, gdje leži u jaslama.« Došao je onaj, kojeg smo očekivali cijeli Advenat. »Svjetlost će danas zasjati nad nama, jer nam se roditi Gospod.« (Ulaz)

U trećoj nas božićnoj Misiji pozivlje sv. Crkva, da pjevamo pjesmu Gospodu, »jer nam je učinio divne stvari. — »Dijete nam se rodilo i Sin nam je darovan.« (Ulaz) U evandelju pratimo mudrace sa istoka, koji pitaju kralja Heroda: »Gdje je

Krifari u Ferdinandovcu.

kralj židovski, što se rodio, jer vidjesmo njegovu zvijezdu na istoku i dodosmo da mu se poklonimo.« Kad je to čuo kralj Herod, uplašio se i sav Jerusalem s njime. I Herod namisli ubiti Isusa. Već od prvog dana na zemlji imade Isus neprijatelja...

Kad su mudraci našli Isusa, »padoše ničice i pokloniše mu se, pa otvoře blago svoje i izniješe mu darove: zlato i tamjan i smirnu.«

Poslije Božića redaju se blagdani puni značenja. Odmah dolazi sv. Stjepan — 26. XII.. Kako je je to lijepo, da se sv. Crkva odmah poslije rođenja Isusova spominje prvi gospodar, prvičnik, koji je prolio svoju krv za nauku nemoćnog Djeteta u štalici!

Sv. Stjepan je također uzor života po toj nauci. Njega židovi kamenuju, a on moli: »Oprosti im, Gospodine, jer ne znaju što čine.«

I sv. Crkva moli u današnjoj Misi: »Daj nam, molimo, Gospode, naslijedovati, što častimo, eda naviknemo neprijatelje ljubiti, jer slavimo rodendan onoga, koji je znao i za progonitelje svoje moliti Gospoda našega Isusa Krista Sina Tvojega: Koji s Tobom živi i kraljuje.« (Molitva).

Poslije sv. Stjepana spominje se sv. Crkva odmah sv. Ivana Evanđeliste — 27. XII. Isus je Ivana jako ljubio. Valjda zato, što je bio djevica.

Zatim imamo blagdan Nevine dječice — 28. XII., koju je dao Herod pogubiti u nakani, da tako i samog Isusa ubije.

— Zašto sv. Crkva iza rođenja Kristovog slavi upravo ove blagdane?

— U svetkovinama svetih prikazuje Crkva samu sebe. Crkva je htjela da Gospodinu, koji je došao, pode ususret sa palmom mučeništva i djevičanstva. Crkva te dane oblači sebe i nas, svoje vjernike, u odijelo, koje joj se čini najdostojnije, da primimo velikoga Kralja. Zato mu ideo ususret prvi dan kao mučenici, drugi dan kao djevice, a treći dan kao djevičanski mučenici.

Počinak na bijegu u Egipt.

Ove je godine 3. siječnja Ime Isusovo. Sv. Crkva kao da je znala, da će se naš narod mnogo ogriješiti sa svojom psovkom o ovom sv. Imenu, ustanovila je posebnu svetkovinu, koja će dati čast imenu Isusovu. Ovo je ime nebeskog postanka, jer je sam Bog Otac naložio preko svoga anđela, da upravo ovo ime nadjenu njegovom Sinu. Crkva nas pozivlje, »da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno.« (Ulaz) — »Gospode, Gospode naš, kako je divno ime Tvoje po svoj zemlji! (Ps. 8, 2.) Sv. Crkva moli danas: »Bože, koji si jedinorodenoga Sina Svoga postavio Spasiteljem ljudskome rodu i zapovjedio, da se zove Isus, podaj milostivo, da smijemo u nebu uživati gledajući Njega, kojega sveto Ime častimo na zemlji.« (Molitva) — U Poslanici današnje Mise čitamo, da »nema drugog imena pod nebom danog ljudima, u kojem bismo se mogli spasiti.«

Isuse, Djevin krne bijel,
Ljubavi naše raju cijel,

Imenu Tvomu slava, čast
U carstvu vječnom vječna vlast. Amen.

6. siječnja je blagdan **Bogojavljenja**. Sjećamo se napose triju mudraca sa istoka, koji su došli pokloniti se Isusu. Današnji je blagdan svetkovina pozvanja sviju naroda u kraljevstvo Božje, pa je zato naročito namijenjena misijama među poganskim narodima. U današnjoj sv. Misi moli Crkva: »Bože, koji si na današnji dan po zvijezdi, koja ih je vodila, neznabotčima otkrio Jedinorodenoga svoga, podaj milostivo, da budemo privedeni do gledanja krasote visosti Tvoje, koji Te već vjerom spoznasmo.« (Molitva)

Sv. Crkva gleda u daleku budućnost kad molí: »Njemu će se pokloniti svi kraljevi zemaljski, svi će narodi služiti njemu.« Ps. 71, 11.

Stari je običaj, da nam svećenik na današnji dan blagoslovna naše domove. Dočekajmo ga s poštovanjem, a nada sve nastojimo, da životom svojim budemo dostojni blagoslova maloga Isusa, što nam ga on donosi.

Sv. Crkva je doista naša draga majka, koja se brine za sve naše potrebe, pa tako u danima božićne radosti ne zaboravlja ni potrebe naših obitelji. Misleći na ovu važnu stanicu ljudskog društva, koja treba da je uzor kršćanskog života, ustanovila je blagdan sv. Obitelji. Tu svetkovinu slavimo prve nedjelje u osmini Bogojavljenja. Ove godine pada na 10. siječnja.

Pred nama je Nazaret, gdje živi sv. Obitelj. Evandelje nam kaže za Isusa: »I bio im je poslušan.« Divan primjer našoj djeci, koja treba da su podložna svojim roditeljima. Sv. Crkva moli u današnjoj sv. Misi: »Gospode Isuse Kriste, koji si podložan Mariji i Josipu neizrecivim krepostima posvetio obiteljski život, daj da se pomoću njihovom ugledamo u primjer Tvoje sv. Obitelji i da postignemo vječno zajedništvo s njom, koji živiš i kraljuješ...« (Molitva). I dalje moli: »Gospode, prikazujemo Ti žrtvu pomirnicu i molimo Te ponizno, da zagovorom djevičanske Bogorodice i svetog Josipa utvrđiš naše obitelji u svojem miru i milosti.« (Tajna)

Divnom željom i molitvom završuje se današnja sv. Misa: »Molimo Te, Gospode, Isuse Kriste, koji nas oživljuješ nebeskim tajnama, da se uvijek ugledamo u primjer Tvoje svete Obitelji, te zavrijedimo, da nam u smrtnom času dode ususret slavna Djevice sa svetim Josipom, a Ti da nas primiš u vječni nebeski dom, koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem...« (Popričesna)

Pribivajmo u božićno vrijeme sv. Misi, molimo i proživljujmo dogadaje, koje nam Crkva u pojedinom blagdanu pokazuje, i duša će naša crpsti obilne milosti.«

B. J.

^{*)} Sve misne obrasce za božićno vrijeme, kao i za cijelu crkvenu godinu, naći ćete u »Rimskome Misalu« dra D. Kniewalda, što ga je izdao dr. S. Markulin.

ODGOJILIŠTE BUDUĆIH APOSTOLA.

Pismo mladom prijatelju.

Mladi moj i dragi prijatelju!

Pišeš mi, da Ti je sad istom dopao ruku lipanjski broj ovo-godišnjeg *Glasnika Srca Isusova*. Veliš, da Ti je »oko zapelo o članak »*Podi za Mnom*«, o one stranice o pozivu u Družbu Isusovu«, da su »te oni reci milo privlačili, ali i male uznemirili« i da si »konačno našao, za čim si nesvjesno, no davno već žudio«.

Cestitam Ti, mladi prijatelju, jer si osobit miljenik Isusov. Možda sada još ni ne slutiš, kakvu Ti milost, izvanrednu milost iskazuje Onaj, koji Te je pozvao, koji Ti je u svetom zagrljuju euharistijskih i marijanskih molitava šapnuo onaj tiki, no jasn:

Poslenika je malo.

i privlačivi — *Podi za Mnom...*

Ti se odazivlješ. I na tom Ti posebno i naročito cestitam, jer nažalost nisu rijetki oni, koji za volju svojim jogunastim umišljenim osnovama, za volju svojem neuzgojenom drugu ili nerazboritom rodaku ostavljaju Isusa, neka kuca i zove, zove... Njima se druge misli vrzu po nesredenoj glavi; njih draži i mami druga »karijera«... Jadnicil ne slute, da odbacuju zlato, a trče za blatom, da bacaju jezgru, a mahnitaju za ljuskama... Ti si velikodušniji. No gledaj da ustraješ. Moli se, moli mnogo. Molitva je jedina kadra, da očuva to zvanje, na koje toliki vrebaju, da ga oslabe, ometu, onemoguće i razore.

Međutim, Ti već sigurno nestrpljivo očekuješ, kad će da odgovorim na Tvoja pitanja. Kažeš, da još nisi svršio srednje škole i da bi stoga želio što pobliže saznati o Malom sjemeništu u Travniku. Ništa lakše od toga, dragi prijatelju. I sâm sam proživio lijep niz mjeseci i godina u tom drevnom vezirskom gradu, pa će Ti drage volje reći koju o Travniku i travničkom Malom Sjemeništu Družbe Isusove.

* * *

Travnik? Ne će da vrijedam Tvoje zemljopisno znanje, pa da Ti na široko tumačim, gdje se on nalazi. U srcu naše ponosne Bosne, u uskoj dolini, nad kojom se sa sjeverne strane nadvio gordin Vlašić, a s južne pitoma Vilenica, smjestila se ta bivša prijestolnica turskih vezira. Čim stupiš iz vlaka na stanicu, oko Ti odmah zapne o vrletne obronke silnoga Vlašića, koji se smiono

Isusovački pomladak u Malom Sjemeništu u Travniku.

spustio sve do grada. Na najnižem od njih, odmah povrh stanice, proviruje kroz ljupke zastore tamnih borova i najraznovrsnije bjelogorice pročelje jedne zgrade, za koju odmah naslućuješ, da nije obična privatna kuća. Okrenula se licem prima gradu i željezničkoj pruzi, baš kao da milo pozivlje svog najnovijeg gosta. Kratkim zavojem okreneš k brdu, i za deset časaka evo Te pred vratima bujnoga vrta. Udeš. Ako Te sreća nanijela u proljeće, staneš osupnut i iznenaden: mnogobrojne i svakovrsne voćke raskošno okitile svoje razgranate krošnje, sklad i punina njihovih svijetlih boja Te začarava, njihov fini i ugodni miris Te osvježuje i diže. Ljeti ta gusta zelen brani suncu, da ne bude previše nametljivo, a u jesen se to zelenilo prelijeva u bezbrojne mješavine šarolikih boja: od zagasito crvene do svijetlo, zlatno žute. I zima sa svojom ozbiljnom bjelinom nije kadra da uništi dražesti ovog mjestanca; nasuprot, njen mu bijeli plasti daje još neku naročitu dražest.

Podimo međutim u kuću. Nije velika, nije ni raskošna. Vidi se da u njoj stanuju siromasi Kristovi i da su je gradili milodari

siromašnih no velikodušnih ljudi. Prostor uzak, ali je ljubav velika: odmah te dočekuje toplo i očinsko srce prijaznog oca Starještine i požrtvovna skrb njegova pomoćnika. Pa kad istom stupiš među svoju novu braću: četrdesetak njih — svi veseli i ljubazni — dočekuju Te raskriljenih ruku. Sabrao ih je Gospodin sa svih strana lijepo naše domovine, pa se raduju, što im eto njihov božanski Kralj šalje još jednog druga i brata.

Jedan će Te od njih odvesti po kući, a prije svega u kućnu kapelicu: odsada ćeš naime stanovati s Isusom pod istim krovom. Povesti će Te takoder i k.o. Duhovniku, kojemu ćeš moći da izliješ sve patnje i radosti, utjehe i sumnje svoga srca; on će majčinskom ljubavlju bdjeti nad svetištem Tvoje duše...

Prvi je pohod gotov. No što je zapravo sjemenište, koja je njegova osobita svrha tko može u nju da stupi i kada, o tom bi Ti sad htio da štograd saznaš.

Dobro. No morat će da budem za danas kratak, jer mnogo toga još čeka na odgovor, a ne smijem ni Tebe da previše zadržavam.

U Malom Sjemeništu ima mladić da što potpunije i što svestranije razvije onu klicu svetoga zvanja, što mu ga je Isus usadio u dušu. Tu će on da snažno zaore u nepreglednoj i bogatoj njivi svoje duše, da je oplodi pravom muževnom pobožnošću, koja teži za najvećim idealom: za naslijedovanjem najsavršenijeg od svih sinova ljudskih, za naslijedovanjem samog Boga-Čovjeka — Krista Isusa. K Isusu se on tu približava u čestim pohodima k Presv. Sakramentu; Isusa svaki dan dublje, temeljitiće i svestranije upoznaje u razmatranjima, kojima se privikava na dragocjenu mislenu molitvu; s Isusom svojim Bogom, Kraljem i Uzorom se sjednjuje svaki dan u svetoj Hostiji. K Isusu ga tu vodi najsigurniji

Pasi ovce moje!

put — Marija, koju uči pravo štovati, cijeniti i ljubiti u Njenoj kongregaciji.

I na tom živom ognjištu prijateljstva, sjedinjenja i ljubavi prema svom božanskom Kralju plamsa, razvija se i uzgaja vatra apostolske revnosti za duše, koja izgara od želje, da svakog pojedinca, vas narod, čio svijet predobije za Onoga, koji ga je spasio i krvavo otkupio, a bez kojeg mu nema prave utjehe, nema prave sreće. Taj apostolski žar hrane u njegovoj duši razne sekcije i kongregacijske priredbe, koje mu pokazuju beskrajne oranine sazrelog klasja: u misijama, u domovini, među pukom i inteligencijom, među obrtnikom i radnikom — svuda, svuda žetva velika i zrela, zrela, da se klasje već lomi, a poslenika malo, da-leko prema... .

Tu se on već i stvarno pripravlja na taj apostolski rad: vježba se da zna baratati perom, tim najsudbonosnijim kopljem modernih vremena, da perom širi, propovijeda i brani Istinu, o nako, kako su je branili velikani Družbe Isusove: sv. Bellarmin, kojega je Crkva nedavno proglašila svojim Učiteljem, sv. Petar Kanizije i mnogi drugi. Vježba se u govoru i nastupu, no nada sve se na svoj budući rad pripravlja o zbiljnim školskim učenjem, koje je tu olakšano sređenim i stalnim radom, a ugodno isprekidano veselom šetnjom u lijepu Božju prirodu.

„Tko može da stupi u Malo Sjemenište i kada?“ Svaki, koji kao Ti osjeća poziv za Družbu Isusovu, a nalazi se u višim razredima srednje škole,* samo se po sebi razumije, da mora biti sposoban za nauke (dobra svjedodžba) neprijekorna vladanja. Lijenčinā i vrtlikapā Gospodin u svojoj izabranoj četi ne može da treba Isus treba naobraženih, marljivih poslenika, jer su potrebe duša goleme, a često pula baš najveće kod t. zv. inteligencije; vino-grad je Gospodnji nepregledan, pa apostol Kristov ne smije da štedi.

U Malo Sjemenište možeš da stupiš odmah, ako si u višim razredima; na jesen, ako si u četvrtom razredu.

Tu se mladić uči, kako će svoju poletnu mladenačku energiju usredotočiti na glavne, na najvažnije stvari, a ne rasipati ih lakoumno na kojekakve trice i djetinjarije. On si je neprestano svijestan svoga cilja i sve usmjeruje na to, kako da ga što potpuno postigne. Da nije u Malom Sjemeništu, možda bi ga lakoumnost površnih drugova i okoline učinila jednakо lakoumnim i neozbiljnim u najozbiljnijoj i najsvjetlijoj stvari: redovničkom zvanju, te mjesto da se na nj pripravlja, on bi ga možda i prečuo. A koliko bi na tom — ako se kukavički ne odazove Isusovu pozivu — štetovao on sam, kolike bi duše, koje je Isus zalio i otkupio svo-

* Izuzetno primaju se i daci nižih razreda po dogovoru s vlč. o. Provincijalom.

jom predragocjenom krvlju njega radi ostale bez duhovne hrane, a možda i bez svoga spasa, koliko bi od toga trpjela slava Božja i probici Kraljevstva Kristova, koje bi on mogao unaprijediti i rasiriti po svijetu mislim, suvišno je, da ti napose isticem.

Molbu za primanje zajedno sa svojom posljednom svjedodžbom pošalji vlč. o. Provincijalu Družbe Isusove (Zagreb, I./147., Palmotićeva 33).

Evo dragi prijatelju, barem u glavnom odgovora na Tvoja pitanja. Ako imaš još štograd na srcu, ili želiš saznati više potankosti o Malom Sjemeništu, a Ti mi se kojim lističem javi opet, a ja će nastojati da što bolje udovoljim Tvojoj opravdanoj radoznalosti.

Tvoj odani u Kristu

Stj. Tomislav Poglajen D. I.

PRVI MUČENIK.

Sv. Stjepan, 26. prosinca.

Zbor zborila židovska gospoda
Posred svetog Jeruzalem grada,
Zbor zborila, gnjevno govorila:
„Već je nama živjet dodijalo
Od zuluma dakona Stjepana:
Začara nam ludo i nejako,
Omami nam i staro i mledo;
Jošte malo i ostasmo sami —
Sav će nam se narod odmetnuti
Za raspetim onim Nazarencem.
Već hajdete da šaljemo k njemu
Najmudrije izmed učitelja,
Ne bi l' možda njega namamili,
Da izlane riječ kakovu ludu.

Pa da onda njega optužimo
I sa ovog svijeta opravimo!
I slali su sve liju za lijom,
Ali badava himba im i muka,
Svladala ih Duha Božjeg sila,
Što iz riječi Stjepanove bila:
Kada god je usta on otvaro,
Obraćo je i čudesna stvaro.

Kad vidješe, da je sve badava,
Grabe oni dakona mladoga,
Povlače ga pred veliko vijeće
Pa ga ruže i lažljivo tuže:
„Ovaj evo Ime Božje psuje,
Na Mojsija i na zakon pljuje
I još veli „da će Nazarenac
Tempal Božji do dna porušiti
I naš sveti zakon uništiti.“
Kad zli suci paku tužbu čuli,
Stjepana su okom očinili,
Pa ostali kao izumljeni:
Sja se lice mladoga Stjepana
Ko u suncu procvjetal građa,
S očiju mu ko iz dvaju vrela
Boga puna gleda duša bijela,
Živa mudrost s usana mu planu.
Rekao bi: rajska vatra sama.
Slavi Stjepan Boga Svevišnjega
I Mojsija slugu Gospodnjega
Pa na glavu svojim sudijama
Ko žeravke smjele sipa riječi:
„Hej vi tužni slijepci okorjeli,

Što sved svakom na usti' je zakon,
A nikad se njega ne držite,
Pred istinom uši začipljete,
Od pravice srce odvraćate,
Duga Svetog vazdu odbijate!
Ko vi danas, tako važi oci
Sve proroke nekad progonjahu,
Vjesnike nam Spasa ubijaju.
Vi im eto mjeru dopuniste
Pravednika višnjeg izdadoste,
Izdadoste, na smrt predadoste...!*

Ko kad lane u zmijenjak bane
I zašicu ljustice od bijesa,
Tako i tu suci tužitelji
Ciće, siću i zubima škripe,
Grće tijelo, rekao bi, gmižu,
Krive oči, obje pesti dižu.
Stjepan mirno u visine gledi,
Lice mu se ko andelu bljeska,
Riječ mu zvuči ko pjesma nebeska:
„Oj ja vidim nebo otvoreno,
Uared njega Sina Čovječjega
Gdjeno stoji s desne Svevišnjega!
Još tih riječi ni doreko nije,
Već bez broja zahvati ga ruku,

I već po njem teško stijene pada
Kano tuča povrh vinograda.
Duh Isusu mučenik predaje,
Sklapa ruke i posljednjom kleći:
K nebu gleda, zadnje zbori rijeći:
„Gospodine, molbu mi usliši,
Smrt im moju u grijeħ ne upiši!“
I duh ode, sveto tijelo leži
Kano humak, štono na prisoju
Sav se bijeli od cvjetova bijelih
I crveni od jagoda zrelih.

Oj Stjepane,oj proljetni dane,
Rumen cvijete iz bašće sunčane,
Suzna l' te je Crkva zagrlila,
Prvom ružom sebe zakitila,
Kraj Isusa malog zavazda ti
Blagdan dala nježna naša Mati!
Gle i danas tvoji ubojice
Djecu Božju smiču nemilice,
I tko znade, što nam još u tmini
Pripremaju Kaljesi, Ljenini:
Oj uči nas, mučenice sveti,
Hrabo trpjeli i bez straha mrijeti,
Molit pritom za slijepce za bijedne.
Za krvnike krvi naše žedne!

Caslar.

PROSLAVA KRISTA KRALJA

na uršulinskem zavodu u Varaždinu.

Prošao je divni blagdan Kralja našega, blagdan koji magnetskom silom privlači srca i osvaja ih. U dane naše prijestolja se ruše, kraljevstva nestaju, ali silnom snagom diže se jedno, pravo i vječno kraljevstvo — kraljevstvo Božje. Diže se sve više prijesto Kralja svih kraljeva. Uzalud nastoje paklene sile preko svojih ortaka da ga sruše. Blagdan je prošao, ali žar ljubavi ostaje i biva sve veći prema Kralju i središtu sviju srdaca.

Djeca našega zavoda proslavila su svoga Kralja svim žarom i poletom mladenačkim i čistom ljubavi nevinih srdaca. Kroz 3 tjedna pripravljale se učenice građanske i osnovne škole za proslavu. Kao marne pčelice sabirale su i bilježile svoje molitvice i žrtvice. Mnoge su slobodne časove radosno žrtvovali, da uvježbaju program same proslave. A sveznajući Kralj i Bog radosnim je počedom prodirao u ta mlada srca i čitao u njima mnogo više nego što se moglo izvana da vidi.

Na sam blagdan ujutro pošle su sve učenice u prvu najintimniju audienciju vječnome Kralju u sv. Prcesti. O tome prvom poklonu mogli bi da govore samo sv. andeli čuvari, koji najvećom

radosti vode čiste djetinje duše k Srcu Prijatelja malenih u bijeloj Hostiji.

Poslije podne sabrale se sve učenice zavoda da prinesu u svečanoj audijenciji Isusu Kralju svoje skromne darove. Svaka je imala u ruci cvijet i u nj usaden maleni tamno-crveni križić, na kojem je bio zapisan njezin dar. Sastojao se od sv. Misa, Pričesti i žrtvica.

Iza 2 $\frac{1}{2}$ sata ušle su učenice osnovne škole noseći cvjetice u crkvu. Ovdje ih je dočekao revni njihov kateheta vlč. o. Ivan Reberc, kapucin i kratkim govorom pripravio na obnovu krsnoga zavjeta. Ponovno su obećale vjernost sv. Crkvi rimokatoličkoj. Iza toga uz pjevanje pjesama Isusu Kralju pristupala su djeca u uzornom redu k pričesnoj klupi. Ondje bio smješten stolić sa po-

Radost i žalost.

sudama za cvijeće. I svaka je stavila pred Kralja svoga svoj cvjetić, simbol srca i ljubavi svoje. Sa kratkim pozdravom Isusu u presv. Sakramentu završila se audijencija malih.

Oko 4 sata slijedio kraljevski poklon učenica gradanske škole. Sa zapaljenim svijećama stupile su pred najuzvišenijega Kralja i pozdravile ga kratkom pozdravnom molitvicom. Iza toga im je brižni njihov kateheta preč. g. Ignacije Debeljak, kanonik, progovorio o Kristu Kralju. Pozvao ih da i one obnove vjernost Kralju svome.

Dar nebeskome Kralju od učenica osnovne škole: Sv. Misa 811, sv. Pričesti 740, žrtvica 6.736, a od gradanske: Sv. Misa 1072 sv. Pričesti 838 i žrtvica 10.232.

Naveče u 6 $\frac{1}{2}$ sati krenule su učenice zavoda u procesiji sa gorućim svijećama iz školskih prostorija ulicom u crkvu. U sredini procesije nosile su najstarije gojenice na okičenoj nosiljci kip Srca Isusova. Pred njima nošeni su na jastucima znakovi kraljevstva

Kristova: kruglja sa križem, žezlo i kruna. Kada je procesija uz svečanu zvonjavu stigla u crkvu, započela je propovijed. Presvij. g. Matija Proštenik, apost. protonotar ocrtao je oduševljenim rijećima put, kojim je Isus Kralj utemeljio kraljevstvo svoje na zemlji — Crkvu svoju — i ukratko istaknuo glavna svojstva toga kraljevstva. Divna proslava svršila se u crkvi sa zanosnom zahvalnicom.

Krist Kralj neka vlada u tim mladim srcima, koja su ga tako oduševljeno proslavila. A neka ga slave i tisuć drugih diljem drage naše domovine.

M. P.

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI K SRCU ISUSOVU.¹⁾

Sv. Franjo Saleski. Ako on i ne raspravlja ni u kojem od svojih djela posebice o Presv. Srcu, ipak ga štuje s najvećom

U društvu Bož. Prijatelja.

pobožnošću. Sv. Ivani Chantal piše za Božić o malom Isusu: »Njegovo malo srce živo bijući ljubavlju prema nama, treba da rasplamti naša srca. Ta pogledajte, kako je milo zapisao Vaše ime u svoje božansko srce, koje kuca na slami žarko žudeći Vaš napredak...« A evo što joj je pisao 1611. u petak iza tjelevske osmine, t. j. na dan sadanjega blagdana Presv. Sra:

»Bog mi je dao ove noći misao, da je naša kuća Pohodenja po njegovoj milosti dosta plemenita, dosta ugledna, da ima svoj grb i svoju devizu. Smislio sam, draga majko, da uzmemo za grb, ako je Vama s voljom, jedno jedincato srce probodeno s dvije strijеле, ovijeno vijencem od trnja, ubogo srce, u koje će biti usaden križ i dići se nad njim; u to će srce k tomu biti urezana

¹⁾) Vidi godinu 1930. Nastavljamo s ovom poviješću, koju smo radi nekih zapreka morali za duže prekinuti.

imena Isus i Marija. Reći će Vam, moja kćerko, kad se vidimo, tisuću sitnica, što su mi pale na pamet o ovoj stvari, jer je uistinu naša mala kongregacija djelo Isusa i Marije. Umirući nam je Spasitelj dao život kroz ranu svoga svetog srca, pa je pravo, da naše srce bude, brižno se moreći, vazda ovijeno trnovom krunom, što je ostala na glavi naše Glave, dokle ga je ljubav držala prikovana na prijestolju njegovih smrtnih muka."

Proglasujući sv. Franju Sal. crkvenim učiteljem veli Pijo IX. u svom pismu: »Napose je čudo, kako je pun Duha Božjega i tako se približivši samomu Početniku blagosti, zasijao sjemenje pobožnosti prema presv. Srcu Isusovu, što je u naša nesrećna vremena s velikim veseljem gledamo, kako se čudesno širi uvelike unapredajući sveto življenje.«

Djevojčice društva S. I. u Sutivanu na Braču.

Sveta Ivana Chantal. Ona i u tome naslijeduje svoga duhovnog oca. Svojim duhovnim kćerima piše: »Budite istinski ponizne, blage i jednostavne, da tako Vaše ubogo drago srce, što ga ja nježno ljubim, bude pravo srce Isusovo... Bog nam dao milost, da budemo u njegovu svetom srcu žive i mrlve.« Na papiru, na kojem je sv. Franjo Sal. zapisao, da u ime Božje prima njezine zavjete, i za koji je papir naredila, da ga zakopaju s njom, prisala je s kraja zaziv bl. Djevici: »Premila moja majko, stavi u srce svoga Sina ovu nedostojnu kćer i njezine odluke, da буду vječne.« Njezine su, čini se, i riječi: »Budu li sestre naše kongregacije pravo ponizne i vjerne Bogu, bit će im stanom i boravištem na ovom svijetu srce njihova raspetoga Zaručnika, a vječnim prebivalištem njegovi nebeski dvori.« A među meditacijama, što ih je ona napisala za godišnje duhovne vježbe, ima 18. naslov: »Čim zanosi redovnička duša srce svoga Miljenika.«

Druge redovnice Pohodenja. Majka L'huillier piše u »Malim razmišljanjima«: »Naš blagi Spasitelj... obvezuje napose nas redovnice Pohodenja darom i milošću svoga srca, ili bolje, kreposti, koje su u tom srcu, jer je osnovao naš dragi red na ova

dva načela: »Učite od mene, jer sam blaga i ponizna srca.« Tim nam je dao ključ svega svojeg blaga... Naučimo li i vršimo li dobro nauk, što nam ga je ljubavi puni Spasitelj dao, imat ćemo čast da se zovemo kćeri Srca Isusova.«

Majka Marija Konstancija de Bressand piše: »Promatrajući jednoga dana našega Gospodina na križu, bi mi rečeno, da je njegov bok otvoren zato, da nam pokaže njegovu ljubav, i zato, da kroza nj uđu sva naša srca u njegovo. Ja hledoh baciti onamo i svoje, ali mi ta milost bi zakraćena radi moje nedostojnosti. Ipak sam razumjela, da mi se to krati samo zato da tražim s većim žarom. To sam ja i činila s mnogo ljubavi. I tada moje srce bi povučeno k ovomu svetom srcu i ono ga usko privi k sebi, da utisne u nj svoje kreposti i da ga tako učvrsti, te već ne može u nj ući ni koje čuvstvo osim ljubavi...«

Sestra Marta Gaultier piše u molitvi bl. Djevici: »Uzmi moje srce, utopi ga u svoje i po svojem u srce Isusa Krista. Neka se tu izgubi kao kap vode u oceanu, kao ništa u svemu, ili bolje, neka bude sve progutano plamenom ljubavi.«

Priprosta kućna sestra Ivana Benigna Gojoz, koja je umrla u Turinu 1692., doznala je po objavljenju za milosti, što ih je Božansko Srce iskazalo sv. Margareti Mariji. »Priopćila mi je 1687., biliži spisateljica njezina života Geltrude Provane de Leyni, »više milosti naše sestre Margarete M. Alacoque, o kojima tad još nitko nije govorio u našem kraju. Rekla mi je, da je to osoba, u kojoj će se proslaviti Bog, i da će ona učiti veoma korisnu pobožnost.« I sestruru je Ivanu Benignu obasuo Isus milostima. Bila je na to dugo pripravljana sjedinjujući se sa Spasiteljem u križu. Napokon »Ljubav me je sakrila u Isusu i našla sam se u divnom srcu svoga Spasitelja, u kojem sam ostala kao da sam se sama sebi izgubila kroz cijele tri godine.« Spisateljica dodaje. »Duh ljubavi ju je zaronjivao sve dublje u ovo Božansko Srce i sestra je Benigna bila kao golubica u rupi ugaone stijene.« Jednoga je dana vidjela svoje srce »u božanskim rukama ove nestvorene Ljubavi, koja ga je držala kao u prebogatoj posudi. Upoznala sam, da je posuda bila Srce Isusovo, i bilo mi je rečeno: Isus ti je uzeo tvoje srce, no daje ti svoje, u kojem se nalazi tvoje. Vidjela sam tada tako malenim to ubogo Benignino srce, da sam bila rascvijrena, što je tako ograničeno i tako nesposobno, da drži u sebi mnogo ljubavi... Tad me je Ljubav sama utješila zbog te moje nemoći i rekla mi je: Golubice moja, ja popravljam sve nedostatke tvoje ljubavi svojom ljubavlju, njezinu sićušnost ljubavlju Srca Isusova, njezine slabosti svojom svemogućom dobrotom. Napokon je sjedinjeno Srce Isusovo i tvoje, Benigno.« Drugom prilikom piše: »Ljubav mi još kaže: Kada dovedem Zaručnika u tvoje srce, treba da ga miluješ. Benigna ne treba da se ičega boji, jer je sama ljubav označila njezino mjesto u Srcu Isusovu; tu je njezino redovito boravište, tu joj Zaručnik daje da osjeća njegove nebeske cijelove.«

Tako je eto u kongregaciji Pohodenja vladalo Božansko Srce od njezina početka i pripravilo među svojim kćerima tlo za velika ukazanja, o kojima će biti skoro govora u Glasniku.

M. Pavelić D. L.

VAŽNO.

Domovi duhovnih vježba u Siciliji. U Cataniji krasno djeluje dom duh. vježba u vili Sv. Ksaverije. Dom je na uzvišenom mjestu, oko njega je krasan perivoj, vidik je divan i zrak čist. Taj se dom otvorio pred malo mjeseci i doslije su u njemu 214 svećenika, 43 redovnika i 82 svjetovnjaka obavila svoje zatvorene duhovne vježbe. Ovaj su dom podigli oo. Isusovci. — I za zapadnu Siciliju je bio potreban ovakav dom duh. vježba. Tko će tu pomoći? I opet su Isusovci počeli sabirati, ali će to dugo trajati, dok se sakupi nužna svota. Nadbiskup u Palermu, kardinal Lavritano iznese ovaj nacrt pred sicilске biskupe. Ovi su dali svoj doprinos, ali je sve to bilo premalo. Doznade za to papinski nuncij u Münchenu Albert Vassallo, te na uspomenu 50 godišnjice papina misništva darova milijun i po dinara, ali uz uvjet, da se taj dom sagradi uz isusovački novicijat. Tako je 31. srpnja 1931. položen temeljni kamen novom domu, koji će imati 35 soba i bit će dovršen 31. srpnja 1932.

Sicilski su biskupi pozvali narod, da upotrebi ovako lijepu zgodu i obavi zatvorene duh. vježbe. I oni su uvjereni, da obnova vjernika mora biti temeljita, ako želimo da bude trajna. Domovi duh. vježba pružaju takovu obnovu. **Tko se upiše u Društvo sv. Ignacije**, taj nemalo doprinosi i za Dom duhovnih vježba, pa time i učvršćuje svetu vjeru u našem narodu.

Dom duh. vježba u Zagrebu, Jordanovac 110, imade još oko tri milijuna dinara duga. Dobri ljudi! Pomozite nam, da platimo barem kamate i nešto smanjimo glavnici. Bog će to nagraditi!

366 sv. Misa. Tko nam pošalje 20 dinara, taj postaje članom ovog Društva i dionikom 366 sv. Misa. Kako je to utješljivo, kada znadeš, da se za te svaki dan u Svetištu Presv. Srca Isusova u Zagrebu čita jedna sv. Misa! Recite stoga svojim ukućanima, rođacima, znancima, neka se u kući slože i svatko doprine po 1 ili 2 ili više dinara u tu svrhu.

Kako se šalje novac? Na pošti kupi za 20 para prazan ček i napiši na njemu naš broj: 36.500 (Društvo sv. Ignacije, Zagreb 1/147). Naravno može se poslati 20 dinara u markama u zatvorenom pismu uz oznaku za što se šalje.

Na upite odgovara: **A. Alfirević D. L., Zagreb 1, 147.**

MALI KRIŽARI

HERIBERT.

Crtice iz života jednog daka-zbornika.

Na smrtnoj postelji.

Na to će bolesnik. »Mama, mama, što mi to nijesi prije rekla? Još nijesam sve svoje grijehe okajao i isповједio!« Sad se uspravi i počne usrdno moliti: »Isuse moj, milosrde!«, a onda nastavi djelo pokajanja, kako ga naučio iz katekizma. Zatim legne pun odanosti u volju Božju i izgubi svijest.

Poslije podne dode lječnik iz Beća i nakon pregledbe potvrdi sud kućnog lječnika, da ima upalu moždane opne. Iste večeri primi Heribert i sv. pričest. Brat je njegov također bio u kalksburškom zavodu i sada ga smio pohoditi tek na nekoliko časaka. Odmah je iza toga morao u školu. Roditelji pokušaju sva sredstva, da spase svoje miljenče. Premda mu je bilo stanje beznadno, opet ga sutradan otpremiše u neku bečku bolnicu, da ga ondje još jedamput temeljito pregledaju. Uspjeh isti kao i u Kalksburgu. Rastuženoj majci preostane još jedina utjeha, da ponese kući svog sina, da umre među svojima. Dugotrajnom vožnjom i čestim pregledavanjima Heribert se umori, pa je dva sata mirno prospavao. Onda stade buncati i tako ostade sve do smrti.

Jedamput zamoli: »Pjevajte, pjevajte!« Majka ga lagano prihvati za ruku i zapjeva najmiliju mu pjesmu Marijinu. Napeto ju je slušao, a nakon toga se primiri. Ta je pjesma bila najuspješnije sredstvo, da ga umire, kad bi se njegova mašta odviše uzburkala.

Skoro neprestance bi bulaznio o kolegiju ili bi se molio. Tako se jednom razgovarao u nesvjesticu sa svojim prefektom o novinama i pokvarenim listovima. Drugom prigodom skoči u kreveta i reče: »Idem u kongregacijsku kapelicu da ministriram.« — »Kud ćeš, još nije naš razred na redu!« odgovori majka. — »A da, još imam vremena.« Heribert je držao majku za jednog od suučenika.

U utorak 6. studenog čini se da je cijeli dan tražio po igraлиštu loptu za nogomet. To ga veoma uzrujalo te odjedamput uze moliti i zaklinjati nekog svog druga, da mu vrati loptu. Iza tog sav satrt od boli poviće: »Velečasni oče Gattringer, jeste li ovdje?« — »Što je Heriberte?« — »Velečasni, molim, je li grijeh, ako se znade --- netko drugi --- pa se šuti?« — »Heriberte«, odvrati mu mati, »dragti ti je Spasitelj ovom bolešću oduzeo

slobodnu volju te sad više ne možeš sagriješiti.« Blaženi posmeh preleti njegovim usnama, pa će potiho: »Zar doista više ne mogu sagriješiti?« i odmah se posvema umiri.

Kad je bio nešto pri svijesti, zapita majku: »Moram li se nečega držati ili činiti što, da ne budem neposlušan?« Istog dana prispije mu otac sa bojišta, dobivši dopust, da uzmogne prisustvovati sinovoj smrti. Heribert ga još prepoznao.

Jedamput se uspravi na krevetu. Na prsima mu kongregacijska medaljica, slika sv. Alojzija u desnici, a u ljevici raspelo i krunica. Na majčino pitanje: »Heriberte, tko je ovo?« odmah odgovori: »O dobro ga poznam, to je sv. Alojzije.« Od tog trena više nikog nije mogao raspozнати. Po svoј prilici nije više ni video,

Djev. društvo S. I. u Prišlinu.

premda su mu oči vazda bile otvorene. Vrlo je često tražio oko sebe raspelo, da poljubi Isusove rane.

Polet u nebo.

Posljednji njegov dan i smrt opisa nam njegova mati ovako: »U srijedu oko $11\frac{1}{2}$ sati prije podne kao da opazih znakove skore smrti — silno znojenje, jecanje i hvatanje po zraku. Popodne stavih uz krevet propričesnu svijeću i pripravih molitve za umiruće, dok je sestrica kitila zelenilom njegov oltarić. Posljednje mu jasno izgovorene riječi bijahu: »Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grješni ke sada i na čas smrti naše. Amen.«

Oko $8\frac{1}{2}$ sati naveče dođe redovnica bolničarka da bdije kod njega. Dok se ona brinula za sve potrepštine, dotle smo mi svi ostali zajedno do 11 sati. Heribert je mirno ležao, samo je tražio nešto u zraku ili se molio Bogu sklopljenih ruku. U zoru oko $2\frac{1}{2}$ sata probudih se. Sestra mi bolničarka odmah javi, da je vrijeme, jer više ne može ni kap mlijeka da proguta. Pozovem čitavu družinu. Upalili smo svijeću, na grudi smo mu metnuli kongregacijsku medaljicu, a sestra njegova počne moliti za umi-

ruće. Kad se svršila molitva, Heribert ispruži obje ruke. »Sad će zapjevati, jer je tako već više puta uradio«, reče sestra bolničarka. I doista stade davati objema rukama takt i pri tom dosta glasno pjevati jednu pjesmu u slavu Bezgrješne, koju je inače rado pjevao uz pratnju gusala. Usnicama je micao sve sporije i tiše. Malo iza 4 sata ujutro prestade disati. Bio je četvrtak 8. studenog 1917. U 7 sati se čitala Misa u blizini naše kuće. Na koncu Mise upita svećenik nešto ministranta, a on mu potvrđi kimanjem glave. Na to će svećenik: »Izmolimo pobožno još jedan Očenaš za jednog pokojnika.«

Dva dana iza njegove smrti zaputilo se 16 drugova s 2 odgojitelja iz Kalksburga u Incersdorf, da prisustvuju pogrebu. Vidješe ga još na odru u kalksburškoj uniformi, u rukama raspeло i krunica, a na grudima medaljica kongregacije.

Kad je povorka prolazila pokraj kapelice, bila su vrata širom otvorena. Na oltaru gorjele sve svijeće, dok je sitno zvono brecalo kao da plače. Bio je to zadnji oproštaj Spasiteljev s vjernim si ministrantom.

Kratko nadgrobno slovo održa Heribertov župnik. Završio je ovim riječima: »Heribert sad boravi u bježinici nevinosti kod prijestolja Svevišnjega. Za život nije okljao svoju dušu nijednim smrtnim grijehom. Svojim roditeljima i konviktu bijaše uvijek na radost i diku.« Iza kratke molitve spustiše ljes u zemlju.

Nedjelu dana kasnije odslužiše u kolegiju svećane zadužnice za ispojok Heribertove duše. Ministrirali su brat mu Eberhard i rodak Oto sa još 12 drugova. Kongregacijska diploma i slika »Mater ter admirabilis — Majke tri puta divne« resile su katafalk snabdjeven blistavim ljiljanima i svijećama. Postrance su stajali barjaktari sa zastavom kongregacije zavitom u crninu. I on je ostao vjeran do zadnjeg daha Gospinu barjaku!

Drugovi mu sakupiše medu sobom toliko novca, da su za njega dali odslužiti 23 sv. Mise. Ovako su iza Heribertove smrti i kod kuće i u konviktu sve poradili, da milom pokojniku pomognu što prije doći do žudenog cilja: »Da budene ike sreta u z Bogu.«

R. Karlinger D. I. — A. Kopuzović D. I.

ZAHVALNICE

NEBESKI LIJEČNIK.

Bosna. Moja kćerka od rođenja svoga bila uvijek boležljiva. Ali u 14-toj godini dobi strašnu bolest o kojoj liječnici rekoše, da nema lijeka. U toj svojoj velikoj tuzi i boli obratim se Presv. Srcu vruće moleći za pomoć. I

žbilja, nisu prošla tri dana, a ja saznadoh i dobih lijek, od kojega je mojoj kćerći već prvih dana pošlo na bolje, te joj je sada dobro. Moja je molitva uslišana. Slava i čast Presv. Srcu!

J. A

U POGIBELJI OD POŽARA.

Slavonija. Strašan požar buknuo u našem mjestu. Već je oganj bio i nama vrlo blizu. Ni otkuda pomoći ljudske. Tim žarče zamolih sa svojom kćerkom za pomoć Presv. Srce. Spašeni smo.

M. K

† LANG POMAŽE.

Zagreb. Radi želučane bolesti bila sam uvijek nezadovoljna i nesretna. U svojoj nevolji pomolih se † b. Langu, neka mi od Boga isprosi milost, da ozdravim. Već treći dan bilo mi je laglje, dok naskoro posve ne ozdravih. — Nedavno mi obolilo dijete, a ja se opet utekoh molhom † b. Langu i obećah, ako mi dijete ozdravi, da će se preko Glasnika zahvaliti. I ovaj puta molba mi bi uslišena.

D. Š.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Amerika DO Za milosti. — MM Nebeski pomoćnici jače me u bolesti. *Argentina* LV Uslišana u potrebi, dar D. 300. — *Bečić* MM Ozdravila, dar D. 10. — *Belec* DK Pomoć na sudbenoj raspravi, dar D. 10. — *Belec* NN Mnoge milosti. — *Benoit* KK Za milosti po zagovoru sestre Celine dar dol. 1. — *Brestovac* AJ Mnoge milosti, dar D. 10. — *Brod* n/S JB Milosti, dar D. 60. — *KH Milosti*, dar D. 10. — *Črnc* IM Presveto Srce ozdravilo me i udijelilo drugih milosti, dar D. 100. — *Derventa* AK Zdravlje mi se poboljšalo, dar D. 100. — *Djakovo* MŠ Neugodan i težak zapletaj lijepo se razriješio. — *Dragovci* AS Uspio u naucima, dar D. 50. — *Hrašćina* RN Uslišana molba. — *Kostrena* DL Milost, dar D. 10. — *Kotoriba* NN Milosti, dar D. 10. — *Kruševica* KZ Ozdravila, dar D. 10. — *Kutina* BB Sretan porod, dar D. 100. — *Lemeš* IG Sin uspio u naucima, parnica povoljno svršena, dar D. 10. — *Lonjica* MK Dobrotom Presv. Srca očuvana od požara. — *Lormont* JP Milosti, dar fr. 15. — *Maće Viž* Dobio dvije velike milosti po zagovoru sv. M. Terezije. — *Martinac* FK Dvaput ozdravio od teške bolesti, dar D. 10. — *Morović* MS Povraćeno zdravlje, dar D. 10. — *Mrkopalj* OM Ozdravila, dar dol. 1. — *Nijemci* AB Ozdravila, dar D. 20. — *Novi Šeher* IZ Uslišana molba. — *Ostijek* FS Milosti, dar D. 50. — *Požega* OR Presv. Srce spasilo mi život, držat će Glasnik, dok sam živa. — *Ruma* MB Za milosti po zagovoru sv. Ante dar D. 100. — *Sarajevo* JA Kćerkino zdravlje krenulo na bolje, dar D. 100. — *Sesvete* (Ludbreg) JF Mnoge milosti, dar D. 25. — *Sibirci* TV Presv. Srce više me puta uslišalo, dar D. 30. — *Surčin* JH Za milosti, dar D. 100. — *Sv. Ivan Žabno* VD Ozdravio, dar D. 100. — *Sv. Križ* LV Uslišana molba, dar D. 10. — *Trojstvo* MC Parnica sretno svršila, dar D. 20. — *Ulijanik* G. AT Zdravlje krenulo na bolje, dar D. 10. — *Viganj* ML Muž našao službu, dar D. 10. — *Vukovar* EF Uspjela teška operacija, dar D. 25. — *VS Razne* milosti, dar D. 100. — *Zagreb* JH Operacija sretno uspjela, dar D. 15. — *AC Sretno* položila maturu, dar D. 10. — *MD Presv. Sree* uvijek mi molbe uslišalo, dar D. 50. — *AE Po* zagovoru † Ivana Merza ozdravila od više bolesti. — *MG Milost*, dar D. 8. — *MJ Ozdravila* nečakinja, mnogo milosti po zagovoru † Langa i sv. M. Terezije. — *DŠ Uslišana* po zagovoru † Langa. — *MM Milosti*, dar D. 100. —

VIJESTI

ZLATNI JUBILEJ NADBISKUPIJE VRHBOSANSKE.

Ove godine slavi Nadbiskupija Vrhbosanska Zlatni Jubilej svoga opstanka. Preuzv. g. Nadbiskup i Metropolita vrhbosanski dr. Ivan Šarić želi, da cijela ova godina bude neprekidni Tedeum za milosti, kojima je Bog u obilju obasuo Nadbiskupiju Vrhbosansku za ovih 50 godina. A da će taj neprekidni Tedeum biti ugoden Presv. Srcu, vidi se iz programa, što ga za ovu proslavu sastavio preuzv. Metropolita:

1. Kod zahvalne večernjice na Staru godinu 1931. objavljuje se u propovijedi proslavu Pedesetgodišnjice. Svi su vjernici pozvani na što češće primanje sv. Pricašti u g. 1932. Iste večeri iza Pozdrava Andeoskog zvone sva zvona kroz po sata.

2. U prvu nedjelju po Bogojavljenju pod puškom sv. Misom u propovijedi spomenut će se dolazak prvoga Nadbiskupa Vrhbosanskog u Bosnu i njegovo svečano ustoličenje u Sarajevu dne 15. siječnja 1882. godine. Župnik, zahvalno spominjući apostolsko djelovanje blagopokojnog Nadbiskupa, iz propovijedi izmolit će s pukom za njegovu dušu 3 Očenaša i 3 Zdravomarije sa »Pokoju vječni daruj mu, Gospodine. I svijetlila mu svjetlost vječna!»

3. Dne 14. siječnja navečer u 8 sati bit će u Sarajevskoj katedrali veliki Dužnovni Koncerat. Izvoditi će ga odlično Hrvatsko Pjevačko Društvo »Trebević». Pozivaju se sve župe Vrhbosanske, da pošalju svoja odaslanstva na ovaj prvi Dužnovni Koncerat u Sarajevu.

4. Za uskrsnog vremena, t. j. od prve korizmene nedjelje (14. veljače) pa do nedjelje Presvetog Trojstva (22. svibnja), poraditi će što živje i revnije po župama Vrhbosanskim dvije propisane Bratovštine: Bratovština Kršćanskog Nauka i Bratovština Presvetog Oltarskog Sakramenta.

5. Svaki dan u mjesecu ožujku, kad to dopuštaju rubrike, uzimat će se u sv. Misi Collecta imperata u čast sv. Josipu.

6. Dne 10. ožujka počinje u svim crkvama Vrhbosanskim devetnicu u čest sv. Josipu. Svakidan sv. Misa i večernjica sa litanijama sv. Josipa i doličnim molitvama pred izloženim Svetotajstvom.

7. Na svetkovinu sv. Josipa, dne 19. ožujka, bit će u svakoj župi Vrhbosanskoj Dan Siromahā. Na taj dan sakupljati će se u crkvi i izvan crkve milodari za siromahe u doličnoj župi.

Na Blagovijest 25. ožujka otvara se svečano u Sarajevu, u zavodu sv. Josipa, velika izložba crkvenog ruha. Ovu izložbu priređuje Hrvatsko Katoličko Žensko Udrženje u Sarajevu.

9. Dne 22. travnja, na Zaštitu sv. Josipa, sakupljati će se u svakoj župi Vrhbosanskoj, u crkvi i izvan crkve, milodari za gradnju nove zajednne crkve sv. Josipa u Sarajevu.

10. U mjesecu svibnju u svim crkvama Vrhbosanskim što ljepe svibanjske pobožnosti.

11. Na Spasovo 5. svibnja priređuje u Sarajevu Hrvatsko Kulturno Društvo »Napredak» u zajednici sa drugim Hrvatskim društvima svečanu glazbeno-umjetničku Akademiju. Tom prilikom dobrovoljni prinosi za gradnju zajednne crkve sv. Josipa u Sarajevu.

12. U mjesecu svibnju i lipnju držati će se u svim našim katoličkim školama, zavodima i društvima Katoličke Akcije svečane Akademije u čest

Isusu, Mariji i Josipu, glavnim Nebeskim Zaštitnicima Nadbiskupije Vrhbosanske. Tom prilikom dobrovoljni prinosi za novu zavjetnu crkvu sv. Josipa u Sarajevu.

13. Svakidan u mjesecu lipnju, kad to dopuštaju rubrike, uzima se u sv. Misi Collecta imperata u čast Presv. Srcu Isusovu u zahvalu i preporuku. U mjesecu lipnju i posveta naših obitelji Presv. Srcu Isusovu, gdje još nije izvršena. Slike Srca Isusova za posvetu naručuju se kod Uprave »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb, Palmotićeva 31.

14. U mjesecu lipnju, srpnju kolovozu i rujnu drže se trodnevni Dekaniji Euharistijski Kongresi u svakoj dekaniji, u mjestu najzgodnijem. Na ovim Kongresima drže se 3 svećane propovijedi (Ite ad Jesum! — Ite ad Mariam! — Ite ad Joseph! Ili: Praktičan život katolički. — Odgoj mlađeži i duhovna obnova obitelji. — Osjećati sa Crkvom.), onda teoforična procesija adoracija (i nočna), pa zajednička sv. Pričest (prvi dan dječa, drugi dan žene i djevojke, treći dan muževi i momci). I svi svećenici Vrhbosanski obaviti će u ovoj jubilejskoj godini duhovne vježbe.

15. Uz blagdan Presv. Srca Isusova proslavit će se u Sarajevu trodnevni Dijecezanski Euharistijski Kongres, na koji se pozivaju odaslanstva sviju župu Vrhbosanskih.

16. U Marijinu mjesecu listopadu po svim crkvama Vrhbosanskim štetičepsa i brojnja listopadskia pobožnost u čast Kraljice svete Krunice.

17. Na Dušni dan (2. studenoga) svećane Zadušnice u svim crkvama Vrhbosanskim za sve vjernike, koji su preminuli u Nadbiskupiji Vrhbosanskoj kroz minulih 50 godina.

18. U mjesecu studenom zvesti i urediti u župi Društvo Euharistijskih Križara i Križarica među mlađeži. Križarima je geslo: »Molitva. Pričest. Žrtva. Apostolsivo.« Križarsko Društvo jest elita Apostolstva Molitve. Od svojega postanka, godine 1915. ima već Križarska Organizacija u svijetu preko 2 milijuna članova. Sretna i blagoslovljena ona župa koja ima Euharistijske Križare i Križarice! O Križarima i Križaricama rekao je Papa Pijo XI. ovu veliku riječ: »U vojski Kristovoj oni su falanga, koju Presveto Srce Isusovo najviše voli.«

U mjesecu studenom i što revniji rad za Katoličku Akciju. Poručujem braći dušobrižnicima o Katoličkoj Akciji ovo: Danas ne može dušobrižnik sram da na sve kako treba dospoji. I ne može nikako reći, da mu ne treba tuđe potporu. Revni i odlučni svjetovnjaci najbolje će mu pomoći iskorenjavati draču i korov ružnih plesova i balova, nečudoredne mode i štampe. Prikupimo, dakle, braće dušobrižnici, oko sebe ponajbolje ljudi svjetovnjake, neka nam aktivno pomognu u svetom Apostolatu Kristovu!

19. Svakidan u mjesecu prosincu, kad to dopuštaju rubrike, uzima se u svetoj Misi Collecta imperata u čast Bezgrješnom Začeću B. D. Marije u zahvalu i preporuku. Na svetkovinu Bezgrješnog Začeća, 8. prosinca, neka »pričice Vrhbosanske Marijine Kongregacije «Gospine Akademije», a dobrovoljne prinošte neka pošlu Nadbiskupskom Ordinarijatu u Sarajevo za novu zavjetnu crkvu sv. Josipa.

20. Dne 9. prosinca u svim crkvama Vrhbosanskim svećane Zadušnice za bladonokoljnoga prvog Nadbiskupa Vrhbosanskog, koji je preminuo 8. prosinca 1918.

21. Na Staru Godinu 1932. svećana zahvalna večernja sa propovijedi u svim crkvama Vrhbosanskim, a iza Pozdrava Andeoskog sva zvona zvone pa sata.

Da Bog pa ova Zlatna godina Vrhbosanske nadbiskupije donijela štobiljnijih plodova.

MISIJE U MARTIJANCU.

Od 25. X. — 1. XI. održali su oci isusovci Tomo Jagrić i Božo Šantić u našoj župi misije. Bili su to dani slavlja, kakvoga ljudi još nisu doživjeli. Dnevno bile su dvije propovijedi — u jutro u 7 s. i navečer u 5 s. — Crkva je bila svakiput od prvog dana do zadnjeg dupkom puna, a za govora u crkvi bila takova tišina, kao da ne ima žive duše u njoj. I uspjeh nije izstao! Od prvog dana odazvao se cio narod isповijedim onim redom, kako je bilo određeno. Samo na taj način mogli su neuromni oci misijonari, uz pomoć susjednih svećenika i vrijednih otaca kapucina i franjevaca, svladati upravo natčovječni posao isповijedanja od rana jutra do kasne noći. Isповijedilo se oko 3.500 osoba u župi od 5.300 duša.

A tko da opiše veličanstvene svećanosti: blagoslov misijskog križa, posvetu Srcu Isusovu, euharistijsku svećanost sa ophodima, na kojima je bilo sve što je živo i zdravo u župi, ito u najuzornijem redu, uz oduševljeno pjevanje svetih pjesama. Osnovano je djevojačko i mladenačko društvo Srca Isusova, te Apostolat molitve muževa i žena.

Kruna svega je bila završna svećanost pred crkvom, jer mnoštvo naroda nije stalo u crkvu. Tu se pokazalo, koliko su oci misijonari osvojili narod. Nesamo djeca i žene, nego odrasli muževi plakali su od duševne sreće.

Dao dobi Bog, da ovo tako uspješno zasijano sjeme donese obilne i trajne plodove. A nezaboravnim misijonarima još jednom hvala, a od Boga nagrada. **D.**

Nedelišće (Medumurje). Već seugo nismo javile. U to vrijeme dogodilo se koješta u našem Djev. društvu. Bivša naša dobra i vrijedna glavarica Marica Tomašić ostavila nas i otišla u samostan. Već jeugo vremena težila, da Bogu posve služi. Teška srca dijelile smo se od nje, jer je ona bila duša našeg društva. Uvijek nas je poticala i hrabrla i riječju i dobrim primjerom.

Upravitelj našeg društva zabranio je članicama ići u gostione na plesove. Međutim mnoge to nisu htjele slušati pa smo ih brisali iz društva. Na taj način otišlo je oko jedne četvrtine članica. Bolje je da idu van, nego da kvare još i druge. Ako su ove otišle, zato nam se javlja mnogo mlađih, koje su tek svršile školu.

Na Veliku Gospu poslijepodne priredile smo akademiju sa ovim programom: Pozdravni govor: vlč. g. kapelan; A. Heidrich; Širota, solo pjeva A. Horvat uz pratnju troglasa. Ženskog zbara; Ml. Širola: Božje siroče, igrokaz u 3 čina; Kad ujutro zasja, pjeva troglas. Žen. zbor; Dobro mišljena, šaljivi igrokaz u 1 činu.

Čitava priredba bila je u župnom vrtu. Nemamo naime zgodnih prostorija. Članice su uložile mnogo truda za ovu priredbu. Kako idu gotovo sve u Čakovac u tvornicu pa dolaze kući oko 8 sati navečer, to su vježbale pjevanje i igrokaz do 10 i do 11 sati svaku večer. Akademija je bila dobro posjećena. Čisti prihod oko 1.500 Din ide za nabavu društvenog bariaka.

Ivančić Franca, glavarica.

Brezno - Prišlin. Pred blagdan Krista kralja došao je k nama vlč. o. Josip Vrbanek D. I. da zajedno s nama što bolje oproslavi veliki blagdan. Odmah je pošao u isповjedaonicu. Sutradan pričestilo nas se oko 300. Poslijepodne obavljeno je primanje u Djev. društvo Srca Isusova. Taj dan crkva u Prišlinu činila nam se pravim rajem. Još se u našoj župi osjećaju krasni plodovi, kojima su urodile misijske propovijedi + o. Ilije Gavrića D. I.

V. Klouški.

Sutivan na Braču. Naše je Djev. društvo utemeljeno g. 1911. Sastanak imamo svakog mjeseca sa poučnim predavanjem našeg duh. vode, preč. g.

Tome Ivanovića, koji svim silama nastoji za što bolji napredak i progmat društva. Redovitih mjesecnih sv. Pričesti od siječnja do studenoga 365. Članice su skupljale doprinose za svećenički podmičak a k tome se brinu za ures crkve, prigodom većih blagdana pjevamo. Hodočastile smo 8. rujna u Humac, a uspomena na to hodočašće ostat će nam duboko u srcu usadena. Društvo danas broji 35 članica.

Predsjednica.

Jelsa — Hvar. Naše Djevojstvo Srca Isusova lijepo napreduje. Djevojke brinu se za ures crkve, šire Glasnike, osobito Glasnik Srca Isusova. Istočemo, da smo lijepo proslavile 1500-godišnjicu Presvete Begorodice, osobito smo nastojale, da tom prigodom što ljepše uresimo oltare. U lipnju primile su članice 250 sv. Pričesti. Od lipnja do listopada 280. Naše društvo broji 63 članice.

A. S., glavarica.

KNJIGE.

«ZASTITNIK KATOLICKE CRKVE» ili Razmatranja o litanijama sv. Josipa kroz mjesec ožujak. — Talijanski napisao jedan misijonar u Oceaniji. Preveo Dr. Ivan Dujmušić, Sarajevo (1931). Hrvatska Tiskara d. d. Str. 286. male osmije. — Izdao Odbor za gradnju zavjetne crkve sv. Josipa. — Cijena 20 dinara. (Naručuje se kod Hrvatske Tiskare u Sarajevu, Koroščeva ulica 15). — Ovo je jedna od onih knjiga o sv. Josipu, kakve rijetko ugledaju svjetlo, pa da je vagnes zlatom, malo si za nju dao. Napisao ju je čovjek Božji, koji nikako ne će da mu svijet ime zna. U stvari, ovo su razmatranja o litanijama svetom Josipu, a ta razmatranja, tako sočna i vanredna, zapravo su kratak priručnik duhovnoga života, putokaz, kako će naslijedovati vrline svetoga Josipa. Kako na kraju svakog razmatranja ima lijepa i srdačna molitva svetom Josipu, ova je knjiga ujedno i molitvenik. — Još treba spomenuti, da je sva dobit od ove knjige namijenjena slavi i štovanju sv. Josipa, da se pomognе gradnji zavjetne crkve sv. Josipa u Sarajevu.

U »Dodataku« opisuje se »Pobožno društvo smrti sv. Josipa« osnovano g. 1913. sa zadaćom, da članovi jednom kratkom svakidašnjom molitvicom pomažu umiruće. Ovo se društvo vanredno brzo raširilo po cijelom katoličkom svijetu pa je već nakon 8 godina opstanka brojilo preko 3 milijuna članova, među ovima 25 kardinala, 350 biskupa, 80.000 svećenika. Priručnik je za ovu bratovštinu vrlo lijepi molitvenik *Na pragu vječnosti*, što ga je napisao isti onaj misijonar, a pretočio u naš hrvatski jezik dr. Ivan Dujmušić u Sarajevu, povjerenik »Pobožnog društva« za vrhbosansku nadbiskupiju. Ovaj molitvenik sa 30 krasnih razmatranja dobro će doći svakom katoliku, koji želi da se pripravi za putovanje u vječnost, svakako najvažniji posao svakog čovjeka. — Naručuje se kod Hrvatske Tiskare, Sarajevo, Koroščeva ulica 15. — Cijena ukupno ukorištenom 25 dinara.

KALENDAR SV. ANTE za godinu 1932. Prošlogodišnji Kalendar je imao kod čitatelja i publike vrlo odličan prijem, a ovogodišnji Kalendar nimalo ne zasjtaje za prošlogodišnjim, naprotiv ga svojim sadržajem, ilustracijama i tehničkom opremom nadilazi. Kalendar je više poučan, što je u interesu čitaoca, kojima treba više pouke nego zabave. Spomena su vrijedne dvije stvari: Katolička kronika, u kojoj se kratko crta stanje katolika u pojedinim državama svijeta, i Statistika katol. Crkve u Jugoslaviji. Kalendar je bogato ilustriran. Ima preko pedeset slika. Osobito je lijepa naslovna slika našeg umjetnika Gabriela Jurkića. Vanjska oprema je ukusna i ugodna. Cijena mu je s poštarnom Din 12. — Narudžbe prima: Uprava Glasnika sv. Ante, Sarajevo I. - 152.

POMAN O MLADOM ISUSOVČU SV. STANISLAVU KOSTKI. Spisateljica Zofija Kosak-Šćucka koju u poljskoj drži najvećom svojom suvremenom.

spisateljicom, napisala je roman o mladom Isusovcu svome zemljaku sv. Stanislavu Kostki pod naslovom »Iz ljubavi«. Taj je roman prevela u hrvatski dr Marijana Kralj, a izdala ga jeronimska knjižnica Dobrih Romana (Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.) Roman je krasan dar za Novu Godinu.

DAROVI u listopadu 1931.

Za sv. Mise: Christopher MJ Dol. 2.— Lormont JP Fr. 10.— Crikvenica AC 50 Podvinje IA 20 West Allis Wis. IV Dol. 1.— Viganj ML 20 Vinkovci MT 20 Vukovar KS 50

Za Svetište S. I.: Bakar TM 10 Kruševica KZ 10 Otočac AJ 50 Sesvete Ludbr. FJ 25 Vinkovci MT 20.

U čast S. I.: Argentina LV 300 Belec DK 100 Benoit KK Dol. 1.— Brod n/S. JB 60 Derventa AK 100 Dragovci AS 50 Dubočac KL 10 Farmington GM Dol. 1.— Fern Dale KK Dol. 1.— Gor. Ulianik AT 10 Grajs Landing Pa. NB Dol. 3.— Kotoriba NN 10 Kreštelovac AP 50 Kutina M\$ 100 Lemec IG 10 Martinac FK 10 Montevideo CB P. 1.— Morović MS 10 Mrkopalj OM Dol. 1.— Nedeljanci DS 20 Nijemci AB 20 Novinger VK Dol. 1.— Nuštar AV 15 Osijek FS 50 Radovanci CR 20 Roslin AK Dol. 1.— Sikirevcı TV 30 Sleme MG 8 Surčin JH 40 Sv. Ivan Žabno VD 100 Sv. Kriz Začr. LV 10 Trojstvo MC 20 Zagreb AC 10 JH 15 MD 50.

U čast S. I. i Mar., sv. Tereziji M. I., sv. Antunu i S. Celini: Čerić ZD 20 Surčin JH 30 i 30.

Za rođ. Glasnika S. I.: Bećić MM 10 Brestovac AJ 10 Brod n/S. KH 10 Crneć IM 100 Farmington GM Dol. 1.— Joungstown O. MB Dol. 8.— Kočić sv. Lucija LD 5 Kriz TO 25 Križevci MČ 15 Lev. Varaž RH 10 Lormont JP Fr. 5.— New York City HD Dol. 1.— Osijek AO 5 Rešetarovo TS 10 Svarcure AH Dol. 1.— So Omaha Nebr. KP Dol. 1.— Velikišković RK 10 Viganj ML 10 Vojnik CČ 10 Vukovar EF 25 KS 50 Zagreb NN 75 NW 10 PK 240 TV 10.

Za kruh sv. Antuna: Gjurgjevac JK 10 Kostr. sv. Lucija LD 5 Lacić PZ 20 Berak LW 10.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Pričić VS 10 VM 10.

Za pućku kuhinju kod Isusovaca: Suropolje TK 10.

Za naše Misijonare: Bakar NN 10 NN 20 Chicago Ill. MV 28 Vareš PK 100 Vel. Gorica TK 50 Zagreb RK 30.

DAROVASE DO 10. XI. 1931. ZA »DOM DUH. VJEZBI« ODNOŠNO ZA 365 SV. MISA U G. 1932.

PO 20 DIN.: *Antunovac Pakr.*: Obitelj Cabljak; *Banta Luka*; + Pavićić Franjo; *Beograd*: Župni ured Sv. C. i M.; + Kovačević Nikola; *Bjelovar*: Pavila Ivan, Apolonia, + Ivan, + Marija, Gulanek + Stefan, + Josip, + Terezija + Stefan, Magdić Kata, Seketa milka za pok. rodit.; *Bos. Brod*: Knežević Marija; *Bos. Gradiška*: Dr. Nikola Čorić; *Botovo*: Brez Marija; *Brod n/S.*: Tomic Mato, Josipa, Julija, Ljerkica, Ljubica, Smagne, Veronika; *Čabar*: Pire Pepica; *Čenek*: Obitelj Niegovan; *Čapljane*: Horvat Dragutin; *Daruvar*: Peršić Dunđanka; *Djakone*: + Schmidt Franjo; *Dubrovnik*: Školske sestre, Zrnčić Ivo, + Stanišlava; *Golo Brdo*: Mlakić Andrija; *Glina*: N. N. za pok. župljane; *Gjurgjenova Suša*: Tavasz Marija za duše u čist.; *Gorane*: Kajsok Mijo; *Gredina*: Barić Ružica; *Vel. Gradijevac*: Pavlović Antonija; *Hum n/Sutli*: Majerić Ivana, Alojz; *Kambelovac*: Britvić Vjekoslava; *Karlovac*: Jelene Ivan, Hen Agneza, Bosiljevac Sofija, Heller Terezija, Debeljak Fanks, Cvitković Dragica; *Kanelščak*: Lipak Dragica; *Kraljevica*: Nikolić Marija; *Jelendol*: Črnuk

Karolina; *Ljubija*: Brdjanović M. Jelena; *Lopud Dol.*: Beloč Stjepan; *Markovac*: Lazić Dora, Pipić Blaž; *Medjurčić*: Kopčević Anka; *Mitrovica Srem.*: Šeb Franjo; *Morović*: Damjanović Nikola; *Mošćenice*: Žuvić Dinka; *Nova Gradiška*: Liebhardt Marija; *Ogulin*: Arhanić Marija i Ljudevit; *Orlovač*: Vinković Ivan; *Osijek*: Venos Venceslav, Ivesić Vilma, Zatluka Ljubica, Mytasovsky Zlata; *Postire*: Bižaca Stjepan; *Pitomača*: Sporčić † Rudolf, † Milka; *Preko*: Matačin Ante i Jošpa; *Ruma*: Bišo Karlo, Lacković Anica, uč.; *Rogatec*: Tombosko Marjana za pok. obitelj Vitković; *Rovišće*: Pavlić Petar; *Semeljci*: Pišat Petar, Marija, Petar, Anica; *Sigetec*: Osučko Marija; *Sisak*: Smolković Beba; *Sv. Juraj u Trnju*: Kozina Eduard; *Split*: Tičić Franjo, Pfr. Marin Rabdan; *Solin*: Amižić - Ivanac Smiljana; *Suhopolje*: Kapetan Terezija za pok. Mariju Kelemen; *Travnik*: Jablanović N. Rudo, Judex Magdalena, Manzer Ružica; *Tovariševac*: Eilhard Julija; *Varaždin*: Mons. Matija Proštenik, Kodre Marija za duše u čist.; *Velatuka*: Don Jerko Andres; *Virovitica*: † Kolušić Beno; *Vis*: Lovrić Kate; *Vrnik*: Valković Marija; *Vrgorac*: Bospi Terka; *Zemun*: Marković Anka; *Zenica*: † Motička Marija; *Zverinac*: Don Mato Skrlić; *Zagreb*: Košak Krešimir, Teodor, Ivka, † Tomo, † Marija, † Terezija, † Vladimir, † Horvat Ivka, Madjer Blaž, Zora, Šintić Silvija, Hercigonja L., Kajba Rozalija, Schneider Josip, Hermina, Kojić Marija, Vrabec Marija, Bišćan Terezija, Bafi Franjo, Katica, Dorica, Klara, Teofila i Tulija, Kliman Josip, † Ivan, † Foska, Fučić Ivan, Krešić Paula, Krkljić Ljubica, Ermence Gusta Hoić Milan, Horatić Ivan, Gašperin Ivan, Sambohl Ivana, Perger Terezija, Godnar Marija, Caharija Slavko, Dr. Jnko Oberški, Dr. Stjepan Markulin, Šrapalević Andela, Bistrić Milka, Carola pl. Perković, Fabrić Tonka, Dokorić Šljuna, Morović Antonija, Keller Hedola, Bolzaus Alfred, Jalić Mihovila, Mramović Marija, Hercigonja Martin, † Marija, Lah † Alojz, † Antun, † Maja, Gajdoš † Palko, † Kata, Mohar Marija, Janez, Ceranić Adata, Josip Čajloj Josipa, Andrija, Goitan Ivan, Čabrijan Anka, Baumruk Jos, Fantan Mato, Bratanović Marija za † Nadu, Plivelić Josipa za duše u čist., Heckel Živipa, Mavrović Ana, Holik Jelica, Lorzek Franjo, Starac Antun, Puhorski Marija, Kobačić Ela, Ružak Milan, Matunović Magdalena, Tkalić Vjera, Lojan Terezija, † Vladimir Pavića, N. N., P. i J., Vj., M. Z.

PO 30 DIN.: *Brodarac*: Miler Rozalija; *Jakuševac*: Barbir Jegica; *Zgb.* Gojtan Ivan, Zvornik Viktorija.

PO 40 DIN.: *Crnošnici*: Bukovac Slava i Gjuro za † †; *Dugoreza*: Renđulić Julka; *Malinska*: Mužina Mihovil, žpk.; *Podgradina*: Šakić Ivan; *Zgb.* Perković Petar i Ana.

PO 50 DIN.: *Piskorevc*: Raiković Stana.

PO 55 DIN.: *Koprivnica*: Darža Milka.

PO 60 DIN.: *Gromoljak*: Župni ured.

PO 100 DIN.: *Crikvenica*: Car Andjelina; *Andrijeveci*: Marušić Volburga, Kovačević Dotica, Inž. Dvoržak, Kossi Marijana;

PO 125 DIN.: *Dubrovnik*: Cetinić-Petris Andrija.

PO 200 DIN.: *Zaštel*: N. N. (=Dosta je, da Isus zna.)

PO 250 DOL.: *Chicago*: Mr. Vidak Mihael.

PO 1 DOL.: *Christopher*: Mrs. Jurić Marija; *Farmington*: Mr. Matković Georg.

PO 3 DOL.: *Malmi*: Mr. Styminger Mijo.

PO 10 DOL.: *Chicago*: Mrs. Schimetz Mary.

Urednik Filip Mašić D. I.

Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Altrević D. I.

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

»Glasnik Srca Isusova« izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) 32 stranice

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 41.

Veljača 1932.

Broj 2.

NEUSTRAŠIVOST I POSTOJANOST KATOLIKA U VJERI.

Mjeseca nakana u veljači blagoslovljena od sv. Oca.

Koliko nas je, koliko ima katolika na čitavoj kugli zemaljskoj? Hvala Bogu ima nas lijep broj. Po zadnjem popisu računa se, da ima 341,430.000 katolika na cijelom svijetu. Za sve ove valja moliti: »Daj, Bože, da budu neustrašivi i postojani u vjeri! Da ne budu kao slabe trske, kojima svaki vjetrić po volji njiše nego da budu kao jaki, čvrsti duhovi, koji srčano prkose svim burama i olujama, došle one s koje mu draga strane, bile one još tako silne i česte!« Brojčano smo jaki, jest, ali jesmo li i duhom i srcem? Jesmo li neustrašivi i postojani u vjeri?

Baš to nam je potrebno.

Sv. Pismo jasno veli, da je vjera potrebna za spas t. j. za vječni život: »Koji uzvjeruje, i pokrsti se, spasit će se; a koji ne uzvjeruje, osudit će se.« Mk. 16, 16. I u toj vjeri valja ustrajati sve do smrti: »Ali koji ustraje do kraja, taj će se spasti.« Mt. 10, 22 i 24, 13. Stoviše ova vjera potrebna za život vječni ne razlikuje se od istinitih i čelatne spoznaje Boga i Onoga, koga je poslao, Isusa Krista: »A ovo je život vječni, da upoznаду tebe, jedinoga Boga istinitoga i koga si poslao Isusa Krista.« Iv. 17, 3.

Nego već u prvom svom pismu žali sv. Otac papa Pijo XI. i tuži se, što su se ljudi odmetnuli od Boga i Isusa Krista. Odmetnuli su se u trima stvarima, koje su za sačuvanje vjere od najveće znamenitosti i to u upravi države, u osnutku obitelji, u odgoju mlađeži. I po riječima sv. Oca radi se oko toga, da se ukloni Bog, Isus Krist sasvim iz javnog života, da svjetovnjaci upravljaju i Crkvom. To je laicizam. A gdje su još toliki drugi neprijatelji prave vjere?

Na njihove varke i lukavštine upravo zadnjih godina opet i opet upozoravao nas je papa Pijo XI. Tu je komunizam i socijalizam, spiritizam i teosofija, pogibelj radiofonije i kinematografa, pa onda Hinduizam i Islam i Protestantizam. K tomu još Pankristijanizam — Svekršanstvo, koje isključuje crkveno učiteljstvo i krči put ne jedinstvu nego indiferentizmu i modernizmu. A jedno je gore od drugoga.

O kako su brojni neprijatelji vjere, kako li lukavi! A koliko i kakovom neustrašivošću i postojanošću opiru im si katolici?

Ne treba da sada ovdje hvalimo one mnoge hrabre braniče, mučenike za sv. vjeru, u Armeniji, u Meksiku, u Rusiji, u Kini, niti one odvažne zatočnike katoličke istine — ima ih gotovo u svakom staležu — spremne da pobiju bludnje i da svim silama čuvaju cjevitost prave vjere; niti one, koji u katoličkoj zaista Akciji nastoje vjeru našu očuvati i braniti — na njih se može primijenti ona lijepa riječ sv. Franje Saleskoga: »Apostoli ne bore se drukčije nego trpeći, ne slave slavlje nego umirući.« Da ovi ustraju, da im se broj i snaga dnevica umnoži, često i usrdno molimo Gospoda.

Osobito u naše dane.

Potrebno je, da molimo za neustrašivost i postojanost katolika u vjeri, jer naša sv. vjera ima množinu neprijatelji. A potrebno je i zato, jer u naše dane ima mnoštvo slabica među katolicima. U svojoj poslanici »Milosrdni naš Otkupitelj sv. Otac papa Pijo XI. navodi tri vrste katolika, za koje treba moliti: »Umnoži im, Gospode, vjeru!«

U prvu vrstu idu oni, koji su zaraženi krivim naukama i odani raznim manama. Oprani su na krštenju krvlju Jagatice i obogaćeni milostima. Ipak se nalazi među njima toliko ljudi iz sviju staleža, koji su potpune neznanice u božanskim stvarima i otrovani lažnim naukama. Oni provode opak život daleko od Očeve kuće, život bez svjetla prave vjere, bez radosti, koju daje ufanje u buduće blaženstvo. Ne krije ih i ne grije topla ljubav, pa se doista može reći, da se nalaze u tminama i sjeni smrtnoj.

U drugu vrstu spadaju lakouni, površni katolici. Malo mare za crkvenu stegu i stare uredbe, koje drže sav kršćanski život, ravnaju domaćim društvom, zaštićuju svetost ženidbe. Posve zanemaruju ili premekanim postupkom i umiljavanjem kvarre uzgoj djece. Zaboravljaju kršćanski stid u življenu i odijevanju, osobito ženske. Nezasitnom pohlepom gramze za prolaznim dobrima, traže sklonost naroda preko svakog zakona, preziru riječ Božju. I tako se u njima sama vjera potresa ili stavlja u tešku opasnost.

Treća je vrsta nemarnih i vjerolomnih katolika. Nalik su na zaspale i pobegle apostole. Kolebajući se u vieri ostavljaju kukavički Krista, zahvaćena smrtnom stiskom ili zaskočena sotoninim pomoćnicima. Ima i takovih, koji po primjeru iz-

DESET GODINA KAO CUVAR VJERE ISUSOVE.

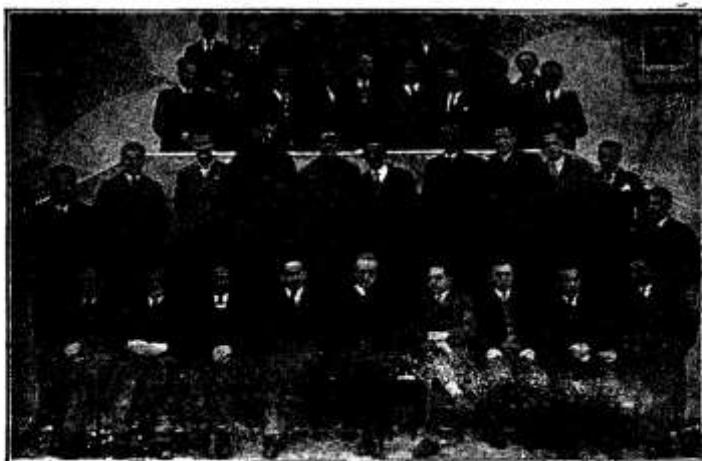
5. veljače 1922. javila je brzjavna žica svemu svijetu, da je kardinal Achille Ratti izabran za sv. Oca. — Udijelite mu što više duhovnog blaga, o kojem ste čitali u 1. broju Glasnika na str. 6.

dajnika Jude lakoumno i svetogrdno pristupaju k sv. Pričesti ili prelaze u neprijateljski tabor. Pa tako i protiv volje dolazi mišao, da su se primakla vremena, o kojima je prorekao naš Gospodin. »I jer će se umnožiti bezakonje, ohladnjet će ljubav u mnogima.« Mt. 24, 12. A kod sv. Luke (18, 8) nalazimo, da Gospod pita: »Ali Sin čovječji, kad dođe, zar će naći vjere na zemlji?«

O Isuse, koliko stoji do preljubeznog Srca tvoga, naći ćeš u srcima sviju vjeru kao goruščino zrno. A koliko stoji do članova Apostolstva molitve, ne će ovi prestati, te mole s Abrahamom, da poštediš. Pomozi nevjeri stvorova, blagošću svojom popuni pomajkanje vjere!

Kako se postizava neustrašivost i postojanost u vjeri?

Jednom riječju možemo odgovoriti: »Bdijete i molite, da ne padnete u napast.« Mt. 26, 41. Molite! U koliko se tu radi o postojanosti do konca, znamo, da ovu konačnu ustrajnost ne možemo zapravo ničim zaslužiti, nego samo molitvom i dobrim djelima da si je možemo isprositi. A jer treba, da se vjera nesamo nepokvarena u srcima sačuva nego da se i neprestano umnoža, opomijne sv. Otac papa Lav XIII. u poslanici svojoj o glavnim dužnostima kršćanskim, da valja često i često ponizno vapiti Gospodu: »Umnoži nam vjeru.« Da, Gospode, povećaj malu našu vjeru, podigni smalaksalu našu vjeru, ojači slabu našu vjeru!

Akademsko Križarsko Bratstvo »Mahnić« u Duh. vježbama na Jordanovcu.

Bdijete! Bdijete, da vršite dužnosti, koje se tiču katoličke vjere pojmenice, 1° da bude čitava, neokrnjena, neoštećena. A zato treba da se revno i marljivo uči kršćanska nauka. 2° Valja otvoreno priznati svoju vjeru. Po riječima naučitelja Crke sv. Tome svaki je dužan očitovati svoju vjeru bilo na pouku ili na pobudu drugih vjernika bilo da odbije navalu nevjernika. 3° Zato je potrebno pouzdanje. Jer nikome se ne kratи, kako ističe Lav XIII., da istupa s onom srčanošću, koja je upravo kršćanima vlastita i kojom se nerijetko obaraju protivnici i njihove osnove. Kršćani su stvoreni za borbu i što je veća sila, to je uz pon. oč Božju, sigurnija pobjeda.

Molimo se, da katolici mole i bdiju, ali da imadu i ljubavi.

Naučitelj Crkve sv. Alfonzo Liguori piše: »Vjera je osnov, na koji se ljubav oslanja, a svojstvo je ljubavi, da usavršuje vjeru.« O kako je u mladoj Crkvi bila žarka vjera, koja je u dušama prvih vjernika tolika čudesa tvorila! Jer je živila u njima svježa uspomena na Isusa Krista i još nova ljubav prema njemu plamsala u

srcima kršćana. I odatle toliki žar u vjeri, tolika stalnost, tolika srčanost, tolika svetost. Malo pomalo počela je starjeti ova uspomena na Krista, a onda je stalo iščezavati i sve ostalo. Nego onaj prijašnji žar opet će se obnoviti, ako na Isusa Krista često mislimo, gledamo ga nazočna i spominjući se njegovih dobročinstava nastojimo, da se novom ljubavlju prema njemu raspalimo. Ta i zato je ostavio sebe u sv. Euharistiji, da u nas nikada ne iščezne uspomena na njega, nikada ljubav ne zaspí, pa stoga u svaku dobu da vjera cvate. Praksom od toliko stoljeća naučila je Crkva, da ništa nije potaklo vjernike na obnovu vjere kao što upravo ljubav Kristova. Pa i ne će biti nikoga, koji ne bi u sebi osjetio, da mu je iz ove ljubavi prema Kristu i vjera jača i pobožnost potpunija. Pretpostavlja doduće ljubav prema Isusu vjeru; no opet čudesnom dielotvornošću, Djev. društvo S. I. ide pred preuzev. dr. D. Premuša, kada ljubav plamsa, umnaža ona i još jača vjeru. Ako je istina, što veli sv. Augustin: Ljubi i čini što hoćeš, brzo će katolici pobožnošću Srca Isusova doći do one vjere, za koju je rekao Spasitelj: »Jer zaista vam kažem, ako budete imali vjere koliko je zrno goruščeno, reći ćete ovoj gori: Prijedi odavle onamo i prijeći će i ništa ne će biti nemoguće.« Mt. 17, 20.

Josip Predragović D. L

DA NESTANE BOLJŠEVIKA U KINI.

Misijska nakana u veljači blagoslovljena od sv. Oca.

Već od početka svoje vladavine, posebice od g. 1925. počeli su ruski boljševici živo nastojati, da predobiju za svoje paklene ciljeve 470 milijuna Kineza. Na svršetku mjeseca juna 1925. telegrafirao je boljševik Zinoviev kineskim revolucionarcima: »Carske pristaše misle, da su ti događaji u Kini samo bura, koje će doskora nestati. Nipošto... Dapače dosada je pirio tek blagi

Sa sv. Poturde u Prišlinu 3. rujna 1931.

Djev. društvo S. I. ide pred preuzev. dr. D. Premuša.

povjetarac. Jedva je to početak! Danas Kina, sutra francuska Indo - Kina i Indija!«

Kineska revolucija, koja je katoličkim misijama zadala bolnih udaraca, djelo je boljševičko. Poznato je, da je voda revolucionara u Kini Suen-ven bio veliki prijatelj boljševika i želio da bude pokopan zajedno s Lenjinom.

Uoči Božića rekao je sv. Otac kardinalima: »Treba da molimo za svoje odvažne misijonare, za misije u Kini, jer se našili a i sada se nalaze u velikim neprilikama. Bilo je i onih, koji su odlikovani krunom mučeničkom. Ovim neprilikama nije uzrok sam narod, za koji se mora reći, da je većinom dobar i miroljubiv. Uzrok su ovima nevoljama bezbožni ljudi, koji žele da čitav svet unesreće.« Mislio je sv. Otac na boljševike.

Molimo se, da Bog ovim neprijateljima svojim pomrsi račune, a njih da spasi.

JOSIP MOSCATI

Uzor katolik - liječnik.

Na Veliki četvrtak 14. travnja 1927. prolazio je napuljskim licama veličanstveni sprovod. Duga povorka svećenika, redovnika, sveučilišnih profesora, daka, razna udruženja pratili su na večni počinak Josipa Moscatia, liječnika i sveučilišnog profesora u Napulju. Tužnoj povorci pridružiše se hiljade muževa i žena, bogatih i siromašnih, iz svih staleža. Na licima im se odrazivala tih žalost, koja je nijemo očitovala, kako je pokojnik bio obljen od sviju. A ta žalost je bila i opravdana, jer je s Josipom Moscati izgubilo ljudsko društvo uzor kreposti i apostolske revnosti, siromasi izgubiše oca, sv. Crkva revnoga apostola. Promotriće barem u kratko uzorni život ovoga izvanrednog čovjeka, da nas njegov primjer potakne na sve veću ljubav prema Isusu, prema sv. Crkvi i prema bližnjemu.

Moscati je bio učenjak. Svi, koji su ga poznavali, dive u njegovu temeljitu i dubokom poznavanju medicine. To potvrđuje i svjedočanstvo sa službene strane. Državna ga je naime vlast dva puta poslala kao zastupnika talijanskih liječnika na fiziološki kongres: prvi put u Beč 1911., drugi put u Edinburgh 1923. U želji za što većim liječničkim znanjem okoristio se na svojim čestim putovanjima svakom prilikom, koja bi mu se pružila. Čim bi se u kojem mjestu dulje zadržao, pohodio bi bolnice, zanimao bi se za bolesnike — osobito za izvanredne slučajeve — promatrao bi metode, kako se liječe. Ništa ne bi propustio, što bi mu moglo poslije biti od koristi. Doček u bolnicama često puta ne bi bio baš srdačan, ali već iza kratkog vremena promjenili bi njegovi kolege liječnici svoje držanje pod utiskom njegove iskrene prijaznosti i dubokoga znanja. Nijedan časak, što bi mu preostajao od napornog posla u bolnici i na sveučilištu,

ne bi beskorisno potratio, nego bi ili molio ili pisao znanstvene rasprave po talijanskim medicinskim časopisima. Da su ti članci bili uistinu temeljiti, vidi se jasno po tomu, što su mnogi bili prevedeni i štampani u njemačkim i francuskim znanstvenim časopisima.

Nije se on ipak ograničio samo na medicinu i prirodne znanosti u koliko stoje u vezi s medicinom. On je bio i dobar poznavalač književnosti, osobito se zanimalo za umjetnost, na-vlastito klasičnu. Postivali ga radi toga svi ljubitelji znanosti, pa i oni, koji nisu bili njegovih vjerskih načela. Cijenili ga ne samo kao auktoritet u medecini, nego i kao svestrano izobraženog čovjeka.

Svoje si je liječničke dužnosti i velike odgovornosti svuda zvanja bio potpuno svijestan. Za što većim znanjem težio je ne radi svoje naravne sklonosti ili ljudskog priznanja i slave, nego jer je bio uvjeren, da je liječnik u savjeti odgovoran, ako poslije ne može drugima pomoći radi svoje prijašnje nemarnosti. Svoje je liječničko zvanje gledao sa vrhunaravnog stanovišta i sam ga je nazivao »rad u vinogradu Gospodnjem«. Nije onda čudo da je u radu bio neumora. Jedan liječnik veli o njemu, da je imao samo jednu strast: drugima činiti dobro. Program njegova života je: »Žrtvovati se posve u službi bližnjega.« Taj je program proveo do kraja tako, da je na sebe zaboravio. U bolesnicima je gledao sliku Božju, kako je to sani zabilježio nešto prije smrti: »Isuse, ljubavi moja! Tvoja me ljubav oplemenjuje, tvoja me ljubav potiče na ljubav ne samo prema jednom stvoru, nego na ljubav prema svim stvorovima stvorenim na sliku i priliku Tvoju.«

Kad je tako sve ljude promatrao očima vjere, nije čudo, da ih je iskreno ljubio i pomagao im, gdjegod je mogao. Između sviju ljudi posvećivao je najviše pažnje i ljubavi siromasima, u kojima je na poseban način gledao Boga, koji je kao čovjek iz ljubavi prema nama primio na se breme svojevoljnog siromaštva. Radi ove velike skrbi i ljubavi prema sirotinji prozvan je s pravom »ocem siromaha«. Kako je bio vrstan i glasovit liječnik,

Prof. Josip Moscati.

mogao se u kratko vrijeme obogatiti, ali on se u svojoj velikodušnosti odrekao svakog obilja i suviška. Za svoj trud, što ga je položio u službi siromaha, očekivao je plaću na nebu. Ako bi kadgod bio skupa pozvan kojemu siromahu i bogatašu, pošao bi najprije k siromahu, jer je ovaj bio sličniji siromašnom Isusu. Tako ga je jedamput pozvao ugledan gospodin iz Napulja k teško bolesnoj majci. Moscati se ispriča, da ne može odmah doći. Kad ga je gospodin zapitao za razlog, odvrati: »Vi ste, gospodine, bogati, pa možete i kojeg drugog profesora pozvati. Ja moram sada poći k jednom bolesnom svećeniku.« Gospodin se divio tolikoj plemenitosti srca i nije htio ići po drugog liječnika, nego je pošao sa Moscatijem najprije do bolesnoga svećenika, a zatim

Posveta crkve Krista Kralja u Lokvičićima 22. 11. 1931. (Vidi str. 54.)

ga je poveo k svojoj majci. — Drugom zgodom pohodio je Moscati siromašna i bolesna željezničara izvan Napulja. Dok je on bio kod bolesnika, skupili se prijatelji i drugovi bolesnikovi pred siromašnom kućicom i sabirali novac, da plate liječničku pregleđbu. Saznavši Moscati, o čemu se radi, izide iz potleušice i pristupi k ubogim ljudima s riječima: »Kad ste se vi odrekli tijela svoje teško zaslužene plaće, da svome drugu u nevolji pomognete, odričem se i ja svoga dijela i darujem ga bolesniku.« — A to nije bilo samo jedamput. Često je videći siromaštvo tjelesnikovo, sam izvadio novčarku i platio lijekove, kojih bolesnik ne bi mogao sam kupiti.

Uz liječenje tijela nije Moscati zaboravio ni duše svojih pacijenata. Jednom svom prijatelju piše: »Mi liječnici često ne možemo izlijеčiti tjelesnih bolesti. Ali blago nama, ako ne zaboravimo, da pred sobom nemamo samo bolesna tjelesa, nego i neumrle duše stvorene na sliku i priliku Božju, koje prema Isusovoj zapovijedi moramo ljubiti kao same sebe.« Kao svi ljudi, koji shvaćaju, da je duša vrednija od tijela, držao se i Moscati načela: »Najprije duša, onda tijelo.« Pa ako je bio kadgod pozvan umrućem, tražio je, da se pozove najprije svećenik, a onda je istom došao sam, da učini, što može. Prožet ovim dubokim vrhunarav-

nim osjećajem i poučen vlastitim iskustvom, da liječnik mora pomagati dušama nesamo riječju, nego još više svojim primjerom, poticao je bez prestanka pismeno i usmeno svoje prijatelje i učenike na savjesno vršenje vjerskih dužnosti i često primanje svetih sakramenata.

U radu za duše nije se ipak dao zanijeti pretjeranom i nerazboritom revnošću. Ako bi video, da duša još nije spremna da prihvati milost Božju, znao je oprezno potaknuti bolesnika na razmišljanje. I riječi su mu, popraćene mnogim molitvama, donosile obilne plobove. Radost, što ju čutio u srcu pri pomisli, da je priveo koju dušu na pravi put, ne može se opisati ni izreći, kako je **to sam priznao u pismu jednom svome prijašnjem pacijentu, kojemu je izlijeo i tijelo i dušu.**

Da pomogne dušama, nije smatrao ni jednu žrtvu velikom. Često puta se odrekao zasluzene plaće, da bolesniku tom žrtvom isprosi obraćenje. Jedamput je pohodio s drugim liječnikom bolesnoga bogataša, koji je živio u velikim grijesima i sablaznima. Na odlasku htjede mu bolesnik platiti, no Moscati ne će da primi novca. Putem ga upita pratilac, zašto nije htio uzeti novca. »Hoću, da ga obratim«, odvrati apostolski muž. »Najveća plaća za ono malo truda što sam ga kao liječnik uložio, jest spasenje jedne duše.« Bolesnik je naskoro umro pomiren s Bogom — Drugom zgodom pitao ga siromašan radnik, kojega je izlijeo, što je dužan. »Ako mi želiš platiti, podi, ispovjedi sel!« bio je kratak odgovor.

Moscati nije bio samo učenjak i vrstan liječnik, on je bio nada sve čovjek žive, duboke, djetinje vjere, koja je prožimala sav njegov život i rad. »Troje me tješi i krije u mom teškom i odgovornome radu: sveta vjera, knjige i pomisao na vjerne prijatelje«, piše jednom prijatelju. Život mu je bio: život u Bogu, kojega je gledao i nalazio svagdje i u svemu. Duboko gledanje u veličanstveni ustroj ljudskoga tijela, kao i sve naravne ljepote, podizalo mu je srce k svemuogućemu i premudrom Bogu. Misao na Boga često ga je tako zaokupila, da je zaboravio na izvanjski svijet. Jedamput se vozio tramvajem s jednim Isusovcem. Kad su trebali izići, morao ga je pratilac rukom upozoriti i probuditi iz

Glazba Zagrebačkih Križara.

duboke zamišljenosti i razmatranja. »Oprostite, velečasni, mislio sam na dragoga Boga,« ispričao se neumorni apostol. U svagdanjem je radu bilo slično. Čim bi našao časak slobodna vremena, već bi uronio u promatranje veličine i dobrote Božje.

Duh je vjere prožimao ne samo njega nego i sav njego saobraćaj s ljudima, sva njegova predavanja na sveučilištu i na znanstvenim sastancima, sve njegovo općenje sa studentima, a osobito sav njegov odnosa prema bolesnicima. Iz njega je strujala nehijenja, iskrena pobožnost, koja je napunjala poštovanjem i nekim strahopočitanjem sve, koji su s njim dolazili u dodir. Anatomska dvorana na sveučilištu bila mu je prazna i hladna, jer u njoj nije bilo znaka spasenja. Radi toga je dao jednoga dana postaviti prema ulazu veliki križ sa natpisom: »Smrti, Ja sam tvoja smrt!« Jedan njegov asistent veli, da bi Moscati uvijek prije rezanja koje liješine nekoliko časaka stajao pred tim križem u tihoj molitvi.

Snagu i okrepnu u svome radu crpao je na Srcu Isusovom u presvetom Oltarskom Sakramantu. Svaki dan su ga vidali, gdje polazi u crkvu, da prisustvuje sv. Misi i primi svoga Isusa, koji je bio središte njegovih misli i želja. Kod svete je Mise i sam često posluživao. U bolnici, kod kuće, na sveučilištu bio je svakomu na uslugu i ničija mu molba nije došla u nevrijeme, ali kad je bio u crkvi, želio je, da ga nitko ne smeta u razgovoru s dragim Bogom. Najveću je žalost i bol osjećao, ako koji dan nije mogao primiti svete Pričesti. U dnevniku, što ga je pisao putujući u Edinburgh na fiziološki kongres, često se puta mogu naći riječi: »Ah, danas bez Tebe, Bože moj!« U tim riječima zrcali se sva dubina njegove svete duše i žar njegova čeznuća za Isusom u svetoj Pričesti. Kad bi se vraćao s puta kasno popodne, ostao bi uvijek natašte, da se uzmogne sjediniti sa svojim Isusom, kad stigne u Napulj.

Moscati se nije zadovoljio običnom kršćanskom savršenošću. Plemenita mu je duša čeznula za višim, uzvišenijim. Poziva u svećenički stalež nije osjećao. U mladosti ga je zanjelo jedno ljudsko biće svojom milinom i čednošću, ali o tome nitko ništa ne zna. On se velikodušno odrekao tihe obiteljske sreće, da uzmogne biti posve Božji. Godine 1914. položio je zavjet sv. čistoće i time postao potpuno Božja svojina. Ljiljan sv. čistoće sačuvao je neokalan cijelog života, iako je neprestano živio »među vatrom«, kako je sam priznao, htijući time izraziti veliku opasnost skopčanu s liječničkim zvanjem. Svi, koji su ga poznavali, dive se nježnosti njegove savjesti, što se očitovala osobito u stvarima, koje bi vrijeđale kršćansku čednost. Nedostojno odjevene gospode poslao bi napole iz čekaonice bez ikakva ljudskog obzira.

Pokraj svega svoga osvjedočenja i osjećanja, znao je ipak, da nisu svi pozvani na savršenost, na koju je Gospodin Bog njega pozvao. Stoga je svoje asistente i dake nagovarao, da se ožene, jer je »dar potpune sv. čistoće velika milost, koju Gospodin Bog ne daje svima«, kako se sam izrazio.

Djevojke u duh. vježbama u Vinagori.

Njegovo apostolsko srce, živa vjera i nepokolebivo pouzdanje u Boga spasilo je bezbroj zalutalih ljudi i izgubljenih duša. Na njega se može doslovce primjeniti ono, što je pred smrt pisao jednom mlađom liječniku: »Gospodin Bog će tražiti od Vas račun o Vašem životu. Živite stoga tako, da mu uzmognete vedra čela reći, kad stupite pred njegovo prijestolje: Gospode, zadaču, što si mi je dao, izvršio sam na tvoju veću slavu.«

Posljednjih godina osjećao se Moscati sve osamljenijim. Klepetanja i ocrnijavanja podlih ljudi, sve češće tjelesne i duševne bolesti, smrt prijatelja i znanaca, sve je to svraćalo njegov pogled sve više prema vječnosti. Ovu je osamljenost duboko osjećao, ali, da je to i potrebno, lijepo je ocrtao riječima: »Prava je savršenost bez ikakve sumnje u tomu, da čovjek otrgne srce od svih zemaljskih stvari. Ovo posvemaštvo otrgnuće povećaje ljubav prema Bogu; vodi duše drugih ljudi po molitvi i dobrom primjeru k uzvišenju i jedinoj našoj svrsi: k spasenju vječnom.«

12. travnja 1927. bio je rano ujutro u crkvi na sv. Misi i sv. Pričesti, koja je za njega bila Popadbina. Iza posjeta u bolnici pregleđavao je bolesne ljude kod svoje kuće. Za vrijeme pregledavanja, osjeti iznenada, da mu je zlo. Pode u svoju sobu i pozvani Kad su poslužnici došli, našli su ga, gdje leži u naslonjaču sa prekrivenim rukama na prsima. — Moscati je bio mrtav. —

Tijelo mu je pokopano najprije u napuljskom groblju, a u studenom 1930. bi preneseno u isusovačku crkvu »Gesu Nuovo« u prisutnosti napuljskog kardinala i nekoliko biskupa. Na grobnom spomeniku urezan je jednostavan natpis, koji ukratko obuhvaća čitav njegov život: »Josip Moscati, slavan znanjem, slavniji vjermom, uz tjelesa liječio je i duše.« — Ljudi, koji su još pred kratko vrijeme dolazili k Moscatiju tražiti pomoći u svojim tjelesnim potrebama, dolaze sada k mrtvom liječniku i mole za njegov zagovor kod prijestolja Božjega. Danomice sve veći broj gospode i gospoda iz svih staleža, što bez prestanka pohadaju njegov grob, potvrđuje drugi dio nadgrobnog natpisa: »glas njegove svetosti raste iz dana u dan.«

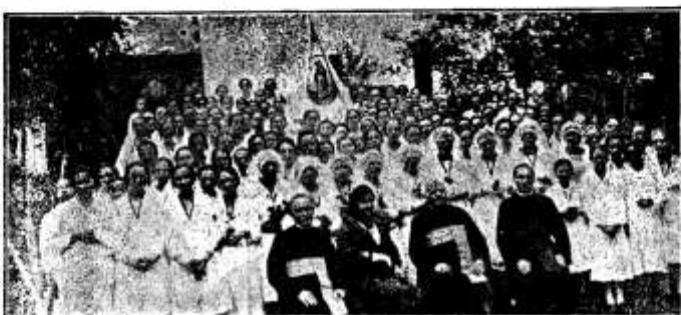
Josip Moscati je izrazit primjer, da se »ludost svetoga Križa« može potpuno složiti sa svjetskom znanoušću.

Priredio Ivan Nikolić D. L.

KORIZMA.

U Adventu smo očekivali dolazak Spasiteljev. On je došao u Badnjoj noći. Zašto je došao? Došao je da nas spasi. Spasio nas je svojom mukom i smrću.

U uskrsnoj su noći prvi kršćani svećano primali sv. krštenje, kojim su postali djecom Božjom i dionicima onih darova, što ih je Isus zasluzio svojom mukom i smrću na križu. Prvi su se kršćani kroz cijelu Korizmu, punih 40 dana, molitvom i postom i svetim obredima pripravljali, da dostojno prime sv. krštenje i odmah zatim sv. potvrdu i sv. Pričest i da tako u uskrsnoj noći zajedno s Kristom uskrsnu na nov život u Bogu.

Prigodom posvete barjaka Djev. društva S. I. u Desiniću u jeseni 1931.

I mi smo na krštenju postali djeca Božja, duša je naša postala hramom Duha Svetoga. Ali sv. Crkva želi, da sve ovo svake godine proživimo u Korizmi, da postanemo potpuno svijesni veličine ovog dara Božjega.

Božić je veliki blagdan, a Uskrs je još mnogo veći. Uskrs je blagdan otkupljenja. Na Uskrs se dulje pripravljamo nego na Božić. Priprava počinje pretkorizmenim vremenom, a nastavlja Korizmom, koja počinje Čistom srijedom ili Peplinom. Na taj dan idemo u crkvu i dademo se pepeliti. Svećenik nam načini pepelom znak sv. križa i izgovara riječi: »Spomeni se čovječe, da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti.« Kao djeca pazili smo, da nam taj znak na čelu ostane dugo sačuvan. A da li smo uopće znali, što ovo pepelenje znači?

Prenesimo se mislima u prva vremena kršćanstva. Kršćani su tada bili jako revni i Crkva je strogo pazila, da u njoj ne bude ni jednoga, koji je nevrijedan. Ako danas nesrećom padnemo u teški grijeh, podemo u isповjedaonicu i ispunjavimo svoj grijeh, dobijemo malu pokoru i oproštenje i možemo opet u crkvu i na sv. Pričest. U stara je vremena bilo posve drugačije. Ako je tkogod počinio teški grijeh, morao je činiti veliku pokoru. Bio

je isključen iz Crkve, nije smio prisustovati sv. Misi niti primiti sv. Pricaest. Ova je kazna trajala mjesecce, koji puta i godine, dok opet nije bio primljen u sv. Crkvu.

Upravo je Korizma bila odredena za vršenje zadane pokore kao i za pripravu na sv. krst.

Grješnici su se morali na Pepelnici sabrati u crkvi. Biskup je posvetio pokorničko odijelo i obukao ih u nj. Zatim je posipao glave njihove pepelom i izgovorio iste riječi: »Sjeti se, o čovječe, da si prah...« Onda ih je doveo do vratiju crkve i održao im govor: »Isto tako, kao što je Adam bio istjeran iz raja zemaljskoga, tako ste i vi sada istjerani iz kuće Božje i vi se ne smijete vratiti prije Velikog četvrtka. Međutim morate činiti pokoru, morate moliti, postiti i dijeliti milostinju i promijeniti svoj život.«

Zamislite, kako je to moralno na druge djelovati! Kako se je svaki čuval teškoga grijeha!

Djerojke na duhovnim vježbama u Zagrebu u rujnu 1931.

Crkva je kasnije postala blaža. Javna je pokora ukinuta. Zato su se ipak svi vjernici osjećali kao pokornici. Oni su došli na Pepelnicu u pokorničkom odijelu i dali su si posipati glavu pepelom. U srednjem su vijeku na taj dan dolazili u pokorničkom ruhu i carevi i kraljevi. Odonda je pepelenjem postao običaj. Znate li sada, što to znači? Pepelenjem treba da se mi svi i danas — i upravo danas — javno priznamo grješnicima i da — barem u Korizmi — činimo pokoru.

U početku nam Korizme Crkva malo priča o muci Gospodinovoj. Duša mora biti najprije pročišćena, a onda istom može s Kristom umrijeti i na Uskrs s njime uskrsnuti. Glavna je dakle zadaća Korizme, da očistimo svoju dušu.

Na Gluhu nedjelju i dalje čujemo sve više o križu i muci Kristovoj. Te nedjelje pokrivaju se u crkvi ljubičastom tkaninom križ i slike na spomen, kad su židovi htjeli kamenovati Isusa. Ako je križ sakriven našim očima, to je njegova slava otkrivena u svetim pjesmama. Upravo na Gluhu nedjelju čujemo prvi puta lijepi himan:

Barjaci kreću kraljevi,
Otajstvo Križa bljeska se,

Na kojem život umrije
I smrću ljude oživi.

Ove se nedjelje u sv. Misi prvi puta moli Predslovље (molitva prije Svet) sv. Križa. U Predslovlju stavlju nam se pred oči dva drveta: drvo spoznanja Dobra i Zla u zemaljskom raju i drvo Križa. Na prvome je drvetu davao pobijedio čovječanstvo, a na drugome je drvetu on sam bio pobijeden od Krista. Plod drveta u zemaljskom raju donio je ljudima smrt, a plod Križa je za sve nas vječni život. Dakle ćemo razumjeti riječi Predslovљa: »Jer Ti si naredio spasenje ljudskog roda na drvetu križa, da odanle uskrsne život, odakle je proizašla smrt, te onaj, koji je na drvetu iznio pobjedu (davao), na drvetu bude i svladan...«

Istu misao nalazimo u sv. pjesmi:

Kad po grijehu otac ljudi
Ražalosti Tvorca svog
Otrovav se kobnim voćem
S drveta smrtonosnog,
Tvorac drvo tad izabra,
Kvar da plati drva tog.

Trebalо je ovo djelo,
Iziskivo naš je spas,
Da zanese varka varku,
Što je sprede zmijin glas,
I da otud balzam kane,
Otkle dušman rani nas.

Djev. društvo S. I. u Zlataru.

Dani su poslije Gluhe nedjelje gotovo jednaki prijašnjim danima u Korizmi, samo se petak osobito ističe. Tog dana slavimo Sedam žalosti Majke Božje. Upravo osam dana pred Veliki petak sjeća se sv. Crkva boli, koje je osjećala Marija pod križem. Tada se ispunilo proročstvo starca Simeona: »I tvoju će dušu probosti mač.« Blagdan se zato zove »Sedam žalosti Majke Božje«, jer sv. Crkva ističe osobito sedam događaja u životu Majke Božje, u kojima je ona trpjela radi Isusa. Najveća je njen bol ona, o kojoj pjevamo u sv. Misi toga dana:

Stala Mati bola sveta
Pokraj Sina razapeta,
Matile joj suze vid.

Dušom njenom rastuženom,
Razboljenom, skamenjenom
Prolazio mača brid.

Sa Cvjetnicom počinje Veliki tjeđan. Dosad je Crkva govorila o muci Gospodinovoj u slikama i rijećima kao da se boji prerano izložiti pogledu ljudskome ono, što joj je dragocjeno. Iustom u Velikom tjeđnu diže zastor i mi glédamo boli i patnje Najsvetijega.

Počinje Veliki i sveti tjeđan. Neki ga narodi nazivaju »tužni tjeđan. Sv. Crkva je doista tužna za svojim Zaručnikom Kristom. Ali taj tjeđan je također tjeđan pobjede. Križ i uskrsnuće nerazdjeljivi su. Djelo spasenja ne svršava smrću Kristovom, već ide sve do slavodobitnog uskrsnuća. Zato nalazimo u danima Velikog tjeđna osim žalosnih pjesama i dijelove veselih, koji govore o pobjedi i uskrsnuću.

Kad kopanje mu se okrutno
Zabolo šiljkem u srce,
Sa vodom krv protekla je,
Od grijeha nas da očisti.

I ispuni se silna riječ,
Što narodima David je
U svetoj pjesmi doviknu:
*Zavlada Bog sa drvela.

Ovog se tjeđna osobito ističe Cvjetnica sa svojom lijepom procesijom, koja nas sjeća na veličanstveni ulaz Spasiteljev u Jerusalem. Pjevači pjevaju naizmjence:

Slava, čast i hvala Ti, Spasitelju, Kralju Kristu,
Kom Hosana klicahu, mala usta djece čiste.

Zatim slijedi Veliki četvrtak, spomen zadnje večere naređenja Presv. Olt. Sakramenta, Veliki petak spomen muke i smrti, Velika subota sjećanje na preslavni grob Spasiteljev. Ovi nas dani, možemo reći, pripravljaju već na Uskrs. Njihov je sadržaj Euharistija, pobjeda križa, uskrsnuće. Ova sv. tri dana sadrže ono najveće, najsvetije, što je Krist darovao svojoj Crkvi u djelu spasenja. Tu nalazimo naizmjence gorko trpljenje i slavu sv. križa.

Oj zdravo, križu, nado sva!
U dane muke Gospodnje
Umnoži milost dobrima
I digni krivnju s grijesnika.

Nek svaki duh veliča Te.
Naš spase, sveta Trojice:
Ti dijeliš križa plodove,
I vječnu slavu podaj nam. Amen.*

B. J.

* Svi misni obrasci za mise u korizmi kao i za Uskrs nalaze se u »Rimskome Misalu« u priredbi dra D. Kniewalda, izdanje Dra Stj. Markulina.

»**ZAKLETVA HURONSKOG POGLAVICE**« (96 stranica). Ova nas lijepa pripovijest prenosi u današnju Kanadu, gdje su isusovački misijonari prije 250 godina dali svoju krv za svetu vjeru. Knjiga je vrlo zanimiva. Tko je nabavi, taj ne će požaliti vremena radi čitanja ove pripovijesti. Cijena Din 8.— Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. p. p. 147.

NOVI DOM ZA DUHOVNE VJEŽBE.

U pondjeljak 22. studenoga došao je splitski biskup, preuzv. g. dr. Bonefačić, u pratnji nekih crkvenih dostojanstvenika i splitske kongregacije svećenika u kuću isusovaca u Splitu, pa je svećano blagoslovio onaj dio kuće, koji će odsada biti posvećen duhovnim vježbama, i to muškom svijetu. Tom je prigodom preuzv. gosp. biskup u novoj kapelici držao krasan i srdačan govor. Bila su prisutna i sedmorica svećenika iz hvarske biskupije i s njima dva bogoslova, koji se pripravljaju na sv. redove. Ova su devetorica odmah iste večeri tu započela duhovne vježbe, kao prvaci u novom domu. Više nego devet ili najviše deset ne mogu se na žalost za sada zajedno primiti.

Evo dakle opet jedan korak naprijed u smjeru sretnoga pokreta za duhovne vježbe, koji je iza rata zahvatio cijeli katolički svijet. Na primjer u malenoj i većinom protestantskoj Holandiji obavlja svake godine mnogo hiljada muževa i također

Tecaj Duh. vježba u novom Domu u Splitu.

veliki broj žena duhovne vježbe, a u nekim domovima, n. pr. u Feldkirchu (u Austriji) obavljaju muževi svake godine »velike duh. vježbe«, koje traju čitav mjesec dana. Bilo njih već više puta oko 70 skupa, muževi iz klera i iz visoke inteligencije.

Povećalo se je još sveto oduševljenje za duhovne vježbe, kad je naš sv. Otac Papa g. 1929. poslao svim biskupima i svećenicima krasnu poslanicu: »Kako treba nastojati, da vjernici sve više obavljaju duhovne vježbe«. Istina, duhovne su vježbe od vajkada bile u crkvi, no današnje oduševlje nije uvijek bilo.

Štovatelji Presv. Srca Isusova mogu se u velike radovati tomu pokretu. Nema uspješnije škole, gdje bismo mogli doći do duboke spoznaje Srca Isusova i žarke ljubavi prema njemu. Sada imamo ove domove: u Zagrebu na Jordanovcu br. 110, za žene na Vrhovcu br. 43, u Ljubljani Zrinjskoga c. br. 9, u Splitu Manuška Poljana br. 1. Tko želi doći, neka se prijavi upravi dotične kuće, pa će mu se priopćiti vrijeme, kada može najzgodnije doći. H.

MISIJE U SOMBORU

23. — 29. XI. 1931.

22. studenog zaputismo se trojica u Sombor, da održimo pučke misije. U Erdutu smo se divili pri mjesecini osamljenoj tvrđavi nad Dunavom, kada oko 8'30 sati reče suputnik: »Evo Dunaval« Skočimo k prozorima. Voda je mirno tekla ispod mosta, a nedaleko su usidrene ribarske lade. Nešto iza 9 s. zaustavlja se naš vlak u Somboru. Tu nas je dočekao preč. Antun Skenderović, somborski župnik.

Grad Sombor leži u zapadnoj Bačkoj. Imade 33.250 stanovnika. Od toga je pravoslavnih 13.800, protestanata 470, Židova 1.600 i katolika 17.380. Katolici nijesu svi Bunjevci, jer ima Madžara oko 6.000, Nijemaca 3.500. Ovaj je grad bio g. 1590. tako malen, da je imao jedva 13 domova, ali se razvio u drugoj

Sombor.

polovici 19. vijeka i prije svjetskog rata kao pšenično tržište.

Katolička je župa ovdje osnovana oko g. 1640. Oci Franjevci su upravljali ovom župom do g. 1781. Sadašnja je crkva zidana g. 1751. na slavu presv. Trojstva.

U župi postoje ova vjerska udruženja: Marijina kongregacija gospodicâ s 87 članica, Marijina kongregacija gospodâ s 52 članice, Treći red franjevački s 83, karmeličanski s 76, Društvo sv. krunice sa 780, Oltarsko društvo s 550, Socijalno misijsko društvo s 550, Dobrotvorna zajednica Bunjevaca s 310, Udruženje muške mladeži sa 450, Društvo Srca Isusova s 300 članova. U g. 1930. je bilo 107.000 sv. Pričesti.

Bunjevci su štokavci i ikavci, po naglasku i običajima pravi Dalmatinči. Oni su se amo naselili u većoj masi oko g. 1600. Tu su našli Madžare, pa nije čudo što neki Bunjevci mijesaju madžarske riječi. Tako vele: »Otišao sam na alomaš (željeznici) i pitao sam fönöka (poglavar stанице), da li je otputovao polgármešter (gradonačelnik).»

Bunjevački je puk pobožan. Svaki dan smo imali crkvu punu. Kroz 8 dana isповједило se preko 60 % župljana. Madžari su imali svoje propovijedi, a propovijedao je dr. Vitez Berard, franjevac iz Humedoare u Rumunjskoj. O. Franjo Tomec D. I. (iz Ljubljane) propovijedao je Nijemcima, a potpisani i o. Nikola Buljan (Zagreb) Bunjevcima. Svake je večeri u 8 s. s tornja veliko zvono (težko 30 metara) jakim glasom zvalo sve vjernike, da se pomole za obraćenje grješnika.

Petak, 27. stud., ostat će u vječnoj uspomeni svih Somborčana. Te smo večeri iza propovijedi u 6s. održali krasnu procesiju kao zadovoljstvu presv. Srcu Isusovu i da javno zasvjedočimo svoju vjeru u presv. Euharistiji. Do 10.000 naroda išlo je kroz gradске ulice sa svijećom u ruci. Učestvovala su i sva nabožna društva i sve narodnosti, vatrogasci su bili oko baldakima. Pjevanje i molenje se izmjenjivalo; vojnička je glazba također uljepšala ovaj izljev naše vjere.

Bog je dragi očevidno djelovao svojom milošću: ljudi su plakali, među sobom se izmirili; mnogi su prvih dana isповједeni išli svaki dan sv. Pričesti.

Na koncu moram spomenuti, da Somborčani imaju na svom groblju lijepu Kalvariju. Na pročelju su 2 zvonika, iza njih su katakombe u obliku potkove, u sredini ogromna kapela s ravnom terasom, izmed koje je Isus na križu, 2 razbojnika i pobožne žene. Svi su kipovi iz kamena. Ispred zvonikâ su križne postaje. Građenje je ove Kalvarije započelo pred nekoliko godina i potrošeno 1,720 000 dinara. Još nije dovršena i morat će se još izdati barem 330.000

A. Alfrević D. I.

MISIJE U DONJEM MIHOLJCU.

Gotovo dva mjeseca prije nego što su počele misije, pripravljao je g. župnik Ivan Vajda za njih narod. Uza sav svoj veliki posao nije žalio truda ni vremena da se što češće i izvan crkve sastane sa svojim župljanima na razgovor podižući palu vjeru, koju je rat razorio. Svojim blagim postupkom djelovao je na narod tako, da je ovaj nestrpljivo očekivao misjonare.

Došli su! Došli su! išlo je 5. prosinca od usta do usta. Ali valjalo se još malo strpiti do početka misije, jer su misjonari, oci isusovci Tomo Jagrić i Božidar Šantić pošli s mjesnim župnikom najrije u filijalu Rakitovicu, gdje je baš bila klečanje.

U nedjelju 6. prosinca uveče započeo je u D. Miholjcu svoj neumorni i teški rad prvom propovijedi. Uspjeh bio neočekivan: crkva dupkom puna, ne zna se, ima li više žena ili ljudi, a da o djeci i ne govorim. Svakim danom dolazilo je sve više svijeta, svakim danom bivalo je oduševljeno sve veće.

Kroz punih 8 dana danju i noću, jutrom i večerom, isповjeđali su misjonari. Broj isповједenih nadmašio je 2500. Uspjeh, kakovog nije nitko ni u snu zamišljaо!

Djev. društvo S. I. u Kostelu.

Ganutljivo je bilo gledati procesije, u kojima je narod javno ispovijedao svoju vjeru u Boga, Majku Božju i Isusa Krista. Na Bezgrješno Začeće bila prva procesija uveče sa svijećama, u petak druga u počast Isusa Krista, a treća, najvelebnija, s Presv. Sakramentom na zadnji dan misija u nedjelju u 11 s. prije podne. Procesija je bila nepregledna. Toliko muškog svijeta još nije vidio D. Miholjac u procesiji!

Vratimo se u crkvu, da se zahvalimo Bogu što su sretno završile misije i da se oprostimo s ocima misijonarima. Mnogima se orosiše oči suzama, a mnogi su opet glasno jecali. Mjesni župnik zahvaljujući se misijonarima na velikoj požrtvovnosti njihovoj ujedno se zahvalio i župljanima, koji su mu i ovom zgodom dokazali svoju vjernost i odanost. — Dalo Presveto Srce, pa se ova; oganj revnosti i oduševljenja u D. Miholjcu nikad ne ugasio!

A. M.

ZASTO ŽELI SRCE ISUSOVО DA ZAVLADA OBITELJELJIMA?

Srce označuje ljubav, a Srce Isusovo to je ljubav najsrdaćnija, najnježnija, najpunija. To je ljubav, koja ne traži sebe; ljubav, koja ne ostaje samo u riječima i čuvtvima nego se prelijeva u čin i djela; ljubav, koja želi davati i daje darove bez broja. Kada je Isus prvi puta objavio svoje Presv. Srce, pokazao je čitavom svijetu, da ga ljubi, a sada, kad svoje Srce objavljuje kršćanskim obiteljima, pokazuje time, da ih posebno ljubi, da ih želi obasuti posebnim darovima svoje dobrote.

To je put, po kom hoće Spasitelj da unide u obitelji. I doista ulazi tim načinom. Jer tko se može oprijeti neizmjernoj ljubavi? I tko je, a da ne bi htio biti ljubljenim? Tko je, a da ne bi htio imati najboljeg, najvjernijeg i najslađeg prijatelja?

Treba obitelji ljubavi Isusove već prvo radi toga, da joj se temelji ne poruše, a to je u zajamna ljubav muža i žene. Jer ljubav, koja nije prožeta ljubavlju Isusovom, ljubav samo putena i zemaljska brzo uvene i požuti, kako vene i pro-

lazi mladost i ljepota tjelesna. Gdje iznad svake tjelesne ljubavi ne veže ženidbene drugove ljubav Isusa Krista, tamo se doskora pokažu obiteljske nesuglasice pa svada i mržnja i ono što je imalo biti kao luka zemaljske sreće, postaje ponorom razdora i žalosti. I ne će se to izlječiti sve dotle, dok muža i ženu ne poveže zajednička ljubav prema Srcu Isusovom. Ljubav čista i jaka ko smrt, ona ljubav, koja je po riječima sv. Pisma »strpljiva, blaga, ne traži svoga, ne srdi se, a sve podnosi, svemu se nada, u svemu ustraje«. 1. Kor. 13, 9.

Potrebna je obitelji ljubav Isusova i zato, da roditelje ojača u nošenju velikog tereta — o d g o j a d j e c e . Sam Bog to vidi i može prebrojiti sve one žrtve i napore kroz godine i godine, što ih zahtijeva kršćanska odgoja djece. Žrtve su tako velike, da je premalena za to samo naravska ljubav, tu treba još nešto nadnaravsko, neka nebeska pomoć i ljubav. Bez ljubavi Isusove sebičnost će preuzeti svu vlast u svoje ruke, nadvladat i onu čisto naravsku ljubav i naskoro dijete postaje nečim, čega se boje roditelji. Boje se, da se ne bi rodilo, a ako se rodi, onda im je ono nepodnosiv teret — sve predaju služavki i čim prije nastoje da ga pošalju daleko od obitelji.

Jedino Srce onoga, koji u evanđelju tako miluje i voli djecu, jedino ovo Bož. Srce može dati roditeljima onu jaku i strpljivu ljubav, koja se ne boji tereta ni žrtava za svoju djecu.

Porodica treba ljubavi Isusove i radi toda, jer svakim danom u njoj nastaju n e p r i l i k e , teškoće i uvijek novi križevi. Tu bolest, koja zahvati djecu, a nerijetko oca i majku, tamo opet siromaštvo uvlači se na sva vrata i prozore. Drugdje grijeh počne trovati porodičnu slogu i ljubav. dođe do svada, mržnje i osvete. A gdje je ta obitelj, gdje se već nije svratila smrt i sad povela sa sobom oca ili brata ili najmilije čedo, anđela obitelji?

Tko da otare suze, što tako obilno teku? Tko da pomogne nositi sve mnogobrojne obiteljske križeve? Svijet ne ljubi une-srećnih pa ih svijet ni ne pomaže. Pomoć nam je samo u onom Srcu, iz kojega su potekle one utješne riječi: »Dodite k meni svi, kojii ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti.« Mt. 11, 28.

Treba dakle porodica Srca, koje je ljubi i koje joj hoće i može pomoći. A Presv. Srce samo joj se nudi i predaje. Htio bi Spasitelji, da u svakoj obitelji može nekako da ponovi one riječi, koje je Pog izrekao o svom bramu: »Biti će tamo oči moje i srce moje po sve dane.« 3. Kralj. 9, 3. On hoće da se nastani u našim kućama, da izbliza gleda na naš obiteljski život, na naše obiteljske poteškoće i križeve — a gledati ne zato, da nas osudi, već da nam pomoći i olakša križeve, da bi u njegovom Srcu našli vrelo svake utjehe i spasa.

I nesamo da želi to Spasitelji činiti, nego to već i čini u tisućama i stotinama tisuća obitelji, koje se posvetiće njegovu Srcu. Dosta je pogledati samo one bezbrojne zahvalnice, što stižu iz čitavog svijeta, kao veliki Tedeum ogromnog zbara. Tamo Isus

ozdravio dijete ili oca od neizlječive bolesti, tamo sačuvao sina u ratu usred vatre i gruvanja topova, tu siromašnoj obitelji našao skrbnika, onamo ocu bez zarade službu i plaću. Još divnjom pokazuje se ljubav Presv. Srca, gdje mu se toliki zahvaljuju, kako im uveo mir i slogu u obitelj, kako obratio zalutalog sina, kako se otac opet vratio svojoj djeci, kako kod njih nestalo pijanstva i psovke i kako molitva našla put u njihovu kuću.

A to Spasitelj i hoće, radi toga i traži, da uniđe u sve kršćanske obitelji, jer želi da u njima otvorí izvor najslade svoje ljubavi i milosrđa. A ako je to tako i ako o tom svjedoče već milijuni, tko onda da ne otvorí vrata u svoju kuću ovom najsvetijem i najmilostivijem Srcu? Zar da i nadalje ostane naša obitelj neposvećena Presvetom Srcu Isusovom?...

Prem a poljsk o m : N. Buljan D. I.

PROCITAJ OVO!

1. Dom duhovnih vježba.

Što su Domovi duh. vježba? Barun de Broqueville nazvao ih »Tvrdavama katolicizma«.

Kardinal Gamba prigodom euharističkog sastanka reče svećenicima: »Ne znam uistinu, koju bi vam ustanovu pokazao, da toliko dobra pruža dušama, obiteljima, svemu ljudskom društvu, koliko to čine duhovne vježbe«.

Leon XIII. veli: »I samo jedno razmatranje o cilju čovječjem kadro je uspostaviti socijalni poredak.«

Dom duhovnih vježba na Jordanovcu. Tko ga je sagradio? Na dug je sagradio. Dobri su članovi Društva sv. Ignacija svojom članarinom omogućili, da smo platili kamate i dio glavnice. Svaki član plati barem 10 dinara godišnje.

2. Misni savez.

U Starom Zavjetu rekao je Bog po proroku Malahiji: »Nijeste mi mili, i ne će primiti dar iz vaših ruku, jer od istoka sunčanoga veliko će biti ime moje među narodima i na svakom će se mestu prinositi Žrtva imenu mojemu i čist dar; jer će ime moje biti veliko među narodima.« To se ispunjava dandanas kod naše svete Mise. Sunce Božje ne silazi s ove Žrtve.

Sv. Petar piše prvim kršćanima, neka se vazda sjećaju, da nijesu »otkupljeni raspadljivim srebrom ili zlatom, nego skupocjenom krvlju Krista kao nedužna i neokaljana Janjeta.« 1. Pet. 1, 18 - 19. Spasitelj je za nas prolio predragocjenu krv na Kalvariji i očelobodio nas grijeha, otvorio nam nebo. To je bila krvna Žrtva. Sveti Misa je ista Žrtva, ali nekrvna.

»MERCEDARIJEVA QSVETA«, pripovijest (39 stranica). Priredio Filip Mašić D. I. Ova s njemačkog prevedena pripovijest tako je zanimljiva, da se čita s pravom nasladom. Tko je jednom počne čitati, ne pušta je iz ruku, dok je ne dočita. A oplemenjuje dušu i srce svojega čitača, jer ga uči kršćanskoj osveti. Knjiga je ukrašena s deset slika u boji. Stoji 4.—Din. Narudžbe prima: *Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. p. p. 147.*

Društvo je sv. Ignacija osnovalo Misni savez. Svaki dan prikazuje se jedna sv. Misa u Svetištu Sreća Isusova u Zagrebu za one, koji pripadaju u taj savez. Kako je to utješljivo, kada znadeš, da se i danas i svaki dan godine čita sv. Misa za tvoje potrebe ili tvoje mile pokojnike!

Kako ću postati dionikom Misnog saveza? Uzmi na pošti prazni ček za 20 para i pošalji po njemu 20 dinara. Broj je čeka Društva sv. Ignacija 36.500. Na pošti će vam to kazati. Tko ne će da čekom pošalje, može 20 din. predati povjereniku ili povjerenici Glasnika. Ti će poslati novce i naznačiti na vrhu čeka Glasnikova »Misni savez».

Molimo sve povjerenike i povjerenice Glasnika, neka s arkom papira pohode svoje znance, te im protumače što je ovaj Misni savez i kako po njemu dobivaju velike koristi i postaju članovi Društva sv. Ignacija.

Tko želi kakvo razjašnjenje, neka se obrati dopisnicom na:

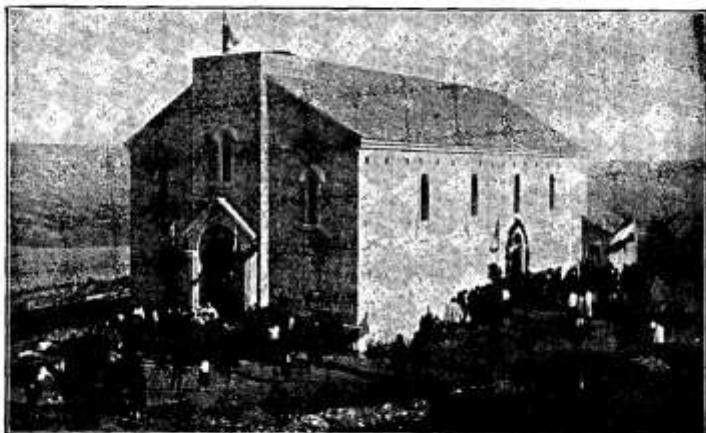
A. Alfirević D. I. Zagreb I. 147.

GRADNJA CRKVE SV. ANTE NA HUMCU KOD LJUBUSKOGA U HERCEGOVINI.

Obraćamo se na sve dobre duše, koje mogu u teškim vremenima štograditi za čast Božju, da kupuju ili raspačavaju još nerasprodane sreće za gradnju crkve sv. Ante na Humcu. Najavljeni vučenje u prošloj godini moralo se iz tehničkih razloga odgoditi na 14. VI. 1932. Bog naplatio svaku i najmanju potporu u tu svrhu. *Odbor za gradnju Svetišta sv. Ante, Humac - Hercegovina.*

NOVA CRKVA KRISTA KRALJA U LOKVIČIĆIMA KOD IMOTSKOG.

Lokvičići, jedno od većih sela Imotske krajine — 2000 stanovnika — nije kroz 200 godina imalo dočišnog hrama Božjeg. Narod izložen zimi i ljeti ne-

Crkva Krista Kralja u Lokvičićima kod Imotskog.

pogodama vremena nije mogao davati bogoljubnome čuvstvu željenog izraza. Napokon prije dvije godine namislili, da izgradi lijepu kuću Božju. Što su odlučili, to su uz pomoć Božju zamjernom sloganom eto i izveli. — Blagoslov ovog hrama Božjeg obavio je preuzv. biskup dr. Kv. Bnešačić. Svečanosti i bla-

goslovu prisustvovalo je uz 10 svećenika oko 2000 naroda iz župe i okolišnih sela. Preuzv. biskup bio je do suza ganut pobožnošću i odanošću dobrog puka

Jedan od prisutnih.

CRKVA SV. IVANA KRSTITELJA NA BIJELOM BRDU.

Citatelji Glasnika sjetit će se, da su prije više mjeseci čitali toplu zamolbu od župnika s Bijelog Brda u Bosni kraj Dervente, da bi nešto doprinijeli za gradnju nove crkve na čast sv. Ivana Krstitelja, preteče našeg Spasitelja. Ta zamolba nije ostala bez ikakvog odziva. Svima darovateljima bilo Presv. Srce otvorena riznica za sve duševne i tjelesne potrebe!

Ovaj put molim štovatelje Presv. Srca, neka malo točnije pogledaju sliku sadašnje crkvice! Izvana izgleda još kako tako; ali unutra pobuduje veliko osaznjenje: to nije ni kuća za siromašnoga seljaka, kamo li za Onoga, koji trese nebom i zemljom.

Crkvica sv. Ivana Krstitelja na Bijelom Brdu u Bosni.

Vi nijeste svi moji župljani, pa Vas ne smijem ni dužiti, da štogod uđelite za gradnju pristojnije betlehemske štalice na Bijelom Brdu, nego što je ova sadašnja. Nu ipak se smijem nadati, da ćete pomoći nepoznatom narodu i njegovom župniku, pa će i Vas pripoznati naš Sasitelj onda i ondje, kada će i gdje će vam biti to priznanje najpreće i najdraže!

Zahvaljujem unaprijed, ne samo na budućim doprinosima, nego i na dobroj volji bez doprinosaa!

Ilija Gavrić, župnik,

Bijelo Brdo, z. p. Derventa.

PUTNI RASPORED 2. HRVATSKOG HODOČASCA U SVETU ZEMLJU.

27. IV. 1932. Odlazak iz Zagreba prema Trstu. 28. IV. dolazak u Trst, odlazak u 13 sati iz Trsta. 1. V. Dolazak na otok Cipar. Poslije podne nastavak putovanja za Jafu. 2. V. Dolazak u jutro u Jafu. Prva pobožnost u crkvi sv. Petra. Posjet kuću Simuna kožara i Tabitine groblja. Poslije toga odlazak autima u Jeruzalem. Dolazak u Jeruzalem u 12 $\frac{1}{2}$ sati. Po podne prvi pochod na Božji grob i Kalvariju. Poslije toga posjet jeruzalemskom patrijarchu. 3. V. Svećana sv. Misa na Božjem grobu. Razgledanja. Odlazak autima u Betlehem.

O ponoći ponoćka u spilji rođenja Kristova. 4. V. Razgledavanje. Povratak autima u Jeruzalem. 5. V. Autima na maslinsku goru. Po podne vožnja autima u Emaus. 6. VI. Pohod vrta Getsemani. Sv. Misa i zajednička sv. Pričest, na mjestu gdje se Isus krvavim znojem znojio. Po podne pobožnost križnoga puta po onim mjestima, po kojima je Isus nosio križ na Golgotu. Zid naricanja. 7. V. Vožnja autima na Mrtvo more, Jordan i Jerihon. 8. V. Pohod na Sion. Sv. Misa. Zajednička sv. Pričest. Pohod mjesa posljednje večere. Po podne oproštanju od hrama Božjega groba. 9. V. Odlazak autima prema Nazaretu. 10. V. Izlet na brdo Tabor, na Genezaretsko jezero i t. d. 11. V. Jutarnja pobožnost u nazaretskim svetištima. Odlazak poslije doručka autima na Brdo Karmel. Završne pobožnosti u crkvi Gospe od Karmela. Odlazak u Haifu. Pred večer ukrcavanje za povratak kući. 12. do 16. V. Vožnja parobrodom kući. 16. V. Dolazak u Zagreb u 23 sata.

Cijene: III. razred Din. 7.700.— II. razred Din. 12.500.— Prijave se primaju najkasnije do 15. veljače 1932. — Putnicu mora svaki hodočasnik pribaviti sam, dočim vizume pribavlja odbor.

Odbor hodočašća za Svetu Zemlju

Trg Kralja Tomislava 21.

ZAHVALNICE

BRIŽNI OTAC.

Zagreb. S mnogim nesrećama, koje me prate u životu, stigla me još i ova. U jednom danu obolilo mi sve troje djece od difterije. Smjesta su morala u bolnicu. Najmladem je bilo 18 mjeseci, ali je najteže oboljelo. Moralo je i na operaciju, ali je i prije operacije bilo u beznadnom stanju, poslije operacije još gore. Svaki čas očekivala se smrt. Utekoh se nebeskom Liječniku — Prev. Srcu Isusovu. Pošao sam u Svetište Srca Isusova, pomolio se i obećao, da će se javno zahvaliti u Glasniku. Nakon molitve odmah mi bilo lakše pri duši. Poslije podne dobio sam iz bolnice vijest, da je starijoj djeći dobro, a mala isto ide na bolje. Za kratko vrijeme sve troje djece došlo kući. Bolest nije ostavila nikakvih tragova. Slava Prev. Srcu!

A. I.

PATER BELLER POMAZE.

Zagreb. Prošlog ljeta obolio sam i u strahovitim bolovima i mukama proizile mi noći. U onom od očaja bolnom stanju počnem misliti na pok. oca Bellera, a u isto vrijeme i moja supruga. I pomolimo se Bogu, da bi me na zagovor oca Bellera oslobođio muka. I nije proteklo ni 5 minuta, odlane mi, bol prestao i ja zaspem. Prije dovršene devetnice u čast Prev. Srcu Isusovu bio sam na zagovor oca Bellera posve zdrav.

Drugi put me je milost Božja po zagovoru oca Bellera uzdržala na sadnjem položaju, a bila je velika pogibelj, da ga izgubim.

J. F. B.

POMOC NEBESKE MAJKE.

Slavonija. Da smo sami na putu u vječnost, bilo bi nam odviše teško. Imademo milu Majku, koja nam pruža pomoćnicu ruku. Pred nekoliko mjeseci i ja sam osjetila posebnu pomoć Majčinu. — Našlo se ljudi, koji su mi učinili veliku neugodnost u mome zvanju. U teškom času zapelio mi oko o sliku Majke Božje Čenstohove. Kleknula sam i zamoilal je za pomoć obećavši, ako mi pomogne, da će joj se javno zahvaliti i napisati sve, kako je bilo. Čini se, da ni-

je zgodno sve iznašati u javnost, već samo toliko, koliko sam navela. Marija mi je pružila pomoćnicu ruku. Hvalim joj i molim, da me i dalje ne zaboravi na trnovitoj stazi zemnog putovanje.

B. J.

BEZ SLUŽBE.

Srbija. Dvije sam godine morao biti bez posla. Kroz to sam vrijeme mnogo patio. Došao sam već na rub propasti. U svojoj bijedi obratih se s velikim pouzdanjem na predobro Srce Spasiteljevo. Njegovom pomoći opet sam se uposlio.

J. B.

U BOLESTI.

Podravina. Žena mi teško oboljela. Mnogo je patila, a ja nisam imao sredstva, da pozovem liječnika. U svojoj žalosti obratim se na najboljeg Liječnika, koji badava liječi. Hvala dobroti nebeskog Liječnika, žena je ozdravila.

N. N.

OKLEVETANA.

Hrvatska. Najmladoj kćerki pružila se prilika za lijepu udaju. Ali zlobni jezici nikad ne miruju pa i moju kćerku oklevetaše. Majka zaručnikova ni da čuje o udaji. Obratih se devetnicom na predobro Srce Isusovo. Upravo zadnji dan devetnice, kad sam se ispovjedila i pričestila, nestane najveće zapreke ženidbe, koja se ovih dana sa zadovoljstvom obiju stranaka sklopila.

M. C.

JO SE ZAHVALJUJU:

Amerika KH Presv. Srce uslišava me, dar dol. 2.— *Desinić* D. NN Milošti, dar D. 10.— *Durdevac* TK Pomožena po zagovoru sv. Ivana Nepomuka.— *Francuska* AG Dobrotom Srca Isusova muž ozdravio od teške bolesti.— *Fuzine* NK Uslišani u teškoj nesreći, dar D. 100.— *Centerović* MJ Uslišana po zagovoru † Langi.— *Gerova* TK Mnoge milosti, dar D. 10.— *Illok* AD Uslišana molba, dar D. 10.— *Jasenovac* ED Bolesna molila devetnicu s djecom, uslišana.— *Jelenčak* DC Za milosti, što sam ih dosad primila, dar D. 20.— *Kraljevića* AS Milosti od Presv. Srca, dar D. 20.— *Krasica* Milosti, dar D. 20.— *Križ* AB Za sretan porod i druge milosti dar D. 100.— *Lisac* IJ Pomožen u bolesti, dar D. 10.— *Majhović* PC Brat ozdravio.— *Makarska* BM Milosti, dar D. 10.— *Marijanac* EM Za zdravlje po zagovoru Majke Božje.— AM Za zdravlje.— *Mitrovica* JM Ozdravilo bratovo dijete.— *Moravice Srpske* SM Dobrotom Srca Isusova djeca mi ozdravila, dar D. 40.— *Orahovica* IG Za mnoge milosti dar D. 100.— *Osijak* CG Za milost dar D. 15.— *Posavina* MS Pomožena u živčanoj bolesti.— *Prelog* HB Milosti, dar D. 20.— *Punta* MB Muž ozdravio od teške bolesti.— *Retečić* JK U mnogim nevoljama našla pomoći i utjehe kod Presv. Srca.— *Retkovci* JK Ozdravila.— *Sali* SJ Ispovjedio se rođak, dar D. 10.— *Sisak* TS Uslišana mnogo puta, dar D. 10.— *Skoplje* JB Dobio službu.— *Slatonija* SB Kćerka ozdravila, dar D. 50.— *Slatina Podravica* KA Ozdravilo dijete, dar D. 10.— *Soljen* JV Nestalo teške kožne bolesti, dar D. 10.— *Split* MI Uslišana molba, dar D. 20.— *Starigrad* VB Za pomoći dar D. 10.— *Subotica* VR Ozdravila po zagovoru sv. Jude Tadeja.— *Sv. Ivan Zelina* KT Milosti, dar D. 10.— *Trojstvo* AS Kleveta nije pobijedila.— *Vagranac* MC Unuk ozdravio, kćerka se, iako oklevetana, udala, dar D. 10.— *Veles* AS Uslišan zavjet, dar D. 100.— *Veleševac* FČ Milosti.— *Vinkovci* AS Milosti, dar D. 20.— *Virje* ZS Uslišana po zagovoru sv. Josipa, dar D. 50.— NN. Žena ozdravila.— *Visoko* GAHS Uspjeli u naucima.— *CO* Ozdravila, dar D. 10.— *Vodinci* EJ Ozdravio sin, dar D. 5.— *Zagreb* SG Za milosti, dar D. 20.— HT Sretno namještenje,

dar D. 10.— IH Milosti po zagovoru sestre Celine, dar D. 20.— T Za milosti u velikoj patnji dar D. 15.— MC Ozdravila kćerka. ZJ Usljana molba, dar D. 100.— DC Milosti, dar D. 30.— OR Unuk sretno položio ispit, dar D. 15.— KK Ispunjene molbe, dar D. 100.— ŠA † Merz pomaže u naucima. — EB Pomočio me Presv. Srce, dar D. 10.— RV Milosti. OJ Često pomožena. — Zaprišić JG Mužu krenulo zdravlje na bolje na bolje. — Županja FS Milosti, Din. 10.

VIJESTI

Gornja Stubica. Teško nam je, što prečasni župnik ne može da nam drži redovite sastanke jer je previše opterećen. 40 se članica našeg Djev. društva udalo, a 1 umrla u 16 godini života, ito Elizabeta Sačer. Bila je dobra i mila svakom. U društvu je bila tri i pol godine, na sastanke je uvijek dolazila, svake nedjelje i blagdana pristupala Stolu Gospodnjem.

Sada nas ima 122 članice. Sve redovito vrše svoje dužnosti. Od siječnja do studenog primljeno je 2380 Pričestih, izmoljeno 3127 krunica, 1740 pobožnih uzdaha. Sada molimo Isusa, da nam dade mnogo dobrih svećenika.

Zorica Kamin, glavarica.

Gaj. Izabrao se u Gaju novo poglavarstvo u društvu S. I. U proslavu 1500. godišnjice Efeskog sabora održali smo u »Vatrogasnem Domu« u čast Majci Božjoj akademiju sa igrokazom »Marijino dijete«, sa deklamacijom i pjevanjem. Narod je dupkom napunio prostiranu dvoranu, do suza ganut lijepim prikazivanjem. Cist prihod upotrebit će se za nabavu barjaka Srca Isusova i Marijina. P.

Bribinj, Dugi Otok. 28. listopada 1931. oduzeo nam Bog i presadio u petrovoj Božanskoga Srca najuzorniju članicu Maricu Rančev. Sve nas je jako iznenadila njezina smrt i teško nas ožalostila. Bila je u svim svojim dužnostima najrevnija članica. Sestre priredile joj ganutljiv sprovod. Sutradan iza njezina ukopa dale smo služiti pjevanju sv. Misu za njezinu dušu. Sve su članice prisustvovale sv. Misi. Usto smo prikazale po jednu sv. Pričest za dragu nam pokojnicu. K. K., članica.

Ludbreg. Članice Djev. društva S. I. u Ludbregu prikazale su od lipnja do studenog 386 naknadnih sv. Pričestih. Udalio se ove godine 9 članica. Sada nas je po broju manje, ali molimo Bož. Srce, da izlje svoju milost na nas, te se barem molitve i naša dobra djela ne umanje. Terezija Kontušić, glavarica.

Slavlje u Desiniću. 27. 9. doživjelo je naše malo mjesto rijetko slavlje prigodom posveće zastave mjesnog Djevojačkog društva Srca Isusova, koje ima preko 170 članica. S okolišnih brežuljaka sputile se sestre Djev. društva. Nisu izostali ni Križari. Preko 3.000 učesnika skupilo se na ovu proslavu, većinom muška i ženska mladež. Mužari su gruvali, zvana skladno brujala, svima srce igralo od zanosa. — Zastava je posvetio presvij. g. M. Strahinščak, opat i kanonik u Zagrebu, a kumovala je gda M. Hohnjec, supruga mјernog trgovca. Krasnu propovijed održao je preč. g. K. Pećnjak, duhovnik bogoslova u Zagrebu. — Nakon sv. Mise, iza pobožnih pjesama, što ih otpjevaju pred župnim stanom, razidoše se društva, da štrom zagorskih brežuljaka raznesu dah svjetleg oduševljenja vjerskog. K.

Crkvena svećanost u Krapini. Na dan sv. Nikole zaštitnika župske crkve bila je ujedno i velika Adventska ispovijed. Kod Zornice propovijedao je poznati propovjednik o. Florencije zagrebački gvardijan. Ispovijedala su 4 svećenika od 5% izjutra, poslije su došla još dvojica, pa do poldanice. Prije polidanje sv. Mise primio je domaći župnik 15 djevojaka u Marijinu kongregaciju.

Te djevojke većinom polaze stručnu školu, gdje katekizira g. župnik. Svečanosti su prisustvovali članovi Vojiske Srca Isusova i Križari sa svojim barjakom. Pod poldanjem sv. Misom pjevao je pod vodstvom domaćeg župnika crkveni zbor, u kojem su pjevači sami otknici i seljaci članovi spomenutih društava. Stolu Gospodnjem pristupilo je taj dan preko 1200 duša, jer su mnogi gradani uz sve članove organizacija ispovjedeni dan prije u predveče. Poslije podne iza Večernje održao je lijepo predavanje Križar brat Ivan Poslon: O ljudskom obziru. — Kod nas se radi vrlo intenzivno pa dao Svetišnji da taj rad urodi i obilnim plodom.

Josip Hršak.

Varaždinske Toplice. Naše Djev. društvo prikazalo je od lipnja do prosinca 994 naknadne sv. Prcišti. Taj maleni broj ispričava to, što je većina djevojaka sa sela pa su dosta daleko od crkve. U listopadu i studenom prikazano je za obraćenje Bengaliće 110 sv. Prcišti, 105 sv. Misa, 200 otajstvenih pohoda, 210 krunica, 190 molitvica, 70 dobrih djela. Ove godine smo imale svake prve nedjelje 1 sat klanjanja pred izloženim Sakramentom. Ima nas do 80 članica, 2 su pošle u ramostan č. sestrara sv. Križa u Đakovo. U lipnju su bile dvije članice na duh. vježbama na Vrhovcu o našem trošku. Članarinu sakupljamo redovito, nešto smo darovale već za crkvenu potrebu, druge godine ćemo opet dati 2 ili 3 članice na duh. vježbe. Naš vlč. g. upravitelj na svoju brigu dao iz naše župe jednog daka u nadbiskupsko sjemenište, za kojeg i naše društvo da je svaki mjesec uz pripomoć 50 do 100 dinara. Mi molimo često da bi nam dragi Bog dao dobrih i revnih svećenika. Sastanke držimo redovito svaki mjesec i brinemo se za crkvu, koliko nam je moguće. Druge nedjelje, kad nemamo sastanku u crkvi, sastanu se članice među sobom u kući pa čitaju Glasnik Srca Isusova i druge dobre knjige.

Glavarica.

Žakanja. 29. kolovoza imala je naša župa klečanje. Taj dan primilo je naše Djev. društvo zajedničku sv. Prcišt. Članice su cijeli dan dolazile na poklon Spasitelju. Na Malu Gospu imalo je naše društvo veselje: Osam članica svečano primljeno je u društvo. Imamo dosta brojan podmladak. Zajedničku sv. Prcišt imamo redovito na prvi petak u mjesecu. Od lipnja do prosinca primile smo 500 sv. Prcišti.

Marica Zdenčaj, glavarica.

Pakrac. U našoj župi bile su prije mnogo godina svete misije, koje su se po želji župnika održale opet od 16. - 23. VIII. 1931. pod vodstvom oca Tome Jagrića i oca Buljana, Isusovaca iz Zagreba. — Naš narod je to jedva dočekao. Da vam ih je bilo vidjeti, kako u velikim skupinama sa sviju strana hrle u crkvu. Tijekom misija osnovano je i Djev. društvo S. I. Članice su bile svečano primljene 22. VIII. U društvo se upisalo mnogo djevojaka. Društvo revno prima sv. Prcišt, i za vrijeme sv. Prcišti članice zajednički mole sve prćesne molitve, kako se to u hrvatskom Obredniku nalazi. Svake prve nedjelje u mjesecu je sastanak, na kojem drži upravitelj društva Dr. Sigismund Šimunović lijepe propovijedi. Na ove propovijedi ne dolaze samo članice nego i staro i mlado. U našoj župnoj crkvi imamo oltar sa kipom Srca Isusova. Članice se brinu za kićenje oltara i za pjevanje. Na oltaru nalazi se samo naravno cvijeće. Naše društvo sastoji se od 74 članice, među njima i lijepi broj učiteljskih pripravnica. Društvo se sve više povećava uz brižno nastojanje Dr. Sigismunda Šimunovića.

Milka Dopelhamer, glavarica.

Zlatar. Ove nam je godine jedna članica ostavila naše Djev. društvo S. I. i 21. 11. pastala redovnica Milosrdnica. 8. prosinca povećalo se opet naše društvo za 14 članica. Dan je bio prekrasan. Pod barjakom u pratnji svih članica i pomlatka stupale su kandidatice u bjelini sa svijećom u ruci od škole prema crkvi. G. župnik Ivan Mihelčić naš upravitelj izrekao je prekrasnu propovijed, koja nas je sve potaknula na novu revnost. Poslije svečanog obreda otpjevale su pjevačice Marijinu pjesmu: »Veliča Duša moja Gospodina.«

Hudi Marija, glavarica.

KNJIGE

ANDEOSKO CVIJEĆE, crkvena pjesmarica s najnužnijim molitvama izašla je ovih dana, jer se ukazala potreba ovakove pjesmarice radi neprestanoga mijenjanja teksta pjesama u izdanjima sviju molitvenika i radi naznake notalnog nalazišta tih pjesama, da se i na taj način olakša i unaprijedi crkveno pjevanje u osnovnim školama i uopće u narodu. Sadrži 259 pjesama iz notalnih pjesmarica: *Vilka Novaka*, *Vilhara Kalskoga*, Hrv. crkvene pjesmarice *Vijenca*, *Virginii Matri*, *Hrv. Karala*, *Zlatka Špoljara*, a iz Pjevnika (kantuala), od *Kolandera* samo one, koje su bile u molitveniku *Kruh Nebeski*, a nijesu sadržane u prvih 6 pjesmarica. Cijena 10 Din. Kod većih narudžba dobijete poseban popust. — Dobije se u knjižari *Stj. Kugli*, Zagreb Ilica 30 i knjižari »Napredak« Zagreb, Samostanska 8 ili kod potpisanih. Dozvoljena od Nadbiskupskog Duhovnog Stola u Zagrebu. — *Perše Franjo, učitelj Zagreb, Ilica 72 I.*

Ujević, prof. M.: HRVATSKA KNJIŽEVNOST. Pregled hrvatskih pisaca i knjiga. Sa slikama. Strana 210. Naklada Jeronimskog Književnog Društva (Zagreb, Trg Kralja Tomislava broj 21.) Cijena Din 15. — (u plat. uvezu sa zlatnim natpisom Din 25.) — Ovaj popularno i sažeto napisan pregled izdan je s namjerom da dade brzu i laku uputu u pojedina razdoblja, smjerove i djela hrvatske lijepe knjige od najstarijih vremena do dana današnjeg. Tu je izneseno onoliko, što bi svatko, tko uopće čita, zaista morao znati o domaćoj literaturi. Upućenjima i dacima služiti će ova knjiga kao repetitorij i priručnik, to više jer se tu nalaze i najnovija data i rezultati studija te struke. — Jeronimski članovi dobivaju knjigu u seriji novih izdanja za god. 1932. — osam knjiga za Din 40. —

Cetvrti godište almanaha »SELA I GRADA« izašlo je ove godine kao prva knjiga Knjižnice općega znanja. Dok ostale tri knjige imadu poučan sadržaj, u almanahu »Selu i gradu« prevladava beletristika. Vrlo su zanimivo obradeni različiti banovinski, bosanski, dalmatinski i internacionalni tipovi u pripovijetcama i crticama. Poučna je proza također kritički probrana. Almanahu je dodan i listak, u kojem različiti pisci govore o jubileju vrhbosanskoga nadbiskupa dra Ivana Ev. Šarića, zatim o jubileju šibenske katedrale, o Celestinu Medoviću, Ivanu Miloviću, o židovskom slikaru Ljudevitu Meidneru, o raštrkanosti kuća u bosanskim selima i o suparništvu Europe i Amerike.

Almanah se naručuje kod Društva sv. Jeronima, Zagreb, Trg Kralja Tomislava broj 21., cijena mu je 30 dinara, a tko naruči sve četiri knjige Knjižnice Općega Znanja, plaća za njih 100 dinara.

Andrić dr. Josip: U KRISTOVOM — OVINI, putopis prvog hrv. hodočašća u Sv. Zemlju, što je ljetos povelo onamo Društvo Sv. Jeronima. Knjiga je puna raznolikosti i živosti. To je oživljena povijest Starog i Novog Zavjeta Sv. Pisma s mnogo ilustracija. Bit će dobar vodič za ovogodišnje hodočašće u Sv. Zemlju, što će ga poduzeti isto društvo. — Cijena knjizi D. 15 (uvez. D. 25) Narudžbe kod Društva sv. Jeronima, Zagreb.

KATOLICKI SVIJET. Uprava, Sarajevo, Koroščeva ul. 15. Cijena na godinu D. 60. Tko naruči i Katolički Tijednik, dobiva oba časopisa za D. 150. — Preuzviš. Nadbiskup Vrhbosanski pokrenuo je u Sarajevu ilustrovani časopis s naslovom »Katolički svijet«. Sam Preuzvišeni ističe razloge, koji su ga potakli na ovaj korak te veli: »Ovaj nam list treba kao gladnu komad kruha. Slike se najprije gledaju pa se onda članci čitaju. Krasna umjetnička slika podiže nam dušu i srce. Kroz oči ulazi i dobro i зло. A mi nemamo općega čisto ilustrovanog lista. Pa nam ružni svakojaki ilustrovani listovi tugega i liberalnoga svijeta traju oko i mladež i stol i kuću našu.«

K. S. u vezi je sa sličnim svjetskim poduzećima katoličkim. U njemu iznose svoje radove tri katolička akademska slikara i više vještih fotografa. Izlazi jedanput na mjesec. Donosit će i koji živ katolički roman.

DER LAIENAPOSTEL. Handbuch des Laienapostolates im Sinne de Kath. Aktion und der Seelsorgehilfe von Wilhelm Wiesen O. S. C. 3. bis 6. Tausend. Verlag der Freien Vereinigung für Seelsorgehilfe, Freiburg i. Br. Werderstr. 4. In Halbleinen gebunden RM. 2.80 8°, 200 Seiten. — Knjiga upravo zlatna za rad u duhovnoj pastvi. Gradivo je obradeno u 477 pitanja i odgovora. Za praktičnu svrhu, koju ima knjiga, način obradbe vrlo je zgodan. Kratkim i jasnim pitanjima i odgovorima dobiva se brzo točan pojam o stvari, o kojoj se radi. Knjiga je napisana na temelju prakse. Svećenik će u ovoj knjizi naći neiscripiva materijala za društvena predavanja.

Fahsel, Helmut, Kaplan, GESPÄDCHEN MIT EINEM GOTTLÖSEN. 13.-15. Tausend. gr. 8° (VIII u. 218 S.) Freiburg im Breisgau 1931, Herder. Kartonierte 4.50 M.; in Leinwand 6 M. — Fahsel je jedan od najvećih konferenciara u sadašnjoj Njemačkoj. Svojim nastupima i knjigama postigao je sjajne uspjehe. U ovoj knjizi dolazi pred učenog pisca izobražen protivnik s vjerskim sumnjama. Fahsel mu stručnački odgovara. Razgovor je neprisiljen, živahan. Sa držači: Verstandensreligion. Methaphysik als Brücke zum Glauben, Vom Glauben, Offenbarung Gottes, Das Reich der Gnade, Himmlische u. irdische Liebe, Engel u. Dämonen, Das doppelte Paradies, Sünde, Tröstungen d. Kirche, Kirche u. Fortschritt, Skepsis d. Kirche. — Treba istaknuti, da prigovori nisu izmišljeni već doživljeni.

Toth, Dr. Tihamér, Profesor an der Universität zu Budapest. **RELIGION DES JUNGEN MENSCHEN.** 7.—13. Tausend. 8° (VI u. 170 S.) Freiburg im Breisgau 1930, Herder. Kartoniert 3.40 M.; in Leinwand 4.20 M. — Toth je auktoritet u pedagogici. Poznat je kao osobit prijatelj mladeži, koji joj znade govoriti njezinim jezikom. Sva Tothova književna djela popraćena su pohvalama sa strane iskusnih odgojitelja. Mladež će jedva naći boljeg učitelja. Knjiga ima dva dijela: Wahre deinen Glauben! — Gott u. meine Seele.

Faulhaber, Kardinal, RUFENDE STIMMEN IN DER WÜSTE DER GEGENWART. Gesammelte Reden, Predigten, Hirtenbriefe. 8° (XVIII u. 480 S.) Freiburg im Breisgau 1931, Herder. 6.20 M.; in Leinwand 7.80 M. — Kao nekoć sv. Ivan u pustinji, tako i danas neustrašivo zbori odlični pisac i veliki govornik. Zove nas na rad za vjeru. Tu su obradena: Fragen der religiösen Ordnung, Fragen der sittlichen Ordnung, Fragen der kirchlichen Ordnung, Fragen der sozialen Ordnung. Za primjer nekoliko tema: Religion Privatsache? Unsere religiöse Kultur, Erbsünde u. Erlösung, Die 10 Gebote im Volks — u. Völkerleben, Die christliche Ehe, Elterngewissen, Papsttum, Geist d. Liebe, Presse.

DAROVI

Za sv. Mise: Farmington AK Dol. 3.— Kenosha Wisc. FO Dol. 7.— Vukovar SV 20 Zagreb IH 20 Mr. MJ 50 NM 15 Zaprešić JG 50.

Za Svetište S. I.: Jelenčák DC 20 Pittsburgh Pa. JMŠ Dol. 3.— Vaganac MC 10 Varaždin JP 10 Visoko CO 10.

U čast S. I.: Brod na Kupi NN 50 Crnković AK 15 PB 15 Don. Desinec NN 10 France AM 10 Gerovo TK 10 Gradina ZB 10 Illok AG 10 Ivanić grad JS 20 SŠ 50 Josipdol AB 10 Kamenica MH 10 Kraljevica AS 20 Krasica GP 20 Križ AB 50 Lisac JI 10 Los Angeles SS Dol. 1.— Ludbreg MS 30 Makarska BM 10 Massillon O. KH Dol. 2.— Miholjan ZS 50 Podrute JK 20 Rab AB 20 Sisak TS 10 Slatina KA 10 Slavonija SB 50 Srp. Moravice SM MN 40 Stari-

grad KB 10 Sv. Ivan Zelina KT 10 Vaganec MC 10 Veles AS 100 Zagreb AK 10 CP 30 EB 10 IC 10 JV 10 KN 100 KW 50 NND 10 OR 15 OT 15 RM 10 SG 20 TH 10 ZJ 100.

U čast S. I., M. Bož., Gospi Ludskoj, sv. Josipu, Sv. Antunu i sv. Tereziji M. I.: Toronto Oh. BC Dol. 3.— Gradina ZB 10 Zagreb KK 100.

Za raš. Glasnika S. I.: Brbinj KK 10 Čazma MH 25 Čilipi RZ 20 Harbor IG Dol. 2.— Jakšić IS 50 Jelsa RD 10 Križevci NN 10 Maribor VC 55 Miklješ PK 10 Mitrovica Srem. JM 10 Orahovica IG 100 Osijek CG 15 Philadelphia FK Dol. 1.— Pjenovac NM 10 Prelog HB 20 Split Mj 20 Turbe MV 5 Var. Toplice MV 15 Vareš AP 10 Vinkovci MP 10 Višnjevci JF 20 Vodjinci EJ 5 Zagreb AM 5 AM 300 DC 30 KM 5 MV 5 MF 10 TF 5 Zemun AM 30 Županja FS 10.

Za kruh sv. Antuna: Beočin OM 260 Plešivica JC 50 Rovišće PP 40 Rama MFB 100 Sikirevcı EJ 10.

Za Dom bisk. Langa: Varaždin JP 10 AS 20.

Za Dom sv. Terezije, Vrhovec: Brezovica FP 20 Kapela MZ 10.

Za crkvu sv. Antuna kod sv. Duha: Svilajnac MH 50.

Za raš. vjere: Zagreb NN 50.

Za naše Misijonare: Bakar NN 10 Lumbarda PJ 5 Pittsburgh JM Dol. 1.— Poreč JL 100 Ronald Mich. Dol. 1.— Ruševi SK 500 Valpovo GVCZ 20 Varaždin Mor. kongreg. čin. i gradi. 120 Vis KL 5 Zagreb AT 15 NN 21.

Za pokrštenje: dječaka Crnčića na ime Tomo, Cetinje ZBA 100 djevojčice na ime Josipa: Preko JB 100.

DAROVASE DO 31. XII. 1931. ZA 366 SV. MISA KOJE SE CITAJU u g. 1932

OD 10 DO 50 DIN. DAROVASE SLIJEDECI NA NJIHOVE NAKANE: Vareka Kata, Magyar pl. Julka, Malahovski Ankica, Ringel Veronika, Sarka Katica, Hercog Mrica, Mijaković Ante, Kralj Josip, Borošak Emil, Kovačević Mijo, Bošnjak Jakov, Novak Ana, Balaj Josip, Tomić Antun, Bonifačić Ana, Rotković Marija, Kutnjak Josip, Odžić Marija, Barth Mijo, Hain Inga, Zlamalik Vinko, Gal Agneza, Korataj Ana, Horvat Anka, Don Dinko Suljaga, Bošnjaković Slava, Pilek Franjka, Majcen Emilia, Jasbec Vjekoslav, † Elizabeta Snajdarek, † Francisika Jasbec, † Anton Jasbec, † Fran Pilek, † Josip Pleštić Špilo, Soldo Barica, Kešer Augusta, Masneč Rezika, Božulić Justina, Vragović Fabijan, Bodnar Marija, Makar Marija, Grčinier Antonija, Tomljenović Mijo, Bobinac Josipa, † Emanuel Stipetić, Geršak Tereza, Krivacić N., Ahamović Ivan, Stipetić Ema, Svetić, Plešaš, † Franjo Korade, † Josip Peruzzi, † Katica Kopanica, † Roza, † Stjepa, † Slavica, † Nikola, † Antonija, † Teodora, † Mihovil, † Fanika, † Marija, † Vinko, † Herman Wrastil, Arnold Štefanija, Kotlarski Justina, Kovačić Marija † Zvonimir, Cuculic Tomo, Jakobović Hermina, Ivica Luka, Lugarčić Marija, NN, NN, NN, Janbres Stjepan, Elizabeta, Alfonso, Kralj Franjo, Kraus Natalija, Riger Vladimir, Srećec Josip, Fortis Marija, Šibenik Kata, Žuljević Ivan, Hager Fr. Lav, Hrubay Suzana, Dvije osobe, Kolačka Elizabeta, Horvat Marija, Rajković Stana, Lončar Marija, Kovačević Lujija, Flasari Neli, Demut Zvonko, Kružić Obitelj, Šošković Katarina, Lukšić Marija, Bilić Tomo, Albert Antun, Panac Agnes, Žibrat Antun, Maroković Evica, Ivoš Ivan, Krapan Marija, Longino Teodolina, Barišić Kata, Vukmanov Ivan, Ljudevit Quotidian, Faktor Ana, Kolmajer Ignac, Kuzman Micika P., Maržić Sime, Klarić Josip, Klarić Ana, Maglica Ana, Kanešić Barica, Ivan Molnar, Hampel Marta, Bać Helena, Hidu Vinko, Barušić Ivo, Benak Milka, Mišković E. G., Bardoš Tinka, Grudak Ana, Tadić Solija, Brekola Božo, Sokolić Vjekoslav, Banić Marija, Jakić Katica, Haitvogel Miroslav, Bruck Marjeta, Heinzel Zlata, Hozijan Ivan, Sever Dnica, Jančar Rozalija, Konopljak Marija, Lovrić

Marija, Andrić Zorka, Bancsov Katica, Ravlić Fr. Metod, Skenderović Miško, Gundić Fanika, Kuštrak Zdenka, Mihaljević Ivka, Posavec Katarina, Franjić Pero Ilin, Pleše Ljubica, Tomislav Štohan prof., Bilić-Subošić Stjepan, Pasovski Dragutin i Delfina, Wilhelm Lovro, Berak: za pok: Antuna, Elizabetu i Katarinu Wilhelm - žive: Lovru, Katarinu i Helenu Wilhelm, Lacko Katarina, Sesire Milosrdnice u Beogradu, Bajt Antonija, Martonović Terezija, Remeta Marija, Matković M., Giavanić Tomo, Grba Benedikt E., Lakoš Dragica, Grčević Ružica, Kos Franjo, Mužar Pepica, Sedej Zofija, Dulić Stipo, Maricki Marija, Baćani Marija za Katarinu Vidović, Klaić Sofija, Benaković Jelisava, Levatić K., Kružić Karlo i Franca za pok. Jurja Kružića i Franču Smeg, Schubert Josip, Mašeg Vera, Stanojević Šimun, Lipovac Amalija, Ilakovac Mara, Cvetković Ana, Novačić Obitelj, Kovačić Anka, Martinec Ana, Maznik Marija, Kovačić Terezija, Morovićan Stjepan, Derenda R., Filipović Marko, Andrašević Josip za pok. Katu Andrašević, Ivić Blanka, Perković Niko, Juzbašić Danica, Laboš Đurđica, za pok.: Anu, Ivanu, Katarinu, Mariju, Josipa, Miliutina, Anu, Vladimira, Anicu, Melaniju i Danicu, Skarić Agneza za pok. Antu i Mariju, Cica Marija, Specina Anica, Cović Anka, Jerbić Mihalj, Habrić Ana, Pleše Ljubica, Ćurković Don Mijo župnik, Kolić Kata p. Sime, Kolednjak Mirko, Čižmić Ivan, Gregor Mira, Sertić Josipa, Koščal Marija, Žepčević Eva, Starčević Ana na razne nakane, Starčević Antun, Jedna o-roba za svoju braću, Janeš Josip, Hruška Roza, Lovreškov Grga, Csaky grofica Vera, Rukavina Terezija, Rukavina Sofija, Mazzinković Fany pl., Miličević obitelj, Gunčević Stjepan obitelj, Tirk Anu, Klobouček Grga, Palić Franjo, Habuzin Slavica, Gašparović Vinko, Kalenić Elizabeta, Keil Josip, Telesmanić Justina Šimunova, Andrašev Martin na nakanu, Šperac Petar za Fr. Ženka Donadini i po nakanu, Sestre Hozman, Plantić Doroteja, Bilandjić Ana žena Vickova, Firani Bara za pok. Katicu, Sestre Milosrdnice u Šibeniku, Bilić Tomo za pok.: Bilić Mate pok. Tome, Tomića roditelji, Bilić Sime, Stankić, Miljenko braća, Bilić, Šintić Antica sestre, Matijaš Matija, Bosna Mare, Lukić Kate sestre Bilić Tomo, - Božanić Marija po nakanu: Marija Božanić, Dorke Feretić, Lucija Vitezić, Jelisave Zahija, Katarine Matanić, - Tadić Franjo, Vrabec Tomo, Leš Francisika, Pešić ud. Eva z apok. Antuna, Fember Dragica po nakanu, Albert Antun, Zelenka Irma, Schmelz Viktor na nakanu, Šimunov Josip, Panić Josip, Beti Stefanija, Pačarka Katarina na nakanu, Bajurin Marija, Landis Jovan na nakanu, Birtić Jozo, Hitrec Andrija, Hartzer Gjuro, Arhanić Vjekoslav, Manestarić Marija, Pazić Marija, Mikulićić Ana na nakanu, Fröhlih Nikola, Lukša Andrija na nakanu, Antić Andjelka, Janeš Josip, Don Braićin Jos župnik, za slijedeće: Antica i Ivku Marinko-i, Vinko Tomišić, Vinko Jurjević, Mara Mardešić, pok. Vinko Vitaljić, Ivka Fiamenga, Dinka Bašenjić, Katica Kordić, Urša Reskušić, - Jakčin Josip i Pavka Lipovac, Kerep Ljudevit, NN. iz Čilipa, Medeved Imbro, Bosilj Marija, Akšamović Ana, Ivić Jozo za pok. Maru i Anu, Golubić Ferdo, Andrassy Božena, Müller Matilda, Dittmayer Franjica, Zlatar Ankica, Dogan obitelj, Šperac Petar za Fr. Žanko Doma, Menta oferenti, Pero Dužević, Nane Jakaša, Def. Tudorić, - O-pravič A.

OD 60 DO 720 DIN.: Vilim Dančević, Kovačević Ivan i Lucija, Dr. Baldo Botta, Povodec Jelena, Klaić Sofija, Kučan Antonija, Prikril Gabriela, Marsić Jakov, Starčević Ana, Pulišić Don Mate, Juras Vinka, Bošnar Stjepan, Kadrić Mara, Kadić Duro, Kokanović Marija, Kolar Mile, Losić Jelka, Lovrić Franjo, Č. S. Tomislava, Monsig. Gecan, Pišarović Agata, Ahamović Ivan i Anka

OD 50 CENTI DO 2 DOLARA: Burić Marija, Salinac Josip i Barbara, Sušić Milka, Zanhar John, Barbara Walter, Anton Marinovich, Kezele Francisika, Pintar Mary, za pok. kćerku Evu i nakanu, Bartolić Jakov i Rozalija na nakanu, Lovrak Ivan na nakanu. Na razne nakane: Žalac Mara, Rukvićna Roza, Kovačević Mihalj, Buban Marica, Kovačević Antun, Matković Filipina

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 41.

Ožujak 1932.

Broj 3.

POBOŽNOST PREMA SV. JOSIPU ZAŠTITNIKU CJELE CRKVE.

Mjesečna nakana u ožujku blagoslovljena od sv. Oca.

Već je zagrebački biskup svete uspomene Martin Borković proglašio svetog Josipa zaštitnikom cijele Hrvatske. Bilo je to g. 1687., kada je držao četvrtu sinodu (svećeničku skupštinu) u stolnoj crkvi. Dapače je u hrvatskom saboru isposlovao, da se to i od svjetovne vlasti zaključi. Taj zaključak zemaljskog sabora glasi ovako: »Na osobit i očinski prijedlog presvjetelog g. Martina Borkovića, biskupa zagrebačkoga, slavni staleži... jednoglasno zaključuju, da je sv. Josip zaštitnik zemlje.«

A godine 1870. dne 8. prosinca sv. Otac papa Pijo IX. izabrao je i proglašio sv. Josipa za štitnikom cijele Crkve. U apostolskom pismu svojem, što ga je izdao 7. srpnja 1871., na sve vjernike, sv. Otac veli: »U ovo zadnje doba, kada je grozni i strašni rat naviješten Crkvi Kristovoj, pobožnost vjernika prema sv. Josipu tako je porasla i napredovala, te su nama od svih strana stigle bezbrojne molbe, koje su se nedavno za općeg vatikanskog sabora od svake vrsti vjernika i što je osobito važno, od časnog braće Naše kardinala sv. Rimskog Crkve i od biskupa ponovile, kojima su tražili, da u ova tužna vremena za suzbijanje svih nevolja, koje Nas odasvud uznemiruju, to uspješnije isprosimo smilovanje Božje po zaslugama i zagovoru sv. Josipa tim, što ga proglašimo zaštitnikom cijele Crkve. Zato smo mi potaknuti ovim molbama zazvavši svjetlo Božje smatrali, da valja tolikim i tako pobož-

nim željama uđovoljiti, te posebnim dekretom Naše kongregacije sv. obreda, što smo ga naložili, da se za svečane Mise u Našim patrijarhalnim bazilikama lateranskoj, vatikanskoj i liberijanskoj javno pročita dne 8. prosinca prošle godine 1870. na blagdan Začeća njegove zaručnice, istoga blaženoga patrijarhu Josipa svečano proglašili zaštitnikom cijele Crkve.«

Zato nas i uči Crkva, da štujemo sv. Josipa nesamo kao »Ogledalo strpljivosti, Ljubitelja siromaštva, Uzor radnika, Ures domaćeg života, Čuvara djevica, Potporu obitelji, Utjehu bijednih, Ufanje bolesnih, Zaštitnika umirućih«, nego i kao Zaštitnika i Pokrovitelja slike Crkve, i upravo tim zazivom kao krunom završuju se litanije, što ih je Crkva u čast sv. Josipa odobrila. Dapaće je odredila svetkovinu u srijedu iza druge uskrsne nedjelje, kada se svečano časti i slavi kao zaštitnik cijele Crkve.

I da se pod ovim naslovom sve više i više štuje i časti, traže se ovaj mjesec naše molitve i druga dobra djela.

Što ima da znači ovaj naslov?

Zašto se sv. Josip naročito smatra zaštitnikom Crkve i zašto si Crkva vrlo mnogo obećaje od njegova zaštitništva i pokroviteljstva, tomu su posebni razlozi, jer je bio muž Marijin i otac Božanskog Spasitelja, doduše ne po tijelu nego po duši. Blaženoj Djevici Mariji nitko nije bio bliži po ženidbenom vezu i po dostojaństvu, a sam Sin Božji pokoravao mu se kao ocu; obje službe vršio je prema božjoj kući najodličnije. Tā božja kuća, kojom je Josip kao očinskom vlašću upravljaо, sadržavala je početke mlade Crkve. Presveta Djevica je roditeljica Isusa Krista, ali na gori Kalvariji postala je majkom svih kršćana. Isus Krist je kao prvorodenac kršćana, koji su posinovljenjem i otkupljenjem braća njegova. Odatle se razabire, zašto blaženi Patrijarka smatra da mu je na neki osobiti način preporučena i povjerena množina kršćana, od kojih se sastoji Crkva, naime ona bezbrojna obitelj raširena po svim zemljama, prema kojoj, jer je muž Marije i otac Isusa Krista, ima malne očinski ugled i očinsku vlast i moć. Zaciјelo je dakle zgodno i sv. Josipa zaista dostoјno, da kao što je on običavao nekoć nazaretsku obitelj sveto štititi, tako sada nebeskim pokroviteljstvom čuva i brani Crkvu Kristovu.

Lijepo se to objašnjuje i tim, kako to drže mnogi Crkveni Oci, što je onaj stari misirski Josip osvijetlio osobu i službu našeg Josipa te svojim sjajem prikazao veličinu budućeg čuvara obitelji božje. Obojici isto je ime, oba su našli milost u Gospoda, upravljali ekonomijom, primili od kralja časnu zadagu spasitelja svijeta. I kao što je prvi sretne ruke vodio kućanstvo gospodara svoga i doskora cijelom kraljevstvu čudesno koristio: tako se drugi, određen za čuvara kršćanskog imena, ima smatrati branicom i štitnikom Crkve, koja je uistinu kuća Gospodnja i kraljevstvo Božje na zemlji.

Najsretnija obitelj.

Vjernici svakog staleža imadu u sv. Josipu uzor i zaštitu: oženjeni, djevice, upravnici, gospodari, radnici, proletarci, siromasi. Ali i cijela Crkva, »kojoj je sačuvao Hljeb života i Žito izabranih«, kako se veli u crkvenom hvalospjevu u čast sv. Josipu, ima u njem uzornika i zaštitnika. I što više svi i pojedini katolici, svi klerici i lajici, naslijedujući skrb sv. Josipa za Isusa i Mariju, ljube i brane Crkvu Kristovu, to će više iskusiti, kako je on iste Crkve čuvar i skrbnik i branič.

Iz svega ovoga slijedi, kolikim pravom smijemo si zamišljati sv. Josipa, kako po primjeru Isusa i Marije gore na nebu za nas posreduje i moli: »Svemogući, vječni Bože, koji si slavu svoju u Kristu objavio svim narodima, čuvaj djela milosrđa svoga, da Crkva tvoja raširena po svemu svijetu ustraje stalnom vjerom u priznavanju imena tvoga.« Ali ujedno, kako i nas neprestano opominje i bodri: »Molimo, preljubljeni, za svetu Crkvu Božju, da se Bog i Gospod naš udostoji po čitavome svijetu umiriti je, sjediniti i sačuvati, da joj podloži u duhovnom pogledu kneževstva i vlasti, a vama da dade u spokojnom miru i življenju slaviti Boga svemo-gućega Oca.«

Kako je ova pobožnost zgodna.

Da sv. Josipa častimo i štujemo upravo kao pokrovitelja cijele Crkve, da ovu svoju pobožnost obnovimo, potiče nas i nuka nesamo mjesec ožujak, koji je posvećen baš sv. Josipu, i svetkovina njegova, koja se slavi 19. ožujka, i slijedeći mjesec travanj, kada slavimo »Svečanost sv. Josipa« — ove godine pada na 13. travnja — nego naročito i još mnogo više glas i sadašnje potrebe sv. Crkve.

Kroz stoljeća je Crkva promicala štovanje, ljubav i pouzdanje prema sv. Josipu, a pogotovo, otkako se je svećano stavila pod osobito okrilje njegovo. Papa Pijo IX. je nesamo izabrao sv. Josipa zaštitnikom Crkve nego je i mnoge molitve u čast sv. Josipu sastavljene raznim oprostima obdario. Papa Lav XIII. izdao je 15. kolovoza 1889. posebnu encikliku (poslanicu za sve katolike) o štovanju sv. Josipa. Osim toga odredio je molitvu sv. Josipa, koja da se moli kroz cijeli mjesec listopad. Papa Pijo X. dne 18. ožujka 1909. odobrio je Litanije o svetom Josipu, koje se mogu upotrebljavati kod javnog bogoslužja. A 24. srpnja 1911. svetkovinu Zaštite sv. Josipa, u srijedu poslije 2. uskrnsne nedjelje, podigao je pod imenom »Svečanost sv. Josipa« zaručnika Bl. Dj. Marije, isповjedaoca i zaštitnika cijele Crkve na svetkovinu prvoga reda s osminom za cijelu Crkvu. Papa Benedikt XV. dne 9. travnja 1919. odobrio je za cijelu Crkvu posebnu prefaciju sv. Josipa, koja se ima upotrebljavati u Misi na svetkovinu sv. Josipa, na svetkovinu Svečanosti sv. Josipa i kroz njezinu osminu, kod svih zavjetnih Misa sv. Josipa. Naredne godine (1920.) dne 25. srpnja izdao je prigodom 50. godišnjice, što je sv. Josip izabran zaštitnikom cijele Crkve, posebnu okružnicu na sve vjernike o proslavi toga jubileja. A godine 1921. dne 23. veljače odredio je, da se u onoj poznatoj molitvi »Blagosloven budi Bog« uvrsti novi zaviv »Blagosloven sv. Josip...« Papa Pijo XI. blagoslovio je mješćenu nakanu Apostolstva molitve za ožujak 1928. »Neka raste pobožnost prema sv. Josipu«, za ožujak 1930. »Sveti Josip, zaštitnik i uzor radnika« i opet sada za ožujak 1932. »Pobožnost prema sv. Josipu, zaštitniku cijele Crkve.«

U molitvi, što se moli kod listopadske pobožnosti u čast sv. Josipa, veli se: »Kao što si nekad Dijete Isusa iz najveće pogibli života izbavio, tako i sada brani svetu Crkvu Božju od zasjeda neprijateljskih i od svake suprotivštine.« Koje i kakve su neprijateljske zasjede, potanje je obrazloženo u mjesecnim nakanama siječnja i veljače. To je bezbožna štampa, koja truje ljude; to su razvratna protivujerska načela, što se javno i privatno uštrcavaju u duše i srca; to su razne krive, lažne nauke, koje se milom i silom šire; to je napose komunizam, pa egoizam, koji ne gleda ni pravo i pravicu, pa mnoga nećudoredna kina, pa nehaj za svrhunaravsko, Božje i nebesko, upravo bezvjerski duh, pa mržnja među narodima, iskoristi vanje slabijih. A koliko suprotivština ima Crkva da podnosi od vlastitih sinova! Mnogi ter mnogi idu za požudom puti i očiju i oholiču života. Ah ona nezasitna pohlepa za grješnim uživanjem hoće da kršćanske obitelji poživinči i raskopa! Nesamo mladež nego i stariji kako po gradovima tako već i po selima našim nošnjom svojom gube sve to više svetu stidljivost. Koliko i koliko katolika zanemaruju nedjeljnu dužnost, a zato obavljaju kojekakve poslove. Mjesto da govorom, ovim velikim darom Božjim, slave Gospodina Boža i svece Božje, oni ih pogrdaju kletvama i psovjkama. A sve ovo vanredno olakoće pobjede neprijateljske.

Proti takovim zasjedama i suprotivštinama vrijedi ova lijepa molitvica: »O Josipe, djevičanski Oče Isusov, prečisti Zaručnič Djevice Marije, dnevica moli za nas samoga Isusa, Sina tvoga, da učvršćeni oružjem milosti njegove, boreći se zakonito za života, od njega budemo ovjenčani na smrti.« (Oprost od 10 d. dvaput na dan).

Isusa polažu u grob.

Josip Predragović D. L.

SJEVERNA AZIJA.

Misijska nakana u ožujku blagoslovljena od sv. Oca.

Sjeverna Azija obuhvaća Sibiriju, Mandžuriju, Mongoliјu i Koreju, to jest, skoro jednu trećinu od površine cijele Azije. Kako je ovdje s katoličkim misijama? Je li blago svjetlo evangelja Isusova obasjalo i ove krajeve? — Jest, ali vrlo slabo. Najbolje to pokazuju brojke stanovništva. Sibirija broji 10 milijuna stanovnika, samo 150.000 katolika, a ukoliko pripada ruskim boljevicima, nijedan misijonar ne smije u njoj ni da se pokaže. Mandžurija ima 23 milijuna stanovnika, katolika 56.000 sa 114 svećenika, 4 redovnika svećenika, 151 redovnicom. Mongoliјa 10 milijuna žitelja, od toga 142.000 katolika s 201 svećenikom, 28 redovnika ne-svećenika, 594 redovnice. Na Koreji stanuje 22 milijuna, od toga je 92.000 katolika sa 149 svećenika i 133 redovnice.

Kako se vidi iz nanizanih brojka, evangelje Isusovo nije još ni izdaleka osvojilo Sjeverne Azije. Pomožimo onom malom broju Apostola Isusovih. Pomožimo im osobito svojom molitvom. Molitva je jedno od najuspješnijih sredstava u širenju nauke Isusove. Pa ako ima još toliko onih, što ne poznaju Isusa, jak je uzrok i u tome, što se dosta ne molimo. Stoga kad ovog mjeseca molimo Očenaš i izgovorimo riječi »Dodi kraljevstvo tvoje«, sjetimo se osobito misija u Sjevernoj Aziji.

NAJNOVIJE ODREDBE O OPROSTIMA KRIŽNOGA PUTA.

Odobrenjem sv. Oca Pape Pija XI. potpisala je 20. listopada 1931. kongregacija Penitencijarija nove odredbe o oprostima Križnoga puta. Ista kongregacija izjavljuje, da se ovom odredbom svi prijašnji oprosti ukidaju.

Prema toj najnovijoj odredbi mogu vjernici, koji obave Križni put, dobiti ove oproste:

1. potpuni oprost, kolikogod puta obave Križni put.
2. drugi potpuni oprost dobivaju oni, koji obave Križni put i isti se dan pričešte.
3. treći potpuni oprost dobivaju oni, koji su deset puta obavili Križni put pa se iza toga u roku od mjesec dana jedamput pričešte.
4. oprost od deset godina i deset četrdesetnica dobivaju za svaku postaju oni, koji radi pametnog razloga nisu mogli da dovrše Križnoga puta, već su ga morali prekinuti.

Ove oproste mogu dobiti također svi oni, koji radi zapreka ne mogu doći na mjesto, gdje je propisano podignut Križni put, zatim bolesnici, putnici na moru, utamničenici. Od njih se zahtjeva, da barem skrušenim srcem i pobožno izmole 20 Očenaša.

20 Zdravomarija i 20 Slavaocu — za svaku naime postaju po Očenaš, Zdravomariju i Slavaöcu, 5 Očenaša, Zdravomarija i Slavaocu na spomen rana Isusovih, Očenaš, Zdravomariju i Slavaocu na nakanu sv. Oca Pape. — Osim toga moraju držati u ruci križ koji je posebno u tu svrhu blagoslovjen, a križ ne smije biti od tvari, koja se lako može razbiti.

Tko zbog pametnog razloga ne može da izmoli svih 20 Očenaša, Zdravomarija i Slavaocu, taj može za svaki Očenaš, Zdravomariju i Slavaocu dobiti oprost od 10 godina i 10 četrdesetnica.

Spram bolesnika ide sv. Otar još dalje u svojoj darežljivosti te određuje ovo:

Ako bi tko bio tako bolestan, te ne bi mogao izmoliti 20 Očenaša, Zdravomarija i Slavaocu, dosta mu je za potpuni oprost, ako samo poljubi ili pobožno i skrušeno pogleda raspelo u tu svrhu blagoslovljeno, što će mu ga pružiti svećenik ili koja druga osoba. K tomu treba da takav bolesnik izmoli koju bilo kratku molitvicu ili kakav pobožni uzdah na spomen muke i smrti Isusove. Ako tko ne bi mogao ni pobožnog uzdaha izreći, dosta mu je, da samo poljubi ili pogleda blagoslovljeno raspelo.

— Što znači dobiti potpuni oprost?

Tko hoće da za mnom ide, neka uzme križ svoj...

— Dobiti potpuni oprost znači dobiti oproštenje svih vremenitih kazna, što smo ih mi ili drugi, kojima namjenjujemo oprost, navukli na se grijesima.

— Što znači dobiti oprost od 10 godina i 10 četrdesetnica?

— Dobiti oprost od 10 godina i 10 četrdesetnica znači dobiti toliko oproštenja vremenitih kazna, koliko bismo dobili, kad bismo kroz to vrijeme obavljali pokornička djela, što ih Crkva u stara vremena nalagala za grijehu.

— Što znači izmoliti nešto skrušenim srcem?

— Izmoliti nešto skrušenim srcem znači biti bez smrtnog grijeha na duši.

F. M.

VELIKI TJEDAN.

Mi se rado sjećamo zadnjih dana kojeg dragog pokojnika Smrtni dan oca ili majke držimo svetim. Mislima smo uz njih i spominjemo se zadnjih časova njihova života.

I sv. Crkva, Zaručnica Kristova, sjeća se s ljubavlju i poštovanjem smrtnoga dana nebeskog svog Zaručnika. Ovome sjećanju posvećuje cijeli tjedan, zvan Veliki tjedan, i pozivlje nas, da prisustvujemo svetim činima i da crpemo snagu u muci i smrti Boga našega. Ona nas također pozivlje, da s Kristom uskrsnemo na novi život.

Cvjetcnica.

Nedjelja Cvjetnica ulazna su vrata u Veliki tjedan. Danas se sjećamo svečanog ulaza Isusova u Jeruzalem. Citajmo, što nam o tome veli evandelje Mt. 21, 1; Mk. 11, 1; Lk. 19, 29; Iv. 12, 1. Isus je pošao iz Jerihona u Betaniiju i ostao kod Lazara. Tu mu je u čast priredena gozba, kod koje Magdalena pomaza Isusa dragocjenom pomasti. Radi toga je Juda nezadovoljan. Ovo pomazanje sjeća na pomazanje Isusovo poslije njegove smrti.

Došlo je mnogo svijeta, da vidi Isusa i uskrsnulog Lazara. S narodom je Isus popodne pošao svečano preko Maslinskog brda u grad Jerusalem. Jahao je na magarcu, kojeg je dao dovesti iz bliznjeg mjesta Betfage. Narod ga pozdravlja kao Mesiju i daje mu počast kao kralju, a farizeji se ljute. Na Maslinskom brdu plače Isus nad nevjernim gradom Jeruzalemom. Onda ide u hram, a navečer se vraća u Betaniju.

To je povjesna pozadina. Prijedimo sada na službu Božiu toga dana. Zapažamo dva dijela, sasma protivna jedan drugome. Blagoslov paoma i maslina — veselje i pobjeda; sv. Misija — žalost. U prvom dijelu vidimo Krista kao kralja i pobjednika, a u drugome ga dijelu vidimo kao čovjeka boli.

Učenici i narod su kidali paomove i maslinove grančice i bacali ih putem, kuda je Isus prolazio. Na uspomenu toga blagoslovaju se danas u crkvi paomove i maslinove grančice, negdje vrbi ne grančice. Palma i maslina je znak Isusove pobjede. To su slike krepostnog života, Božjeg mira i milosrda. Posvećene grančice su svetinja i treba da ih kod kuće stavimo na dostojno mjesto. Procesija kreće iz crkve, a kad se natrag vraća, crkvena su vrata zatvorena. Svećenik i pjevači naizmjence pjevaju himnu: Slava, čast i hvala Ti, Spasitelju, Kralju Kristu, kom Hosana klicahu mala usta djece čiste. Zatim svećenik udara donjim krajem križa tri puta na crkvena vrata, a ona se onda otvore. To se čini u znak, da je Isus nama svima po križu otvorio rajska vrata.

Zatim ulaze svi u crkvu i pjeva se: Kada je ono Gospodin ulazio u sveti grad, mališi židovski oglašivahu uskrsnuće života s granama pao minim, Hosana, vikahu, u visini!

Sad se služi sv. Misa. Dok se pjeva Muka i evandelje, drže se grančice u ruci. Svi dijelovi sv. Mise puni su žalosti. Sv. Crkva nam pokazuje Krista, koji trpi i umire.

Bogoslužje od Velikog ponедјeljka do Velike srijede pripravlja nas za svetkovanje uspomene muke i smrti Isusove. U ponедјeljak vidimo Isusa, kako dobro znade, što će biti s njime. U utorak i srijedu čita se Muka Isusova po sv. Marku i po sv. Luki, a u poslanicama crtaju nam patnje Sina Božjega proroci Izajia, Jeremija — evangelisti St. Zavjeta.

Veliki četvrtak.

Sv. Misa današnjeg dana sjeća nas Zadnje večere i ustavne Presv. Oltarskog Sakramenta. Prenesimo se u onaj sretni čas, kada je ustanovljena sv. Pričest i primimo je u duhu iz ruke samog Spasitelja. Zahvalimo napose danas za sve milosti, koje su nam

Posavski Bregi: Djev. društvo S. I. osnovano 19. 6. 1930.

toga dana udijeljene. U sv. Misi zapaža se radost radi ustanove sv. Pričesti. Oltar je cvijećem okičen, križ je u bijelo zavijen, svećenik je u bijelom misnom ruhu. Pjeva se radosni »Gloria« i zvona zvone, ali se odsad ne čuju do Velike subote. Osjeća se žalost nad trpljenjem Gospodinovim i zato sv. Crkva na Tijelovo napose slavi u radosti sretni dan, kad nam se Krist dao za hranu pod prilikama kruha.

Danas u pojedinim crkvama služi samo jedan svećenik sv. Misu, a drugi se pod njom pričešte. Kod Mise posvete se tri hostije. Jedna za samu Misu, druga za Veliki petak, a treća za sv. grob. Na koncu Mise nosi svećenik u procesiji na pokrajni oltar dvije hostije i pjeva se himna.

Usta moja, uzdišile	Dan je svima smrtnicima,	Kad je s braćom večeras
K preslavnomu Tijelu glas,	Djeva nam ga porodi,	Spas na gozbi posljednjoj,
I Krv dragu proslavite,	I on proce, sijuć tuma	Sav je zakon obdržao
Što je proli za sve nas	Zrnje riječi Božijih,	On u hrani vazmenoj
Ćeao naajke plemenite,	A na kraju vjernicima	I ko hrani tad je dao
Ljudskog roda Kralj i	Divan spomen ostavi.	Sama sebe družbi svoj.
Spas.		

Svetohranište na glavnem oltaru ostaje prazno, vrata su otvorena, vječno se svjetlo trne. Skida se sav ukras i oltarnici sa oltara. U crkvi je pustoš. To nas sjeća, kako su Isusa svukli i razdijelili njegove haljine.

Po primjeru Isusovu Peru danas biskupi dvanaestorici staraca ili svećenika noge, a u katedralama se blagoslivlje sv. ulje za sv. red, zadnju pomast i sv. krst.

Veliki petak.

Sv. Crkva zavila se u tugu i žalost. Svećenici u crno misno ruho odjeveni bacaju se danas pred oltarom ničice. Čitaju se starozavjetna proročanstva o vazmenom jagancu, a sv. Ivan u muci Isusovoj opisuje ispunjenje davnih proročanstava.

Na današnji je dan sv. Crkva proizašla iz probodenog Srca Isusova. Ona danas moli raspetoga Spasitelja za sve ljude, jer su svi ljudi sviju vremena njoj povjereni, da ih učini dionicima Spasenja Božjega.

Vrhunac je današnjeg bogoslužja otkriće raspele. Kad svećenik svrši molitve, skida misno ruho i otkriva najprije glavu Raspetoga, zatim desnu ruku i napokon čitavo tijelo. Kod toga pjeva tri puta sve višim glasom: »Evo dryo križa, na kojem je visio spas svijeta!« A pjevači odgovara-ju: »Dodite, poklonimo se!«

Za klanjanja križu pjeva se:

»Puče moj, što učinih tebi? Ili u čemu ožalostib tebe? Odgovori meni — Ja te izvedoh iz zemlje Egipta, a ti pripravi križ Spasitelju svomu.«

Isus blago spominje narodu sva dobročinstva, koja je učinio već u Starom Zavjetu, a za sve ovo prima nezahvalnost. Ova se tužba i nas tiče uoči smrti Kristove. Spasitelj i nas pita: »Puče moj, što učinih tebi, da me grijesima vrijedaš?«

Poslije procesije, u kojoj se donesu s pokrajnog oltara jučer posvećene dvije hostije slijedi t. zv. Misa preosvećenih darova. Pod njom se pričesti samo svećenik, koji obavlja bogoslužje. Treća se hostija stavi u pokaznicu, ovije bijelom koprenom i položi na lijepo okićen Božji grob.

Velika subota.

»Njegov će grob biti slavan!« Isus je umro. Njegovo božansko tijelo počiva u grobu okruženo nebrojenim anđelima, koji mu se klanaju. A duša Isusova pošla je u pretpakao, da razveseli starozavjetne pravednike. Sjutra će se opet sjediniti s tijelom za vječni život neizrecive slave.

Prije sv. Mise blagosliva se novi organ, zatim pet tamjanovih zrna na uspomenu sv. pet rana Isusovih. Procesija ide crkvom. Dakon je odjenut bijelom dalmatikom. On je sada vjesnik Uskršnja. Na triangulu nosi tri svijeće, koje se u razmacima zapale uz riječi: »Svjetlo Kristovo — Bogu hvala!« Prva se

svjeća zapali na novom ognju pred ulazom u crkvu, druga u sredini crkve, a treća kod oltara. Pjevanje se izvodi sve višim i višim glasom, a crkva biva svijetlja. Uskrsnulog Krista prikazuje uskrnsna svijeća. U nju stavi đakon pet blagoslovljenih zrna, a kad svijeću zapali, zapale se u crkvi i ostale svijeće. To je svečano navjšeštenje uskrnsnoga Gospodinova.

Sada svraća sv. Crkva svoju pažnju opet izabranim katekumenima, koji su u staro kršćansko doba noćas primili sv. krst, sv. potvrdu i sv. Pričest. Zato slijedi sada 12 čitanja iz Staroga Zavjeta, gdje se izabranicima ponovno predočuje čitavo djelo spasenja. Zatim slijedi blagoslov krsne vode.

Prenesimo se natrag u onaj sretni dan, kad smo i mi kršteni i tako postali djecom Božjom...

*Svećenici na 7-dnevnim duh. vježbama na Jordanoucu u Zagrebu,
kolovoza 1931.*

Od krsnog studenca kreće procesija natrag žrtveniku. Pjevaju se litanije sviju svetih. To moli Crkva za novokrštenike, ali ove litanije su također izraz naše svijesti o općinstvu svetih. Litanijski su ujedno prelaz k samoj sv. Misi, koju služi svećenik u bijelom misnom odijelu. Današnja je sv. Misa kao i ostali obredi određena za navečerje i noć od subote na nedjelju. Da olakša vjernicima prisustovanje kod ovih prekrasnih obreda, prenijela je Crkva bogoslužje na Veliku subotu ujutro. No ipak se i danas još spominje često u molitvama »o v a n o ċ«, koju da rasvijetli uskrnsna svijeća. Noć znači tamu poganstva, koju je rasvijetlio Isus svojim uskrnsnućem.

U Misi se svečano zapjeva »Gloria«, a zvona opet zazvone. Tako se cijelom svijetu naviješta uskrnsno veselje. U poslanici čujemo pouku: »Ako uskrsnoste s Kristom, tražite ono, što je gore.« Opet dolazi svečani trenutak. Tri puta se zapjeva Aleluja. To je uskrnsna pjesma, koja je zamuknula prije pretkorizmenog vremena. Odsad će se Aleluja čuti kroz cijelu godinu.

Današnje evanđelje naviješta uskrnsnoga Gospodinova. A u pričesnoj molitvi odjekuje »Magnifikat« — zahvala Marijina, što je postala Majkom Božjom. Marija je u uskoj vezi s djelom spasenja, jer nam je dala Onoga, koji nas je na križu otkupio. **B. J.**

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI K SRCU ISUSOVU.

Prvi počeci javnoga čašćenja.

Presv. Srce počinje se javno častiti malo prije velikih objavljena u Paray-le-Monialu. Početnik je toga čašćenja francuski svećenik — nedavno proglašen svetim —:

Sv. Ivan Eudes (čitaj: Œd). Roden je 1601. u Caenu. Već od nježne dobi gorjelo mu je srce ljubavlju prema Isusu i Mariji. Od 1640. posve ga osvaja Srce Isusovo i Marijino. Oba ta presveta Srca uzima on kao jedno i posvećuje mu svoju svećeničku kongregaciju, što ju je malo potom osnovao. To su »Eudisti«. Njegova kongregacija slavi svećano već od 1648. svetkovinu sv. Srca Marijina na 20. listopada. G. 1648. izdaje on knjigu: »Pobožnost k presv. Srcu i presv. Imenu Marijinu«, a 1650. osniva bratovštinu Srca Marijina. Prvu crkvu u čast Srca Isusova i Marijina podiglo je Eudisti u svom sjemeništu u Contancesu 1656.

Od 1660. sve se manje ističe Srce Isusovo, a sve više Srce Marijino. To je stoga, što o. Eudes hoće da uvede posebnu svetkovinu za Srce Isusovo. G. 1670. odobravaju mu bogoslovi Misu i Službu »klanjanja dostoјnog Srca Isusova«. Dvije godine potom svetkuje se s biskupskim dopuštenjem svetkovina Srca Isusova u više francuskih gradova. Bilo je to na 20. listopada. Svetkovina Srca Marijina ustalila se na 8. veljače.

Svetkovina se Presv. Srca uvodila skupa s njegovim bratovština, koje su Eudisti revno širili. Već 1666. potvrđio je jednu »Bratovštinu Srca Isusova i Marijina papa Aleksander VIII. O. Eudes dobio je od Klementa X. u 1674. i 1675. šest brevea u korist takvih bratovština. Tako je — barem neizravno — najviša crkvena vlast odobrila štovanje Presv. Srca.

Poslanica sv. Eudesa.

Pišući 1672. kućama Eudista o svetkovini Srca Isusova, počinje svetac ovako: »Nedokučljiva je milost našega ljubeznog Spasitelja, što nam je dao u našoj kongregaciji divno Srce svoje presvete Majke. No njegova se bezgranična dobrota nije zaustavila pri tom, već nam je dao i svoje vlastito Srce, da bude sa Srcem slavne Majke svoje osnivač i poglavatar, početak i svrha, srce i život ove kongregacije... Premda mi dosad nismo imali posebne svetkovine u čast klanjanja dostoјnomu Srcu Isusovu, ipak nismo nigda kanili rastavljati dvije stvari, što ih je Bog tako usko sastavio, kao što su Srce uzvišenoga Sina Božjega i njegove blagoslovljene Majke. Naprotiv, naša je namjera bila od početka naše kongregacije gledati i častiti ova dva Srca kao jedno, ujedinjeno duhom, osjećanjem, voljom i ljubavlju.«

Izatoga tumači svetac, da je Promisao htio svetkovinu Srca Majčina prije svetkovine Srca Isusova, a to stoga, da pripravi srca vjernika na štovanje Bož. Srca. »Ova je žarka pobožnost,

što je pokazaše prava djeca Srca Majke ljubavi... obvezala Nju, da postigne od svoga premilog Sina, da On dade svojoj Crkvi tu preodličnu milost, t. j. svetkovinu svoga kraljevskog Srca, koja će biti novim izvorom nebrojenih blagoslova za one, koji je budu sveto držali.«

A evo, kako sv. Eudes slavi predmet te svetkovine: »Gdje je srce klanjanja dostojni, divnije, ljubeznije od Srca ovoga Covjeka-Boga, koji se zove Isus? Kakvu čast zaslужuje ovo božansko Srce, što je vazda davalo i davat će Bogu preveliku slavu i ljubavl... S kakovom revnošću treba da mi poštujemo ovo uvišeno Srce, koje je vrelo našeg spašenja, početak svake sreće u nebu i na zemlji; koje je neizmjerno ognjište ljubavi prema nama i koje misli dan i noć samo to, kako će nas obdariti nebrojenim dobrima, i koje se napokon slomilo od boli za nas na križu...«

Sirotište u Leskovcu kraj Zagreba.

Priznajemo dakle neizmjernu milost i nedokučljivu naklonost, kojom naš dobri Spasitelj počašćuje našu kongregaciju, kad joj daje svoje klanjanja dostoјno Srce i preljubezno Srce svoje svete Majke. To je dvostruko neprocijenjeno blago, što sadržava neizmjerna dobra nebeska i vječno bogatstvo, koje On daje našoj kongregaciji na pohranu, da ga iza toga sipa po njoj u srca vjernika.«

Knjiga sv. Eudesa. Posljednjih je godina svetac marljivo izradivao veliko svoje djelo, u kojem se imao ogledati posao svega njegova života. Malo pred svoju smrt piše: »Danas, 25. srpnja 1680., svršio sam s Božjom milošću svoju knjigu »Divno Srce presvete Majke Božje«. Skoro potom, 19. kolovoza 1680. umrije on, a knjiga bi štampana 1681. Djelo, kao što mu kaže i naslov, radi o Srcu Marijinu. Iako je posljednja — dvanaesta — knjiga posvećena cijela Srcu Isusovu. Naslov joj je: »Božansko Srce Isusovo«. U 20 poglavljju govori: Bož. Srce Isusovo jest kruna slave Srca Marijina; ono je ognjište ljubavi prema vječnom Ocu, prema sv. Majci; ono je puno boli radi boli Majčinih kod njegove muke; ono je ognjište ljubavi prema Crkvi i svakom od nas; ono je jedno sa Srcem Oca i Duha; ono je neizmjerno blago itd. Knjiga završuje s 9 razmišljanja »za svetkovinu Bož.

Srca Isusova« i s 8 razmišljanja »o Bož. Srcu Isusovu«. Uz razmišljanja se nalaze i litanije Bož. Srca.

Služba i Misa. Stručnjaci veoma hvale Službu, što ju je sv. Eudes složio za svetkovinu Presv. Srca i njezinu osmicu. Vele, da se tu i тамо čak približuje divnoj Službi Presv. Sakramenta, što ju je za Tijelovo složio veliki sv. Toma Akvinac. »Puna je sv. Pisma i sv. Otaca, mislimaobilna i duboka, piesnički zanosna, mile i temeljite pobožnosti.« (Bainvel: »La dévotion au S. Coeur de Jésus«). Invitatorij — zaziv — kod »Jutrenje« glasi: »Dodite, poklonimo se preljubeznom Srcu Isusovu — koje je ljubav i život naš.« A ovo je molitva: »Oče milosrda i Bože sve utjehe, što si nam neiskazanom dobrotom darovali radi prevelike ljubavi, kojom si nas ljubio, preljubezno Srce miloga Sina svoga, da te savršeno ljubimo jednim srcem s njime: podaj, molimo, da se srca naša združe u jedno među se i sa Srcem Isusovim, te sve činimo u njegovoj ljubavi, i da se njegovim zagovorom ispune pravedne želje srca našega.« — Više je kitica iz himna te Službe uzimao i poslije u molitve Srcu Isusovu, kao na pr. iz večernje: »O Srce, ljubav rani te — I naša srca rani njom, — Nebesko piće životno, — Opoji nas milinom tom!« Te se riječi nalaze i danas u trećem času »Male Službe Srca Isusova«. — A Misa, što ju je složio sv. Eudes za svetkovinu, »sama je ljubav, puna Presv. Srca, Njegove ljubavi k Bogu i nama, naše ljubavi k Njemu. Ima tu uvrištene i lijepo liturgije, što će raširiti i produžiti utjecaj o. Eudesa sve do krugova najprožetijih pobožnošću Paraya...« (Bainvel)

Sv. I. Eudes je lijepo pripravio tlo sv. Margareti. U jezgri se njim širena pobožnost ne razlikuje od parayske, no ova posljednja manje obuhvaća i više se obazire na znamenovanje srca, što ćemo, ako Bog da, vidjeti u idućim brojevima Glasnika.

M. Pavelić D. I.

KAKO SE OBAVLJA POSVETA OBITELJI PRESV. SRCU.

Da se obitelj lijepo i kako treba posveti Presv. Srcu, treba najprije jedna stvarca izvanska, ali opet važna i potrebna. Treba nabavit sliku Srca Isusova, makar i jednostavnu i bez finog okvirja. Ova se slika postavi po mogućnosti na najodličnije mjesto.

A zašto je ta izvanska stvar tako važna? S puno razloga. Najprije ovim javnim izlaganjem slike Spasiteljeve pokazujemo jasno, da se ne stidimo njegove vjere ni njegove ljubavi, priznajemo ga pred ljudima i dajemo dokaz, da svoje kršćanstvo ozbiljno shvaćamo i ovako kako Presv. Srcu dajemo najodličnije mjesto u kući, tako mu želimo dati najodličnije mjesto i u našoj duši i u cijelom životu.

Drugo, kada se na taj način Isus nastani u našoj kući po svojoj slici, gdje nam je uvijek na očima, bit će nam uvijek i u

pameti. Takova slika neprestano nas sjeća, da nam je Srce Isusovo blizu, da bez prestanka na nas gleda i bdiće nad nama kao pastir nad svojim ovčicama. A i nas će to poticati na veću pazljivost i mar u radu za dušu. Jer zar se pristoji u prisutnosti Spasitelja ružno vladati, psovati, kleti, ogovarati, svadati? Svega će toga iz obitelji nestati, ako u duhu pobožnosti gledamo na sliku Presv. Srca.

Treće, pogled na sliku Srca Isusova budi u nama čuvstvo ljubavi i pouzdanja, jer to Srce nama je ljubav, oprاشtanje, blagost i milosrđe.

A napokon četvrtu, sam je Spasitelj to zaželio, kad se ukaže sv. Margareti i obećao obilne blagoslove na onu kuću, gdje se javno izloži i štuje slika njegova Srca.

Kad smo ovako nabavili sliku Presv. Srca — a može se nabaviti i kod Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. 147 — onda se pristupi samom činu posvete. Obično se odabere koja svećkovina ili bar nedjelja ili prvi petak, svi se članovi obitelji ispo-

Duh. vježbe na Vrhovcu u Zagrebu, kolovoza 1930.

vjede i pričeste pa došavši doma svi kleknu pred sliku Srca Isusova, a otac ili majka glasno pročita posvetnu molitvu obitelji.

A šta treba iza toga činiti? Treba se sjećati i nikad ne zaboraviti onih lijepih riječi iz posvetne molitve: »Evo dolazimo danas, da priznamo otvoreno tvoje neograničeno gospodstvo. Hoćemo, da u nama procvatu sve kreposti. Hoćemo, da duh ovoga svijeta, koji si ti osudio, što dalje od sebe protjeramo.«

Treba se toga sjećati, a to znači životom svojim pokazati, da smo posvećeni Srcu Isusovu. Valja više nego dosada paziti, da nam cijeli život bude na službu Božju — gorljivije se moliti i redno se vježbati u krepostima Presv. Srca: u blagosti, poniznosti, strpljivosti i ljubavi spram bližnjega. A da nam sve to bude lakše, treba ovu posvetu obnoviti svaki mjesec ili bar na veće blagdane.

Blago i stoput blago takvoj obitelji. U njoj kao da je granulo nevo sunce i proključalo vrelo božanske okrepe. Takova obitelj ima sada u sebi blago nad sva blaga i dobro nad sva dobra, jer ima kod sebe Srce Isusovo, izvor svega dobra i bogatstva vječnog.

Posvetna molitva.

Presveto Srce Isusovo, ti si očitovalo svetoj Margareti svoju želju, da zavladaš kršćanskim obiteljima. Stoga evo dolazimo danas, da priznamo otvoreno tvoje neograničeno gospodstvo nad svojom obitelji. Hoćemo da u nama procvatu sve kreposti, kojima si ti obećao mir već ovdje na zemlji. Hoćemo, da duh ovoga svijeta, koji si ti odsudio, što dalje od sebe protjeramo.

Zavladaj dakle našim razumom, da tvrdo vjerujemo u tebe. Zavladaj našim srcem, da usplamtimo gorućom ljubavi prema tebi. Zar ove ljubavi podržavat ćemo čestim primanjem svete Pricesti.

Udstoj se, o Božansko Srce Isusovo, biti uz nas, kad se okupimo; udstoj se blagosloviti naša duhovna i vremenita poduzeća; udstoj se raspršiti naše brige, posvetiti naše radosti, ublažiti naše nevolje. Ako bi tko od nas bio ikada tako nesretan, da bi te ražalostio, onda se sjeti, o Presveto Srce Isusovo, da si prema raskajanim grješnicima dobrostivo i milosrdno. I kad kucne posljednji čas, kad dode smrt i svoju tugu unese među nas, onda ćemo se mi svi: i oni, kojima je poći u vječnost, i oni, koji još ostaju ovdje, podvrći tvojim vječnim odlukama. Tješit će nas pomisao, da će osvanuti dan, kad će se sva naša obitelj naći zajedno u nebu, da ondje po sve vijeke hvali tvoje Veličanstvo i slavi tvoja dobroćinstva.

Bezgrješno Srce Marijino i slavni patrijarh sveti Josip neka ti prinesu ovu našu posvetu, i neka nas sjećaju na nju u sve dane našega života. Da živi Srce Isusovo, Srce našega Kralja i Oca našega!

(Potom će se izmoliti Očenaš i Zdravomarija za pokojne članove obitelji, da i oni osjete kap utjehe, kad evo Spasitelj preuzima gospodstvo u kući, u kojoj su i oni prebivali. Zatim se izmoli:)

Slava i čast Božanskom Srcu Isusovu, koje nam se tako milostivim ukazalo, te je našu obitelj učinilo malim kraljevstvom svojim i pod našim krovom podiglo prijestolje svoje, da dijeli s nama radost i žalost, te da nas vodi neiskazanom ljubavlju svojom. O Božansko Srce, udijeli milost slaboj djeci svojoj, da zahvalno i vjerno slijedimo vodstvo tvoje. Upali srca naša plamom ljubavi svoje i učini ti, koji si krotak i ponizan Srcem, da svim srcem svjim zamrzimo na grijeh i taštinu ovoga svijeta. Neka ti bude naša kuća milo prebivalište, kako ti je nekoć bila ona u Betaniji. a obitelj našu učini sličnom svetoj obitelji u Nazaretu. Amen.

Hvaljeno, čašeno i ljubljeno neka bude u našoj kući preljubezno Srce Isusovo! Kraljevstvo njegovo neka dode k nama! Amen.

Presveto Srce Isusovo, štiti obitelji naše! (300 dana oprosta).
Prečisto Srce Marijino, moli za nas!

Kako izgleda obitelj posvećena Srcu Isusovu.

1. Obitelji posvećene Presv. Srcu visoko cijene svoju svjeru i ističu se odanošću sv. Crkvi, sv. Ocu Papi i svojim biskupima.

2. Ovakove obitelji preporučuju često Presv. Srcu, koje je postavilo svoje prijestolje u njihovoj sredini, sebe, svoju djecu i sve ukućane. Oni svake godine na blagdan Srca Isusova obnove svoju posvetu, a i češće, ako je to moguće.

3. Svi članovi ovakove obitelji savjesno se brinu da obdržavaju zapovijedi Božje i crkvene i da njeguju duh pobožnosti u kući pa se kod njih uvijek moli prije i poslije jela, jutrom i večerom, a po mogućnosti pristupaju sv. Pričesti barem svakog blagdana ili svakog prvog petka.

4. Roditelji ovakove obitelji točno vrše svoje ženidbene dužnosti, a dnevne krijeve nose u duhu strpljivosti Kristove.

5. Djecu svoju odgajaju potpuno katolički pa budno bđiju nad tim, s kim se druže, šta čitaju, u koja društva zalaze. Opaze li zrnce svetoga zvanja za duhovnu službu u duši svoga djeteta, oni to pomno neguju i pomažu mu da se posveti Gospodinu. Nikad ne depuštaju, da im se djeca žene ili udaju za onoga, koji nije njihove vjere.

6. Ovakovi roditelji svijetle cijeloj kući svojim dobrim primjerima. Nedjeljom i blagdanima i oni i njihova djeca i služinčad idu sv. Misi, i nigdje se ne stide pokazati, da su katolici.

7. U obitelji posvećenoj Presv. Srcu nema nečednih razgovora, na zidu ne vise nikakove nemoralne slike, a na stolu nema nekršćanskih novina.

N. B.

KAKO SE BOŽICEVALO U BOLJŠEVICKOJ RUSIJI?

Kako je lijepo u našim kršćanskim zemljama, u našim katoličkim obiteljima na Božić. U te se dane svetog Isusovog porodenja u naročitoj mjeri osjeća mir, toplina i ljubav obiteljskog ognjišta; duše se tih svetih dana više približuju svojemu Bogu, Stvoritelju i Otkupitelju u sabranim i žarkim molitvama, u blagoglasnim i oduševljenim pjesmama pred jaslicama naših crkava. Pogled na božansko Čedo napunja ih ljubavlju: ljubavlju prema Bogu, ljubavlju prema bližnjemu. Plodovi se te ljubavi jasno očituju: sirotani — ti Kristovi ljubimci — nadareni su na Božić obilnije i češće no obično. Božić je dakle blagdan mira, ljubavi, vedre, poštene, kršćanske radosti. Tako je kod nas, u kršćanskom svijetu.

Boljševici — ti zakleti neprijatelji svega kršćanskog — htjeli bi da unište nesamo kršćanski značaj Božića, nego i svaku uspomenu na taj blagdan. I minulog su Božića upotrijebili sva sredstva svoje surove vlasti, da jadne stanovnike podjarmljene Rusije odvrate od bilo kakvog svetkovanja Božića.

Bezbožne priprave.

Središnje glasilo boljševičkih bezbožaca »Bezbognik« od 10. studenog 1931. daje točne naputke, kako se ima udesiti ta satanska borba protiv svetkovanja Božića i koja joj je prava svrha:

»Glavni cilj, za kojim idu bezbošci u toj svojoj protibožićnoj hajci, stoji u tome, da se mase vjernika odvrate od utjecaja vjerskih organizacija... Ovogodišnja protibožićna hajka mora da nadmaši sve dosadašnje, moramo nastojati, da njom zadobijemo što veće gomile vjernika... Naročitu pažnju valja da posvetimo ženama.« Evo zašto: boljševički bezbošci vide, da ne će mladež sve dotle zaraziti svojim bezboštvo, dok njim ne zatruju žene — majke. Kad njima jednom taj bezbožni otrov prijede u krv, one će ga onda svojim mlijekom uštrcati u nevine duše bijedne dječice.

»No najvažnijim pitanjem protivjerske božićne hajke, nastavlja »Bezbognik«, moramo svi smatrati to, da razotkrijemo protirevolucionarnu ulogu stranog svećenstva.« Tko imalo pozna sovjetske prilike dobro zna, što znači to »razotkrivanje protirevolucionarne uloge stranoga svećenstva«. Boljševici tim navještaju nove progone, nove pokolje katoličkih svećenika u Rusiji koje sovjeti proglašuju tudincima.

Prema vijestima istoga »Bezbognika« od 5. prosinca 1931. zakazana je bila za 12. prosinca posebna skupština bezbožaca, na kojoj se imao urediti točan plan, kako će kod ovogodišnjih božićnih blagdana djeca svih škola i u što većem broju sudjelovati kod protibožićne hajke.

Takvi su eto bili nacrti i priprave. Da vidimo, kako je bilo na sam Božić.

Što piše jedan očevidac?

Par dana iza Božića stigao je iz Moskve list, koji vjerno crta crni Božić boljševičke Rusije. Pisca dakako ne spominjemo, jer i na takove vreba Čeka. Evo što se veli u tom tužnom pismu:

»Rijetko je kada koja crkva bila tako jadno osvijetljena, kao što je to bio na 24. i 25. prosinca onaj neznatni broj još otvorenih crkava po gradovima Sovjetske Rusije. Samo je mala skupina ljudi bila sabrana pred opijačkanim oltarima, na kojima su zaplašeni svećenici čitali Misu naknadnicu, mjesto vesele i svećane božićnice i ponoćke. Božić je osvanuo u znaku žalosti, a Misa naknadnica prikazivala se za zlokobni dan 5. prosinca, kada je diktator Staljin zapovjedio, da se digne u zrak veličanstvena katedrala Presvetog Otkupitelja, to najveće moskovsko svetište. Žalostan Božić...«

»Po noćnim ulicama prolazahu pokladne povorke bezbožnika, koji su ruglu izvrgavali Krista i Crkvu. Neki je mladi komunista bio obučen kao Papa Pijo XI. i tulio pijanim glasom: »Ja sam rimski Papa, za zajutrak pijem samo radničku krv.« No nitko

se tome nije smijao. Po rasvjetljenim su klizalištima kružile na sklizaljkama kojekakve slamljate figure, što su ih mlađi komunisti i komunistkinje stavljale u pogon, a imale su da predstavljaju Boga-Oca, Svetoga Duha, Krista, Apostole i Blaženu Đevicu Mariju. Sve je to bilo popraćeno divljim komunističkim plesom i tujenjem prostačkih pjesama.

*Druga je opet skupina u velikoj povorci nosila kroz moskovske ulice staklene sanduke s konjskim i devinim kostima te se na sva usta uz bubnjeve i trublje derala, da su to »moći svetaca« iz glasovitog kijevskog samostana Pećorski. Po trgovima i na uglovima ulica, po radničkim domovima i dvoranama razdirali su siti agitatori svoja grla tuleći protiv vjere, a u kinu su se sve do tri sata ujutro okretali bestidni filmovi, ruglu izvrgavajući Krista i Crkvu. No za to je vrijeme u par još otvorenih crkava malena četa šaptala tople molitve. Takva je eto bila Moskva u svetoj božićnoj noći...

Zagrebački Križari — omladinci u duh. vježbama na Jordanovcu 31. XII. — 4. I.

*Nedavno uvedeni tjedan od šest dana, (koji je došao na mjesto neuspjeli sedmice od pet dana) donio je nehotice sa sobom to, da je 24. prosinca pao baš na jedan opći praznik. Taj je slučaj jako omrzovljio Izvršni odbor svemoćne boljševičke stranke i stoga on smisli osnovu, koja natkriljuje sve dosadašnje. Od bezbožne propagande, ukoliko ona nije spojena s najsurovijim nasiljima, nije se očekivalo nikakva uspjeha. Na te su se bezbožne blesane u Rusiji za ovo četrnaest već godina priučili. To je dobro poznato u Kremlju (sjedištu boljševičke vlade) kao i u najzadnjem selu. I stoga u sivoj palači Izvršnog odbora stvorise odluku, da će se 24. prosinca po »slobodnoj, jednoglasnoj volji naroda« proglašiti običnim radnim danom, u koji će se svi »radnici dragovoljno odreći svake plaće za dobro i korist socijalističkog napretka.«

*Osim toga je izdano upozerenje, da će svaki onaj, koji u dane 24., 25. i 26. prosinca ne bude došao na rad, biti proglašen »društvenim izdajicom« i upisan u »crnu listu«. A to znači, da će biti otpušten iz službe i prepusten da skapava od gladi. No ni to još nije dosta. Da se sprječi privatno slavljenje Božića u obitelji-

ma, odredio je Izvršni boljševički odbor najvažnijih tvorničkih poduzeća, da se pred Božić radnicima nikako ne izdaje plaća. Kasnije, kad bude ta protibоžićna hajka dovršena, onda će se to začašnjenje u plaći pripisati bilo kakvoj pometnji u finansijskim uređima.

»Ta je odluka Izvršnog odbora uistinu provedena, i stoga je na 24. i 25. prosinca samo vrlo malen dio stanovništva mogao proslavati Božić. Badnjak je bio proglašen »dragovoljnim radnim danom« ili »subotnjikom«, kako ga u Rusiji zovu, a isplate nije bilo nikakve. K tomu još pridolazi činjenica, da su zadnjih sedmica cijene živežnih namirnica i svagdašnjih potrepština silno porasle. No uza sve to vjerna Moskva nije klonula duhom. Čim je tko svršio posao, ukrao bi se do crkve, da tu upravi svoju nijemu no vruću molitvu božanskom Ćedu, koje je u toj noći došlo na svijet, da donese mir ljudima dobre volje. Drugi su opet odlučili, da slave Božić prema starom julijanskom kalendaru t. j. 7. siječnja.

»Kao što prošle godine, tako se ni ove nije smjelo ni sjeći ni kupovati božićna drvca. Čovjek nije mogao da kupi ni jelovih grančica. U koga bi se pak uhvatila jelova grančica, morao bi izvršiti strogu kaznu radi »šumskog prekršaja« i dospio bi ujedno u listu, »sumnjivih«. Stranci, t. j. oni strani inžinjeri i stručnjaci, što rade u Rusiji, manje su osjećali tu strogost, ali i njih nije poštovanja protivjerska propaganda. Ipak su i ove godine jedino stranci smjeli da proslave Božić rasvjetljenim božićnim drvcem. Oni su dapače nesmetano mogli prisustvovati evangeličkoj službi Božjoj, mogli su čak i u svojim posebnim trgovinama nabaviti božićnog peciva, koliko su samo htjeli. No zato ruski narod nije imao niti toliko, da se do sita najede...«

»Božić u sovjetskoj Rusiji! Nijedno jedino zvono nije smjelo da navijesti rođenje Gospodinovo, nigdje se nije čulo veselog božićnog pozdrava: »S praznjnikom rođestva Kristova!«, po crkvena se sv. Misa čitale na žalobnim oltarima. Na nebeskom pak svodu svijetlike jasne zvijezde, jasne kao suze svetoga Lovre. Šjale su nad Kremljem, starim gradom ruskih careva i vjerskom tvrdavom Rusa, naviještajući samo malenome broju, kao nekoć betlehemskim pastirima, da se Krist rodio za sve, dà, i za tu zemlju suza...«

Takov je eto bio Božić u sovjetskoj Rusiji: Boljševici su trošili i bacali silan novac za bezbožnu propagandu, a narod se očajno savija pod bremenom povišenih cijena. Prema samim boljševičkim novinama cijene su najpotrebnijih namirnica upravo užasno porasle. Tako na pr. službeni boljševički list »Pravda« javlja 17. studenog 1931., da je u Rostovu na Donu cijena maslacu poskočila od 15 rubalja (390 dinara) na 18 rubalja t. j. 468 dinara po funti. A lenjingradska »Krasnaja Gazeta« od 19. studenog donosi, da je na 2. 11. svakidašnjih potrepština ili posve nestalo iz dućana, ili se prodaju za cijenu, koju nitko živ ne može da smogne. A ta-

mo, gdje ima još nešto živežnih namirnica, tamo ljudi čekaju u dugim nizovima, psuju i bjesne od srditosti. »U trgovini cipela, u ulici 3. srpnja, br. 18. uopće se više ne može dobiti cipela.« I »pamučno se suknj uopće više ne prodaje...« »U dućanu br. 75. trguje se samo mirisavom vodom, parfumima i čarapama, koje stoji 17 rubalja i 40 kopejki (t. j. 352 dinara i 40 para) po paru... u dućanu br. 2. u Apraksin-Dvoru prodaju se kellice za zube po 4 rublja i 30 kopejki t. j. 111 din 80 para komad... U lenjingradskoj trgovini živežnih namirnica kilogram šunke stoji 13 rubalja i 50 kopejki ili 351 dinar...«

»Pravda« od 22. prosinca piše, da je u Gorlovki poskupio i kruh i šećer, a »cijene cipela poskočiše za 30%, a odijela za 50%« dakle za polovicu skuplje. Pa i same suhe i slane haringe postadoše vrlo skupe. »Krasnaja Gazeta« iz Lenjngrada veli 20. 12. 1931. da u radničkoj kuhinji-Wyborger kilogram haringi stoji 7 rubalja ili 182 dinara.

Kako je sa životom u boljševičkoj Rusiji, svjedoče to same njihove vijesti, njihove novine. Dobro je, da to znamo, da ludo i djetinjasto ne nasijedamo kojekakvim glasima, koje boljševici po debelo plaćenim agentima okolo šire, kao da će oni jedini pomoći radniku i seljaku. Pomoći će mu kao i svojemu: učinit će ga po-kornim robom, kojemu je samo to dopušteno da gladuje i goluje, da šutke i od iznemoglosti radi za svoje crvene gospodare...

Stj. Tomislav Poglajen D. I.

POST ZA OCA.

Dok je župnik poučavao narod, između ostalog reče: »Želite li obratiti obitelj? Neka se u njoj nađe osoba, koja će trpjeti. Želite li, da se obrati Bogu onaj, koji ne mari za dušu svoju? Odlučite, da ćete vi za njega trpjeti.«

Ove je riječi pomljivo slušala jedna djevojčica, koja je već bila primila prvu sv. pričest. Siromašna djevojčica često je vidjela majku, gdje plače, a nju bi stid oblio, kad je gledala oca, da se kući na večer pijan vraća.

Jednog dana sjetila se djevojčica župnikovih riječi pa je orglila ožalošćenu majku i rekla joj: »Majko, ne plaći, brzo će se otac ostaviti nelijepog života.«

Sutradan pri objedu uze mala samo juhu i komadićak kruha, ostalo nije htjela da jede.

»Jesi li bolesna?« upita je majka? »Ne«, dobi odgovor. »Jedi dakle«, reče joj otac. »Danas ne jedm«, prihvati kći. Mislili su, da je to mladenački prkos i tvrdoglavost, pa je nijesu dalje uznenimirali. Navečer se je otac po običaju vratio kući pijan. Kći je s kreveta svoga slušala strašne očeve psovke i kletve. One je večeri prvi puta radi toga gorko plakala.

Sutradan Anka nije htjela, da okusi jela osim kruha i vode. Nato se majka rasrdi, a otac pobjesni, te reče: »Hoću da jedeš. »Ne ču«, odvažno će kći, »sve dok ti oče, budeš povodom, da majka plače! Dragom sam Bogu obećala, da ču rado trpjeti, da tebe, oče, ne kazni, kako zasluzućeš.«

Na te iskrene i prostodušne riječi zamišljeni otac obori glavu i ne progovori.

One se večeri otac vratio miran, jer nije bio pijan. **Tko veseliji od Anke!**

Ali nažalost zla navika još jednom oca povuće u gostionicu. Kći nastavi post. Ovaj puta otac nije ni riječi rekao. Iz oka mu je kanula suza. Prestao je s jelom.

Djevojčica je bila mirna neustrašiva u svojoj odluci. Međutim se od stola diže otac, ogrli kćer te će joj: »Jadna mučenice, kako ćeš dugo ovako raditi?« — »Sve do smrti svoje ili dok se ti ne obratiš.«

Otat se posve odrekao pića i odučio od psovke.

Možda i ti imaš koga u obitelji, koji ne živi po zakonu Božjem, ne ide u crkvu, ne prima sv. sakramenata? Moli se Bogu za obraćenje toga člana svoje obitelji. Ali dobro će biti, ako po Ankinom primjeru prikažeš Bogu i koju žrtvicu. **S. D.**

SVETI TRN.

Andria je talijanski grad u pokrajini Bari, 10 kilometara udaljen od Jadranskog mora, imade oko 50.000 duša. U tom se gradu u katedrali čuva jedan trn iz trnove krune, kojom je bio okrunjen naš Spasitelj. Ta se relikvija nalazi u malenom tabernakulu iz pozlaćene mjeđi; sve je iskićeno srebrom i biserom.

Kada Veliki Petak pane na 25. ožujka, pokažu se na tom trnu kapljice crvenkaste krvi. To se zbilo gg. 1644. 1701. 1712. 1785. 1796. 1837. 1842. 1864. 1910. O tome postoje povjesni dokazi, a možda se zbilo i drugih godina. Naravno puk vazda iščekuje s najvećom napetošću ovakav dogadjaj.

I ove je godine Veliki Petak 25. ožujka, te je andrijski biskup pozvao narod i svećenstvo, neka se molitvom i postom pripreve za taj dogadjaj. **A. A.**

Stržić, PRIRUČNIK ZA DRŽANJE MISIJA (32 stranice). Svi će svećenici s najvećim veseljem dočekati ovu zlata vrijednu knjižicu! Ima li već pomoći duhovnim pastirima u njihovu teškom radu od sv. pučkih misija? Ali plod tih misija uvelike zavisi od priprave na njih i čuvanja njihovih plodova. Pomoći praktičnim uputama tu priprava i to čuvanje plodova sv. misija želi ova odlična knjižica. Ima i pet izrađenih pripravnih propovijedi. Cijena 4 D. Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I/147, Palmotićeva ulica 31.

JESTE LI I VI NARODNI POP?

Vraćao sam se iz Zemuna u Zagreb. Na kolodvoru u Vrpolju približi mi se jedan gospodin pa me upita, kamo putujem, odakle sam, da li sam župnik.

— Nisam župnik, odvratim.

— Jeste li i vi narodni pop?

— Kakav narodni pop! Bože sačuvaj! To je, gospodine, velika uvreda za me, da mi stavljate takvo pitanje. Zar i mene držite neprijateljem rimokatoličke, odnosno prave Isusove vjere? Hvala Bogu, još nisam spao na tako niske grane, da bi se poput tobožnjih narodnih popova za volju žene odrekao vjere Isusove.

Gospodin me začuđeno gledao, pa zamoli, da ne vičem na glas.

— Kako ne bih vikao! odvratih mu. Hoću da i drugi čuju, što su ti tobožnji narodni popovi, koji se odrekoše vjere Isusove, pa se pred narodom izdaju da su narodni, samo da neukom svijetu zamažu oči. Kao da svaki pravi svećenik rimokatoličke Crkve ne bi dušom i tijelom ljubio svoga naroda i prema tomu bio pravi narodni svećenik.

— Pa starokatolički ili narodni svećenici dobri su ljudi, javi se jedan drugi suputnik. Oni hoće narodnu crkvu i narodni jezik bez rimskog Pape. Šta će nam rimski Papa? Zar će nam Rim zapovijedati?

— Čovječe Božji, odvratim, ili ste katolik ili niste?

— Ja sam katolik.

— Dobro! Ako ste katolik, onda morate znati, da je temeljna istina katoličke ili prave Kristove vjere ovo: Crkva je katolička jedna jedina za sve narode, i ta Crkva ima jednu jedinu vidljivu glavu, a to je Kristov namjesnik na zemlji ili naš sv. Otac Papa, koji kao zakoniti nasljednik sv. Petra stanuje u Rimu i odanle uime Isusovo upravlja cijelom Crkvom Kristovom. Katolik, koji se u vjerskim pitanjima odrekne sv. Oca Pape, odrekao se je samoga Krista.

Covjek je zašutio i zamislio se. Siromah bio se uhvatio kao muha na lijepak, što mu ga postavio neki narodni pop ili otpali svećenik. Sreća da ga pogubni pauk nije posve spleo u svoje mreže. Očuvao nam Bog naš dobar narod u pravoj vjeri Isusovoj.

L. G.

DRUŠTVO SV. IGNACIJA.

Cilj Društva sv. Ignacija jest: 1. Pomagati vrijedne dake, da postanu svećenici Isusovci; 2. pomagati isusovačke misijonare u Indiji; 3. una-predivati duh. vježbe sv. Ignacija.

Dom duh. vježba je u Zagrebu, Jordanovac 110. Tu mogu svećenici obaviti duh. vježbe u svaku dobu kao pojedinač; u skupinama onda, kada je to oglašeno. Za sve druge je u skupinama određeno. Ako bi ipak netko kao pojedinač želio obaviti duh. vježbe, neka se javi upravi Doma.

Društvo sv. Ignacija je sagradilo spomenuti Dom duh. vježbi. Još nas tiše tri milijuna dinara duga. Tko će to platiti? Dobri ljudi, koje će dragi Bog potaknuti, da se sjete ovog duga. Božja providnost bdiće nad svojim djelom. A Bog je bogat i nije nikada bankrotirao. On će i naplatiti dobrim ljudima, koji pomognu, da se namire kamate i barem nešto svake godine smanji rečeni dug.

Talijanski kongresi i duh. vježbe. XI. talij. katolički kongres u Rimu g. 1894. i XII. tal. kat. kongres u Paviji iste godine govore o duh. vježbama kao najboljem i najradikalnijem sredstvu protiv novog poganstva u ljudskom društvu.

Sveučilišni profesor o duh. vježbama. Contardo Ferrini je bio profesor sveučilišni rimskog prava. On je pisao: »Ne mogu živjeti bez duh. vježba; moram ih obaviti svake godine.« U Rimu se radi, da ovaj junak nutarnjeg života bude proglašen blaženim. Taj prijatelj Pija XI., kako je govorio, tako je i činio.

A. A.

DRUGO HRVATSKO HODOČASCE U SVETU ZEMLJU

Od 26. travnja do 16. svibnja 1932.

26. travnja odlazak iz Zagreba, 27. travnja do 2. svibnja putovanje do Svetе Zemlje. 2. svibnja iskrcavanje u Jafi. 3. svibnja. Svećana sv. misa na Božjem grobu sa zajedničkom pričešću svih hodočasnika. 4. svibnja. Razgledanje okolice. 5. svibnja (Spasovo). Vožnja na Maslinsku goru. 6. svibnja. Pohod u vrt Getsemani. 7. svibnja. Vožnja na Mrtvo more i Jordan. 8. svibnja. Putovanje autom prema Nazaretu. 10. svibnja. Izlet na brdo Tabor. 11. svibnja. Jutarnje pobožnosti u nazaretskim svetištima. 11. do 16. svibnja: vožnja parobrodom. Isti dan povratak u Zagreb.

Putovanje traje 21 dan. Cijena za treći razred 7.700 Din, za drugi razred 12.500 Din. U tim je cijenama uračunata vožnja na željeznicu, parobrodu i automobilima, hrana za cijelo vrijeme putovanja od Trsta te natrag do Trsta, prenos prtljage i sve napojnice. *Prijave se primaju najkasnije do 1. ožujka 1932.* S prijavom treba uplatiti 2000 Din kapare, a cijelu svotu treba uplatiti do 15. ožujka. Svaki hodočasnici mora imati svoju putnicu. —

*Odbor za hodočasce u Svetu Zemlju (Društvo sv. Jeronima)
Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.*

EUHARISTIJSKI KONGRES U DUBLINU U IRSKOJ

Od 22. do 26. lipnja 1932

13. lipnja 1932. Odlazak iz Zagreba, 14. dolazak u Milano, 15. odlazak iz Milana, 15. odlazak u Pariz, 16., 17., 18. boravak u Parizu; 18. lipnja odlazak u London u 6.05.; 19., 20., 21. boravak u Londonu; 22. odlazak iz Londona, 22. dolazak u Dublin, 26. lipnja: Poslije podne odlazak iz Dublina, dolazak u London. 27. Odlazak iz Londona, dolazak u Calais, odlazak iz Calaisa preko Strasburga, 28. dolazak u Zürich, 29. odlazak preko Innsbrucka, 30. dolazak u Zagreb.

Cijena za putovanje, stan, hrana i prijenos prtljage 7000 Din. Putuje se u 3. razredu brzoga vlaka. Stalne prijave treba poslati do 1. travnja 1932. S tom prijavom treba poslati i 2000 dinara kapare. Ostatak svote treba uplatiti do 1. svibnja. Pijave prima:

Jeronimski putnički odbor,
Zagreb, Trg Kralja Tomislava broj 21

OMLADINSKO HODOČAŠĆE U LURD

Početkom mjeseca kolovoza 1932. vodimo u Lurd hodočašće sve naše naše hrvatske katoličke omladine i svih njezinih prijatelja i istomišljenika. Uz našu omladinu idu i njezini stariji, da se s njom mole pred Bernardićinom špiljom. Hodočašće traje deset dana, i to četiri dana provest ćemo u Lurd, a ostale dane na putu u gradovima Turinu, Grenobleu, Toulousi, Nizzi, Genovi, Milani, Padovi i Veneciji. Svaki hodočasnici plaća 2400 Din za sve troškove (željeznica od Zagreba do Lurda i natrag do Zagreba, prvoklasna opskrba i hoteli u Lurd i pojedinim gradovima, razgledanje gradova itd.)

Sve obavijesti daje i prijave prima: Odbor za Omladinsko hodočašće, Zagreb, Pejačevićev trg 15/l.

Prijave se primaju do konca svibnja g. 1932., a sa prijavom treba poslati kaparu od 500 Din. Ostali novac se šalje u mjesecnim obrocima do 15. srpnja.

Predsjednik odbora: Salis, biskup.

ZAHVALNICE

U BRIZI ZA MAJKU.

Amerika. Mama mi već tri godine boluje od vodene bolesti. Prošle godine sam bila kod nje u posjetima te sam izgubila svaku nadu u njezinu ozdravljenje. Otputovala sam natrag u Ameriku. U lipnju dobijem list, da se majka isповjedila i primila sv. pomast. Drugi list sam s velikim strahom očekivala. Nakon mjesec dana javi mi se sama majka. Malo joj je bolje. Zamolim Isusa, koji je ozdravljao gubave, uskrstive mrtve, da ozdravi i majku moju. Iza par dana dobijem list, u kojem mi mama piše, da joj je sasvim dobro, da se svaki dan bolje osjeća. A. S.

† LANG POMAZE.

Krk, 26. studenog očutjeh bol u praznini niže rebara. One noći nije bilo zla, ali sutradan moradoh iz odslužene sv. Mise u krevet, jer je bolest jako porasla. Druga noć je bila strašna. Nisam mogao nimalo tijelom krenuti. Izjutra zavapih za pomoć † Langu. Čim sam izrekao svoje obećanje, koju ću izvršiti, ako ozdravim, u onaj čas bolest popustila. Iza 5 minuta nisam je više ništa čutio. P. M. M.

NAJBOLJI POMOĆNIK.

Bosna. Dijete mi oboljelo od upale pluća, liječnik i mi roditelji izgubili svaku nadu. Žalosna utečem se nebeskom Liječniku — Presvetom Srcu Isusovu. Drugi dan krene bolest nabolje, iza nekoliko dana dijete sasvim ozdravi. Mog muža posve nevina oklevetali neprijatelji. Pobojala sam se za

zdravje njegovo. Obratim se vrućom molbom Presvetom Srcu Isusovu, koj je najbolje znade, kako se od nepravde mnogo trpi. I nije potrajalo dugo, naši se neprijatelji stidjeli svojih riječi. I u mnogim drugim nezgodama pomoglo mi je Presv. Srce, pa mu se na svemu iz dna duše zahvaljujem. B. J.

ODUČIO SE KLETVE.

Slavonija. Ove su godine koncem kolovoza bile u našoj voćinskoj župi misije. Ja sam i prije misija itao redovito k sv. Misi i par se puta ispovjedio i pričestio preko godine, no kraj svega toga sam bio dosta veliki psovač. Za svaku sam se sitnicu razljutio i govorio najveće psovke. Vidio sam, da to ne valja, ali sam iza ispovijedi brzo padaо u svoju staru pogrešku. Za vrijeme sv. misije dolazio sam svaki dan k djema propovijedima i svaki dan se skupa sa svojom ženom pritešćivao. Hvala i slava Presvetom Srcu od sv. misije ja sam se potpuno riješio psovke i kletve. Život mi je mnogo lijepši i laks. Svaki posao lakše svršim i osjećam se preporoden nesamo na duši nego i na tijelu. Sad razumijem onu riječ Isusovu: »Ugledajte se u mene, jer sam blaga i ponizna Srca.« D. R.

BEZ OPERACIJE.

Zagreb. Početkom listopada teško sam oboljela. Uslijed infekcije došlo je do komplikacije, pa sam početkom studenog otpremljena u bolnicu, jer me je liječnik htio operirati. Kako sam već jednoć preboljela operaciju, to sam se ovaj put bojala. Utečem se Presv. Srcu i zamolim njegovu pomoć, da me očuva od operacije. Međutim mi srce postade jako slabo te operacija bude odgodena. U to vrijeme liječnik je pokušao još posljedni lijek, a taj je pomogao. Bolest krenula za nekoliko dana na bolje i ja sam posve ozdravila bez operacije. H. K.

USLISANA ZARUČNICA.

Zagreb. Inžinir N. bolovao od upale slijepog crijeva. Primih telefonsku vijest: zaručnik prevezen u bolnicu, nužna brza operacija. — Operacija se dosta dobro svršila, ali iza par dana nastale komplikacije, zatim infekcija. Liječnici mi rekoče: Budite spremna i ne odlazite... Kupila sam si sličicu Majke Božje Kamenitih vrata i počneć se moliti. U to mi preporuči jedna osoba, s kojom radim, da se zagovorim sv. Tereziji Maloga Isusa. Kako sam pravoslavne vjeroispovijesti - Ruskinja - nisam ni poznавала te svetice. Ista osoba pokloni mi njezinu sličicu. Ja sam se prihvatala i tog sredstva, molile smo se zajedno. Običah, da ču davati kroz godinu dana mali obol za jednog daka - sjemenarca - budućeg misijonara - ako mi zaručnik ozdravi. — Na čudo sviju liječnika nakon dva tjedna zaručnik se počeo oporavljati uza sve to, što su se radi otrovanja pokazali gnojni čirovi po tijelu, pa i pluća nisu ostala poštedena. — Danas bolesnik hoda na čudo liječnika — profesora, koji mu reče: »Ja ne znam zaistinu, kako ste to ozdravili.« E. D.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Aljmoš MA Milosti, dar d. 250.— Amerika CČ Presv. Srce povratilo mir u kuću, dar dol. 1.— MB Zdravlje i druge milosti, dar dol. 1.— Beč MH Sestra ozdravila, primila i drugih milosti, dar šil. 10.— Berkasovo AA Pomoć u gospodarstvu, dar d. 5.— Brestovac FV Sin položio maturu, dar d. 10.— Brezovica JP Pomoglo me Presv. Srce po zagovoru sv. M. Terezije, dar d. 10.— Buenos Aires AS Majka ozdravila od vodene bolesti, dar d. 50.— Busovača AD Milost, dar D. 30.— Canada MP Pomoglo me Presv. Srce, dar dol. 2.— Čehovec VM Ozdravila od teške plućne bolesti, dar d. 50.— Djakovo AP Po-

možena, dar d. 20.— *Doline* JV Našao posla, dar d. 75.— *Draga* BS Milosti, dar d. 10.— *Dubašnica* PMM ozdravio po zagovoru † Langa, dar d. 50.— *Dubrovnik* NN Milosti, dar d. 50.— FP Po zagovoru sestre Celine ozdravila, i djeca sretno ispit položila, dar d. 255.— *Garešnica* MJ Muž opet primljen u službu — *Gašinci* SP Milosti po zagovoru † Langa, dar d. 50.— *Koprivnica* AJ Kćerka položila ispit, druge milosti, dar d. 10.— JM Dijete ozdravilo od živčane bolesti, dar d. 10.— *Koprivno* RJ Za milosti, što ih Presv. Srce iskazalo bratu — *Kostajnica* AS Ozdravila — *Kutnjak* DM Ozdravila, dar d. 10.— *Lavčić* MS Ozdravila od teške bolesti, dar d. 10.— *Legrad* MH Ozdravila od teške bolesti, dar d. 25.— *Ljubija* JB Dijete ozdravilo, klevetnici mogu muža zastidjeli se svojih riječi — *Mahovo* KV Milosti, dar d. 10.— *Moslavina* JB Ozdravio, dar d. 50.— *Novigrad* AP Presv. Srce pomoglo me u gospodarstvu, dar d. 20.— *Orahovica* JH Djeca ozdravila, dar d. 100.— *Oriovac* MMG Ozdravljenje, dar d. 50.— *Osijek* OS Pružena pomoć, dar d. 50.— *Palača* ŠD Ozdravio sin, dar d. 15.— *Perkovci* JB Ozdravio po zagovoru sv. Blaža — *Petrinja* FL Milosti. — *Popovača* JI Sin prošao na ispitu zagovorom sv. Augustina, dar d. 15.— *Praputnjak* BŠ Sin ozdravio, dar d. 20.— BŠ Milost dar d. 20.— *Prugovac* TN Ozdravila od očne i plućne bolesti. — *Pušće* JB Dijete ozdravilo, dar d. 30.— *Ravnagora* AJ Milosti dar d. 20.— *Skrad* BŽ Očeva operacija sretno uspjela, dar d. 100.— MD Mnoge milosti, dar d. 20.— *Slovenija* JDŠ Ozdravila majka i kćerka, dar d. 50.— *Sotin* KE Presv. Srce oslobođilo me teškog tereta, dar d. 10.— *Šestine* AR Milosti, dar d. 35.— *Trnjani* JB Više puta ozdravio. — *Vaganac* KM Duševne i tjelesne pomoći, dar d. 20.— *Varaždin* AB Oslobođeni iz neprilike, dar d. 20.— FK Sretno prošao u školi. — *Varaž.* *Toplice* MŠ Milosti, dar d. 100.— *Veleševac* FC Milosti. — *Vel. Gorica* AR Često uslišana, dar d. 10.— *Virovitica* MK Ozdravila u više navrata, dar d. 25.— *Vinkovci* FL Milosti, dar d. 25.— *Viškovci* RE Ozdravila dječa, dar d. 30.— *Voćin* DjB odučio se psovke. — *Vukovar* RB Ozdravila bez operacije, dar d. 20.— *Zagreb* JM Milosti, dar d. 50.— PB Milosti, dar d. 100.— HK Ozdravila bez operacije, dar d. 500.— ED Ozdravio zaručnik od teške bolesti.

VIJESTI

Vel. Trgovište. Naše Djev. društvo opстоje već 3 godine. Ima nas lijepli broj, dosta ih se već poudalo. Tri smo sprovele na put u vječnost. Ove godine (1931.) prikazalo je naše društvo 1411 sv. Pričesti kao naknadu za uvrede, što se nanose Presv. Srcu. S dosta velikim brojem naroda hodočastile smo u Krapinu. Dvije su članice obavile u Zagrebu duh. vježbe.

B. Filjipec, glavarica.

Božićno slavlje u Vugrovcu. Vugrovec se nalazi nedaleko Zagreba u lijepoj prigorskoj kotlini, okružen vinorodnim brežuljcima, s koji teče poznata vinska kapljica. — Na Božić čitale se u vugrovačkoj crkvi sv. Mise sve do podne. Treći dan kao da je bilo najveće slavlje prigodom posvete zastave Djev. društva Srca Isusova. Kumovala je gđa Ivana Ružić, članica poznate veleposjedničke obitelji vugrovačke. Kod ovog slavlja bila su i dva svećenika, rodom Vugrovčani: Preč. gg. Stjepan Popović i Luka Vukas. Njih dvojica stigole već na prvi dan Božića, da pomognu domaćem župniku. Posvetu barjaka obavio je naš poznati misijonar o. Tomo Jagrić, isusovac iz Zagreba. M. V.

KNJIGE

Nedj. Subotić, »U DUBRAVI BOZJEG SLAVULJA« je knjiga o zemlji sv. Franje, u kojoj naš vrsni pisac opisuje svoja putovanja kroz franjevačku Umbriju. Putopis je isprepletan pripovijedanjem prošlih dogadaja, naročito iz života sv. Franje, sv. Klare i sv. Elizabete. Crtajući svoje dojmove i doživljaje u svetištima franjevačke kolijeve uspio je Subotić da ujedini prošle vječkove sa sadašnjosti i da nam pokaže veličinu i krasotu franjevačkog pokreta, koji još i danas donosi na cijelom svijetu onakve cvjetove i plodove, kakve je donosio u svojem početku. Posebnu vrijednost dobiva ova knjiga i zato, jer ju je sam pisac iskrio i svojim originalnim crtežima. Cijena D. 15.— Narudžbe: *Treći Red*, Zagreb, Kaptol 9.

Lj. Quotidian, VODA SV. IGNACIJA, njena upotreba, njen spasonosno djelovanje na tijelo i dušu. Cijena D. 2.50. Narudžbe: *Rkt. Župni ured*, Mošorin, Dunavska banovina. — Preporučamo.

Lj. Quotidian, SVETI ČAS. Brošurica je posvećena uspomeni na smrtnu borbu Isusovu u Maslinskom vrtu. Kujžica vrlo korisna. Cijena D. 3.— Narudžbe: *Rkt. Župni ured*, Mošorin, Dunavska banovina.

DAROVI

U SIJEĆNJU.

Za sv. Mise: Auvil Loe. Mich. KT Dol. 1.— Chicago EM Dol. 1.— Drenovci MJ 20 Gary MP Dol. 1.— Gomirje RB 20 Hrasno RF 25 Mahovo KV 10 Mountan Sp. Pa. LM Dol. 1.— Nova Gradiška MG 30 Osborn O. DH Dol. 1.— MM Dol. 1.— Osijek MB 50 Pittsburgh Pa. KK Dol. 2.—

Za Svetište S. I.: Krk NN 138 Marijanci AB 40 BM 10 KP 10 KB 10 JD 10 Pittsburgh Pa. NE Dol. 2.— Steelton Pa Dol. 1.— Šestine AB 35 Vaganac KM 20 Varaždin JP 10 Visoko MM 20 Zagreb AM 50.

U čast S. I.: Aljmaš MZ 250 Amerika BS Dol. 1.— MB 28 NT Dol. 1.— Bački Monostor AP 40 Brezovica JP 10 Bokšić AK 30 Buenos Aires AM 50 Busovača AD 30 Calumet Mich. Dol. 1.— Cle Elum MS 50 c Cabar MA 20 Djakovo AP 20 Don. Kraljevac MV 50 Draga BS 10 Dragalić MP 5 Dubrovnik NN 50 Gašinci SP 50 Glaston Mich BK 28 Gračanica MB 10 Granešina MM 50 Ivanec NN 10 Kamenica AD 25 Karlovac EL 20 Kupjak MD 20 Lacikava MB Dol. 1.— Ljubija JB 35 Medjurić MJ 10 Monaca Pa. JP Dol. 1.— Nova Topola KP 10 Orahovica JH 100 Osijek DJ 12 OS 50 Petrinja LF 20 Praputnik BS 20 BS 20 BP 10 Prelog LC 10 Pušća JB 30 Rathbun PM Dol. 1.— Ravna Gora AI 20 Salmon ID. BT Dol. 1.— Slakovec JV 10 Slovenija JDS 50 Sotin KE 10 Schumacher MP Dol. 2.— Varaždin AB 20 Zagreb HK 500 KL 10 PB 100.

U čast S. I., M. Bož., sv. Antunu, sv. Tereziji M. I. i S. Celini: Amerika AŽ Dol. 1.— Osijek RI 30 Radovanje MMG 50 Salmon Id. BT Dol. 1.— Valpovo AM 10 Virovitica MK 25 Viškovci RE 30 Zagreb AB 20.

Za raš. Glasnika S. I.: Amerika MV Dol. 1.— Brestovac FV 5 Charly SB 16 Cleveland OH. MB 28 Dubrovnik FP 25 Erdut AL 17 Gary W. Vo. AJ Dol. 1.— Gundinci BK 10 Harber Ind. VK Dol. 1.— Ivanec NN 10 Kalinovac

NN 10 Koprivnica AJ 10 JM 10 Križevci TK 15 Krk SK 20 Kukujevci KV 15
 Kustošija MM 5 Kutnjak DM 10 Laslovo Kor. MD 15 Legrad MH 25 Letina KB
 15 Marija Bistr. ZM 100 Metković VD 85 Mitrovica Sr. MŠ 100 Moslavina JB
 50 Nereziće JL 10 Nova Gradiška Ma 5 Novi Černomerec MJ 10 Novigrad AP
 20 Omaha Nebr. KP Dol. 1.— Omišalj FZ 10 Osijek JK 5 MC 5 Pittsburgh
 Pa MS Dol. 1.— Podvinje IA 20 Potok JI 15 Praputnik BŠ 20 Rab VS 5 Radikovci
 RK 10 Sisak HT 10 Skadar BZ 100 Split JV 10 NM 10 Stari DK 30.
 St. Joseph OJ 14 Trsat ZL 95 Var. Toplice MŠ 100 Vel. Gorica AR 10 Virovitica MK 25 Vodice AV 10 Zagreb AJ 5 BM 5 Dobrotvor 500 FB 15 KG 5
 MB 50 MM 35 MM 5 MR 5 ND 5 NH 5 NN 15 SM 5 ŠF (pet) ZO 10.

Za kruh sv. Antuna: Berak LV 20 Canton III. MC Dol. 1.— Cleveland
 Oh. IM Dol. 1.— Dubrovnik IZ 6 Lorain Oh. KR Dol. 1.— Prelog KV 5 Roslin
 Dol. 1.— Ruma MFB 100 MFB 10 Vinkovci EL 10.

Za Dom bisk. Langa: Bebrina SV 50 Celje KS 10.

Za novu baziliku u Jeruzalemu: Drenovci MJ 20.

Za naše Misije i Misijonare: Bakar TM 10 Berkasovo ZB 5 Celje ML 15
 Charly SB 12 Don Kraljevec MV 50 Dubašnica MM 50 Gospic Kongreg. učenica 50 Jastrebarsko DH 50 Podturen CK 50 Tovariševo JE 20 Zagreb AS 7 MP
 22 MP 10 Zemun ZH 50.

Za otkup. pokrat. pog. djevojčice na ime Ana: Jastrebarsko ZM 100.

DAROVI I ČLANARINA ZA DOM DUH. VJEZBI u mjesecu siječnju 1932.

I. Darovi: Plivelić Josipa, Zagreb, D. 100 — Kovačević Lucija, Zagreb,
 D. 30 — Banek Katarina, Remete D. 10 — Sinković Ana, Zagreb D. 5 — Kufrin Pavao, Jastrebarsko, D. 20 — Župni ured, Carevdar D. 10 — Kojkić Anica,
 Zagreb, D. 10 — M. T., Dubrovnik, D. 100 — Borošak Emil, Zagreb, D. 10 —
 Gordan Dr. Vjekoslav, Zagreb, D. 100.

II. Članarina: Polić Mijo, Vranovci, D. 10 — Marković Vjekoslav, Zagreb,
 D. 100 — Sambol I., Zagreb, D. 20 — Simun Rozalija, Zagreb, D. 100 — Surina
 Josipa, Zagreb, D. 50 — Šikoronić Barica, Zagreb, D. 10 — Zorić obitelj, Zagreb,
 D. 20 — Mihaljević Zora, Zagreb, D. 10 — Mihaljević Hijacinta, Zagreb,
 D. 10 — Bičan Terezija, Zagreb, D. 10 — Senečić Blanka, Zagreb, D. 10 —
 Kürschner Hermina, Zagreb, D. 15 — Hepp Marija, Orahovica, D. 30 — Krklec
 Bara, r. Vidović, Podturen, D. 50. —

DAROVASE U SIJEĆNJU 1932. ZA 366 SV. MISA.

Bartolac Katarina, Zagreb, D. 20 — Bartolac Stanka, Zagreb, D. 20 —
 Bartolac Djuro, Zagreb, pok. D. 20 — Švec Josefina, Zagreb, pok. D. 20 — Švec
 Karlo, Zagreb, pok. D. 20 — Belić Venceslava, Zagreb, D. 20 — Bučar Josipa,
 Zagreb, D. 20 — Kučan Antonija, Hreljin za 6 osoba po nakani D. 120 — Šušnjar
 Jagica, Sojevo, D. 20 — Mraković Ivka, Zagreb, D. 20 — Muselin Ana,
 Mc. Kees Rocks Pa. za pok. oca Stjepana Dol. 3 — Vrežek Neža, Zagreb, D.
 20 — Zbukvić Marija, Zagreb, D. 20 — Novosel Marija, Zagreb, D. 30 — To-
 mašić Marija, Sv. Jelena, po nakani D. 140 — Friedrich Ružica, Vukovar, D.
 40 — Kućera Ana, Drniš, D. 20 — Bogut Mara, Mrzlo Polje, D. 20 — Kraljić
 Šek Josipa, Kamnik, D. 20 — Kovačin Andrija, Vidovec, D. 20 Canjuga Juro,
 Vidovec, D. 20 — Pulišić Josip, Olib, D. 20 — Pittsburgh Pa. Schutty John i
 Frances, za dobro obitelji, roditelji i djece, Dol. 5 — S. M. Zagreb, D. 20 —
 Majdančić Ivan, Prijedor, D. 10 — Dončević Vilim, Sv. Ivan Žabno, D. 280 —
 Krepic Lucija, Dol (Brač) D. 120 — Habek Marija, Varaždin, za pok.: Djuro
 Marija. Ignac Habek i Stjepan Županić D. 80 — Vitežić L., Kuk, za pok. Josip

i Dinko Vitezić, Don Luka Vitezić i Mariju Kružić D. 100 — Jamnický Marija i Regina, Zagreb, D. 40 — Majetić Anka, Varaždin D. 20 — Morović Antonija, Zagreb, D. 20 — Kranjčić Antonija, pok., Pegrada, D. 20 — Tišljar Tereza, Zagreb, D. 20 — Lipovac Franjica, Tršće, D. 20 — Lipovac Angela, Tršće, D. 20 — Škifić Mato pok. Ivana, Zverinac, D. 20 — Škifić Ivanica pok. Marijana, Zverinac, D. 20 — Pešušić Lucija Stane, Zverinac, D. 20 — Mihoviljović Antica, Zverinac, D. 20 — Mihoviljović Jelena pok. Ive, Zverinac, D. 20 — Pešušić Danica žena Rudolfa, Zverinac, D. 20 — Pešušić Katica pok. Martina, Zverinac, D. 20 — Macokatić Božo, Selci Djaković, D. 40 — Ringel Ana, Buk, D. 20 — Lukić Olga, Gračac za svoju pok. Majku, D. 20 — Župni ured, Križiće za šestoricu dioničara, D. 120 — Lukšić Marija, Split, za duše u čistilištu, D. 20 — Melkić Mare, Split, za duše u čistilištu, D. 20 — Ligutić, Split, za duše u čistilištu, D. 20 — Za pok.: Miše, Segvić Ivanka i Želj Toma, D. 60 — Za pok.: Hatman Mato i Mara, Završje, D. 40 — Za pok. Hlaić Baru, Završje, D. 40 — Šušić Martin, Ladimirevci, po nakani, D. 60 — Vuksanović Kata, Beravci, D. 40 — Ivanac Marica, Split, za sebe i svog oca Slavka, D. 40 — Vuksanović Mato, Beravci, D. 40 — Ercegović Evica, Rogoznica, za pok. svog muža Matu, D. 20 — Glavačević Vinko, Beravci, D. 20 — Skorpanić Matija Antnia, Olib, D. 20 — Jagečić Dragica, Oroslavlj, D. 20 — Čačne Sestre sv. Križa, Gospić, D. 20 — Gomerčić Katarina, Zagreb, D. 20 — Baloković Dr. Stjepan za svoju obitelj i obitelj France Vrbančić, Sv. Djuradj, D. 40 — Boljkovac Alojzija, Crkvari, D. 20 — Mihalinec Franjica, Zagreb, D. 20 — Reif Ivan, Prijedor, D. 20 — Bartolović Jalka, Kišeljak, D. 20 — Čaćić Blaž, Lucija, Ana, Helen, Brackfield, Dol. 2 — Fritz Rudolf i Marica, Sarajevo, Dol. 1 — Majetić Marija, Zagreb, za pok. rođake, D. 29 — M. B., Zagreb, na svoju nakamu, D. 20 — Kulaš Katica, Duguselo, D. 20 — Seček Gabriel, Zagreb, za bčelesnog sina Božidara, D. 20 — Fol negović Milka, Zagreb, D. 20 — Srp Roka, Zagreb, D. 20 — Sebetić Marija, Sirokopolje, za duše u čistilištu i sretan porod, D. 20 — Klokar Kata, Kotor, D. 20 — Šimić Filipović Aga, Plavna, D. 20 — Hitztaller Marija, Zagreb, D. 20 — Kujundžić Klara, Subotica, D. 20 — Pinto Solomon, Subotica, D. 20 — Vidaković Vita, Subotica, za duše u čistilištu, D. 20 — pok. Kujundžić Ivan Subotica, D. 20 — pok. Kujundžić Stipan, Subotica, D. 20 — pok. Tonković Marija, Subotica, D. 20 — Kovačić Marija, Zagreb, D. 20 — Franjković Franja, Slatnik, D. 20 — Bakran Ivan, Cerje, D. 20 — Kupanović Mara, Podrav. Moslavina, za sebe i svoje pokojne, D. 40 — Franjo Franca, Podrav. Moslavina, za svoje pokojne, D. 20 — Kovačić Adam, Podrav. Moslavina, za svoje pokojne, D. 100 — pok. Hermešćec Ivan i Jalža, Kašina, D. 20 — Dubravec S. Zena, Dubrovnik, D. 30 — Šimović Fanika, Ljubljana, D. 30 — Terstenjak Olga, Sv. Nedjelja, D. 20 — Pavlić Katarina, Sv. Nedjelja, D. 20 — Katanec Klarica, Sv. Nedjelja, D. 20 — Murat Cecilia, Sv. Nedjelja, D. 20 — Školske Sestre Badija, D. 20 — Župni ured, Komošnica, D. 20 — Zamberlin Marija, Vis, D. 20 — Beloč Stjepan, Otoko, po nakani, D. 20 — Ercegović Cvita, Gak, za pok. sestruru Milku, D. 20 — Kubinski Marija, Osijek, za pok., D. 20 — Kindlein Karlo, Zagreb, po nakani, D. 100 — Golob Mara, Zlatar, D. 20 — Lugarić Barica, Sisak, D. 20 — Sabljic Magdalena, Čapljina, za duše u čistilištu, D. 20 — Kurpis Mara, Mountain Springs, Dol. 1 — Očić Jagica, Gregurovec; za Djuru Hajćoka na plemenitu nakamu, D. — za pok. Andriju Očića, D. 20 za pok. Laca Jakoplića, D. 20 — za pok. Mimiku Jakoplić, D. 20 — za pok. Amaliju Halapir, D. 20 — Nekić Tonka, Preko, D. 20 — Belohlavek Marijana, Petrinja, za pok. Večeslav i Alojziju, D. 40 — Laboš Olga, Zagreb, za sebe, D. 20 — za pok. majku Mariju, D. 20 — Dubravac Ivan, Garešnica, D. 20 — Krajinović Emica, Vareš, za sreću i zdravlje u životu, D. 20 — Peđartić Mijo, Vareš, za sreću i zdravlje u životu, D. 20 — Bugonjić Ane, Vareš, za pok. oca i mater.

D. 20 — Pogarčić Mare, Vareš, za muža, D. 20 — Senstra Andrina, Kovin, D. 20 — Tomac Marija, Dolari, D. 20 — Kopić Ružica, Veliškovci: za sebe, D. 25 — za duše u čistilištu, D. 25 — za pok. roditelje, D. 25 — za žive rodbinu, D. 25 — Žnidersić Ivanka i Terezija, Molve, D. 40 — Breški Ivan, Družbinec, D. 30 — Vovčićka Marija, Nova Rača, za pok. Ernestu Ivanu Vovčičku, D. 20 — Šepić Toni, Canton III., Dol. 1 — Šepić Franca, Canton III., Dol. 2 — Tesar Katarina, Leskovac za pok.: Franjković, Andriju i Margaretu Krivačić, D. 20 — Tesar Katarina, Leskovac, za Ivana i Katicu Tesar, D. 20 — Sestra Enata Lavić, Zagreb, D. 20 — Mirković Zlata, Lastva donja, za dobivene milosti, D. 40 — Wagner Rozina, Djakovo, za zdravlje, D. 30 — Brisig Filomena, Sarajevo, D. 20 — Kosić Budimir, Sarajevo, za duše u čistilištu, D. 150 — Kosić Blaž, Sarajevo, D. 150 — Kosić Kata, Sarajevo, D. 150 — Kosić Budimir, Sarajevo, D. 150 — Glavaš Martin, Krasno, D. 40 — Dubac Mijo i Jula, Prnjavor, D. 40 — Butumović Josip, Slav. Kobaš, D. 20 — Besedić Magica, Letina, D. 20 — Grgić Magica, Letina, za pok. majku Katarinu, D. 20 — Šperac Petar, Split, pro defti mente Anka Perković, D. 20 — pro defti mente Krstulović, D. 20 — pro defti mente Ruža i Nikola Srdelić, D. 20 Bubanji Jozica i J., Križišće, za sve pokojne, D. 20 — Marohnić Marija, Križišće donje, D. 20 — Horvatović Juraj, Strigova, D. 20 — Sestre Milosrdnice, Lovrečina grad, D. 20 — Szymanski Onufrijević, Derventa, za svoju pok. majku, D. 20 — Čović Ivan, Subotica, D. 40 — Redjo Miho, Derventa, za obitelj Redjo, — D. 50 — za duše svojih pokojnika, D. 50 — Pilicar obitelj, Belišće, D. 20 — Filipić obitelj, Belišće, D. 20 — Poljanec Mato, Tuhejl, D. 20 — Župantić Marija i Katarina, Španovića, D. 40 — Glavačević Valeta i Kata, Beraveci, za pok., D. 20 — za blagoslov u kući, D. 20 — Fridrich Ružica, Vukovar, D. 20 — Čuček Franca, Krištanovac, D. 20 — Pazelj Klementina i Ambroze Marija, Joliet, po nakani Dol. 1:50 — Skilici Luka, Zverinac, D. 30 — N. N. i N. N., Lopud, po nakani, D. 277:50 — Jurjević Mato pok. Mate, Korčula, D. 20 — Gurge Jonina, Korčula, D. 20 Gurge Visko, Korčula, D. 20 — Vukov Marta, Subotica, za sebe, D. 20 — za Jelu Stantić, D. 20 za pok. Peru Sudarev, D. 20 — za pok. Margu Vukov, D. 20 — Sestak Eleonora, Srem. Mitrovica, za E. Š. Argentina, D. 20 — Stilinovic Slava, Brod n/Kupi, D. 20 — Borošak Eemil, Zagreb, D. 20. —

PO 20 DIN: *Andraševac*: Janko Betić; *Bedenice*: Franjo i Jelica Struje; *Bjelovar*: Jelka Pošta; *Dubrovnik*: Ivo Zrnčić; *Fuzine*: Božica Živković; *Glodovac*: Bara Medved; *Gora Vel.*: Stjepan Damanić; *Makarska*: Josip pl. Ivanišević; *Marijanci*: Valentin Frušček; *Miholjac*: Obitelj Vrbanić; *Pisanica*: B. R.; *Rama*: Anica Lacković; *Senj*: Kristina Moguš; *Sisak*: Marija Neissner; *Sombor*: Sandor Angyal; *Split*: Lovro Kokot; *Stubica*: Obitelj dra Stjepana Balokovića; *Zagreb*: Ida Trimar, Josip Matić, Katica Matić, Franjka Matić, Ana Lavoger, V. P. Potočnjak, V. A. Kučenić, Vjekoslav Novak, Franciska Uršić, Katarina Komac, Franjo Kumović, Štefanija Libert, Ivanka Burić, Zorka Grilec, Vlado Riger, N. Verstovšek, Juliana Klipach, Paulina Ferand, I. Benzon, Ljubica i Antun Naihardt, Franca Gajšip, N. N., N. Zlata, *Sestak Franjo - Ivan - Andrija*, Ana Šoštarić.

OD 25 DO 100 DIN.: *Sokolovac*: Marija Zinić; *Sombor*: Mihajlo Hajoš; *Zagreb*: Terezija Leopold; *Kaštel Stari*: Obitelj Katalinić; *Poljica*: Don Božidar Pivčević; *Prezid*: Apolonija Ozbolt; *Zagreb*: Dr. Zdravko Arnold; *Obitelj Au-schlaher*; *Uljanik*: Mirko Šiler.

PO 50 CENTI: Anda Begović.

PO 1 DOLAR: M. I. Samardžić, Barbara Borković, J. Machine, J. Skakavec, Filip i Ivan Fabijanić.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 41.

Travanj 1932.

Broj 4.

KRŠĆANSKA ODGOJA MLADEŽI.

Mjesečna sakana u travnju blagoslovljena od sv. Oca.

Čovjek s istočnim grijehom na duši podložen je zabludi, sumnjama, pohotu. Kad je grijehom bila raskinuta djetinja veza čovjeka s Bogom: s apsolutnom Istinom, Dobrotom i Ljepotom. nastao je u njegovoj duši prekid s onim, što čovjeka jedino zadovoljuje, usrećuje. I čovjek je kao komet lutan svuda i nigdje nije mogao naći mira i zadovoljstva. Svojom snagom nije mogao obnoviti vezu sa svojim Stvoriteljem.

Što nije mogao čovjek, to učini neizmjerno Božje milosrde. Sin Božji postavši čovjek zadovolji uvrijeđenu pravdu Božju, pomiri čovječanstvo s Bogom, uspostavi opet onu djetinju vezu čovjeka s Bogom. U tu vezu dolazi čovjek po svetom Krstu. Čovjek postaje sposoban, da u svoga Boga vjeruje, u nj da se ufa, da ga nada sve ljubi. Razum je čovjekov opet prosvijetljen, volja ojačana. Ali ostala je pohota, neuredna sklonost čovječe naravi, sveudiljni napasnik, koji nastoji razum zamračiti, volju oslabiti, srce izopačiti.

Zadaća je kršćanskoj odgoji, da ovaj preporod u svetom Krstu, ovu živu djetinju vezu čovjeka s Bogom, sačuva i razvije. Zato mora u prvom redu sve odstranjavati, što bi moglo tu vezu prekinuti, što bi moglo svrhunaravnji život ugrabiti i tako čovjeka opet rastaviti s Bogom, s njegovim početkom i s njegovom svrhom.

Ali to još ne bi bilo dosta, kao što nije dosta njivu samo očistiti. Nego kršćanska odgoja klicu svrhunaravnog života sve

više razvija i nastoji, da svrhunaravni život sve više prožima čovjeka, svekoliko njegovo mišljenje, htijenje i djelovanje.

Božju je zamisao o čovjeku iznakazio grijeh. Isus je nesamo zadovoljio za taj grijeh i uklonio ga, nego je u njemu i savršeno ostvarena zamisao Božja o čovjeku. U Isusu je čovještvo i Božanstvo najsavršenije združeno: »On je slika Boga nevidljivoga, prvoroden i prije svakoga stvorenja.« Kol. 1, 15.

Mi ne možemo ostvariti ideju čovjeka bez Krista. Drugim riječima bez njega ne možemo biti potpuni ljudi, ne možemo biti srećni. Isus Krist je nesamo početak našega života, nego je i njegovo napredovanje i njegova svrha. Po Kristu dolazimo k Bogu, svojoj svrhi i sreći. Isus je čokot, a mi smo loze na tom čokotu. Loza, ako nije na čokotu, onda je mrtva. Nema drugoga puta do Boga, nego samo po Isusu Kristu: »Ja sam put i istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu, do kroz mene.« Iv. 14, 6.

Život kršćanski nije ništa drugo nego obnavljanje života Isusova. Samo onaj, na kojem se budu vidjele barem bitne crte Isusova života, dolazi do Boga: »Jer koje naprijed pozna, one i preodredi, da budu jednaki slici Sina njegova, da on bude prvoroden među mnogom braćom.« Rim. 8, 29.

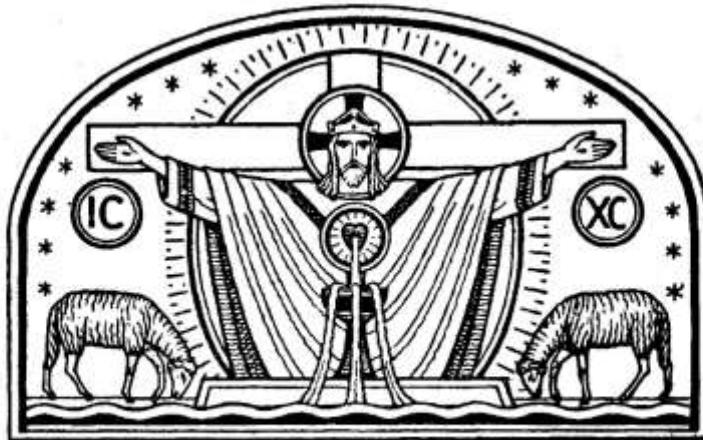
Odgoja je samo onda odgoja, ako ide za tim, da čovjeku pomogne, omogući, doći do njegove svrhe. Odgoja mora ići za tim, da kršćanin može svjesno i svojevoljno reći s apostolom Pavlom: »A ja više ne živim, nego živi u meni Krist. A što sad živim u tijelu, živim u vjeri Sina Božjega, koji me je ljubio i predao sebe za mene.« Gal. 2, 20. Mi se po Kristu sjedinjujemo nesamo s Bogom, nego s ljudima: »Ne molim pak samo za njih, nego i za one, koji narađečnji hovu uzvjeruju u me; da svijedno budu, kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, da i oni u nama budu jedno.« Iv. 17, 20, 21. Tako je utjelovljeni Sin Božji, Isus Krist, središte, u kojem se sve stječe. U njemu čovječanstvo nalazi Božanstvo i Božanstvo čovječanstvo, u njemu ljudi nalaze ljude.

Vrhovno je dakle odgojno načelo: Odgajati treba čovjeka tako, da bude sličan Kristu, i tako pravi, cio čovjek.

Tko hoće odgajati, mora imati za to pravo i sposobnost. To su jedino oni, po kojima dolazi život: naravni i nadnaravni. Kako pak nadnaravni život nadilazi naravni, njega diže i oplemenjuje, pripada prvenstveno odgoja Crkvi, po kojoj čovjek dobiva nadnaravni život. Za Crkvom pak pripada odgoja roditeljima, po kojima dolazi naravni život čovjeka; i to da se kršćanski roditelji brinu za odgoju svoje djece pod vodstvom Crkve i u ime Crkve, jer je sveta Mati Crkva u svetom Krstu rodila njihovu djecu za nadnaravni život.

Crkva je odgojiteljica čovječanstva. Ako se čovječanstvo odmetne od Crkve, kako se ono nažalost sve više i odmeće, past će u divljaštvo, strašnije i gadnije, nego je ikad dosada padalo. Bog je jedino svetu katoličku Crkvu odredio, da ljudi odgaja, spasava, vodi do njihove sreće. »Idite dakle i naučajte sve narode krstići ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga; učeći ih, da drže sve, što sam vam zapovijedao. I evo ja sam vama u sve dane do svršetka svijeta.« Mt. 28, 19. 20.

Čuje se i ovako govoriti: istina, Crkva je odgojiteljica i učiteljica vjerskočudorednih istina, ali drugi predmeti, na pr. čitati, pisati, računati, risati nemaju nikakova posla s vjerom, pa

Na Božanskom Izvoru.

se prema tome Crkve i ne tiču. Na ovakav nepromišljen prigovor odgovaram ovim riječima biskupa Dr. Schmitza, što ih je rekao na katoličkom sastanku u Koblenzu 1890.: »Da, kad bi pseto učilo računati i pisati, tada dakako čitanje i pisanje ne bi imali nikakova posla s vjerom. Ali kad čovjek to ima učiti, tada pri tom misli, i sve je mišljenje u temelju vjersko. Jedan je duhovit čovjek rekao: Duša je djetinja kao bijelo platno; prva boja ostaje temelnjom bojom, to je vjera, koja daje svakoj daljoj spoznaji boju i obliće. Kao što pastirske dijete iz domaće svoga albinskog svijeta sa sobom donosi mjeru (mjerilo), kojom mjeri zdanja svijeta, tako sa sobom u život ponese dijete s majčina krila, iz domovine mјeru vjere, po kojoj ocjenjuje vrijednosti svijeta!« Zato pravo veli kardinal Faulhaber: »Poslati dijete u život, koje ne umije čitati u stvorenju divno ime Božje, znači poslati u život analfabeta, koji ne umije pročitati ime svoga Oca. Ali čim se spomene posljednji

uzrok prirode, postaje obuka o prirodi sama po sebi vjerskom obukom.«

Isto tako govore liberalci i ovo: »Šta ima vjera posla s gospodarstvom, tehnikom, industrijom?« A što se izleglo iz tih liberalnih fraza, gledamo nažalost osobito mi danas. Kapitalisti bez savjesti opljačkaše narod i strovališe ga u bijedu. A pljačkaju mu i duše govoreći protiv vjere. Drugačije govori Gospodin Bog: »Ako dakle jedete, ili pijete, ili drugo što činite, sve činite na slavu Božju.« 1 Kor. 10, 31.

Odgoja je, kako vidjesmo, zadaća, svrha, životno djelovanje svete Crkve. A osobito odgajanje mlađeži, koja je više od odraslih upućena na tuđu pomoć i koja radije prima odgojno djelovanje od odraslih. Zato se sveta Crkva osobito brine za odgoju djece, mlađeži. Pa zajedno sa svojim svetim Utjemljaljem svedujli govori: »Pustite djecu, neka dolaze k meni, i ne branite joj; jer je takovih kraljevstvo Božje.« Mk. 10, 14. »I uzevši dijete, metnu ga među njih i zagrlivši ga reče im: Tko jedno ovakovo dijete primi u ime moje, mene prima.« Mk. 9, 36. Naprotiv strašno se prijeti onima, koji zavode djecu: »A koji sablazni jednoga od ovih malih, koji vjeruju u me, bolje bi mu bilo, da se objesi kamen vodenični ovratu njegovu i da potone u dubinu morskog.« Mt. 18, 6. »Tako nije volja Oca vašega, koji je na nebesima, da pogine jedan od ovih malih.« Mt. 18, 14.

Tima su Božanskim riječima proglašena prava djeteta na ljubav ljudi, na moralnu obranu i na najveće pravo: put do njihova Boga i Spasitelja.

Sveta se Crkva, naročito njezini vrhovni poglavari sveti Oci Pape, vazda osobito skrbila za odgoju kršćanske mlađeži. Ona je majka škola. Svijet se stao rastavljati od Crkve s tako zvanom reformacijom, zapravo deformacijom, francuskom pak revolucijom i njezinim nazorima počeo je potpuno otpadati od Crkve. I hoće svom silom, da otme mlađež od Crkve i njezine odgoje. Zato uprav Pape Pijo IX., Leo XIII., Pijo X. i današnji sv. Otac Pijo XI. ustaju kao lavovi na obranu mlađeži, koju im je sam Bog povjerio. Sadašnji Sv. Otac izdao je 31. prosinca 1929. prekrasnu poslanicu o odgoji kršćanske mlađeži. Ta se poslanica može spravom nazvati Zlatna povelja o kršćanskom odgajanju. U toj poslanici ima i ovaj ulomak, koji ukratko opisuje odgojno djelovanje sv. Crkve: »Slabosti sile pale ljudske naravi pomogla je Božja dobrota obilnim pomoćima svoje milosti i mnogostrukim sredstvima, kojima obiluje Crkva, velika Kristova obitelj. Crkva je zato onaj odgojni ambijenat, koji je najtjesnije i najharmoničnije povezan s ambijentom kršćanske obitelji. Taj odgojni crkveni ambijenat ne obuhvaća samo njezinih sakramenata, tih divno uspješnih sredstava milosti i njezinih obreda, koji su svi na čude-

san način odgojni, niti obuhvaća samo materijalnu ogradu kršćanskoga hrama, premda je i on jezikom svoje liturgije i umjetnoću vanredno odgojno sredstvo, nego obuhvaća također obilje različitih škola, udruženja, svakovrsnih ustanova, kojima je cilj da mladež odgajaju u vjerskoj bogoljubnosti, a ujedno u učenju književnosti i znanosti, pa i u samoj zabavi i fizičkoj odgoji.«

Na koncu poslanice navodi Pijo XI. ove riječi sv. Augustina: »O Crkvo katolička, najistinitija majko kršćana, ti spravom naučavaš, da treba nesamo najčistije i najneokaljanije častiti samoga Boga, koga postići znači najugodniji život, već ti si pored toga tako usvajaš ljubav i skrb za bližnjega, da u tebi može svatko naći veoma djelotvoran lijek za mnoga zla, na kojima poradi grijeha boluju duše. Ti izobražavaš i učiš djecu po dječju, snažno rukovodiš mlađež, blago starce, prema njihovim tjelesnim i duševnim potrebama. Ti, rekao bih, slobodnim ropstvom podlažeš djecu roditeljima, roditelje gospodstvom poštovanja pretpostavljaš djeci. Ti ujedinjuješ braću s braćom, vezom vjere, koja je

1. *Križevački Križari 1931.* — 2. *Zagrebački Križari na duh. vježbama na Jordanovcu*

jača i uža od krvne veze. Ti uspomenom na zajedničke praroditelje vežeš nesamo vezom društvenosti, nego i vezom stanovitog bratstva, gradane s građanima, narode s narodima, jednom riječi ljudski rod. Ti učiš vladare, da se staraju za svoje podanike, opominješ narode, da budu pokorni kraljevima. Ti brižno poučaješ koga da poštujemo, koga da se bojimo, koga da utješimo, a koga da opomenemo; koga da pobudimo, koga da popravimo; koga da ukorimo, koga da kaznimo; pokazujući kako za sve nije jednako, ali da je za sve ljubav, a ni za koga uvreda.«

Spomenuvši sv. Otc a navedene Augustinove riječi svršava svoju poslanicu ovom prošnjom: »Uzdignimo, časna braćo, srca i ruke k nebu, k Pastiru i Biskupu duša naših, Božanskom kralju, koji daje vladarima zakon, neka on svojom svemogućom snagom učini, da se u cijelom svijetu takovih sjajnih plodova kršćanske odgoje uvijek što više nabere i umnoži na korist pojedinaca i naroda.«

Bogoljub Strižić D. L.

KONTEMPLATIVNI REDOVI U MISIJSKIM KRAJEVIMA.

Misijska nakana u travnju blagoslovljena od sv. Oca.

Kontemplativnim redovima zovemo one redovničke zadruge, kojima je glavna svrha, da proslave Boga na ovom svijetu molitvom i pokorom. Takve redovničke zadruge ne bave se vanjskim radom oko spasenja duša, već nastoje da žarkom molitvom i pokorničkim djelima što više koriste svome bližnjemu.

Sv. Otac želi, da se svi prijatelji misija mole za što veći broj onih osoba, koje bi se posvetile životu molitve i pokore. Namjesnik je Isusov uvjeren, da molitva najviše doprinosi spasu pogana. Sv. Mala Terezija proglašena je zaštitnicom misija, jer je za života zemnog mnogo radila za misije. Radila je mnogo za misije ne ostavljajući tišine samostanke već se mnogo moleći i žrtvujući za spas bližnjeg.

Dok se Izraelci u ravnici pod vodstvom hrabrog Josue borili s Amalečanima, Mojsije raskrilio na brdu ruke i molio Boga za pomoć. I kad god bi od umora sluga Božji spustio ruke, neprijatelji bi potisli Izraelce. Stoga su Aron i Hur pomogli Mojsiju, da drži ruke raskriliene i dignute prema nebu, dogod neprijatelj nije bio pobladen.

Još je potrebnija molitva u duhovnom boju, što ga vode misijonari. Treba da se netko poput Mojsija popne na goru i u molitvi vapi za pomoć. To čine redovnici i redovnice kontemplativnih redova. Molimo se stoga, da prema želji sv. Oca njihov broj bude što jači.

U S K R S.

Svetoj Žrtvi uskrsnici.
Dajte slavu, krštenici!
Janje ovce oslobođi,
Krist nas grješne preporodi.

Sa životom smrt se sastia
I čudesna borba nastaj
Voda živih pada tada
I živ živeat opet vlada.

»Ovo je dan, koji nam je pripravio Gospod, kličimo i radujmo se.« Ovim riječima kazuje sv. Crkva svu svoju uskrsnu sreću i svoje uskrsno veselje. Do Uskrsa je bio dugi i tegotni put, osobito za one vjernike, koji hoće da žive s Crkvom, koji su postili, pokoru činili i obnovili se novim životom.

Pobjeda je izvojevana. Spasitelj je završio borbu. Svojom je smrću svladao đavla. To potvrđuje njegovo uskrsnuće.

Nije samo ovo bila jedina njegova borba. Krist je vojevao u svakoj duši, u duši pokornika, koji hoće da se oslobođi zamke neprijatelja. Krist je vojevao u duši novokrštenika, u duši svakog kršćanina, koji se htio u korizmi obnoviti i sada na duhovni način uskrsnuti s Kristom.

Uskrs ne bismo razumjeli, kad bismo mislili, da je on blagdan samo uskrsnuća Gospodinova. Krist je uskrsnuo u nama, mi smo s njime na duhovni način uskrsnuli. To je najdublje značenje Uskrsa. Zato je naše veselje neizmjerno, zato je Uskrs najveći blagdan, blagdan svih blagdana, on je vrhunac cijele crkvene godine.

U prijašnja su vremena novokrštenici slavili Uskrs cijelu sedmicu. Dnevno bi dolakili sv. Misi obučeni u bijelu haljinu, koju su skinuli istom u subotu poslije Uskrsa.

I mi ćemo se osjećati novokrštenicima i slavit ćemo Uskrs u veselju — jer Krist je uskrsnuo i mi u njemu!

U evandelju uskrsnih dana čujemo neprestano o uskrsnuću Isusovom. Prodimo sve redom, da dobijemo potpunu i jasnu sliku.

Prvo uskrsno jutro počinje svitati. Izvan zidina grada Jerusalema, nedaleko Kalvarije, kameni je grob, gdje su položili tijelo Isusovo. Kamenata su vrata, koja vode grobu, zapečaćena. Rimski vojnici čuvaju stražu. Prema grobu dolaze pobožne žene, koje su slijedile Isusa. Među njima je Marija Magdalena. Majke Isusove nema tude. Žene dolaze da pomažu tijelo Isusovo. Najednom se zemlja potrese. To je čas, kad je Isus uskrsnuo. Andeo silazi s nebesa i odvali zapečaćena vrata i sjedne na kamen poput pobjednika, »a lice njegovo bijaše kao munja i odjelo njegovo kao snijeg«. Čuvari se prepadoše i pobjegoše.

Žene, koje idu na grob, u brizi su, tko će im odvaliti teški kamen. Da su vrata zapečaćena i da grob čuva straža, o tome nisu ništa znale. Došle su do groba i odmah opazile, da je otvoren. Pomislile su, da je tkogod ukrao tijelo Isusovo. Magdalena je od njih najodlučnija i odmah odjuri u grad, da javi Petru i Ivanu: »Uzeš Gospodina iz groba i ne znamo, kamo ga metnuše.«

Međutim su druge žene prišle sasma grobu i vidjele andela, kako sjedi na kamenu i prestraše se. »Ne plašite se. Vi tražite

POBJEDNIK.

Isusa Nazarećanina raspetoga. Uskrsnuo je, nije ovdje, evo mesta, gdje ga položiše. Nego idite, kažite učenicima i posebno Petru, da ide pred vama u Galileju: ondje ćete ga vidjeti, kao što vam reče.«.

Žene su pobegle od groba i zastrašene nisu nikome ništa rekle. Petar i Ivan na vijest Magdalenu, pozuriše se grobu. Ivan je mlađi i prestigao je Petra, došao je prije do groba, ali ne ode unutra, već pričeka Petra. Obojica unidu u grob i opaze »platno gdje leži i ručnik, koji je bio na glavi njegovoj, gdje ne leži s drugim platnom, nego napose savit na jednom mjestu.«

Kradljivci nemaju vremena da platno slože. Što je dakle? Petar je razmišljaо. Ivan je bio osvјedočen, da nisu bili kradljivci i povjerova u uskrsnuće Isusovo.

Razmišljajući o svemu, što su vidjeli, ostave grob i podu kući.

Marija je Magdalena slijedila apostole do groba i ostala tude i plakala. »Sagnu se prema grobu, i vidje dva andela gdje sjede u bijelim haljinama, jedan povrh glave, a drugi podno nogu, gdje je ležalo tijelo Isusovo. Oni joj kažu: »Ženo, što plačeš?« Kaže im: »Uzeše Gospodina mojega i ne znam, kamo ga položiše.« Ona još uvijek ne misli na mogućnost uskrsnuća. Ona se brine samo za sv. tijelo. Nije čekala odgovor andela, već se obazre, možda uslijed kakvog šušnja i opazi iza sebe Isusa. Misli da je vrtlar. A on je zapita: »Ženo, što plačeš?« Nadala se od njega pomoći i reče mu: »Gospodine, ako si ga ti uzeo, kaži mi, gdje si ga metnuo, i ja će ga uzeti.« — Sad dode ganutljiv prizor. Isus je nazove njenim imenom, koje je toliko put čula iz njegovih ustiju i po dragome glasu prepoznaла je odmah ljubljenog Učitelja.

»Marijo«, reče Isus. Ona pade do njegovih nogu i obujmi ih Isus joj reče: »Ne drži me čvrsto, jer još nisam uzašao k Ocu svome.«

Sad je Isus šalje kao vijesnicu uskrsnuća. Tu se Isus prvi puta objavio poslije uskrsnuća. Kasnije se objavio na putu i drugim ženama, koje su se vraćale od njegova groba.

U evandelju se ništa ne spominje, da bi se Isus pokazao svojoj Majci. Ali ipak možemo zaključiti, da je ona, koja je toliko trpjela u muci i smrti svoga Sina, bila prva od svih dionica uskrsnog veselja. Ona je bila jedina, koja nije posumnjala u uskrsnuće. Druge se žene spremaju da pomažu tijelo Isusovo, ali ona ne dijeli s njima tu brigu. Ona vjeruje u uskrsnuće, pa se ne brine za pomazanje. Sv. Crkva se veseli s Marijom i dnevno moli namjesto »Andeo Gospodinji« — »Kraljice neba, raduj se!«

Dok su žene javljale apostolima, da je Isus uskrsnuo, dotle je straža javila velikim svećenicima, što se dogodilo. Odmah se sakupilo vijeće, da nade izlaz iz svoje neprilike. Odluče, da vojnici svuda pripovijedaju: »Dok smo spavalici, došli su njegovi učenici i ukradoše ga.« Vojnici ne pristaju lako na ovu sramotu svoje

časti, pa im Židovi daju velike svote novaca i sigurnost pred vrhovnim zapovjednikom. Sv. Augustin ruga se lukavim Židovima, što pozivlju vojnike, koji spavaju, za svjedočke: »Doista, vi ste sami spavalici, kad ste našli takav savjet.«

Tako je bilo na Uskrs prijepodne. Židovi su u velikoj nepričici. Žene vjeruju i navještaju Isusovo uskusnuće. Učenici ne vjeruju. Samo Petar i Ivan imadu malo vjere.

Toga se dana objavio Isus i svome apostolu Petru, koji je najviše potreban utjehe. Ganutljivo je, da se Spasitelj pokazuje od svih apostola najprije Petru, premda ga je ovaj zatajio. Suze pokajnice su već odavnina izbrisale njegovu krivnju.

Popodne se zbio onaj lijepi dogadjaj na putu u Emaus. Možemo ga ubrojiti među najljepše događaje cijele Biblije. Dva su učenika ostavila grad strahote. Na njima leži težina svih događaja zadnjih dana. Oni su u živahnome razgovoru. Neki tudinac im se

1.

1. Članice Apostolstva molitve u Badljevini. — 2. Djev. društvo S. I. u Badljevini. (Vidi Vijesti).

približi. Oni mu otvore svoje srce. Isus je njima samo moćni prorok u riječi i djelu, ali ne spasitelj. Ovu svoju vjeru u njegovo okupljenje položili su s njime u grob. Kad su se tako izjadali, poče tudinac tumačiti zakon Mojsijin i proroke, koji govore o muci i smrti Spasiteljevoj. Tudinac postaje velik u njihovim očima. I sami su kasnije priznali: »Nije li gorjelo srce naše u nama, kad nam je govorio putem i kad nam je tumačio Pisma? Tudinac im postaje mío, ne puštaju ga od sebe: »Ostani s nama, jer je blizu večer!« Večeraju, sjede u ugodnom razgovoru. Kad je stranac lomio kruh, onda su bili sigurni: Sam je Isus bio njihovim gostom! — Isusa nestane. Činilo im se sve kao jedan san. Više nisu mogli ostatи kod kuće. Vratiše se opet u Jerusalem. Nije im bilo teško prevaliti opet isti put od dva sata hoda.

Navečer je istoga dana. Mala je kršćanska zajednica skupljena u sobi, gdje se blagovala Posljedna večera. Nema Tome apostola. Bilo je nekoliko učenika i žena, valjda i Majka Isusova. Vrata su zaključana. Večera je gotova. Upravo su prispjela ona

dva učenika iz Emausa s veselom vijesti: Krist je uskrsnuo. Petar i Ivan i još neki vjeruju, drugi ne vjeruju.

Učenici iz Emausa još nisu svršili svoje kazivanje, a uskrsnuli Krist stupa među njih kroz zatvorena vrata i pozdravi ih: Mir vama! Učenici su se bojali, jer su mislili, da vide duha. Spasitelj ih prijazno umiri: »Ne bojte se, ja sam.« On ih nagovori, da ga se dotaknu i da pipaju njegove rane. Susteući se približuju mu se. Od velike radosti ne mogu vjerovati. Isus im daje još jedan dokaz, da nije duh. On jede komadić pečene ribe. Sad vjeruju. Lijepa slika: Isus okružen od svojih, jedni stoje, a jedni kleče oko njega! Isus ponavlja pozdrav mira i govori im: »Kao što Otac posla mene, i ja šaljem Vas.« Otac je poslao svog Sina, da spasi svijet i da opet dovede čovječanstvo u nebesku domovinu. Apostoli treba da Isusovo djelo nastavljuju i zato im daje vlast oprati grijehu. On dahu u njih: znak je to nevidljive milosti Duha Svetoga. »Primite Duha Svetoga; kojima oprostite grijehu, oprostit će im se, i kojima zadržite, zadržat će se.« Time je Gospodin ustanovio sakramenat pokore — sv. isповijed. Ovaj sakramenat je prvi dar uskrsnulog Krista. Da li dosta cijenimo ovaj dar? ...

To je bio dan uskrsnuća. Krist je doista uskrsnuo. Aleluja!

Znamo da si doistine
Uskrsnuo, Božji Sine.
Pobjedniče, Kralju divan,
Budi nama milostivian! Amen. Aleluja.

B. J.

DESET GODINA BISKUP.

Vjernici i svećenstvo Šibeničke biskupije izrazit će 3. travnja, na Mali Uskrs, posebnim svečanostima svoju ljubav i odanost, koju nose u srcu spram svoga Biskupa. Proslavit će svečano 10-godišnjicu njegova biskupovanja.

14. 2. 1932. navršilo se 10 godina, otkako je dr. Jerolim Milet, Konventualac, vrlo uvažen član svoga Reda, bio imenovan Šibeničkim Biskupom i Apostolskim administratorom našega dijela Zadarske nadbiskupije. 26. 2. bio je u Rimu posvećen za Biskupa, a 2. 4. svečano ustoličen u Šibeniku, u svom rodnom gradu.

Preuzv. Svećar preuzeo je upravu svoje biskupije u teška vremena. Šibenik je preko dvije godine bio bez duhovnog pastira. Svećenstvo je u to doba proživiljalo gorke časove.

Žarom apostola, samoprijegorom misijonara Kristova, pun vrhunaravnog zanosa i neslomive jakosti, započeo je novi Biskup svoj posao. »Ljubav nas Kristova sili.« To je njegovo biskupsko geslo, a uzeo ga od svoga uzora apostola sv. Pavla.

Prva briga novoga Biskupa bio je podmladak svećenički. U to ime podigao je u malo godina dječačko sjemenište, kamo je smjestio vrsne odgojitelje mlađeži. A sam je ovo sjemenište nazvao djelom Providnosti Božje. Čitav je Šibenik svjedok, kako njegov Biskup živi u oskudici sina Franjina.

Nema dana kad Preuzv. Biskup ne bi posjetio pitomaca svoga sjemeništa, tako su mu prirasli plemenitom očinskom srcu. Jedva će ga što razveseliti tako kao vesela vijest iz dragog sjemeništa. S velikim nadama gleda Preuzvišeni na 100 pitomaca u malom sjemeništu i na 30 bogoslovaca, što se izobrazuju po raznim bogoslovijama. Pri njegovom nastupu na biskupsku stolicu nije broj svećeničkog pomlatka iznosio više od 10.

Preuzv. Biskup Šibenički pravi je apostol Katoličke Akcije. Njegova je zasluga, da se po gradu i župama podigla mnoga katolička društva. U Šibeniku katolički su redovi sve gušći, čvršći, brojniji. Zgrada »Katoličkog Doma« u Šibeniku također je jedan dokaz neumornog rada Svećareva na polju Katoličke Akcije.

I među stado Biskupa Šibeničkoga počeli se uvlačiti otpadnici od prave vjere Isusove. Ali su se otpadnici osvjeđočili, da stadiom ove biskupije upravlja muž, koji će i u vatru skočiti, ako mu to pastirska dužnost nalaže. Da borba bude uspješnija, osnovao je Svečar novi tjednik pod imenom »Katolik«, koji se dosada pokazao kao jedan od najneustrašivijih boraca za prava Crkve Kristove.

Biskupija Šibenička zajedno sa Zadarskom administraturom broji 160 župa. Uz male iznimke sve ove župe pohodio je Preuzvišeni dva puta. Točno je upućen u sve prilike pojedinih župa.

DR. JEROLIM MILETA, biskup.

Dalo Presveto Srce te Preuzv. Svečar još dugo godina vodio putem spasa stado, što mu ga Providnost povjerila. To iskreno žele svi čitatelji Glasnika Srca Isusova. Ovim željama smjerno se priključuje i

Uredništvo.

ISUSOVAC O. RIKARD FRIEDL.

Iza njegove smrti 7. III. 1917. naredi tadašnji isusovački provincijal, da se saberu podaci o životu milog pokojnika, te se po njima što prije napiše njegov životopis, koji jeiza deset godina doživio i drugo povećano izdanje. Na početku ove godine bili su iz Dalmacije pozvani u Split svjedoci, da pred biskupom svjedoče o njegovoj kreposti. Zatim će se u Rimu nastaviti rasprava o pokojnikovoj kanonizaciji. Životopisac nabraja do deset izvanrednih milosti, što ih Bog udijelio po zagovoru svoga služe. O njima će Crkva izreći svoj sud. Međutim će Glasnik rado spomenuti krepostnog Isusovca, rođena u Splitu 16. IX. 1847., ne bi li potaknuo svoje dobre čitatelje, te mole našega o. Rikarda, da im svojim zagovorom pomogne kod Bož. Srca. U drugu opet ruku posebno danas treba nam krepostnih uzora, da se za njima povedemo.

Jakost u vjeri.

Dok je vršio službu starješine i dva puta onu provincijala, u svojoj bi upravi ostavljao vidljivi trag vrhunaravnog duha, koji je njime u svemu ravnao. Sada je bilo lako spoznati, da je neprestano sjedinjen s vječnim Upraviteljem ljudi i svih stvorova — s Bogom. Premda je ove važne i odgovorne službe odbijao, ipak ih je primao tješći se: Bog tako hoće. Neka bude! U njega se uzdam! U svojim bi duhovnim poukama govorio: Kad razmatrate otajstva iz Isusova života, započnite razmatranje činom vjere.

Ova ga je živa vjera poticala, da se vazda podloži volji Božjoj. Zato 1888. piše jednom mladiću: Kako je lijepo, važno i korisno ugoditi Bogu te vršiti njegovu svetu volju! U ovome se sastoji najveće blago i prava sreća na ovome svijetu, a ovo će biti i naše blaženstvo na nebu. Kad imamo očiti znak, što Bog od nas hoće i traži, tad nas nijedna zapreka ne smije zadržati, ni jedna poteškoća zastrašiti.

Nad svim njegovim mislima i željama volja je Božja imala prevlast. U njegovom duhovnom dnevniku nalazi se ovaj lijepi, kratki zaziv: »Bože, zasad u srce moje volju svoju!« Za tim nastavlja: »Hoću da budem veleđušan prema Bogu, jer u njemu nalazim sve. Usrdno sam molio, da volja Božja bude moja hrana, moja uteha, moja strast, blago srca moga... U svakom slučaju moram uskliknuti: Amen! Neka bude! Bogu hvala!«

»Poglед u vazduku ne bu!« Ovaj jezgroviti je izraz upotrebljavao za sebe i bližnjega. U pismu ovako odgovara i tješi:

»Sada ste se vladali kao čovjek pod utiskom neugodnih prilika. Treba da upravite svoj pogled k nebu, k Bogu. Neka vam je pred očima Bog, njegova sveta volja i slava njegova.«

Zato živo preporuča da treba raditi za Boga, kako on hoće i u njegovoј prisutnosti. Odatle njegova usrdna ljubav spram Boga te bojazan, da se ne bi u njemu ohladio ovaj žar svete ljubavi; iz srca mu dolazi neprestana molitva: »Bože, ne daj, da se odijelim od tebe!«

Odatle njegovo živo i neprestano nastojanje, da ne počini ni najmanji laki grijeh. U duhovnim vježbama predlaže sredstvo: »Želiš li, da se čuvaš teškog grijeha, moraš imati stalnu odluku, da ne ćeš počiniti ni laki grijeh.« U jednoj bilješci o sebi veli: »Budući da ove godine nijesam počinio ni najmanji svojevoljni grijeh, do godine ču većim zanosom izmoliti zahvalnu molitvu.« Zato je preko dana češće ispitivao sva svoja djela.

O. Friedl u svemu je bio podložan svojim poglavarama. Jednom redovniku piše: »Budite uvjereni, da ćemo uspjeti, ako se držimo svojih poglavara. Tada ćemo djelom pokazati, da su prigovori protivnika lažni.« Među svojim odlukama naglasuje i ovu: »Vazda ču paziti da se ne bih ni jednom riječju potužio na odredbe svojih poglavara.«

Kao učitelj duhovnog života nastojao je da uzgoji karakter pojedinca, pa zato preporuča: »Neka svaki bude uvjeren, da ima vršiti svoju dužnost, a to mu uvjerenje daje živa vjera. Neka uz Božju pomoć bude gospodar svoje volje. Pri svakom nastupu treba mu odlučnosti i postojanosti. Treba raditi i značela. To znači imati vjere, ljubavi i tražiti slavu Božju te dozivati u pamet vječnost, spasenje duše, nebo.«

U duhovnom životu ne valja nikada klonuti duhom. Zato jednoj osobi daje ove upute: »Nastojte da ozbiljno svladate sebe, svoju nervoznost, nestrpljivost. Iza počinjene pogreške ponizite se pred Bogom, molite za oproštenje, veledušno započnite.«

Budući da milost usavršuje slabu čovječju narav, zato je hrabrio svoje duhovne učenike, da Božju milost uvelike cijene te se žrtvuju za ovaj nebeski dar. Na to ih ima potaknuti žarka Ljubav spram Isusa i želja da slijede njegov primjer. Poniženja i

O. Rikard Friedl.

protivštine znak su Božjih odabranika. A trnje i kamenje utiru put k nebu. Imao je osobiti dar da tješi svakoga. Vješto je znao spojiti jakost s blagošću i razboritošću te je osvajao svačije srce.

»Luč istine, tako zove o. Friedl Papu, nepogrješivog učitelja. Tko i skreno ljubi svetu Crkvu, taj mora vazda otvoreno braniti Božjeg namjesnika, jer je njemu Isus obećao svoju pomoć i stalnu pobjedu. Tko ne ljubi svom dušom svetog Oca Papu, taj je razvodnjeni, polovični katolik.

»Pravednik živi od vjere.« Gal. 3, 11. To je bilo smjernica, geslo njegova života, dapače život i srčika njegova duhovnog života. Ovo je načelo znao duboko utisnuti u pamet i srce onoga, koji je htio da Bogu služi. Živa je vjera dizala o. Friedla s ove suzne doline i davala mu, da i na ovoj zemlji unaprijed osjeti nebesku slat.

Djev. društvo S. I. — Selca na Braču. (Vidi Vijesti).

Život ljubavi.

Budući da je vazda bio odličan đak, rado je u školi pomagao svoje drugove. Odraslijima nije bilo teško pitati uslužnog i skromnog Rikarda. Ako je koji redovnik trebao zamjenika na propovjedaonici, u ispovjedaonici ili školi, odmah bi se o. Friedl ponudio. Zato bi mu starješina govorio, da se poslom previše ne opterećuje.

Kad je njegov nasljednik u službi učitelja novaka molio, da bi mu posudio svoje rukopise, otac odgovorio: »Drage volje, ako čemu budu koristili.«

Kad su g. 1901. Isusovci bili protjerani iz Francuske, o. provincial Friedl prima ih u kolegij u Monako i veli: »Ako je možda tjesna kuća, široka su vrata očinske ljubavi, kojom vas primam. Medutim vas grlim i molim se za proganjene radi Krista.«

Dok je bio provincial u Turinu, molio je poglavare, da bi ga poslali u Kaliforniju za misijonara među Hrvate. Barem je mogao slušati njihove isповijedi za vrijeme rata.

Jedan je naš profesor teško obolio. Starješina o. Friedl noću potihno uđe u sobu držeći u ruci svijeću. Bolesnik se pričini da spava, da vidi, što će uraditi njegov dobri rektor. Ovaj se približi, pogleda, pak će: »Spava!... Znoji se!... Bogu hvala.« — Kao što majka njeguje djecu svoju, tako je ljubezni otac njegovao bolesne redovnike svoje.

Podložnike je radi njihovih pogrešaka tako zgodno i umiljato opominjao, da ih je svaki rado primao. Katkada bi isticao krepot jednoga, da upozori na pogrešku drugoga.

G. 1903. kao starješina brinuo se za djecu siromašnih radnika. Jedan ih je mladi redovnik učio. Za nagradu dobivali hrana, odijelo. Za njih se priredivale zabave, dijelili im se darovi. Svečana je bila prva sveta Pričest. Majke blagoslivale oca siromaha — o. Friedla.

Djev. društvo S. I. — Šestine. (Vidi Vijesti.)

Pomagao je i stidljive siromahe. Budući da su takvi iz uglednih obitelji, slao im po našem vrataru u pismu novac. Od srca bi uzdahnuli: »Ah to o. Friedl šalje!«

Velika je bila njegova radost, kad je mogao gostima učiniti koju uslugu. Kad je trebalo, rano bi ih budio, kod Mise dvorio, kavu pripravio, kućna vrata otvarao. Na večer bi do kasna na gosta čekao, sve za njega pripravio, pripazio da hrana bude topla i da u sobi peć gori. Iza objeda, dok su ostali bili zapriječeni, katkada bi sam po gradu pratilo gosta. Priznaje, da nije dobro poznavao gradske ulice a niti put do stanice, premda je mnogo godina u onom gradu živio. Svetac je Božji rijetko iz kuće izlazio.

Utjeha u molitvi.

Neprestano je dizao pamet i srce svoje k Bogu. Premda važnim poslovima zaposlen, ipak je nalazio vremena, da češće u kapeli pohodi Isusa, iako je bio vazda s njime sjedinjen. U Paray-le-Monialu, u svetištu Srca Isusova, pod vodstvom krepostnog o. Pavla Ginhaca, kako sam veli, naučio je, što je molitva. Njegova

se molitva osniva na velikom pouzdanju u Boga i na velikoj poznosti. Zato se molitvam vazda obraća Bogu. Zato i savjetuje: »Moli prostodušno, moli kao što siromah moli.«

Riječi sv. Pavla: »Sin Božji ljubio me i predao se za me«, Gal. 2, 20. sasvim je bio usvojio. Njegovi duhovni učenici u poteškoćama hrili su k njemu. O. Friedl upirući pogled u sliku Bož. Srca i sklapajući ruke uvjerljivo bi i dirvljivo govorio: »Ljubio me... predao se za me... Ljubit će ga i za njega će se predati.« Uz pomoć kreposnog muža borba bi svršila pobjom.

Na čestitke za blagdane sakupljenim je redovnicima spomenuo: »Molim i mnogo molim. Molitva je najbolje sredstvo dobre uprave.«

Kad se oprštalo kao učitelj od svojih novaka, reče im: »Nemajte Bogu zanijekati nijednu žrtvu, koju od vas traži. Čvrsto se uzdajte u molitvu!«

O. Friedl dugo pred oltarom kleći, oborio glavu i naslonio ju na sklopljene ruke, prdušenim glasom često uzdiše: »Isuse! Isuse!« U kući su govorili: »Naš dobri starješina ili mora svladati koju veliku poteškoću ili isprositi koju izvanrednu milost.« Dok je vršio razne službe, vjerno se je držao svoje odluke: »Kad dodem u kapelu, mnogo će moliti za sve one koji su mojoj službi povjereni kao i za svoje pokornike i bolesnike.«

Rado ističe korist razmišljanja: »Razmišljanje je život duše. Po njemu se naš duhovni život čuva, jača i pomlađuje. Tko razmišlja, sasvim drugačije sudi o prolaznim i vječnim stvarima.«

Mnogi su molitvama o. Friedla pripisali plod i uspjeh u svome djelovanju.

Oče! Krepoštu, naukom i primjerom mnogima si koristio. Budi zagovornikom vojujuće Crkve, svoga naroda, svoje progone redovničke braće. I sada, dok pobirem cvijeće tvojih kreposti, na te obraćam svoj pogled kao harni učenik.

S. Dragičević D. L.

Katolički Dnevnik — Hrvatska Straža izlazi svaki dan osim nedjelje i donosi osim aktuelnih članaka iz svih područja katoličkog života i najnovije informacije o javnim domaćim i svjetskim dogadjajima. Katolički Dnevnik — Hrvatska Straža stoji na mjesec samo Din. 40, četvrtgodišnje Din. 120, polugodišnje Din. 240 i naručuje se na adresu: Hrvatska Straža, Zagreb Trenkova ul. 1/L. Borba protiv protukatoličkih i nekatoličkih dnevnika vodit će se uspješno jedino tako, da katolici posve odbace te dnevниke i da nastoje proširiti i učvrstiti Hrvatsku Stražu.

► Pošaljite do 1. svibnja duhovno blago, što ste ga skupili za sv. Oca!

ZIVJELI VINAGORCI!

Glasnik Srca Isusova u vinagorskoj župi već je stari znanac. Ipak je prije dvije godine dolazio tek u 30 primjeraka. Za vrijeme misija u jeseni 1930. narod se malo bolje upoznao s Glasnikom i zavolio ga vrlo. K Novoj godini 1931. počelo se živo agitirati za Glasnik i u crkvi i preko Marijine kongregacije. Uspjeh je bio taj, da se broj pretplatnika dignuo na 160. Međutim kako je nastupila novčana kriza, izgledalo je, da će u g. 1932. broj pretplatnika pasti ispod 100. Radi nestašice novca više njih se zajedno pretplatilo, ali su se našli mnogi novi, pa sada Glasnik S. I. ima 180 pretplatnika. Od tih 180 primjeraka skoro svi dolaze preko žup. ureda, a par komada izravno na pretplatnike.

180 pretplatnika Glasnika S. I., u Vinagori 1932.

Ne samo da se Glasnik drži, već se i čita barem od petput većeg broja ljudi nego što je pretplatnika. I jedva se čeka, dok ne dođe novi broj. Kad dođe novi broj, vlč. g. župnik napiše na svakom komadu ime i prezime te poslije prve i druge Mise u sakristiji podijeli. Prije toga pod sv. Missom iza propovijedi, kad se oglasi, da je stigao Glasnik, Velečasni nam još razloži, što Glasnik sadrži i što je osobito važno te slike i t. d.

Dao Bog dragi, da se Glasnik i nadalje u župi Vinagora širi i da ne bude kuće, koja ga ne bi držala ili barem čitala. Na koncu mi pretplatnici iz župe Vinagora pozdravljamo sve pretplatnike Glasnika S. I. širom svijeta.

Uredništvo i Uprava Glasnika S. I. silno se vesele, što dobri i pobožni Vinagorci s tolikim oduševljenjem primaju i čifaju Glasnik S. I. Bože daj, pa se i drugi ugledali u njihov lijepi primjer... — Osobita hvala vlč. g. župniku na trudu, što ga ulaze, da se Glasnik S. I. što više raširi u njegovoj župi. Božansko Srce Isusovo.

koje se u darežljivosti i velikodušnosti ne da natkriliti, neka mu ovaj trud naplati obiljem svojih milosti. — Hvala i drugim širitevima Glasnika S. I. u Vinagori. — Još jednom: **Zivjeli Vina-**
gorci! Ur.

ČUVAJMO SVETU SVOJU VJERU!

U novije se doba razletiše po našim selima američanskim luteranskim novcem plaćeni agenti i nude na prodaju različne knjižice, Sveti Pismo i pojedina evandelja. Knjižice imaju većinom lijepe naslove tako da se i mnogi dobar katolik prevari i dade svoje teško stecene novce za nevaljanu i dapače protukatoličku knjigu. Ta tko ne bi kupio sv. evandelje ili knjižicu: Drugi dolazak Hristov, a ipak su i te knjižice za katoličku dušu pravi pravcati otrov. Nekada su Židovi po prošteništima mnogo

Djev. društvo S. I. — Selnica, Medumurje (Vidi Vijesti.)

prodavalici knjižicu »San Matere Božje«, koja je puna gluposti i praznovjerja, sada su opet počeli da nam dolaze različni protestantski ili luteranski propovjednici, da nam s knjižicama donose krive nauke i krive vjere.

Zato upozorujem sve pobožne čitače Glasnika Srca Isusova, neka se čuvaju ovih vukova, koji obilaze naša sela i župe u odijelu ovčjem. Upozorujte sve svoje suseljane, neka ne kupuju ni jedne vjerske ili pobožne knjige, pa ni molitvenika, ako na njima nema odobrenja crkvene vlasti. U novije se doba jako na to pazi, da svaku vjersku knjigu pregleda i odobri biskup, u čijoj se biskupiji knjiga štampa. Uzmite ma koju dobru crkvenu knjigu štampanu u novije doba pa i nove školske katekizme, i naći ćete na prvim ili zadnjim stranicama natiskano: *nihil obstat i imprimatur*. To znači ovo: kad neki pisac napiše knjigu, pošalje ju svomu biskupu, a ovaj ju preda kojem učenom svećeniku, da taj pregleda, da li se u toj knjizi sve slaže s naukom

katoličke Crkve. Ako je knjiga dobra, napiše ovaj, da u njoj ne-ma ništa vjeri protivno ili latinski: nihil obstat i potpiše svoje ime i prezime. Na to napiše biskup, da se može štampati, a to kaže latinska riječ: imprimatur. Bez tih dviju riječi nismo sigurni, da je knjiga dobra i katolička. Pa i na našem Glasniku piše na 2 strani omota: s dopuštenjem crkvene vlasti. Tko vam nudi vjersku knjigu bez ove 2 riječi, gonite ga iz svoje kuće i upozorite na ovakove trgovce čim prije svoga svećenika, da on upozori župljane na ovakve prodavače.

Ja sam ove godine kod blagoslova kuća našao par ovakvih knjižica kod svojih župljana na stolu. Kad sam ima rekao, da su knjige nevaljane i da su oni, koji ih prodavaju krivovjerci, potvrdili su mi, da su ti trgovci govorili proti Majci Božjoj, svećima, slikama i drugim stvarima naše svete vjere. Zovu se ti krivo-vjerci različnim imenima. Jedni su adventisti, jer uče, da će skoro biti svršetak svijeta i drugi dolazak Spasiteljev, makar znadu, da u sv. Pismu piše, da toga dana ne zna nitko nego Otac ne-beski. Ne priznavaju ti adventisti Majke Božje ni svetaca ni 7 svetih sakramenata i gotovo ništa, što već 2.000 godina uči i vjeruje cijelo kršćanstvo. Ne svetkuju nedjelje nego kao Židovi svetkuju subotu i zato su ih zgodno prozvali subotari. Puni su mržnje na katoličku Crkvu i baptiste, koji su stari neprijatelji katol. vjere, jer ni oni nijesu ništa drugo nego jedna grana luterana i protestanata, što se bez jednog vrhovnog glavara sv. Oca Pape do danas podijeliše u stotinu različnih vjera ili da bolje kažem bezvjerja, pa bi sada s time bezvjerjem rado da usreće i naš hrvatski katolički narod.

Po našoj su Slavoniji stari nevjernici tako zvani nazarenci. To su ljudi, koji zabacuju sve pa i isto krštenje, jer ne daju ni svoje djece nikomu krsiti, makar im Sv. Pismo na više mjesta govori o krštenju. Nazarenci su ljudi puni oholosti, jer drže da su oni jedini pravedni, a svi su drugi grješnici i prokleti. Već radi njihove oholosti ne možemo ih smatrati nimalo Isusovim, jer je Isus primao i griešnike i učio nas, da nikoga ne osuđujemo i ne smatramo se boljim od drugih ljudi.

S predstave Djev. društva S. I. u Turkama. (Vidi Vrij.)

Svih ovakvih ljudi, koje su ljudi prozvali novovjercima, a zapravo treba da ih zovemo krivovjercima, nema mnogo. Zvali se oni: nazarenci, adventiste, baptiste ili starokatolici, svi su krivovjerci. I ako ih se u kojem selu skupi i desetak, to traje samo par godina, a onda ih polako nestaje. Jedni uviđaju zabludu i vrate se svojoj staroj Majci svetoj rimo-katoličkoj Crkvi ili stari umru, a podmlatka nemaju. Kad o tom mislim, dode mi na pamet ona zgoda, kad je židovsko veliko vijeće raspravljalo, kako da uništi Isusovu nauku, a ustao pametan i pravedan čovjek Gamaliel i rekao: Ako je ta nauka od Boga, ne možete joj ništa, a ako je od ljudi, propast će sama od sebe. Tako nestaje i tih krivovjera, jer su ludska izmišljotina i sotonina laž, a katolička Crkva stoji i vrata joj paklena ne će nauditi. Već prije par stotina godina su htjeli, da prenesu ti luterani i kalvini i nama u Hrvatsku svoje krivovjerje, ali je ustao na hrvatskom saboru pobožni Bakač ban

i rekao, da ih mi Hrvati ne trebamo. A ako dođu k nama, da ćemo im dati piti svoje 3 rijeke, koje nas od njih dijele. Ta je njegova neustrašivost i ljubav prema katoličkoj i djedovskoj vjeri sačuvala nama Hrvatima pravu vjeru do današnjega dana.

Budimo i mi današnji Hrvati pravi katolici. Ne pustimo

+ Marija Regaiz, Dalj — sa svojom braćom.
(Vidi Vijesti).

krivovjerce ma kako se oni zvali ni u svoju kuću. Ne čitajmo i ne kupujmo knjiga, koje nisu po našoj crkvenoj vlasti pregledane i za štampu odobrene. Ne idimo na sastanke ni u bogomolje tih bezvjerača i krivovjera. Ne nasjedajmo njihovim lažima i obećanjima, pogotovo ne onda, kad nam govore, da se u njihovoј vjeri ništa ne plača, jer svagdje se plača, samo što u početku plaćate na drugi način. Ne ostavljajmo radi vremenitoga vječno. Čuvajmo se onih, koji kako kaže Krist, dolaze u odijelu ovčjem, a iznutra su vuci grabežljivi. Gonimo ih iz svojih kuća i sela, kako je i Krist tjerao sotonu: Otidi, sotonu, od mene! Ali i molimo se često za onu braću svoju, koja poput izgubljene ovce zabludiše i prevareni različnim lažima i obećanjima ostaviše rođenu Majku svoju, da što prije uvide zabludu, da od bijede i glada duševnoga ne propadnu, nego da se vrate u zajednicu s nama svima, gdje je jedno Stado po čitavom svijetu i jedan Pastir — Krist nevidljivi i vidljivi njegov zamjenik na zemlji sv. Otac Papa u Rimu. Bez

Pape nema ni prave Kristove vjere ni crkvenoga nauka ni jedinstva ni stalnosti. Čuvajmo zato svoju rimo-katoličku vjeru kao zjenicu oka svoga i predajmo je netaknutu u nasljedstvo budućim pokoljenima, kako su ju i nama predali naši djedovi, koji su radje umirali po tamnicama i na kolcu nego se odrekli svoje rimo-katoličke vjere.

Franjo Pipinić, župnik.

SVETI JOSIP.

Zaštita sv. Josipa 13. travnja.

Vezak vezla Djevica Marija
Baš u bašći pod žutom narandžom
Pokraj hrama Jeruzalem-grada.
Star svećenik do nje prilazio
Pa je njojzi tio besjedio:
„Dijete moje, Djevice Marijo,
Odrasla si, sama si na svijetu.
Malo pred smrt roditelja tvoga
Obrekh mu pobrinut se tobom;
Sad ti evo nadoh zaručnika:
Pobožan je kano patrijarka,
Marljiviji od pčele i mrava,
Stidljiviji od svake djevojke...“
Marija je vezak odložila,
Rastvorila dva nebeska oka,
Dva različka među ljljanima.

Još govorи starac svećeniće:
„Ne plaši se, milo dijete moje,
Blag je Josip poput blaga danka,
U zrelijim već je godinama.
Prem je ubog, ne strada od bijede;
Ruke njemu suha zlata vrijede;
Sličan ti je, rodak ti je prvi,
Davidove kano i ti krvi.“
Marija mu mirno odgovara:
„Srce moje samo k Bogu leti,
Udaja mi nije na pameti.“
Starina se vrlo začudio:
„Što to reče, Djevico Marijo?
Sramota je mlađoj Izraelci
Vijek provodit samoj, neudatoj
Kukajući s tužna Jeftje kćerkom.
U hramu ti ostajanja nema:
Tu ženidbu sam ti Višnji spremal.
Tad Marija smjerno izustila:
„Najmanja sam sluškinja Gospodnja,
Božja volja — staza ponajbolja.“
Starac ode, a Josip se javi,
Krotko gledi i besjedi tio:
„Sestro moja, Djevice Marijo,
Vele meni, nek se s tobom ženim,
Da ko rod ti poskrbam se za te.
Rad bih ovo, prvoga ne mogu:
Vez me steže, što zauvijek veže —
Zavjetovah, već su ljeta mnoga,
Da čist vazda svog ču služit Boga.“
Puna sreće Marija mu zbori:
„O Josipe, brate ko od majke,
Nu milosti Boga velikoga!
I ja sam se Njemu zavjerila,
Da djevicom vijek ču vjekovati,
Sada eto On nas sastavio,
Da bi mogli po volji božanskoj
U ženidbi živjet djevičanskoj!“

i vjenačaše do dva cvijeta bijela
 Čišća, ljepša, draža od andelâ,
 A Marija u Nazaret krenu
 Da baštinu sredi ostavljenu.
 Tu Gabrijel tad ju pozdravio,
 Poruku joj Božju dostavio,
 I od Duha začela je Svetog.
 Kad čas došo, Josip po nju pošo,
 Da je vodi u svoj dom ubogi,
 Al kad vidje, da je trudna Djeva,
 Prepade se od nebeske tajne
 I ne znajući što počet od čuda,
 Sve smišljaše da iščezone kuda.
 Al tu noć mu andeo se javi:
 »O Josipe, o Davidov sine,
 Vodi k sebi djevičansku ženu,
 Bog je otac divnom Ćedu njenu,
 Njegova će poroditi Sina,
 Nadjeni mu Isus ime lijepo,
 To će reći »Bog Spasitelj svijeta,
 On će spasiti svijet od grijeha kleta.«
 Tada Josip sa svetim je strahom
 Majku Božiju u svoj dom vodio,
 S njom je potom u Betlem hodio,
 Tu nam Djeva Boga porodila.
 I u Misir pred krvničkom hajkom
 Bježio Josip s Isusom i Majkom;
 Izatog su živjeli u radu
 Sakriveni u Nazaret-gradu.

Oj kućice tiha nazaretska,
 Tebi ravne ne bi još na svijetu!
 Sve vrline ko lozice mile
 Puna roda po tebi se vile,
 Kitile te Gospine ljepote,
 Kao sunce Isus grijao te,
 A oboje slušalo Stolara
 Kano oca, kano gospodara!
 O blažene oči Josipove,
 Sto Isusa s Majkom gledale ste;
 O blažene ruke Josipove,
 Sto Isusa nježno dragale ste;
 O blažene grudi Josipove,
 Sto Isusu bile prijestolje ste;
 O blažena duša Josipova,
 Iz naručja što te Isusova
 Smrt pobrala ko lijer andeoski,
 Sto kraj Srca Božanskog je ciao,
 Marijinom dušom mirisao!

O Josipe pravedni i vjerni,
 Za života zanatljo smjerni,
 Crkve svete silni zaštitnici,
 Na smrtnome času pomoćnici:
 Pravednošću srca nam pozlati,
 Sve radnike k Isusu obrati,
 Crkvu Božiju zaštiti u boju,
 Na čas smrtni brani dušu moju!

Guslar.

DOM DUHOVNIH VJEŽBA.

Lijep primjer. Pavao Pijo Perazzo, činovnik na državnim željeznicima u Turinu, umro je na glasu svetosti 22. 11. 1911. Njegov životopisac veli: »Svake je godine obavljao 8 dana duhovne vježbe u S. Ignazio sopra Lanzo. U sebi je čutio neodoljivu potrebu da ode onamo, da izide iz vrtologa života i poslova, da sabere svoj duh, da otpočine u Bogu, da se pomlađi, da ojača svoj duh.«

Kardinal Tosì, nadbiskup milanski, reče g. 1927. milanskoj mlađeži prigodom duh. vježba: »Želio bih imati andeoski jezik, da vam što jače prepričujem duhovne vježbe. Dvadeset godina propovijedam narodu i jamčim vam iz iskustva, da bolje sredstva nema, kojim se tako lako možemo spasti.«

Sv. Alfons Liguori je napisao ove zlatne riječi: »Koliki izabranici ne bi došli u nebo, kada ne bi bili obavili duhovne vježbe, i koliki ne ne bi bili došli u pakao, da su obavili duhovne vježbe.«

Domovi duh. vježba u Italiji. Od svog početka do g. 1927. obavilo je u Domovima duh. vježba svoje zatvorene duh. vježbe 18.700 osoba.

Društvo sv. Ignacija je podiglo u Zagrebu, na Jordanovcu br. 110. veliki Dom duh. vježba. Još je veliki dug na tom Domu, 3 milijuna dinara. Tko će to platiti? Dobri, milosrdni ljudi, članovi i članice Društva sv. Ignacija svojim doprinosima. Članarina je samo 10 dinara godišnje. Tko pošalje 20 dinara, taj postaje i dionikom 366 sv. Misa, koje se tijekom godine čitaju u

Svetištu Srca Isusova u Zagrebu. K tome svi članovi dobiju mnogo oprosta, kako je natiskano na Pristupnici. Obavijesti i odgovor na upite kao i razjašnjenja daje

Ante Allirević D. I.

PRVO OMLADINSKO HODOČAŠĆE U LURD.

Katolička omladino!

Došao je davno željkovani čas. Želja naše omladine ostvaruje se. Mnogo i vruće smo željeli, da jednom podemo Gospu Lurdske. Nikada još nije hrvatska katolička omladina bila u najvećem svetištu svoje Nebeske Majke. A naša srca prepuna su ljubavi prema našoj Majci. Htjeli bismo Joj to reći na onom mjestu, gdje je sama rekla blaženoj Bernardic: »Hoću, da mi ljudi ovamo dolaze u procesiju ma«. Eto takvu procesiju želimo Joj prirediti — veličanstvenu procesiju sa zelenih slavonskih polja, sa ponosnih bosanskih planina, s velebnih obala našega Jadrana — iz svih krajeva naše domovine.

Naš narod posebno štuje Gospu. Nebrojena su Njezina svecišta razasuta po svim krajevima našim. Imu ih siromašno bosansko selo, imu ih bogata slavonska varoš, čuvaju ih naše vrleti i oplakuju valovi našeg mora. Svuda, svuda se prigiba koljeno siromaha ili bogatša — bilo seljaka ili građanina, priprosta ili neuka. Svi smo jedno, kada se radi o slavi Bezgrješne.

A došao je evo veliki čas, u kojem ćemo je posjetiti u mjestu, gdje Joj slava dolazi do vrhunca, gdje se sjaji u svojoj ljepoti i sjaju. U Lurd, kamo su došli mnogi: vjernici i nevjernici, ali odakle su svi otišli puni Njenog sija — a nevjernici su se ili obraćali, ili odlazili poraženi Njenom ljepotom, milošću i moći, da duboko negdje u duši priznaju sami sebi: *Jest, ovo je u istinu Majka Božja*.

Podimo, podimo svil Pozovimo i naše prijatelje, znance, rodake i roditelje. Da zajedno: Sin uz oca, kćerka uz majku, brat uz brata, prijatelj uz prijatelja i znacac uz znanca poklekнемo i zapjevamo iz punine srca i duše: *Rajska Djeko, kraljice Hrvata — naša Majko, naša zora zlata*.

O, koliko će se radovati naša srca u tom času! O, koliko će se radovati s nama naša Majka Marija! I ponovno će izliti na nas more svojih milosti, zagrliti nas kao prava Majka i preporučiti nas i naš narod našemu nebeskom Ocu. A mi ćemo ponijeti sa sobom još veću ljubav prema Djevici i prepuni odanosti svagdje širiti slavu Njezinu.

U Lurd — u Lurd!

Program puta. Polazak je iz Zagreba dne 9. kolovoza po podne. Zadržavat ćemo se u ovim mjestima: Genova, Nizza, Marseille, Toulouse, Lurd. U Lurd se ostaje: 14., 15., 16. i 17., kojeg se polazi večernjim vlakom preko: Avignona, Valence, Grenobla, Modane, Torina, Padove, Venecije, Trsta na Pôstojnsku špilju u Zagreb, kamo dolazimo dne 20. kolovoza.

Cijena hodočašća Din 2400. U ovoj je svoti uključena vožnja vlakom od Zagreba do Lurda i natrag, opskrba za cijelo vrijeme putovanja t. j. hrana i prenošiće u hotelima i mjestima, gdje se zadržavamo, razgledavanje mesta i sve napojnice te prenos prtljage.

Prijave se primaju do 1. svibnja uz kaparu od 500 dinara. Upozoravamo na važnost što ranijeg prijavljivanja. Zatražena je zajednička putnica za sve učesnike.

Daljnje upute i vijesti bit će odštampane u našim listovima, na što upozoravamo sve interesente. *Odbor za Omladinsko hodočašće u Lurd*

Zagreb, Pejačevićev trg 15/I.

† MARICA CVELIĆ.

Dubašnica na Krku. Dne 20. decembra prošle godine otpatile smo do bladnog groba Mariju Cvelić, dugogodišnju i revnu članicu našeg Djev. društva. Naše društvo kao i mnoge ostalog svijeta nije se moglo od plača i jecaja odijeliti od njezinog prerano iskopanog groba. Umrla je u cvijetu mladosti — 22 godine — krotka kao janje, čista kao bistra voda, od zaborivenih opeklina. T. j. može se reći, da je živa izgorjela. Grijući se kod ognja zahvati ju vatru, ona poleti iz kuće, gdje ju cijelu zahvati veliki plamen. Nakon 20 dana teških muka, koje je kršćanskom strpljivošću podnašala, preseli se u vječnost.

ZAHVALNICE

POMOĆ U BOLESTI.

Slavonija. Teško sam oboljela i kod mnogo liječnika tražila pomoći, ali sve uzalud. liječnici su izgubili nadu. Zajedno s mužem stanem moliti Presv. Sreću, da mi se ono smiluje. Njegovom dobrotom spašena sam od očite smrti.
K. Lj.

POD NAJMOĆNIJOM ZASTITOM.

Francuska. U ranoj mladosti ostadol bez oca i majke. Na mojo sreću majka mi bila pobožna pa mi često govorila, kako Presv. Srce i dobra Majka nebeska posebno štite siročad. Majka je bila i preplatnica Glasnika Srca Isusova, pa sam još kao dijete zavolio ovaj lijepi časopis. Onolike zahvalnice što ih donosi svaki broj, potiču i mene, da nikad ne izgubim pouzdanja u predobro Srce Spasiteljevo. Ono me uvijek najpripravnije pomaže. Hvala *me* uvijek!
L. G

MAJKA BOŽJA BISTRICKA.

Medumurje. Često sam puta išla na operaciju i gledala smrti u oči, ali svaki put bila mi u pomoći Majka Božja Bistricka. Po njezinom zagovoru i kćerka mi ozdravila od teške bolesti.
P. Lj.

U BRIZI ZA KĆERKINE OČI.

Zagorje. 7 godišnjoj kćerci upalile se oči. Išla sam k dva liječnika, ali nisu mi mogli pomoći. Treći mi reče, da podem u Zagreb na kliniku, ne bi li se djetetu barem jedno oko spasilo. U svojoj žalosti započem devetnicu u čast Presv. Srca Isusova. Zazivala sam u pomoći i Majku Božju Bistricku i Gorsku. Drugi dan iza devetnice saznadem za domaći lijek. Djetetu su sad oči tako zdrave kao da nikada nisu bile bolesne.
K. M.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Argentina ML Ozdravila kćerka, dar d. 30.— Babina Greda KS Muževa operacija uspjela. — Bjelovar JP Uslišana devetnica, dar d. 10.— Bralićevci MH Milosti. — Brod B. AZ Uslišane molbe, dar d. 20.— Brod S. AC Milosti, dar d. 5.— MLjK Presv. Srce oslobodilo me teške bolesti. — Cetinovec AS Ozdravio. — Chicago AP Milosti, osobito mir srca, dar dol. 1.— Cvitević AT Operacija uspjela, dar d. 50.— Čakovac LjK Brat dvaput ozdravio, dar d. 20.— Delnice MT Milosti, dar d. 20.— Dereza HR Milosti, držat će Glasnik za cijelog života. — Djakovo BE Za sreću i zdravlje cijele obitelji dar d. 10.— Dobrinje BI Uslišala me sv. M. Terezija. — Dubočac SV Milosti, dar d. 10.— Dubrovnik MB Milosti, dar d. 20.— Farkaševci LjH Pomođe mi Presv. Srce, dar d. 20.— Francuska LG Kroz čitav dosadanji život prati me osobita zaštita Presv. Srca i nebeske Majke, dar d. 44.— Gerovo MK Uslišana molba, dar d. 30.— Grabovac AGj Milosti, dar d. 30.— Komletinci LP Milosti, dar d. 20.— Kotoriba KR Milost, dar d. 100.— Kraljevica MŠ Milosti, dar d. 30.— Kravarsko JK Milosti, dar d. 20.— Krilo MN Milosti, dar d. 15.— Kućine JM Dijete ostalo na životu, dar d. 10.— Lipik FR Uslišana molba, dar d. 10.— Lipovac MB Našao zarade po zagovoru sv. Josipa. — Ljubljano HE U velikoj nevolji pomoglo mi Presv. Srce, dar d. 50.— Mala Paka AM Milosti, dar d. 30.— Marčani ŠK Ozdravljenje, dar d. 10.— Marjanci MV Sin se povratio iz vojske, dar d. 10.— Miholjac D. AK Za misiju i moj se muž ispojedio. — Milna ZL Milosti, dar d. 30.— Mitrovica S. KŠ Uslišana molba, dar d. 70.— Modruš RI Milosti, dar d. 10.— Molve TZ Pomoć u raznim potencijama, dar d. 100.— Mrkopalj MŠ Popustile srčane boli, dar d. 65.— NN Uslišana molba, dar d. 10.— AM Milosti, dar d. 10.— Nova Rača AH Uslišana devetnica, dar d. 20.— Osijek EK Pomoć u bolesti, dar d. 10.— ER Ozdravila, dar d. 30.— Podgajci MP Sin pomožen, dar d. 20.— Podravina MM Milosti. — Podturn PLj Mnoge milosti po zagovoru Majke Božje Bistričke. — Punta MP Dvaput izmolila mi zdravlje sv. M. Terezija. — Pločice IE Ozdravio. — Ploščica N. VŽ Sin sretno položio zadnji ispit na sveučilištu. — Preseka MS Zdravljicu i druge milosti, dar d. 10.— Razloge LT Milosti po zagovoru sv. M. Terezije, dar d. 50.— Ruma KT Milosti, dar d. 10.— Samobor FT Dijete ozdravilo, dar d. 60.— Sarajevo JV Uslišane molbe, dar d. 40.— Senj VM Postignut duševni mir, dar d. 10.— Sesvete-Ludbreg RV Milosti, dar d. 25.— Sigetec MM Uslišao me Mali Isus. — Slatine MF Ozdravljenje i druge milosti, dar d. 30.— Sotin SM Ozdravljenje, dar d. 10.— GjH Uslišana molba, pomoć u gospodarstvu, dar d. 10.— Subotica JI Ozdravio suprug i zet, dar d. 20.— Subotica Podr. VJ. Oslobođena klevete, dar d. 10.— Sunja DjL Ozdravljenje, dar d. 20.— Sušak LjV Suprug položio dobro ispit pomoću Presv. Srca, dar d. 10.— Šemovci DjV Tri milosti. — Trsat JR Presv. Srce najbolje pomaže i svjetuje, dar d. 50.— Valpovo RK Ozdravila majka, ozdravilo mi i dijete. — Varaždin AH Pomoć u gospodarskim neprilikama. — Vareš JK Milosti, dar d. 30.— KF Poboljšalo se zdravlje dar d. 20.— Vidovac KM Ozdravile kćerki oči. — AK Uslišani. — AS Pomoć u neprilici, dar d. 10.— Vinici ML Uslišana devetnica, dar d. 50.— Virje RP Pomoć u glavobolji, dar d. 25.— Vrbanja AC Mnoge milosti, dar d. 20.— Vrhovi RT Mnoge milosti, dar d. 20.— Vukovar LjK † Lang pomaže. — SV Za sinovljevo zdravlje dar d. 10.— Zagreb MM Ispunila se želja, dar d. 25.— BT Ozdravila, dar d. 10.— SM Mnoge milosti, dar d. 20.— RM Dobila namještenje, dar d. 20.— RŠ Milosti, dar d. 10.— HH Pomoć na ispit, dar d. 20.— BH Ozdravila bez operacije. — AL Dobio namještenje. — DJ Stvar se dobro svršila, dar d. 10.— MM Za milosti, dar d. 200.— PA Mnoge milosti, dar d. 10.— JS Dobila parnicu iza 6 godina, dar d. 10.— PM Milosti, dar d. 100.— MP Muž sretno operiran.

VIJESTI

Selca na Braču. Naše Djev. društvo S. I. utemeljeno je 1917. Lijepo napreduje. Sada nas ima 70 članica. Razdijeljene smo u četiri sekcije. Svaka sekcija ima posebnu svrhu i dužnosti u našem skromnom radu, sve u smislu Kat. akcije, i to: kat. štampu, kat. misije, crkveno pjevanje i redenje crkve. Svaki odio ima svoju revniteljicu. Zasluzna naša glavarica Marica Štambuk vodi nas od utemeljenja bržno. Svakog prvog petka u mjesecu vrši se pobožnost S. I. pred svećano izloženim Presvetim uz Uru klanjanja. Društvo revno prima i naknadnu sv. Pricač. Svaki dan po 2 članice pristupaju Stolu Gospodnjem.

Voćin. Naše Djevoj. društvo utemeljeno je 1930., broji 80 članica. Naš duhovni voda vlč. g. župnik Franjo Pipinić uza sav svoj drugi ogromni rad sivojski se brine za napredak našega društva. Izvele smo dosada tri vrlo uspjele predstave. Rado čitamo Glasnik Srca Isusova i revno se brinemo za urenje crkve.

Fanika Suher, glavarica.

Dubašnica na o. Krku. Od 17. - 24. siječnja padala je na našu župu kiša milosti Božje, jer su naši vrijedni Isusovci o. T. Jagrić i o. B. Santić držali u njoj sv. misije. Kroz cijelo vrijeme misija naša prostrana i lijepo iskićena crkva jedva je bila u stanju da prima tako veliko mnoštvo vjernika, za koje će ti dani ostati nezaboravni. U ranu zoru, u kasnu noć orila se selima pjesma u čast Presv. Srca i naše nebeske Majke tako žarko, kako još nikada do sada. Nije valjda ostalo duše, koja se ne bi približila oltaru, a obratilo se i više zavedenih adventista, koji su se u zadnje vrijeme kod nas bili počeli širiti. Sada smo radosni, što se je to zlo kod nas gotovo iskorjeno.. Naše je Djev. društvo kao i mnogo ostalog svijeta svakim danom pristupalo k oltaru. Imali smo i nekoliko lijepih i dirljivih procesija: prvu u čast sv. Josipa, drugu uz veliki sjaj i rasvjetu u čast Presv. Srca, a treću najsvećaniju sa Prešvetim, koju je na svršetku misija vodio sam Preuzvišeni Biskup. Naše se Djev. društvo tom prilikom ojačilo i obnovilo, pristupile su još 33 članice, a broj preplatnika na Glasnik S. I. povisio se još na 44 — tako da sada ima oko 100 preplatnika. Osnovala se i u Vojska S. I. proti psovke, u koju je odmah pristupilo 80 mladića.

Marija Turčić, glavarica.

Mače. Članice Djev. društva prikazale su u listopadu 470, u studenom 520, u prosincu 702 sv. Pricači. Udale se 2 članice.

Ana Švenda, glavarica.

Gjulaves. U našoj župi osnovano je Djevoj. društvo S. I. prigodom misije, koje su se održale od 26. rujna do 4. listopada 1931., te broji 56 članica.

Pred oltarom presv. Srca Isusova obavljamo nedjeljom i blagdanom prije večernjice zajedničku pobožnost, kojoj prisustvuju redovito i drugi vjerunci te članice gospojinskog društva. Za zajedničku ispovjed i sv. Pricači odrđen je prvi petak u mjesecu, kada se čita zavjetna sv. Misa na oltaru S. I. Društvo je prikazalo od osnutka pa do konca siječnja 335 sv. Pricači. 24. siječnja udala se jedna naša članica. Preplatnika na »Glasnik S. I.« imade 32, ali se nadamo, da će se broj povisiti, čim započnemo rad i u okolišnim filijalkama, koje spadaju u našu župu

Jolanka Dražanović, glavarica.

Turke. Naše Djev. društvo lijepo napreduje. Stolu Gospodnjem prisutno svaki mjesec barem jedamput. Spomen na 1500 godišnjicu Efeskog sabora proslavismo trodnevnicom i procesijom sa Presvetim. Procesiji je prisustvovao toliko mnoštvo naroda, kličkog ovdje ne pamte. Kuće su bile urešene

cvijećem i svijećama. Za trodnevnice imali smo i klečanje, za kojega se svaki sat izmjenjivalo po 10 djevojaka našeg društva. — 3. siječnja priredile smo vrlo uspјelu zabavu s predstavom, a 24. pokopale smo svoju revnu drugaricu Jelenu Šafar, koja je s velikom strpljivošću podnašala dugu bolest. Sve članice prikazale su za nju sv. Prijest.

Jelka Osmak, glavarica.

Rava. Djev. društvo S. I. u Ravi broji 25 članica. Obnovljeno je 1917. i otada prilično napreduje. Svake prve nedjelje u mjesecu pristupaju članice sv. isповједи i pričesti, a svake nedjelje i blagdana moli se Zlatna krunica.

Na blagdan Srca Isusova 1931. primljeno je u naše društvo pet novih članica.

Josipa Božin - Šimina, glavarica.

Šišlјavić. **Osnutak Djev. društva Presv. Srca Isusova.** U svim župama ovog kraja opaža se u najnovije vrijeme utješna pojava: u narodu se budi vjerska svijest. Zasluga je to župnika, koji poput apostola nastoje, da svoj narod k Bogu vode svim mogućim sredstvima. To se napose opaža u župi Šišlјavić, koja je do sada bila dosta zanemarena. Župnik Ivan Rožanek, premda u poodmakloj dobi, radi upravo mlađenackim žarom. Ništa mu nije teško, kada se radi o slavi Božjoj. Čim je došao u ovu župu (pred 8 god.), nastojao je da u svojoj župi podigne vjerski život, proširi štovanje Presv. Srca Isusova, osnuje vjerska društva. Djevojke potaknute dobrim primjerom župe Rečica odlučile su, da i one u svojoj župi osnuju Djevojačko društvo Srca Isusova. Pod vodstvom g. župnika kroz više mjeseci spremale su se za osnutak društva. — U nedjelju 31./1. 1932. obavljeno je svečano primanje prvih članica. Obred primanja obavio je g. N. Borić, župnik iz Rečice nakon prigadne propovijedi, u kojoj je lijepo istaknuto, da je jedini izlaz iz ove svjetske gospodarske i duševne krize povratak k Bogu, a štovanje Presv. Srca Isusova jest najsigurnije sredstvo, kojim se možemo k Bogu vratiti i spasiti svoje duše. — Ganutljiv je bio prizor, kad su djevojke sa svijećama u ruci izgovarale posvetnu molitvu, kojom su obećale vjernost Presv. Srcu. Na očima mnoge majke pokazale su se suze radosnica.

Ovo mlado i malo društvo (20 najboljih djevojaka) bit će kvasac, koji će svojim radom probuditi vjerski život u župi Šišlјavić. Za kratko vrijeme naći će se u ovom društvu sve čestite djevojke ove župe, a za njima neće zaostati ni majke, te će se i one okupiti u Materinskom društvu. Dao Bog, da to bude što prije.

N.

Zagorska Sela. Naše Djev. društvo živi, radi i napreduje. U godini 1931. nekoje se članice udale te smo za njih pojedince prikazale sv. Prijest i izmolile krunicu. Društvo broji 126 članica. S radošću smo slušale na Novu Godinu, kad je gosp. župnik izvestio, da je naša župa euharistijska župa. Župa broji 3500 duša, od tih je 500 po gradovima, a kod kuće najviše starci i djeца. Pa je ipak u god. 1931. primljeno u župnoj crkvi 12.150 sv. Prijesti.

I ove je god. crkva bila puna kod svih pobožnosti i sve se lijepše pjeva. Dobro žito je lijepo rašireno. Glasnika Srca Isusova imade preko 100. I proslava Efeskog sabora bila lijepa. — Od početka srpnja do konca prosinca prikazalo je društvo: 958 naknadnih sv. Prijesti, 500 duhovnih, 450 Gospinih krunica, 230 zlatnih, 550 sv. Misa i mnogo molitava i žrtvica na nakanu Presv. Srca. Usprkos velike krize sakupile smo lijepu svotu za barjak te nam ga izraduju časne sestre. Veselimo se posveti barjaka, koja će biti na Duhovski ponedjeljak.

Glavarica.

Petrijanec kod Varaždina. Djev. društvo S. I. u Petrijancu osnovano je 20. kolovoza 1929. prigodom sv. misija. Društvo svake godine zajedno sa svim župljanima svetkuje blagdan Presvetoga Srca Isusova, na koji imamo i procesiju iz župne crkve u kapelu Srca Isusova u Majerju. Tu nam je pobožnost uveo naš g. župnik Stjepan Mihinić. Bilo je prošle godine jedamput i svečano

primanje novih članica u društvo, a i ove godine će biti primanje. Sada imamo 239 članica. Društvom upravlja g. kapelan Franjo Cesar. Održani su i društveni sastanci u crkvi sa duhovnom poukom, a bila su i tri sastanka izvan crkve, gdje se raspravljalo o stvarima društvenim, osobito o kršćanskom vladanju članica i dobrom primjeru, što ga moraju svuda davati. Članice pristupaju svaki mjesec k sv. Ptičestu.

Godine 1931. društvo je prvi put posebno slavilo blagdan Krista Kralja kao svoj posebni blagdan. Bila je tada zajednička sv. Ptičest cijelog društva. Poslije večernjice održan je sastanak u crkvi, na kojem nam je g. upravitelj govorio o značenju blagdana Krista Kralja, osobito kako jedino u Isusu, dobrom vladaru, mogu naći svoju sreću i pojedinci i naše obitelji.

Odlučeno je na sastanku, da radimo oko toga, da se nabavi društveni barjak sa slikom Srca Isusova. Članice sabiru milodare u pojedinim selima župe, i našlo se vrijednih darovatelja, koji su dali, u koliko je to u ovim teškim vremenima moguće.

Francu Škorić, glavarica.

Preseka. Kroz sve nedjelje i blagdane ove zimske godišnje dobe, naročito kroz božićne blagdane marljivo su članovi naše bratovštine presv. Srca Isusova polazili na sv. ispovijed i naknadne sv. Ptičest. Duh ljubavi k presv. Olt. Sakramantu i bož. Srcu Isusovom djeluje i na one, koji nisu u bratovštini tako te imade danas u župi Preseki sve više onih, koji u presv. Olt. Sakrametu traže i nalaze utjehu u žalosti i jakost u svom mukotrpnom životu. Imade i onakih, koji to nerado gledaju, ali se nepokolebivi štovatelji presv. Srca Isusova nipošto ne dadu zastrašiti i odvratiti od čestog primanja Kruga anđeoskoga. — Prigodom blagoslova kuća kod vlastelinke gde Rösler Terezije u Kraljevruhu sabrano je u malom društvu d. 50 za Dom sv. Terezije na Vrhovcu u Zagrebu.

M. S.

Matijanec. Nakon četvrtog mjeseca, od kako je u našoj župi osnovano Djevoj. društvo S. L. s najvećim veseljem javljam, da sve više napreduje. Članice su revne. Sretne smo, što imamo dobrog vlc. g. župnika, koji nas s najvećim zadovoljstvom ispojediva. Svake nedjelje prije blagoslova pjevamo zlatnu krunicu i krunicu Rana Isusovih, kako su nas oci misjonari naučili. — Na Bezgrješno Začeće primljeno je 12 novih članica. 8 ih se udalo. — Lijepo se čri pobožnost u našoj župi. Djevojke krite oltare, csobito oltar Srca Isusova. Na svršetku siječnja bilo je u našoj župi klečanje od 6 sati izjutra do 5 sati navečer. Svaki sat druga skupina djevojaka u bjelini izmjenjivala se pred Presvetim.

Milka Krušec, glavarica.

Sv. Nedjelja. Djev. društvo presv. Srca Isusova brojilo je u godini 1931. ukupno 102 članice. Revniteljice Apostolstva mol. (udate žene) u godini 1931. ukupno 139 članica. Naknadnih sv. Ptičest primile su članice u godini 1931. ukupno 2.413. Za Misije u godini 1931. prikazale su članice: 157 sv. Ptičest, 174 sv. Misa, 1245 pobožnih uzdaha, 891 sv. krunica, 1371 Očenaša, 308 Žrtviča, 509 dobrih djela, 150 duhovnih pričesti, 235 otajstvenih pohoda.

Z.

Sestine. Naše društvo osnovano je za sv. misiju 15. studenoga 1931. Ima 71 članicu. Do sada smo redovito imale mjesечne sastanke i pristupale ispojedi i Ptičest. 2 članice se udale. Imamo još crkveni pjev. zbor. Za sada vježbamo se u pjevanju tjedno četiri puta. Već smo dvaput pjevale troglasno i četveroglasno cijelu Misu.

Slavica Boltek, glavarica.

Bosnjaci. Kod nas se dobro drži Bratovština Presv. Srca osobito od onog vremena, kada su bili kod nasoci Isusovi — misjonari. Ima nas preko 1000 članova. Osobito nam je omiljelo pjevanje Zlatne krunice, pjeva ju i staro i mlado. Svake prve nedjelje u mjesecu imamo propovijed o presv. Srcu Isusovu. Na prve petke ima mnogo sv. Ptičest.

M. J.

Dalj. Marija Regaiz, članica Djev. društva, umrla je 16. prosinca 1931. Tešku bolest vrlo je strpljivo podnašala. Uvijek je imala veliko pouzdanje u Presv. Sreć, koje joj je davalо snage. Društvo je izgubilo najrevniju članicu, a učiviljena majka svoju jedinicu, u koju je sve nade polagala. Marija je prva iz našega društva, koju smo žalosne otratile do hladnog groba. Za njezinu pokopa vidjelo se, kako je bila mila i draga svima. *M. W.*

Badljevina. Potaknute prekrasnim propovijedima oo. Nikole Buljana i Božidara Šantića, Isusovaca - misjonara iz Zagreba, skupile smo se u društva, da tako iskažemo čast i ljubav Presv. Srcu i nebeskoj Majci. Vrlo smo ražalošćeni odlaskom našeg dobrog župnika Mije Lamota. Sada dolazi k nama župnik iz susjedne župe Pakrac. Samo nedjeljom imamo sv. Misu, što je za naše društvo premalo jer smo ju po mogućnosti dnevno slušali. Molimo Presv. Srce, da nas milo pogleda i što prije pošalje nam dobrog pastira, koji će nas sigurnim putem voditi u vječno blaženstvo. *Marija Šimonek.*

Seljica, Medumurje. Već je dugo, otkako se nismo javile. Ali hvala Bogu, još živimo i radimo. Mnoge se članice udale, nekoje su umrle, a nekoje otišle u samostan. Sad nas ima 50 u društvu, 15 mlađih pripravlja se na primanje. Imamo svoj barjak, koji je blagoslovljen 8. rujna 1929. Vrlo nam je teško, što vlč. g. župnik ne može da nam drži redovite sastanke. Djevojke revno vrše svoja pravila. Brinu se za ures u crkvi. Sve pjevačice članice su našeg društva. Dvije su bile na duhovnim vježbama, mnoge hodočastile u Mariju Bistrici pješke tamo i natrag. *Katarina Vurušić*, glavarica.

KNJIGE

Jubilarno izdanje Šenoine -BRANKE, romana hrvatske učiteljice.

»Branka« je posljednje dovršeno djelo Šenoine, napisano u naponu autorove stvaralačke snage i svježine duha. Ona je tako postala njegova ogoruка hrvatskoj inteligenciji, naročito ženskoj, i zato je bila putokaz u život mnogoj djevojci. Iako napisana pred pedeset godina, »Branka« je danas gotovo aktuelnija nego u ono vrijeme, jer je Šenoa prvi od nas smiono i odlučno iznio ulogu i smisao zdravog feminizma. Zato je taj roman također najbolje štivo za žensku omladinu, koja danas odreda mora ulaziti u samostalni život i borbu za održanje.

Predgovor je k tome izdanju napisao znani naš kritik dr. Lj. Maraković, a uspjele ilustracije dao je grafičar Vladimir Kirin. Oprema je knjige dobra. Cijena: Din. 30.— (uvezana Din. 40.—) a ta cijena je još i snižena za pretplatnike »Knjižnice Dobrih Romana«, jer je s tim jubilarnim sveskom knjižnica uvela uplatu po Din. 10.— (uvezana Din. 15.—) mjesечно, pa svaki drugi mjesec dobiva pretplatnik po jednu knjigu dostavljenu na svoj naslov bez ikakve nadoplate za poštarinu ili opremu. Kao daljni svesci najavljeni su Šenoino »Zlatarevo zlato« i »Pripovijesti«. Narudžbe: »Knjižnica Dobrih Romana, Zagreb, trg Kralja Tomislava 21.

Esteve-Rabadañ -DVRIJE MAJKE. (Društvena pozornica sv. 5.) Ova evandeoska gluma u 1 činu dovodi nam pred oči prizore, koji su se odigrati u blizini groba Kristova u jutro Uskrsnuća. Komad je prema tome prava pasionska igra, koju može izvesti samih sedam ženskih lica. Događaj se zbiva na otvorenom, dakle je i oprema jednostavna, pa će ovaj komad doći svim ženskim zavodima, školama i društvima, koja osjećaju veliku nestaćicu dobrih,

lijepo pisanih, ali i lako izvedivih komada. Sveska je ukusno opremljena, donosi sliku kostima, uputu za izvođenje, a na kraju je dodan i lijep popis sličnih gluma. Stoji Din. 10.—, a naručuje se na adresu »Društvena pozornica«, Zagreb, Kaptol 29.

*Novi svezak društvene pozornice: Onip-Herceg: DODI, IDI ZA MNOM
Evandeoska slika u 2 čina (7 muških lica). Cijena Din. 10.— Narudžbe
Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.*

Ta gluma, za koju je kritika rekla, da je pravi »mali umjetnički dragulj«, obraduje vrlo uspjelo i originalno epizodu o bogatom mladiću iz Esvandela, kome je Krist na poznati njegov upit odgovorio: »Dodi, idi za mnom!« »Dodi, idi za mnom« ne zahtijeva ni mnogo lica (7) ni skupih odijela ni posebne scenerije (obična terasa), pa će i najsiromašnije društvo u najzabitnjem selu moci s uspjehom i lako izvesti ovaj komad, koji idealno odgovara svim slojevima i staležima.

DAROVI

U SIJEĆNJU

Za sv. Mise: Anyox Bc. MK Dol. 1.— Budling LG 25 Cleveland Oh. JS Dol. 4.— Česka MC 19 Muo SM 20 Novi LT 35 Ogulin ES 20 Osijek ER 30 Otok SB 20 Razloga LT 30.

Za Svetište S. I.: Bakar TM 10 Beničanci MV 30 Bos. Brod AAZ 20 Budling LG 10 Dolina JV 75 Komaran AG 5 Ljubljana EH 50 Osijek ER 100 Razloga LT 20 Ruma KŠ 10 KT 10 Sesvete Ludbr. RV 25 Tršće LJ 10 Vinkovci MT 15 SS 10 Zagreb IP 10 JK 60 KK 15 KŠ 15 PM 100 RD 35.

U čast S. I.: Argentina E\$ 50 ML 30 Bjelovar JP 10 Brod na S. AC 5 Bul AR 10 Cleveland Oh. MS Dol. 5.— Cvitović AT 25 Čakovec LK 20 Chicago AP Dol. 1.— Črnkovci JI 10 Delnice MT 20 Djakovo BS 10 Dubrovnik SV 10 Dguares LjG 20 Farkašić LH 20 Francuska NN 12 Gerovo MK 30 Ivanjaci BM 20 Jongstown Oh. JU Dol. 1.— Kansas C. K. M\$ 28 Karlovac GL 10 Kraljevica M\$ 30 Kravarsko M\$ 30 Lipik PR 10 Marijanci MV 10 Dodruše RI 10 Molve TZ 100 Mrkopalj NN 10 AM 10 Nova Gradiška ME 15 Nova Rača AH 20 Ogulin ES 10 Osijek EK 10 Pakrac SH 10 Podgajci MH 20 Preseka MS 10 Punitovci ET 100 Ručine JM 10 Samobor PT 60 Sarajevo JV 40 Senj VM 10 Sisak AM 40 Sotin AS 10 GH 1T SM 10 St. David III. M\$ Dol. 1.— Sutišica AK 50 Subotica AG 20 KK 30 CM 10 TK 20 Terezinopolje TP 5 Wadsworth Oh. M\$ Dol. 1.— Valpovo AK 10 Vareš Majdan JK 30 Vel. Grđevac JN 20 Vidovec župljanka 30 Višnjića JF 20 Virovitica AS 20 Vukovar SV 10 Zagreb AH 5 BC 60 BP 10 DJ 10 HH 20 MK 20 MK 10 RM 20 SM 20 VR 5 Zavidovići IL 20.

DRUŠTVO SV. IGNACIJA.

Darovi, članarina i sv. Mise do 29. II. 1932.

I. Darovi: Gjurgjevac: Kovačić Nikola, opć. blagaj. u m. d. 50. — Krasica: Pavletić Paška d. 20. — Varaždin: Debeljak Ignacij d. 500 — Monaca Pa: Puhonić Rozalija centi 50 — Philadelphia: Luksa Hermina centi 50 — Ambridge Pa: Lenow Matt dolar 1 — Harbor Indiana: Crnčić Marija dolar 1 — Youngstown Ohio: Sveško Ana dolar 1, Huzjak Zora dolar 1 — Okion Ohio: Marko Ana dolar 1 — Salmon Idaho: Tomljanović Kata dolar 1 — Lackawanna N. G.: Berlando Mary dolara 2 — Niles Ohio: Pavlačić Marko dolara 2 —

Kenosha Visc.: Ozanić Franciska dolara 5 — *Sarajevo*: Lončar Matija d. 20.
Dugo Selo: Vranarić Terezija d. 24, *Remete*: Kata ud. Banek d. 10.

II. Članarina: *Mihovljan*: Risek Gjuro d. 10, *Osijek*: Sekulić Julka d. 10, Horvat Vincenca d. 10, *Pačetina*: Briek Milka d. 20, *Petrovina*: Pečnik Zvonimir d. 20, Borošić Kuzman d. 20, Tonković Josip i Franca d. 100, *Vinkovci*: Horvat Anka d. 10, *Vršac*: Pravidur Matija d. 20, *Zagreb*: Doleč d. 20, Kolacko Jelisava d. 50, *Scrapajević Andela* d. 20, Šintić obit. d. 10, Sarić Franca d. 100.

III. Sv. Mise: *Badljevina*: Verhaz Tina d. 20, *Bakarac*: Polić Nikola d. 20, *Biškupec*: Pečenko Jagica za † Ivana Pečenko d. 20, *Brezovljani*: Ivanović Amalija d. 20, *Brod n. S.*: Tomić Ljubica, Julija, Ljerka, † Josip, † Matija d. 100, *Carevdar*: Župni ured za † Tomu, † Dragiću, † Mariju, † Klaru Svetić, † Katicu Križak d. 100, Karlović Stjepan d. 20, Zerec Katica i Elizabeta d. 20, Zima Jelena d. 20, *Cakovac*: Schmidlechner Stj.: za † Moniku d. 20, *Črešnjevac*: Jakež Antun d. 20, *Dalj*: Rendulić Marija d. 20, *Donje Novo Selo*: Božanović Marija d. 20, *Gjurgjevac*: Nikola Kovačić, opć. bilj. u m. d. 20, *Gjurčić*: Goić Janja d. 20, *Gregorovac*: Tišljar Tereza d. 20, *Harmica*: Tkalić Ivan d. 20, Skelac Kata d. 20, *Ivanci*: Bimbi Manda d. 20, *Ivanski*: Peršin Roza d. 20, *Koprivnica*: Kolarčić Marija d. 20, *Kostajnica Hrv.*: Vučinović Josipa d. 20, *Kraljevac na Sutli*: Petrović Ivka d. 20, *Kupina*: Majstorović Franjo d. 20, *Lastovo Donje*: Nikolić Andelka d. 20, *Mavrinac*: Bogišić Ane i za pok. brata Stipu d. 40, *Milna na Braču*: Sargo Jerica d. 20, *Novi Vinodol*: Žvanović Paulina i Milutin, Kukalj ud. Lucija, Radetić Katarina, pok. obit. Brijit - Sokolović d. 100, *Ogulin*: Heski Ana d. 20, *Osijek*: Bijuk Cvitković Ivo d. 20, *Potok*: Ivezović Stefanija i Ivan, Kleković Mijo i Jana, † Đuro Buković d. 100, *Primošten*: Don Srećko Pavić d. 20, *Privlaka*: Cvitić Eva za † Marka Cvitić d. 20, *Radoboj*: Grobotek Kandida d. 20, *Rakitovica*: Venos Ljubica za obit. Martina i Kate Katančić d. 20, *Ruma*: Gumbi Ana d. 20, *Sarajevo*: Ivan Žest d. 20, Grubišić Filip, Gabacz Franca, Tereza i Mato Mudić, dak da dobro uči d. 80, Bać Helena za pok. Josipa i Mariju d. 40, Hampel Marta za † Hinka i Justinu Hampel d. 40, *Sikirevc*: Živić Marija d. 20, *Split*: Don Josip Bavčević d. 20, N. N. d. 20, *Stubička Donja*: Baloković Stjepan d. 20, *Sv. Marija*: Kovačić Doroteja d. 20, Šlibar obitelj d. 20, *Sušak*: Hero Amalija za pok. Matu, Ivana i Mariju d. 60, *Smrka*: Turina Jovana d. 20, *Trsat*: Lukanović Zorka, Irena, Davor, Elvira st., Elvira ml., Davorika, Slava, Stanko, † Tereza, † Marija, † Dragica d. 300, *Varaždin*: Jambrek Jakov, žand. nar. u m. d. 20, *Vukovar*: Koch Jure, grad. manipul. d. 20, *Zagreb*: Kuzmanović Ivka, Kramar Stjepan, Milošević Šime, Franjević Pavla, Jurkasi Anka, Brajdić Ivka, Grilec Slava, Strapajević Andela, Geber Agneza i za † Josipa Gebera d. 40, Grainger Antonija za † Jakova Bajžela, Štrbac Sofija, Obitelj Doležal, Marija i Duro Poredeć d. 40, Katušić Josipa, Kolar N., Striga Marica, Anka pl. Labaš, Marija Jemrić, Pavao Jemrić, Tereza Vragović, za umiruće, Stjepan Paušić, Despul Anka, Ožegović Berta, Mihaljević Zora, Hijacinta, † Bigilda, † Milan, † Milića, † Dorica, † Marija Mandorfer d. 200, N. N. d. 20, N. N. d. 20, N. N. d. 20, *Zlatar*: Vanjardi Franca, Gorup Stjepan, Mišku Kata, Topoljak Helka, Culjak Andro po 20 d., *Žednik*: Gabrić Luka d. 20, *Banja Luka*: Obitelj Lončarić d. 30, *Zagreb*: Auslacher Marija d. 30, *Pastirevo*: Smrzli Mihalj d. 40, *Skrad*: Geber Zora d. 40, *Vrela*: Duspara Niko d. 40, *Fužine*: Geriol Ivka i Ernesta d. 50, *Križić*: Stipčić Katarina d. 50, *Vinkovci*: Krizmanić Katica d. 50, Mihalj d. 50, *Virovitica*: J. Hakenberg i Sin d. 50, *Cvetković*: Čimićić Josip d. 60, *Zagreb*: Spiljar Barica d. 60, Matasović Franjka d. 60, Lončarić Marija d. 60, *Sarajevo*: Miličević Katica d. 100, *Zagreb*: Francika Sestak za pok. Ivana Šestak d. 100, *Zavale*: Prpić Fran d. 100, *Zagreb*: Brestić Alfred d. 120, N. N. „Dosta je da Isus znade“ d. 200.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 41.

Svibanj 1932.

Broj 5.

KRALJICA MUČENIKA.

Mjesečna nakana u svibnju blagoslovena od sv. Oca.

Od pradavnih vremena nazivlju kršćani svoju premilu nebesku Majku Mariju Kraljicom; tako je naime zove i sv. Crkva n. pr. u antifoni »Zdravo, neba Kraljice«, »Kraljice neba, raduj se«, »Zdravo Kraljice, Majko milosrda« itd. I u lauretanskim litanijama pozdravljamo je toliko puta s preodličnim nazivom »Kraljice«.

Mi se svi iz dna duše svoje veselimo tome i iskreno se ponosimo, što imademo tako uzvišenu

Kraljicu na nebu.

Isus Krist, pravi Bog, rodio se od prečiste Djevice, uvezši pravo tijelo čovječe. Isus Krist, Kralj neba i zemlje, udostojao se je odabratи si Mariju za Majku. Prema tome: Majci vječnog Kralja pripada bez sumnje dostojanstvo i čast Kraljice.

Blažena Gospa divni je odvjetak Davidova pokoljenja; ona vuče lozu iz kraljevske krvi slavnog doma Davidova. Sveti Matej počinje svoje evanđelje rijećima: »Rodoslovље Isusa Krista, sina Davidova.« Isus je pak postao sinom čovječjim istom po djevičanskoj Majci Mariji, koja je sve tamo od svoga bezgrešnog začetka divno dijete roda kraljevskoga.

Ne zaboravimo ni to, da je B. Gospa iza presv. Čovječanstva Kristova najuzvišenije stvoreno biće na zemlji. Ona kraljuje i u ljudskim mislima, željama i srcima. —

Iza ustanovljenja blagdana Krista Kralja žele mnogi milijuni Marijine djece, da počaste uzvišenu Djevicu blagdanom: Kraljice Majke. Ta ovo kraljevstvo Marijino je uistinu rašireno po cijelome svijetu. Koliko hiljada brojimo Marijinih kongregacija, a svi su članovi vjerna djeca Marijina! Koliko se osoba obojega spola sklonulo pod ljiljan-plašt neokaljane Kraljice djevice: prikazavši Bogu na oltar nevinost srca i čistoću života kao žrtvu paljenicu! — Toliko se naroda posvetilo ovoj uzvišenoj Majci doma svoga, među kojima nipošto ne zaostajemo ni mi Hrvati!

Rajska Djeko, Kraljice Hrvata,

naša Majko, naša zora zlata,

odanih Ti srca priz dar,

primi čiste ljubavi nam žar!

Pozdravljamo te, Kraljice pobedničke Crkve u nebu! Zdravo, Kraljice trpeće Crkve u čistilištu! Zdravo, Kraljice vojujuće Crkve na zemljii!

Pobožnost prema djevičanskoj Majci Božjoj rasla je od stoljeća do stoljeća, kako dokazuju opsežne stranice crkvene povijesti. Veličaj dakle, dušo moja, Gospodina i veseli se, što Mariju blaženom slave svi na svijetu naraštaji! A među pobožnostima preotimlje mah osobito ona prema žalosnoj Majci, prema

Kraljici mučenika.

No kako se može Marija nazvati »Kraljicom svih mučenika«? Zar je ona više trpjela negoli sv. Janja, sv. Katarina, sv. Petar, sv. Stjepan te sve one nepregledne čete svetih mučenika i mučenica? sve one svete žrtve diljem žestokih progona? A ipak je pozdravljamo Kraljicom svih mučenika! —

Znajmo, da su duševne boli najdublje, najteže, najgorče. Dragi Isus nije tjelesno trpio na Maslinskoj gori nego duševno: gledajući u duhu težinu grijeha i veličinu muka; a te su boli tako neizrecive bile, da se je krvlju znojio. — Nego, Blažena je Gospa kroz cijeli život trpjela u duši, u srcu. Ona je trpjela s Isusom, za Isusa, za naš spas. Milovidni Betlehem, sveti hram jerusolimski, mučno progonstvo u Egiptu, tiki Nazaret, pa sve postaje do vrha Golgotе: to bijaše neprekidna žalosna krunica, puna neslućenih gorkosti; tu su se krili toliki mačevi, koji su probadali prenježno, prečutljivo i prečisto materinsko srce Marijino.

Spomen na boli Marijine ne da se odvojiti od pregorke muke i smrti Isusove. Svaka poruga surovih i divljih dušmana, namijenjena Sinu njezinu, duboko je uzburkala i čitavo njezino majčinsko srce i biće. Svaki nemilosrdni udarac bića kod sramotnog stupa, svaki bezobzirni ubod oštrog trnja u presv. glavu kod bolnog krunjenja, svaki pretužni pad pod teškim bremenom sv. križa, svaki nesmiljeni udarac čekića prigodom strahovitog razapinjanja kidalo je rascviljeno djevičansko srce njezino do

KRALJICA MUČENIKA.

rastave duše od tijela. Tako i toliko je mogla da trpi samo Kraljica svih mučenika!

Budući da je Isus naš Spasitelj, Marija je bez sumnje pre-mila Suspasiteljica grešnog roda ljudskoga. A ova jedna jedita riječca krije u sebi nepregledni ocean boli i muka.

Kako je velika uvreda nanesena Bogu grijesima, vidi se odatle, koliko je dragovoljno trpjelo samo Janje Božje. Kako su pak bile neiskazanje boli Žalosne Majke Božje, naslućujemo otuda, što su neizmjerne bile muke predobrorostivoga našeg Spasitelja.

Boli Marijine sačinjavaju duduše nekrvno, ali ipak neispredivo dugo i gorko mučeništvo. Radi toga nalazimo kod ove divne Kraljice mučenika udivljenja vrijedne kreposti svih kršćanskih mučenika i mučenica. Mučeništvo je po svojoj jezgri i biti čin jakosti duha; a po svom najdubljem izvoru ujedno čin ljubavi spram Boga, kod čega se dakako ističu još i druge kreposti: strpljivost, ustrajnost, blagost itd.

Majku Makabejku, kojoj krvnici pogubiše sedmero djece u jedan dan, slavi Sv. Pismo kao jaku ženu, koja spajaše žensko čućenje s muškom odvažnošću. 2. Mak. 7. Sveta udovica Sinfo-roza — 18. srpnja — kojoj staviše na muke također sedam njezinim sinova, posjedovaše »nesavladivu postojanost«.

A B. Gospa? A cijeli njezin život? Kod Nje su se usredotočile sve boli, a i sve krepsti prave Mučenice nad svim mučenicima u najvećem stupnju. Ona je predobro znala, da ju je zapala nesamo nedostizna čast »Majke Stvoriteljeve«, nego i neizrecive žalosti »Majke Spasiteljeve«.

»Sveta Marija, Kraljica neba i gospodarica zemlje stajaše pokraj križa Gospodina našegga Isusa Krista — puna boli.« S ovo nekoliko jednostavnih riječi izrazuje sv. Crkva u rimskom misalu nadčovječno i junačko, kraljevsko - svećeničko držanje i stav Žalosne Majke pod križem, gdje je ona pogubljeno Dijete svoje kao vazmeno Janje prikazala nebeskom Ocu za grešno čovječanstvo.

Pitajmo se jošte, zašto nam sv. Otac predočuje ovu divnu Majku pod naslovom »Kraljice mučenika«.

Prvo radi toga, da je još srdačnije i nježnije štujemo, osobito sada u mjesecu svibnju. A štovat ćemo je, ako razmatramo veličinu i težinu njezinih boli: pobudujući su čut i poštovanje.

Kruno djeva, Djevo divna,
budi meni milostivna,
daj mi s tobom dijelit plač!

Štovat ćemo je, ako promatramo dugo trajanje njezinih muka te ustrpljivo snosimo svaki svoj križ.

U tvojem društvu uz križ stati,
s tobom jude jadovati
želja mi je jedina.

Razmatrat ćemo i o njezinoj postojanosti i ustrpljivosti i žarko ćemo ljubiti križ.

Rane drage, Majko sveta,	Neka ljubav srca moja
Spasa za me razapeta,	gori sved za Krista Boga
tisni ušed srca mogli	da mu u svem omilim!

Druge radi toga, jer je ova pobožnost prema »Kraljici mučenika« savremena i nužna. Koliko se dandanas napada na našu vjeru sa svih strana! Kolikih progona imaju da podnesu katolici u mnogim krajevima n. pr. u Meksiku, u Rusiji, u Španjolskoj! Tu je potrebna odvažnost, jakost, ustrpljivost, ne

ćemo li da klonemo. A gdje ćemo sve to naći? Pod majčinskim plaštem »Kraljice mučenika«.

Kad je predobri naš Spasitelj, Bog i čovjek, umirao na drvetu križa, svijet se pobunio, zemlja se tresla, sunce je pomrčalo, ali naša presveta Majka stajaše junački pod sv. križem Sinka svoga.

I danas se trese zemlja u osovini svojoj uslijed raznih, osobito gospodarstvenih kriza, uslijed strahovite nezaposlenosti u mnogim krajevima, uslijed nepovjerenja i pogubnog natjecanja u naoružanju. I danas pomrčaje sunce od tolikih otvorenih i pričajenih progona sv. Crkve i njezine vidljive Glave: u svakom skoro kutiću zemaljske kugle. Knezovi ovog svijeta: komunizam i masonstvo htjeli bi da na križ pribiju svetu Crkvu; da izbrišu ime katoličko s lica zemlje. No mi se ne bojimo, jer uz nas je Onaj, koji svoju Crkvu sagradi na tvrdoj pećini, o kojoj će si skrhati i razbiti glave i trule kosti svi neprijatelji Božji. Koliko već brojimo slavnih i hrabrih mučenika! A njihova nebeska Kraljica je presveta Bogorodica.

Ako želiš i ti biti mučenik, svladaj sebe i svoje strasti! Uskrsni si nedozvoljene užitke, pa makar i boljelo, makar i vrlo teško bilo! Podnašaj kao mučenik ili mučenica svoje svagdanje križeve, duševne i tjelesne muke, boli svoga srca i svoje savjesti, teškoće u obitelji, neugodnosti i gorkosti u saobraćaju sa svojim bližnjim!

Prastara predaja tvrdi, da je preljubazna Majka nebeska bila prva, koja je iza uzašašća Gospodinova idući križnim putem Isusovim promatrala visoke tajne ove potresne drame.

Slijedimo i mi B. D. Mariju, Majku svoju, ali ne riječima nego dje lo m! Svoju ćemo djetinjsku ljubav posvjedočiti time, da izbjegavamo i iz dna duše mrzimo grje h, koji je toli grozne boli prouzrokovao Isusu i Mariji. Stavimo se sa svim pouzdanjem u moćno okrilje »Kraljice mučenika«, koja je svim zalutalim ovčicama »Utočište grešnika«, svim u tuzi i suzama »Utjeha žalosnih«, nemoćnoj djeci svojoj »Pomoćnica kršćana«!

Ako gore rečenu odluku savjesno i muževno izvedeš, bit ćeš mučenikom, makar ništa ne trpio na tijelu. Stoga budi mučenik, samo da ostaneš nevina srca i čista života! Postani mučenikom, samo da ostaneš nevina srca i čista života! Postani mučenikom, samo da zdušno vršiš svoje staleške i zvanične dužnosti, Bogu na slavu a svojoj neumrloj duši na spas!

Nevjera se od Isusa dijeli,
na puš Božji sipa strjela roj;
Ti nad nama plasti razastri bijeli,
brami, Gospo, brani narod svoj!

Vj. L.

»VOJSKA SRCA ISUSOVA« proti psovci. Četvrti izdanje. Znatno preuređeno. Cijena Din. 4.— Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova« Zagreb, I. 127., Palmotićeva ul. 21.

MLADEŽ I MISIJE.

Misijska nakana u svibnju blagoslovljena od sv. Oca.

Uzimamo u obzir ovaj puta u prvom redu mladež, koja se još bavi naukama. Ova mladež po raznim krajevima svijeta sjedila se u posebnim društvima, da što uspješnije poradi za misije. U Americi udružilo se do 50.000 studenata na višim školama, oko 364.000 srednjoškolaca. I jedni i drugi nastoje, da što bolje prouče katoličke misije, da onda mognu za njih što uspješnije raditi. — U Belgiji tiska se za mušku i žensku mladež misijski časopis »Za apostole« u 100.000 primjeraka. Ova mladež nesamo da je sama oduševljena za misije, već nastoji i druge s njima upoznati. U tu svrhu upriličuju se razni sastanci, piše se po časopisima, osobito se moli. Na samom Luvenskom sveučilištu udružilo se u tu svrhu do 600 studenata. Slično se radi i u drugim zemljama.

Dalo Presv. Srce pa se i kod nas mladež i viših i nižih škola što više oduševila za misije. Blago narodu, koji ima tako poletnu mladež!

UZADE ISUS.

Jutrenja na Duhove.

Uzade Isus, vradi se
U svoje rajske krajeve
Pa šalje Duha Svetoga,
Što Otac nama daje ga.

Gle, sviće blagdan, do kog se
Svijet sedam puta po sedam
Okrenuo navješćujući
Tim brojem vrijeme milosti.

Dok teko dana treći sat,
A apostoli molili,
Na zemlji šum se oglasi
I javi Božji dolazak.

To sjaj je Svjetla Očeva,
Božanski Oganj hrani telj
Što vjerne duše Kristove
Milinom Riječi napunja.

Pun radosti im dršće duh
U dahu Duha Svetoga
I razne zbore jezike,
Divote Božje javljaju.

Svi slušaju ih narodi,
Latini, Grci i drugi.
I dive se: razumije
U svojem svak ih jeziku.

Tek Židovi su nevjerni,
Zasljepio ih mržnje duh,
Pa bijede vjerne Kristove,
Da vino ih osvojilo.

Ai sveti Petar ustaje,
Cudesima dokazuje
I Joelop potvrđuje
Da pakosnici zbore laž.

Sva slava Ocu vječnomu
I uskrslomu Sinu mu
Sa Tješiteljem Presvetim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

ČINI I TI TAKO.

U mojoj župi, a i u svakoj, dvije su vrste župljana. Jedni su oni, koji su u sijelu župe, kojima je crkva blizu, a drugi su po drugim selima, koje obično zovemo filijalama. Oni prvi mogu u crkvu, kad god hoće, oni su obično i u vjeri bolje poučeni, od njih će i Bog tražiti na суду stroži račun o tomu, kako su vršili različne zapovijedi, jer su više i znali, a i lakše su mogli da dodu u crkvu. Župljani iz filijala, osobito ako su od sijela župe daleko, ne mogu tako često ni nedjeljama a kamoli preko tjedna u crkvu. Oni ne znaju ni mnoge tako lijepe obrede naše svete vjere. Ima

Dolazak Duha Svetoga.

ih mnogo, koji ne znaju na primjer, da se na Blaževo blagosloviju grla blagoslovenim svjećama, da svećenik na Pepelnici svima, koji dodu k sv. Misi, posipa glavu pepelom, da se sjetimo, da smo prah i pepeo. Koliko ih imade, koji dolaze u župnu crkvu, vide na zidu slike križnoga puta, a ne znaju, kako se moli križni put! Mnogi nijesu nikada vidjeli lijepe obrede u Velikom tjednu pred Uskrs, a ima ih i takvih, koji ne znaju, da se pred Božić drže zornice, a zornice da su pjevane Mise, koje se svrše prije nego što dan svane za znak, da su ljudi prije rođenja Isusova bili u tami nevjere i neznanja, a Isus nam je donio svjetlost.

Ima puno sela, a možda i župa, gdje ljudi ne znaju ni ne slute, kako se lijepe pobožnosti na čast Majci Božjoj obavljaju po crkvama u mjesecu svibnju i drugi put u listopadu. Prve se zovu svibanske a druge listopadske pobožnosti. Kad bi mnogi od vas, koji ovo čitate, mogao doći sada mjeseca svibnja na primjer u Svetište Srca Isusova u Zagrebu i vidjeti ono more cvijeća i svijeća pred slikom Majke Božje i

gledati ono mnoštvo naroda, koje svake večeri dolazi da počasti Majku Mariju — Kraljicu svibnja, stao bi kao očaran i mislio, kakav je danas blagdan. A nije tako samo u Zagrebu ni samo u Svetištu Srca Isusova. Tako je u hiljadama katoličkih crkava po cijelom svijetu, tako je gotovo u svakoj župnoj crkvi, gdje ljudi više mare za Boga i nebesku Majku. Kad bi tako ukrašenu crkvu mjeseca svibnja vidjeli vi iz filijala i slušali one lijepе marijanske pjesme i molitve, rodila bi vam se u srcu žalost, da i vi tako šta nemate u svomu selu.

No što niste imali, možete da imate. Ima mnogo sela, gdje nema svećenika, ali je u selu ipak kakva kapela ili križ. Zar se ne bi mogli složiti vi, koji ste bolji i pobožniji, koji ćete čitati ovo, što ja pišem i doći svake večeri, kad dodelete s posla, u kapelu ili pred križ u selu i tamo sami izvršiti ono, što u župnoj crkvi čine župljeni sa svećenikom. Donesite na oltar i pred križ sliku Majke Božje, iskitite ju cvijećem i svijećama, pa kad se skupite, a povedite sa sobom i svoju djecu, izmolite ili još bolje ispjevajte Litanije lauretanske. One molitve iza Litanija neka tkogod predmolni. Poslije molitava ispjevajte koju marijansku pjesmu, a pobožnost završite s Pozdravljenjem andeoskim i zvonar neka zvoni Pozdravljenje.

Možda u selu ne zna nitko, kako se pjevaju Litanije, a vi zamolite svoga g. župnika ili učitelja, neka vas nauči, a mogu vas brzo naučiti i oni iz župnoga mjesta. Negdje su ljudi tako srećni, pa i u ovakvim filijalnim selima imaju orgulje ili harmoniju u kapeli i dobrog učitelja u selu, koji dolazi s narodom svake večeri u kapelu i pjeva im i svira ono, što sam gore naveo. Tako bi moglo svako selo i najudaljenije da posveti čitav mjesec svibanj a i svaku nedjelju poslije podne Majci Božjoj. Ja znam, da ima dosta sela, koja ovako sama bez svećenika obavljaju nedjeljnu večernjicu, svibanjsku pobožnost, pa zašto ne bi moglo biti u svakom? Treba samo da se netko nade, koji će povesti.

Devet dana pred blagdan Srca Isusova sastaju se opet dobri katolici u kapeli ili pred križem u selu okite sliku Srca Isusova, mole Litanije Srca Isusova, mole ili pjevaju Zlatnu krunicu, zatim koju pjesmu Srcu Isusovom i nakon Pozdravljenja polaze kućama na počinak. Ako to čine neprekidno devet dana, učinili su devetnicu, pogotovo ako se na koncu ili za vrijeme devetnice isповjede i pričeste. A tko to ne bi mogao? Ima i Velika devetnica, kad se zaredom devet prvih petaka ili prvih nedjelja ispovjedimo i pričestimo i tom prilikom molimo Litanije ili Zlatnu krunicu na čast Srca Isusova.

U listopadu se opet sastaju katolici u crkvi, kapeli ili pred križem, okite sliku Majke Božje, mole Gospinu krunicu i Litanije, molitvu sv. Josipu, pjevaju koju pobožnu pjesmu i završuju s Andeo Gospodnjim. Tko to čini kroz čitav mjesec, obavio je listopadsku pobožnost. Ako se usto bilo u svibnju ili listopadu još i isповjedio i pričestio, dobiva velike oproste i milosti od Boga.

Ima u nekim župama još jedan lijepi običaj. Prije večernje, a negdje i prije Mise skupe se članovi i članice bratovštine Srca Isusova ili sv. krunice četvrt ili pol sata prije u crkvi i sami bez svećenika mole krunicu, pjevaju Zlatnu krunicu i različne pobožne pjesme. Zar nije to ljepše i Bogu ugodnije nego pred crkvom druge ogovaratati, gledati tuda odijela i držanje i s takovim mislima i govorima ulaziti i u kuću Božju?

Nemojte, ljudi, sve čekati od svećenika. Vi vidite, da je većina svećenika samih na župi bez kapelana. Mnogi su već i stari, drugi boležljivi, treći poslom duhovnim preopterećeni, pa ne dospiju na sve ni u sva sela. Vi bolji budite im pomoćnici, skupljajte one, koji su dobre volje ne samo sada u svibnju i listopadu nego i svake nedjelje i blagdan poslije podne i molite zajednički i obavite pobožnosti, kako sam vam gore opisao. Ne gledajte, što će reći oni iz birtije. Kad se oni ne stide zlih svojih djela i navika, zašto da se vi stidite dobrih?

Pomladak
društva S. I. u Omišlju.

Djev. društvo
S. I. u Omišlju.

Možda vam negdje ne će biti moguće skupiti se u kapeli ili kod križa, možda negdje ne ćete moći postići, da vas se skupi više, a vi obavite ove pobožnosti makar u svojoj kući pred iskićenom slikom ili kipom Majke Božje. Imat će sela, gdje se sastaju članovi bratovštine Srca Isusova ili sv. krunice u čijoj sobi u selu i tamo obavljaju svoje pobožnosti. Počnite to i tamo, gdje to dosada možda niste činili. Ako ne možete baš nikoga dobiti za ovakve zajedničke pobožnosti, obavite svibanjsku i listopadsku pobožnost pa devetnicu Srcu Isusovu sa svojom djecom i obitelji u svojoj kući i za to vrijeme kitite u svojim kućama kip ili sliku Srca Isusova ili Majke Božje.

Nikad neću zaboraviti dvoje časnih staraca iz mjesta, gdje sam prvi put vršio svoju svećeničku službu kao kapelan. Nitko skoro nije u tom dosta velikom mjestu znao pravo moliti svetu krunicu. Prije 30 godina došao u to mjesto stari penzionirani učitelj sa svojom gospodom. Oboje bili katolici prožeti životom katoličkom vjerom, i kad je došao prvi mjesec listopad, počelo njih dvoje s nekim pobožnjim dušama iz susjedstva da mole u svojoj kući sv. krunicu. Iz dana u dan dolazilo k njima sve više susjeda

i druge su godine već mogli zamoliti g. župnika, da s njima obavi u crkvi listopadsku pobožnost. Treće godine već bila osnovana i bratovština, nabavljen barjak i novi oltar Majke Božje. Dvoje staraca veselo išlo u crkvu gledajući, kako je iz onoga sjemena, što ga posijali u svojoj kući, niknulo i izraslo veliko stablo. Crkva bila svake večeri u svibnju i listopadu skoro puno. No od starosti stari učitelj oslijepio, a gospoda mu oglušila, pa nisu mogli više ni u crkvu. Mnogo sam puta pred večer skrenuo k njima i uvijek ih našao, gdje sjede jedno kraj drugoga, jer više nisu mogli ni klečati, i na glas mole sv. krunicu. Stari gospodin počimao, a gospoda mu odgovarala. Jednoć ih zapitam, kako znade stara gospoda, kad mora da nastavi, a skoro ništa ne čuje. Ja mamu uvijek malo gurnem laktom, veselo mi odgovori stari gospodin. Blaženi starci! pomislih. Među njima je sigurno bio i dragi Isus, jer je on rekao: Gdje su dvojica, trojica u njegovo ime skupljeni, ondje je i on. Sto je činilo ovo dvoje starih, počni od danas da činiš i ti, koji ovo čitaš.

Franjo Pipinić, župnik.

EUHARISTIČKI KONGRES U SARAJEVU.

Dne 3., 4. i 5. lipnja ove godine, uz blagdan Presvetoga Srca Isusova, održat će se u Sarajevu, kao najljepša kruna Zlatnog Jubileja Vrhbosanskog, veliki euharistijski kongres.

Bit će to prva opća Euharistijska manifestacija u našim bosansko-hercegovačkim stranama. Veliko Euharistijsko slavlje svih bosansko-hercegovačkih katolika. Zajednički poklon Bogu odanoga hrvatskog naroda Bosne ponosne i kršne Hercegove zemlje našemu dragome Spasitelju, koji nam je sa Svoga Euharistijskog prijestolja kroz vijekove dijelio oduševljenje i snagu, da ne klonemo u mračnim vremenima ropstva i stradanja za drage đedovske svetinje.

Bit će to vedra, radosna isповijest naše jake i duboke vjere u Presveto Otajstvo Božanske Isusove prisutnosti na našim oltarima.

Bit će gromki Hvala Božanskom Spasitelju, koji je u ovo pedeset godina, što postoji redovita crkvena hierarhija u Bosni i Hercegovini, izlio toliko obilje milosti, blagoslova i snage u dušu našega vjernog hrvatskog katoličkog naroda u ovim staranama.

Bit će to velika otpošnja katoličke Hrceg-Bosne Božanskom Srcu za svu nezahvalnost, mlijatost i nemar, kojima smo Ga toliko puta rastužili.

Bit će to jednodušni zavjet naše vjernosti i ljubavi Velikomu Bogu našemu. Njemu ćemo posvetiti svu svoju budućnost, Nebeskom Ljubitelju duša, koji je, u svojoj beskrajnoj ljubavi udario svoj šator među nama pod bijelim velima Euharistijske Tajne.

Bit će to opća smotra naših katoličkih redova u službi Krista Kralja i Njegove Crkve.

Bit će to velika obnova naših vrhunaravnih snaga, vrijeme, kada će se Euharistijski Izvori Ljubavi i milosti u izobilju razliti našim dušama, noseći nam svima Božje spasenje i Kristov mir kao popudbinu u burna i teška vremena.

Dodite stoga, braćo katolici Hrvati, na naš Euharistijski Kongres u Sarajevo! Dodite u što većem, što impozantnijem broju! Dodite svi! Vi, braćo iz nadbiskupije Vrhbosanske! I vi, gordi sinovi kršne Hercegovine, koja je uvijek prva na strazi naših katoličkih svetinja! I vi, neustrašivi junaci naše drage Krajine, gdje se je uvijek krvarilo i ginulo za Križ i za vjeru! Pa i vi, braćo iz svih ostalih krajeva lijepe naše domovine, dobro nam došli! Dobro nam došla i ti, draga katolička mladost! I vi svi, požrtvovni Božji borci iz naših katoličkih organizacija, iz naše Katoličke Akcije!

Neka se oko Euharistijskog Prijestolja Našega Krista Kralja okupi sav naš vjerni katolički narod!

I siromasi, koji trpe i stradaju. Baš njima dovikuje Euharistijsko Srce Božanskog Spasitelja: »Dodite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti!«

I odličnici, bogataši, ljudi sreće. Neka i oni pristupe bogatoj Trpezi! Tu će naći Božanski hleb, koji je sladi od svih naslada kraljevskih.

I inteligencija, učenjaci, ljudi od pera i knjige. Neka samo i oni dođu bliže k Euharistijskoj Tajni, u kojoj se sakriva Utjelovljena Mudrost Božja! Neka puste, da i njih obasja Sunce Božanske Istine! Neka u poniznosti panu pred noge Euharistijskom Spasitelju i skrušeno Mu zavape: »Vjerujem, pomozi mojemu nevjerju!« Neka oni, narodni učitelji i vođe, pruže primjer puku, koji u njima mora da ima svoje uzore i prijatelje!

Dodite nam, eto, svi u naše bijelo Sarajevo! Mi ćemo vas dočekati otvorena srca. I proživjet ćemo s vama nekoliko lijepih dana vjerskog ponosa i plodnih katoličkih nadahnuća. Zagrljeni kao braća jedne katoličke obitelji i kao poklonici iste kršćanske kulturne tradicije, što je vjekovima, od početka naše historije pa do dana današnjega, tvorila srž našega narodnog bića i snage. U sjeni drevne biskupske Vrhbosne i na historijskom bosanskom tlu, poškropljenu mučeničkom krvlju naših otaca i posvećenu stoljetnim žilavim borbama za Križ i za vjersko održanje.

I zazivat ćemo s vama, u zajedničkom, neodoljivom koru molitve i pjesme, Euharistijski blagoslov na naša srca i na naše duše, na naše poljane i ravni, na naše domove i obitelji, na naša sela i gradove. Eto, na svu našu dragu i milu domovinu!

Dodite, braćo, Isusu na poklonstvol! Zove nas On, Spasitelj i Bog naš.

Sarajevo, u veljači 1932.

† Dr. Ivan ev. Šarić,
nadbiskup i metropolita Vrhbosanski.

MOLITVENIK: SRCE ISUSOV SPASENJE NAŠE.
Sesto izdanie.

Iza mnogoga očekivanja evo ga napokon. Doštampan je i već se razaslijje onima, koja su ga naručili.

Priznajemo, da su toliki od cijenjenih naručitelja mogli biti nezadovoljni s tolikim čekanjem. No zapreke su bile takve, da nismo mogli pomoći u toj stvari ni njima ni sebi. Jer ako ikomu, to je nama bilo žao, što se staro izdanje iscrplio a do novoga nismo mogli tako brzo doći.

Ako je molitvenik tako zakasnio, to će više, nadamo se, i oblikom i sadržajem razveseliti srca sviju štovatelja Bož. Srca. Što se tiče same poglavite njegove svrhe, upoznavanja ove mile pobožnosti, uživljavanja u nju i življenja po njoj, postao je, možemo s potpunim pravom reći, mnogo puniji; što je do načina, znatno se usavršio napose u slogu i jeziku.

Naročito se ističu u njemu odmah na početku:

Razmatranja o Presv. Srcu.

Mjesto dosadašnje »Pouke o pobožnosti k Srcu Isusovu« ima naš molitvenik sada 31 razmatranje. U ta je razmatranja zbio stručnjak sve, što treba da znaš o Presv. Srcu. A saznaće sve to u molitvi i razmišljanju pa tako imaš kud i kamo veću korist nego od same pouke. A to i jest pravi način, da prodreš što dublje u ovaj božanski predmet. Zaroniti u ovu pobožnost, u bezdane dubine ovoga Srca, ne možeš ni tisućama knjiga i pouka bez molitve i razmišljanja. Ova su razmatranja vrlo jedra, živa, ganutljiva i poletna, iznose Presv. Srce u prerazličnim prilikama, upozoruju na naše nedostatke i potrebe, pak ćeš iz njih doista temeljito upoznati Presv. Srce i svoju bijedu te ćeš čvrsto prionuti za taj izvor svih dobara i ne će te ništa moći da otrgne od njega.

Naravski, da su onda mogla i trebala biti ispuštena iz II. dijela neka prijašnja razmatranja o Bož. Srcu. Uzato su skraćene pobožnosti »Devet služba« i sv. Alojzija. Pjesme u »Malom časoslovu« Presv. Srca prevedene su iznova točnije i jasnije prema latinskom izvorniku. Od pjesama u III. dijelu pridržane su samo najnužnije, jer »Glasnik S. I.« i onako izdaje odjelito od molitvenika pjesmaricu s notama. Od drugih manjih promjena ističemo zgodniji poređak nekih molitava na pr. za blagoslov s Presvetim kod popodnevne pobožnosti.

Uza sve to molitvenik je izšao vanjskim oblikom:

Znatno tanji.

Ima samo 480 stranica, dok ih je petom izdanju bilo 640. Po tom je ispunjena želja mnogih, koji su željeli što ljepši, ne predebeo, džepni oblik. Papir mu je krasan, jasno-bijel, ima preko 30 biranih umjetničkih slika ne uračunavajući ovamo lijepe crteže Križnoga puta. — Cijena: D. 20, 30, 60. N a r u d ž b e: Uprava Glasnika S. I., Zagreb I, 147.

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI K SRCU ISUSOVU.**Sveta Margareta Marija Alacocque.**

Iza nekoliko kratkih pogleda u dalju prošlost ove pobožnosti evo nas kod Paraya, u kojem je probilo njezino novo i najjače vrelo, odakle je ona potekla drukčjom snagom i primivši u sebe predašnje svoje potociće sve više bujala pa narasla do veličanstvene rijeke, što je danas gledamo. Tu treba da se najprije nešto pobliže osvrnemo na život i ličnost one, koju s potpunim pravom nazvaše »evangelistom Presvetoga Srca«.

U prvoj mladosti. Rodila se 22. VII. 1647. u selu Lotkuru — Lautecour — pokrajine Šarole — Charolais — u Francuskoj, od oca Klaudijsa, suca, i majke Filiberte r. Lamyn. Tek što je došla k svijesti, počela je osjećati silnu odvratnost prema grijehu. »I najmanja ljaga bila mi je nesnosnom mukom«, pripovijeda sama u svom životopisu, »i da obuzdaju moju djetinju živahnost, trebali su mi samo reći da to vrijeda Boga pa bi me to smjesta zaustavilo i odvratilo od onoga, što sam željela učiniti.«

Cetirigodišnja mala Margareta našla se za neko vrijeme kod svoje kume, vlastelinke u onom kraju. Dvorile su je dvije sluškinje, od kojih je jedna bila s njom izvanredno ljubezna, a druga tvrda i oštra. I gle čuda, djevojčica se odvraćala od prve i letjela k drugoj. Nevino je dijete privlačio Onaj, koji je stanovao u ovoj duši, dok je prva nosila mjesto njega u srcu grijeh. Djevojčica je još posve malena osjećala silan zanos za čistoću, a da i nije znala, što je to, kako sama priznaje. Nešto ju je vazda nukalo da izgovara riječi: »Moj Bože, tebi posvećujem svoju nevinost, tebi zavjetujem vječnu čistoću.« Te riječi izreče jednom i u sv. Misi kod podizanja.

Prvo što se kod djetetinja istaklo, bila je neobična ljubav k molitvi. Dok su se druga djeca igrala, ona bi se sakrila gdje u šumici i ondje sama molila. Već je zarana častila Gospu Krunicom, koju je molila klečeći na golim koljenima ili klecajući i ljubeći toliko puta zemlju, koliko puta bi izgovarala »Zdravo Marijo«. Ta će ljubav k molitvi rasti u njoj bez prestanka i ona će u redovničkom životu proboraviti u crkvi moleći po 7, 8 pa čak i 12 sati. Od svojeg će djetinjstva do smrti biti u duhu bez prestanka a zdržena s Bogom.

Bilo joj je istom osam godina, kad joj smrt ugrabila oca. Majka je dade na odgoj u zavod klarisa u Šarolu — Charolles —. Tu primi djevojčica u 9. godini prvu sv. pričest. Osjećala je veliku sklonost k zabavama, no iza prve sv. pričesti osjeća u njima vazduha sve veću gorčinu. Od svijeta je trga i čudna teška bolest, koja potraja pune četiri godine i radi koje ju je majka morala uzeti kući. »Oko četiri godine nisam mogla hodati«, veli sama, »bila sam kost i koža«. Zavjetovavši se B. Djevici, da će biti njezinom kćerkom, ako ozdravi, nesto odjednom svakoga traga

bolesti. Od tada je uči i vodi Ona, kojoj u čast zavjetova poslije, da će svake subote postiti, moliti Službu Neokaljanog Začeća i sedam Zdravo Marija svaki dan.

Ozdravivši čudesno osjetila je mlada djevojka u sebi još življu želju za zabavama i kićenjem, da se svidi svijetu. Ali prave radosti nije našla u tome. Kajući se kasnije radi toga priznaje Gospodinu, da za nju »nije moglo biti užitka osim u križu, koji će biti njezin najsladejelo«. Gospodin je čisti od sklonosti zemaljskih teškim križem u očinskoj kući. Bile su tu tri osobe — po svoj prilici baka i teta po ocu, pa jedna služavka — koje su posve zagospodarile nad boležljivom gospodom Filibertom i njezinom obitelji. Uz njih je Margareta bila prava mučenica. Neprestano kroz više godina mučile su je i poniživale te osobe, što ih ona tajeći im imena zove »pravim prijateljcama svoje duše«.

Tad je snivala samo o tom, da nauči razmatrati. Sama riječ »razmatranje« zanosila joj srce. I makar je mislila, da i ne zna o njemu više nego tu riječ, ona je već izvrsno razmatrala, jer ju je učio sam Gospodin. On joj je sam stavio pred oči duše tajnu, koju će razmatrati, on ju tako zaokupio tom tajnom, da se nije nakada rastresla, srce joj napunjala silna želja za ljubavlju prema njemu, i iz te se želje radala druga: neugasivo čeznuće za sv. pričesti i patnjom. Kad bi došle unutrašnje muke i vanjsko mamljenje svijeta, bio joj je jednim utočištem Presv. Sakramenat, pred kojim je mogla klečati dane i noći ne osjećajući umora. I u joj je Gospodin uz ostalo užegao u srcu i ljubav prema siromasima i ona ih je dvorila u bolesti, zavijala im i ljubila rane s naprirodnim žarom i dijelila im sve, što bi dobila. Okupljala je oko sebe takoder siromašnu dječicu i učila ih kršćanski nauk. —

Borba za zvanje. Margareta je čeznula za svetošću. Gospodin joj reče, da će do svetosti doći najprije, ako bude zavjetovala siromaštvo, čistoću i poslušnost, to jest akopostaneredovnicu. Ali majka nije htjela o tom ni čuti, već je željela, da joj se kći dobro uda. Razdirana željama da udovolji Bogu i majci, prinosila je Gospodinu mjesto srca krv svojih žila i strašna pokornička djela. Ali nije nalazila mira. Isus joj se ukazivao u strahoti svojih muka i prigovarao joj, što prezire toliku njegovu ljubav. S druge su pak strane ustajali sve žešće majka i zemaljski osjećaji. Imala je više odličnih prosaca. Duh ovoga svijeta je šaptao: zavjet čistoće, što si ga učinila kao nerazumno dijete, ne vrijedi, slobodna si; dužna si da ispunиш majčinu želju i uđaš se, jer ćeš tako i nju oslobođiti od ovoga ljutog ropstva u vlastitoj kući. Margareta je bila u smrtnim mukama.

Ipak ju je Gospodin sokolio. Dok se jednom čudila, kako to da ga ne odbijaju njezine pogreške i nevjera, reče joj: »Ja sam te odabrao za svoju zaručnicu, i obećali smo jednu drugomu vjernost, kad si mi zavjetovala čistoću. Ja sam te ponukao da to učiniš prije nego svijet uđe u tvoje srce, jer sam htio, da ono bude čisto i bez zemaljske ljubavi, i da ga očuvam takvim, uklo-

nio sam svu zloču iz tvoje volje, da ga ne bi pokvarila. A onda sam te povjerio svojoj svetoj Majci da te ona čuva i obrazuje prema mojim nakanama.«

Videći duh zla, da ne može ništa s dotadanjim oružjem, nađe novo. »Sotona mi je«, piše svetica, »govorio bez prestanka: — Što misliš, jedna kukavice, što činiš od sebe idući u samostan? Ti ondje ne ćeš ustajati i bit ćeš na smijeh svemu svijetu... Gdje ćeš se onda sakriti? Ona je samo plakala, a Gospodin ju je tješio: »Ako se ne varam, bilo to iza sv. pričesti. On mi pokaza, da je on ljepši, bogatiji, moćniji i savršeniji nego itko, i pošto sam s njim zaručena toliko godina, kako bih mogla da ga ostavim i uzmem drugoga. — Učiniš li mi to, reče, ostaviti će te zauvijek, no budeš li mi vjerna, ne će te ostaviti i pobijedit će sve neprijatelje tvoje...«

Ljubav k Isusu nadvlada. Majka se napokon sprijateljila s mišlju, da će joj kći u samostan. No sad je opet bilo borbe, u koji red da stupi. Njezini su htjeli, da podje k uršulinkama, no ona je poticana nadahnucem čeznula za kćerima Marijinim od Pohodenja. To pa naročito ponovna teža bolest majčina bijahu nove zapreke. U to vrijeme uči ona ljubav k patnji pred raspealom, pred kojim moli: »O moj dragi Spasitelju, kakobih bila sretna, kad bi ti odrazil u meni svoju patničku sliku!« I Gospodin joj se dostojavao odgovoriti: »To ja kanim, ako mi se ne budeš protivila i ako što sa svoje strane pridoneseš tomu.« Tad čezne za čestom sv. pričesti, no ta joj je velika sreća »rijetko dopuštena...« Dan uoči sv. pričesti bila bih tako zaronjena u šutnju, da sam samo s velikom mukom mogla govoriti, a kad bih se pričestila, ne bih htjela ni jesti, ni pitи, ni gledati, ni govoriti od veličine utjehe i mira, što sam ih osjećala. I sakrivala sam se, koliko sam mogla, da se naučim ljubiti svoje najviše Dobro, što me je toliko nukalo, da mu vratim ljubav za ljubav...«

Sve zapreke uklanjala je ona ponavljači sama sebi bez prestanka: »Ili umrijeti ili pobijediti!« Kad su napokon njezini pristali, da ude u red Pohoda Marijina i spomenuli joj na poslijetku ime »Paray«, srce joj zaigra od radoći i ona reče: »Da!« — »Tu hoću da budeš!« rekao joj je i unutrašnji glas, kad je pošla s bratom onamo. Praćena mnogim dokazima odanosti od svojih i žaloču majčinom uđe u samostan, »ne prolivši ni suze« za svojima, što ih je ostavljala.

M. Pavelić D. L.

Nastavit će se.

Iz Uprave Glasnika S. L. — Koji za ovu ili za prošlu godinu još pretplate nisu poslali, molimo, da to učine što prije. Na svakoj pošti može se dobiti uplatnica, na koju ćete napisati naš broj: 33.896 te što prije pretplatu poslati.

Uprava Glasnika Presv. Srca Isusova. — Zagreb I/147.

»RAJ NA ZEMLJI«*Križari na duhov. vježbama u Splitu 31. I. - 2. II.*

govor tek onda, kad prisustvuje duh. vježbama.

Sprovesti čitava tri dana (šteta što nije više) u duh. razmatranjima misleći na Boga i na svoj život, biti češće s molitvom uz Spasitelja, skrušeno se isповjediti i primiti Nebeskoga Jaganjca u sv. Pričesti u posebnoj kapelici; uživati uza sve ovo blagu naklonost vode i duhovnika o. Superijora, zar nije to sve skupa raj na zemlji? Ali da upoznamo veliku duhovnu korist tih vježba, moramo im prisustvovati.

Zato, čitatelju dragi, nastoj to učiniti, a osobito preporučam tebi, hrvatska katolička omladino, jer si u doba svojeg života, kad ti najviše treba duhovne hrane, da se možeš oduprijeti današnjoj pokvarenosti. Idi i okusi veliko duh. dobro, što ti pružaju zatvorene duhovne vježbe!

Omladinac s Braća.

Upute glede zatvorenih duhovnih vježba u Splitu daje Ferdinand Kobi D. I., Manuška poljana 1.

POBOŽNOST SVETIM RANAMA ISUSOVIM.

Napokon i mi Hrvati dobivamo knjižicu »Sestra Marija Marta Chambon (Šambo) i Sveti Ranije Isusove«. Prevedena je gotovo u sve kulturne jezike i doživjela mnoga izdanja. Sam sv. Otac Papa preporučio je knjižicu i izrazio nad njom svoje veliko zadovoljstvo. I na naš jezik lijepo ju preveo s francuskog jezika dr. Drago Čepulić, profesor franc. jezika u nadbiskupskom sjemeništu u Zagrebu.

Sestra Marija M. Chambon bila je redovnica reda Pohoda Marijina u Chambéry u Francuskoj. Pripadala je dakle isto-

Zaista čudan je to naslov! Je li to moguće? Jest, sâm je pisac ovih redaka taj raj okusio i doživio. Taj se raj nalazi u domu duhovnih vježba kod časnih oo. Isusovaca u Splitu.

Reći će mnogi: pa ja sam čuo za duhovne vježbe; je li moguće da je to istina? — Na ovo pitanje može svaki sebi dati valjan od-

me redu, kojem i sv. Margareta Alakok, a i objave, koje joj davao Isus, slične su onima sv. Margarete. Sve njezine objave, u skladu su s pobožnošću presv. Srca Isusova. Umrla je na glasu svetosti g. 1907.

Nebo ju obdarilo izvanrednim rasvjetljenjima i ukazanjima, a ona bila priprosta sestra, koja dapače nije znala ni čitati ni pisati. Ukazivao joj se Isus i B. Djevica. Sam Otac nebeski pruža joj Isusa u hostiji i otkriva tajne Betlehema i križa. Ukazivale joj se i duše iz čistilišta, blaženici iz neba, a napose raspeti Isus, koji je dnevno potiče na razmatranje svojih sv. rana.

Ova ponizna sestra uvijek se bojala, da ne bi u tom bilo kakove obmame pa je zato iskreno izvještavala svoju glavaricu a ova sve predala crkvenom судu. Iza točnog istraživanja izjavio crkveni sud, da put, kojim kroči sestra M. Marta, ima na sebi božanski pečat.

Zvanje sestre Marije Marte. »Jedno me боли — govoraše Spasitelj svojoj maloj službenici — a to je, da ima duša, koje smatraju pobožnost mojim ranama kao nešto prezira vrijedno pa zato ta pobožnost opada i zaboravlja se. U nebu ima svetaca, koji su gajili veliku pobožnost mojim svetim ranama, no na zemlji nema gotovo nikoga ko bi ih štovao.«

Sv. Franjo Saleški, utemeljitelj njezinog reda, govori joj: »Bog te je odabrao, da nadopuniš pobožnost Presv. Srca. Srce Isusovo bijaše pokazano mojoj kćerci Mariji Margareti, a sv. rane pokazane su mojoj maloj Mariji Marti.« — Blažena Djevica govori joj: »Ti si, kćerko, odabrana da zaustaviš pravdu Božju prikazujući zasluge sv. rana moga preljubljenoga Sina. Treba da prikažeš rane moga Sina za obraćenje grješnika. A i vi svi, ako hoćete blaga, treba da crpeće iz svetih rana moga Sina. U ranama Isusovim naći ćete uvijek, čime da platite sve dugove svojih grijeха.«

Isus joj lijepo i milo govori: »Kćerko, kad god prikazujete mome Ocu zasluge mojih božanskih rana, stičete golemo bogatstvo. Prikazivati moje rane vječnome Ocu znači prikazivati mu njegovu slavu, znači prikazivati nebo nebu. Eto čime da platite sve svoje dugove. Krvnici su dobro učinili, što su mi proboli srce, ruke i noge, jer su tako otvorili vrela, iz kojih će dobijeka teći vode moga milosrda. Pobožnost je mojim ranama lijek za sva vremena puna nepravde. Ne valja se bojati pokazati moje rane dušama. Put je mojih rana tako jednostavan i tako lagan da se njime dode u nebo.«

Krunica milosrđa. Isus je naučio svoju malu učenicu i novu krunicu njegovim sv. ranama, koja se naziva krunica milosrđa. Ova se krunica odmah počela moliti u samostanu, gdje je živjela sestra Marija Marta i s izvanrednim uspjehom u svim potrebama. — »Reci svojoj glavarici — tako nalaže Isus — da će uvijek biti uslišana u bilo kakvoj potrebi, kad me bude molila po mojim sv. ranama dajući moliti krunicu milosrđa.« »Zazivanje svetih rana — govori Isus — pribavit će Crkvi neprekidnu po-

bjedu, a grješnik, koji moli zazive krunice milosrđa, postići će svoje obraćenje. Treba i umirati s ustima pritisnutim na ove sv. rane. Moje će vas rane sigurno spasiti. Svi su moji sveci plod mojih rana.«

Evo kako se moli krunica milosrđa. Na velika zrnca moli se mjesto Očenaša: »Vječni Oče, prikazujem ti rane Gospodina našega Isusa Krista — da izlijeciš rane naših duša.« (300 dana oprosta. S. Penit. 1924). Na mala zrnca mjesto Zdravo Marije: »Moj Isuse, oprost i smiluj se — po zaslugama svojih svetih rana.« (300 d. oprosta).

O izvanrednim uspjesima ove krunice svjedoče već mnogobrojne zahvalnice i pisma, što neprestano stižu samostanu sestre Marije Marte.

»Kad molite ovu krunicu za grješnike — reće joj Isus — ne valja zaboraviti ni na duše u čistilištu. Svetе su rane blago nad sva blaga za duše u čistilištu.«

Sestra počne tako prikazivati sv. rane i kod svakog zaziva krunice vidje, gdje po jedna duša poleti u nebo. Već bijaše kod dvadesetog zaziva, kadno joj se pojavi sam vječni Otac i zaželi, da mu prikaže svoje srce sjedinjeno sa Srcem Isusovim. Ona učini tako i veli, da je ugledala duše, kako lete u nebo kao jato ptica. Kadkad joj se iz zahvalnosti ukazivale spašene duše pa joj govorile: »Mi smo upoznale vrijednost ove pobožnosti istom u času, kad smo stale uživati u Bogu.«

Isus joj opet govorio: »Kao što ima vojska sabrana za zlo, tako ima vojska sabrana za me. S ovom krunicom vi ste moćniji od vojske, da zaustavite moje neprijatelje. Vi ste doista sretne, vi, koje sam naučio molitvu, što me razoružava. Milosti, koje dobivate ovim zazivima, plamene su milosti. Dolaze s neba i vraćaju se u nebo. — Vaši samostani privlače milost Božju na biskupije, u kojima se nalaze. Kad prikazujete mome Ocu sv. rane, ja vas vidim, kako pružate ruke u nebo da dobijete milosti. Doista ova molitva nije sa zemlje, ona je s neba. Ona može sve postići.«

Duše pobožne već prihvataju ovu pobožnost, koja je već sama po sebi opravdana i dokazana, kad ne bi ni bilo ovih velikih objava. Pristupi i ti ovom zboru štovatelja svetih rana Isusovih. Nabavi si što prije knjižicu: *Svetе rane Isusove kod Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I, 147. Cijena D. 5.—*

N. B. D. L.

»MERCEDARIJEVA OSVETA«, pripovijest (39 stranica). Priredio *Filip Mašić D. I.* Ova s njemačkog prevedena pripovijest tako je zanimljiva, da se čita s pravom nasladom. Tko je jednom počna čitati, ne pušta je iz ruku, dok je ne dočita. A oplemenjuje dušu i srce svojega čitača, jer ga uči kršćanskoj osveti. Knjiga je ukrašena s deset slika u boji. Stoji 4.—Din. Narudžbe prima: *Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. p. p. 147.*

NEPRIJATELJI BRAĆNE NERAZREŠIVOSTI.

Na poslu.

»Ne samo skrovito i u tami, već javno bez ikakvog osjećaja srama«, veli Papa Pijo XI. »svetost se braka ili nogama gazi ili ismjejhiva. Čini se to riječju, spisima, svakojakim pozorišnim igrama, romanima, ljubavnim i šaljivim pripovijestima, kinematografskim slikama, radiofonskim govorima, svima izumima novovjek znanosti. Bračni razvodi, preljubi i svakovrsne najsramotnije opačine ili se pohvalama obasipaju ili se barem takvim bojama slikaju, te se jasno razabire, kako se one brane od svake krvnje i sramote. Ima i knjiga, što ih se ne boje nazivati »znanstvenima«, premda su nerijetko prevučene samo nekim laštilom znanosti, da se samo lakše prokradu i ušuljaju. Nauke pak, što se u ovim knjigama brane, izvikuju se kao čudovišta modernog oštoumlja, ito, kako vele, onog oštoumlja, koje traži samo istinu, odrekavši se svih starinskih predrasuda. Medu ove predrasude spada po njihovu mišljenju i kršćanska nauka o braku. Stoga vele, da ju valja baciti i odagnati.

»Ove se nauke kap po kap uštrcavaju ljudima svake vrste: bogatima i ubogima, radnicima i gospodarima, neženjama i oženjenima, onima, što Boga štiju, kao i onima, što ga mrze, odraslima i mladima. Ovima se potonjima stavljuju najgore zamke, jer su oni plijen, što se najlakše lovi.«

Prigovori.

»Pristaše novog paganstva, nastavlja dalje Namjesnik Isusov, »iz dana u dan sve žešće nasrću na svetu nerazrešivost braka i na zakone, koji ju brane. Oni tvrde, da treba odrediti, te se bravi slobodno mogu raskidati.«

Protivnici nerazrešivosti braka nastoje, da svoje mišljenje opravdaju prividnim razlozima. »U prvom redu«, veli sv. Otac, »tvrde protivnici, da se razvod braka mora dopustiti radi dobro-

biti samih supruga, bilo da je jedno od njih nedužno te se stoga služi svojim pravom da odstupi od krivca; bilo pak da je koje od njih opterećeno zločinima te se zato mora rastaviti od nemila i prisilna sjedinjenja.«

Protivnici dodaju, da bi bolje bilo i za djecu, da bi se roditelji mogli rastaviti, jer po njihovu mišljenju nestalo bi na taj način sablazni, što ga svojoj djeci daju nesložni roditelji. »Drugi su, nastavlja sv. Otac, »u čudnoj smionosti i dalje posli, te vele, da i brak kao posve privatni ugovor treba poput ostalih privatnih ugovora sasma pripustiti privatnom pristajanju i volji onih, što ga sklapaju. Ovi će onda i svoj brak moći radi kojeg bilo razloga raskinuti.«

Odgovor Namjesnika Kristova.

Tako moderni pogani koji svom silom nastoje, da se riješe zakona, što ih je premudri Bog dao glede braka. »Ali proti svim ovim bezumnostima«, progovara Papa, »stoji stalni i čvrst zakon Božji, od Krista svestrano potvrđen, tako te ga ne mogu oslabiti nikakve ljudske odluke, nikakve pučke odredbe, nikakova volja zakonodavačka. »Što je Bog sastavio, čovjek neka ne rastavlja!« Ako li ipak nepravdom čovjek rastavi, taj će njegov čin biti posve nevaljan. S pravom je Krist rekao: »Svaki, koji otpusti svoju ženu i dovede drugu, počinja preljub; i koji dovede otpuštenu od muža, počinja preljub.« Ove se riječi Kristove odnose na svaki brak, jer svakome pravom braku pripada ona nerazrešivost, po kojoj je on posve zaštićen proti prohtjevima muža i žene kao i proti svakoj svjetovnoj vlasti u svemu, što se tiče raskidanja bračne veze.

»Tako se isto treba sjetiti svečanih riječi, kojima je Tridentinski sabor pod kaznom izopćenja ovo osudio: »Tkogod rekne da se bračna veza može razriješiti zbog krivovjerstva ili zbog neugodna zajedničkog stanovanja ili zbog zlobnog odstupa kojeg od supruga, neka bude izopćen.« I još: »Neka je izopćen, tkogod rekne, da se Crkva vara, kad je naučavala i sada naučava, da se bračna veza ne može razriješiti zbog preljuba jednoga od supruga, a da za živoga druga ne može sklopiti novoga braka ni jedna ni druga stranka, pa ni nedužna, koja nije dala uzroka za preljub; isto kada Crkva naučava, da počinja preljub onaj, koji otpustivši preljubnicu drugu dovede, kao i ona, koja otpustivši druga uđa se za drugoga.«

Iz ovih navedenih riječi sabora Tridentinskoga zaključuje sv. Otac: »Ako Crkva ni sada ni prije nije pogriješila, kada je ovo naučavala i jednakom naučaje, tako te je posve sigurno da se bračna veza niti zbog preljuba ne može razriješiti, onda je očevidno, da još mnogo manje vrijede i nikakove pažnje ne zaslužuju ostali veoma slabi razlozi, što ih običavaju navoditi da opravdaju razvod braka.«

Kobne posljedice bračne rastave.

»Kolikogod lijepih blagodati govoriti u prilog bračne nerazrešivosti«, riječi su Namjesnika Kristova, »isto toliko ima štetnih posljedica trganje bračne veze. Ovo je trganje poštebno i za pojedine osobe i za čitavo ljudsko društvo.«

»S jedne naime strane gledamo potpuno sigurne brakove onde, gdje je bračna veza nepovrediva. S druge strane mogućnost, da se muž i žena rastave, dapače vjerojatna pogibelj, da bi se brak mogao razvrgnuti, dovodi do toga, da sami bračni ugovori postanu promjenljivi ili svakako da budu izvragnuti tjeskobnim sumnjama. S jedne strane na divan način učvršćena međusobna dobrohotnost i zajedništvo dobara, s druge strane to isto jadao oslabljeno upravo zbog mogućnosti razlaza. S jedne strane pritjecu čistoj bračnoj vjernosti u pomoć snažna obrambena sredstva, s druge strane stvorene su opasne pobude na nevjernost. S jedne strane pogoduje se tome, da se djeca radaju, paze, užgajaju, s druge je strane sve ovo izloženo što dalje to većim štetama. S jedne strane zatvoren je među obiteljima i rodbinom pristup mnogim neslogama, za koje se s druge strane veoma često daje prigoda. S jedne strane s uspjehom se guši sjeme neprijateljstva, dok se ono s druge strane obilno i na široko sije.«

»Da se upropaste obitelji«, zaključuje sv. Otac ozbiljnim riječima Pape Leona XIII., »i da se skrši snaga državama, ništa za to nije toliko prikladno kao čudoredna iskvarenost. Prema tome lako se razabire, kako su najveći neprijatelji blagostanju obitelji i država rastave braka, koje se radaju iz čudoredne izopačenosti naroda te po svjedočanstvu iskustva otvaraju pristup i vrata najiskvarenijim običajima privatnog i javnog života. Da su ova zla još mnogo teža, razabrat će se, ako se promisli, kako nikoji zavori ne će više biti toliko jaki, te bi mogli jedanput dopuštenu slobodu bračnih rastava susdržati u stalnim ili unaprijed određenim granicama. Vanredno je velika sila primjera, a još veća sila požude. Podjarivana pohlepa za razvodom braka, koja se svaki dan sve više uvlači, bez sumnje će mnoge zahvatiti poput kužne bolesti ili poput bujice, kad provali nasipe te se razlije.«

»I zato, ako se ovi naumi ne promijene, morat će se obitelji i ljudsko društvo vječito bojati, da će jedno zapasti u sveopći metež i opasnost.«

U jednoj svojoj propovijedi rekao je Spasitelj ovo: »Svaki, koji sluša ove moje riječi i izvršuje ih, kazat će, da je kao mudar čovjek, koji sazida kuću svoju na kamenu. I udari dažd, i dodoše vode, i dunuše vjetrovi te napadoše na kuću onu, i ne pade, jer bješe utvrđena na kamenu.«

»A svaki, koji sluša ove moje riječi a ne izvršuje ih, on će biti kao čovjek lud, koji sazida kuću svoju na pijesku. I udari dažd, i dodoše vode, i dunuše vjetrovi te udariše na kuću onu, i pade, i raspade se strašno.« Mt. 7, 24 - 27.

Ovako smijemo reći i za nauku, što je svjetu daje Namjesnik Kristov. Tko sluša ovu nauku i po njoj živi, taj zida kuću na tvrdom stancu kamenu. Tko ne će da živi po toj nauci, taj zida kuću na pijesku, na temeljima vrlo labavim.

To vrijedi i za nauku, što nam je sv. Otac daje o braku. Obitelji i države osuđene su na propast, ne budu li se držali ove nauke, dok će sreća i blagoslov pratiti one, koji budu po njoj živjeli.

F. M.

DRUŠTVO SV. IGNACIJA.

Cilj. Društvo sv. Ignacija imade cilj, da dade sv. Crkvi svetih svećenika i misjonara. Uzvišen je to cilj. Dokle bude i jednog čovjeka na zemlji, bit će i sv. Crkva. Crkve nema bez sv. Mise, bez presv. Euharistije, bez sv. ispovijedi, bez propovijedi. To prestaje, ako nema svećenika. Svećenik dakle nije nikada suvišan. Tko pomaže da dobijemo svećenika, taj čini Isusu milo djelo. — Crkva se ne može raširiti, ako nema misjonara. A Isus tako vruće želi, da svi ljudi postanu članovi njegove Crkve. Odazovimo se toj želji i stupimo u Društvo sv. Ignacija!

Misni savez. Svaki dan ove godine čita se sv. Misa u Svetištu Sreca Isusova u Zagrebu za sve žive i mrtve članove Društva sv. Ignacija, koji pošalju 20 dinara. Pošalji tu svetu i eto odmah postaješ dionikom tih sv. Misa, pomažeš da dobijemo nove svećenike i misjonara. Još nešto. S tim istim doprinosom crpš i treću korist: uzdržaješ Dom duhovnih vježba na Jordanovcu u Zagrebu. U tom Domu veliki broj osoba obavlja zatvorene duhovne vježbe, nalazi mir svojoj duši i osiguraje svoje spasenje.

Kako ćemo raširiti Društvo sv. Ignacija? Tko ovo pročita, neka protumači i drugima i pozove svakoga da dade 20 dinara za Misni savez i to pošalje našim čekom br. 36.500. Na svakoj pošti dobit ćeš za 20 para prazni ček, koji ispunji s oznamom našeg broja i natpisom: Društvo sv. Ignacija, Zagreb, Palmotičeva 33.

U svibnju, Marijinu mjesecu, treba da saberemo barem tisuću novih članova. To je lako, ako svako nađe barem jednog člana.

Upute i razjašnjenja o Društву sv. Ignacija daje

A. Alfrević D. I., Zagreb 1./47.

Darovi:

Calumet: Jakovac Marija 1 dolar; *Canton*: Kuharić Tom 50 centi; *Copper City*: Štimac Margareta 1 dolar; *New Duluth*: Lopac Marko 50 centi, Napić Miško 50 centi, Čaćić Marija 50 centi, Tomljenović Ana 25 centi, Rajić Katica 50 centi; *Pittsburgh*: Majnar Jure 1 dolar; *Ranzin*: Martinčević Ana 1 dolar; *San Francisco*: Orlović Domina i Tomo 1 dolar; *Valpovo*: Bauerlein Stjepan, kap. za 15 sv. Misa 300 D; *Zagreb*: Sklebar Marija 20 D, Makoter Terezija 20 d.

Članarina:

Drvenik: Montalica Ane 20 d; *Fužine*: Kauzlaric Danka 50 d; *Lepetane*: Arvaj Gjuro 10 d; *Podr. Moslavina*: Kovač Mara 100 d; *Subotica*: Omerović Koleta 230 d; *Šenkovac*: Zalokar Marija 10 d; *Zagreb*: Horvat Josip i Anastazija 20 d; Kovačević Ivan i Lucija 20 d, Golubar Stjepan 70 d, Eisenreich Stjepan 100 d, Kovačević Josip 100 d.

MOLVE, POSVETA KAPELICE PRESV. SRCU ISUSOVOM.

*Kapelica S. I. u Molvama
s kućom njezina utemeljitelja.*

Kapelicu je sagradio gospodar Halaček Stjepan iz G. šume. Nije on bogat i nije gradio od suviška. Ljubav i zahvalnost Bogu davale su mu ustrajnu volju, da ispuni svoj zavjet. 15 godina trudio se on, zajedno sa svojom suprugom i dvije kćeri, da dovrši djelo. Odmah iza rata pomalo započevši nije žalio ni truda ni troška, dok ne bude djelo potpuno gotovo. Sam je radio ciglu, od vlastitog je zemljišta otpisao 30 kv. hv. i dao ih u vlasništvo kapelice. Rado je žrtvovao 35.000 Din. za ostale stvari, koje su za kapelicu potrebne. I samo jakom voljom i predanom ljubavi mogao je on dogotoviti jednu od najljepših kapelica župe Molve. Ta kapelica ima svoj kor, gdje će stajati harmonij. U tornju je smješteno zvono, blagoslovljeno 5. 10. u župnoj crkvi u čast sv. Antunu. Kod tog je blagoslova kumovala starija kćerka Katica sa svojim suprugom. U sredini oltara iznad svetohraništa nalazi se slika presv. Srca Isusova, s jedne strane sv. Stjepan prвomučenik, s druge sv. Terezija od Malog Isusa. Sve su slike pravi umjetnički rad i izradene su baš za ovu kapelicu. Koliko je više žrtve prinio, toliko je više bio sretan utemeljitelj kapelice, kad je čutio onaj lijepi duševni užitak, kog su doživjeli svi, koji su došli da prisustvuju svečanoj posveti. To je bio vrlo svečan događaj. Uz domaćeg g. župnika Stj. Kovačića, koji se mnogo starao, da posveta izade što užvišenija, uveličao je svečanost presvij. g. Mons. Dr. M. Medimorec, kanonik zagrebački. On je zapravo suutemeljitelj kapelice. Sām iz Hlebina, u ljubavi prema utemeljitelju, koji ima svoje kućiste na području hlebinske općine i kog on zato dobro pozna, mnogo se zauzeo da kapelica bude podignuta. I velika je njegova zasluga, da je kapelica sagradena, kako treba da bude. Po njegovim pobudama, savjetima i planovima sve se je radio. Stoga je i želio, da sam obavi posvetu. Prije sv. Mise izrekao je lijepu propovijed, protkanu živim i ovom narodu dragim uspomenama, zemljak veleč. g. Fran Vediš, župnik u Novigradu. Prvu sv. Misu u posvećenoj kapelici otpjevao je domaći sin Juraj Paša, kapelan u Bjelovaru. Još je bio prisutan i veleč. g. J. Švajhler, župnik u Hlebinama. Iza svršene sv. Mise učinila je ugodan dojam čestitka presvij. g. Medimorec. Izrekla ju je unuka utemeljiteljeva Marica Kolar. Za to ide zasluga njenu učiteljicu Josipu Hončić. Kad posvete kapelice kumovala je mlađa kćerka Barica Kolar sa svojim suprugom. Domaćina i svi s njime bili su sretni i zadovoljni, da je podignut lijep spomenik, da je izvršen zavjet i da je dana čast i hvala Bogu i presv. Srcu Isusovom. — U kapelicu je postavljen i križni put. Njegova svečana posveta obavljena je dne 19. 3. 1932. — *Prisutni.*

U molvljanskim konacima, koji se zovu Gornja šuma, bila je 11. listopada 1931. posvećena kapelica u čast presv. Srca Isusova.

Zanimljivo je ustanoviti, da je u Molvama podignuto više kapelica i Rasplja baš u poratno vrijeme. I utemeljitelj spomenute kapelice izvršio je njenom izgradnjom upravo svoj ratni zavjet zahvalnosti Bogu, što se sretno spasio u ratu. To je poučna činjenica.

PREPORUČAMO SLIJEDEĆE VRLO POUČNE KNJIZICE:

»**ZAKLETVA HURONSKOG POGLAVICE**« (96 stranica). Ova nas lije-
pa pripovijest prenosi u današnju Kanadu, gdje su isusovački misijonari prije
250 godina dali svoju krv za svetu vjeru. Knjiga je vrlo zanimiva. Tko je na-
bavi, taj ne će požaliti vremena radi čitanja ove pripovijesti. Cijena Din 8.—
Narudžbe prima: *Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. p. p. 147.*

»**MUZ I ŽENA**« 2 izdanje (32 stranice). Priredio: *Miroslav Vanino D. I.* —
Ova je knjižica upravo potrebna svim oženjenim i udatim osobama te onima,
koji hoće da stupe u ženidbeni stalež. Poučava jezgrovito, jasnim pitanjima i
odgovorima kao katekizam. Nada sve se preporučuje vlč. gg. duhovnim pasti-
rima, bit će im osobitom pomoći. Stope 4.— Din. Narudžbe prima: *Uprava
Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. p. p. 147.*

ZAHVALNICE

NEBESKI LIJEĆNIK.

Slavonija. Iznenada teško mi oboli dijete. Izgubio sam nadu, da bi moglo
ozdraviti. Sredstava nisam imao, da pozovem liječnika. U svojoj žalosti na svu
sreću sjetim se dobrote Presv. Srca i zamolim ga za pomoć. Isto je učinila i
žena. Obećali smo, da ćemo se javno zahvaliti u Glasniku. Presv. Srce nas do-
brostivo uslišalo — dijete je potpuno ozdravilo. *F. P. K.*

BEZ MJESTA.

Zagreb. Kroz 8 mjeseci sin mi nije mogao dobiti službe, a mora uzdr-
žavati ženu i troje djece. Zamolila sam za pomoć nebesku Majku, sv. Josipa i
† Langa, da mi isprose od Presv. Srca milost te mi se sin što prije uposli. I
uslišana sam upravo na sam blagdan Presv. Srca. *O. M.*

NE MOŽE NA NAUKE.

Hrvatska. Teško mi obolio sin, upravo kad je početkom školske godine
morao nastaviti gimnazijalne nauke. Bolest je po izjavi liječnika bila vrlo oz-
biljna. U velikoj tuzi sjetim se nebeskog Liječnika. Odmah započenem devetni-
cu na čast Presv. Srca. I već na početku devetnice bilo dijetetu lakše. Za kra-
tko vrijeme zdravlje mu se tako poboljšalo, da je bez poteškoće mogao nasta-
viti nauke. *M. P.*

U MAJCINIM TESKOCAMA.

Bosna. Rodila sam dvoje zdrave djece. Iza toga obolim. Liječnik mi re-
če, da ne smijem dojiti dijete, jer će dobiti sušicu.

Nakon kratkog vremena osjetim se po treći put majkom. Mislila sam,
da mi sada nema spasa od sušice, jer sam bila vrlo slaba. Utekoh se Presv.
Srca i obećam, da će dijete posvetiti Bogu u svećeničkom staležu, ako bude
muško. Rodila sam milog sinčića, a i sama sam zdrava. Hvala Presv. Srca!
Molim samo još za milost, da budem i ja majka barem jednog svećenika. *J. P.*

U SUŠICI.

Dalmacija. Preko 4 godine bolovao sam od teške sušice. Osobito prve
dvije godine mnogo sam patio. Jednoć sam mislio, da mi je kucnuo zadnji
čas. Tada se sjetih Presv. Srca i nebeskih zagovornika. Oni su me u teškoj
bolesti krijeplili. A sada sam po njihovoj dobroti opet sposoban za rad. *A. S.*

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Amerika SM Ozdravila kćerka od groznice, dar dol. 1.— *TF Milosti*, dar dol. 1.— *AP Velika milost*, dar dol. 1.— *AD Mnogo puta uslišani*, dar dol. 1.— *Banja Luka NF Gospa Lurdska povratila mi zdravlje*, dar d. 20.— *OL Pomoženi* više puta u teškim prilikama. — *Biograd AS Milosti*, dar d. 30.— *Bošnjaci AL Sin sretno prošao na sudu*, dar d. 10.— *Brod MV Operacija sretno uspjela*. — *Brod n. S. AT Uslišana molba*, dar d. 50.— *Cerna MS Pomogao me* i Lang u vrlo teškom slučaju, dar d. 10.— *Ciglena KD Sretno se udala*. — *Crnkovići CK Pomoglo joj Presv. Srce u bolesti*, dar d. 10.— *KI Ozdravalo dijete*, dar d. 10.— *AM Razne milosti*, dar d. 12.— *Dalmacija AP Mene i mogu obitelj izbavilo Presv. Srce iz velike opasnosti*, dar d. 10.— *Daruvar MM Sretno položen ispit i druge milosti*. — *Djakovo IB Pomogla sv. M. Terezija*. — *MV Milosti*, dar d. 5.— *Hlebine BŠ Pomoć u velikoj nesreći*. — *Karlobag MB Mnoge milosti*, dar d. 10.— *Končićine AT Lažna optužba na судu nije uspjela*, dar d. 20.— *Krapina IA Dobro namještene, uslišan*. — *Krasica PP Ozdravila kćerka*, dar d. 50.— *Lički Osik KN Dijete ozdravilo*. — *Miholjac D. JSch Milosti*, dar d. 20.— *Mitrovica S. ... Ozdravio muž*, dar d. 20.— *Moslavina Podr. JB Uslišana molba po zagovoru sv. M. Terezije*, dar d. 10.— *Orahovica KV Zdravlje i druge milosti*. — *Osijek MSch Presv. Srce povratio mi zdravlje i od očite me smrti izbavilo*, dar d. 50.— *Otočac IR Uslišalo me Presv. Srce i povratio mir u jednu obitelj*, dar d. 50.— *Petrovina MP Ozdravio unuk*, dar d. 10.— *Pirot OC Za milosti prošle godine* dar d. 100.— *Podbrest MS Došao do zarade i sretno se riješio duga*, dar d. 100.— *Podgorac EJ Uslišana molba*, dar d. 25.— *Podveštice IR Ozdravio suprug*, dar d. 20.— *Pošen RF Ozdravila od teških bolesti*, dar d. 30.— *Pribić MJ Sretno prošla na sudu*, dar d. 20.— *Prijedor IM Ozdravio sin*, dar d. 20.— *Rajsavac FPK Ozdravilo dijete od teške bolesti*. — *Rešetare KB Ozdravilo grlo*, dar d. 20.— *Seleš IR Presv. Srce pomoglo me u bolesti*, dar d. 10.— *Slavonija JRS Izlijevilo me Presv. Srce*, dar d. 10.— *Stabica D. Pomoć u mnogim vremenitim potrebama*. — *Stupnik KS Sretna udaja*, dar d. 20.— *Šemovci GjV Tri velike milosti*. — *Tešanj EK Sin potpuno ozdravio*, dar 15.— *Topličica PF Ozdravile oči*. — *Trogir AG Za zdravlje* dar d. 10.— *Varaždin MD Pomožena pri prodaji*, dar dol. 1.— *Veleševac PC Mnoge milosti*. — *Vinkovci MK Ozdravila*, dar d. 50.— *RB Mnoge milosti*, dar d. 10.— *Visoko JP Pomoć u bolesti*. — *Volavje MP Ozdravio sin*, dar d. 20.— *Vrboska KS Uslišane molbe*, dar d. 20.— *Zadubravje IS Ozdravio*, dar d. 20.— *Zagorska sela BK Ozdravio*. — *Zagreb ČF Pomogla Majka Božja kod Kamenitih vrata i* i Lang. — *PJ Milosti*, dar d. 10.— *AM Pomoć u bolesti*, dar d. 30.— *SM Muž mi nije otpušten iz službe*, dar d. 10.— *IP Ozdravila majka*, dar d. 50.— *VS Milosti u minuloj godini*. — *RM Ozdravio nam g. župnik*, dar d. 10.— *AM Dijete mi se popravilo*, dar d. 50.— *JA Ozdravio suprug*, dar d. 15.— *RŠ Milosti po zagovoru sv. M. Terezije*, dar d. 50.— *AK Milosti*. — *MS Milosti*, dar d. 10.— *RK Pomoć u teškim časovima*. — *OM Sin se uposlio*, dar d. 25.—

VIJESTI

Zatražišće na Hvaru. Naše Djev. društvo osnovano je g. 1928. sa 27 članica. Sada nas ima 56. Od tih se udalo 7 a 1 pošla u vječnost 15. siječnja 1932. *Dragičević Marica*, glavarica.

St. Petrovo selo. Djev. društvo S. I. prikazalo je u g. 1931. 416. sv. Pričesti, da se psovka iskorijeni.

Glavarica.

Tuhelj. Naše Djev. društvo brojilo je u g. 1931. 108 članica i 25 kandidatkinja. Djevojke su oduševljene za sve pobožnosti. Njihovim nastojanjem dosegao je broj pretplatnika Glasnika S. I. 260. Na sastanke veselo dolaze. Nismo ni na predstavu zaboravile. Sretne smo, što u osobi vlč. g. župnika M. Novaka imademo vrsna vodu i upravitelja. Kroz prošlu godinu primile smo 3.432 sv. Pričesti, prikazale 20.159 žrtvica, izmolile 5470 krunica, 6.253 pobožnih uzdaka, slušale 1410 sv. Misa, izmolile 592 Zlatne krunice.

Tajnica.

Velika Gorica. Članice Djev. društva prikazale su sv. Pričesti od lipnja do prosinca 1200 kao naknadu za uvrede nanesene presv. Srcu Isusovu. Tri dobre članice stupile su u redovnički stalež. Četiri članice su se udale. Osim toga umrla je naša dobra članica Katica Fabečić te smo ju pod društvenim barjakom sprovele na vječni počinak. Pokoj joj vječni!

Paula Srebić, glavarica.

Omišalj na Krku. Rijetko se javljamo, ali ipak živimo i radimo. Osobito poslije misije, koje su u našem mjestu održali oci Isusovci T. Jagrić i B. Šantić od 3. - 10. siječnja 1932., duhovno se je preporodilo naše društvo. Tom prigodom upisalo se je 44 novih članica. Od prije bilo nas je 88, tako da nas sada ima ukupno 132, ito 98 starijih članica, a 34 (članice) pomlatka. Redovito svakog mjeseca primamo razdjeljeni po grupama sv. Pričest, koju namijenjujemo na razne nakane: obraćenje grješnika, naknada Presv. Srcu za nanesene uvrede. Sastanke s poukom imamo svakog mjeseca. Upravitelj je našeg društva vlč. g. Grgur Fugošić. Rado čitamo Glasnik S. I., kojega prima svaka članica. Svakog prvog petka u mjesecu zajednički prisustvujemo pjevanju Misi i pristupamo Stolu Gospodnjem. — Molimo Presv. Srce, da izlije na nas svoje milosti. U nj stavljamo sve pouzdanje.

T. Lesica, glavarica.

Otok Krk Dobrinj. Mnogo je puta već sunce utonulo za vrhunce, otkad nije naš omiljeni Glasnik donio nikakve vijesti o našem djevojačkom društvu iz Dobrinja. Da ne bi družice širom otoka i domovine sudile, da je naše društvo izumrlo, evo se javljamo s nekoliko veselih vijesti.

Od 14. - 21. veljače održali su oo. Isusovci misije u našem mjestu, koje su imale velikog duhovnog ploda i za naše društvo. Potaknute lijepim poukama otaca misjonara upisalo se u naše društvo još 89 novih članica. Tako nas sada ima ukupno preko 150. Kod primanja novih članica održao je o. Jagrić kratku propovijed, koja je silno uplivala na naša srca. Nazvao je one djevojke, koje ostanu čista i nevinia srca, najljepšim cvjetovima i prispodobio ih poljskim llijanima. Dirljivo je bilo gledati, s kakvim oduševljenjem su nove članice stupale pod zastavu Sreca Isusova, da im ovo bude okrepa i jakost u životnim borbama. Sve članice vrše revnu svoje društvene dužnosti, proširuju djetotvornost i na izvanjski rad, kad to potrebe iziskuju. Nedjeljom i blagdanom krite oltare, redovito mjesечно pristupaju sv. Pričesti. Ima u društvu i agilnih članica, a među ovima i vrijednih pjevačica, koje gotovo kod svake pobožnosti pjevaju, a naročito se iskazale za vrijeme sv. misije. — Nakanili smo da dobavimo i novu zastavu, pod kojom ćemo započeti još intezivnije raditi za Boga i našu katoličku vjeru. Zaključujem i uvjeravam naše dobre oo. misjonare, da smo njihove krasne naputke i pouke zatvorili u naša srca i ne ćemo dopustiti, da nam ih otme ni svijet ni grijeh, već će nam one biti putokazom u životu i radu.

Marija Sučić, glavarica

Split. Društvo revniteljica Presv. Srca dobro se drži i lijepo radi. Ističem samo nešto. Prigodom misijske izložbe darovale smo našim hrvatskim misjonarima u Bengaliji pozlaćen kalež s patenom. Odredile smo, da se u studenom čita sv. Misa za pokojne upravitelje naše. Nastojimo, da što više pomognemo siromašnoj djeci.

A. Koludrović, tajnica.

Repaš. Društvo Presv. Srca profi psovci osnovano je prigodom sv. misije u našoj župi u Molvama 1931. Kako smo mi jako udaljeni od naše župne crkve i sela Molva te odijeljeni rijekom Dravom, osnovali smo posebnu Vojsku. U vojsku se upisao 41 član. K sv. ispovijedi i Pričesti pristupamo zajednički. Naš je rad zasada vrlo skroman, no nadamo se, da ćemo ove godine naše redove bolje učvrstiti.

Pavao Žulka, predsjednik.

KNJIGE

Preuzv. Miho Pušić, PASTIRSKO PISMO za g. 1932. U ovogodišnjoj korizmenoj poslanici Preuzv. Biskup Hvarski, Brački i Viški pokazuje, gdje je pravi uzrok današnjoj općenitoj nedaci. Uzrok je, što su pojedinci kao i društvo ostavili Boga. Preuzv. pisac potiče stoga vjernike, da se što bolje drže zakona Isusova.

Dr. J. Carević, biskup — POŠTUJ OCA I MATER. U ovogodišnjoj korizmenoj okružnici govori preuzv. pisac: o autoritetu, o poštivanju djece prema roditeljima, o ljubavi i o posluhu djece prema roditeljima.

Franciska Drane O. P.: DUH DOMINIKANSKOG REDA, prikazan i osvijetljen primjerima iz života njegovih svećenika i blaženika, izdanje naklade «Istina», Dominikanski Samostan, Zagreb, Kažošće, trg 4., s. VIII. - 328, u osmini, cijena 40.— Dinara. — Rijetka je to knjiga u našoj duhovnoj literaturi. Engleska auktorica velikom plastičnom snagom opisuje narađenje i bit dominikanskog Reda. Ne čini to učenim razglabanjem već zornim i životnim iznošenjem činjenica. Knjiga se čita poput romana. Tko želi, da upozna temeljito dominikanski Red, ne može da uzme bolje knjige. Knjiga je puna pobude na krepstan život.

SVETE RANE ISUSOVE. U ovoj lijepoj brošurici iznosi se ukratko životopis odabранe duše, po kojoj je Isus objavio, kako mu je milo, kad se štuju njegove sv. rane. Tu se govori i o lijepoj krunici milosrda. Brošurica ima 32 str. Glasnikove veličine. Cijena D. 5. Narudžbe: Uprava Glasnika S. I., Zagreb I. 147.

M. Kulunčić D. I. »ZVIJEZDA MORA«. S poznatom temeljitošću napisao je O. Kulunčić ovu lijepu knjižicu od blizu 200 stranica malog džepnog formata. U njoj pruža biranu duhovnu hranu. Premda je ova knjižica u prvom redu zamisljena kao duhovno štivo za mjesec svibanj, ipak će štovateljima Marijinim dobro doći u svaku dobu godine. Ovo je zbirka vrlo uspjelih razmatranja. Svakom razmatranju, koje može zgodno poslužiti i kao načrt za propovijed, dodan je poučan primjer. Cijena Din. 10.— Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. 147.

VODA SV. IGNACIJA. — Narudžbe: Rkt. župni ured Mošorin, (Dun. banov.). Cijena D. 250.

Finžgar, ANICA: roman iz seoskog života, preveden sa slovenskog. Jedan od najboljih romana poznatog slovenskog pisca. — Narudžbe: Knjižnica Dobrih romana, Zagreb, Trg kralja Tomislava 21. - Cijena D. 15, s uvezom D. 25, pretplatnici imaju popust.

DEVETNICA SV. JOSIPU. Brošurica je ispunjena lijepim razmatranjima i molitvama. Cijena D. 2. Narudžbe: Samostan sv. Franje - Šibenik.

NAJBOLJI MOLITVENIK U CAST SV. JOSIPA, treće izdanje, priredio dr. Dragutin Hren. — Dostojno je, da svetač, kojega je štovao sam Isus Krist, presveta Majka, svi andeli Božji i osobito ga štuje Crkva, ima

ovako opsežan i lijep molitvenik. U molitveniku se nalaze brojna razmatranja, osobita pobožnost za mjesec ožujak, devetnica, a zatim su nadodane najnužnije molitve, što ovaj molitvenik čine uporabivim za čitavu godinu. — Cijena uvez u crno platno d. 20.—, zlatorez d. 30.—, koža d. 60.— Naručuje se kod: Knjižara Narodne Prosvjete, Zagreb, Kaptol 29.

MALI PTICARI. Evo za sve škole, zavode, za sva omladinska društva vesele igre sa pjevanjem. Mali ptičari su vanredno poučna gluma sa vrlo dobrom, laganom i melodijoznom glazbom. Mali Ptičari su upravo idealan komad jer traže minimalan trud, a pružaju velik uspjeh. Mogu ga izvoditi i muška i ženska djeca. Taj je igrokaz sada tiskan u kolekciji »Društvena pozornica« skupa sa notama, pa je sigurno, da doskora neće biti društva ni zavoda, u kojem se neće izvesti ovaj vrlo zahvalan komad. Narudžbe prima Knjižara Narodne Prosvjete, Zagreb, Kaptol 29.

DRUŠTVENA POZORNICA. To je naziv kolekcije prikladnih igrokaza (u prvom redu za katolička društva i škole), koju pokrenuše Društvo sv. Jeronima i Narodna Prosvjeta. Dosada je izašlo nekoliko zgodnih igrokaza. Po sebi je vrijedno upozoriti na činjenicu, da se na komade može i preplatiti. Tako ako netko ima interesa za dječje glume, može javiti, da želi biti preplatnik svih dječjih igrokaza, pa će mu se odmah slati sve dječje glume, čim izadu i to uz 25 posto popusta. Može se preplatiti i za seriju priručnika (o izboru komada, o režiji, maski i sl.) Narudžbe: »Društvena pozornica, Zagreb, Kaptol 29. ili Trg Kralja Tomislava 21. Prospekt sa popisom prikladnih gluma dobije se besplatno.

Dr. Fr. Foerster: SOCIJALNI RAD STUDENTSKE OMLADINE U ENGLESKOJ I AMERICI. Ova knjižica je najveće poglavje iz djela poznatoga učenjaka i pedagoga Foerstera: »Christentum und Klassenkampf«. Govori o radu studentske omladine i polazi k rješenju socijalnoga pitanja putem socijalizacije pedagogike, preko uzgoja čovjeka k uzgoju društva. Više vlastitoga uzgoja, više svjetlosti i osjećaja treba, kliče Foerster. Nema sumnje, da baš u tome leži ključ do rješenja svih društvenih problema. — Ističemo, da je ova knjižica dosada jedino Foersterovo djelo na hrvatskom jeziku. Cijena Din. 5. Dobiva se u knjižari i papirnicu »Napredak«, Zagreb Samostanska ul. 8.

O. J. Vlahović, LURDSKA RUŽA, t. j. 31 razmatranje uz druge pobožnosti. Ova će knjižica dobro doći i svećenicima i vjernicima osobito za mjesec svibnja. Cijena: broširano D. 12, uvez u platno D. 16.— Narudžbe: Samostan oo. Dominikanaca, Split.

Fr. Jozo Garić, biskup: KORIZMENA OKRUŽNICA ZA G. 1932. Preuzv. Ordinarij potiče u svojoj okružnici vjernike, da brižno čuvaju sv. vjeru, koja je osobito u naše dane izvrgnuta pogibeljima. Kao sredstva, da se očuva ovaj sv. amanet, ističe preuzv. Biskup osobito: kršćanski nauk i slušanje propovijedi, kršćanski život, izbjegavanje zlog društva, što osobito vrijedi za mladež, izbjegavanje mješovitih brakova; molitva na poseban način čuva sv. vjeru. Na koncu poziva brižni Pastir stado svoje, da u ovoj oskudici svi pritekni u pomoć nevoljnima.

Izašao je iz tiska očekivani životopis Dra. IVANA MERZA što ga je napisao sveuč. prof. Dr. Dragutin Kniewald. Sadržaj: I. Dijete božje dobrote. 1. Prva mladost. — 2. Maturant. — 3. U vojnoj akademiji. — 4. Na bečkom sveučilištu. II. U krvi i plamenu. 1. Na fronti. — 2. U velebnoj prirodi. — 3. Smrti u oči. — 4. Umjetnost, život i religija. — 5. »Novo doba«. III. Studij istine, dobrote i ljepote. 1. Opet u Beču. — 2. U Parizu. — 3. U Zagrebu. IV. Kristov vojnik. 1. Prvoborac Katoličke Akcije. — 2. U Lurd. — 3. U Rimu. — 4. Književni rad. — 5. Duhovni život. V. In vitam aeternam! 1. Zadnji dani. — 2. Na grobu dra. Ivana Merza. — 3. Ličnost i djelovanje

dra. Ivana Merza. — Knjiga obasiže 272 stranice velike osmine. Tiskana je na finom papiru i kartonirana. Donosi 30 slika iz života dra. Ivana Merza. Tko naruči 10 ili više komada, dobiva na svakih 10 naručenih komada 1 na dar. Cijena Din. 40.— s poštom Din. 45.— Naručuje se kod: *Maure Merza*, inspektora drž. željeznica u m. Zagreb, Starčevićev trg broj 6/II.

Lukusno opremljeno izdanje u crvenoj svili Din. 100.—, poštom D. 110.

DAROVI

U SIJECNJU

U čast S. I. i Mar., M. B. Gosp. Lurd., od Kamen. Vrata, sv. Antuna, sv. Tereziji M. I. i S. Celini: Cvitočić AG 25 Grabovac NN 30 Gradište MS 10 Mala Paka AM 30 Marčani ŠK 10 Novigrad Podr. EE 20 Roslyn Wash. SF Dol. 1.50 Vel. Grđevac JN 20 Vrbanja AC 20 Zagreb BT 10 MK 20 MP 50 OT 20.

Za raš. Glasnika S. I.: Banja Luka IA 20 MC 5 Baškavoda MD 10 Bjelovar EM 5 Bos. Petrovac LJ 10 Bočkinci SA 15 Budin LG 44 Chicago BJ 50 MD Dol. 1.— Djakovo LT 10 Dobrljin FH 40 Dubrovnik MB 40 MC 10 Gračac AL 5 Hrvatska RS 10 Karlovac SR 10 Kloštar Ivanić AN 5 Krasica MP 5 Kravarsko LjK 20 Kuzminec RT 10 Lev. Varaž LK 20 Lipik ML 10 Melcher Jowa MM 28 Metković VL 5 Milna ZL 30 Molat LB 5 Mrkopalj MŠ 50 Nova Gradiška PP 15 Nova Ploščica VŽ 20 Novi Marof SL 5 Ogulin ES 10 Osijek MJ 10 Požega SH 15 Prijedor IR 5 Račinovci MV 10 Retković AM 10 Ruma AB 10 Sarajevo AM 5 MŠ y40 Senj IV 10 Sinj HL 10 Sisak MČ 5 Slakovec MB 10 Slatine MF 30 Split MS 35 Sredanci MR 10 Subotica VJ 19 MN 25 Sunja BR 20 Sušak LV 10 Trsat IL 120 JR 50 Vareš Maj. KF 20 Vel. Grđevac DH 5 Vidovec AŠ 10 Vratissinec TZ 5 Zagreb AC 15 AC 15 AL 15 AL 15 AC 100 AS 10 BV 15 GS 5 HJ 20 JS 5 JS 10 PA 20 JV 15 KK 10 KK 20 KK 25 MB 15 MB 15 MD 5 MM 25 MK 5 MK 20 MN 15 MN 10 NK 5 MS 5 MZ 15 MV 5 NN 5 OG 5 PK 5 PR 15 RT 20 TV 30 TS 5 VK 15 ZH 5.

Za kruh sv. Antuna: Albanj AM Dol. 4.— Gradište JS 10 Komletinci LP 10 Ljudina VK 5 Ruma AB 10.

Za poljepšanje oltara S. I.: Kotoriba KR 100.

Za siromašne crkve: Dubrovnik DJ 100.

Za Dom sv. Terezije Vrhovec: Begov Han FJ 60.

Za svjeće: Zagreb MT 10.

Za pućku kuhiņju: Ruma AB 5.

Za Misije: Bakar TM 10 Bil. Novoselo KM 30 Dubrovnik MC 130 SS Mil 100 Kotor KK 80 Zagreb JK 60.

Za uzdržavanje seminaraca u Misijama: Chicago MD dol. 40.—

Za pokrštenje pog. djece na imena: Ivan i Adja: Donje Krasno IAS 200 Lucija: Dubrovnik MC 100 Tomislav: Sarajevo IV. r. osn. škole zav. sv. Augusta 100.

U VELJACI

Za sv. Miso: Amerika HL Dol. 1.— HN 220 Brod n. S. PT 20 Empire Ok. Dol. 1.— Steelton Pa. Dol. 1.— Svinjarevci EB 20.

Za Svetište S. I.: Bakar TM 10 Banovci IK 25 Dol. Miholjac JS 20 Karlovac AG 10 Kenosha Wisc. FO Dol. 5.— Monaco Pa. RP 50 Novska AP

5 Osijek IZ 100 Rešetare KB 20 Sarajevo LE 100 Washington Pa. RP Dol. 4.— Zagreb SV 50.

U čast S. I.: Amerika FG 55 TV Dol. 1.— Biograd AS 30 Bistrinci SA 10 Bošnjaci AL 10 Brod n. S. AT 50 Centerville MB Dol. 1.— Črnikovci CK 10 KI 10 AM 12.50 Djakovo MV 5 Farmington MM 28 Karlobag MB 10 Končina AT 20 Koprivnica SK 15 Krasica PP 30 Marija Trošt MO 10 Mitrovica AG 20 Otočac INR 50 Petrovina MP 10 Pittsburgh Pa. JS Dol. 1.— Podbrest SM 100 Podgorač EJ 25 Požega GR 20 Skrad AM 10 Sotin AN 10 Stupnik KS 20 Subotica TP 30 Sušak IR 20 Safari AT 5 Tešanjski EK 15 Varaždin JJ 15 Volavje MP 20 Vranjic AB 10 Vrboska KS 20 Zadubrovje IS 20 Zagreb AJ 15 AM 30 AM 50 IP 50 JK 15 JM 5 MK 5 PJ 10 RM 10 SM 10 VD 50.

U čast S. I. i Mar., Majci Bož. i sv. Tereziji M. I.: Zagreb IB 10 RŠ 50 VM 10.

Za raš. Glasnika S. I.: Amerika HL 27 Amity Or. MS Dol. 1.— Bakarac NP 15 Banja Luka NG 20 Banja Kovilića DO 50 Bebrina MP 25 Betina TB 5 Brod n. S. OS 20 Brsečina IB 10 Ciglena MB 10 Don. Kupčina SŠ 30 Dubica VV 10 Erdevik OS 5 Grobnik VM 20 Hum n. Sutli JL 5 Križovljani grad FV 10 Magallanes JE Dol. 1.— Milna AP 20 Mirovica MM 10 Moslavina JB 10 Norris Ill. AP Dol. 1.— Ogulin AH 5 IL 20 Osijek DS 50 Otočac LŽ 40 Pirot OC 100 Pošać RF 20 Praputnjak NN 10 Pribić MJ 20 Prijedor IM 20 Seleš IR 10 Sestrunj AP 10 Sisak NS 5 Srijedjani KB 10 Stenjevac NN 50 Šišljaric KR 20 Trogir AG 10 Vinkovci AD 5 MK 50 RB 10 Virje MŽ 25 Virovitica MH 20 Zagreb AB 5 AC 5 AM 5 AN 5 AS 15 BK 5 DŠ 10 FG 5 FZ 11 IG 3 IM 10 JM 5 MM 5 MS 10 NL 5 NN 20 NN 20 NN 10 OM 25 OZ 10 SJ 5 SM 15 TC 5 US 5.

Za kruh sv. Antuna: Amerika HL Dol. 1.— Berak LW 10 Djakovo EO 5 Krašić PP 10 Monaca Pa. RP 50 Pittsburgh Pa. JS Dol. 1.— Ruma MFB 100 Zagreb JF 5 MR sabr. 200 NL 10.

Za svijeće na oltar sv. Josipa: Lebanon Pa. CL Dol. 3.—

Za Dom bisk. Langa: Amerika HL Dol. 1.— Černa KM 10 MS 10 Zagreb IB 5.

Za oltar Majke Bož. u Jeruzalemu: Pošać RF 10.

Za naše Misije i Misijonare: Bakar NN 10 Kostajnica OK 100 Sarajevo HB 100 Zagreb JP 5 MK 5 NL 20 PM 10.

Za pokrštenje 2je crnacke djece po volji: Marjanci PŠ 200.

Nije odštampano u Glasniku br. 1/1932. medju darove za mjesec listopad 1931. slijedeće:

Za otkop i pokrštenje poganske djece na imena: Franjo: Donji Kraljevec MJ 100 Josip i Terezija M. I.: Križovljani AM 200 Josip: Lacići NN 100 Ivan: Senj MD 100.

Misni Savez Društva sv. Ignacija.

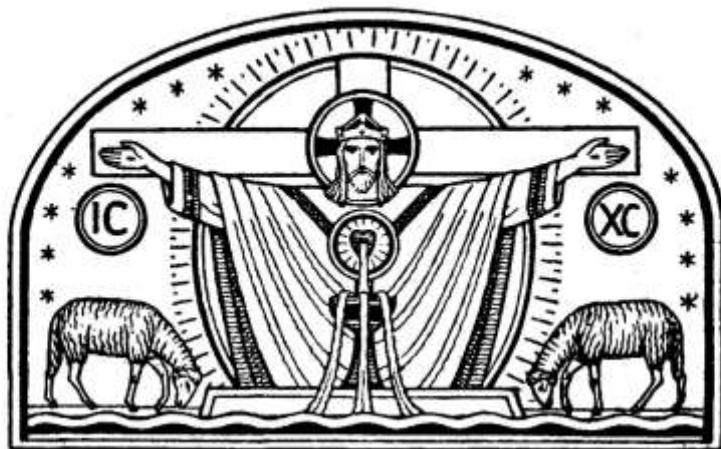
Banović: Karajcer Ljubica 20 d; Beograd: Baumel Paulina 40 d, Žlender Pavla 25 d, Kozjan Pavla 100 d; Bjelovar: Lukša Marija 20 d, Šimunović Milka i Marija i za - pokojne: Andjeliću, Franju, Eduarda, Vjekoslava, Antuna i Frančišku Dončević 160 d; Bošnjaci: Juzbašić Kata za pok. supruga Petra Juzbašića, pok. brata Gjuru Lešića i za sebe 60 d; Bribir: Antoni Elizabeta za pok. supruga Rudolfa, za duše u čistilištu i za sve svoje pokojne d. 60; Crvenka: Beničak Josip za pok. Jelisavetu Beničak d. 20; Cvetković: Crnčić Josip, Magdalena i Svetozar Bolanić 60 d; Čakovac: Dernule Marija, Anka, pok. Pero i pok. Hermina i Borčilo Ljuba 100 d; Drenovci: Abramović Anka 20 d; Dubrava: Ripsan Dragica za svog pok. supruga Vilka Ripsana d. 60; Goričani: Stimac Josip 20 d; Gospić: Erega Marija ud. 20 d; Gregurovac: Halapir Pepica, Marica i Makek Monika za sve duševne i tjelesne potrebe d. 60; Grubišno

Polje: Markoja Ana za Žižek Tereziju, pok. Franciku Jambora i pok. Obitelj Zalobil d. 60; *Hercegovac:* Bjelić Nikola d. 20; *Hreljin:* Kučan Antonija za sebe, za pok. Matu Šubat, pok. Paulinu, Franju, Ivku Štiglić i pok. Mariju Kučan d. 100, Polić Kata d. 20, Miloš Kata d. 20; *Karlovac:* Valjo Ana d. 20; *Kosinj:* Obitelj Pintar d. 20; *Kotoriba:* Gregurec Rok i Anđ d. 50; *Krauvarsko:* Rak Filip d. 20; *Kropivnik:* S. Kapistrana 20 d; *Loorečani:* Kralj Marija 20 d; *Marija Trošt:* Ozanić Mate 20 d; *Moslavina:* Ama Katica 20 d; *Grolik:* Govedarovi Marija 20 d; *Otočac:* Šegavčić ud. Pavla za obitelj Borovčak u Karlovcu, pok. sestru Danicu Grimo, pok. supruga Sebastijana, pok. sina Mirka i za spas svoje duše 100 d; *Plavna:* Finck Ana 20 d; *Podturen:* Lepen Valent 20 d; *Polje:* Uzdrijić Aleks 20 d, Kirinčić Marija 20 d; *Požega:* Babić Julka za: Julku, Jakova, Francisku i za pok. Nikolu, Luciju i Katu 120 d; *Rogoznica:* Cvita Ercegović-Gak za svoju pok. svekrvu Matiju Ercegović-Gak 20 d; *Sikirevi:* Lučić Manda 30 d; *Subotica:* Vidaković Milka za pok. Marijana Vidaković i za pok. Lizu Kovacević 40 d; *Sukošan:* Torbarina Mile za: Grginović Ružicu, Sundija Tomicu, Vanjak Augustana i Grdović Jurku 80 d; *Sveti Juraj:* Turina Kata i Badnjak Anka za sve svoje živeće 40 d, Devčić Ruža za sve svoje pokojne 20 d, Sabljak Marija za sve duše u čistilištu 20 d; *Terezino Polje:* Bumić Julijana za pok. supruga Stjepana Bumića 20 d, Racz Julijana za pok. oca Janoša, pok. majku Evu, pok. brata Janoša Horvata i pok. supruga Pavla Racz 80 d, Nemet Vendel za pok. oca Josipa Nemet 20 d, Kult Ivan za svoju sreću i zdravlje 20 d; *Travnik:* Topalović Rafael za pok. suprugu Maricu, pok. majku Anu, pok. sina Stjepana, pok. tetku Andju i druge pokojne 100 d; *Varaždin:* Hald Marija za pok. Matildu i pok. Franju Zupanić 40 d, Bratko Marija za duše u čistilištu 20 d; *Vrbanja:* Cosić Adama 20 d; *Zapolje:* Marjanović Antonija za pok. Jelu Domazetić 20 d; *Zagreb:* Heferer Josip za svoje pokojne d. 20, Mužar Josipa za sve pokojne kojih se nitko ne spominje d. 20, Ivančić Josip d. 20, Pale Marija za pok. roditelje d. 20, Potočnik Oto, Anka i Olga po d. 20, Havalic Cila d. 20, Poljak Branka d. 20, Čubarovski Franjica d. 20, Prohaska Gizela za pok. roditelje d. 20, Grgec Marija d. 20, Zovko Ana d. 20, Šestak Franciska d. 20, Matija Vizek d. 20, Otorepec Veronika d. 20, Škorjanec Marija d. 20, Obitelj Mandić d. 20, Ciglenička Franjo d. 20, Katarina Marinčić d. 20, Franjo Marinčić d. 20, Terezija Fuks za pok. majku Celestinu Polcer d. 20, Drago i Terezija Marošević d. 20, Šoštaric Marija d. 20, Parac Josip d. 20, Kindi Marija d. 20, Striga Marica d. 20, Marija Lončarić d. 80, Obitelj Eisenreich d. 20, Glogoški Josip d. 30, Galeković Bara d. 20, pok. Mijo, pok. Jela Lederer, pok. Tonka, pok. Mara, pok. Duro Kosković, Kosković Stjepan, Stajdukar Vinko, Cvirin Stjepan N. N. po nakani, S. M. za pokojne, N. N. pa nakani, S. M. za pok. Milana, N. N., N. N., N. N., N. N., po 20 dinara.

Barbeton: Vujović Ivan za pok. suprugu Mariju Vujović d. 28; *Melcher Jowa:* Matković Filipina d. 20; *New Duluth:* Lopac Magda 50 centii, Radošević Anton 50 centi, Terezija Radošević 50 centi.

DUHOVNE VJEŽBE ZA ŽENSKE.

Za djevojačka društva	od 17 - 21 svibnja
Za činovnice	6 - 10 lipnja
Za učenice viših razreda	21 - 25 lipnja
Za učiteljice	1 - 5 kolovoza
Za učiteljice	16 - 20 kolovoza
Za kućne djevojke	5 - 9 rujna
Za odrasle djevojke	19 - 23 *
Za Križarice	10 - 14 listopada

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 41.

Lipanj 1932.

Broj 6.

MIR MEĐU NARODIMA.

Mjesenačna nakana u lipnju blagoslovljena od sv. Oca.

»Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima dobre volje.« Lk. 2, 24. Tako su anđeli pjevali pri rođenju Isusovu; zaželili su ljudima mir, divni dar Božji. Jer što koristi, da imamo novca i posjeda, znanja i vještine, ugleda i uživanja, ako mira nemamo?

1. Rat i mir.

Zdravlje znamo pravo cijeniti, kada ga izgubimo. Tako je i s mirom među narodima. Za zadnjeg smo svjetskog rata svi tako vruće željeli, da dodemo do mira. Kako je bilo tada po bolnicama i na ratištima! Bol i jauk. Topovi, mitraljeze, zagušni plinovi, bombe. Iza fronte zapuštena mlađež, osiromašene kuće, neobradena polja, glad i nevolja. Tada smo osjećali i te kako, što znači molitva sv. Crkve u litanijama Svih svetih: Od glada i rata, osloboди nas, Gospodine! — I sada ljudi s užasom gledaju bojišta. Koliko je za rata uništeno lijepih crkvi, krasnih palača, čitavih sela, opustošeno toliko gradova, zatrpano bezbroj uređenih vinograda, popaljena polja sa dozrelim usjevima. Jutrom si čuo plač gladne djece, navečer lelek zapuštene siročadi. Zadnji su rat i španjolska kuga pomorili do 22 milijuna osoba. Pravo imade psalmista, koji veli o nepravednim ratovima i moli Boga: »Raspi narode, koji žele ratove.« Ps. 67, 31.

Za vrijeme su zadnjeg rata mislili mnogi učeni ljudi, da će iza njega biti bolje na zemlji. Prevarili su se. Iza rata s oružjem nadošla je svjetska kriza, koju sve države čute. Ona je posljedica onako velikog rata. Svi osjećamo skupoču i siromaštvo. Sam dragi Bog znade, dokle će ovo stanje trajati. Sastaju se najvrsniji političari i stručnjaci, vijećaju i opet se razilaze bez uspjeha i neobavljenja posla. »I pogledah, ali nema nikoga, nema medu njima ni jednoga koji bi svjetovao; pitahu ga, ali ne odgovori ni rijeći.« Iz. 41, 28. Tu vidimo, da ljudska mudrost i spremnost ne može izlijeci rane, koje je svjetski rat zadao cijelom čovjekanstvu. Moramo kazati sa psalmistom: »Ako Gospodin ne gradi doma, uzalud se muče koji ga grade; ako Gospodin ne čuva grada, uzalud bdije stražar.« Ps. 126, 1.

Nije čudo, što sada svi jadikuju za predratnim vremenima, za mirom, za onim lijepim danima, kada su činovnici mogli jeftino nabaviti hranu i odijelo, platiti stan i opet im je ostalo dobrih para za loše dane. I seljaci uzdišu za danima, kada su bili sigurni da će prodati svoje proizvode uz povoljne cijene, namiriti poreze, prehraniti se i još nešto sačuvati za dane bolesti ili starosti. I trgovci rado govore o predratnoj dobi, kada su lako unovčili svoje stvari, jer je imao novaca i seljak i činovnik, gradanin i radnik. Za mira napreduje znanost i umjetnost, uspješna je trgovina, čovjek se penje u svom blagostanju i može sigurno da govoriti o budućnosti. Takav je mir vladao u Palestini u doba kralja Salamuna, o kome čitamo u Sv. Pismu: »I življahu Juda i Izrael bez straha svaki pod svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana do Bersabeje, svega vijeka Salamunova.« 3 Kr. 4, 25.

2. Odakle rat? Temelj mira.

Ovu ljepotu i korist mira imao je i sv. Jakov pred očima, pa pita kršćane u svojoj poslanici: »Odakle ratovi i odakle borbe među vama? Ne otuda li, od naslada vaših, koje vojuju u vašim udima? Želite i nemate, ubijate i zavidite i ne možete postići.« 4, 1—2. Eto zavist, mržnja, strast vodi k ratovima, kada čovjek nema sebe u vlasti i ne drži se one: »Ne čini drugome ono, što ne želiš da tebi drugi učini.« Mira nema onaj, koji je grijesima daleko od Boga i umišlja si u oholosti, da mu ne treba obdržati Božje zakone. Bog se tuži na ove ljudе preko Jeremije: »Dva zla učini moј narod: ostaviše mene, izvor žive vode, i iskopaše sebi studence, studence isprovaljivane, koji ne mogu da drže vode.« 2, 13. Odatle ratovi među narodima. Zato spomenuti apostol pozivlje sve ljudе: »Približite se Bogu, i približit će se k vama. Ponizite se pred Gospodinom i uživat će vas. Jk. 4, 8—10.

Temelj je mira pravednost ili »Svakome svoje«. Ljubiti moramo Boga, ali i čovjeka. Bližnjemu treba da želimo što i sebi. Na isto su obvezani i narodi. Inače i oni sebi kopaju »studence isprovaljivane« i ne ljube Boga, o kome stoji pisano: »Gospodin je pravedan i ljubi pravdu,« Ps. 10, 8. i »Blago narodu, kome je

BEZ MENE NEMA MIRA!

Bog Gospodin« Ps. 143, 15. Ako susjedi žele u skladu živjeti sa svojim susjedima, moraju biti »dobre volje«, o kojoj su pjevali andeli na dan Isusova porodenja, t. j. željeti mir i biti pravedni prema ljudima; ne vladati se po poganskim načelima svojihnutarnjih strasti. Valja da Bog vlada u duši čovječjoj To vrijedi i za narode.

Postoji Božji mir. O njemu reče Isus apostolima: »Mir vam ostavljam. mir svoj dajem vam, ne dajem vam ja, kao što svijet daje.« Iv. 14, 27. To je mir, o kome je proricao Izaija: »I vuk će boraviti s janjetom, i ris će ležati kod jareta, tele i lavić i

ovca pasti će zajedno, i malo dijete vodit će ih.« 11, 6. To je »mir u kraljevstvu Kristovu,« kako veli Pijo XI. Pred Bogom su svi narodi Božja obitelj, o kojoj možemo kazati sa sv. Pavlom: »Nema razlike među Židom i Grkom, jer je isti Gospodin sviju, bogat za sve, koji ga prizivaju.« Rim. 10, 12. Svi molimo isti Očenaš i hoćemo da budemo djeca Božja. Ako smo djeca istog Oca, onda smo braća među sobom. Braća pak moraju živjeti u miru, ako su »ljudi dobre volje«, ako nijesu zločesti i ne povode se za zlim načelima i manama.

3. Kako da dodemo do mira?

Ako Krist ne gospoduje u nama i narodima, ne ćemo biti dostojni da mir bude među narodima. Grijeh izazivlje kaznu, osobito narodni poroci i griesi. Grijeh naroda kazni Bog na ovoj zemlji, jer narod kao narod ne postoji na drugom svijetu. Želimo li dakle mir, moramo vojevati protiv svakog grijeha. Bog je u razgovoru s Abrahamom bio spremjan da oprosti iskvarenog i zločestog Sodomu i ne pošalje na nju oganj s neba, ako se u tom nade barem deset pravednika. Ljudi, koji nemaju grijeha na duši, privlače na okolinu i svoj narod Božje milosrde.

Drugi je mirovni ključ molitva. Sv. Augustin veli: »Gore uzlazi naša molitva i dole silazi Božje milosrđe.« Uistinu je tako. Čitamo u Sv. Pismu, kako Bog govori Mojsiju: »Vidim, da je narod ovaj tvrdokoran. Pusti me da se raspali gnjev moj nad njima i da ih uništим.« 2. Mjs. 32, 9—10. Kako Bog, gospodar neba i zemlje moli Mojsiju, slugu svoga, da ga pusti, da može istrijebiti zločesti narod? Jer je Bog od vječnosti odredio, da molitva čovječja može moćno i uspješno djelovati na milosrđe njegovo. I Isus veli: »I štograd zamolite u moje ime, ono će učiniti, da se proslavi Otac u Sinu.« Iv. 14, 13. Molimo dakle pouzdano, osobito ovaj mjesec, da Bož dade mir narodima.

Još će uspješnija biti naša molitva, ako molitvu svoju spojimo s pokorom. To je treći zlatni mirovni ključ. O izboru predsjednika republike u Njemačkoj mnogo je ovisilo, hoće li ova država imati nutarnji i vanjski mir. Izbor je bio 13. ožujka o. g. Što su uradili uzorni katolici grada Kólna? Sastadoše se u noći 12. ožujka, ne djeca i starci, niti žene, nego odrasli muškarci, i uputiše se u pokorničkoj procesiji k milosnoj kapeli predgrada Kalk; uputiše se u 11 sati u noći i vratiše se u katedralu tekar u 2 ½ iza ponoći. Bilo ih je 19.500, premda je vani bilo 9 stupnjeva ispod ništice. U katedrali je bila sv. Misa i pod njom se pričestilo 10.000 tih učesnika. To je bila pokornička procesija, u kojoj je obrtnik stupao uz sveučilišnog profesora, siromah uz bogataša. Blago narodu, u kome živi duh pokore i molitve! Taj će narod isprositi od Boga mir među narodima. **A. Alfrević D. I.**

ZA KONGRES U SARAJEVU. Odbor je dobio pouzdanu vijest iz Beograda, da je Ministarstvo Saobraćaja donijelo rješenje, po kojem je za sve učesnike Kongresa odobren polovični popust na svim državnim željeznicama.

VITEZ PRESVETOG SRCA ISUSOVĀ.

Uspomena na dra Ivana Merza.

Ivan kao student filozofije u Parizu, radnika i voda u katoličkom pokretu kod nas.

Dr. Merz bio je čovjek Božji. Kao takav razumije se, da je svim srcem ljubio Isusa u Presv. Euharistiji. Sam piše: »Ja volim tišinu i mir. Mogu tada razmišljati, mogu misliti o tajni Presv. Oltarskog Sakramenta, zapadati u nepomično začudenje, dugo se moliti... Sjajna su neka mjesta iz Ivanova evanđelja o Pričesti. Kod zadnje sam Mise mnogo o njima razmišljao... U nedjelju je Pričest. Ne mogu da shvatim, da će Krist, Bog, Stvoritelj, Onaj, za kojim sve teži, koga čovjek u snu i na javi osjeća, Onaj jaki i svemoćni, koji je dao kretnju svemiru, Onaj, koji nad svakom travkom i nad svakim crvićem bdiće da će Krist, kojem su klinice kroz noge i ruke probijali, na koga su pljuvali, Onaj, koji je mrtve oživljavao i djecu volio te kod svoje vlastite smrti sunce zamračio i zemljom potresao, da će taj biti moj: da će se razgovaratati sa mnom, s čovjekom, za koga samo ja pravo znam. Po tome baš vidim, da je to On, jer pokazuje u tome svoju neizmjernu ljubav.«

Dr. Merz bio je apostol, koji je izgarao od želje, da se što više proširi kraljevstvo Kristovo, apostol, koji nije bježao ni od najtežih žrtava u svojem svetom nastojanju. »Kristovu vjeru treba širiti u crkvi i izvan nje,« njegove su riječi. U svom apostolskom radu usvaja načela sv. Pavla pa s njim opetuje njegove

Možda se koji čitatelj Glasnika Presv. Srca Isusova pitao, kad je u zahvalnicama uz biskupa Langa naišao i na ime dr. Ivana Merza: Pa tko je taj Merz, da mu se svijet počeo i u molitve preporučivati? — Odgovor na ovo pitanje dao nam je scučilišni profesor dr. Dragutin Kniewald svojom opsežnom, krasno doljeranom knjigom: Dr. Ivan Merz, život i djelovanje, Zagreb 1932, str. 272. Cijena d. 40, poštom d. 45. Izdanje u crvenoj svili d. 100, poštom d. 110. Naručuje se kod g. Mavre Merza, insp. drž. želj. u m., Zagreb, Starčevićev trg br. 6.

Pa tko je bio dr. Merz? — Čovjek Božji, apostol i vitez Presv. Srca Isusova, jedan od najistaknutijih

riječi: »Bráćo, hoću da se hvalim samo u Križu našeg Gospodina Isusa Krista, radi koga mi je razapet svijet i ja svijetu.«

Zatim nastavlja: »Valja postaviti težište svih naših želja u onaj svijet, sebe posve zaboraviti radeći za našega Gospodina Isusa Krista, koji je jedini vječan... Moramo uvijek činiti volju Božju. I ako On hoće da gladujemo, gladujmo; ako On traži da damo sebi glavu odsjeći, recimo: hvala Bogu!«

Ivan u 5. godini života.

Kao pravi apostol Kristov dr. Merz uvijek svraća svoje misli na vječno, na ono, što ne prolazi. »Katolička je vjera moje životno zvanje i mora to biti svakom pojedinom čovjeku bez iznimke. Budući da je ovaj život samo kraća priprava za vječnost, to je naravno, da sav naš rad ide za tim. Jedan se ženi, da dobavi nove stanovničke neba, drugi je osim toga novinar i širi istinu, jedan je željezničar i pridonaša brzom širenju kraljevstva Božjega itd. To se čini neobično, jer živimo u stoljeću, gdje je jedno duhovno stanje. Zaboravilo se natrošeno misliti i živi se i umire, a da se ne zna zašto... ali mi se ne smijemo dati sgnječiti od ove blatne atmosfere, u kojoj živimo.«

Apostol Kristov i grijeh ne mogu nikada biti prijatelji. Razumljive su stoga riječi Merzove: »Strahovita opasnost prijeti omladini u društвima bez vjere. Grijeh, koji čovjeka izlaže vječnim mukama, tamo je neopažen... Katolička organizacija mora da upozori članstvo na najveće zlo u narodu — grijeh. Sve mora proživjeti svijest o tom užasnom zlu. Da se uzmogne u dušama omladine užariti vatrica apostolata za borbu proti grijesima, koji nas posvuda okružuju, treba da se izradi načrt duhovnih vježba za omladinu... Srđ svakog apostolata mora da je borba protiv grijeha. To je okvir, u koji ulaze druge vrste apostolata.«

Što je naravnije apostolu Isusovu od želje i nastojanja, da u svemu bude sličan nebeskom Vodi i Učitelju? Zato i piše dr. Merz: »Katolička se Akcija stavila u službu Kralja Isusa, raspetoga, okrvavljenog, koji visi na Križu. Koje li dostojanstvo, što je omladina odabrana da služi tako velikom,

dobrom, ljublijenome Kralju? Koja li sreća, ako mu i u trpljenju postane slična? — Ne bi bilo normalno za vojsku raspetoga Kralja, koja ratuje za oslobođenje braće ispod kraljevstva sotone, ako i ona ne bi bila raspinjana na Križ i ako se i ona ne bi hranila drvetom svetoga Križa. — Progoni katoličke omladine, poteškoće sa svih strana, koje ju susreću, dokaz su, da smo vojska raspetoga Kralja. Kad bi sve to glatko teklo, ne bismo bili vojska Isusova. — Tu svijest valja proširiti među udruženjima i svom omladinom. Raspetoga valja usrdno moliti, danam u dijeli snagu, da ga slijedimo i kao društva i kao pojedinci na Njegovom Kraljevskom putu.“

Da bude što sličniji Raspetome, vrli Pokojnik namećao si razne pokore. Za nauka u Parizu obično je spavao u noći na tvrdom podu. Tako je činio i prvih godina nakon povratka iz Pariza, dok mu to nije zabranio njegov isповједnik. U Parizu nije htio izjutra ništa jesti. Samo je ručao i večerao. Petkom je išao za tim, da osjeća glad, a svaki se mjesec jednom kroz 24 sata uzdržavao od jela i pila. U adventu i osobito u korizmi izbjegavao je smijeh i nije htio da dacima u školi vrijeđava šale. Uvijek je stubao u pozadinu, a isticao je uvijek Krista Kralja. Crkvu i Panu.

Zaključujem s opisom, što ga je o pokojnom dr. Merzu dao Isusovac Irenej Hausherr, profesor ascetike i mistike na papinskom orijentalnom zavodu u Rimu u jednom pismu od siječnja 1929.: »Kršćanska savršenost nije ni vanjska pobožnost ni trpljenje ni strogost života pa ni herojska požrtvovnost za bližnjega. Ona je sva »od jednoga komada« i sastoji se u potpunom preobraženju čitave ličnosti, u nekom prenošenju svih izvora naših moći na Boga. Ovo prenošenje ostvaruje u jednostavnim dušama naročita Božja milost te ove duše »nisu više one«, one »su izgubile same sebe«, ali tako, da opet nadu sebe u jednoj višoj i Božanskoj sferi, gdje one promatraju svijet tako rekuć Božjim očima. Njihova se svetost ne očituje više nekim posebnim izvanrednim načinom, jer je postala, da tako kažem prirođena njihovu biću i lako može izbjegći površnom pogledu posmatrača,

Ivan u 5. godini života.

koji nije upozoren na to. Oni živu na zemlji tako, kao da je njihova domovina nebo. Oni nose sobom svoje nebo; oni su neprestano nesamo u prisutnosti Božjoj, nego uronjeni u Boga, ispunjeni Bogom više nego li je spužva ispunjena oceanom. Prvi je učinak ovog stanja onaj neizrecivi mir, o kojem govori Isus Krist i poslije njega, iskušavši ga, sv. Pavao. Drugi je učinak požrtvovno razumijevanje svih ljudskih bijeda, koje ove duše gledaju očima Božjim. Za njih je Bog ljubav i njihovo sjedinjenje s Bogom čini, da studio ništaju u neizmjernoj ljubavi Božanskoj prema svim stvorovima. Za onoga, koji je tako izgubljen u Bogu, ništa ljudsko ne može više biti indifferentno... Jednom riječju: svetac mi se čini čovjekom, koji je iznad i izvan ovoga svijeta našao u Bogu svu svoju sreću i slobodan od svih potražnja za ličnom utjehom, ništa drugo ni ne sanja nego samo iscrpsti svoj život u službi djece Božje. Ova je svojstva ostvario dr. Ivan Merz u svome životu možda više od ikoga, koga sam sreo u svom životu...»

S ovo nekoliko poteza dao sam ti, dragi čitatelju, sličicu velikog i od mnogih nezaboravnog pokojnika. Ako želiš upoznati svu veličinu ovog viteza Presvetog Srca, koji je u cvijetu mladosti, u dobi od 32 godine zamijenio 10. svibnja g. 1928. ovaj život boljim, sretnim, vjećnim, a ti posegni za životopisom njegovim. Tu će osobito radnici u kraljevstvu Božjem, naši svjetovnjaci laici apostoli naći pouzdanog, Bogu odanog, Crkvi vjernog vodu, savjetnika i učitelja, koji svakom dovikuje: *Ako želiš mnogo učiniti za Boga i bližnjega, a ti budi ponajprije svet, budi usko sjedinjen s Isusom u Presv. Sakramentu, s Isusom raspetim, budi kao dijete poslušan namjesniku Kristovu, sv. Ocu Papu!*

F. Mašić D. I.

EUHARIST. KONGRES U OGULINU DNE 19. LIPNJA.

Za ovaj se kongres čine velike priprave. Zar ljubavi k euharist. Kralju raspaljuje pripravni odbor. Imade nade, da će potpuno uspijeti. Narod iz svih krajeva senjsko-modruške biskupije i iz drugih biskupija sprema se da uzveliči tu proslavu. Kongres traje samo jedan dan tj. 18. lipnja uvečer do 19. popodne sa teoforičkim obhodom. Legitimacije izdaje župni ured u Ogulinu. Dodite poklonimo mu se!

Za katoličku štampu! Blagdan sv. Petra i Pavla dan je katoličke štampе! Budimo svi apostoli prave katoličke štampе! Žrtvujmo što više možemo, da se katolička štampa što više raširi u našem narodu.

BUDI APOSTOL MOJEGA SRCA...

Mladiću na razmišljanje.

— Prijatelju mladi, ovo je mjesec Mojega Srca... Dodi u blizinu Moga svetohraništa, u sjenu Moga tabernakula. Dodi, da te nadahnem velikim mislima, napunim velikodušnim željama; dodi, da ti saopćim velike osnove, što ih imam s tobom.

SINKO, PODI ZA MNOM!

— Gospode, drhćem pred svetošću Tvoje prisutnosti: grijesi su moji protiv mene vazda...

— Ja sam Ljubav, Ja sam Milosrđe, Ja sam Jaganjac, koji oduzima grijehu svijeta: uzdaj se!

— Tvoja me milostiva ljupkost razoružava, Gospodine! Evo me, evo na grješnim koljenima ničice pred Tobom, evo me, premda sam Ti se toliko puta oglušio. Daj, da Ti bar ovog puta budem vjeran, potpuno vjeran. Neka mi u tome pomogne, neka me rasvijetli Tvoj sveti Duh: Veni sancte Spiritus: Dodi Duše presveti...

— Ti znaš, Sinko, kakav je moderni svijet. Kako je raskršćanio javni život, kako je iz njega istisnuto zakone Moje ljubavi, što sam je donio na svijet. Zato u javnom životu i bere one strašne plodove, na koje se svi danas tuže: medusobno nepovjerenje, zavist, mržnja, strah od rata, kriza, kriza za krizom... Blagi zakon Moje ljubavi nastoje istisnuti iz tih obiteljskih ognjišta. Nažalost, kod nerijetkih je to već i uspjelo, i obitelji su brzo počele da se suše i venu: ohladila je ljubav roditelja među sobom, iščezavat počelo štovanje djece prema onima, koji im život dadoše; jer se nije poštovao zakon Moje ljubavi, pustima ostalo mnoga ognjišta, bez potomstva, bez djece.

I pojedinci zaboraviše na ljubav Boga, koji je njih radi, svakoga od njih radi došao na svijet, umro za njih, iza smrti ostao s njima u bezbrojnim hostijama kugle zemaljske. I jer su ga zaboravili, oni su prazni, strahovito prazni, lutaju poput barke bez jedra i kormila...

— Gospode, riječi su Tvoje istina živa. Toliko puta su se i na meni obistinile: kad god sam se udaljio od Tebe, od Tvoje ljubavi, uvijek sam čuo neku pustoš u duši, postajao sam hladan i na hladnoću sam nailazio... Htio bih, Gospode, da zapalim sebe, da zapalim svijet Tvojom ljubavlju, jer ona je jedina kadra da usreći dušu, da usreći svijet... Htio bih... no kako, čim...

— Evo, sinko, velikoga sredstva: *Pobožnost prema Mome ljubavi punom Srca*. Tu sam pobožnost pridržao za ova moderna vremena, u kojima je tako ohladnjela ljubav. Ona ima da zagrije mrzlo čovječanstvo, unese u nj božanske topline i mira, Božjega mira...

No ta će pobožnost donijeti to više ploda, što veći bude broj apostola mojega presvetoga Srca. Na poseban sam način za to veliko djelo izabrao članove Moje Družbe — Družbe Isusove.

Isusovcima sam povjerio tu misiju, da na poseban način upoznaju, goje i prošire tu pobožnost. Evo što sam o tome objavio svojoj vjernoj službenici, učenici mojega Srca, svetoj Margareti Alakok. U njenim listovima možeš da čitaš:

»Presveto Srce mnogo očekuje od vaše svete Družbe i ima s njome velike namjere«, tako sv. Margaret u listu o. Croisetu, Isusovcu. A na drugom mjestu: »Ovo Presveto Srce vruće želi, da Ga oci Isusovci naročito upoznaju, štuju i ljube.« »Sve svoje svjetlo treba da traže u praizvoru presvetoga Srca.«

»Ocima je Isusovcima pridržano, da poznatim učine vrijednost i korist toga predragocjenoga blaga, koje je to neiscrpljivo

vije, što se više iz njega crpe. Ono se nada, da će Isusovci svim svojim silama raditi oko toga, kako bi se proširilo Njegovo kraljevstvo u srcima.«

To su eto nakane Mojega Srca s Družbom Isusovom. Njoj sam na osobit način povjerio to vrelo spasa za ljude tvojih suvremenih dana. Isusovcima sam u tu svrhu obećao i velikih, izvanrednih milosti. Učenica je Moja zabilježila:

»Presveto Srce će izliti preobilje svoga blagoslova i svoje milosti na Družbu Isusovu. Ta pobožnost prema presvetome Srcu učinit će Isusovce vrlo moćnim u nebu i uzdignuti će ih u nebeskoj slavi više negoli išta drugo, što su u svom životu mogli da učine.« — »Presveto Srce, to vrelo svakoga blagoslova i svake milosti, blagoslovit će njihove apostolske rade u toj mjeri, u kojoj budu oni ispunjali Njegove želje, ito tako bogato, da će oni proizvoditi plodove, koji daleko nadilaze sve njihovo nastojanje i sve njihove nade.« — »To će presveto Srce tako obilno izliti slatku uvjerljivost svoje ljubavi u njihove riječi, da će one poput mača dvoresca prodirati i u najokorjelija srca i privesti ih ljubavi presvetoga Srca; a i najpokvarenije će duše tim sredstvom biti ganute na spasonosnu pokoru.« — »Na taj će način presveto Srce u obilju izliti svoje božansko blago na Družbu Isusovu.«

Družba je odgovorila Mojemu pozivu, ona se stavila u službu Mojega Srca, ona se sva posvetila Mojemu Srcu, i zato sam tako obilno i blagoslovio njenu djelatnost, njen apostolat.

Sinko, ako iskreno hoćeš da pomognes bijednom čovječanstvu, da usrećiš duše, postani apostolom Mojega Srca, stupi u Družbu Isusovu.⁽¹⁾

S. T. Poglajen D. I.

(1) Koji osjećaju poziv za Družbu Isusovu, neka se obrate na adresu: Vlč. o. Provincijal D. I., Zagreb I/147, Palmotićeva ul. 33. Iza svršene srednje škole primaju se u novicijat, a iza IV. razreda srednje škole u Malo Sjemenište u Travniku.

SVETKOVINA PRESV. SRCA ISUSOVA U ZAGREBU.

3. lipnja svetkovina je presvetog Srca Isusova. Svi se katolici vesele tome danu s više razloga, a poglaviti je taj: že i javno počastiti Srce svog najvećeg dobrotvora. Ova je svetkovina tako omiljela svemu hrvatskom narodu, da mnoge župe svetuju taj dan kao pravi blagdan. U tome se ističe naš bijeli Zagreb. Svetište je tu Srca Isusova cito dan puno uzornih vjernika.

Kako drugdje, tako i u Zagrebu, vanjske su svečanosti prenesene na nedjelju — 5. lipnja. Tada će doći brojne skupine ljudi iz grada, bliže i dalje okolice, da se pričeste, ujutro slušaju propovijed, popodne pouku i učestvuju u velikoj procesiji. Tako su se lani amo sabrali katolici iz Križevaca, Graca, Vrbovca,

Dugog selo i Sesveta, Krapine, Krapinske Toplice, Zaboka, Marije Bistrice, Zlatara, Zaprešića, Siska, Velike Gorice, Odre, Sv. Klare, Kravarskog (osobito), Rečice, Karlovca, Mahićnog, Jastrebarskog, Pušća, Bistre, Brdovca, Podsuseda, Sv. Nedjelje, Stenjevca, Remeta, Stupnika, Šestina, Vrapča, Čučerja, Granešine, Markuševca. Župe su oko Zagreba došle u procesiji, a jednako i gradskе župe sv. Marka, Ivana, Petra, Blaža i sv. Marije. Divno je to bilo, kada se preko 10 tisuća ljudi javno na Zrinjevcu pred Svetotajstvom posvetilo Božanskom Srcu.

To će se obnoviti u još većem slavlju i ove godine 5. lipnja. Pozivam stoga sve prijatelje i štovatelje Srca Isusova iz navedenih i drugih župa, iz bliza i daleka, da taj dan pohrle u Zagreb i u Svetištu i kod procesije iskažu Bogu dužnu čast.

Potpisani se pobrinuo, da i ove godine svi vanjski učesnici dobiju na svim vlakovima popust za polovicu cijene. U sakristiji Svetišta dobit će legitimacije.

A. Alfirević D. L.

upravitelj Svetišta Srca Isusova u Zagrebu.

MILOST PRESVETOG SRCA.

Čudesno ozdravljenje.

U Piacenzi živi djevojka Cezarina Gvenzi; podrijetlom je iz Ravene. Ona je pred Tijelovo 1931. teško oboljela od upale pluća na obje strane. Liječnici su izgubili svaku nadu i mлада je bolesnica primila sv. sakramente.

Bilo je uoči Tijelova. Sutradan će proći procesija sa Svetotajstvom upravo ispod njezina prozora. Majka upozori svoju kćerku, kako ljudi kite na ulici za sutrašnju slavu.

Mati i kćerka molile su Isusa za zdravlje.

Osvanuo je lijepi dan. Procesija već ide ulicom. Tad će matka svojoj kćerci:

— Isus ide, Cezarino. Hoćeš li, da ti krevet primaknem k prozoru, da uzmognesh vidjeti presvetu Hostiju i primiti blagoslov?

Bolesnica je pogleda i reče odlučno:

— Želim vidjeti Isusa! Ali ne s kreveta, nego obučena!

Mati ušuti i na kćerkin zahtjev donese odijelo i dozva supruga. Podupru je i dovedu do prozora. Cezarina dohvati latice cvijeća, baci ih prema Svetotajstvu i zaviče iz sveg srca:

— Isuse, sine Davidov, smiluj mi se! Ljubim te, Isuse, i vjerujem, da ti sve možeš!

I kad je procesija prošla, tužni roditelji svoju bolesnicu opet polože u krevet. I nehotice im se ote vapaj: »Što će sada biti?« Bolesnica ih utješi, neka se ništa ne brinu, jer će je Srce Isusovo ozdraviti. To reče i domala zaspri. Iza jednoga sata mati izmjeri bolesnici toplinu i mjesto 39.8 stupnjeva nade samo 37.4. Te je ve-

čeri došao liječnik. Roditelji su šutjeli i mirno čekali, da liječnik pregleda njihovu kćerku. Taj će vas začudeni:

— Sto se ovo dogodilo? Pluća su sasma zdrava! Čujte, kako zdravo odjekuju!

Liječnik ne reče dalje ništa o ozdravljenju, nego da će opet doći. I došao je i pregledao Cezarinu; dapaće je iza nekoliko dana pregledao na Röntgenovu aparatu. I tu je našao, da su pluća zdrava.

Sretna je Cezarina svakome pripovijedala i sada to opetuje, da ju Presveto Srce Isusovo milosno ozdravilo. Slava božanskom Srcu!

A. A.

ZDRAVO MAJKO.

Prijevod latinske crkvene pjesme.

Zdravo, Majko sve milosrdnosti,
Majko Božja i Majko blagosti,
Majko nade i Majko milosti,
Majko puna nebeske radosti!
O Marijo!

Zdravo, diko koljena ljudskoga.
Zdravo, Djevo, viša od ikoga,
Ti si svijeta čast djevičanskoga,
Ti u raju prva si do Boga,

O Marijo! Zdravo.

Djevo Majko, puk ti tvoj klikuje,
Sin, što zdesna Ocu svom vjekuje
I što nebom i svijetom kraljuje,
Covjek posto u tijelu tvomu je,

O Marijo! Zdravo.

Bog je tebe divnom učinio,
Tako smjernu on te uzvisio,
On te milu sebi zaručio,
Tebi ravne nije već stvorio,

O Marijo! Zdravo.

Tješi, Majko, nas, što te kličemo,
Djevo, daj da radošću sinemo,
A kad suznu dolino prodemo,
Daj, da u raj k tebi se vinemo,

O Marijo! Zdravo.

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI K SRCU ISUSOVU.

Sv. Margareta M. Alacocque. U samostanu.

Tek što je mlada kandidatka ušla u red Pohoda Marijina u Parayu, uvidješe odmah njezine poglavarice, da je ta duša zaronila u znanost svetaca kud i kamo dublje od početnica u redovničkom životu. Kad je ona stoga, držeći da ne zna razmatrati, zamolila učiteljicu, da je pouči u tom, reče joj ova: »Postavi se pred Gospodina kao platno pred slikara.« I Gospodin otkri svojoj učenici, da je to platno njezina duša, na kojoj će on naslikati, što ga je već molila: svoj patnički život. Božanski Umjetnik izvodi svoju nakanu obasipajući svoju odabranicu u tjehama, trgajuci je od stvorenja i izgarajući je sve jačim žudnjama za križem.

Utjeha. Bog privlači k sebi bez prestanka njezinu dušu; molitva joj je tako mila, da se i po noći u postelji čitave sate moli. Kad se u čemu nadvrlada, osjeća nebesku slatkoću. Kad 6. XI. 1672. za-vjetova siromaštvo, čistoću i poslušnost, bi joj »kao zaručnici na Taboru...« Božanski joj Zaručnik daje da osjeća njego u nazočnosti. »Gledala sam ga, osjećala ga uza se i slušala mnogo bolje nego se to može tjelesnim osjećajima...« Isus združuje njezino srce »kao mali, crni trun« sa svojim, što je »sjajnije od sunca«. Serafi je pozivaju, da s njima pjeva Bož. Srcu, sklapaju s njom ugovor, po kojemu će ona imati dio u njihovoj ljubavi prema Gospodinu, a oni u njezinoj. Pred Presv. Sakramentom ostavlja ona svoje srce, a Isus joj kaže: »... ja ću ti biti mjesto srca... Jesi li izgubila kod zamjene, što si je učinila sa mnjom predavši se posve meni...?« Iza tih joj riječi osjeća duša takav radosni zanos, da joj je kao da će se rastati s tijelom.

Kad se tuži, što Gospodin daje njoj tolike radosti, a sam je tako strašno patio, veli joj: »Pusti me da činim svaku stvar u svoje vrijeme. Zasad si igračka moje ljubavi...« Kasnije za duh. vježba 1678. kaže joj: »Jedi i nisi sa stola mojih slatkih užitaka, da se okrijepiš i srčano stupaš, jer ti valja proći dug i hrapav put...« Najmudriji Odgojitelj pripravlja je svoju učenicu Taborom za Kalvariju, slatkocom za gorke i nebrojene muke, što su je čekale. Nema je gorčina, što on oštro traži:

Trganje od stvorova. Zar je tako visoko uzdignuto srce moglo i u samostanu još prianjati za koji stvor? Slabost ljudska ne ostavlja ni svetaca, barem ne odmah pri početku uvišenog im putovanja. Sestra Margareta Marija osjećaša kao novakinja neku odveč naravsku sklonost prema jednoj drugarici. Božanski Prijatelj oštro ustaje protiv toga čuvstva veleći joj, da on ne će podijeljena srca: ne povuče li se ona od stvorova, povući će se on od nie. I novakinja se junački bori protiv te sklonosti više mjeseci i svladava je napokon.

Gospodin joj je rekao: »Prevelika me je moja ljubav navela, da ti budem učiteljem, da te učim i obrazujem na svoj način i prema svojim nakanama... Ako sam blag prema tvojim slabostima,

ne će biti manje strog i točan popravljajući i kažnjavajući tvoje nevjere.« I već prije: »Kad pogriješiš, čistit će te patnjom, ne učiniš li toga pokorom. Ne će ti zato oduzeti svoje nazočnosti, ali će učiniti, da ti ona bude na muku.« I Gospodin vrši svoje obećanje: ljuto je kažnjava radi kakva malog samoljublja, kakve sitne taštine, pa nema muke, koju ona ne bi radije podnijela od njegove nazočnosti u časove, kad bi počinila koju takvu pogrešku. »Sve je trpjelo u meni bez ikakve utjehe... pa sam katkada govorila u svojoj gorkoj boli: O kako je strašno pasti u ruke Boga živoga!«

Gospodin je njezina r a d o s t i njezina m u k a , on je trga od ljudi, od samoljublja, od želje za utjehom njegovom; on je učiće isto j ljubavi, t. j. da ljubi njega radi njega sama, a ne radi darova, što joj ih daje. On je od časa do časa tješi i veseli, da je odmah potom zaroni u gorčinu, da je što bolje očisti, da načini od nje »svetište, u kojem će njegov oganj gorjeti bez prestanka.« On joj šalje sve teže križeve, on čini da joj srce muči vazda sve to veća

Žudnja za križem. Gospodin ju je od početka redovničkoga života napunio »žarkom željom da njega ljubi i pati.« Kad ona vapije: »Što, moj Bože, zar ćeš me ostaviti uvijek bez trpljenja?« pokazuje joj on veliki križ sav pokrit cvijecem i uvjerava je, da će cvijeće pomalo otpasti i ostati samo trnje. I to joj zanosi dušu mjesto da je prestraši. Njezina je žeda za patnjom tolika, da joj »preteške tjelesne boli donose najveću utjehu, jer joj malko olakšavaju žarko čeznuće za trpljenjem.«

Da ne govorimo o čestim njezinim bolestima, o mukama, što joj ih znao zadavati zli duh, o nezgodama kao onoj, kad joj je željezna ručica kotača na dvorišnom bunaru izbila viže zubi i istrgla oveći komad mesa na licu, istaknimo tek po koju od silnih njezinih unutrašnjih patnja. Tek što je ušla u samostan, iskušavaju je tako, da je tjeraju od mile joj molitve nalažući joj da vrši različne druge poslove. Ona se smjerno podlaže pjevajući bezazlenu pjesmicu, što ju je sama složila:

Što više ljubit krate mi,
To više gorim za Njega,
Nek biju me i dan i noć,
Oteti meni ne će Ga,
Što jače trpm, to me On
Sve življe vuče k Srcu svom!

Teška joj muka snade srce, kad joj biše odgodeni zavjeti. Sestre nisu imale ništa protiv nje, njezina im je duboka krepst bila očita. Ali ih je smetao i zvanredni put, kojim je Bog vodio njezinu dušu. U red od Pohoda, činilo im se, ne pristaje osoba, što je tako nenalična na druge. Nisu li to obmane, ta njezina trajna i uska drugovanja s Gospodinom? I novakinja uzdiše: »Jao, Gospodine, ti ćeš biti križ, što će me otpustiti!« »Reci poglavarići, odvrati on, »nek se ništa ne boji, ja jamčim za te.« Kad poglavarića ču izjavu Gospodnju sestri Margareti: »...Ja sam zadovoljan, da više slušaš volju poglavara nego moju, kad ti budu za-

branjivali činiti, što ti ja naredim,« nesto zapreke i svi glasovaše, da joj se dopuste zavjeti.

Pati od »svetosti Pravde« i »svetosti ljubavi«; muku od ove posljednje trpi za duše u čistilištu, dok prvu snosi za grješnike, načrtočito za duše posvećene Bogu. »Nisam nikad ništa tako bolno osjetila,« veli ona, »ko ovu s v e t o s t p r a v d e, koja se tako strašno utisne u dušu, da bi se ona radije bacila u sve moguće muke . . . nego da se pokaže pred svetostima Božjom samo s jednim grijehom. Duša nalikuje na zavrelo ulje, koje prodire u srž kostiju i čini tijelo neosjetljivim za svaki drugi bol, pače joj se ovaj čini više okreponjem nego patnjom . . . S v e t o s t l j u b a v i prouzrokuje isto tako velike muke . . .«

Ranjavaju je patnje Gospodnje. Jednom joj on otkriva svoje probodeno Srce i veli: »Evo rana, što ih dobivam od svog izabranoga puka. Drugi su zadovoljni, što udaraju moje tijelo, ovi napadaju moje Srce, koje ih ljubi bez prestanka.«

Djev. dr. S. I. u Ćereviću — Srijem.

Prinukana željom Spasiteljevom kleći pred drugaricama i izjavljuje, da joj je voljom Božjom naređeno, neka naknaduje za njihove pogreške. Sam Bog zna, koliko je imala da prepati zbog toga njezina osjetljiva duša. Nesavršenije ju sestre napadaju, pripisuju njezina videnja davlu, govore, da je opsjednuta, škrope je blagoslovjenom vodom . . . »Ali Onaj, koji me je opšio, ne pobije, već me privi još jače k sebi veleći: — Ja ljubim blagoslovljenu vodu, meni je tako mio križ, da ne mogu odoljeti a da se usko ne zdržim s onima, koji ga nose kao ja i od ljubavi k meni. — Te riječi tako užegoše u mom srcu želju za trpljenjem, da mi se sve, što sam pretrpjela, učini kao kapljica vode . . .«

Ona zato tako čezne za poniznjem i križem, jer je to nosi k poniznomu Srcu Isusovu, gdje je njezino središte, njezin mir. Stoga nije nikad zadovoljnija, nego kad je »slična svomu raspetom Zaručniku.«

Točno se eto ispunilo, što je svetici obećano u viđenju Presv. Trojstva. »Činilo mi se, da mi vječni Otac daje vrlo veliki križ pun trnja i okičen svim drugim oruđem Muke, i veli mi: — Evo kćeri, dajem ti isti dar kao svomu Sinu. — A ja će te, reče mi

Gospodin Isus Krist, pribiti na nj kao što sam sâm bio pribit i bit
ću ti vjeran drug. — Treća mi od tih presvetih Osoba reče, da je
ona sama ljubav i ona će sve dovršiti čisteći me... « Ispunilo se
na vlas, što joj reče Gospodin: »Primi kćeri križ, koji ti zasadujem
u srce, da budeš raspeta u svim stvarima, imaj ga vazdu pred oči-
ma i nosi ga u naruču, t. j. grli ga s ljubavlju kao najdragocjeniji
zalog moje ljubavi, što ti ga mogu dati u ovom životu...«

Nastavit će se.

Milan Pavelić D. I.

U PRESVETOM SRCU.

Glasoviti slikar Hipolit Flandrin bio pozvan, da uresi slikama crkvu sv. Petra u Nimvegenu u Holandiji. Pobožnom i duhovitom slikaru pala na pamet lijepa misao: On će pri slikanju lika Spasiteljeva zapisati u svete rane, osobito u ranu Presv. Srca svoje ime, ime svojih roditelja, ime brata i sestre i svih prijatelja i zna-
naca.

Lijepo je, što je slikar zapisao ova imena u rane Isusove, osobito u ranu Presv. Srca. Ali to je Srce bilo samo naslikano. Međutim Isus je obećao sv. Margareti, da će zapisati u svoje živo Srce sve one, koji budu štovali njegovo Srce i ovu pobožnost širili.

Želite li i vi biti upisani u Srce Isusovo?

F. M.

NEDJELJA LJUBAVI PREMA BLIŽNJEMU.

Spasitelj je tri godine javno naučavao. Kad bi cijelu njegovu nauku saželi u jedno, dobili bi onu zapovijed, za koju je on sam rekao, da je prva i najveća: Ljubi Boža nadam sve, a bližnjega kao samoga sebe. Sretnih li nas, kad bi se držali ove zapovijedi! Onda ne bi pisac (Pierre l' Ermité) ovo napisao: »Kad bi ovu zemlju poput spužve izmikati mogli, iz nje bi curila krv i suze.«

Ljubav Božja i ljubav prema bližnjemu daje mir, sreću i zadovoljstvo. Zar nije malena Palestina oživjela novim životom, kad se Krist pojавio i dao sâm primjer najveće ljubavi? Sama njegova pojava prožeta ovom ljubavi prema Bogu i bijednome čovjeku tako je djelovala na Petra i Andriju, pa Jakova i Ivana, da ostaviše odmah svoje mreže i svoj dom i podože za njim na njegovu riječ: »Slijedite me.« Šta je držalo onu množinu naroda, da gladni i žedni slušaju u pustinji propovijed Isusovu? Da nisu možda predosjećali, da će im dati sebe, Ljubav? Zašto nevina dječica bez straha dolaze k njemu i dadu se od njega milovati? Zar nisu i ona osjećala, da ih on ljubi više od majke? Kako to da grješnica Magdalena donaša dragocjenu mast i maže noge

Onome, koji će joj biti sudac? Zar nije i ona osjećala, da on ljubi grješnika i neće da propadne, već da se spasi? Kako to da je Petru dostatan jedan jedini Spasiteljev pogled, pa da gorko zaplače i ōkaje, što je zatajio učitelja? Ganula ga ljubav Kristova, koja svakome i sve opršta.

Taj Krist, koji iz ljubavi prema nama prima smrt na križu, Krist, koji nam se daje za dnevnu hranu u sv. Prica, mogao je reći: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe. Ovu su zapovijed širili apostoli među svoje stado. Znademo, da je sv. Ivan pod starost, kad je već iznemogao, govorio svaki puta samo ovo: Dječice moja, ljubite se među sobom.

Sv. je Crkva oduvijek polagala veliku važnost na ovu zapovijed dajući sama primjer ljubavi prema bližnjemu. Ona se oduvijek brine za siromahe, za zapuštene, za bolesne i bijedne. Sv. Crkva daje uvjek novih pobuda, da se vrši ta zapovijed ljubavi. Nije tome davno, da je sv. Otač Papa Pio XI. u svome apostolskom pismu o ekonomskoj krizi, nezaposlenosti i potreboj dobrotvornosti pozvao svakog pojedinog na »vojnu ljubavi« prema bližnjemu. Sta više, sv. Crkva upućuje i u sv. Misi na zapovijed ljubavi. Misni je obrazac pete nedjelje po Duhovima (dne 19. lip.) opet jedna takva snažna pobuda.

U poslanici ove nedjelje govoriti nam apostol Petar: »Predragi! Budite svi složni, milostivi, bratoljubivi, milosrdni, ponizni. Ne vraćajte zlo za zlo, ni psovku za psovku, nego nasuprot blagosiljajte, jer ste na to pozvani, da baštinite blagoslov.«

Zamislimo se malo u tu poslanicu. Šta želi od nas sv. Crkva preko sv. Petra? Ona želi, da budemo složni. Složni u molitvi, složni u ljubavi. Jedan je Otač nebeski, Krist je naš Spasitelj i naša slava, mi smo svi braća i sestre i molimo se zajedno Ocu kod sv. Mise.

Kad smo u molitvi složni, treba da smo i u životu složni, kao dobroj porodici: kad je jedan bolestan, svi trpe. Moramo bratiški da živimo. Moramo se podnašati, jedan drugome rado opratišati, rado popuštati. Budimo ponizni i skromni. Ako nam tko god učini kakvo zlo, ne vraćajmo odmah, naprotiv, ugledajmo se u Krista, koji je na križu molio: »Oče, oprost i mi!«

Dalje nam kaže poslanica: nego Gospodina Krista svedite u srcima svojim. Kao što smo u ljubavi složni, povezani, tako treba da smo povezani s Kristom. Krist stanuje u našem srcu kao u crkvi. Kao što crkvu držimo svetom, tako moramo držati svetom i crkvicu svoga srca. Ne smijemo je grijehom oskvrnuti, a napose ne grijehom proti ljubavi bližnjega.

U evandelju ove nedjelje čujemo, šta Spasitelj misli o tome griješu: »U ono vrijeme reče Isus učenicima svojim: Ako ne bude pravednost vaša mnogo veća nego li književnika i farizeja, ne ćete ući u kraljevstvo nebesko. Čuli ste, da je kazano stari-

ma: Ne ubij, a tko ubije, bit će kriv sudu. A ja vam kažem, da će svaki, koji se srdi na brata svoga, biti kriv sudu.

Spasitelj upozoruje na zakon Staroga Zavjeta, koji veli: Ne ubij. Taj zakon vrijedi i za Novi Zavjet, za Crkvu, ali kod pravog kršćanina ne će ta zapovijed doći u pitanje, jer kršćanin ne ubija. Ali ipak imade grijeha, koji se mogu sa ubojstvom usporediti, a to je mržnja, neprijateljstvo.

Dalje veli Isus: »A tko reče bratu svome »raka«, bit će kriv skupštini. A tko reče »budalo«, bit će kriv paklju ognjenome.« Gospodin nije namjeravao odrediti posebne kazne za griešnu srdžbu i njezine izljeve, nego nas je poučio, da je već srdžba kažnjiva pred Bogom. Prilagodivši se židovskom kaznenom postupku upozorio je, da postoje razni stupnjevi srdžbe i prema tomu veći ili manji grijesi, veće i manje kazne, a nepomirljivima prijeti vječnim mukama.

Spasitelj još nije gotov sa svojim ozbiljnim govorom. On dalje nastavlja: nebeski Otac ne će žrtvu od onoga svog djeteta, koje živi u neprijateljstvu s bratom svojim. Gospodin to veli u slici: Židovima je bilo zakonom određeno, da žrtvuju u hramu od prvih plodova i od prvenaca stoke. Zato veli Isus: »Ako dakle prineseš svoj dar na oltar i ondje se sjetiš, da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ostavi ondje svoj dar pred oltarom i idi te se pomiri prije s bratom svojim, pa onda dodii i prinesi svoj dar.« Razumijemo li, što nam danas Krist-Ljubav govori preko sv. Crkve? Gospodinu je mržnja i neprijateljstvo kao ubojstvo. Nebeski Otac ne će da ima veze s onim, koji je nepomirljiv. Ukratko neprijateljstvo i mržnja isključuju iz zajednice s Kristom.

Kad u današnjoj sv. Misi podemo na sv. Pricest, onda se sjetimo ove Kristove pouke. Ne, mi ne ćemo, da nas Krist isključi iz svoje zajednice. Naprotiv: »Za jedno sam molim, Gospode, samo to ištem, da stanujem u domu Gospodnjem.« To je pričesna molitva današnje Mise.

Tako sv. Crkva u misnome obrascu pete nedjelje po Duhovima ponavlja nauku Kristovu: Ljubi Boga i bližnjega. Kako vršim tu zapovijed?

Prev. B. J.

ŠTO SU MI DONIJELE DUHOVNE VJEŽBE?

— Što, ja da idem u duhovne vježbe, ja veseli đak? Za tako šta nemam volje. Sigurno, molitva je nešto dobro, ali samo toliko, koliko je nužno, a ne odmah par dana se moliti kao u duh. vježbama.

Takve mi se misli, i još mnogo sličnih nametale, kad me pozvaše, da podem na tečaj duh. vježbi, jer da mi sigurno ne

će škoditi. U tom me još utvrđivali moji drugovi — baš ne najbolji — i tako se sve više uvećavala moja odbojnost od duh. vježba.

Pa kako da sam ipak pošao? Nisam htio razalostiti svoju vrlo pobožnu majku. Mogu posve otvoreno reći: Nisam išao s ružičastim osjećajima.

Napokon dodoh u dom duh. vježba. Na stepenicama me sretne prijazan o. Isusovac, voda duh. vježbi. Ljubezno me pozdravi i povede u svoju sobu. Pitao me koješta. Napokon dodosmo i na duh. vježbe. Sad mi se duh. vježbe pričinjale posve drugačijima, nego li sam ih zamišljao. Otac me se prijatno dojmio; i više nego što sam htio. No upravo mi je to imalo biti od nemale koristi.

Naveče u 8 s. bio je uvodni govor. Vrlo lijepo, mislio sam si, to se dade podnijeti. Kad sam kasnije u krevetu ležao, stvorih odluku: kad već moram da učestvujem u tečaju, nastojat ću, da sa svoje strane dobro sudjelujem. S tom mišlju i usnuh.

U zoru me probudi zvonce. Brzo sam se odjenuo i uredio. U 8 $\frac{1}{2}$ s. prvo predavanje: *Tko je Bog?* Zašto sam na svijetu? Otac je govorio vrlo jasno. Posve me predobio za duh. vježbe. Tako se mijenja mlada čud.

»Spasi svoju dušu« počeo je voda svoj drugi govor. I tad nam je govorio tako uvjerljivo, da smo bili svi potreseni. Slijedeći govor — dnevno ih je obično četiri — protekoše slično. Govorilo se o najvažnijim pitanjima uvjerljivo i jasno.

Idući naveče na počinak promišljao sam, što sam sve dobro čuo i kako je netočan bio moj sud o toj stvari.

Osvanu i drugi dan tečaja i doneše sa sobom bezbroj milosti. Razmatrasmo o grijehu, njegovoj biti i kazni. To su muke! Dručije nego što se o tom u svijetu misli.

Popodne smo imali prilike za ispovijed. Ja sam se istom podveče odlučio. Prilično pokunjen podoh do sobe ispovjednikove. Ne mogu više točno reći, koliko sam puta došao do praga i vratio se. No znam, da sam iza dugog oklijevanja pokucao i ušao.

Ne potraja dugo i ja stanem govoriti. Prepuno srce mora sve izreći, samo kad je na pravom mjestu. I tako sam u suzama ispovjedio svoju prošlost. Moj je razgovor bio dug i težak. Ali isplatio se. S kakvim sam blaženim osjećajem ostavio njegovu sobu! To je neopisivo. Od radosti i blaženstva pjevalo mi srce jedan *Tedeum za drugim*.

Treći dan primih sv. Pričest, ali ne bez osjećaja i nemarno kao prije, već s pravom nutarnjom pobožnošću. I kad su već svi izišli, ja sam još dugo ostao u kapeli. Već davno nisam tako molio. Zahvaljujući i moleći jurišao sam na nebo.

Kad sam se sutradan vozio kući, bilo mi tako lako, kao da ću poletjeti. Moji su osjećaji bili tako sveti da ih drugima ne mogu opisati već samo zaželjeti. U par riječi kazujem, što su mi ove svete vježbe donijele: Dušu čistu ko u djeteta. **L. K.**

OBITELJ PO SRCU ISUSOVOM.

Mi živimo u vrijeme rastvaranja i raspadanja. Cijeli svijet se glode i svada kao nikada. U Aziji se do pred par dana ratovalo najvećom žestinom, a i sadanji mir je samo vatra pod peplom, koja će za koji čas planuti novim plamenom.

Propadaju i poduzeća, koja su slovila kao najjača i najsigurnija, materijalna bijeda biva sve veća. No od svega je najžalosnije propadanje i rastvaranje glavne košnice ljudskoga roda — obitelji. Veza između muža i žene biva sve slabija, a žrtva toga su redovito djeca. No »mudrost« današnjeg doba učinila je i to, da biva djece sve manje.

Dakako da stoga silno nazaduju i veliki narodi u broju, a kamo li neće mali narod kao što je naš hrvatski.

Kad bi se netko našao, koji bi spasio od propasti obitelj, taj bi spaso i čitav narod. O tome hoću da kažem par iskrenih riječi!

Hrvatsku obitelj može spasiti samo čvrsta vjera. Ne mislim time reći, da je sve drugo suvišno, već to, da je sve drugo tek drugotne važnosti ili drugim riječima: ni blagostanje, ni izobrazba, ni rodoljublje niti išta drugo ne će spasiti našu obitelj od propasti, ako s vemu ne prethodi čvrsta vjera.

Nerazrješivost i svetost ženidbenog veza i peta zapovijed Božja »ne ubij« jesu preduvjet dobre obitelji. O tome ne smije nitko da dvoji, u tome nema nikakva ma i najmanjeg popuštanja. O tome ne smije biti nikakve rasprave ni nagadaњa.

Vjernost do groba i veselo primanje djece iz ruku Božjih, to je znak, po kojem se poznaje prava kršćanska obitelj.

Toga nema bez čvrste vjere.

Zašto je dosta često naša vjera tako slaba i radi toga naša obitelj na tako labavom temelju kao da plovi na ladi, koja će svaki čas potonuti? Zato, jer si zamišljamo dragoga Boga tamo negdje vrlo daleko iza zvijezda, kako iz silne daljine gleda na

ovaj svijet, pa nam se u našoj slabosti čini, da On ne vidi svih naših nevolja te da je njegova pomoć predaleko, pa ne vjerujemo, da će nam na vrijeme stići.

To je sasvim krivo!

Bog je neizmjerno dobar, pa je stoga došao ne samo u našu blizinu već se upravo i nastanio među nama poslavši nam svog Sina, koji se rodio, živio i umro kao čovjek.

Bog je mogao i na drugi način popraviti Adamov grijeh a ne baš izaslanjem svoga Sina, ali je to učinio baš zato, da ga svojim ljudskim očima vidimo i ušima čujemo u svojoj neposrednoj blizini.

Osjećanje te Božje blizine jest vrlo potrebno, ako hoćemo da naša vjera bude čvrsta.

Evangelje nam lijepo pripovijeda, kako je Isus posvetio ženidbu u Kani Galilejskoj, kako je oštrosažao ne samo svaki nečist čin već i svaku nečistu misao, kako je strogo shvaćao bračnu vjernost, kako je ljubio djecu. Taj isti Isus je ozdravlja bolesne, hrani gladne i činio toliku dobra djela.

Ne smijemo zaboraviti, da je Isus ne samo pravi pravcati čovjek nego i svemogući Bog, koji i dalje visoko cijeni po svojim zapovijedima sklopljenu obitelj, i dalje voli djecu, liječi bolesne, hrani gladne i čini bezbroj dobrih djela ljudima.

Žar mislite, da Njegovo Srce nije danas isto onako dobro kao onda, kad je hodao po našoj zemlji?

Tu dobrotu Božju i veliku ljubav moramo imati uvijek na pameti!

Providnost Božja je predviđala današnja teška vremena pa je stoga po sv. Margareti Alakok uputila ljude na predobro Srce Isusovo, koje i dalje bije za bijedno čovječanstvo.

Kao da čuješ glas: Srce Božje i za te bije, ono za tebe drhcće i strepi, ono te ljubi i voli na tebi sasma razumljiv način, na ljudski način ali neizmjernom ljubavi i snagom a istodobno je Božanskom svemogućnošću kadro, da tu svoju ljubav pretvori u djelo, da pruži svaku potrebnu pomoć čovjeku! Na to treba da mislimo, pa ćemo znati, komu da otkrijemo svoja srca i u radosti i u nevolji.

Kad sve to primjenimo na naše obitelji, vidjet ćemo, kako smo sretni kraj svih svojih teškoča.

Zaštitnik, pokrovitelj, otac, najbolji prijatelj naše obitelji jest Isus — i to onaj, čije Srce za nju bije. On je Bog, pa je stoga i Njegovo Srce Božansko Srce.

Zar ćemo se uz takvog zaštitnika bojati malo većeg broja djece, kad znamo, da je naša obitelj pod zaštitom Onoga, koji daje, da zemlja rađa žitom i svakom drugom hranom? Zar ćemo mrmljati protiv bolesti i drugih neprilika, kojih ima u svakoj obitelji dosta, kad znademo, da mučeći se za djecu ugadašmo svome

Bogu, koji je postavio dijete pred sve ostale i velikom ljubavi rekao: »Ako ne budete kao djeca, ne ćete ući u kraljevstvo nebesko!«?

Za svaku kršćansku obitelj, kojoj je osobito u današnje vrijeme vrlo otešan život uslijed velike materijalne bijede, mora biti glavno pravilo, da si osigura potporu Božanskog Srca Isusova, toga našega najjačega, najbogatijega a k tomu i najboljeg saveznika.

Dakako da o tome ne može biti govora u obiteljima, gdje se vrijedaju temeljne zapovjedi Božji. Tko ubija porod, tko ne poštuje bračnu vjernost, tko ne uzgaja djecu za Boga, taj ne smije računati na dobrotu Srca Isusova, dok svog grjeha ne okaje i svog života ne popravi.

No neka nitko ne misli, da će ga mimoći sve neprilike. Nije glavno to, da budemo bez neprilika već to, da iz njih konačno ipak proizade korist za našu dušu, a potpuni račun učinit će dragi Bog s nama tekar na drugome svijetu. Svaka neprilika koja nas je dovela bliže Bogu, našoj konačnoj svrsi, nije neprilika već sreća za nas.

Ne smijemo naime zaboraviti, da smo rođeni za visoke ciljeve, za sretnu vječnost, a u nju ćemo sigurno doći slijedeći nauk Isusov i primajući Njegovu pomoć, koju nam neprestano nuda govoreći: »Dodite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni!«

Sretnoga li onog, koji toga visokog dobročinitelja u krugu svoje obitelji časti i poštuje, i koji svoju djecu i sebe Njemu posvećuje! Taj će osjetiti dobrotu svog Božanskog prijatelja, osjetit će sa cijelom svojom obitelji sreću, koju može da pruži samo predobro Božansko Srce Isusovo.

Dr. Ciril Brajša, a d v o k a t.

KRSNO IME.

Majka rodila dijete, te je željela, da ga što prije ponesu u crkvu na krštenje. Otac odredio, da će novorodenče nositi djeđovo ime — Jakov. Pozvali rodaka Alojzija za kuma. Prije nego su krenuli put crkve, zapita kum oca, koje će se ime dati djetetu na krštenju. — Jakov, odvrati otac.

— Jakov je starinsko ime. Sada se nadjevaju nova imena. Dosta sam putovao po svijetu, te čuo lijepa, zvučna imena. Najmilije mi je ime Rubens.

— Je li Rubens svetac?

— Nije svetac, ali je znameniti slikar.

— Čast i poštjenje njemu i njegovim slikama. Ne marim zato, hoću da se držim kršćanskog običaja. Naši su stari, dobri kršćani, nadijevali svojoj djeci imena apostola, mučenika, svetaca i svetica Božjih.

— Sada nije tako.

— Nažalost!

— Ti ne znaš, što je lijepo. Žena gospodara, kod kojeg sam radio, dala svojoj kćerki ime — Jasna.

— Ispravnije bi bilo, da ju je nazvala Oblačna ili Oluja, jer su ženske često uistinu takve. Svakako imena planina, rijeke, zvijezda i slična ne dolikuju kršćanima. A i ti kume, nosiš ime sveca, ito Alojzija, kojega pozna i štuje cijeli katolički svijet, osobito mladež.

Bilo što bilo, sva je moja obitelj zato, da se dijete nazove Jakov.«

Moli se svome svetome imenjaku, zaštitniku u životu i na smrti. Slijedi ga u krepostima, u kojima se isticao.

S. Dragičević D. I.

SVAKI DAN SV. MISA ZA VAS.

Blagoslov Božji. U Zagrebu je živio krojač, koji je imao 3 sinčića i 2 djevojčice. Obitelj je bila uzorno katolička. Tu se u petak nije nikada jelo meso, osim ako je ko bio bolestan. U nedjelje i u blagdane sva je obitelj skupa išla k Misi, svake večeri se molila krunica, u svibnju su djeca iskitila poljskim i pitomim cvijećem kućni oltariće. Tu nije bilo plača ni kletve. Kuda otac okom, tuda djeca skokom. Kada je ova obitelj dobila Glasnik Srca Isusova i pročitala vijest Društva sv. Ignacija, da će ovo Društvo dati čitati u Svetištu Srca Isusova svaki dan sv. Misu za sve svoje članove žive i mrtve, dobiti krojač odmah posla 100 dinara i odredi, da će jedan član njegove obitelji dnevno prisustvovati sv. Misu i primiti sv. Prćest. Dao Bog, da se ovakovi uzor-ocevi pojave u što većem broju!

Što nam daje Društvo sv. Ignacija? Mnogo oprosta, potiče nas na kršćansko življenje, dnevno prikazuje sv. Misu u Svetištu Srca Isusova za članove i članice, žive i mrtve. Članovi postajemo, ako pošaljemo na Glasnik 20 dinara za ovo Društvo sv. Ignacija.

Dobra djela. Novcem, što se sabere od članarine ili za sv. Mise Društva sv. Ignacija, uzdržaješ mnoge mlađe, buduće svećenike i misijonare, uzdržaješ Dom duhovnih vježba na Jordanovcu u Zagrebu.

A. Allirević D. I.

Darovi:

Dearborn: Djanić Barica 1 dollar; *Chicago:* Majana Marija 2 dolara; *Milwaukee:* Obitelj Marić 1 dollar; *Stellton:* Gustin Bara 2 dolara; *Koprivnica:* Jambor Mijo 30 d, Orešovac Karlo 25, Starek Izidor 10, Stupnjak Marija 10, Matejković Josip 10, N. N. 15 d, *Postumija:* Žagar Franciska 90 d.

Članarina:

Berak: Wilhelm Lovro 20 d, *Kraj Dolnji:* Debogović Dragutin 20 d, *Zagreb:* Sever Danica 20 d, Šestak Franciska 10 d, *Žednik:* Gabrić Franjo 10 d.

POMOZI SIROMASNIM CRKVAMA.

Dragi čitače! U misijskim glasnicima često čitaš, kako misijonar mora da služi sv. Misu u crkvi, koja je načinjena iz blata i pokrita lišćem, kako nema kadikad ni najnužnijeg crkvenog ruha ili je ono, što ga ima, slabo i

poderano. Tvoje dobro katoličko srce dira ova bijeda i ti daruješ makar i najmanji dar, da ublažiš to siromaštvo.

No i u tvojoj domovini, što timožda nije toliko poznato, vlasta također u tom pogledu velika bijeda i siromaštvo. Imade župa, gdje vjernici imaju sv. Misu samo kad je lijepo vrijeme, jer je krov crkve izgorio, a župljeni, sami siromasi, nemaju sredstava da to poprave. Nedavno pak izgorjela je u jednoj siromašnoj župi naše kršćne Hercegovine crkva sa svim ruhom i svetim posuđem, tako da svećenik ne može da služi sv. Misu, a nema ni u čemu da nosi sv. Popudbinu bolesnicima. Ima župa, gdje župnik mora dati navečer oprati crkveno rublje, da mu se kroz noć posuši, da može drugi dan čisto obući, jer ima od svega samo po jedan komad. I tako bismo mogli nizati jedan žalostan primjer za drugim. Ali i to je dosta, da se vidi bijedno stanje mnogih naših crkava. Svi ovi siromasi obraćaju se na »Društvo sveudiljnog klanjanja«, da im ono pomogne. I Društvo pomaže, koliko najviše može. No molba biva od godine do godine sve više, a dohoci društva ne rastu, nego padaju, zato se evo obraća »Društvo sveudiljnog klanjanja« na te, dobri čitaoče ovih redaka, da makar najmanjim darom pomognete Društvo, da ono uzmogne ublažiti ovo bijedno stanje naših crkava.

Ako ne možete sad darovati, moli barem dragoga Boga, da On potakne one, koji mogu darovati, da rado daruju za siromašne crkve u našoj domovini. Ovaj apel upravljamo i na našu braću u Americi, odakle smo u prošloj godini primili nekoliko doprinosa pa molimo, da se i ove godine u što većem broju sjeti bijednih crkava u svojoj domovini. Dragi i dobri naš Spasitelj ne će nijednom od darovatelja ostati dužan. Svi novčani darovi neka se šalju na Draštvo sveudiljnog klanjanja Zagreb VI, Frankopanska ulica 17.

ZAHVALNICE

BOŽANSKO SRCE POMAŽE U TRGOVINI.

Zagreb. Prošle godine bio sam u takvoj nevolji, da sam kao trgovac sve više pada u dug. Već se primicao čas potpune propasti. Prodavao sam lokal, ali prodati nikako. Komu da se utečem za pomoć? Božanskom Srcu! Počeo sam s jednom i drugom devetnicom, ali izgledalo kao da nisam uslišan, jer se približio najgori čas. Nego baš u zadnji čas došao kupac i kupio lokal i tako sam izbjegao nesreći. Hvala Božanskom Srcu, jer mi i sada ponovno pomogao, da dodeem do zarade.

B. D.

VJERA USTAVLJA OBLAKE!

Split. Bilo je preklani o Tijelovu, kada sam se po svom službenom poslu nalazio na polou toku Pelješcu. Toga sam velikog blagdana krenuo poslije sv. Mise iz Janjine u Trstenik i odatle preko Pijavičina u Kunu. Ljudi su na Pelješcu zaista pitomi i gostoljubivi, ali su im putevi divlji. A kako ja putujem obično pješice, to sam za taj put trebao da upotrijebim preko tri sata hoda. I baš penjući se oko tri sata popodne uzbrdicom iz Trstenika za Pijavičino, podigose se gusti crni oblaci s pelješke »Crnegore«, koji su olujnom brzinom i grmljavinom letili ravno k meni.

Onih dana ustao sam iz kreveta poslije ozbiljnije bolesti i sad sam drhnatao pred olujom. Oznojan, pak još da okisnem a tek oporavljen od bolesti. Ni-

gdje ni kuće ni bilo kojeg zakloništa. — U tom času okrenem se prema nevremenu, podigoh oči prema nebu, prekstih se i pomolih.

I Gospod Bog usliša molitvu moju. Oblaci okrenuše prema otoku Lastovu, a ja dalje moleći se i zahvaljujući dobrom Bogu nastavih put preka Pijavice i Zagujina do Kune. Poškropilo me tek nekoliko kapi lagane kišice. F. Ž. D.

NEBESKI LIJEČNIK.

Zagreb. Bila sam teško obolila na nosu. Operirana sam. Ispočetka bilo dobro, a poslije se je bolest pogoršala. Ponovna operacija sretno prošla. Nakon jedne godine očutila sam silne bolove u licu, glavi i nosu, te sam mislila, da više nikada ne ću ozdraviti. Zagovorila sam se i vruće počela moliti devetnicu Presv. Srcu Isusovom, dobroj našoj Majčici, i sv. M. Tereziji. Od prvog dana devetnike čutjela sam se svakog dana sve bolje, deveti dan bila sam potpuno zdrava.

Lj. B.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Amerika MF Ozdravila od teške bolesti, dar dol. 1.— NP Sretan porod, dar dol. 250.— *Argentina* FMK Ozdravila djeca, dar d. 20.— *Babina Greda* FK Uslišana molba, dar d. 10.— *Batina* MB Pomoć pri porodaju, dar d. 20.— *Berak* LW Mnoge milosti, dar d. 50.— *Beretinec* FKL Pomoć u bolesti, dar d. 50.— *Bribir* EA Dobila zaostalu penziju, druge milosti, dar d. 250.— *Klakar* MP Milosti, dar d. 10.— *Buk* AR Sretan porodaj, dar d. 10.— *Cerovac* J. SP Ozdravio, dar d. 10.— *Delnice* NS Milosti, dar d. 20.— *Dobrljin* MR Milosti, dar d. 125 itd.— *Dračevica* LŽ Milosti, dar d. 100.— *Francuska* NZ Pomoć u bolesti, dar fr. 20.— *Gradečki Pavlovec* JM Pomoć u teškim prilikama, dar d. 25.— *Grobnik* MS Primljene milosti, dar d. 30.— *Hreljin* KP Milosti po zagovoru sv. Ante, dar d. 10.— *Ivankovo* SR Ozdravio sin, dar d. 20.— *Klakar* DJL Pomođo Presv. Srce, dar d. 10.— *Kraljevac* MH Pomođo me Presv. Srce u borbi s mojim neprijateljima.— *Kraljevica* MR Ozdravio suprug, dar d. 50.— *Krapinske Toplice* JO Pomođa voda sv. Ignacija.— *Krasica* AŠ Uslišana molitva, dar d. 20.— *Kutnjak* PM Milosti, dar d. 10.— *Lepetane* GjA Milosti, dar d. 25.— *GV* Milosti, dar d. 20.— *Lev.* Varoš LK Po zagovoru sv. Josipa Presv. Srce povratio mužu zdravlje, dar d. 20.— *Lipik* AB Milosti po zagovoru t Langa, dar d. 20.— *Mitrovica* MK Milosti, dar d. 100.— *Nevidane* GK Pomoć pri porodaju, dar d. 10.— *Orahovica* JV Ozdravila, dar d. 10.— *Piškorevc* MM Uslišana, dar d. 30.— *Pitomača* DC Uslišana, dar d. 20.— *Pittsburgh* AS Milosti, dar dol. 1.— *Privlaka* SA Milosti, dar d. 20.— *Rude* VS Sretan porodaj, muž se vratio iz vojništva.— *Selnik* FL Ozdravio, dar d. 25.— *Slavonija* MD Ozdravila sestra.— *JG* Muž se ispojedio, dar d. 10.— *Split* FP Milosti, dar d. 20.— *FŽ* Uslišan.— *Stara Moravica* KM Kćerkina operacija uspjela, dar d. 50.— *Subotica* JP Milosti, dar d. 100.— *LM* Milosti, dar d. 10.— *Sunja* MR Uslišana molitva, dar d. 50.— *Sušak* DB Ozdravio sin, našla povolian stan.— *Sv. Ivan Zelina* TK Dijete progovorilo, dar d. 20.— *Šibenik* FS Milosti, dar d. 20.— *Tršće* MM Milosti, dar d. 10.— *Ubbergen* MB Svladala poteškoće, koje joj nisu dale, da stupi u red.— *Uljanik* AČ Milosti, dar d. 10.— *Vinkovci* MS Pomoć u bolesti, dar d. 10.— *Virovitica* KM Ozdravila kćerka, dar d. 30.— *VN* Milosti.— *Zagorje* FL Pomoć u teškoćama.— *Zagreb* LjB Ozdravila, dar d. 20.— *AN* Sretan porod, dar d. 10.— *FB* Milosti, dar d. 20.— *BD* Pomoć u trgovini.— *ŠB* Sretan porod dar d. 50.— *SK* Mnoge milosti, dar d. 200.— *LjA* Dobar uspjeh u naucima, dar d. 50.— *NG* Ozdravila supruga, dar d. 35.— *AČ* Majka ozdravila od teške bolesti, dar d. 10.— *AJ* Djeca uspjela na ispitima, dar d. 100.— *AČ* Pomoć djeci u bolesti, dar d. 100.— *MS* Ozdravila, dar d. 10.— *Zupanja* MG Pomoć u teškoj bolesti, dar d. 10.—

VIJESTI

MILNA. Naše Djev. društvo S. I. primilo je kroz zadnjih 6 mjeseci g. 1931. 703 naknadne sv. Prcišti. *Mare Poklepović*, glavarica.

STRIGOVA. Djev. društvo S. I. lijepo napreduje. Svake prve nedjelje pristupamo sv. sakramentima. Sastanke redovito držimo. U društvu imademo oko 40 članica. Neke su se udale, pa jer su bile dobre članice, uvjerene smo, da će biti i dobre majke. — Cijeli smo dan 28. siječnja dvije po dvije klečale pred izloženim Svetootajstvom. Zatim je bila divna procesija okolo crkve. Nakon te velike svečanosti davale smo predstavu »Čudo u Lurdzu«. Nastojimo, da što prije dodemo do društvenog barjaka. *Rozika Bogdan*, članica.

LUDBREG. Djev. društvo S. I. živi i lijepo napreduje. Stolu Gospodnjem pristupaju rado sve članice barem jedamput u mjesecu. Najviše članica iz pojedinih su sela, koja su prilično udaljena od crkve. Sastanak imamo svaki mjesec, kojemu se uvijek veselimo. U siječnju ove godine udalo se 7 članica. Do sada se javilo 40 pripravnica, koje revno vrše sva pravila društva kao i članice. Polovicom ožujka bilo je klečanje u našoj župi. Pred izloženim Svetotajstvom klečalo je svaku uru po 8 članica. *T. Kontušić*, glavarica.

BASKA. U veljači i ožujku primilo je naše Djev. dr. S. I. 260 sv. Prcišti. Udalio se 10 članica, 1 se preselila u vječnost. Molimo Presv. Srce, da nam dade ustrajnosti u širenju njegova kraljevstva. *D. Pajalić*, glavarica.

KRIŽOVVLJAN. Prije 10 godina, nastojanjem jedne revne gospojice učiteljice, osnovano je kod nas Djev. društvo S. I. Spočetka je brojilo 25 članica. Isto je društvo dalo o svojem trošku ponoviti jednu staru kapelicu nedaleko župne crkve te kupilo prekrasnu kip Srca Isusova. Prigodom sv. misije g. 1929. naraslo je društvo na 64 članice, koje pod vodstvom našega g. župnika vrši revno svoje društvene vjerske dužnosti.

Veliku revnost u vjerskom životu pokazuje u našoj župi obitelji našeg župskog patrona, napose pako vrijedna gospojica Franciska Varady. Lanjske godine poslala je sve svoje djevojke namještene u kućanstvu, na duhovne vježbe u Zagreb. Velika je dobrotvorka našem Djev. društву kao i našoj župnoj crkvi. *M. K.*

TABORSKO. Blagovijest proslavile smo sve članice Djev. dr. S. I. zajedničkom sv. Prcišti, a poslije podne bilo je primanje 13 novih članica. Ove godine osam ih se je poudalo. Svaki mjesec redovito se drži sastanak, na kojem nas lijepo poučaje naš. preč. župnik i rukovodi društvo zajedno sa našom predsjednicom društva, svojom sestrom gđicom Mimicom Peček.

Dne 28. travnja ov. god. navršilo se 20 godina misnikovanja preč. župnika Stjepana Pečeka, pa je narod župe Taborsko bio priredio u nedjelju dne 10. sječanost svom dobromu pastiru u znak zahvalnosti i odanosti. Taj dan su također sve članice Djev. dr. a odmah iza njih mladići Križari, pristupile zajednički sv. Prcišti za svog duhovnog vodu. Poslije su se pridružile cijelom programu svečanosti pod svojim društvenim barjakom povorci, kojim su svi župljani iznenadili svog milog župnika te ga najsvečanije obasipali i malo i veliko oduševljenim pozdravima. *Članica.*

LUN — Dalmacija. Naše Djev. društvo, koje već mnogo godina djeluje među dobrim djevojkama, milošu Božjom, još uvijek cvate. Ne obazirući se na poteškoće i nevolje, koje nas gotovo na svakom koraku susreću, kročimo smješto naprijed pod stijegom našeg Kralja, koji nas neprestano krije u borbi i bodri na rad. Naša mala crkvica uvijek je u zelenom rahu, jer gojimo cvijeće,

kojim kitimo siromašnu kućicu našega osamljenoga Isusa u svetohraništu. Ali i duhovnog cvijeća dijelimo mi našemu Isusu. Često preko dana kleći po koja od naših sestara pred svetootajstvenim Isusom potpuno se predajuće Njegovoj nježnoj ljubavi.

Plod Kristova Kraljevstva među nama odrazuje se napose u maloj četiri od 14 djevojaka našega društva, koje se sada herojski žrtvuju iz ljubavi do Božja i bližnjega kao časne sestre. A 6 časnih sestara, isto ovčice našega malog stada, još su u ranoj mladosti dozrele da prime nebesku nagradu vječnog Kralja.

Svojim čednim doprinosima kupile smo lijep društveni barjak, koji se ponosno ističe na čelu našega društva u svečanim procesijama i bodri nas, da hrabro stupamo za svojim idealom Kristom po trnovitom putu križa. Također požrtvovnošću svih članica i nastojanjem vč. g. župnika Don Nikole Parčića sabrale smo među sobom novčanu svotu i dale izraditi lijepu umjetničku sliku sv. Andela Čuvara za oltar naše stare zavjetne crkvice. U osobitom su cvatu kod nas sv. isповijedi i Pričesti. Imamo nas prisutnih 61 članica. I već smo od lipnja 1931. do ožujka ove godine primile 1929 sv. Pričesti.

Katica B. Pavičić, glavarica.

ČEREVIĆ (Srijem) broji uz većinu pravoslavnih 400 katolika. Bratovština S. I. osnovana 1919. a obnovljena 1931. broji sada 40 članica [zame udate žene]. Djevojačko društvo S. I. osnovano 1928. broji sada 27 članica.

Na svetkovinu sv. Josipa, zaštitnika naše crkve, obavljena je u istoj crkvi svečanost, koja će Čerevičanima ostati nezaboravna. Ovoga dana primljeno je 13 članica u Djev. dr. obavio se blagoslov nove zastave istoga društva. Djevojke nastoje da i među drugima prošire pobožnost spram Presv. Srca. Najmanje jedamput mjesечно pristupaju zajedničkoj sv. isповijedi i sv. Pričesti. Svake nedjelje i blagdana ukrašuju oltare i rade za procesije i druge svečanosti, šire dobro Štivo (17 prepl. Glasnika S. I. i nekoliko ostalih časopisa kao Gl. sv. Josipa, Kat. Misije itd.). Svake godine priređuju po jednu božićnu predstavu. Značenju spomenute svečanosti mnogo je pridonijela prisutnost visoko-rođenih gospoda grofica iz Futoga, ito gde grofice Gabrijele Schönborn rod. Chatek, gde markgrofice Marije Pallavicino rod. Schönborn, supruge pokrovitelja naše crkve markgrofica Aleksandra Pallavicino, koja se udostojila primiti i kućanstvo spomenutoj zastavi. — Neka ova lijepa svečanost duboko osjećane ljubavi prema Božu. Srcu potakne još mnoge čerevičke katolike na pobožnost k Srcu Isusovom i produbljenju vjerskog života.

Meder Anica, glavarica.

KNJIGE

NOVA STENOGRAFIJA ili prvi hrvatski stenografski sistem. Napisao i sastavio Ivan Ev. Kujundžić D. I. Zagreb, 1932. Cijena 20 Din. Za skupine, škole i sl. popust. — Dobiva se u »Upravi Glasnika S. I.«, Zagreb, I/147. Tko naruči 5 komada, dobit će 1 badava. Istaknuti valja odlike ovog sistema u pogledu: abecede, prijenosa, oživljenih i neoživljenih pismena, izražavanja samoglasnika, suglasnih skupina i kraćenja riječi. Studijem stranih sistema i dugogodišnjim prakticiranjem svoga sistema smije autor ustvrditi, da mu sustav nosi zamjerne prednosti i odlike, na čemu bi mu s punim pravom zavidjeli gdjekoji narodi. Svrha je odlična. Hoće se istisnuti t u d i sustav, a pruža se prokušani d o m a -či sustav, koji će što potpunije i zornije odgovarati duhu našeg a jezika.

SVETE RANE ISUSOVE. U ovoj lijepoj brošurici iznosi se ukratko životopis odabране duše, po kojoj je Isus objavio, kako mu je milo, kad se štuju njegove sv. rane. Tu se govori i o lijepoj krunici milosrđa. Brošurica ima 32 str. Glasnikove veličine. Cijena D. 5. Narudžbe: Uprava Glasnika S. I., Zagreb I, 147.

Don. I. Valetin: SVIBANJ ZA SVAKOGA. Split, Hrvatska knjižara. Kratke propovijedi.

POSVETITE SEBE I SVOJU OBITELJ PRESV. SRCU ISUSOVU.

Najnovije zidne slike Srca Isusova i Srca Marijina u krasno izrađenim bojama. Mogu se upotrijebiti za posvetu obitelji.

Veličina slike: 52 × 40. cm. Komad 15.— dinara

Veličina slike: 75 × 55. cm. Komad 30.— dinara

Narudžbe prima: UPRAVA GLASNIKA PRESV. SRCA ISUSOVA Zagreb I. p. p. 147

DOZIVOTNI ČLANOVI DRUŠTVA SV. JERONIMA.

Prigodom sv. Potvrde vladao je prije rata lijep običaj među Hrvatima, da su kumovi omladinu obdarivali učlanivši je za doživotne članove Društva sv. Jeronima. Taj običaj trebalo bi obnoviti, jer je ovo darivanje za svakoga najljepše, najkorisnije i najtrajnije. Obdareni dobiva odmah veliku zlatnu diplomu na svoje ime i dokle živi svake godine jeronimska godišnja izdanja. U tu svrhu treba jedamput za uvijek uplatiti 300 d. ako se hoće da doživotni član dobiva godišnja redovna izdanja (obično po 4 knjige), ili 600 d. ako hoće da dobiva redovna i izvanredna izdanja (obično po osam knjiga). Uplaćena se članarina ulaže u nekretninu, u četverokatnicu kuće Dobre Stampe, koja je sagradena u Zagrebu. Prijaviti se treba Društvu sv. Jeronima, Zagreb, Trg Kralja Tomislava broj 21.

MOLITVENIK SRCE ISUSOVO SPASENJE NASE. VI. NOVO IZDANJE:

Sadržaje vrlo lijepa razmatranja o Presv. Srcu Isusovu, sve potrebite molitve za kuću i Crkvu, sastavljen prema novom crkvenom Ritualu, ukrašen s mnogo uspjelih slika, ističu se crtež-slike Križnoga Puta.

Cijena prema uvezu po Din. 20.—, 30.—, 60.—. Narudžbe prima:
UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, Zagreb. I./147.

DAROVI*U OŽUJKU 1932.*

Za sv. Mise: Barberton Oh. IV Dol. 3.50 Bjelovar IM 20 Canton III. KS Dol. 1.50 DK Dol. 1.— Hum na Sutli AM 25 Ivanec MS 10 Jamnica LK 30 Lješljani RM 20 Rock Springs JR Dol. 1.— Pittsburgh Pa. AS Dol. 1.— Šabac KM 50 Tyrone Pa. MJ Dol.—

Za Svetište S. I.: Berak LW 10 LW 20 Split FP 20 Zagreb SK 200.

U čast S. I.: Argentina FMK 20 Batina MB 20 Beretinac FKL 50 Bučje FJ 10 Delnice NŠ 20 Domagojić JL 10 Don. Miholjac KT 10 Dubovac MR 25 Gakovo MM 10 Garešnica MJ 10 Gradec JM 25 Grobnik MS 30 Ivankovo SR 20 Jamnica LK 20 Klakar GL 10 Kraljevica MR 50 Krasica AS 20 Kutnjak PM 10 Nevidjane GK 10 Nova Gradišpa AZ 10 Novinger Mo. VK 50 c. Ogulin MM 10 Omišalj DF 10 Opovo AP 30 Pitomača DC 20 Pittsburgh Pa. AS Dol. 1.— Premery NZ 20 Privlaka SA 20 Sarajevo KM 20 KR 15 Semizovac LF 10 Subotica JP 100 Sunja MR 50 Sv. Ivan Zelina TK 20 Šag JR 10 Šibenik FS 20 Torjanci JV 10 Uljanik AŠ 10 Vel. Pomočin FV 10 Vinkovci MS 10 Virovitica KM 30 Wood River NP 125 NP Dol. 2.50 Vrbovac AB 15 Zagreb AC 100 AC 10 AJ 100 AS 10 IG 35 MS 10 MV 25 NA 10 Županja MG 10.

U čast S. I. i Mar. Blaž. Djev. Mar., sv. Josipu, sv. Tereziji M. J. i bisk. Langu: Bučje MZ 30 Jamnica LK 20 Lepetane GV 20 Lipik AB 20 Mitrovica Sr. MK 100 Požega FL 20 Vrbovac AB 15 Zagreb NN 10 SB 50.

Za raš. Glasnika S. I.: Babina Greda FK 10 Beograd JG 5 Berak LW 20 Bribir EA 40 Brod n/Savi MŠ 5 Brsečina IB 5 Cerovac SP 10 Čanak MN 20 Česka IM 5 Dračevica LŽ 100 Fužine DK 10 Klakar MP 10 Lepetane GA 15 Lepoglava FA 15 Ljubljana DZ 5 Opaje JV 5 Peščenik KS 5 Piškorevcii MM 30 Pošt MM 10 Požega AB 5 Preko JB 15 Sarajevo MA 15 Selnik FL 25 Sombor AZ 10 Split AC 20 LF 5 NN 10 Stub. Toplice SC 25 Subotica LM 10 Sušak AH 25 Šljivoševci AL 10 Travnik RT 10 Vis IKT 30 Viškovci MŠ 20 Vrbanja JC 10 Zagreb AK 5 AŠ 10 AZ 5 BR 5 FB 20 FC 20 JH 15 JP 5 LB 20 MA 15 ML 35 MS 5 PK 1.000 SB 10 TF 5 TM 5.

Za kruh sv. Antana: Beograd PŽ 25 Berak LW 10 LW 10 Drenovac LK 40 Hreljin KP 10 Lješljani DS 50 RM 20 JS 20 Popovac TV 20 Ruma MFB 100 Vrbovac AB 10 Zagreb 10.

Za troškove beatifikacije o. Rik. Friedla: Pag DAB 200.

Za Dom bisk. Langa: Komletinci MB 20 Pag DAB 200.

Za Dom sv. Terezije M. J.: Rock Springs JR Dol. 1.—

Za hrv. Oltar Majke Bož. u Jeruzalemu: Nova Ves JJ 10.

Za naše misije i Misijonare: Bribir EA 10 Galvestum IS 100 Kotoriba NN 100 Melcher D. AK Dol. 1.— Omišalj KF 110 S. Betlejem Pa. MS Dol. 1.— Stara Moravica KM 50 Zagreb BK 10.

Za pokrštenje crnačkog dječaka na ime Rudolf: Bribir EA 100.

MOLITVENIK SRCE ISUSOVU SPASENJE NAŠE. VI. NOVO IZDANJE:

Sadržaje vrlo lijepa razmatranja o Presv. Srcu Isusovu, sve potrebite molitve za kuću i Crkvu, sastavljen prema novom crkvenom Ritualu, ukrašen s mnogo uspješnih slika, ističu se crtež-slike Križnoga Puta.

Cijena prema uvezu po Din. 20.—, 30.—, 60.—. Narudžbe prima: UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, Zagreb. I./147.

DAROVI*U OZUJKU 1932.*

Za sv. Mise: Barberton Oh. IV Dol. 3.50 Bjelovar IM 20 Canton Ill. KS Dol. 1.50 DK Dol. 1.— Hum na Sutli AM 25 Ivanec MS 10 Jamnica LK 30 Lješljani RM 20 Rock Springs JR Dol. 1.— Pittsburgh Pa. AS Dol. 1.— Šabac KM 50 Tyrona Pa. MJ Dol.—

Za Svetište S. I.: Berak LW 10 LW 20 Split FP 20 Zagreb SK 200.

U čast S. I.: Argentina FMK 20 Batina MB 20 Beretinsac FKL 50 Bučje FJ 10 Delnice NŠ 20 Domagoić JL 10 Don. Miboljac KT 10 Dubovac MR 25 Gakovo MM 10 Garešnica MJ 10 Gradić JM 25 Grobnik MS 30 Ivankovo SR 20 Jamnica LK 20 Klakar GL 10 Kraljevica MR 50 Krasica AS 20 Kutnjak PM 10 Nevidjane GK 10 Nova Gradišpa AZ 10 Novinger Mo. VK 50 c. Ogulin MM 10 Omišalj DF 10 Opovo AP 30 Pitomača DC 20 Pittsburgh Pa. AS Dol. 1.— Premery NZ 20 Privilaka SA 20 Sarajevo KM 20 KR 15 Semizovac LF 10 Subotica JP 100 Sunja MR 50 Sv. Ivan Zelina TK 20 Sag JR 10 Šibenik FS 20 Torjanci JV 10 Ulijanik AŠ 10 Vel. Pomočin FV 10 Vinkovci MS 10 Virovitica KM 30 Wood River NP 125 NP Dol. 2.50 Vrbovac AB 15 Zagreb AČ 100 AČ 10 AJ 100 AS 10 IG 35 MS 10 MV 25 NA 10 Županja MG 10.

U čast S. I. i Mar., Blaž. Djev. Mar., sv. Josipu, sv. Tereziji M. I. i bisk. Langu: Bučje MZ 30 Jamnica LK 20 Lepetane GV 20 Lipik AB 20 Mitrovica Sr. MK 100 Požega FL 20 Vrbovac AB 15 Zagreb NN 10 SB 50.

Za raš, Glasnika S. I.: Babina Greda FK 10 Beograd JG 5 Berak LW 20 Bribir EA 40 Brod n/Savi MŠ 5 Brsečina IB 5 Cerovac SP 10 Čanak MN 20 Česka IM 5 Dračevica LZ 100 Fužine DK 10 Klakar MP 10 Lepetane GA 15 Lepoglava FA 15 Ljubljana DZ 5 Opaje JV 5 Peščenik KS 5 Piškorevcii MM 30 Pošt MM 10 Požega AB 5 Preko JB 15 Sarajevo MA 15 Selnik FL 25 Sombor AŽ 10 Split AC 20 LF 5 NN 10 Stub. Toplice SC 25 Subotica LM 10 Sušak AH 25 Šljivoševci AL 10 Travnik RT 10 Vis IKT-30 Viškovci MŠ 20 Vrbanja JC 10 Zagreb AK 5 AŠ 10 AZ 5 BR 5 FB 20 FČ 20 JH 15 JP 5 LB 20 MA 15 ML 35 MS 5 PK 1.000 SB 10 TF 5 TM 5.

Za kruh sv. Antuna: Beograd PŽ 25 Berak LW 10 LW 10 Drenovac LK 40 Hreljin KP 10 Lješljani DS 50 RM 20 JS 20 Popovac TV 20 Ruma MFB 100 Vrbovac AB 10 Zagreb 10.

Za troškove beatifikacije o. Rik. Friedla: Pag DAB 200.

Za Dom bisk. Langu: Komletinci MB 20 Pag DAB 200.

Za Dom sv. Terezije M. I.: Rock Springs JR Dol. 1.—

Za hrv. Oltar Majke Bož. u Jeruzalemu: Nova Ves JJ 10.

Za naše misije i Misijonare: Bribir EA 10 Galvestum IS 100 Kotoriba NN 100 Melcher D. AK Dol. 1.— Omišalj KF 110 S. Betlejem Pa. MS Dol. 1.— Stara Moravica KM 50 Zagreb BK 10.

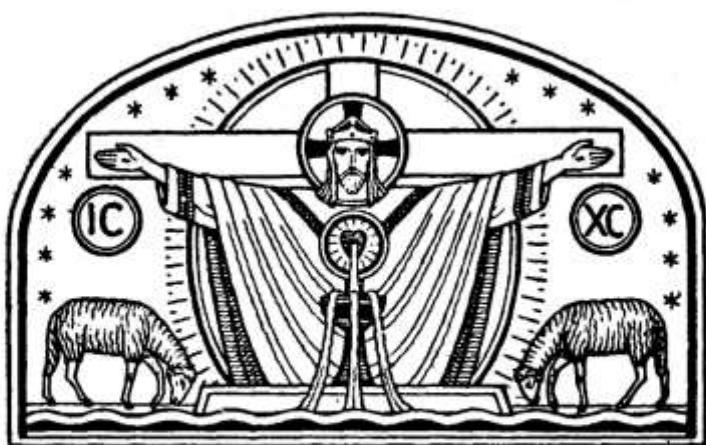
Za pokrštenje crnačkog dječaka na ime Rudolf: Bribir EA 100.

Misni Savez Društva sv. Ignacija.

Beograd: Rižnar Agneza 40 d., *Bijela Stijena:* Mišić Sofija 30 d., *Carevdar:* Župski ured za Matu Komar 20 d., *Dolnja Rijeka:* Šikač Lovro 20 d., *Ferdinandovac:* Gašparić Stjepan obitelj -po nakani- 20 d., *Ilok:* Babić Stjepan 20 d., *Ilovik:* Radoslavić Josip 20 d., Marko Raguzin 20 d., Petar Barićević 20 d., *Kaštel Gomilica:* Čulin-Karara 60 d., *Metković:* Palvani Marija 20 d., *Močile:* Pavlinac Tonica 20 d., *Oriovac:* Rukavina Milan $20 + 10 = 30$ d., *Pakrac:* Sekulić Rozalija za pok. rod. Josipa i Agnezu Hedi 40 d., *Sikireveci:* Nikolić Ivan za pok. Jakova Nikolića d. 20, za pok. Matu Nikolića 20 d., *Stajnica:* Seretić Ana za pok. Petra i Milana Sertića 40 d., *Sušak:* Mavrin Suzana za pok. Antoniju Mavrin 20 d., za pok. Mariju Pavletić 20 d., *Subotica:* Peić Krista za pok. mater 20 d., Ivandekić Nanika za sebe, kćerku i pok. muža 20 d., Šarčević Liza za sebe 20 d., Buljovčić Klara po nakani 20 d., Omerović Ana za obitelj 20 d., Francis'ković Lojzika za svoje pok. 20 d., Dragojević Katarina, Anacortes za pok. majku Katarinu Barčot 22 d., za pok. brata Antuna 22 d., za najpotrebitije duše u čistilištu 22 d., za svoju pok. svojtu 22 d., za sve potrebe svoje obitelji 22 d., Tonković Liza za pok. muža 20 d., Tonković Etuška za pok. oca i sestru 20 d., Tonković Mara za pok. sestru 20 d., Tonković Tilka za pok. majku 20 d., Tonković Pavla za pok. majku 20 d., Miljački Djula za pok. rodb. 20 d., Vojnić Janja za pok. roditelje 20 d., Františković Nanika za pok. roditelje 20 d., Milodanović Andrija 20 d., Skenderović Toni 20 d., Vukmanov Krista 20 d., *Zagreb:* Leder pok. Mijo, pok. Jela 20 d., Kosković pok. Tonka, pok. Mara, pok. Duro po 20 d., Kosković Stjepan 20 d., Štajduhar Vinko 20 d., Cvirin Stefanija 20 d., N. N. 20 d., Ban Karl i Matilde 20 d., Bevc Josip 20 d., Karlović pok. Augustin, pok. Josipa 20 d., Turđa Djurda 20 d., Pošta Terezija 20 d., Gažo Terezija 20 d., pok. Josip Gažo 20 d., pok. Mirko Horvatić 20 d., pok. Terezija Horvatić 20 d., pok. Barbara Mikulčić 20 d., Škvorec Julka za žive i mrtve 20 d., pok. Vjera, pok. Martin, pok. Aleks Šrafnik 20 d., N. N. za obraćenje grješnika 20 d., Obitelj Blažeković za žive i pok. 20 d., Smalfus Josipa 20 d., Bolović Antonija 20 d., pok. Marija Doropajić 20 d., Jeren Marija po nakani Provića Justina 20 d., Cukovečki Franjica 20 d., Bilić G. 20 d., Obitelj Radovićević 20 d., Bajer Franc 20 d., Šoštarec Josip 20 d., Pollak Vladimir 20 d., N. N. u zahvalu Presv. Srcu, Majci Božoj, sv. Josipu, sv. Antunu, za duše u čistilištu 100 d., N. N. za Čavčić Stjepana, Tereziju, Anku, Štefici 80 d., N. N. za Prislinger Andriju, Jelku, Antunu, Gjuru 80 d., Kušer Pepica 20 d., Dernulc Alojzija za pok. Steva Dernulca i za pok. roditelje Pavla i Anu Sachs 40 d., Vimer Josipa za Vujošić Matildu, Marku, Boženu i Vladimira, Kirin Slavicu, Petković Nedu, Svilokos Ankicu, Štajduhar Sofiju, Penc Antoniju i za sebe 250 dinara.

Amerika - Canton: Šepić Fabijan 50 centi, Šepić Franka 50 centi, Zabrac Marija 50 centi, *Dayton:* Sladović Pete za sreću i zdravlje svoje majke Anastazije Sladović, za pok. tatu Štefana Sladović i za pok. neć. Miška Sladovića 1 dollar 50 centi, *Johnstown:* Balaban Frank za obitelj Franje i France Balaban, Imbre i Ane Balaban, za Janka i Katerinu Mitok i za pok. obitelji i rođake Luke Balabana 2 dolara, *Stellton:* Guštin Baraza za pok. muža Josipa Guština, za pok. kćerku Magdalenu Mihalj, za duše u čistilištu i na svoju nakamu 4 dolara, Bećić Jela za pok. roditelje i za duše u čistilištu 2 dolara, Benković Bara na čast sv. Barbare 1 dollar, Pogačić Tereza za zdravlje muža Mike Pogačića, cijele obitelji i na čast sv. Franje Ksaverskoga 3 dolara.

-MANETE IN DILECTIONE MEA- (31 stranica). Ovo je neprocjenljivo razmatranje namijenjeno svećenicima, da postanu apostolima po Srcu Isusovom. Člana d. 5. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. p. p. 147.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 41.

Srpanj 1932.

Broj 7.

STO SU REDOVNICI I REDOVNICE?

Mjesečna nakana u srpnju blagoslovljena od sv. Oca.

To su oni, što se svojim staležom obvezaše, da će cijeli život nastojat oko kršćanske savršenosti i slijediti evanđeoske savjete. — Isus ne zapovijeda, da živimo u siromaštву, ali daje savjet: »Ako hoćeš da budeš savršen, idi prodaj sve, što imaš, pa daj siromasima i imat ćeš blago na nebuh.« Mt. 19, 21. Za vječno djevičanstvo veli sv. Pavao: »Za djevice nemam zapovijedi Gospodnje, ali im savjet dajem.« 1. Kor. 7, 25. Isus je naredio za sve kršćane: »Tko hoće da ide za mnom, neka se odreče samoga sebe.« Mt. 16, 24. Ali potpuno se odreći sebe, to jest svoje volje po zavjetu poslušnosti, to se samo savjetuje, a ne zapovijeda.

Redovnici i redovnice prihvatiše nesamo ono, što se strogo zapovijeda, nego se iz ljubavi prema Kristu obvezuju i na savjete evanđeoske pa polazu zavjete siromaštva, djevičanstva i poslušnosti. Po ovim zavjetima ujedno redovnici najbržim koracima hite na vrhunce kršćanske savršenosti. Po riječima Sv. Pisma najviše smeta dušu da se diže Bogu požuda očiju, požuda tijela i oholost života. Sve te zapreke ruši pred sobom redovnička osoba po svetim zavjetima. Ne veže je onda više požuda očiju za ovim zemaljskim dobrima i tjelesnim bogastvom.

jer ona se toga odrekla zavjetom dragovoljnog siromaštva. Sviđava se u korjenu požuda tijela, jer se tijelo posvećuje Bogu po zavjetu djevičanstva, a oholost života najviše se pobija poslušnošću sve do smrti.

Takav je život i Isus odabrao. »I bijaše im poslušan«, Lk. 2, 51. Tako opisuje evanelista čitav život njegov do 30. godine. A djevičanstvo je tako ljubio, da se i rodio od Djevice Majke. Njegov hranitelj bio djevičanski sv. Josip. Preteča i glasnici dolaska njegova bio djevičanski sv. Ivan Krstitelj, a opet njegov najmiliji učenik bio čisti sv. Ivan apostol. I siromašan je bio Krist od jaslica pa do križa. On je s pravom mogao govoriti: »Pice imaju gnijezda i lisice svoje rupe, a Sin čovječji nema gdje glave da sklone.« Mt. 8, 20.

Zato redovnici i redovnice najbliže su Kristu, i on njima veli: »Svaki koji ostavi kuću, ili braću ili sestre ili oca ili majku imena mojega radi, primit će stoput onoliko i dobit će život vječni.« Mt. 19, 29.

Koliko koriste čovječanstvu redovnici i redovnice.

Mnoga stranica crkvene povijesti govori nam o velikim djenama redovnika i redovnica kroz sva stoljeća Crkve. Veliki Pape, biskupi, učenjaci, crkveni Oci, apostoli čitavih naroda, bili su redovnici.

Pape: Grgur I. II. VII., sv. Pijo V., Siksto V. i čitav niz drugih Papa bili su redovnici. Sveti biskupi Atanazije, Bazilije, Križostom, Augustin, Grgur; veliki crkveni učitelji: Bernardo, Bonaventura, Toma Akvinski; veliki apostol i vjerovjesnik Nijemaca bio redovnik sv. Bonifacije, pa redovnici sv. Kolumban i Kilian; apostol Engleske redovnik sv. Augustin; slavenski apostoli sv. Ciril i Metodije došli iz istočnih redovničkih samostana; apostol Indije i Japana bio redovnik sv. Franjo Ksaverski; apostol Crnaca redovnik sv. Petar Klaver. A tko bi danas izbrojio sve one hiljade redovnika i redovnica po svim misijskim zemljama? I svaka veća lada nosi nove čete redovnika vjerovjesnika.

Kamogod su redovnici došli, nosili su s vjerom i kulturu. Oni su osnivali prve škole, oni sačuvali kulturnom svijetu dragocjene knjige starih grčkih i rimskih klasika. Gdje bi redovnici osnovali svoj samostan, tu se krčile šume i narod učio sadjenju korisnih biljka. Tu se osnivala sirotišta i dizale bolnice. Tu mladići učili nove zanate, a djevojke kod redovnica kućanstvo i ručni rad. U redovničkim samostanima procvala prva kršćanska umjetnost, slikanje i graditeljstvo, a redovnici se ozbiljno bavili novim izumima, što im u mnogim slučajevima i uspjelo.

Redovništvo u očima Božjim.

Bog je odlučio da uništi Sodomu i Gomoru radi strašnih grijeha. Ipak obeća Abrahamu, da će poštovati ove gradove, ako se

u njima nade barem pet pravednika. Ali ni toliko ih se nije našlo.

Koliko je danas zla i grijeha po gradovima i selima? Ali i pak Bog prima jednu zadovoljštinu. Svaku večer, kad se pune kina, kazališta i gostionice, pune se i samostanske kapeliće i redovničke

crkve. Dok se jutrom iz mnogih gostionica vraćaju opiti i puni psovka i pogrđnih riječi, u isto vrijeme kleče redovnici i redovnice kod pričesnog stola i krijepe se tijelom Kristovim.

I Bogu je veselje pogledati na ove duše, koje mu u čistoći i pobožnosti služe, pa ako bi Sodomu i Gomoru poštedio samo radi pet pravednika, koliko više poštediti će gradove grješnika radi onih redovnika i redovnica, koje mu pale čisti tamjan sveta i pobožna života.

Euharistinke u Makedoniji.

U službi ljubavi.

Nutarnje zadovoljstvo u redu.

Njemački književnik Goethe, bogat i čašćen od mnogih, priznao je na koncu života, da je samo 4 tjedna bio sretan u svoje 83 godine. A sveta Marija Magdalena Pacijska ljubila bi zidine svoga samostana od prevelike sreće i zadovoljstva i govorila: »O zidovi, od kolike ste me pogibli sačuvali!«

Car Teodozije posjetio redovnika pustinjaka pa mu na odlasku kaže: »Casni oče, znaš li, tko sam ja? Ja sa cezar Teodozije

pa ipak ti moram reći, da te puno sretnijim smatram u tvom siromaštvu i samoći nego li sebe na carskom prijestolju. U svem svojem veličanstvu nemam toliko zadovoljstva, koliko ti u svojoj tijeloj redovničkoj sobici."

I doista, ako se hoće nutarnjeg mira i zadovoljstva, najviše će ga se naći kod revnih redovnika i redovnica. Čista savjest, riješen svjetskih i materijalnih briga, siguran da je u službi najvišeg Kralja, koji ga nikad zaboravit ne će, ljudski se duh diže i osjeća neku lakoću kao da je u predvorju raja.

A tko može stupiti u redovnički stalež?

Svatko neoženjen i neudan, ako ima iskrenu volju da svim srcem služi Bogu. Kod nas su najpoznatiji muški redovi: Franjevci, Dominikanci, Isusovci. Oni imadu i braću redovnike, koji čitav život ostanu u kućnim poslovima, ali imadu sve zavjete i sve povlastice kao i redovnici - svećenici. Za redovnike može se prijaviti svaki mladić, koji je zdrav i pobožan. Samo neka to javi provincijalu reda, u koji želi stupiti. Tko želi k Isusovcima, neka se obrati na vlc. o. Provincijala, Zagreb I., Palmotićeva 33.

Sigurno je, da božanski Spasitelj ne jednu ili drugu nego i više djevojaka hrvatskih zove nutarnjim glasom, da bi mu zavjetovale vječno djevičanstvo. Sigurno je da sveta Crkva želi, da bi i u našim krajevima procvale redovničke zajednice, koje su oduvijek bile njezin najdragocjeniji biser i ponos.

Zato, djevojko, koja čutiš nešto u sebi ovog svetog Božjeg nadahnuća, daj što prije zamoli upute u kom samostanu časnih sestara, ili još sigurnije, piši odmah samoj provincijalnoj glavarici, da ti razjasni uvjete za primanje u časne sestre. U tu svrhu evo nekoliko adresa: Milosrdnice sv. Vinka, Zagreb, Frankopanska. — Sestre sv. Križa, Djakovo, Slavonija. — Kćeri Božje ljubavi, Sarajevo, Banjski briješ. — Služavke Malog Isusa, Sarajevo, Betlehem. — Sestre dragocjene Krvi, Banja Luka, Nazaret. — Sestre Karmeličanke, Zagreb, Vrhovac. — Sestre Dominikanke, Zagreb, Maksimir. — Sestre Uršulinke, Varaždin. — A ako želiš kao misijonarka u žarku Indiju, javi se o. Tomi Markoviću, Zagreb I., 147.

N. Buljan D. I.

BRIGA ZA DUŠE ONIH POGANA, KOJI BORAVE IZVAN SVOJE DOMOVINE.

Misija nakana u srpanju blagoslovljena od sv. Oca.

Sv. Otac svraća našu pozornost i na one pogane, koji radi raznih uzroka ostaviše svoju domovinu. Svake godine ostavlja do 10.000 Kineza svoje rodne krajeve. Japanci se osobito brojno sele u Braziliju. Mnogi pogani dolaze u Evropu i Ameriku, da se naobraze.

I ovi pogani pozvani su u Crkvu Isusovu. Naša je sveta dužnost, da im pomognemo te što prije upoznaju pravu vjeru. Uto ime molimo se za svećenike, koji će se posvetiti radu oko ovih iseljenih pogana. Molimo se također, da ove pogane zli katolici ne sablažnjuju svojim primjerom.

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI K SRCU ISUSOVU.

Prvo veliko ukazanje.

U jednoj od svojih pjesmica Presv. Srcu kaže sv. Margareta: »Ljubav, patnja — to je sve veselje moje.« Vidjeli smo, kako ju je Gospodin velikim patnjama uzdizao do savršene, čiste ljubavi svoje. Udahnuo joj je najprije neugasivo, žarko čeznuće za križem, zatim joj slao tolike križeve i tako je do kraja očistio i očeličio, da navijesti po njoj ljudima posljednje naprezaće svoje ljubavi, da je učini evangelistom i apostolom silnih objavljenja svoga presvetog Srca.

Duh. vježbe na Vrhovcu.

Članice djev. društava.

Naučnice.

Prvo veliko viđenje Svetičino pada na dan sv. Ivana Evanđeliste 27. XII. — upravo kao i slično viđenje sv. Gertrude 400 godina prije. U svom životopisu, što ga je napisala sama po naredbi svoga isповједnika, ne navodi, koje godine je to bilo, kao što i inače ne bilježi datumā, no bit će najvjerojatnije 1673. Ona se časom odmora poslužila kao obično, da se klanja Presv. Sakramantu. Najednom se, veli sama, »osjetih tako snažno prožeta Božjom nazročnošću, da zaboravih i sebe i mjesto, na kojem sam se nalazila, pa se predadoh tomu božanskom Duhu izručujući svoje srce sili njegove ljubavi. On me ostavi da dugo počivam na njegovim božanskim grudima, gdje mi otkri divote svoje ljubavi i neiskazane tajne svoga presvetog Srca, koje mi je dotad sakrivao. Otkri mi ih po prvi put, ali tako zbiljski i osjetljivo, da nisam mogla sumnjati...«

»Reče mi: — Moje božansko Srce ljubi toliko ljude, da ne može više zadržati u sebi plamenja svoje žarke ljubavi pa treba da ga raznese s

tvojom pomoći. Treba da se očituje ljudima, kako bi ih obogatilo svojim dragocjenim blagom, što ga otkrivam tebi, a koje sadržava sve posvećujuće i spasonosne milosti, što su potrebne, da se oni izvuku iz bezdane propasti. Odabroa sam za izvedenje ove velike namjere tebe, koja si posve nedostojna i potpuna neznalica, da tako zapravo sve učinim sam.«

Eto zašto se objavljuje Božansko Srce: zato, jer ljubi ljude i hoće da ih obogati blagom posvećenja i spasenja. A svoju miljenicu usrećuje napose onim tako značajnim prizorom, s kojim se češće susrećemo u žiciama svetih. Gospodin naime uzimlje njezino srce, stavlja ga u svoje kao sicešni trunak u silan žarki organ, vadi ga opet odanje kao plamen u prilici srca, stavlja ga natrag, odakle ga je uezio, i veli joj: »Evo ti, mila moja, dragocjeni zalog moje ljubavi, koji zatvara u tvojim grudima iskricu od najživljih plamenova, da ti bude mjesto srca i izgara te do posljednjega časa... A za znak, da ova velika milost, što ti je činim, nije nipošto utvara i da je ona temelj svih milosti, što će ti ih još iskazati, evo tvoja rana na boku, premda sam ti je zatvorio, zadavat će ti vazda bol. A kako si se dosad zvala tek mojom ropkinjom, dajem ti sad ime miše učenice mojega presvetoga Srca.«

Više se danaiza toga ukazanja nalazi Svetica kao izvan sebe i može govoriti, jesti i odmarati se samo s najvećom silom. Bol zatvorene rane joj ne da spavati, a osjeća se »tako puna Boga«, da ne može iskazati svega svojoj poglavarici, kako bi željela. A možemo lako zamisliti, kakva je negdje muka bila za tu poniznu dušu, koja je više čeznula za pogrdama i preziranjem nego najčastohlepniji ljudi za čašcu i slavom, kakva je muka bila za nju priopćiti nekomu, da je ona odabranicom, po kojoj Bog hoće da otkrije svoju ljubav svijetu! Samo je poslušnost mogla da joj otvori usta.

Nastavit će se.

M. Pavelić D. L.

VRIJEDNOST ČOVJEKA U RUSIJI.

U knjizi »Priručnik borbenih bezbožaca« objelodanili su boljevici zanimiv račun: koliko vrijedi čovjek? Račun potječe, vele, od nekog engleskog liječnika. Prema njegovom računanju ima u čovjeku toliko masti, da bi se od nje dalo napraviti sedam komadića sapuna; željeza ima za držak osrednjeg ključa; sa šećerom, što je u čovječjem tijelu, mogla bi se zasladići šaljica čaja, a od fosfora bi se dalo napraviti 2.200 šibica; magnezija ima toliko, da bi dostajalo za rasvjetu jedne fotografске snimke. Osim toga ima i još malo kalija i sumpora. Uvezvi sve skupa takav čovjek vrijedi samo 1 rubalj i 95 kopiejki (oko 50 dinara). Prema

tomu životinja, koja teži više od čovjeka, vrijedila bi po svoj prilici više. A ako se sjetimo, kako su boljevici postupali i kako još sada postupaju s ljudima, s »kotačima i šarafima u komunističkom stroju«, kako ih sami vole nazivati — čini se, da taj račun provadaju i u životu.

T. Seibert, koji je četiri godine proživio u Rusiji, pripovijeda jedan značajan primjer. U Moskvi je poznavao jednu gospodu, kojoj jednoga dana nestade iznenada djeteta. U strahu pohiti žena do prve policijske stanice, da zatraži pomoć. »Pa što se to nas tiče?«, odgovoriše joj. Ona poče zaklinjati i moliti, da bi potražili dijete i obavijestili druge policijske stražarnice. »Ja, ali za to bi mi izgubili previše vremena. Uostalom u Moskvi se izgubi na dan po više tuceta djece. Pa radi jednog djeteta!« i doda sa sotonskom ravnodušnošću: »Da je barem krava!«

Covjeće tijelo vrijedi, kako taj liječnik hoće, 1 rubalj i 95 kopjejki. A duša? Koliko ona vrijedi? Boljevici su zaboravili u računu na nju ili bolje oni si s tim ne taru glave. Oni naprsto ne trebaju duše! Oni hoće raj na zemlji, u kojemu za dušu nema mjesta.

Pa ipak svaki čovjek ima osim raspadljivog tijela također i dušu, jednu, neumrlu dušu. A koliko ona vrijedi? Neizmjerno! Tako ju je procijenio Isus Krist, vječna Mudrost, koji se nije ustručavao sači s neba na zemlju, da je predobije za se i spasi.

A na koliko ja procjenjujem svoju dušu? Možda samo na 1 rubalj i 95 kopjejki ili još manje; barem svojim životom, ako i ne riječima...

L. Nikolić D. L.

Skupina Zagreb. Križara, koji blagdanima pohadaju bolesnike.

ČUDO VELIKOG PETKA U ANDRIJL.

U gradu Andriji u Italiji čuva se u dragocjenom moćniku u stolnoj crkvi jedan trn Isusove krune. Na tom se trnu uvijek vide i raspoznaaju mrlje osušene presvete Krvi. Iz povjesnih se papira znade zastalno, da je taj trn u posjedu crkve barem od god. 1593., dakle 339 godina. Već bi to bilo izvanredno, što se te mrlje iza tolikih vjekova raspoznaju — Ali ima još čudnovatijih stvari. Kad Veliki petak pada na 25. ožujka, t. j. na Blagovijest, mrlje krvi oživljuju te se krv prikazuje zadivljenim očima prisutnika posevježa. Čudo se ponovilo mnogo puta: u koliko se znade, g. 1644., 1701., 1712., 1785., 1796. G, 1799, trn

je bio za vrijeme revolucije ukraden. Pronašlo ga se nekoliko godina kasnije te se čudo ponovilo. Zadnji put je to bilo g. 1910.

Lanjske je godine došao u Andriju novi i mladi biskup Ferdo Bernardi, učeni i pobožni svećenik. On je odmah pozvao svoje vjernike na vruće molitve i na pokornička djela, da bi zaslužili veliku milost, te se čudo ponovi i ove godine. Vjernici su se odazvali pozivu svoga pastira i Nebo je uslišalo njihove vapaje.

Za veliki dan 25. ožujka došlo je mnogo svijeta u Andriju. Među njima dr. Henri Bon, predsjednik udruženja katol. liječnika u Besansonu (Francuska), mnogi drugi liječnici, kemičari, profesoři i novinari. Iz Rima došao je nadbiskup Palica, a bivši tršćanski biskup Bartolomasi propovijedao je oduševljeno trodnevnicu kao pripravu na veliki dan. Na Veliki petak snijeg je pokrio sav kraj i vrijeme bilo vrlo studeno. Sa svim tim prostrana je katedrala bila već ujutro puna naroda. Sveti je trn bio izložen na oltaru. Oko oltara su bili jedino biskupi, vlasti, liječnici i učenjaci te nekoliko časnih sestara i žena, koje su pobožno i ponizno molile. Narod u crkvi nije prestajao žarko i sabrano moliti. U 1 $\frac{1}{2}$ s. komisija se približila sv. trnu. Opazila je, da su se mrlje počele crveniti i mekšati. Molilo se još većim žarom i pouzdanjem. U 3 s. promjena je bila očitija. U 4 s. prisutni su liječnici, biskupi, notari i drugi približili električnu žarulju trnu, te pomoću leća tačno ispitali mrlje i uvjerili se, da je krv bila svježa, da pače da se kaplja na vrhu trna povećala. Čudo je bilo očito. Jedan je od liječnika tada u svom oduševljenju podigao ruku prema nebu. To je bio znak narodu. Nesavladivi zanos je obuzeo vjernike, koji su počeli glasno zahvaljivati, hvaliti Boga, pjevati pobjednički »Hosana sinu Davidovu!« Tada je biskup blagoslovio narod sa sv. relikvijom te je čitava crkva oduševljeno i ganuto ispjevala »Tebe Boga hvalimo«. Uz povike: »Živio sv. trn! Živio Krist Kralj!« biskup je ponio relikviarij na trg pred crkvu, gdje je nepregledno mnoštvo razgrijanog naroda davalo počast sv. trnu i primilo blagoslov.

O dogadaju bilježnik je napisao zapisnik, što su ga potpisali svi prisutni prelati, liječnici, farmaciste, te predstavnici drž. vlasti.

Do kasne noći krv je još bila svježa na trnu.

O, kako je dobar Bog, koji ovakvim dogadajima pruža našem slabom razumu nepobitne dokaze o istinitosti naše svete vjere i o božanstvu katoličke Crkve!

»Katolik.«

**Euharistijski Kongres u Sisku održat će se
14. i 15. kolovoza.**

ŠKAPULAR BLAŽENE GOSPE KARMELSKЕ.

I.

Već mnogo prije kršćanskih vremena bilo je palestinsko brdo Karmel osobito mjesto, gdje su bogoljubne duše, odijeljene od svijeta, provodile život u svetim razmatranjima. Na Karmelu su u svoje vrijeme boravili proroci Ilija i Elizej. Tu se, kako nam pripovijeda Sv. Pismo, molio prorok Ilija, kad kroz 40 mjeseci Bog nije htio da pošalje kišu. I prorok je, okrenut prema moru, vatio, da se Bog smiluje jadnom narodu. Njegova je molitva uslijedila: Prorok opazi, kako se s morske strane pokazuje najprije malen oblak, iza njega eto velikog oblaka, dok blaga kiša ne natopi suhu zemlju. Prema tumačiteljima Sv. Pisma maleni je oblak slika Bl. Gospe, dok veliki naznačuje našega Spasitelja, koji je bijedni svijet obdario obiljem svoje milosti.

Prema primjeru ovih svetih muževa iz Staroga Zavjeta provodili su na ovom brdu sveti pustinjaci život u molitvi i sabranosti. Njihov je broj bio velik, a brdo Karmel sa svojih 2000 spilja pružao im zabitni stan. Među ovim pustinjacima našli su B. Gospa osobitih štovatelja, koji joj ovdje podigoše crkvicu.

Po uzoru ovoga pustinjačkog života digao se i Karmeličanski red, što ga osnovao križar Berthold iz Limogesa. Za jedne bitke s Turcima pred Antiohijom bio Berthold u velikoj neprilici, pa se zavjetovao, da će dosadanji život zamjeniti samostanskim, ako izvođiti pobjedu nad dušmaninom. I pobijedio je. Prema svojem zavjetu pošao je g. 1156. sa 10 drugova na Karmel. Nastanise se u jednoj kolibi blizu spilje, u kojoj je prema predaji stanovaao sv. Ilija. I to su eto bili počeci reda B. Djevice Karmelske. Pod vodstvom Bertholdovim broj se pustinjaka sve više množio. Sv. Alberto, patrijarha jeruzalemski, sastavi im redovnička pravila, što ih g. 1226. potvrdio Papa Honorije III. Razne neprilike; osobito progonstva sa strane muhamedanaca, prisiliše

ove prijatelje svete samoće, da ostave karmelske visine te se razidu po raznim krajevima evropskim.

II.

Karmelićani došli takoder u Englesku, gdje je upravo u ovo vrijeme živio čudan čovjek, a zvao se Šimun Štok. Podrijetlom je iz odlične obitelji. Već u 12. godini ostavio je Šimun očinsku kuću i povukao se u samotno mjesto, da živi u molitvi i pokori. Posebno je štovao i ljubio svoju nebesku Majku. Stanovao je u izdubini jednoga hrasta, gdje je mogao samo uspravno stajati. Nije se bavio ničim drugim osim molitvom. Bogu se njegov život svidio pa je dopuštao da mu se vidljivo ukazuju sveci, dapače i sama B. Djevica, koja mu takoder reče, kako su u Englesku stigli Karmelićani. Ujedno je zaželjela, da im se i on pridruži.

Šimun odmah ostavi pustoš, u kojoj je proživio 20 godina, i potraži Karmelićane, a oni ga rado primiše u svoj red. Sad se u Šimunu probudila žarka želja da vidi svetu zemlju, u kojoj je Spasitelj živio i propovijedao. Poglavarji mu ispunile želju. Bosonog stupao je ovaj sveti muž zemljom, kojom je hodao Spasitelj. Zatim je pošao na brdo Karmel, gdje ostade u svetim razmatranjima 6 godina. Kad se opet vratio u Englesku, njegova ga braća jednoglasno izabraše g. 1245. za vrhovnog starješinu reda. Svetac je umro u 100. godini života na jednom putovanju u francuskom Bordou.

Red, za koji se sv. Šimun morao kao starješina brinuti, imao je mnogo neprijatelja. A tko će ga obraniti od njih, ako ne nebeska Majka. Za to ju i Šimun žarko molio. Nebeska Majka htjede da jednim posebnim činom pokaže, kako joj je mio karmelski red. Stoga se u pratnji svetih andela ukaza Šimunu i preda mu škapular s rijećima: »Evo ti, dragi sine, ovoga Škapulara kao znaka moje posebne ljubavi. Tko umre sa škapularom, ne će doći u oganj vječni.«

S ovim obećanjem ukazala se B. Djevica Šimunu 16. srpnja 1251. u engleskom gradu Kambridu. Više Papa odobrilo je i preporučilo nošenje škapulara u znak osobitog štovanja B. Gospe. Siksto V. odobrio je najprije za karmelićanski red svetkovinu Karmelske Gospe, koja se slavi 16. srpnja. Istu svetkovinu proširio je Benedikt XIII. na čitavi katolički svijet. A pobožni i učeni Papa Benedikt XIV. veli o onom ukazanju B. Gospe sv. Šimunu: »Vjerujemo, da je ovo ukazanje istinito i da ga svi takvim moraju držati.« Iz toga ne slijedi, da bi tko griješio proti vjeri, ako bi sumnjao o istinitosti toga ukazanja, ali svakako ne bi pametno radio.

III.

Svojim štovateljima, koji nose škapular, obećala je B. Gospa dvije milosti. Prva je milost, da ne će doći u pakao. Već sam naveo riječi B. Djevice: »Evo ti, dragi sine, ovoga Škapulara kao

Zagreb. Križari tješe
bolesnike.

Zagreb. Križari dijele dobru
štampu bolesnicima.

znaka moje posebne ljubavi. *Tko umre sa škapularom, neće doći u oganj vječni.*

— Dakle ne može propasti onaj, koji nosi Škapular?

— Može, ako zlorabi milost Božju i dobrotu svoje nebeske Majke. Bog je spremam da po zagovoru B. Gospe dade njezinim štovateljima obilje svojih milosti, ali može tko i na smrtnoj postelji ustrajati u svojoj okorjelosti.

Nedostojno bi bilo, kad bi tko grijeo na račun dobrote svoje nebeske Majke.

Druga milost, koju je B. Djevica obećala onima, što nose njezin Škapular, jest, da će ih ona prve subote iza njihove smrti osloboditi iz muka čistilišnih. To je B. Gospa objavila Papi Ivanu XXII. Međutim ni ova objava ne veže nikoga pod grijeh da u nju vjeruje. A tko želi postići ovu milost, mora ispuniti slijedeće uvjete: 1. treba mu živjeti čisto prema svome staležu; 2. mora dnevice moliti časoslov B. Djevice.

Svaki je krščanin dužan da živi čisto prema svome staležu, ali oko toga će još više nastojati oni, koji žele da postignu spomenutu milost. — Ako je tko već po svojem staležu, kao što su svećenici i osobe nekih redovničkih zadruga, obvezan da moli veliki časoslov ili časoslov B. Djevice, taj je već tom svojom dužnošću ispunio spomenuti zahtjev glede časoslova. — Tko ne može da moli maloga časoslova B. Djevice, bilo radi poslova ili jer ne zna čitati, taj je dužan da se srijedom i subotom uzdržaje

Duhovne vježbe na Vrhovcu.
Učiteljice Gospode

od mesa, osim ako bi na te dane pao Božić. Ako je komu pretežak ovaj nemrs, neka zamoli isповједника, pa će mu on mjesto nemrsa odrediti koje drugo dobro djelo.

IV.

Papa Pijo X. dopustio je 16. prosinca 1910. da se mjesto vunenoga škapulara može nositi medaljica. Nije nužno da medaljica visi o vratu, već se može i na drugi doličan način nositi.

Medaljica mora na jednoj strani prikazivati Spasitelja s njegovim Presv. Srcem, a na drugoj strani B. Djevicu. Medutim ova se medaljica ne može nositi mjesto škapulara trećih redova.

Tko još nikada nije nosio škapular, taj mora najprije primiti vuneni škapular. Ako ga ne želi nositi, može odmah mjesto njega uzeti posvećenu medaljicu.

Posvetiti medaljicu može svaki svećenik, koji ima vlast da posveti škapular. Za to je dosta samo znak svetoga križa. Jedna medaljica može biti mjesto više škapulara, ali zato mora svećenik nad njom napraviti toliko znakova križa, koliko škapulara medaljica predstavlja.

4. lipnja 1913. izjavio je Papa Pijo X., da svećenik može jednim znakom križa posvetiti neograničen broj medaljica, pa ih onda razdijeliti među vjernike.

F. Mašić D. I.

CIGANČE I NJEGOVA VJERA.

Istinit događaj.

Sjedjelo nas petorica ili šestorica u dućanu. Šastali se, da se porazgovorimo. Uto dođe malo ciganče i zamoli nas za milostinju. Neko smo se vrijeme šalili s njim i napokon ga upitasmo:

— Koje si vjere, mali?

— Katoličke.

— Mi nismo katolici pa nemoj ni ti biti, dalje smo mu govorili kušajući ga.

— Ja ne mogu drugo biti nego katolik, odgovori mali.

— Što te za to briga! Još ćeš dobiti dva dinara, ako ne budeš katolik.

— Ja sam katolik, odgovori nam ciganče, otvoři vrata i ode iz dućana.

Mi smo ga zvali natrag obećavajući mu novaca za njegovu hrabrost, ali on se nije htio vratiti.

Divilj smo se ovom dječaku, kojemu nije bilo više od 10 godina, nije bio vidio ni škole ni čuo riječi iz katekizma.

Nik. Murković.

NAŠI DIČNI POVJERENICI.

Povjerenici su u širenju časopisa glavna tajna njegova uspjeha. Dajte mi revnih povjerenika, brzo će list zaći gotovo u sve obitelji. Uzalud urednik i njegovi pomagači dobro pišu, ako nema tko da ga proširi.

Bogu hvala, tako uzornih povjerenika i povjerenica imade i naš Glasnik, pa sada hoće da im se javnim spomenom zahvali.

Obzirom na broj Glasnika, što ih svaki mjesec šaljemo, barjak nose preč. gg. Josip Mihelčić, župnik u Zlataru, Leopold Rusan, župnik u Remetama kod Zagreba. Iza njih ističemo dične povjerenike prema broju pretplatnika ovim redom:

*Preč. g. Ivan Mihelčić,
župnik u Zlataru*

*Preč. g. Leopold Rusan
župnik u Remetama.*

Cć. Sestres v. Križa u Donjem Miholjeu, N. N. u Gor. Desincu, vlč. Ivan Vukina, župnik u Vinagori, vlč. I. Fogarić, župnik u Omišlju na otoku Krku, don Jerko Andreis, župnik u Veloj Luki na otoku Korčuli, Tetra Mali u Zagrebu, preč. Franjo Duša, župnik u Martijancu, vlč. Adolf Dušić, župnik u Bosiljevu, Katarina Glavanić u Vukovaru, vlč. Ivo Ilijić, župnik u Dubašnici na otoku Krku, Franciska Dukić u Dukićima, Simica Sorić u Prekom, Mara Kupanova u Podrav. Moslavini, preč. Rud. Blaga, župnik u Ferdinandovcu, preč. Josip Šimunović, župnik u Babinoj Gredi, ugl. Franjevačka sakristija u Varaždinu. Naravno imade i drugih uglednih naših povjerenika i povjerenica, koje bi valjalo pohvaliti, ali smo eto izabrali prvih 18 imena. Dao Bog, da ovi i sljedećih

godina održe prvenstvo, a i drugi da se s njima takme u širenju pobožnosti prema božanskom Srcu Isusovu preko njegova Glasnika!

Ovih smo 18 povjerenika javno i stoga istakli, jer su Upravi Glasnika podmirili dugove za g. 1932. već prije Uskrsa i ništa ne duguju iz prošlih godina. No zanimat će naše čitatelje i to, što nam povjerenici i povjerenice pišu o ovom radu.

Preč. J. Mihelić, župnik u Zlataru, piše nam: »Moja župa broji 8629 duša. Sva je župa podijeljena na više povjereništva. O Božiću sabiremo novu i zaostalu pretplatu; tim povjerenicima dadem Glasnike, netom stignu, a oni ih dijele u nedjelju pred crkvom i po kućama. Pohvaliti moram posebice Reginu Vargu iz Batine (53 Glasnika), Katicu Miškec iz Djekočkog društva u Zlataru (50 Gl.), Baricu Kušek iz Grančara iz istog društva (31), Baricu Drvaš, članicu Dj. društva iz Brestovca (18), Katicu Čiček iz Lovrečana (17). Č. sestra Terezitis drži 64 Glasni-

S lijeva: G. G. Ivan Ilijić, Dubašnica (Krk). Rud. Blaga, Ferdinandovac. Adolf Dušić, Bosiljevo. Ivan Vukina, Vinagora.

ka. Muški su povjerenici: Franjo Hleb (Borkovec), August Katić (Martinec), Stjepan Kozalac (Grvenik), Alojzije Jurki (Ladislavec) i pučki pjesnik starina Janko Hitrec iz Brestovca. Bog svima platio! — ČČ. sestre iz Donjeg Miholjca vele: »Dao dragi Bog, da buduće godine budemo imale još više pretplatnika!« — N. N. iz Gornjeg Desinca piše: »O Božiću i Uskrsu zaredam svojim selom od kuće do kuće. U ovom je selu malo kuća, koje ne primaju Glasnik. Dao dobit Bog, da s Glasnikom dođe u domove ovih milih seljaka i osobiti Božji blagoslov!« — Vlč. don J. Andrić iznosí: »Božanskom Srcu mnogo dugujem. Još kao bogoslov sam poboljevao i kasnije je izgledalo više puta, da će bolesti podleći. Moja pok. majka je često jurišala na Bož. Liječnika i uspjela je. Stoga sam još kao teolog počeo da širim štovanje prema Bož. Srcu i vazda sam dalje to radio. Prije rata znao sam do 200 kalendara raspačati.« — Preč. Dr. Franjo Duh, župnik u Martijancu: »Uspjeh moram zahvaliti č. oo. misijonarima, koji su ovđe u listopadu održali pučke misije i probudili na novu revnost

moje župljane.« — Katarina Glavanić: »Već 30 godina širim Glasnik presv. Srca Isusova i širit ču ga do svoje smrti. U životu sam imala mnogo patnja, ali me je Bož. Srce u mojim molitvama vazda spremno pomagalo.« — Vlč. L I l i j i ē, župnik u Dubašnici (Krk)javlja: »Glasnik Srca Isusova je bio u mojoj župi od svog početka dobro raširen, a lani je nadošlo novih pretplatnika 50. Glasnik je obilan sadržajem i uzorno uređivan, narod ga rado čita i voli, osobito mlade djevojke i mladići. Istim ču ga žarom i dalje širiti, dok njegov duh ne zavlada našim katoličkim kućama.« — Šimica Sorić u Prekom veli: »U našem mjestu postoji Treći red sv. Franje. Imade odio za katoličku štampu. Meni je povjerenio, da širim Glasnik Srca Isusova, a pri tome me pomažu sestre trećoredice. Narod smo naučili, da plati u siječnju za Novu godinu. Ako tko ne može udovoljiti tome, onda naša kasa dade zajam, ali hoćemo da se pretplata pošalje o Novoj godini. Radimo svi za proslavu presv. Srca Isusova!« — Preč. R. Blaga, župnik u Ferdinandovcu: »Moji vjernici rado drže i čitaju Glasnik presv. Srca Isusova, jer po njemu doznaju za mjesecne nakane. Članovi Apostolstva molitve i Križari su pravi apostoli pobožnosti prema Bož. Srcu. Ja i oni vršimo svoju svetu dužnost.«

A. Alfirević D. L.

IZ HOLANDIJE.

Jedan tirolski svećenik putovao je po Holandiji, pa je zabilježio lijepe utiske, što ih dobio među tamošnjim katolicima.

Zaustavio sam se u Gilze Rijenu u južnoj Holandiji, tako pri povijeda taj putnik, jer je to čisto katolički kraj s kojih 6 - 7000 duša. Opet sam htio promatrati vjerski život katolika. I opet sam doživio što sam držao za nemoguće. Bilo je baš uoči prvog petka. Sv. Urus sam obavio s pukom. Mnogo ih je bilo. Već su sad 3 svećenika imala posla u ispovjedaonici. No pravo je tek na sam petak Srca Isusova. Crkva se nije ispraznila od 5 - 9 sati. A bila je tako puna kao kod nas na najveće blagdane. Da se sav taj svijet pričestio, ovdje je to samo po sebi razumljivo. Od svake stotine ovdašnjih katolika pričestilo ih se oko 80. Sva su školska djeca bila na sv. Pričesti, iako su već započeli praznici. I cijelo se učiteljstvo pričestilo. I to se ovdje ljudima čini samo po sebi razumljivim. To je za djecu pobudan primjer, a ja ko stranac nisam se mogao dosta načuditi. A tu je tako svakog prvog petka.

Ali to je bio tek prvi dan. U slijedećih 10 dana mogao sam se još više uvjeriti o visini katoličke Holandije. I u radne dane toliki se pričešćuju, da se Pričest dijeli bez prekida pod obadvije Mise. Jedan je svećenik kod oltara, a drugi kod pričesne klupe. Svanganja Pričest djece cvate. Bio sam sav sretan, kad sam promatrao tu mladež i opazio, da je Spasitelja primilo gotovo više dječaka i mladića nego djevojčica.

Pod školskom se godinom redovito 80 postotaka djece pričešće. Sve se zapreke školskog reda lako uklanaju. Da djeca ne bi ostala bez pristoja doručka, obuka jednostavno pola sata kasnije počinje, a djeca kod časnih sestara dobiju kave i kruha, koliko trebaju.

Gda Šimica Sorić, povjerenica, Preko.

oko 90 postotaka župe ne ubrojiv djecu do 6 ili 7 godine i nemoćne starce, koji ostaju doma. Nijedamput nisam opazio zakašnjivanje niti izlaženje kod posljednjeg evandelja.«

Tako izvještaj toga putnika. A što da mi na to sve rekнемo? Nije dosta skrstiti ruke i diviti se. Vodimo djecu k sv. Pričesti pa će i kod nas novo pokoljenje biti uzorno.

A. K.

PJESME SVEĆANE.

Crkvena pjesma u čast presvete Krvi.

Pjesme svećane, svud sada odjeknite,
Lica kršćana svih, radošću sjajite,
U red krećite, sjaj zubalja noseći,
Cete djevica i staraca!

Krvi presvete mi, što je iz premnogih
Rana livao Krist na tvrdom drvetu,
Spominjemo se sad, i dok je častimo,
Daj, da suze bar livamo.

Ljudski snašla je rod preljuta nevolja,
Starog Adama grijeh u nju ga survao:

Da se pokriju troškovi, jedamput se na mjesec u crkvi sakuplja za to milostinja. S tim su svi zadovoljni. Školske oblasti sve to znaju i ne vide u tori nikakve protuzakonitosti.

Ali ipak sam spočetka bio malko sumnjičav. Mislio sam: »No to je pobožna navika, ali srce i razum — ko zna, gdje su?« No odmah sam promijenio svoj sud, kad sam čuo, da se u samom Gilzenu slavi svake godine bar jedna mlada Misa. Tada sam si rekao: »Katolička stvar i česta Pričest je ovdje iz uvjerenja, inače ne bi ti vladovi dozrijevali.«

Poznato je, da u Holandiji ima najviše misijskih zvanja. Nedjeljom dolazi na sv. Pričest

Adam nevini nov, divne svetosti pun,
Svima život nam povraća.

Silni Isusov klik s križa se uzdiže
K višnjem Ocu, i On u nebu prima ga,
Oca više još Krv sveta pomiruje,
Sve nam radi nje opraća.

Halju, kršćani, tom Krvlju natopite,
Ona čisti vam grijeh, daje vam rumen blist,
Po kom bivate tad nalik na andele,
Dragi Kralju nebeskomu.

Nitko odsada put pravi ne ostavlja,
Prispjet svima je red k svrsi nam posljednjoj,
Da nebeski nam dar predobri dade Bog,
Koji putem nas pomaže.

Milo pogledaj nas, Oče svemogući,
Svima, štono nas Krv Sina tvog otkupi
I što blagi nas tvoj tješi i krijepi Duh,
Mjesto u svome raju daj. Amen.

VRŠI DUŽNOST SVOJU!

Poznati njemački pisac Kri-
stofer Šmid — umro g. 1854. —
zanimivo opisuje utiske jednog
svog putovanja. Vidio sam u jed-
noj rimokatoličkoj crkvi staru
sliku, a nalazila se u sakristiji.
Tako mi je živo ostala u pameti
kao da ju sada vidim. Na toj su
slici prikazani ljudi raznih stale-
ža, svaki sa svojim znakom, —
nad tim znakom bio je natpis. Na
prvom bila slika Papina sa tro-
strukom krunom i sa štapom vr-
hovnoga Pastira, a nad njim rije-
ći: »Ja sve učim«. Do nje bila
slika careva s krunom na glavi i
zlatnim carskim žezlom u ruci, a
nad glavom natpis: »Ja svima
vlađam«. Iza toga stajao voj-
nik s mačem u ruci, a nad njim
napisano: »Ja sve branim«.
Malo dalje bio seljak s plugom
s natpisom: »Ja sve hranim«. I tako je išlo redom. Naj-
poslije u slici isticao se i davao s kolicima, koji na svakoga

† O. Ivan Dvornik D: I.,
revni apostol Presv. Srca preselio
se u blaženu vječnost 12. 5. 1932.

gleda i vreba. Njegov je natpis: »Ja ču sve uzeti, ako ne budete vršili svojih dužnosti.«

Time je slikar označio, da svaki stalež imade svojih dužnosti i poteskoča. Davao vreba, da strpa u svoja kolica onoga, koji ne udovolji dužnostima svoga staleža.

Kad je Napoleon, car francuski, bio u zatočju na otoku sv. Jelene, šetao je jednog dana s nekom odličnom gospodom. Sretoše više ljudi s teškim bremenima drva. Put bio tjesan, a ljudi vukući drva dizali prašinu. Gospoda ih oštro opomene, da idu s puta i da im ne praše. Napoleon se zaustavi pa će prijazno gospodi: »Ne tako gospodol! Svaki, koji teško breme nosi, vrijedan je poštovanja. Neka svaki vrši dužnost svoju!«

Odličan gospodin tužio se u razgovoru sv. Ocu Piju X., da se svijet izopatio te bi ga trebalo obnoviti. Na to će sv. Otac: »Neka svaki točno vrši dužnosti svoga staleža, pa je obnova sigurna.«

Savjesno vrši dužnosti svoga staleža. Time ćeš Bogu ugoditi, bližnjemu dati dobar primjer, a u srcu tvome zavladat će ugodan mir i pravo zadovoljstvo.

S. Dragičević D. I.

JE LI SVEJEDNO, KAKVE NOVINE ČITAŠ?

U gostonici u K. sjede Ivan i Marko i jadikuju radi zlih vremena, što su evo nastala. Ivan misli:

— Mi smo svemu krivi. Zašto se ne staramo više za javni život i javno mišljenje, koje novine stvaraju? Zato nam je zlo, što skoro sve novine u našoj državi služe onima, koji novcem vladaju, a pišu ih ljudi, koji do vjere vrlo malo ili ništa ne drže. Novine viču, a misli se, da to narod viče kroz njih i da narod želi, što one žele. One stvaraju javno mišljenje, one upravljaju javnim životom; stoga se sve naopako okrenulo. Da se to popravi, morali bi mi u našoj domovini imati novine, koje će se zauzimati za vjeru, pravdu i poštjenje, koje će osudivati svako varanje i uvijek biti za ono, što je narodu korisno.

— Mani se bolan! reče Marko. Novine to, novine ono. Šta te briga za tu besposlicu? One su sve jednake, bile katoličke ili bezvjerske. To je svejedno, ja nemam odatle ni više ni manje.

— Imaš pravo, reče seoski krojač, koji upravo uđe. Kod nas je krojača isto tako. Zanatlje i obrtnici nemaju od toga ništa, što su novine take ili onake. Ako nam javljaju lijepe novosti, ne smeta tko ih piše. Već mi je dojadilo, što se toliko govori, da moramo podupirati, širiti i čitati katoličke novine.

Oni se sve jače pravdali. Srećom došao među njih otmeniji gospodin. On im je lijepo razložio, kako se obični seljak, zanatljića pa i najzadnji čovjek u narodu mora brinuti za katoličku štampu, i da nije svejedno, drže li oni bezvjerske ili katoličke novine.

Katolička vjera i novine.

— Vi ste svi katolici, govorio gospodin, i znate, da je vjera najveće dobro i da je treba nada sve cijeniti, jer je ona jedini put, koji nas vodi u blaženstvo. Sam dragi Bog kaže: »Bez vjere se ne može omiljeti Bogu«. Stoga ne smijemo grijehi proti vjeri. A proti vjeri se može grijehi na mnogo načina. Proti njoj grijehi i onaj, koji drži i čita knjige, novine i časopise, što govore proti vjeri ili za nju ne mire.

Gledajte, kako duduše polagano, ali zato tim sigurnije, zle novine potkapaju vjeru. Što novine pišu, uzima se kao gotova stvar. Ne pita se, da li istinu javljaju. Novina je mnogima Sv. Pismo. Osobito ako novine pišu dva, tri ili deset puta, i to uvijek isto. Najzad svaki to vjeruje. Oni, koji u novinama udaraju na vjeru, vrlo dobro znaju, da od laži uvijek nešto ostaje, i da kap koja neprestano pada, napokon i kamen izdube. Oni kaškad tako miješaju otrov, da se ni opaziti ne da. One pišu:

— Znanost je pronašla, da je čovjek postao od majmuna, da su vijesti u Sv. Pismu samo bajke, da se iznašašća znanosti s vjerom ne slažu... Papa je Talijan, pa da mi slušamo jednog Talijana!... Mi hoćemo svoju narodnu Crkvu, neovisnu o Vatikanu...

To i slično nalazi se ne samo jedamput u novinama nego desetak i više puta kojekuda razasuto. Otrov ne djeluje brzo, ali djeluje sigurno, pomalo se ušulja u srce, i ako je u njem još sve onako, kako župnik i katekizam kazuju. Vjersko veselje i ljubav Crkvi pomalo hladni, čovjek čita i nadalje zle novine, a zapušta molitvu; dvojba zagriza sve dublje, dok napokon ne dozrije misao:

— Da, da, oni, koji pišu novine, imaju pravo...

Isusovac o. Abel bio pozvan jednom čovjeku, koji je teško bolovao. Bolesnik pokaza svećeniku na čitavu hrpu novina i reče:

— To je najveći neprijatelj moga života. I poče pripovijest: Odgojili me dobri katolici. Još sam i na sveučilištu bio dobar katolik. Kad sam postao doktor, pomislio sam: Sada ti treba kakav list za učene ljudi, a on svakako mora biti slobodouman. Ispočetka sam se ljutio radi napadaja na katoličku vjeru. Ali brzo postao mlak i već iza godinu dana u crkvu ni zaviriti. Spram vjere postao hladan kao led, dok me eto na smrtnoj posteli nije nadвладала milost Božja, te sam odlučio, da se dobro isповjedim.

Kad učen čovjek tako lako vjeru izgubi, koliko lakše čovjek iz naroda, seljak i obrtnik, koji ne može i ne zna odgovoriti na stotinu pitanja i poteškoća proti vjeri? Stoga je sigurno: Nema za našu katoličku vjeru goreg i pogibeljnijeg neprijatelja nego što je bezvjerska štampa. Zato ako vam je vaša vjera draga i najveće dobro, onda ne smijete držati ni novina, ni časopisa, ni

knjiga, što na nju napadaju ili za nju ne mare. Ne pomažite svojim novcem podmukle dušmane vaše sv. vjere.

U nebo vapijući grijesi.

Strašni su grijesi, što ih znadu počinuti novine, koje ne drže mnogo ni do vjere ni do Boga. Evo nekoliko primjera. Milijunaš R. u Parizu zakupio oko g. 1880. akcije sjeverne željeznice u Francuskoj. A da podigne cijenu tim akcijama, potplati nepoštene novine, Zbog silne vike novina, da je najbolje uložiti novac u ove akcije, stanu građani, seljaci, obrtnici takove akcije kupovati. Tako ovima akcijama uvelike poraste cijena. Društvo kojem je na čelu bio R., dobi 500 milijuna, a jedni narod bi za pô milijuna prevaren. Na hiljade ljudi izgubi sve. A najžalosnije je to, da je narod novine, koje ga prevariše i upropastiše, sam uzdržavao kupujući i čitajući ih!

Slično, ali gore dogodilo se kod tako zvanoga »Panamskog društva«, koje je imalo prokopati Panamski kanal u srednjoj Americi. To društvo predobi za se 9 novina plativši im preko 20 milijuna franaka. Novine stanu preporučivati papire, cijena im stoga vrlo poskoči, i kad se visoko digla, odjednom pane. Na sudu je nepoštenom društvu dokazano, da je prevarom steklo 1400 milijuna. Od tog dobitka doobile su potkupljene novine do 65 milijuna.

I jednom francuskom bankovnom društvu dokazano je na sudu, da je na godinu izdavalo milijun i 200 hiljada franaka za podmićivanje novina. Te novine morale su hvaliti sve, što je koja od tih banka poduzela a o nepoštenju, koje bi se u banci dogodilo, morale su one šutjeti.

Što su u lovnu psi, koji lajanjem iz svih zakutaka i grmova dižu zecove i gone ih na onu stranu, gdje lovci čekaju napetim puškama, da ih postrijeljavaju, to su mnoge današnje novine za narod. Svojom vikom dižu ga i gone tamu, gdje ga čekaju gulikože

Laži u oglasima.

Danas se može i najveća laž razglasiti kao najveće iznašašće i dobročinstvo, ako se samo za to novinama plati. Želite li primjera, kako na nepošten način gule seljake?

Prije nekoliko godina bi oglašeno u novinama, da se u L. kod jednog trgovca može dobiti najbolji umjetni gnoj za najnižu cijenu. Mnogi seljaci pomisliše: Dobro je, da znamo, gdje je najbolji i najjeftiniji gnoj. Stanu ga u stotinama vreća naručivati i posipati po poljima. Ali trava na livadami umjesto bolja, gora nego ikad prije. Jedan seljak tuži trgovca. Na sudu se iznade, da je nepošteni trgovac kupio po cesti dubre i nečim ga polio pa to hvalio kao najbolji gnoj na svijetu i prevario toliko ljudi.

Seljak je sretan, kad može marvu i žito prodati uz pristojnu cijenu. Ali kako mu i ovdje mogu novine škoditi! Godine 1908. imali trgovci u jednoj zemlji u proljeće još puno žita. Bilo pri-

like, da će žetva biti dobra. Stoga su cijene žitu morale pasti. Tada špekulantи potplate novine, da razglase, kako će žetva biti slaba te će žito stoga poskupiti. Mlinari i trgovci brašnom stanu za skupe novce kupovati žito što su god više mogli. Cijena žitu skoči i lihvarske se ambari brzo isprazne. Došla žetva. Seljaci mislili, da će moći žito skupo prodati. Žito je doista lijepo rodilo. Seljaci stanu žito prodavati, a kad tamo, trgovci im kažu, da je žita toliko, te im ga mogu platiti samo po najnižoj cijeni. Seljaci moraju onim novcima, što ih za žito dobiju, gotovo sve poreze i druge potrebe podmiriti. Zato nije bilo druge, već dati žito po što po to. Tako su eto onda bezdušni špekulantи po novinama prevarili seljake za 10 milijuna kruna. Zar to nije velika šteta za seljake? Može li sada tko reći: Mene nije briga za novine? ...

Čuvaj se novina, koje su protiv Boga, koje udaraju po vjeri i svećenicima! Ako te već nisu prevarile, prevarit će te. Još je najmanje, da te prevare u zemaljskim stvarima. No prevarit će te u nebeskima, ukrast će ti dušu i vječnu sreću njezinu. Čitaj dobre katoličke listove i novine, koje te uče samo onomu, što je dobro, koje ti rade o sreći na ovom i onom svijetu.

F. M.

IRCI — APOSTOLI KRISTOVI.

Irska je, može se reći, zemlja apostola. Irski je narod, uza sve bure i nevolje što su mu projurile nad glavom, ostao odan vjeri otaca svojih. No ne samo to. Još od najstarijih vremena taj je narod davao čitave čete oduševljenih misijonara, koji su s najvećim žarom širili vjeru Kristovu u zapadnoj Evropi. A kasnije obranivši obale svoga smaragdног otoka, svoga »Erina« od »kri-vovjera i velike zablude« 16. stoljeća, odlazili su mnogi Irci širom svijeta da vraćaju i obraćaju k vjeri. »Gdje se god lepršaju barjadi Križa, svagdje se nađe po koji irski vojnik Kristov da ih ponese.« — »Veća je nego što se to može i reći sudbina što ju je Bog namijenio Gaelima« pjevalo je pred stoljećima irski pjesnik, ističući ulogu, što će je Gaeliigrati u širenju i utvrđivanju Kristova kraljevstva na zemlji. I doista to je djelovanje toliko, da su anali Crkve po Americi, Australiji, Indiji, Africi »posuti draguljima kao što je nebo posuto zvijezdama«, draguljima imena velikih njihovih pionira prvoboraca vjere u krajevima, gdje njen svjetlo nije nikada prije prodrlo.

No nesamo svećenici nego i priprosti radnici, izbjeglice iz rodnog kraja, što ga morali od nevolje ostaviti, i oni su bili vatreni pioniri svoje vjere. Ima sva sila upravo ganutljivih zgoda s tim siromašnim izgnanicima, koji su vršili misijsku ulogu svoje rase. Evo jedne. U jednom naprednom američkom gradu htio jedan irski župnik da podigne crkvu za svoje stado, koje je onda još bilo i malobrojno i vrlo siromašno. No zadaća je nadilazila i nje-

govu i njihovu snagu i gradnja je morala biti obustavljena. Jedan siromašni Irac, prolazeći na putu za hlebom kroz taj grad, zaustavi se slučajno kod te nedogradiene crkve i zapita neke ljude kakova je to zgrada. Odgovoriše mu sa slijeganjem ramena, smijehom i podrugljivo: »To? To su papisti i to oni irski, htjeli da sagrade crkvu, ali im je prisjelo. Oviše je to za njih. Nije li to smiješno, stranče?« — »Pa baš i nije tako smiješno,« odgovori mirno radnik pogledavši najprije onoga, koji mu to reče, a onda nedovršenu zgradu - »i velim vam, da se ne mičem iz ovoga grada, dok je ne vidim dovršenu i ne čujem sv. Misu u njoj!« I on se prihvati rada, koji mu, kako je bio trijezan i marljiv, poče prilično nositi. Kako su pak dom i dalje prolazili iseljenici, uspije mu da neke od njih zadrži u gradu i predobije za svoj posao. I šta bi? Za kratko vrijeme nastavi se gradnja, još većim žarom no prije i bude malo pomalo i dovršena, hvala čednome siromašku, koji je u razmjerne kratko vrijeme doista doživio, da sluša Misu u hramu, što ga je tako revno pomagao dizati. A ne dugo za tim počeće se oko crkve graditi ženski samostani i škole, u kojima su njegova djeca i djeca njegovih domorodaca crpla temeljito znanje o svojoj vjeri i usisavala duh otaca.

Ni irske žene nisu zaostajale za muževima u misijonarskom radu. Dala bi se napisati čitava knjiga o tom, što su irske redovnice učinile za širenje vjere u tuđim zemljama. A još su ganutljiviji izvještaji o siromašnim radnicama, koje su od svojih teško zasluzenih dolara i u ono malo vremena što im je izvan posla ostajalo na razpolaganje, toliko učinile za ukrasivanje i podizanje prekrasnih novih svetišta, koja niču svuda, gdje irska rasa prolazi

M. R. M.

KOMUNISTA KUPUJE SVEĆENIKU ČOKOLADU.

Mihovil Pro, svećenik i Isusovac iz Meksika, koji je za kravne vlade Kalesove prolio svoju krv za vjeru Kristovu, a sada se na njegov zagovor događaju mnoga čudesna, pripovijeda nam ovaj doživljaj iz vremena, dok je još prije nekoliko godina bio na naucima u Belgiji.

— Došao sam u vlak, koji je bio krcat radnicima. Odmah sam se upustio u razgovor sa svojim susjedom. Upitao sam ga između ostalog takoder, da li imade u Belgiji i socijalista.

— Jest, gospodine, mi smo svi socijalisti.

— Pa i ja sam socijalista, odvratim.

Ovaj je odgovor uvelike iznenadio nesamo susjeda već i ostale, koji ga čuše. Ubrzo se okupiše oko mene.

— Jest, gospodo, nastavim, i ja sam socijalista, ali ne takav, kakvi ste vi, koji zapravo niti ne znate, što su socijalisti. Ili imade li možda tko među vama, koji bi mi znao odgovoriti, što je to socijalista?

Iza odulje stanke konačno odgovori jedan:

— Socijalista je, koji bogatima otima novac.

— Dakle vi želite biti tatovi i razbojnici? Ako ste to uistinu, onda mi otvoreno recite, da brže bolje pobjegnem.

Moje se društvo počelo smijati. Iako slabom francuštinom, govorio sam o socijalistima.

— Uzmite, vi otmete bogatašima tvornice. Što će onda biti iz tvornica?

Oni odgovore, da bi se izabralo među radnicima upravno vijeće.

— A kad bi koji od vas došao u to vijeće, po svoj prilici ne bi dolazio na svoj posao u određeno vrijeme. Više se ne bi htio dizati rano, kao što sada čini.

— Imate pravo, odvratiše radnici.

— Sad vas imam u vreći! Zar ne vidite, da biste u tom slučaju vi postali bogataši, a drugi bi došli, da vam otmu novac?

Tako smo se dugo i ugodno zabavljali. Napokon će jedan iz šale:

— A zar se ne bojite, da bismo vas mogli ubiti?

— Ja da se kojeg između vas bojam! Zar ne znate, da imam uza se oružje bolje i opasnije nego što je samokres?

— Pokažite nam to svoje oružje.

— Odmah.

Rastvorio sam talar i pokazao raspelo, koje običajem nositi na vrpcu oko vrata.

— Ovo je moje oružje, s kojim se nikoga pa niti vas ne bojim.

Radnici se prestadoše smijati. Dapače jedan iz poštovanja spram križa skide šešir.

— A što vi držite o komunistima? upitaše me.

— Ti su zavedeni isto onako kao i socijalisti.

— Ali i mi smo komunisti.

— Tim bolje za me. Već je jedan sat popodne a ja još ništa nisam jeo. Budući da sam i ja komunista, to tražim od vas da mi dadete hrane, koju sobom nosите, jer po nauci komunista sve je zajedničko, nitko ne može reći ovo je moje, ovo tvoje. Stoga je vaša hrana i moja. Platit vam neću ništa.

I opet se svi nasmijaše. Domalo se moradosmo rastati. Srdačno se oprostisemo.

Već je moj voz bio pošao, kad jedan od onih, koji su izašli, skoči na stepenicu i pruži mi u ruku paketić. U njemu bila krasna čokolada. Kupio mi je komunista kao svome prijatelju . . .

M. Urs.

Pjesme o Malomu Isusu	Din. 6.—
Cetraest pjesama sv. Terezije Maloga Isusa	5.—
Svete Rane Isusove	5.—

MALI KRIŽARI

MALI KRIŽARI NA DJELU.

Jedva će biti zemlje, u kojoj je križarski pokret uhvatio jače korijenje nego u Madžarskoj. Tamo se mali Križari zovu gardistima ili stražarima Presv. Srca, ali oni idu za istim ciljem, što ga imaju Križari kod nas i po drugim zemljama. A od kolike je koristi ovaj križarski pokret u Madžarskoj, vidi se iz toga, što oni, koji dobro poznaju tamošnje vjerske prilike, tvrde, da je revnost u katoličkom životu u Madžarskoj velikim dijelom plod križarskog rada. Do sada ima u 800 gradova i sela do 140.000 Križara.

Mali Križari rade najviše oko širenja dobre štampe. Njihovim nastojanjem dosegao je Glasnik Srca Isusova u Madžarskoj do 70.000 pretplatnika.

U stotinama sela nisu dušobrižnicima dali sve dotle mira, dok se nije uvela pobožnost prvih petaka ili prvih nedjelja u mjesecu. Ali njihovo je najveće djelo krasni dom za duhovne vježbe u Budimpešti. Veliki dio Križara ide svaki dan sv. Pričesti, premda to u Madžarskoj nije tako lako, jer su često putovi po selima nevaljani i kuće su rastrkane i daleko od crkve.

U gradu Desu počela se uvelike širiti pokvarena štampa. Križari složno udariše na nju. U nekoliko dana kupili su po kućama mnoštvo knjiga i časopisa te ih uz veliko veselje spalili. Razumije se, da su mnogi od tih junaka izvukli batina, a možda i još nešto gore.

Jedna djevojčica došla iz škole i opazila na zidu kalendar. »Pfui, reče mala, kalendar, što ga izdao list, koji udara na katošku Crkvu! Skini, oče, ovaj kalendar, jer ja ne mogu trpjeti neprijatelja u kući!« — »Čemu da skidam kalendar? Dosta je, ako prilijepimo komadić papira preko imena lista, koji ga izdao, pa je kalendar dobar.« — »Ne, ne, oče, to meni nije dosta!« — »Onda čini s njime što hoćeš, odvrati pobijedeni otac. Iza čas dva kalendar je bio u vatri.

U Desu na smrt oboljela jedna Križarica. Oko njezine smrte postelje okupile se drugarice. Bolesnica pozove roditelje te ih zamoli, da joj pričvrste na grudi križarski znak. »Želim umrijeti, kako se dolikuje jednoj Križarici, da budem spremna, kad nas na sudnji dan probudi trublja.« Onda zamoli prijateljice, da joj otpjevaju križarsku himnu. I njezin se slabi glas neko vrijeme čuo. Drugarice još nisu bile pri kraju pjesme, kad mala Križarica spusti glavu na jastuk i predade Bogu svoju nevinu dušu. F. M

Zakletva huronskog poglavice	Din. 5.-
Vjerni sin Sidiha	3.-
Kraljičin bratić	4.-

Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. 147.

MOĆ ZDRAVOMARIJE.

Jedan engleski časopis objelodanio je prije više godina slijedeći događaj:

Cestit radnik došao jedne večeri u župni stan te zamolio župnika, da posjeti jednu bolesnicu. Ona nije katolikinja, ali ipak želi da prije smrti govori s katoličkim svećenikom.

S izrazom velike zahvalnosti i radoći primila je bolesnica župnika. Odmah mu je priznala, da nije katolikinja, ali želi, da je pouči u katoličkoj vjeri.

— Jeste li govorili kada s kojim katoličkim svećenikom?

— Ovo je prvi put.

— Da li tko od vaše rodbine pripada katoličkoj vjeri?

— Nitko.

Bolest je bila opasna, ali život još nije bio posve pri kraju. Stoga župnik odmah poče s poukom. I nije se mogao dosta načuditi, kako bolesnica dobro shvaća i lako pamti katoličku nauku. Kroz šest tjedana mogla se dobro pripraviti na sv. ispovijed i pričest. Prije smrti sklonila je i muža, da se dade poučiti u katoličkoj vjeri.

Zupnik se divio djelovanju milosti Božje u duši u ove žene, pa je htio da sazna, čime ju je zaslužila. Zena mu je priznala ovo:

— Dok sam bila još malena, naučila sam od katoličke djece, s kojom sam se zabavljala, Zdravomariju, i ja sam je molila svaku večer prije spavanja.«

Svećeniku je bilo dosta da razumije tajnu ovoga obraćenja: Ovo je dar dobrote nebeske Majke.

F. M.

MOĆ LURDSKE VODE.

Glasovitom piscu francuskom Laseru, koji nije mnogo mario za vjeru, obolješe oči tako, da je doskora posve oslijepio. Zaludu se oko njega mučili specijalisti za očne bolesti, bolest nije ni za dlaku popuštala. Uto se jedan njegov prijatelj, poznata ličnost, inače protestant, iz znatiželjnosti navratio u Lurd na povratak iz kupka. Ovoga se protestanta silno dojmilo ono, što je vidio i čuo u Lurdu. Odmah javi to piscu Laseru te ga pozove, da se kao katolik utekne čudesnom lijeku lurdske vode. Bolesnik se prenerazi, što mu takvo što savjetuje baš taj njegov prijatelj. Odgovorio je, da ga ne može poslušati s dva razloga. Prvi je razlog, što nema vjere; drugi je razlog, što bi, u slučaju da bi ozdradio, morao promijeniti način svoga života te se koječega odreći, što bi za njega bilo vrlo teško.

Nego prijatelj protestant nije popuštao, već ga sve dotle slijio dokazima, dok se Laser nije napokon odlučio da će poslušati njegov savjet. Protestant sjede odmah za sto te napisa pismo, u kojem moli, da se Laseru pošalje iz Lurda čudotvorne vode.

Za nekoliko dana stiže iz Lurda poštanski omot, u kojem je bila posuda s jednom litrom čudesne vode. Laser dršćući otvoriti omot, padne na koljena, te iz svecog srca zamoli Boga, da mu oprosti grijeha. Okrijepljen tom molitvom natoči u zdjelicu čudesne vode, opet poklekne i poče na glas moliti: »O presveta Djevice Marijo, smiluj mi se pa me osloboди tjelesne i duševne sljepoće!« Zatim prijede ručnikom namočenim u lurdsку vodu preko jednog i drugog oka.

— Šta mislite, pripovijeda on sam, kakvo je bilo moje uzbudjenje ili rekao bih skoro užas! Jedva sam se ovom čudotvornom vodom dotaknuo čela i očiju, najednom se osjetim posve zdrav!... Još sam iste večeri pošao na sv. ispovijed, a sutradan na sv. Prcest, da se Bogu zahvalim na tolikoj milosti!«

Od ovoga je dana Laser oduševljeno prigrlio kršćanski život sa svim njegovim zahtjevima, dok se on toga prije toliko bojao. Postao je apostol Lurda i posvetio mu odsada svoj književni rad kao i velik dio imetka. Upoznao je svijet s lurdskim čudesima. Njegovo prvo djelo o tome — tiskano g. 1869. — razgrabilo se upravo zamjernom brzinom te bilo prevedeno skoro na sve svjetske jezike. Nijedna knjiga nije imala toliko uspjeha, koliko ta, niti je doživjela toliko izdanja. Bila je kao silan glas trublje, što je odjeknulo širom svijeta. Narodi se tome glasu odazivali te hrlili u Lurd, da počaste i zazovu u pomoć prečistu Djevcicu Mariju. Laser je umro u Francuskoj g. 1900.

Iz knjige »Lurd«: Pruvost — Maričić.

CEŽNJA ZA SV. MISOM.

Jedan brazilijski misijonar morao je prije nekoliko godina otići iz Brazilije. On dode u Sv. Matiju, selo čikitskih Indijanaca. Neopisiva radost zavladala selom, kad su ugledali svećenika. Sutbotom uveče dode k njemu poslanstvo, koje je teškom mukom moglo prozboriti nekoliko španjolskih i latinskih riječi. Oni upitaše misjonara, u koji će sat sutra dan reći sv. Misu. Misijonar, budući da nije imao za službu Božju potrebnih stvari, reče, da ne može govoriti sv. Mise. Indijanci potišteli zavapiše: »Tasjutra je nedjelja!« Ali misijonar nije im mogao ispuniti vruće želje. Bezutješni vratiše se u selo.

Sutradan ujutro doživio je misijonar dirljiv prizor. Na znak bubnja skupi se puk. S križem na čelu krene procesija prema kapeli. Svijeće gore na oltaru. Misna je knjiga na svome mjestu, ali zatvorena. Nema svećenika, da pristupi k oltaru. Pošto se svi sakupili započe pobožnost. Molili su zajedno i pjevali: Kirie — Gloria — Credo. Svake nedjelje nadomještavao si taj puk na taj način sv. Misu, jer nije imao svećenika.

Misijonar stajao ganut pred praznim Svetohraništem. Iz njegove duše — tako on sam kaže — rijetko se dizao jači vapaj

k nebu, neka bi Gospodin poslao što više svećenika u svoj vinograd. Kad bi bilo dovoljno svećenika, lako bi bilo ova indijska plemena privesti pravoj civilizaciji i k praktičnom katolicizmu.

Kako smo sretni, što imamo svećenika te se možemo krijeiti duševnom hranom, kad god zaželimo! Kako bi sretni bili ovi Indijanci, kad bi ih svake nedjelje i blagdana pozivala zvona k službi Božjoj; kad bi imali namjesnika Božjega, da im propovijeda sv. evanđelje i podjeljuje hranu duši u sv. sakramentima.

»Danas je dan Gospodnjik« govori nam nedjeljom i blagdanom glas zvona i zove nas k službi Božjoj.

Ako pomislimo, koliko blago milosti dijeli Bog za svake sv. Mise, ne ćemo žaliti truda i neugodnosti, nego ćemo pohrliti u crkvu. Ali možda možemo povesti sa sobom i koga od svojih. — Brate, oče, prijatelju, podimo, da pribivamo žrtvi neokaljanog Jaganjca! Okrijepimo se na vrelu milosti, da nam ne oslabi duša na stazi života!

Franjo Bortas D. I.

GRADNJA ZAVJETNE CRKVE HRVATSKOGA NARODA SV. ANTUNA PAD. U ZAGREBU.

Sedam sto godišnjica velikog Sveca svijeta sv. Antuna Padovanskoga, proslavila se je po čitavom svijetu vrlo svećane. Naš hrvatski narod nije ni najmanje zaostao za drugima. U Zagrebu gradi veličanstvenu crkvu, za koju su stigli doprinosi sa svih strana naše domovine. Ali postoji bojazan, da se crkva neće moći da dogradi, jer su nadošli nepredvidivi radovi, a i krasan kamen, kojim se crkva gradi kao i veliki kip sv. Antuna na pročelju poskupljaju gradnju.

Obraćamo se zato skromnom molbom našem čitavom hrvatskom narodu, naročito pobožnim štovateljima sv. Antuna, da doprinese makar i najmanji obol za ovo narodno i veliko djelo. Doprinosi se šalju na ček br. 36763 ili na: Odbor za gradnju zavjetne crkve sv. Antuna u Zagrebu.

IZ UPRAVE.

Molimo Vas, pripazite na ove vrlo važne točke:

1. Kada promijenite obitavalište, odmah nam javite promjenu adresu, najprije staru a poslije novu adresu, da se ne zamjeni koja slična Vašoj adresi.
2. Kod svake novčane pošiljke bilo s našim čekom ili pošt. doznačnicom zabilježite na pozadini adreska u koju svrhu šaljete označenu svotu. Tko toga ne učini, sam je odgovoran za točnost ubilježenja u knjige.
3. Tko do sada još nije podmirio pretplate bilo za ovu ili za prošlu godinu, neka to učini čim prije.

Mercedarijeva osveta	Din.	4.—
Čist naraštaj	“	5.—
Svjetovni nazor	“	5.—
Josip Kundek. Američki misijonar	“	5.—
Misli natražnjaka	“	5.—

Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. 147.

ZAHVALNICE

† LANG POMA2E.

Sarajevo. Lanjske godine desila se mojim malim nećacima teška nesreća kod sanjkanja: jednom se slomila nogu, drugome ruka. Kod liječenja nastale su komplikacije i djeca su mnogo trpjela. Prijetila je pogibao, da će dugo bolovati te da ozljede ne će ostati bez trajnih posljedica. Obratih se stoga dobromu biskupu Langu. Već je u prvoj devetnici krenulo stanje malih bolesnika na bolje a nakon par mjeseci su djeca posve zdrava.

F. D.

DOBRO NAMJESTENJE.

Srbija. Moj zaručnik nije dugo mogao naći dobro namještenje. Utjecala sam se dragom Bogu i obećala neke žrtvice za cijelog života. Sve sam predala u zaštitu sv. Obitelji. Zaručnik je dobio dobro i sigurno namještenje.

D. S.

MIR U KUCI.

Amerika. Poznavala sam osobu, koja je mnogo trpjela sa strane svoga muža. Nije nikako htio u crkvu, a ženu je mnogo zlostavlja. Napokon se ona htjela i rastati, pa je pošla vratarići, da pita za savjet. Vrataričica joj obeća pomoć za 35 dolara. Ja je zamolim, neka ne ide vratarići, već neka počne devetnicu na čast Srca Isusova. Kad sam je opet posjetila iza 8 dana, dočeka me sa smiješkom i reče, da se uselio mir i u njihovu kuću. Odmah se pretplatila za Glasnik S. I.

Lj. H.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Akron AM Ozdravilo dijete, dar dol 1.— *Bački Breg* MT Poboljšalo mi se zdravlje, dar d. 10.— *Badljevine* ML Presv. Srce pomaže udove i oklevetane. — AŠ Pomoć u nevolji. — *Beograd* NN Pomoć u nevolji, dar d. 100.— *Brod na S.* AT Uslišana molba, dar d. 40.— *Crikvenica* JG Pomoć u bolesti. — *Detroit* LjH Mir u kući. — *Draginac* JS Položila ispit, dar d. 50.— *Drinovci* AM Uslišana molba, dar d. 10.— *Dubašnica* MM Pomoć u teškoj duševnoj i tjelesnoj nesreći. — *Goričko* KF Nestalo duševnog nemira. — *Gudovac* AH Za zdravlje dar d. 20.— *Hraščan* ND Pomoć u bolesti i drugim nevoljama. — *Kostel* BS Milosti. — *Krapinske Toplice* KB Dobila potporu, dar d. 25.— *Kuće* KP Uslišana, dar d. 10.— *Ložišće* IB Udijeljene milosti, dar d. 15.— *Lupilova* JŽ Uslišana molba, dar d. 25.— *Martinska Ves* RM Pomoć u bolesti, dar d. 100.— *Medven* MJ Muž se javio iz Amerike, † Lang pomogao majci u bolesti, ozdravila kćerkica, dar d. 10.— *Metković* MF Raspleo se zapletaj. — *Mostar* AČ Milosti, dar d. 50.— *Mošvenine* AS Milosti, dar d. 20.— *Niš* DS Zaručnik dobio dobro namještenje. — *Novi Jankovci* JG Lijepo se podijelili, pomoć u bolesti. — *Omišalj* JK U mnogim neprilikama uslišana, dar d. 100.— *Osijek* IZ Majčina operacija sretno prošla, dar d. 100.— *PH* Uslišana u teškim prilikama, dar d. 30.— *TZ* Dobila parnicu, dar d. 100.— *Podgajci* PS Milosti, dar d. 10.— *Polje* KK Muž izbavljen iz teških neprilika, dar d. 10.— *Popovac* TV Milosti, dar d. 20.— *Prezid* FL Pomoć u bolesti, dar d. 10.— *Rajsavac* MŠ Uslišalo me Presv. Srce, dar d. 30.— *Samobor* MK Milosti, dar d. 10.— *KM* Ozdravio sin, dar d. 10.— *Sarajevo* FD † Lang pomogao mojim nećacima. — *Sinj* IS Pomoć u teškoj bolesti, dar d. 10.— *Sirač* JH Presv. Srce pomaže svakome, dar d. 20.— *Sombor* BT Pomogla sestra Celina. — *Sotin* PH Pomoženi u neprilikama, dar d. 10.— *Split* SMP Milosti, dar d. 50.— *Stari Mikanovci* EMA Ozdravila sestra, dar d. 10.— *Ston* BG Bolest krenula na bolje. — *Sunja II* Ozdravilo dijete, dar d. 20.— *Šestanovac* NB Milosti, dar d. 20.— *Travnik* LM Pomoglo Presv. Srce, držat će Glasnik za cijelog života. — *Trnovka* MR Sretan porod, ozdravilo dijete, dar d. 100.— *Trojstvo* IC

uslišana, dar d. 10.— *Trogir* NL Pomoć u bolesti, dar d. 30.— *Trsat* AP Zdravljie i druge milosti, dar d. 20.— JP Milosti, dar d. 10.— *Valpovo* AD Milosti, dar d. 10.— *Varaždin* TB Zdravljie i sretan porod, dar d. 10.— *Vela Luka* MB Uslišana. — *Velika Gora* DS Mnoge milosti, dar d. 20.— *Vidovec* JK Ozdravila slomljena nogu. — *Vrbovac* VH M Često uslišan. — *Vroporac* SB Pomoć. — *Zagreb* DJr Velika milost. — AK Ozdravio otac. — MJ Ozdravio sinčić, dar d. 30.— LjGj Milost. — VK Bolest krenula na bolje, dar d. 20.— NV Pomoć u traženju posla. — EG Sretan porod, druge milosti, dar d. 100.— BS Milosti.

VIJESTI

DURDEVAC. Naše đev. dr. S. I. primilo je prošle godine 6.000 sv. Pričestii. U dane većih svetkovina nastupamo pod svojim barjakom i sa značkama svoga društva. Imamo 203, a udalo se 47 članica. Rado čitamo nabožno štivo. Sahranile smo sestru Mariju Kaubić. *A. Kneel*, glavarica.

PODRAVSKE SESVETE. Dne 8. svibnja o. g. imala je naša župa lijepu svečanost. Nakon odslužene večernjice krenula je iz župne crkve pjevajući Zlatnu krunicu velika procesija na groblje, da se ondje obavi posveta novog Raspela, što ga je o svom trošku podigao naš župljanin g. Lovro Lončarić vrativši se u domovinu iz Amerike.

Zupljeni su bili vrlo razdragani, kad ugledaše na svom groblju mjesto starog drvenog — novo, iz čvrstog betona lijepo izgrađeno i na najvidnijem mjestu podignuto Raspelo.

Samu posvetu obavio je domaći g. župnik izrekavši dirljivo prigodno slovo o značenju sv. Raspela, a župljeni na pogled raspetog Isusa oduševljeno zapjevaše: »Moj Isuse, raširujem Tebi ruke, da se sjetiš svoga križa, svoje muke.« A kad je pjesma utihnula, prozborio je nekoliko lijepih riječi g. Lovro Lončarić pozivajući župljane, da u ovim teškim vremenima traže utjehu duši svojoj u raspetom Isusu. Nakon toga je narod zadovoljan u srcu ostavio groblje.

G. Lovro Lončarić, naš župljanin, koji je mnogo godina proboravio u Americi, odličan je katolik, uvijek otvoreno isповijeda svoje katoličko vjersko osvijeđenje. Kao takav činio je i čini mnoga dobra djela na slavu Božiju i na korist svoga bližnjega. Kad smo nabavljali nova zvona za našu župnu crkvu, g. Lončarić je u Americi među Hrvatima dobra srca sabirao prinose u tu svrhu, a i sam je primetnuo svoj obilati dar. Pred Božićne blagdane redovito svake godine slao je iz Amerike novčani dar, da se najsiromašnijoj školskoj djeci naše župe nabavi odjeće i obuće. Više puta se sjetio kojim lijepim darom svoje župne crkve, a sada evo vrativši se iz Amerike na utjehu naših dragih pojedinaca ukrasio nam je groblje krasnim Raspelom.

Mi mu od svega srca na svemu tomu zahvaljujemo, a Božansko Sreću Isusovo neka mu njegova dobra djela obilno naplati! *K. B.*

LOŽIŠĆE (Brač). Naše Đev. društvo priredilo je na Majčin dan predstavu koja se izvela 22. V. s velikim uspjehom. Program: *Majka* - deklamacija, »Bijele ruže«, igrokaz u jednom činu u čast Sv. Terezije Malog Isusa, »Fotografistica«, šaljiva igra u jednom činu, »Dvije Majke«, evanđeoska predstava. Osobito je krasan bio balet andela oko B. Đevice u pjevanje i pratnju. Sastanak držimo svake prve i treće nedjelje u mjesecu. Svake sedmice primamo naknadnu sv. Pričest. Imamo i lijep pjevački zbor.

Dorica Rakela, glavarica.

KNJIGE

SEHET UND KOSTET DIE FRÄCHTE des Heiligen Geistes. Von Schwestern Terezia Renata de Spiritu Sancto, geb. Posselt, Unbeschuhte Karmeliten. 8° (XII u. 104 S.) Freiburg im Breisgau 1932, Herder. In echt Japan gebundea 2.60 M. — Knjižica govori o darovima Duha Svetoga. U pjesničkom zanosu, puna svetih osjećaja skitila je kćerka sv. Terezije krasan hvalospjev trećoj Bož. Osobi. Sadržaj: Liebe, Freude, Friede, Geduld, Milde, Güte, Langmut, Sanftmut, Glaube, Mässigkeit, Enthaltsamkeit, Keuschheit.

DAS HERZ DES WELTERLÖSERS in seiner dogmatischen, liturgischen, historischen und asszesischen Bedeutung. Von Karl Richstätter S. J. Mit einem Titelbild. 12° (VIII u. 128 S.) Freiburg im Breisgau 1932, Herder. Kartoniert 2 M.; in Leinwand 2.60 M. — Kroz 33 godine propovijedao je učeni pisac kao pučki misijonar i voda duh. vježba i o Presv. Srcu. Blago tih svojih propovijedi zbio je u ovu knjižicu. Svećenici kao i svjetovnjaci nači će ovdje mnogo pobude, da žarče ljube i odanije štuju najbolje Srce.

ZA STOVATELJE SV. TEREZIJE OD MALOGA ISUSA. U nakladi Narodne Prosvjete, Zagreb, Kaptol 29., cijena D. 10., izšla je prekrasna knjižica »Njegovim malim putem«, osam razgovora sv. Terezije od Malog Isusa s »mlatom dušom«. Knjižice su priredile Karmeličanke. Omot ima višebojnu sliku sv. Terezije.

UKLETI HOTEL. Lakrdija u jednom činu. Prijevod s Poljskoga. 8 lica. Lakrdija je vrlo duhovito obradena. Glavno lice dolazi iz provincije u jedan veći grad. Jedna velika prednost ovog komada je ta, da ga mogu izvesti i samo muška i samo ženska lica, a mogu to biti i mješovita lica. U opširnoj uputi (kojom se odlikuju sva izdanja Društvene pozornice) navedeno je, kako se to može udesiti na vrlo jednostavan način. Radi toga će komad vrlo dobro doći svakom društvu, koje se bavi glumljjenjem.

Komad je izdanje »Društvene pozornice«, Zagreb, Kaptol 29. pa se na tu adresu i naručuje uz cijenu od Din 15.—

IZ KNJIŽNICE GLASNIKA S. I.

Sveci i blaženici Družbe Isusove (u 30 slika)	Din. 15.—
Sveta Terezija Maloga Isusa broširano	* 40.—
“ “ “ bijelo platno	* 80.—
Sveti Alojzije Gonzaga platno uvez	* 20.—
Dva Kristova Viteza, platno uvez	* 8.—
Sv. Ivan Berchmans D. L., broširana	* 5.—
Blaženi A. Bobola D. L., broširana	* 5.—
Blaženi Claudio Colombiere D. L., broširana	* 3.—
Kongreganist (Priručnik za Marijine kongregacije)	* 10.—
Nova Manreza ili duhovne vježbe sv. Ignacija	* 30.—
Razmatranje o litanijama Presv. Srca Isusova	* 10.—
Manete in dilectione mea (samo za svećenike)	* 5.—
Utjeha Srcu bolnom	* 4.—
Povjest katoličke Crkve	* 10.—
Svetost Crkve u dvadesetom vijeku	* 5.—
Želiš li svoju sreću ili zvanje	* 5.—
Da li bih u svećenike?	* 5.—
Spasi dušu svoju ili uspomena na svete misije	* 3.—
Sveta Ura	* 3.—
Priručnik za držanje misija	* 5.—

N r u d ū b e p r i m a : U p r a v a Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. 147.

DAROVI

U TRAVNJU GOD. 1932.

Za sv. Mise: Canton III. FS Dol. 2.— Columbus Oh. AD Dol. 1.— Chicago III. JG Dol. 2.— MB Dol. 1.— Kenosha Vis. FO Dol. 5.— Lužani TP 20 Osijek NN 30 Stara Gradiška GB 20 Sušak AH 40 Zagreb MJ 30.

Za Svetište S. I.: Berak LW 2 Oračanica MB 20 Krap. Toplice KB 25 Martinska Ves RM 100 Osijek TZ 100 Varaždin TB 10.

U čast S. I.: Akron Oh. AM Dol. 1.— Bakar MB 10 Battle Creek Mich. MG Dol. 4.— Beograd NN 100 Breg Bač. MT 10 Brestača SR Dol. 2.— Dubašnica NN 100 Dubrovnik KV 100 Gudavac AM 20 Komiza JZ 50 Koprivnica MD 10 Kuće KP 10 Medjurić MJ 10 Medv. Draga DJ 10 New Brighton Pa. FK Dol. 2.— Omišalj LŽ 20 KŽ 30 MB Dol. 5.— Osijek AE 10 Osijek NN 30 Peteranec PM 10 Podgajci PS 10 Podvežica AP 20 Popovac TV 20 Prelog VB 10 RM 10 Prezid FL 10 Rajsavac MŠ 30 Sirač JH 20 Slav. Brod AT 40 Sitin PH 10 Split SMP 50 Sunja II 20 Trojstvo IC 10 Trsat JP 10 Valpovo AD Zagreb MK 20.

U čast S. I. i Mar., Majci Bož. isv. Antunu: Delnice JŽ 25 Kuće KP 10 Uglijenik Trnovka MR 100 Zagreb EG 100.

Za raš. Glasnika S. I.: Bošnjaci ML 10 Crikvenica IG 20 Drinovci AM 10 Lozišće NN 15 Metković IJ 15 Morović JS 50 Mostar AČ 15 Novi Vinodol DD 20 Omišalj JK 100 Osijek PS 10 Podrute JK 20 Polje KK 10 Privlaka AG 20 Sinj JS 45 Sombor MK 10 KM 10 Stara Gradiška GB 30 Stari Mikanovci EMA 10 Steelton Pa BG Dol. 1.— Sutomore AO 5 Šestanovac NB 20 Trogir NL 30 Tuzla AG 5 Valpovo TS 10 Vel. Gorica SD 20 Wien MKD 10 Zagreb AD 5 LA 50 MB 20 MJ 5 MT 5 MV 10 RM 10 VK 20.

Za krah sv. Antuna: Berak LW 10 Turke TM 10 Viđuševac SS 15.

Za svitjče: Philadelphia Pa. FK Dol. 3.—

Za Petrov novčić: Zlobin AK 50.

Za Dom bisk. Langa: Toronto SS 45.

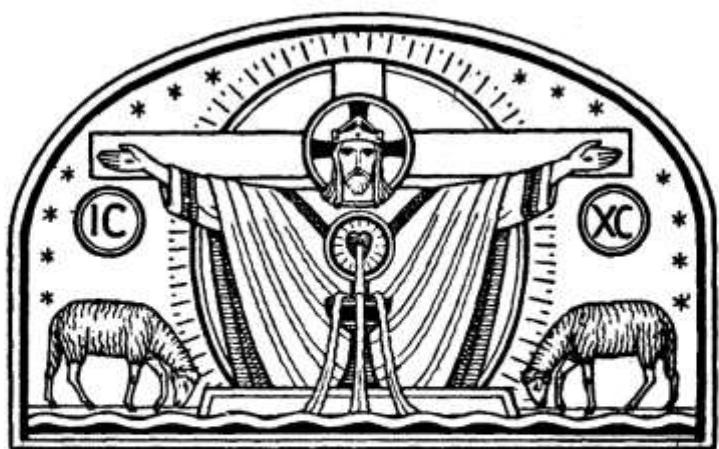
Za afričke misije: Dubrovnik MG 40.

Za naše Misije i Misionare: Beograd FJ 100 Dubrovnik MG 60 Mokošica IB 15 Mostar AČ 35.

Za pokrštenje afričkog dječaka na ime: Šime: Dubrovnik MG 100 pog. djevojčice na ime: Marija: San Francisco Dol. 1.—

MISNI SAVEZ DRUŠTVA SV. IGNACIJA.

Adaševci: Tubić Mara 20 d. Bergut: Mandić Katarina za pok. supruga i djecu 20 d. Boričevac: Vučić Marija zo pokojne 20 d. Bukovica N.: Wolf Marija 20 d. Čurilovac: Ivanek Stjepan 20 d. Dijanuš Franca 20 d. Gorjani: Stazić A. za pok. Ivku Stazić 20 d. Hrebine: Badija Terezija, dar 30 d. Ivankovo: Krauth Anica, učit. za cij. obitelj 20 d. Križevci: Bugarin Stjepan 20 d. Mihovljian: Blašković Katica dar 7 d. Martinčića: Vlakančić Marko dar 10 lira. Motičine D.: Granat Duro 20 d. Oriovac: Rukavina Milan dar 10 d. Petrovaradin: Eck Ferdinand 20 d. Poljana: Kovač Mara 20 d. Podturen: Lukačin Elizabeta 20 d. Prelog: Varga Katarina 20 d. Panac Agnes 20 d. Poljica: Don Božidar Pivčević dar 2000 D. Radočaj: Šneler Ana 20 d. Rogoznica: Romano Oršula za pok. Bepicu Romano i za pok. Nikolu i Benu Ercegović-Mrkas i za duše u Čistilištu 60 d. Sarajevo: Sučur Jure 20 d. Selno: Juranić Štefica 20 d. Soljani: Špoljar ud. Manda 20 d. Sv. Ivan Žabno: Baričević Mara 20 d. Doričević Jana 20 d. Grđan Dora 20 d. Trnava: Ratković Mara 20 d. Trojac: Domjan Dragutin 20 d. Virovitica: Kiseli Zlata 20 d. Zagorska Sela: N. N. 100 d. Zlatar: Bartolek Katica 20 d. Zagreb: Berčić Anka dar 50 d. Jožić Ježa 20 d. Gospodarić

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 41.

Kolovoz 1932.

Broj 8.

BOLNIČARI I BOLNIČARKE.

Mjesečna nakana u kolovozu blagoslovljena od sv. Oca.

Na svijetu ima 65 Glasnika Srca Isusova sa preko 2 milijuna pretplatnika. Po želji sv. Oca Pape svi će ovi Glasnici ovoga mjeseca govoriti svojim čitateljima o bolničarima i bolničarkama notičući ih na molitvu za njih, da svoju lijepu, ali tešku i odgovornu službu obavljaju onako, kako to od njih traži ono Srce, koga u ljubavi spram bolesnika ne može nitko natkriliti. Na istu nakanu molit ćeemo se i mi ovoga mjeseca.

Isusova zapovijed.

Znamo, kako Isus naglašuje zapovijed ljubavi spram bližnjega. Izjednačuje ju sa zapovijedu ljubavi spram samoga Boga. »Ljubi Gospodina Boga svoga srcem svojim i svom dušom svojom i svom misli svojom. Ovo je najveća i prva zapovijed. A druga je ovoj jednaka: Ljubi bližnjega spram samoga sebe.« Mt. 22, 37 - 39.

Djela ljubavi spram bližnjega tako su Isusu mila, da ih on smatra kao da su učinjena iz ljubavi spram samoga njega. To će on javno priznati na sudnjem danu: »Žaista vam kažem, što ste god učinili jednome od ove moje najmanje braće, meni ste učinili.« Mt. 25, 40.

Sv. Martin susretne jednog zimskog dana nekog prosjaka na pola gola. Iz saučešća odreže svetac polovinu svoga vojničkog plašta i dade ga prosjaku, da se zagrne. Slijedeće noći ukaže se Isus Martinu ogrnut onim komadom plašta, što ga dao prosjaku, i reče andelima oko sebe: »Ovo odijelo dao mi Martin.«

»To je moja zapovijed, da se ljubite kao što sam ja vas ljubio.« Iv. 15, 12. Isus zove zapovijed ljubavi spram bližnjega s v o j o m z a p o v i j e d u, da nam pokaže, kako mu je ona posebno na srcu. Veli nam, da moramo bližnjega ljubiti kao što je on nas ljubio. A kako je Isus nas ljubio? Njegova je ljubav spram nas bila n e s e b i č n a. Ljubeći nas Isus nije tražio svojih interesa, nije tražio sebe. — Isusova ljubav spram nas bila je p u n a s a m o p r i j e g o r a. Tko će procijeniti boli, što ih Presv. Srce prepatilo radi nas! — Isusova je ljubav bila o p ē n i t a. Isus nije ljubio samo neke, već cijeli svijet. Nije ljubio spamo prijatelje već i neprijatelje. — Ljubav Presv. Srca bila je n e i s c r p i v a, nije poznavala granica. — Isus traži da i naša ljubav spram bližnjega bude slična ljubavi njegova bož. Srca spram nas.

»N o v u v a m zapovijed dajem, da se ljubite kao što sam ja vas ljubio.« Iv. 13, 34. Zapovijed o ljubavi spram bližnjega zove Isus n o v o m. Ne zove je novom zato, što ona ne bi bila već poznata svijetu, kad je već naravnim zakonom Božjim upisana u srca ljudska. Osim toga dajući Bog zakon židovima naglasio je i ljubav spram bližnjega. Uza sve to zapovijed o ljubavi zove Isus novom zapovijedu stoga, jer nam je htio pokazati, kako mu je mnogo do nje stalo. Ljubav spram bližnjega biti će oznaka njegovih učenika. »Po tom će svи upoznati, da ste moji učenici, ako se uzljubite međusobno.« Iv. 13, 34.

U službi ljubavi.

Po svojoj službi slični su oni, koji dvore bolesnike, samom Isusu, o kome svjedoči sv. evanđelje, kako je spremno pružao pomoć bolesnicima. Istina je, Isus je u prvom redu došao radi duša, došao je da naviješta kraljevstvo Božje. Ali njegovo Presv. Srce bilo je puno saučešća i s bolesnicima. Ljudi su znali ovu njegovu ljubav spram bolesnika pa su mu ih sa svih strana nosili.« I raširi se glas o njemu po svoj Siriji, i privedoše mu sve bolesne, koji su trpjeli od različitih bolesti i muka, i opsjednute i mjesecnjake i uzeze, i izlijeći ih.« Mt. 4, 24.

Po uzoru svoga Učitelja pravi učenici Isusovi oduvijek su se s ljubavlju primicali bolesničkim posteljama te s majčinskom nježnošću i nenatkriljivom strpljivošću njegovali braću i sestre Isusove osvjedočeni, da sve usluge, što ih njima iskažu, sam Isus prima kao da su samom njemu iskazane. »Što učiniste jednomete od ovih mojih najmanjih, meni ste učinili.« A bolesnici su uistinu najmanja, najslabija braća i sestre Isusove, jer njima kao djeci treba najviše tuđe pomoći.

Sv. Grgur Veliki pripovijeda ovaj događaj: Redovnik sveta života, ime mu bilo Martirije, išao iz jednoga samostana u drugi. Na putu nađe na nekakva gubavca, koji se previjao od boli. Martirije skide svoj plašt, razastre ga, stavi na njega bolesnika, upri ga na leđa i poneće prema samostanu. Kad je bio blizu samostana, opazi ga starješina samostanski i reče drugima: »Otvorite brzo vrata, jer brat Martirije nosi na leđima Isusa. Pred samostanskim vratima bolesnik se spusti s leđa svoga dobročinitelja i poče se dizati prema nebu govoreći Martiriju: »Jer me se nisi stidio na zemlji, ni ja se ne ču stidjeti tebe na nebu.« — Svi su bili uvjereni, da bolesnik nije bio nitko drugi već sam Isus, koji je i ovaj put htio

da rekne: »Štogod ste učinili jednom od ove moje najmanje braće, meni ste učinili.« Mt. 25, 40.

U životu sv. Elizabete pripovijeda se, da je njezin muž vidio u postelji, kamo je postavila nekog gubavca, mjesto bolesnika raspetog Isusa.

Íako Isus ne čini svaki dan ovakvih čudesa, ipak ostaje istina, da djela ljubavi spram bližnjega, osobito spram bolesnika smatra kao da su njemu samom učinjena. Ne smijemo nikad na to zaboraviti.

Jednoj redovnici, koja je dvorila bolesne Arape u Alžиру reče jedan Arapin gledajući križ na njezinim prsima: »Vrlo je dobar onaj, koji te potiče na ovakva djela.«

I uistinu ovu je redovnicu poticao Isus raspeti na djela požrtvovne ljubavi spram bližnjega. Raspeti Isus davao joj snage u teškim časovima napornog života.

Pomisao na Isusa raspetoga, na njegovo predobro, ljubavi prepuno Srce mora poticati i svakog bolničara katolika i svaku bolničarku katolikinju na djela ljubavi spram bolesnika. U teškim časovima neka i oni pomisle na Isusa i reknu: »Sve za te Isuse, sve na tvoje božanske nakane, Presveto Srce!« Tim će svaki napor biti lakši, svako djelo zasluznije. A i bolesnici vrlo dobro osjećaju, kad ih dvore oni, koji ljube Isusa. U takvim bolničarima i bolničarkama gledaju oni svoje vidljive andele čuvare.

Apostoli Presvetog Srca.

Bolničari i bolničarke, budite apostoli Presvetoga Srca! Po uzoru svoga božanskog Učitelja brinite se za tijelo bolesne braće i nemoćnih sestara, ali ne zaboravite ni na njihove duše! One vam pače moraju biti preče nego samo tijelo. Vaši bolesnici i vaše bolesnice biti će vam stoput zahvalniji, ako im spasite dušu nego tijelo. Možda vam ne će biti zahvalniji svi na ovom svijetu, ali na drugom svakako, jer će mnogi istom onda upoznati, koliko ste im dobročinstvo iskazali.

Budite apostoli Presv. Srca! Sjetite svoje bolesnike trnove krune, kojim je okrunjeno Presv. Srce. Sjetite ih rane Njegove. Sjetite i plamena, što bukti iz njega; sjetite ih križa u ovom rlamenu. Rastumačite im svete tajne naše vjere. Neka vaši bolesnici traže utjehe ponajprije u Presvetom Srcu. Naučite ih, da sve svoje boli, sve patnje siedine s bolima i ratnima Presv. Srca. I vidjet ćete, da će im boli biti blaže, patnje snošljivije.

U Niemačkoj počeli su revno širiti Apostolstvo molitve među bolesnicima. Oni koji su se priključili tom Apostolatu, dobili su diplomu i srebreni križić s natpisom unaokolo: »S Isusom pribijen sam na križ.« — I jedna bolesnica, koja je već 27 godina ležala na bolesničkoj postelji, upisala se u Apostolstvo molitve te je bila tako sretna, da je izjavila: »Sad ću se probuditi i sa Snasiteljem trpjeti.« — Blago vama, ako čujete od koga između svojih bolesnika takvu izjavu!

Kao apostolima Presv. Srca prva briga bolničara i bolničarke mora biti, da nijedan bolesnik ne ode s ovoga svijeta bez utjehe, koju u ime Spasiteljevo daje katolički svećenik. Cesto ćete morati dugo nagovaratati bolesnika. Kušajte bez straha. Pomislite, da se radi o besmrtnoj duši.

Ako ne može nikako svećenik do bolesnika, nastojte, da ga dovedete do savršenog pokajanja. Savršeno pokajanje sastoji se u tom, da iskreno reknemo Bogu ustima ili samo srcem: »Bože moj, ja se kajem, što sam uvrijedio tebe svoga predobroga Oca. Odlučujem da ću se popraviti.« Pružite bolesniku i križ da ga poljubi.

Bolničari i bolničarke, budite među bolesnicima apostoli Presv. Srca! Molite se za njih. Uz molitvu i vaše će riječi više dje-

lovati. A kad osjetite težinu svoga zvanja, sjetite se riječi božanskog Učitelja: »Što ste god učinili jednom od moje najmanje braće, meni ste učinili.«

F. Mašić D. L.

KRŠĆANSKI ODGOJ ŽENSKE MLADEŽI U MISIJAMA.

Misijска nakana u kolovozu blagoslovljena od sv. Oca.

Nije se teško domisliti, od kolike je važnosti za pravi katolički život vjerski odgoj ženske mlađeži. Što ova mlađež bude više prožeta duhom Presvetog Srca, to će i buduće obitelji biti sličnije svetoj Obitelji Nazaretskoj. U obiteljima će vladati veća ljubav, djeca će se savjesnije odgajati.

Euh. kongres u Sarajevu: X Papin Zamjenik. XX Vrhbosanski nadbiskup.

Odgoj ženske mlađeži u misijama ovisi najviše o redovnicima, a radi ih na tom polju oko 15.573. Molimo se, da se broj ovih redovnika što više poveća. Da ženska mlađež ostane vjerna savjetima i poukama, što ih je čula od svojih odgojiteljica. Da Bog pomrsi osnove neprijateljima Isusovim, koji i u misijskim krajevima nastoje, da predobiju žensku mlađež.

»Dje vjeko, velim ti, ustanil!« rekao je Spasitelj kćerci Jairovoj, kad joj je povraćao život. Molimo Isusa, da što veći broj poganske ženske mlađeži čuje mili glas otkupiteljev, koji ju zove iz smrti poganstva na novi život u svetoj Crkvi.

EUHARISTIJSKO SAVLJE U SARAJEVU.

3. 4. 5. lipnja.

»Sjaj, kojim smo se poklonili Isusu u Presvetoj Euharistiji, natkrilio je daleko sve, što je ikad zapamtila katolička Bosna.« Tako započinje poslijepodne euharistijskog kongresa u Sarajevu svoj

»Hvala« nadbiskup i metropolita vrhbosanski preuzv. g. dr. Ivan Šarić, a onda nastavlja:

Odaziv, za teška današnja vremena, bio je rekordan. Nije, mirno to možemo reći, bilo hrvatskoga kraja, iz kojega nije barem tkogod prisustvovao. I Kotor, i Metković, i Korčula, i Dalmatinski Otoči, i Imotski, i Split, i Šibenik, i Hrvatsko Primorje, i Karlovac, i Ogulin, i Bjelovar, i Varaždin, i Gradiška, i Požega, i Vinkovci, i Osijek, i Zemun, i Dakovo, i Subotica, i Sombor i Beograd, sve je to bilo zastupano. A naš dragi Zagreb doveo nam je stotine premilih gostiju. I hrvatska Atena, Dubrovnik sv. Vlaha, došao nam je u svoj svojoj eliti u pohode. A Herceg-Bosna slegla se je čitava u Sarajevo. U manjim ili u većim deputacijama okupili su se oko Presvete Euharistije svi bosanski i hercegovački krajevi.

I vrijeme nam je bilo baš lijepo, da ljepšega nijesmo mogli ni poželjeti.

Organizacija svih priredaba bila je savršena, bez kritike. Svagdje uzoran red. Svagdje točnost, preciznost, uslužnost, slikevitost.

I oduševljenje je bilo općenito. Sve su oči sjale, i sva su srca gorjela. Sretni i zadovoljni u Bogu, puni svetoga veselja bili su svi hodočasnici, a i svi sarajevski učesnici kongresa. Sve je bilo kao elektrizованo, sve jednodušno i složno. Kao sinovi Izraelovi, kad bi isli k Domu Gospodnjemu, bili su naši ljudi pred svojim euharistijskim Bogom.

Ni incidenta nije bilo. Inovjerno gradanstvo držalo se uprav dostojanstveno, i na svakom se vidjelo, da je duboko zadivljen i fasciniran onom svježinom vjere, što je progovarala iz svih kongresnih priredaba.

I crkvene svečanosti ispale su sjajno, otmeno i veličanstveno. Naši su nam biskupi govorili oduševljeno, iz puna srca, sa praviru apostolskim žarom.

I pobožno je sve bilo. Iskreno pobožno. Crkve su bile kod svih priredaba pune i prepune, a pred megafonima narod je otkriven glave tiho slušao riječ Božju. I ispovijedanja bilo je puno, a još više svetih pričesti. I svagdanjih pričesti. I inteligencija, i gospodski svijet sa dubokim je poštovanjem pratio svete obrede i sudjelovao u procesiji.

Sve je, eto, bilo lijepo i puno Boga i Njegove slave. Zlatni naš vrhbosanski Jubilej baš je zlatno proslavljen ovim euharistijskim kongresom u srcu Bosne Ponosne. —

Jer prostor ne dopušta, da se obazremo na sve čine, kojima je katolički narod izrazio i ovom prigodom svoju vjeru u sveto-otajstvenog Isusa kao i svoju odanost sv. Ocu i svojim biskupima, spominjem samo nešto.

Kongresne svečanosti započele su dočekom preuzv. metropolite zagrebačkog dra. Ante Bauera. Tom se prilikom skupilo na kolodvoru čitavo Sarajevo.

Najsvećaniji bio je dakako doček Papinog zamjenika preuzv. g. Hermenegilda Pellegrinettija, apostolskog nunciјa.

3. lipnja, na samu svetkovinu Presv. Srca, u 7½ sati izjutra bila je dirljiva svečanost — sv. Pričest djece. Preko 1000 malisana iz osnovne škole primilo je presveto Tijelo Isusovo pod sv. Misom, koju je služio preuzv. Nuncij Apostolski u vrtu čč. sestara Milosrdnica. U isto vrijeme pričestilo se preko 500 srednjoškolskih učenica u franjevačkoj crkvi sv. Ante pod sv. Misom preuzv. g. Alojzija Mišića, biskupa mostarskog. U stolnoj crkvi nahranio je Kruhom nebeskim mušku srednjoškolsku omladinu biskup krčki preuzv. g. dr. Josip Srebrnić.

U okvir svečanosti euharistijskog kongresa u Sarajevu uvršteno je i otkriće spomenika prvom nadbiskupu i metropoliti vrhbosanskom neprežaljenom dr. Josipu Stadleru. Oko samoga spomenika stoji natpis: »Časti i uspomeni dra Stadlera, nadbiskupa i metropolite. Njegovo je ime vječ-

Euh. kongres u Sarajevu: Svijet sa župa.

nije nego ovaj spomenik.« Drugi je natpis latinski: »Ille erat lucerna ardens et lucens — On je bio luč žarka i svijetla.«

U oduljem govoru, što ga ovom prilikom izrekao preuzv. dr. Ivan Šarić, rečeno je i ovo:

»Neki su dan Nijemci u Berlinu podigli krasan spomenik svojem najvećem pjesniku Goetheu pa su na spomeniku napisali: »Goethe, der Eine — Jedan je Goethe.« — I mi smo mogli napisati na ovom spomeniku: »Jedan je Stadler.« Jedan je bio u ljubavi, jedan u vršenju dobrih djela. Pokojni nadbiskup je rekao: »Vi ćete, moja draga braćo katolici Hrvati Sarajlije, imati iza mene i pobožnijeg i mudrijeg i razboritijeg i učenijeg nadbiskupa, ali ne ćete imati biskupa, koji bi vas katolike Hrvate više volio nego što vas volim i ljubim ja.« — I tako je. Mi bismo mogli na njegovom spomeniku napisati samo jednu riječ: Nadbiskup dr. Stadler ljubio je nas i mislio ljubilnjega.«

Vrhunac svečanosti postigao je euharistijski kongres veličanstvenom procesijom 5. lipnja poslije podne. Pred 4 sata zaputila se povorka klerika i crkvenih dostojanstvenika od nadbiskupske dvore prema katedrali. Velika povorka sa blizu 200 klerika i svećenika, dvije glazbe, u pratnji dvađu odreda ljudi u narodnoj nošnji. Preko 20 mitra islo je na kraju povorke. Zapanjen i udivljen gledao je svijet s pločnika.

Počela je procesija, kakve Sarajevo nije vidjelo. Prolazila je dobar sat i četvrt bez prestanka ispred jednog mesta sve u gustim četveroredima. Devet glazba, zastava mnogo desetaka. U samoj procesiji po općem računu bilo je do 10.000 učesnika a sa gledaocima sa strane možda i 40.000. Na svršetku izmolio je preuzv. nadbiskup sarajevski s tisućama, što se zgurale pred katedralom Posvetnicu Presvetom Srcu.

Završujem riječima preuzv. dra. Ivana Šarića: »Daj, Bože, da ovaj kongres bude opet jedan jak korak naprijed na putu Božjeg preporoda cijelome hrvatskom narodu! A u katoličkoj Bosni neka i u narednom pedesetljeću, koje za nju ovim kongresom počinje, Krist Kralj vlada uvijek pobjedniće i uvijek neomedenije!

Euharistijski Isuse, Tvoji smo! Vodi nas!

F. M.

EUHARISTIJSKI KONGRES U OGULINU.

Kakvim duhovnim plodovima radaju euharistijski kongresi, lijepo označuje krški biskup preuzv. g. dr. Josip Srebrnić, kad veli:

»Naši euharistijski kongresi pružaju prejasan dokaz, kako se narod raduje svojoj katoličkoj vjeri i kako uživa, kad može pokazati svoju ljubav i odanost prema Isusu u Presvetoj Euharistiji.«

I euharistijski kongres u Ogulinu pokazao je, kako se narod raduje svojoj vjeri i kako je odan Isusu u Presvetom Oltar. Sakramentu. Pobožni svijet je hrlio k Stolu Gospodnjem. U subotu izjutra — 18. lipnja — podijeljeno je oko 3.000 a u nedjelju oko 5.000 sv. Pričesti. Prvu sv. Pričest podijelio je preuzv. nadb. zagreb. dr. Ante Bauer skupini od 200 djece. Pričestilo se još oko 1000 ostale mladeži. Prostrana ogulinska crkva bila je trajno dupkom puna.

Na glavni dan kongresa — 19. lipnja — nije bilo moguće prepoznati Ogulin. U tri sata poslije podne krenula je veličanstvena procesija, u kojoj je sudjelovalo preko 5000 osoba u najljepšem redu. Nemorni rad Euharistijskog odbora u Ogulinu okrunjen je sjajnim uspjehom.

»Euharistijski su kongresi prst milosrda Božjega,« smijemo reći s preuzv. dr. Srebrnićem, »koje u današnjem sveopćem metežu u svijetu upućuje čovječanstvo, što treba da radi, ako hoće mir i ljubav, bez čega ne može postojati.«

Ur.

PRESVETA EUHARISTIJA.

Mnogi će od čitaoca Glasnika Presv. Srca Isusova pomisliti, da je Euharistija kakva svetica i da će vam danas pripovijedati o njezinom svetom životu. No oni, koji su poučeniji u vjeri, znaju odmah, da Euharistija nije svetica nego da se tim imenom zove Presveti Oltarski Sakramenat ili sveta Pričest. Zato se i sastanci ili kongresi, na kojima se časti Tijelo Isusovo u Presvetom Oltarskom Sakramentu zovu euharistički ili euharistijski.

Mi znamo, da je Isus naredio Presveti Oltarski Sakramenat, svetu Misu i svetu Pričest na Veliki četvrtak na Zadnjoj večeri. Uzeo je u ruke svoje kruh, pa onda vino, blagoslovio jedno pa drugo, rekao nad kruhom i vinom: »Ovo je Tijelo moje, ovo je Krv moja.« No prije nego je to učinio, dao je hvalu Ocu nebeskomu, a grčka riječ euharistija znači zahvaljivanje. Po toj zahvali Ocu nebeskom nazvala se ubrzo poslije Zadnja večera i sveta Misa i Pričest Euharistijom.

Euh. kongres u Sarajevu: Sv. Misa pred katedralom.

Euharistija je dakle i cijela sv. Misa, ali napose Tijelo i Krv Isusova, što svećenik za podizanja podiže, ili kod Pričesti sveta Hostija, što ju primamo. Euharistiju nosi svećenik u procesiji na Veliku subotu i Tijelovo, nosi ju bolesniku za utjehu, izlaže je kod klečanja i večernjice na oltar. Euharistija je život i svijetlo katoličkih crkava, jer se ona čuva na našim velikim ili glavnim oltarima usred oltara u malom ormariću. I jer taj ormarić čuva našu najveću svetinju, zove se sveto hranište ili latinski tabernakул. Ovu zadnju riječ često možete čitati u Glasniku, pa ju dobro zapamtite. Po tom svetohraništu, u kojem je sveta Pričest ili Euharistija, nadvisuju naše katoličke crkve sve druge. Zato pred oltarom, u kojem se čuva sveta Euharistija, dan i noć mora da gori ulje, i to se svijetlo zove vječno svijetlo.

Sad, kad znamo, što je Presveta Euharistija, bez sumnje će dobro biti, ako spomenemo, kako se moramo prema njoj da vla-

damo. Ne trebam ni spominjati, kako kao katolici moramo barem svake nedjelje k sv. Misi, a koji imaju zgode i svaki dan, jer je sveta Misa u prvom redu Euharistija. Sveta je Misa neprestana zadnja Isusova večera, na kojoj se i mi poput Krista moramo zahvaljivati Ocu nebeskomu. Kod svete Mise za vrijeme pretvorbе ili podizanja pretvara svećenik kruh i vino u tijelo i Krv Kristovu i spremi pod konac Mise, kad je to potrebno, Euharistiju u svetohranište. Euharistija ili Presveti Oltarski Sakramenat, koji se izlaže kod blagoslova ili nosi na Tijelovo, drži se u zlatnoj ili pozlaćenoj posudi, koja se zove pokazica ili monstranca. Za svetu se Pričest čuva Euharistija u većem kaležu, koji se zove ciborij.

Nesamo da moramo ići k sv. Misi nego treba tu Euharistiju da često i primamo u sv. Pričesti. Ima doduše mnogo starijih ljudi, kojima ne ide u glavu, da se treba češće pričešćivati, no vi, koji čitate Glasnik, a osobito članovi i članice društva Srca Isusova idite na Pričest često, a najmanje svaki mjesec jedamput. No ne idite sami nego sobom povedite i svoju djecu i ukućane, da nam i u kućama budu prave euharistijske obitelji. Kad ste se dobro ispovjedili, možete ići na sv. Pričest, doklegod teško ne sagriješite. Znam, da ima katolika, koji cijeli tjedan ništa ne sagriješe, barem ne teško, pa se ipak ne usude nakon 8 dana opet doći k sv. Pričesti bez ispovjedi.

Euharistiju častimo osobito na dan klečanja, kad je cijeli dan izložena na velikom oltaru, pa bi taj dan morao biti dan svetoga štovanja i slavlja. Častimo ju prve nedjelje u mjesecu, kad se izlaže kod velike Mise na oltaru i ostaje na oltaru za vrijeme cijele Mise. Negdje je običaj, da se to čini u tako zvanu mladu nedjelju, jer su nekad ljudi bili bez kalendara, pa su znali po mладини, kad će se izložiti Euharistija. No jer ljudi u mladu nedjelju vraćaju i s njom vežu mnoga praznovjerja, određeno je, da se to štovanje slike Euharistije obavi u prvu nedjelju u mjesecu i spoji sa štovanjem Srca Isusova. Dobri katolici ne će nikad proći kraj crkve, a da ne skrenu u nju te se pred velikim oltarom barem na čas ne poklone Isusu u sv. Euharistiji.

U mnogim crkvama promatram narod, kad dolazi u crkvu, i vidim, kako ljudi idu pred ovaj ili onaj oltar, kleče pred kojim kipom ili slikom, a malo ih ima, koji odu ravno pred veliki oltar, da se poklone Onomu, koji je, da tako kažem, Gospodar nesamo crkve nego i sviju nas. Zato bi ovim recima htio, da sve čitatelje Glasnikove upozorim: kad dodete u crkvu, podite najprije pred veliki oltar, pred Isusa u sv. Euharistiji i Njemu se prvomu poklonite. Ili ako ne ćemo baš pred oltar i svetohranište, poklonimo mu se prvomu iz klupe ili već od vrata. Kad idemo pokraj oltara, u kojem je sveta Euharistija ili presveto Isusovo Tijelo, treba da pokleknemo na jedno koljeno, a ako je sveta Euharistija izložena na oltaru ili kad se pričešćuje, na obadva koljena i glavu malo naklonimo. Na obadva ćemo koljena pokleknuti i onda, kad smo u crkvi

ili na ulici, a svećenik nosi kraj nas Tijelo Isusovo ili Euharistiju u procesiji ili možda kao popudbinu bolesniku.

Običaj je po našim crkvama, da se za vrijeme Mise zvoni kod podizanja ili kod blagoslova sa Presvetim Oltarskim Sakramentom, a zvoni se zato, da se upozori one, koji nijesu mogli k sv. Misi, da se u crkvi podiže sveto Tijelo i sveta Krv. Zato su običavali naši stari na glas zvona, koje javlja podizanje, kod kuće kleknuti ili okrenuti se prema crkvi i reći: »Isuse, vjerujem u te, Isuse, u ūam se u te, Isuse, ljubim te nad sve. Jatise klanjaj a m.« Činite tako i vi uvijek, kada ne možete iz važnog razloga k sv. Misi.

Svi, koji štuju Srce Isusovo, nastojat će, da u svim ovim zgodama i drugim, osobito pobožnošću štuju Presveto Isusovo Tijelo ili Euharistiju, jer nam je Srce Isusovo baš u Euharistiji pokazalo najveću svoju ljubav. Puni strahopočitanja dodimo često pred

Euh. kongres u Ogulinu: Zagrebački nadbiskup dijeli mladeži sv. Pricest.

svetohranište, poklonimo se presvetoj Euharistiji i primimo ju često u sv. Pricesti govoreći s velikim učiteljem sv. Tomom: »Klanjam ti se smjerno, tajni Bože naš, pod tim prilikama što se sakrivaš.«

Franjo Pipinić, voćinski župnik.

PAPA ZOVE NA MOLITVU I POKORU.

Veliko je zlo u svijetu. Kriza se širi sve više i regbi da se uzalud sastaju na vijećanje razni političari i državnici. Broj nezaposlenih ljudi raste iz dana u dan; oni bi željeli raditi i poštено zaslužiti kruh u znoju svoga lica, ali nema, tko bi im pružio posla. Mnoge su banke propale pa su i brojni bogataši pali na prosjački štap. Gotova je novca malo i zemaljski proizvodi gube prvašnje cijene. Cinovnici državni i privatni reducirani gledaju zabrinuto u crnu budućnost. K tome poplave, tuča, potresi, bolesti povećavaju ljudsku bijedu. Narodi su u Njemačkoj, Austriji, Španjolskoj i drugdje nemirni. Sa sjevera prijeti ruski boljševizam.

Ljudi pitaju: Što je ovo? Ne približaje li se sudnji dan?

To su Božje kazne. Psalmista veli o narodu, koji vrši Božje zapovijedi: »Bla go na rodu, koj emu je Gospodin Bog nje govi!« Ps. 143, 15. Ali Bog prijeti preko proroka Ezekijela opakom puku: »Čuj zemljo! Evo ču pustiti zlonao vaj narod, jer ne pazem na moje riječi i od bacise zakon moj.« Ez. 6, 9. Zlo, koje Bog pušta na zemlju, jest potres, kuga, glad, rat pa i sadašnja kriza. Bog to šalje radi ljudskih grijeha i opačina.

Veliko je zlo današnja kriza. No još je veće zlo, ako pod Božjom šibom ljudi ne uđu u se, ne obrate se, već još gore gaze zakon Božji i grde njegovo sveto ime. Takov je bio Jeruzalem prije svoje propasti i zato veli Jeremija: »Gospodine, bješi h, ali ne osjećaju; satireši h, ali neće da se poprave; otvrdnu i mlice jačenog lika men, neće da se obrate.« Jer. 5, 3.

Sv. Otac Papa Pijo XI. šalje 3. svibnja svemu katoličkom svjetu pismo, kojim hoće da dobre i zle uputi k Bogu i pruži im sredstva, kojim će ublažiti Božju pravednost i tako skratiti dane sadašnje kušnje.

Tom zgodom sjeća nas ove zgode iz evanđelja: Isus se upravo vratio s gore Tabora, gdje se preobrazio pred trojicom svojih učenika. Ispod gore skupio se svijet oko apostola, koji su nastojali, da oslobođe jednog dječaka od davla, što ga bio opsjeo. Ali nisu uspjeli. Tada nadode Isus i oslobodi ga od neprijatelja. I apostoli upitaše Isusa, zašto oni nisu mogli oslobođiti dječaka od sotone. Tada će im Isus: »Taj se rodne može i zbaciti osim postom i molitvom.« Mt. 17, 20.

Obazirući se sv. Otac na današnje bijedno stanje među svim narodima, primjećuje: »Mislimo, da ovu božansku opomenu treba tačno primijeniti na nevolje naših vremena, jer se i ove mogu suzbiti jedino molitvom i postom.«

Molitva.

Vjera nas uči, kolika je sila ponizne, pouzdane i ustajne molitve. Nijednom drugom dobrom djelu nije svemođuci Bog dao tako velikih, tako općenitih i tako svečanih obećanja kao molitvi. Cujmo božanskog Učitelja:

»Molite, i datće vam se, tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se, jer svaki koji molitvama, i koji traži, nalazi, i koji kuca, otvorit će vam se.« Mt. 7, 7 - 8. I opet: »Zaista, zaista vam kažem, ako što zamolite od Oca u moje ime, dat će vam.« Iv. 16, 23. Zato i sv. Pavao piše Timoteju: »Molim prije svega, da se čine prošnje, molitve, moljenja, zahvaljivanja za sve ljude; za kraljeve i sve, koji su u vlasti, da tihi i mirni život provodimo u svakopobožnosti i čistoći.« 1. Tim. 2, 1 - 2.

I sv. Crkva neprestano moli, ali jače prione uz to moćno sredstvo, kada su pogibelji ili potrebe veće. Takova je bila vojna molitve u 17. vijeku protiv osmanlijske sile i za slobodu sv. Oca Pape u doba Napoleonove bahatosti, za seobe divljih naroda. Iza skupne molitve vazda je slijedila i pobjeda Božje stvari; povijest je obilno zasvjedočila, da su Isusova obećanja istinita.

Pokora.

Sv. Otac potiče nas, da u ova teška vremena, kad nam treba osobite pomoći Božje, združimo s molitvom i pokoru.

Pokoru dijelimo na vanjsku i nutarnju. Nutarnja pokora sastoji se u kajanju za počinjene grijeha i u tvrdoj odlici, da ćemo ih se u buduće čuvati. Vanjska pokora sastoji

Djev. dr. S. I. u Prezidu.

se u pokorničkim djelima, kojima kažnjavamo same sebe radi grijeha.

Osobito na nutarnju pokoru mislio je Isus, kad je počeo propovijedanje svoga evangela riječima: »Pokoru činite, jer se približilo kraljevstvo nebesko.« Mt. 4, 17. To jest: Kajte se za svoje grijeha, jer bez pokajanja nema ulaza u kraljevstvo Božje. U istom smislu imaju se razumjeti i riječi sv. Petra narodu, koji ga na Duhove pitao: »Što ćemo činiti?« Apostol im je odgovorio: »Pokoru činite.« Dj. 2, 38. Isti apostol veli prvim kršćanima: »Bog vas veledušno trpi, jer ne će, da neki poginu, nego da se svih obrate pokori.« 2. Petr. 3, 9.

Za svojega ukazanja u Lurd, pozvala je nebeska Majka svoje štovatelje na pokoru riječima: »Pokora! Pokora! Pokora!« To čini eto u naše teške dane i Namjesnik Isusov na zemlji.

Kao što je nekoć prorok Jona hodao po gradu Ninivama i poticao ljudе na pokoru, da njome umilostive Veličanstvo Božje, tako i sađa čini naš prorok — sv. Otac Papa.

Poziva nas sv. Otac najprije na nutarnju pokoru, to jest na iskreno kajanje radi svojih grijeha. Poziva nas i na vanjsku pokoru, to jest na djela pokornička.

A koju pokoru da činimo? Vršimo u duhu pokore, to jest u duhu zadovoljštine za svoje i za tude grijehе savjesno svoje staleške i vjerske dužnosti. Osobito one, koje su nam neugodne. Znajmo zapovijedati svojim neurednim željama u jelу, piću, odijevanju. Podnesimo u duhu pokore nepravice, koje nam se nanose. »Neka se Kristovi vjernici,« riječi su sv. Oca Pape, »suzdržavaju od igrokaza, zabava... Koji raspolažu s većim imetkom, neka od svojeg običnog života, makar bio on i umjeren, nešto odbiju za siromahe, jer darežljivo pomaganje siromasima od vrlo velikog je uspjeha i da svoje grijehе otkupimo i da stečemo sklonost milosrđa Božjega. A koji žive u oskudici ili ih je zadesila teška kušnja neuposlenosti... neka nastoje iz ljubavi spram Boga da strpljivo podnesu nestaćicu-ranu današnjih žalosnih vremena... Neka dušu krijepe pouzdanom utjehom, da će svojim nevoljama i bolima, budu li ih kao pravi kršćani strpljivo snosili, najuspješnije pripomoći, da nam se što prije povrate vremena mira i milosrđa.

»Čut će doista Božansko Srce,« tako završuje Papa svoju poslanicu, »ove glasove i molitve svoje Crkve i reći će napokon svojoj predragoj Vjerenicu rascviljenoj i zaplakanoj radi tolikih boli i tjeskoba: »Velika je vjera tvoja! Nekatibude poželjiti tvojoj!« Mt. 15, 28.

Citatelji! Poslušajmo Namjesnika Isusova i stupimo u boj proti današnjem neredu u svijetu, stupimo u boj o boružanim olitvom i pokorom!

A. A.

MOĆ SV. IGNACIJA.

Jela Pisturić.

Jela Pisturić p. Ivana iz K. Novoga kod Trogira rodila se 14. XII. 1922. Oči su joj bile zdrave sve do treće godine života. Tada najednom s neobjašnjenoj uzroku počelo joj se mračiti pred očima i kroz malо vremena potpuno je oslijepila. Tako je živjela 3 godine. Mater ju je vodila dru Soulavyi, liječniku u K. Lukšiću, dru Matijaci u K. Novom i sada pk. dru Grginu u Split. Liječnici su izjavili, da je biona prekrila oči i da ju treba operacijom odstraniti. Dr. Matijaca misli, da je dijete oslijepilo radi meningitisa. Liječnici su joj davali svakovrsne ljekarije, ali nije ništa pomoglo.

Pošto je mati bila siromašna i nije mogla odvesti dijete u bolnicu radi troškova, utekla se Bogu molitvom. Kad je bila u Splitu na dan sv. Lovre 1928., pošla je u crkvу oo. Isusovaca i plačući molila pred Gospom Lurdskom. Uto je došao u crkvу o. Perica,

Isusovac i pitao je za razlog njezina plača. Tužna mati ispriča mu, kako joj mala ne vidi već tri godine i kako joj ne može ništa pomoći. O. Perica dade joj blagoslavljenje vode sv. Ignacijsku i reče joj da kćerici opere oči onom vodom i da ju pri tom znamenuje znakom sv. križa, a sutra će ju i on preporučiti Bogu, kad bude govorio sv. Misu.

Čim je mati došla kući, odmah je pomazala oči. Na veliko čudo mala Jela poče vapiti: »Majko, ja vidim sve! Vide li svi ljudi ovako?«

Svijeta se dosta skupilo, jer su ukućani od gnuća plakali. Uto je došao i don Petar Gr-gantov te su i njemu ispriovjedili to ozdravljenje. Pogledali su maloj u oči. Vidjela se jasno jedna tanka bijela pruga preko zjenica. Sjutra dan u vrijeme sv. Mise, koju je govorio o. Perica, nestalo je posve i te tanke pruge. Mala je potpuno zdrava, oči normalne. Odmah je bila primljena u školu. Vidi dobro.«

Ivana Remetin.

Jelka Pisturić.

Drago Jurčev.

Čuo sam od Matije ud. Jurčev p. Ante ovo: Dok joj je sin Drago bio malešan, upao je jednog dana u vatru i svom glavom zarinuo u plamen. Tada je majka sva zaprepašćena zavapila: »Sveti moj Ignacije, ili kad ili sad pomozi!« Svi su mislili da je mali vas opaljen i nagrđen od vatre, osobito se bojali za oči. Nu kad su dijete digli iz vatre, na veliko čudo nije bilo na licu, još manje na očima ni jednog traga opeklina.

Ivana Remetin.

Remetin Ivanka Mijina iz K. Staroga rođena je 9. II. 1927. Već od 14 mjeseci uhvatila je crijevni katar i proljev. Nesamo to. Gdje god bi dijete moglo, poseglo bi za zemljom i jelo ju. Kako je

Izjava.

* Potpisani potvrđuje izvještaj vlč. don Ivana Vuletina o nenadanom ozdravljenju male Jelke Pisturić iz Kaštel Novoga kod Trogira. Sve je bitno i meni pripovijedala Jelkina majka, kad mi je dovela malu, da je vidim nakon ozdravljenja. Majka mi je kazivala, da ono popodne Jelka nije mogla još posve bistro vidjeti. Istom sutradan ujutro u 8 sati, kada se je svršila sv. Misa, dijete je potpuno jasno vidjelo.

Split 26. V. 1932.

Petar Perica D. I.

Ivanka bila oslabila od neprestanog proljeva, nije mogla izlaziti iz kuće. U kući je majka često opazila, kako noktićima struže zid ili kakvu rupicu u zidu te stavlja u usta prah, a kad nije mogla ni to, tada bi sa svojih cipelica strugala zemlju te ju stavljalas u usta. Majka je bila zabrinuta zbog bolesti i nije se mogla načuditi, zašto jede zemlju. Uvijek ju je morala okom pratiti.

Povela ju je do liječnikâ dra Soulavy i dra Matijace, koji su joj davali razne ljekarije, nu ništa nije pomoglo. Rekli su joj napokon, da će dijete umrijeti, ako proljev potraje.

To je tako trajalo 3 godine. Dijete je bivalo sve slabije i blijeđe, jedva se držalo na nogama. Često se pojavljivala i groznica.

G. 1930. na dan sv. Ignacija, koji se štuje u K. Starom svećanom Misom, pjevanjem života i ljubljenjem svećevih moćiju, blagoslovio sam po običaju vodu sv. Ignacija; tom zgodom rekao sam nekoliko riječi o čudesnim učincima ove vode. Iza Mise pri ljubljenju relikvije dovela je baba malu Ivanka — više ju nosila nego vodila — da poljubi svećeve moći. Kad sam vido to dijete upalih očiju, blijedo i žuto na smrt, upitam babu: »Što je malo?« A ona će: »Eto već i sami vidite, kako je slabo.« Na to ču ja: »Okupajte dijete u vodi sv. Ignacija. Pokušajte i vidjet ćete.«

Baba je to rekla Ivankinoj majci, čim je došla kući, a majka pošalje odmah u crkvu po 2 litre vode. I da ne bi slabom tijelu naškodila hladna voda, malo ju stopli i u toj vodi opere cijelo tijelo djetetu zazivajući triput s velikim pouzdanjem i živom vjerom sv. Ignacija: »Sveti Ignacije, pomozi mome bolesnom djetetu!«

Odmah poslije kupanja nastala velika promjena. Sutradan mala nije više tražila zemlje niti ju jela. Proljev bio slabiji, dok ga napokon nije nestalo. I groznica isčeplila. 5. 8. iste godine povede majku dijete u Šibenik dru Matkoviću specijalisti za dječje bolesti. Nakon svestrane pregledbe izjavili liječnik, da ništa drugo ne nalaže nego nešto malo kroničnog crijevnog katara. Kad je Ivanka nakon ozdravljenja opet vido dr. Soulvay, vrlo se začudio i čestitao majci.

Do danas dijete je zdravo i normalno živi, rumeno i debelo.

K. Stari.

Don Ivan Vuletin.

PREGRADA U NOVOM SJAJU.

Nema radosti kaošto je ona, kad Bog zade među svoj narod. Kad se srce čovječe s Bogom pomiri i sjedini, izbjija iz čitavog bića neki tajanstveni sjaj. Oči gledaju milije i veselije, na licu počiva sveti mir, sav je čovjek kao preporoden.

Tu radost doživjela je pregradska župa za vrijeme sv. misija od 4. - 12. lipnja. Prečasni g. Pavao Kranjčić, župnik, dugo je tražio puteve, kako bi pružio narodu duhovnu obnovu. Pored dobre priprave, da narod još više potakne, razaslao mu je i tiskani ra-

spored sv. misija. Narod je žedno već dugo očekivao ove blage dane. Pa kad su ti dani došli, hrlio je Bogu sa svih strana prostrane župe. Kao bijela tratinčica, kad pospe dolove i brežuljke, tako je i narod u svojoj lijepoj narodnoj bjelini dolazeći u crkvu pružao milovidnu sliku. Misije su držali Isusovci o. Tomo Jagrić i o. Božidar Šantić.

Isus je silno privlačio srce toga naroda. Narod je siromašan, ali bistar i plemenit. Njegov ponos jesu brojna djeca i pored djece požrtvovne i pobožne majke. Dragi Isus i Crkva sva je nada i sve blago njihovo.

Podno visokog brežuljka diže se velika i lijepa pregradska crkva. U nju može stati oko 3000 duša.

Sa sv. misija u Pregradi: gore s desna: vlc. g. M. Žigrović, župnik u Kostelu; vlc. Rugani, kapelan; preč. P. Kranjčić, župnik u Pregradi; vlc. B. Šantić, misionar. — Uz križ: preč. župnik Kranjčić; T. Jagrić, misionar.

Bog je dao za misiju pogodno vrijeme; nije bilo velike vrucične. Gledajući g. župnik narod, kako dolazi, često je u čudu izjavio: »Ja se tomu nisam nikad nadao, dolaze i oni iz najjudaljenijih sela.« U crkvi i na povratku kući orila se pjesma »Isuse blaga i ponizna Sreca...« i druge pjesme osobito Majci Božjoj. Upravo žedno su slušali riječi Božje, a kad se spomene — Isus, Marija — zabruji crkvom uzdah naroda. Isto vole sv. Misu, pa kad se podiže sveto Tijelo i sveta Krv, cijela crkva pozdravlja Isusa uzdahom poklonstva.

Kod ispovjedaonica bilo je upravo pravo natjecanje. Poprečno 10 - 12 ispovjednika radilo je kroz cijeli tjedan. A ipak se nije moglo svima udovoljiti. Često se moralo ispovijedati do u kasnu noć. Sedam i po hiljada sv. Pričesti svjedoči lijep odziv. Uz žene valja napose istaknuti revnost muževa, koji su na svoj ispovjedni dan upravo zaposjeli crkvu.

Učiteljstvo se i građanstvo lijepo odazvalo na propovijedi i na isповijed.

Narod je sve upotrebio, da misije budu što svečanije. Dao je Isusu, što je najljepše imao: svoju dragu djecu. Jest djeca i uopće mladež imala je veliku ulogu u sv. misijama. Mladost je vrelo vredrine i zlatne nade. Pored svake majke virile su očice nevine djece. Kod svih procesija — u čast misijskog križa, Srcu Isusovu i Isusu u Presv. Sakramantu, pa kod svećanosti Majke Božje, bila su djece ponajlepši ures, koji je privlačio oči sviju. Na stotine djece i djevojaka u bjelini s kitom cvijeća i zapaljenom svijećom klicalo je s ostalim svijetom: »Živio Isus!«

Kao trajni spomen na misije postavljen je u crkvi krasan miški križ, s natpisom »S p a s i d u š u s v o j u!« Djevojačko društvo Srca Isusova ima biti lijepi vrt, u kom će se uzgajati bijelo i nevino cvijeće Srcu Otkupiteljevu. A sprema se još i muška mlađež, da se okupi oko Isusa.

Na koncu pratilo je Isusa u velikoj procesiji oko 5 tisuća naroda moleći i pjevajući. Svrstani pred crkvom iza kratke propovijedi primili su blagoslov. Sa suzama i plačem obećali su čuvati do groba svoju katoličku vjeru i živjeti po njoj. Svoje vjerovjesnike tako su zavoljeli, da se jedva rastali s njima.

Isus je doista zauzeo kraljevstvo u ovom narodu, njegova milost natopila je njihove duše. Isus neka bude ovom dragom narodu utjeha i jakost u dolini suza, a na nebu vječno rajska uživanje.

Očevidac.

LURDSKO ČUDO.

Gđa Marta Pedron živi u Parizu. Ona je već u svojoj osmoj godini obolila na čiru u želucu. U lipnju g. 1922. upali joj se možgovna opna. Radi te bolesti bila je doskora tako uzeta, da nije mogla više hodati. U g. 1923. je dva puta operirana; i uši joj se počesse gnjojiti. K ovome pridruži se g. 1927. možgovna upala u hrpenjači, a u prosincu 1929. otvore se rane na nogama.

Kome da se uteče u toj nevolji? Čudotvornoj Majci u Lurdzu. Uputi se ona onamo 6. srpnja 1930. Suputnici bili uvjereni, da bolesnica ne će onamo stići živa. Za sveg puta morade sisati led, da tako zaustavi krvavo bacanje, a liječnik je do 8 bočica sedola ili morfija potrošio, da joj time ublaži boli.

Marta Pedron je stigla u Lurd. Zaželjela je da bi prisustvovala procesiji presv. Sakramenta, ali je boli prisiliše te je ostala u bolnicici. Liječnik joj dao injekciju sedola, da prestane povraćanje. Kada boli prestadoše, bolničari je izvedoše pred lurdsku crkvu, ali tu od boli nije mogla ni vidjeti presv. Otajstvo. U takvom je stanju odvezoše natrag u bolnicu, gdje je iza injekcije otpočinula 3 do 4 sata.

Sutradan 9. srpnja očuti, da je glava manje boli; dapače je osjetila glad, te joj dadoše juhe i zdrobljenog krumpira. Od tog časa nije više bacala. 10. srpnja niti je primila injekcije, niti se povratila vrtoglavica. 11. jula ustade ujutro i sama se obuće. Kada je došao liječnik, reče mu: »Glava mi je ozdravila, ali noge su mi ostale ukočene i iskrivljene. Ipak sam sretna, jer sam molila B. Djевичu, da mi ozdravi glavu.« U 7 s. se Marta spremala da se pričesti. I gle! U času, kad je primila Gospodina, oživješe i njezine noge, pa je zamolila da joj dignu pokrivač s nogu. Netom to učiniše, ispravi Marta noge po prvi puta poslije toliko vremena. Tada je ona zamolila, da je odvedu u piscinu, da se ondje okupa u čudotvornoj vodi. Tu je sama sišla u vodu, dok ju je prošle večeri merala 8 osoba dići s postelje. I sama je izšla iz vode. U bolnici je počela šetati sasma slobodno, zatim je pošla do liječničkog ureda. Tu ju je 5 liječnika dugo istraživalo i konstatiralo, da je potpuno zdrava.

Kada se gđa Marta Pedron vratila u Pariz, ode k svom liječniku, koji se nije mogao dosta načuditi tako brzom i temeljitozdravljenju. Bog sve može! Marija je moćna zagovornica! A. A.

BLAGO ONIMA, KOJI U GOSPODINU UMIRU!

30. V. 1932. ostavio je u Sv. Jani ovaj svijet Mijo Repar, otac katehete i profesora dra Ignacija Repara u 84. godini života.

Gospodin je blagoslovio brak njegov sa vrijednom mu suprugom Rozalijom, te je bio otac brojne djece. Bio je uzoran gospodar pa je prvi u Sv. Jani i okolici već pred 45 godina zasadio vinograd po amerikanskom uzoru. Bio je izgled svim svojim seljanima u svakom pogledu tako, da je načelnik općine, dok je pokojnik još ležao na smrtnoj postelji, s punim pravom ustvrdio: »To je bio najpošteniji čovjek u našoj općini.« Kad mu je sin svećenik slavio svoju srebrenu sv. Misu, i pokojnik je proslavio

† Mijo Repar: Za života — na odru — pogreb.

svoj zlatni pir. Pred brojnim uzvanicima i skupljenim narodom vjenčao ga je ovaj put njegov sin svećenik. Slavu mu je uveličao sam sv. Otar Papa poslavši mu prigodom zlatnogира svoju čestitku i Apostolski blagoslov te svoju veliku sliku s vlastoručnim potpisom. A pokojnik je uvelike ljubio i štovao Namjesnika Isusova i za njega se svaki dan molio.

K smrtnoj postelji više puta zvao je domaćega župnika preč. Ivana Hrdoka, koga je iskreno štovao. Kad se sin svećenik od njega oprštao, molio ga je, da ga i on još jednom ispovjedi i da mu iz Zagreba pošalje iz Uprave Glasnika Presv. Srca Isusova knjižicu: R a n e I s u s o v e, jer je htio iz nje da nauči, kako se moli K r u n i c a M i l o s r d a ili R a n a I s u s o v i h. Kćerka Roza s dubokom pobožnošću često mu je predmolila tu krunicu.

Pokojnik je bio velik štovatelj Presv. Srca. Kao takav posvećio je cijelu svoju obitelj Presv. Srcu, a Glasnik Srca Isusova tako je volio, te je naložio, da se stavi s njime u lijes.

Sprovod je vodio domaći župnik uz sudjelovanje g. Nikole Hercega župnika iz Slavetića i Ivana Samboleka župnika iz Petrovine. Jer je pokojnik bio mnogogodišnji školski i općinski odbornik, na sprovodu je bili i školska mladež zajedno s učiteljskim zborom. — Pokoj mu vječni! Ur.

ZAŠTO JE NAPOLEON I. IZGUBIO BITKU KOD VATERLOA?

Vaterlo je seoce u Belgiji. To se vodila odlučna bitka između Engleza i Nijemaca s jedne strane i Napoleona I. s druge strane. To je bilo 18. lipnja 1815. Napoleon je imao 72.000 i protivnici 69.000 vojnika. Boj je trajao od podneva do 6 s. navečer. Napoleon je izgubio bitku i pola svoje vojske, a i sam je jedva izmakao ropstvu.

Tko je kriv, da je Napoleon poražen? Maršal Ney, jer je zakasnio te ni u noći ni cijelo jutro nije navalio na protivnika, kako mu je Napoleon bio naredio.

Zašto taj maršal nije izveo zapovijed svog vojskovode? To je bila tajna. Napoleon ni u zatočju na otoku sv. Jelene nije mogao da to protumači. Istina je ipak izšla na javu. 15. lipnja vratio se maršal Ney kući i te je večeri morao osvojiti »Četiri rukava«. No on je žedan. Uze čašu burgunca i popi. To vino ne gasi žedu, pa i ako više čaša popiješ. Maršala brzo osvoji duboki san. Kada se ujutro probudio, glava mu je teška. Nije imao volje ni za kakav rad. Nije odgovorio ni na pisma Napoleonova. Čini se dapače, da ih nije ni pročitao. Eto čaša je odlučila o velikoj bici i Napoleonu. I povijest čovječanstva je krenula drugim pravom.

Zamislimo se malo u ovu činjenicu. Napoleon I. je izgubio bitku i krunu radi čaše vina svog maršala. Malenkost? U životu nema malenkosti, još manje u borbi za nebo. A. A.

APOSTOLSTVO MOLITVE

BUDI I TI APOSTOL KRISTOV!

Biti apostol znači posvetiti se jednom poslu, uložiti svoje si-le u nešto. Biti apostol Kristov znači raditi za Krista. Apostolu Kristovu nije dosta, što on sam služi Isusu, drži zapovijedi njegove, već on nastoji da i druge predobije za Krista, da upozna s njime one, koji su prema njemu mlaki i nehajni. Apostol Kristov hoće da Krist zavlada čitavim svijetom, da zavlada pojedincima i narodima.

I sotona ima svoje apostole. Oni svim silama nastoje, da uni-še kraljevstvo Kristovo, da otmu Isusu što više duša. U tu svrhu služe se svim mogućim sredstvima: lažu, klevetom, štampom, ki-nima, pozorištima, nasiljem, kad ne mogu milom.

Apostol Kristov stupa u borbu s apostolima sotoničnim. U bor-bu bez pomirenja.

Djev. dr. S. I. u Čakovcu.

Svaki dobar katolik mora biti apostol Kristov. Evo zašto.

Dužnost je svakog pravog katolika, da ljubi Boga. »Ljubi Go-spodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom mišlju svojom. To je najveća i prva zapovijed.« Mt. 22, 37 - 38.

Nego zar može tko reći, da ljubi Boga, ako mu mnogo nije stalo do časti Božje, ako mu je svejedno, da li se Bogu služi ili se za nj ne mari? Sto bismo rekli o djetetu, koje bi štovalo i ljubilo svoga oca, ali bi mirno gledalo, kako ga drugi pogrdaju, kako mu nanose nepravdu, otimaju ono, što je njegovo? Takvo dijete ne bi iskreno ljubilo svoga oca.

Tako je i s katolicima, koji se ne brinu za prava Božja, koji-ma je svejedno, da li u svijetu pobjeđuje dobro ili zlo, da li se Bogu služi ili ne služi.

Kad je franački kralj Klovis slušao muku Isusovu, uskliknuo je: »Ah da sam onda bio tamo sa svojim Francima, ja bih se židovima već osvetio!« On bi Isusa branio. I svaki katolik mora prema svojim silama Isusa braniti.

Istina je, Isus je dosta jak, da se brani. Ali on hoće da ga i mi branimo. To će mu biti najveći dokaz naše ljubavi i odanosti.

Kad je sv. Franjo Asiski video, kako ljudi ne mare za Boga, bolno je uzdisao: »Ljubav, ljubav se ne ljubi!« I pravi katolik mora biti istih osjećaja sa sv. Franjom. Ne smije mu biti svejedno, da li ljudi ljube Boga, ili su prema njemu hladni.

Naša je sveta dužnost da ljubimo nesamo Boga već i bližnjega. »Druga je zapovijed kao i ova: Ljubi bližnjega svoga kao sama sebe. O ovim dvjema zapovijedima visi sav zakon i proroci.« Mt. 22, 39 - 40.

Ljubiti nekoga znači željeti mu dobro, raditi za njegovo dobro. Ljubav se ne pokazuje samo riječima, već osobito djelima.

Mi znamo pokazati svoju ljubav spram bližnjega, kad se radi o vidljivim stvarima, o zemaljskim dobrima. Zar bi mogao tko uskratiti pomoći prijatelju ili drugu, kad se nalazi u neprilici? Požar je kod susjeda. Poletjet ćemo, da mu pomognemo. Prosjak je na vašim vratima. Ako možete, pružit ćete mu milostinju, da mu ublažite bijedu. Gladna ćete nahraniti, gola zaodjenuti. Samilosno srce ne može hladno gledati tuđu bijedu.

Bog nam nalaže, da pomognemo bližnjemu. Ali zar ćemo se ograničiti samo na tjelesnu pomoći? Zar duša našeg bližnjeg ne vrijedi mnogo više nego tijelo? Ne možemo gledati, kako tijelo našeg bližnjega umire od gladi. A zar ćemo ravnodušno dopustiti, da mu umre duša?

Pravom katoliku razumljive su riječi Leona XIII.: »Zašto je Isus došao na ovaj svijet? Došao je da spasi duše, da spasi narode. Što mora činiti Isusov Namjesnik? Isto. Svi kršćani moraju za istu stvar raditi.« Pijo X.: »Nije dužnost samo svećenika, da rade za Boga i bližnjega, već je to dužnost svih bez iznimke.«

Ovu dužnost apostolata ističe osobito sadašnji sv. Otac. U svojoj prvoj poslanici preporuča biskupima: »Sjećajte vjernike, da će zaslužiti krasni naziv »izabranog roda, kraljevskog svećenstva, svetog naroda, otkupljenog puka« (1. Petr. 2, 9) time, što će privatno i javno raditi kao apostoli, pod vodstvom vašim i vaših svećenika, nastojeći da ljudi sve više upoznaju Isusa, da Isusova ljubav zavlada.«

Na istu misao povraća se sv. Otac u pismu toledskom kardinalu nadbiskupu, gdje veli: »Bezuvjetno je potrebno, da u naše vrijeme svi budemo apostoli. Bezuvjetno je potrebno, da svjetovne osobe spremno slušaju Crkvu, da je pomažu svojim molitvama, svojim žrtvama, da svojom suradnjom snažno pomognu, kako bi porasla vjera katolička a čudorede postalo kršćansko.« F. M.

NI JEDNA ŽRTVA NIJE VELIKA.

Neki župnik javlja: U mojoj se župi nalazi činovnik na željezničici. Služba mu je takva, da je od srijede ujutro do petka navečer bez prekida zaposlen.

Jedne je nedjelje slušao moju propovijed o Velikom oběcanju Presv. Srca — o sv. Přícestí kroz devet mjeseci s vako g prvo g petka. Isus je obećao, da će se spasiti oni, koji se na čast njegova Presv. Srca pričeste kroz devet prvih petaka uzostopce.

I ovaj činovnik odlučio je, da će učiniti sve, kako bi se okoristio ovom izvanrednom milošću. Ali nije bilo lako. Služba mu nije dopuštala, da u petak prebiva sv. Misi. Pitao je župnika za savjet. Kad je saznao, da se može odazvati pozivu Presv. Srca, iako ne sluša sv. Mise onog dana, lice mu se razvedrilo, a oči mu zasjale od radoći.

Djev. dr. S. I. u Banićima.

— Mogu li primiti sv. Přícest i izvan sv. Mise?

— Dakako, u svako doba, samo ako ste od ponoći na tašte.

— Još ću vas nešto upitati: Smijem li vas zamoliti, da me pričestite, kad budem došao.

— Drage volje. Ali, po mom mnijenju, to je za vas velika žrtva iza napornog rada.

— Ne, nije nijedna žrtva velika, samo da se dobije obećana milost Bož. Srca.

Moj je činovnik, govori župnik, svakog prvog petka primao sv. Přícest. Zadovoljstvo i radost napunjale mu dušu.

U jednoj mi prigodi reče: Otkada vršim ovu pobožnost, osjećam u sebi neki duševni preporod. Moju obitelj prati osobiti blagoslov Presv. Srca. Budući da uživam osobiti mir u srcu svome i drugove svoje nagovaram, da slijede moj primjer.

Preobilno je milosrđe i svemoguća ljubav potakla Isusa naovo veliko obećanje. Mnogi bi se i s manjom žrtvom mogao okoristiti ovim izvanrednim blagom . . .

S. Dragičević D. I.

KRIŽARI I KRIŽARICE

VLATKO I MARICA.

Na Stijenjaku.

Na zapadu Sjeverne Amerike, između stepa i prerijsa s istoka i obale Velikog oceana sa zapada, pruža se vrlo dug gorski lanac visokih, divljih brda. Američani zovu ovo »Rocky Mountains,« hrvatski ih možemo prozvati »Stijenjak« ili Stjenovito gorje. U tom brdovitom kraju nema mnogo gradova. Osamljeni, divlji potoci šume dubokim klancima. U tim prostranim, crnogoričnim šumama ne nađeš čovjeka, koji bi smetao mir prirode. Za dugih zimskih noći uye snježni vjetrovi preko brda i dolina. Zatim počinje drveće šumjeti te se poput vlati žita priklanja pod snagom bjesnog vihara.

Usred tog divljega gorja pružaju se željezničke tračnice kroz puste šume, duge tunele i preko visokih mostova. To je »Pacifik« željezница, koja promjeri čitavu Sjevernu Ameriku od istoka na zapad. Dvaput svake noći rasvjetli taj taman šumski put svjetlo ekspresnog vlaka. Ne mareći za oluju i tamu uspije se zasopljen orijaški ekspress tim brdovitim krajem. Sad isčezne u tamnom rovu tunela, sad se opet poput zmije vijuga oko klisura te preko dugog željezognog mosta, koji se propinje nad dubokim, divljim potokom. Neumorno juri naprijed, sad lijevo sad desno, preko klanaca i klisura čitavu noć. Strojovoda s ložaćem gleda kroz prozor, da li je na tračnicama sve u redu; jer često baci divlji vihor na tračnice granja ili čitava stabla. U vlaku udobno sjede ili leže putnici. Tu je toplo i ugodno. Izvana čuje se samo šum vjetra. Nitko ne gleda kroz prozor napolje. Ta i nema šta da vidi: nema svijetla, ni sela, ni grada; samo mrka stabla i puste klisure.

U tim stijenama je kolijevka slijedeće pripovijesti.

Željezničareva kućica.

Na »Jastrebovoj stijeni,« uprav gdje željezница na izlazu iz jednog tunela treba da prijede preko duboke doline, stajaše osamljena kućica nadglednika željezničke pruge. Kao mačka šćučurila se kućica uz klisuru. Nekoliko koraka pred njom zijevalo je crno ždrijelo tunelovo, iz kojega se poput srebrnih nitiju pružaju tračnice i idu preko gvozdenog mosta, što se razapeo nad dubokim klancem. Od kućice do ruba ponora bilo je upravo još mjesta za malenu bašču. Na dvadeset metara udaljenoj klisuri, što se uzdiže nad jednom okukom, našlo se još mjesta za malenu staju, gdje nalazi koza sa svoje dvoje mlađih udobno zaklonište. Do nje vodila je uska staza.

U kućici stanovao željezničar Multon sa svoje dvoje djece: dvanaestgodišnjim Vlatkom i devetgodišnjom Maricom. Majka

im se pred godinu dana preselila u vječnost. Morala je otpovjediti na tešku operaciju u neki udaljeni grad — i nije se više natrag povratila.

Siromah muž nije mogao niti na sprovod svojoj pokojnoj ženi, jer je morao ostati kod svoje odgovorne službe. U tom osamljenom kraju nije mogao naći nikoga, koji bi ga barem za jedan dan u službi zamijenio.

Malena obitelj živjela je tiho i zadovljeno u svojoj siromašnoj kućici. Otar pribavljao svagdašnji krušac, poučavao djecu u čitanju, pisanju i računanju. Više puta na dan, a osobito noću, polazio bi uzduž željezničkog nasipa, da vidi, je li sve u redu. Prije svakog vlaka morao je sa svjetiljkicom u ruci daleko preko mosta, da sve pregleda i istraži. Ta na »Jastrebovoj stijeni« nalazilo se jedno opasno mjesto. Cesto se dovaljalo kamenje s brda na tračnice. Trebalo ga odstraniti prije nego naleti vlak.

Oboje djece nisu baš mnogo znali za te pogiblje. Kad bi im otac otišao za svojim službenim poslom, sjedilo bi njih dvoje vjerno jedno uz drugo u toploj sobi. Čitali bi ili računali ili bi se zajedno igrali. Iza iela opralo bi njih dvoje zajedno suće, otrli ga i pospremili na određeno mjesto. Zatim bi otišli da nahrane koze. Vlatko bi nosio svjetiljku a Marica muzlicu. Životinje bi mečale i uzvrtjeli se, čim bi djeca došla. Dok bi dječak muzao, igrala bi se sestrica s mladim kozlićima. A kad bi djeca odilazila, čulo bi se mečanje kozlića, kao da žale, što se više ne mogu igrati i zadirkivali jedni u druge.

Navečer prije spavanja kleknuo bi otac s Vlatkom i Marićom pred maleni kućni oltarić, gdje se nalazio krasan kip Srca Isusova. Molitvom bi se prepričali Bogu. Na koncu izmolili bi još jedan Očenaš za pokojnu majčicu i završili s: »Pokoj vječni daruj joj Gospodine! . . .« Zatim bi otac dječaku i djevojčici napravio na čelu blagoslovjenom vodom znak križa. Oni bi mu zaželjeli laku noć i pošli na počinak.

Marice, vlak!

DOM DUHOVNIH VJEŽBA.*Utješni glasovi.*

»Istom u zatvorenim duhovnim vježbama na Jordanovcu shvatio sam, koliko sam zlo počinio svojim griješima. Hvala ti, moj Isuse, što si me tako dugo trpio i uzdržavao u životu i napokon mi otvorio oči! Živio Isus kralj! Njegov vojnik hoću da budem odsada uvijek.« Radnik K. P.

Drugi radnik piše: »Što su zatvorene duhovne vježbe? To je teško opisati. Valja to doživjeti. O duše, koje tražite svjetlo i sreću, pohitite u Dom na Jordanovac!«

Mladic V. veli: »Moj život počinje drugi svoj dio od onog dana, kada sam obavio duh vježbe na Jordanovcu. Hvala oo. Isusovcima, koji se za nas toliko brinu!«

Cinovnik P. javlja: »Kako mi je teško bilo rastati se s onom milom sobicom, gdje sam proveo tri dana raja na zemljilj! Moram kazati sa psalmistom: Neka usahne jezik moj, ako tebe zaboravim, o Sione!«

Društvo sv. Ignacija podiglo je ovaj Dom, pa ovim pozivljem sve stare članove Društva, neka što prije pošalju članarinu. To je barem 10 din. na godinu. No svakome je najbolje, ako stupi u Misni Savez Društva sv. Ignacija i pošalje 20 din. Time postaje članom Društva sv. Ignacija i dionikom 366 sv. Misa, koje se čitaju u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu. Velik se broj odazvao našem pozivu i pristupio ovom Savezu nesamo iz naših krajeva već također iz Amerike i Australije. Još uvijek mogu stupiti i novi članovi.

Harno zahvaljujem svima, koji su okupljali nove članove za Misni Savez. Bog neka svima stostruko naplati!

Razjašnjenja o Društvu sv. Ignacija i Misnom Savezu daje

A. Alfrević D. I.

BLAGOSLOV KAPELICE SRCA ISUSOVA U JAZVENIKU.

Sela, 7. VI. Jazvenik, filijala župe Sela, broji oko 60 kuća. Hrvata, strosjedilaca ima 7 porodica, a ostali su Česi. Svi su dobri i napredni gospodari, a Česi su poznati kao radiše i štediše. Poticaj za gradnju kapelice dala je gospoda Marija Kräusel kao i temeljnu glavnici od 40 dolara. Za vrijeme gradnje otišla je u Ameriku, ali na kapelicu nije zaboravila. Dok je ona među znanicima skupila 5000 dinara, njezina kćerka gospodica Viktorija svršila je sliku Presv. Srca za oltar. Slika je potpuno uspjela.

Ni ostali vjernici nisu bili samo posmatrači, nego je svaki donio u novcu i radu. G. Antun Sejiko načinio je ukusan oltar. Računao je samo materijal, a svoj rad prikazao Bogu. Drugi su načinili jednostavnu ali ukusnu ogradu, zasadili lipe i navezli pijesak oko kapelice. S pohvalom se mora istaći da su u svrhu dogradnje kapelice dali Jazveničani dvije vrlo uspjele predstave u Selima.

Kada je sav rad oko kapelice bio gotov, gospoda Kräusel krenula je iz Amerike sa svojim sinom, studentom inžinjerske aviacije i kćerkom Viktorijom. Kapela ima naslov: »Kapela Srca Isusova«. Za blagoslov bio je najpodesniji dan u nedjelju, 5. lipnja, kada je još osmina Srca Isusova. Iz Sela krenula je impozantna procesija, a u susret joj izašao gotovo čitavi Jazvenik. Seoce Jazvenik bilo je u svečanom raspoloženju. Domaći župnik obavio je blagoslov kapeli i zvona, a petrinjski župnik prečasni gosp. M. Razum održao je propovijed i odslužio sv. Misu. Djeca i narod skladno i oduševljeno su pjevali pod vještim ravnanjem i pratnjom na harmoniju g. učitelja A. Dumbovića.

ZAHVALNICE

BISKUP LANG POMAŽE.

Zagreb. Često sam osjetila pomoć dobrog biskupa Langa još za vrijeme školovanja, a i kasnije u životu u težim časovima zazivala sam ga u pomoć, kad sam nadu već izgubila i — Lang je pomogao. Zahvalna sam za dobiveno zdravlje moje i dviju dragih osoba kao i za sretan uspjeh na ispitu. Dao dragi Bog, da lik njegov zasija u sjaju aureole na našim oltarima. — M. R. C.

U BOLESTI.

Slavonija. Oboljela sam iznenada, ali tako opasno, da po ljudskom nije drugo preostajalo, već operacija ili smrt. Budući da nisam imala sredstava, da platim liječnike, zamolila sam pouzdano Isusa u Presv. Oltarskom Sakramantu, neka On ravna mojim udesom. Molitva mi je uslišana, jer sam ozdravila bez liječničke pomoći. Sva sretna iz dubine srca vapim: Hvala Ti, Isuse! A. S.

U BRIZI ZA ŽENINO ZDRAVLJE.

Banat. Žena mi teško oboljela uslijed porodaja. Liječnici su uložili svu svoju vještinsku i sav mar, da joj pomognu, ali bez uspjeha. U strahu, da mi petero djece ne ostanu sirote bez majke a ja bez vjerne družice i pomoćnice, zatražio sam pomoć kod Presvetog Srca Isusova i Prečistog Srca Marijina po zagovoru nebeskih zagovornika. Žena se poče oporavljati, dok potpuno ne ozdravi, tako te se liječnici tome čudili. A. F. P.

U BEZNADU.

Hrvatska. Osamljena, u velikoj neprilici gledi stana, u teškim napadajima sa strane neprijatelja još sam i oboljela. Nisam imala nade, da će mi itko pomoći osim molitve, koju sam, priznajem, često zanemarivala. Počela sam devetnicu i sve mi se okrenulo na dobro. D. M.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Amerika AP Zdravlje i sretno putovanje kćerkino, dar dol. 1.— KM Milosti, dar dol. 0.50. — Babina Greda MI Operacija dobro uspjela, dar d. 10.— Bednja SJ Utješena. — Bergut KM Uslišana. — Bosna VM Uslišala sv. M. Terezija. — Bošnjaci MK Uslišana, dar d. 20.— Brezovci FM Ispunjena želja, dar d. 20.— Dayton SP Sreća i zdravlje, dar dol. 1.50.— Djakovo MB Sretan porod, dar d. 10.— MSV Mir u obitelji. — Drenovac LjK Ozdravio bolesnik, dar d. 50.— Dugo Selo MD Milosti, dar d. 20.— Gačica IV Ozdravila nogu. — Gorica NN Povraćeno zdravlje. — Gračanica JB Milosti, dar d. 20.— MV Povraćeno zdravlje, dar d. 5.— Jagodnjak MD Blagoslov u kući, dar d. 15.— Jakopovac AN Više puta uslišan, dar d. 15.— Jakšić NB Ozdravila sestra, dar d. 30.— Kotoriba RR Milosti, dar d. 50.— Kovilj D. MA Pomoglo Presv. Srce dar d. 20.— Kraljevica VT Ispit sretno položen, dar d. 50.— Ludbreg AJ Dobio parnicu. — Mače JB Pomoć u bolesti, dar d. 10.— Montalcone FF Milosti, dar li 1.30 — Moravec MK Ozdravila majka. — KM Milosti, dar d. 20.— Odžak BIMilosti, dar d. 10.— Opovo AFP Presv. Srce spasilo majku i ženu. — Oriovec JZ Operacija sretno uspjela, dar d. 50.— Peteranec AG Mnoge milosti, dar d. 25.— Podsused DB Uslišana molba dar d. 10.— Poljaci MI Mnoge milosti po zagovoru sv. M. Terezije. — Požega MD Promaknuće u službi. — ZM Ozdravila, dar d. 10.— Rešetari AS Ozdravila. — Ruma MG Milosti, dar d. 25.— Sikirišće BB Ozdravila od želučane bolesti, dar d. 10.— Šibinj TH Dobročinstva, dar d. 20.— Srpske Mor. DM Pomoć u velikoj neprilici, dar d. 15.— Stankovac KŠ Zdravlje, dar d. 10.— Stubica G. AK Zdravlje. — Sućurac NS Milo-

sti, dar d. 5.— *Subotica KM* Ozdravilo ju Presv. Srce, dar d. 20.— *Sunja MC Zdravlje*, d. 25.— *Skrlevo BM* Zdravlje. — *Taborško PF* Na sreći, što je obavila duhovne vježbe na Vrhovcu. — *Toplice Kr. JO Sv. Josip* osloboda od duševnih muka. — *Tuhelj MP* Milosti, dar d. 20.— *Veleševac FČ Pomoć u krizi*. — *Vlahnicka G. MH* Milosti. — *Zagreb VF* Sinovljevo zdravlje, dar d. 100.— *KU Zdravlje*. — *AK Ozdravila* od bubrežne bolesti, dar d. 5.— *Milosti MM Mnogo me puta pomoglo* Presv. Srce, dar d. 200.— *VV Pomoglo me* Presv. Srce, dar d. 10.— *AS Sretno rješenje* dugova, dar d. 100.— *AF Milosti*. — *MRC + Lang pomaže*. — *VM Zdravlje* i druge milosti, dar d. 10.—

VIJESTI

TABORSKO. Naše Djev. dr. S. I. dobro se drži. Zasluga je to velikim dijelom naše uzorne revniteljice Gerice Orel, koja nas neumorno poučaje, sa-kuplja nas svakog prvog petka na isповijed i sv. Prcišć. Brizno nastoji da broj članica poraste. Spram svakoga je blaga i mila. Njezin primjer najholja nam te pouka.

Clanica.

MARTIJANEC. Nakon tri mjeseca opet se javljamo. Članice našeg Djev. dr. S. I. revno dolaze na sastanke, za kojih nas lijepo upućuje naš upravitelj vlč. g. župnik. Da nam ga Gospodin još dugo uzdrži! Primili smo 1.323 sv. Prcišć. Društvo se povećaje novim članicama. Nastojimo, da dodemo do društvene zastave.

Milka Krušec, glav.

BASKA (Krk). U mjes. svibnju prikazalo je naše Djev. dr. S. I. 240 sv. Prcišć. Nastojale smo, da kroz ovaj mjesec što veću ljubav i odanost pokažemo nebeskoj Majci. 31. svibnja sastale smo se kod Majke Božje Goričke, gdje smo pod sv. Misom imale zajedničku sv. Prcišć zahvaljujući Majci Božjoj za primljene milosti i preporučujući joj osobito pok. članice. Dinka Pajalić, glav.

GROHOTE. Redovito pristupamo sv. Prcišć svakog prvog petka, a nekoje članice i svake nedjelje. Od početka ove godine vlč. g. župnik uveo je i u večernju crkvenu pobožnost svakog prvog petka. Pred izloženim Svetotajstvom moli se Zlatna krunica, a za tim ispit savjesti. Dolazi i drugog pobožnog svijeta. Od ove godine uveo je vlč. g. župnik u našem društvu i mjesecne listiće za dobra djela. Ispočetka je to išlo malo teže; ali sada svaka članica to redovito čini. Blagdan Presv. Srca proslavlja se u našoj župi najsvećanije. Za sv. Mise osim članica pristupili su sv. Prcišć Križari, Križarice i mnogi odrasli. Poslije podne bila je veličanstvena procesija s kipom Presv. Srca.

Marija Burica, glavarica.

LOBOR. Naše Djev. dr. S. I. utemeljeno je 1930. a broji 200 članica. Jako lijepo napreduje. Primilo je od rujna do svibnja 5823 sv. Prcišć. Udale se 32 članice, primljeno 5, jedna otišla u samostan. Dobile novi barjak, izradile nam ga čč. s. Milosrdnice u Zagrebu. Barjaku je kumovala gđa Doroteja Hubak iz Vukanača, a boravi u Zagrebu.

Magdica Bartolec, glavarica.

LUMBARDA na Korčuli. Naše Djev. društvo, koje je osnovano g. 1931. prigodom misija što ih je držao o. V. Michieli, broji 44 članice. Pristupamo redovito Stolu Gospodnjem. Imamo krasan kip Srca Isusova, kojeg kitimo lijepi u evijećem. Još nemamo barjaka, ali ćemo ga svakako nabaviti. Molimo Presv. Srce, da nam društvo što ljepe uznapreduje.

Jurjević Frana, glavarica.

TUHELJ. Od početka ove godine prikazale smo kao naknadu za sve uvrede Bož. Srcu Isusovu: 895 sv. Prcišć, 6.891 žrtvicu, 2.388 krunica, 2.164 molitvica, 287 sv. Misa, 277 Zlatnih krunica, 2 devetnice.

Pepica Prekratić, glav.

KUNO. Da je osnovano naše Djev. dr. S. I., najviše je doprinio naš g. župnik don Lovro Totić. Na sastancima poučaje nas, kako ćemo biti prave djevojke i poslije majke. Govori nam često osobito o lijepom raju kao nagradi onih, koji štiju Presv. Srce. Naše društvo uvelike je zadužila svojim radom u njemu skromna glavarica gdica Katica Bobanović.

D. M.

BANICI kraj Slanoga. Prigodom ovogodišnjeg sv. Poslanstva, kojeg je sa velikim uspjehom držao o. V. Michieli D. I., osnovano je u našoj župi Djev. društvo Srca Isusova. Upisale se sve djevojke ove župe: njih 73 na broju. Djevojke su se odmah pobrinule za nabavu barjaka doprinijevši svaka svoj obol. Zastavu je svečano blagoslovio g. župnik na Tijelovo. Društvo uz vodstvo župnika Don Spasa Korunića lijepo napreduje u duhovnom životu. Svakog mjeseca redovito pristupamo sv. Sakramentima, svakog mjeseca sve dolazimo na sastanak u crkvu i svaka djevojka nastoji da savjesno vrši društvene dužnosti. Molimo Presv. Srce Isusovo, da nam dade snage, te se uzmognemo sveder hrabro boriti pod Njegovom zastavom proti svijetu, davlu i tijelu. *Mare Gjaja, glav.*

PREZID. 15. lipnja, na sv. Vida zaštitnika naše župne crkve, bila je posveta društvenoga barjaka i ujedno proslava 15-godišnjice osnutka društva. — Bilo je to g. 1917., kada je svjetski rat bio u najvećoj strahoti. Na bojnim poljanama proljevala se krv. Mnogi su naši ocevi i braća i sinovi našli grob na frontama. Kod kuće je ponestajalo hrane. Sa svih strana čuli se jadi. I u to najstrašnije doba okupio je naš velečasni g. župnik djevojke, da zajedničkim molitvama i primanjem česte sv. Pricači izmole svršetak rata. Djevojke su bile uzorne. Naša župa broji 1800 duša, no kod kuće ih redovito 1500, što je jače i sposobnije ide na rad po svijetu. Sada radi besposlice skoro su svi muškarci kod kuće. Jedne godine bilo 11.000 sv. Pricači podijeljeno, inače godišnje 6 do 7 hiljada. Ove godine do sv. Alojzija 3800. Oko procvata društva radili su uz g. župnika gg. učitelji — napose učiteljica Vilma Križ, koja je otišla u samostan i umrla kao Č. sestra sv. Vinka u Zagreb pod imenom sestra Bogdana. Ne smijemo prešutjeti ni učiteljicu Milku Gjukec kao ni učitelja Vilka Krstelića, koji je djevojke vježbao u crkvenom pjevanju. U toj službi naslijedio ga g. Vjekoslav Matačić. Djevojke su vrlo revne osobito u pobožnosti spram Presv. Srca.

N.

KNJIGE

POZIV NA PRETPLATU. Pod kraj mjeseca lipnja izašao je iz štampe prvi svezak *VRELA I PRINOSI, zbornika za povijest Isusovačkoga reda u hrvatskim krajevima*. U stvari ova će zbirka iznositi dosad neizdanu, najvećim dijelom posve nepoznatu arhivsku građu, vrlo važnu za našu domaću kulturnu povijest.

Već ovaj prvi svezak pruža veliko obilje vanredno zanimivih stvari; to su: arkivska građa (razni spisi i korespondencija) o životu i znanstvenom radu Filipa Riceputia, začetnika monumentalnoga djela »Illyricum Sacrum« (str. 10—79); senzacionalni spis Bartola Kašića o bosanskom svećeniku don Šimunu Matkoviću, o njegovim borbama i uspjesima u našim, tada turskim krajevima, o Olovu i burnim danima ovoga drevnog svetišta (str. 80—99); o Nikoli Ratkaju, misijonaru u istočnoj Indiji, s tekstom dvaju pisama njegove majke Eufrozine rod. grofice Palli (str. 100—105). *Misijačka izvješća XVII. i XVIII. vijeka*, koja se počinju objelodanjivati u ovom prvom svesku (str. 106 ss.), otkrivaju mnogu dosad nepoznatu stranu života Hrvata onih davnih vremena, a spominje se u izvješćima na pr.: zagrebačka okolica, Turopolje, Petrinja (1609), Lendava, Po-

savina, Pokuplje, Karlovac (vrlo često), Koprivnica (vrlo često), Varaždin i okolica (vrlo često), Ledenica (Uskoci!), Senj, Kastav, Pazin, Smokvice, Gomirje, Novi, Grobnik, krajevi na turskoj granici (veoma često), Turnišće, Legrad, Vidovec Dolnji, Kotoriba, Drnje, Kuzminec, Ivanec, Tounj, Oštarije, Ogulin, Slunj, Tri Župe, Metlika, Samobor, Gjurgjevac i t. d. U ovim izvješćima nailazimo kadšto i na predstave, prikazivane narodu na hrvatskom jeziku (na pr. u Karlovcu gg. 1646., 1647., 1648.).

VRELA I PRINOSI šalju se samo za preplatu poslanu unaprijed. Cijena je prvom svesku Din. 100. Naručuje se i uplaćuje na ovoj adresi: Uprava »Vrela i prinosa«, Čemerlinja 9, — Sarajevo.

»ZLATAREVO ZLATO« najčitaniji historijski roman staroga Zagreba od Augusta Šenoe, s predgovorom dr. Lj. Marakovića i opremom Vl. Kirina izdala je jeronimska Knjiž. Dobrih Romana (Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.). Cijena Din 30.— (uvez. Din 40.—). Tko se izravno preplati dobiva tri Šenoinske knjige »Branku«, »Zlatarevo zlato« i »Pripovijesti« uz pogodovnu cijenu od Din 60.— (uvezane Din 90), uplativo u mjes. obrocima po D. 10 (odnosno D. 15).

SVETAC SVEGA SVIJETA, životopis sv. Ante Padovanskoga; napisao F. S. Petrov. Cijena 10 din. (uključena je i poštarnina). 160 strana, urešena sa 72 sličice i lijepom slikom na početku, tiskana ukusnim slovima, na dobroj papiru. Po želji Sv. Oca Pija XI. slavi ove godine čitav katolički svijet dvostruku 700 godišnjicu »Sveta svega svijeta«, kako je Leon XIII. nazvao sv. Antuna. Za tu proslavu dolazi veoma zgodno ovo djelo, sastavljeno prema najboljim vrelima, uvijek u skladu s rezultatima povijesne nauke, a jednostavnim i laganim stilom. Knjigu najtoplje preporučamo. Narudžbe prima Uprava Glasnika »Gospe Sinjske«, Sinj, Dalmacija.

O. JOSIP TINODI: Liturgika, izdanje Savremenih pitanja, Mostar, 1932., str. 243. Cijena d. 20. — Ovo je djelo plod rada piščeva na srednjim školama. Skoro više je povijest sv. obreda nego sama liturgija. Djelo je pisano tako, da ga mogu čitati najširi krugovi. Uz obrede zapadne Crkve obradeni su i obredi istočne katoličke Crkve.

ALPSKI ŽUPNIK, Napisao: Dr. Franjo Ksav. Novak, Split Hrv. Knjižara, str. 229, Cijena d. 24.

Krivo mišljenje, što ga mnogi imaju o životu i radu župnika na selu, ponukovalo nas je, da objelodanimo na našem jeziku ovu knjigu češkog piscu, koji je već od prije kod nas dobro poznat po izvrsnom djelu »Pogledi u bogoslovski i svećenički život«. U »Alpskom župniku« opisuje Novak život jednog seoskog župnika u Alpama. Ništa ne izmišlja, nego vjerno prikazuje rad savjesnog župnika. Teško materijalno i moralno stanje mjesta, borba protiv nečuđorednosti, borba proti alkoholizmu, bolesnicu, siromasi, razne prilike i neprilike u školi, sukob s činovništvom i sa vlastelom, neugodni, a često komični doživljaji, borba sa samootom i dosadom, život u prirodi ljeti i zimi, pastirski pohod biskupov — sve to prolazi pred očima čitaoca opisano živo, slikovito i zanimivo.

Ko hoće da upozna pravi župnički život i pravog »majstora duša«, neka uzme i čita »Alpskog župnika«.

Zidne slike:

Slike Srce Isusovo za posvetu obitelji cm. 40 + 50	Din. 10.—
Slika Srce Isusovo bez natpisa cm. 39 + 42	* 15.—
Slika Srce Marijino bez natpisa cm. 39 + 42	* 15.—
Slika Srce Isusovo bez natpisa cm. 55 + 75	* 30.—
Slika Srce Marijino bez natpisa cm. 55 + 75	* 30.—

Narudžbe prima »Uprava Glasnika Srca Isusova« Zagreb I. 147

DAROVI

U SVBINJU 1932.

Za sv. Mise: Bošnjaci ML 20 Chicago III. AH 160 Gor. Kovilj AM 20 Križišće JB 40 Mošćenica MU 39 Numa Yova Dol. 1.— JL Dol. 1.— Zagreb MH 20.

Za Svetište S. I.: Bergut KM 20 Gregurovac JO 10 Kotoriba RR 50 Moravče MK 20 Sikirišće BB 10 Zagreb KU 25.

U čast S. I.: Amerika MK Dol. 1.— Boričevac MV 15 Bos. Novi FK 10 Brezovec FM 20 Djakovo MB 10 Dubci DB 10 Dugoselo MD 20 Gračanica JB 20 MV 5 Jagodnjak MT 15 Jakšić NB 30 Jaska DP 10 Kašt. Sučurac NS 5 Ločić MS 10 Monfalcone FF L. 30 Moslavina SP 5 Norris III. NN Dol. 1.— Numa Yova AL Dol. 1.— JL 50 c. Oriovac JZ 50 Peteranec AG 25 Podsused BB 10 Požega MZ 10 Stankovac KŠ 15 Subotica KM 20 Sunja MM 25 Tuhelj MP 20 Wilson Pa. MM Dol. 1.— Zagreb AS 100 AK 5 LP 10 MM 200 VF 100.

U čast S. I. i Mar., sv. Josipu i sv. Obitelji: Štivica MM 20 AF 30 DM 10 Wilson Pa. PG Dol. 2.—

Za raš. Glasnika S. I.: Bošnjaci AL 10 Dubrava DŠ 10 Gjurgjevac MK 30 Hvar DŠK 20 Jakopovec AN 15 Josipovec PP 30 Kimalovo ML 10 Kraljevica VT 50 MJ 50 Mače JB 10 Mitrovica Sr. NN 20 Plase NN 10 Ruma MG 10 Samobor MR 20 Sesvete LP 5 Slatina NN 60 Srp. Moravice DM 15 Vinogradci MP 5 Zagreb MH 30 MJ 10 NN 10 TG 100 VMD 10 VV 10.

Za kruh sv. Antuna: Bački Monastir AŠ 5 Brckovljan NN 10 Drenovci LK 50 Peskovec TP 10 Sibinj TH 20.

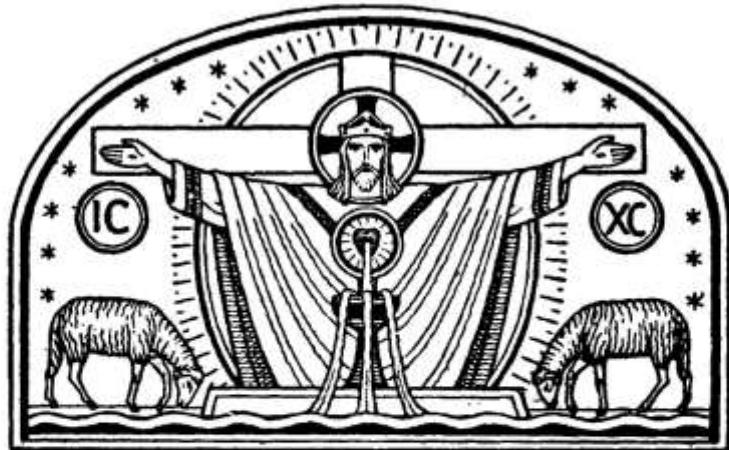
Za Isusovački podmladak: Subotica GK 100.

Za raš. Vjere: Prelog KV 10.

Za naše Misijonare i Misije: Kotoriba EH 100 Odžak BI 10 Šain JR 5.

Misni Savez Društva sv. Ignacija.

Aleksandrovo: Mrakovčić Kata, ž. Ive, 20 d. — Baškavoda: Stančić Anka za pok. Antuna Stančića 20 d. — Banja Luka: Barić Luka 20 d. — Benoit: Korog Sofije 28 d. — Bistra: N. N. dar 10 d. — Charly: Betti Štefan za sebe i pok. majku Mariju 20 d., za svoju bolesnu sestru Anku Miholek Fr. 10. — Drežnica: Mato Golemač 20 d., Ilija Čorepina 20 d. — Dubrovnik: Cetinić-Petris Andrija dar d. 15. — Farmington: Matković M. dar 1 dolar. — Gerovo: Krasović Tereza dar 20 d. — Grgurić: Dive i Katica Mrnara 200 d. — Durđev: Nelly Boić 20 d. — Hreljin: Kučan Antonija, sakupljeno za 3 sv. Mise, 60 d. — Kornić: Braut Antica, ž. Mate, 20 d., Braut Marija, ž. Ivina, 20 d., Kreme necDume ud. Antuna 20 d., Kosić Marija, ud. Mate 20 d., Dragozetić Marija, ž. Iva, 20 d., Braut Marija, ž. Ive, kbr. 62, 20 d. — Križočlan: Mirt Anka, za duše u čistilištu, za obraćenje grješnika i za član obitelji ž. i pok. 60 d. — Kutina: Juraja Julika 20 d. — Ljubač: Crljenko Don Jozo 20 d. — Lasse Calvier: Bertoša Suzana dar 8 Lira. — Marcel: Kodrić Josip 60 d. — Osijek: Nikolin Nikola 20 d. — Ples: Krušević Mara 20 d. — Premuda: Dalistović Klementa dar 10 d. — Prespa: Urh Anton, za pok. obitelji Urh, 20 d. — Sveti Ivan Zelina: Čegec Barica, članarina, 30 d. — Torjanci: Vitković Julijana 20 d. — Vel. Gorica: Saravečki Jure 20 d. — Vinkovci: Šantak Stjepan dar 10 d. — Vrbovec: Obitelj Mihelić 20 d. — Zagreb: Vragović Fabijan, članarina, 90 d. Dr. Novosel Vjekoslav, članarina, 30 d., Obitelj Doležal, dar, 20 d., Grula Barica, članarina, 20 d., Kutnjak Josip, dar, 100 d., Panić Antun, za pok. oca i braću, 20 d., Grula Barica za pok. Evu Grula 20 d., Strahinčak Milan, Prelat, 20

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 41.

Rujan 1932.

Broj 9.

LJUBIMO SVOJE KRIŽEVE!

Mjesečna nakana u rujnu blagoslovljena od sv. Oca.

Bol je velika tajna za čovječji duh. Bez svjetla vjere ona mu je potpuno neshvatljiva. Kršćansko poimanje označuje sve vrste muka i bolova ovoga života riječju križ, jer je Isus iskazio času bolova na križu.

Svakoga čovjeka, što se rodi na ovaj svijet, čeka njegov križ. Za svakoga određena je čaša muka u ovoj dolini suza. I nema smrtnika, koji bi joj mogao posve izbjegći. »Borba je čovječji život na zemlji.« Job 7, 1. Dà, »sav je taj život pun nevolja i obilježen križevima.« [Naslijeduj Krista 12, 7]. Bol i patnja utkana je u život čovjeka i nema druge, u to se treba zamisliti i s time računati.

Naš Isus, Mudrost Vječna, najveći učitelj i ljubitelj križa ovako nas zove: »Ako ko hoće da ide za mnom, neka se odreče sebe, neka uzme križ svoj svaki dan i neka slijedi mene.« Lk. 9, 23. — »Kone uzme križa svoga i ne slijedi mene, nije mene dostojan.« Mt. 10, 38.

Ako bez križa nismo dostojni Boga ni raja, onda je križ nešto velebno te ga moramo ne samo strpljivo nego i radosno nositi.

Da upoznamo i zavolimo križ i patnje, pogledajmo odakle križ i kakova nam korist od njega.

Na izvoru боли.

Promotrimo li slabost i promjenljivost našega bića, lako ćemo se uvjertiti, da trpljenje spada na život čovjeka. Naše tijelo sa svojim nježnim osjetilima, kako se lako povrijedi, naša duša zatvorena u tijelu kao u taminici, ovisna o osjetnom svijetu, mučena različitim progonima i težnjama, kako teško dolazi do istine i kako skupo plaća svoju hranu.

Rad, umor, slabost, bolest, to je pratnja čovjeku do groba. Naš Stvoritelj mogao bi to doduše spriječiti i zaštiti čovjeka od svake boli kao nekoć Adama u raju. Ali mi smo taj dar izgubili grijehom. Grijeh je uvrijedio Stvoritelja, oteo nam njegovu ljubav, zatvorio očinsko srce i oteo nam sve darove ljubavi njegove. Čovjek dok je bio u časti, nije to razumio, nije razmišljao, kolike je darove od Boga primio, nije ih znao cijeniti i zato ih je ludo izgubio.

Kako je bilo lijepo Adamu u raju zemaljskom! Pun milosti Božje, pun zdravlja i snage, ovjenčan ljepotom, mudrošću, besmrtnošću, kralj nad svojim požudama, kralj nad prirodom, miljenik Božji. Ali se ovaj miljenik pretvorio u opakog i nezahvalnog slугу. Prezeo je svoga Boga, prekršio njegovu zapovijed te jednim mahom izgubio sva dobra i sve milosti za se i za cijelo čovječanstvo. Adamov grijeh bio je najužasnija katastrofa za ljudski rod.

Čujmo osudu Božju. »A ženi reče (Bog): umnožit će bolove tvoje, u bolima ćeš djecu radati i bit ćeš pod vlašću muža.« Zatim reče Adamu: »Jer si poslušao glas žene svoje i jeo s drveta, s koga sam ti zapovjedio da ne jedeš, prokleta ti zemlja u radu tvome, s trudom ćeš jesti s nje u sve dane života svoga. Trnje i korov će ti rasti i jesti ćeš kruh, dok se ne povratiš u zemlju od koje si uzet, jer si prah i u prahu ćeš se povratiti.« 1. Mojs. 3, 16-17. Ovo je osuda cijelom čovječanstvu — osuda za grijeh. Kako su žalosne one riječi sv. Pisma: »I istjera ga Gospodin Bog iz raja raskoši, da obraduje zemlju od koje je uzet.« »I izbací Adamu.« Dà, izbacio je Adama, a izbacivši njega izbacio je sve nas — čitavto potomstvo njegovo.

Onim časom, kad je Adam bio izbačen iz raja, počela je patnička historija čovjeka. Sva mu je priroda neprijatna, sve će morati svladati naprezanjem sila uz gorke suze i uzahe. Sva briga za život pada njemu na leđa, briga za obitelj i briga za se. A duša ranjena, bolna, daleko od Stvoritelja; kao da se od početka ori uzdah čovječanstva s ove zemlje: »... Tebi vapijemo prognani sinovi Evini, Tebi uzdižemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini!«

Jedina utjeha bila je čovjeku nada u obećanog Spasitelja. Množenjem ljudi razvile su se sve socijalne, obiteljske i državne brige, uskrsnula su sva pitanja ljudskog društva i tako smo dobili

povjesnicu svijeta... krvavu i bolnu, punu mržnje i smrti. Čovjek zamračena uma, volje otklonjene od Boga pustio sve strastima, predao se uživanju, lakomosti, bludnosti, otimačini, sebičnosti, oholosti i svakoj opaćini.

Čovjek je čovjeku postao vuk. Ko će izbjegći križ i trpljenje u takovom svijetu! Iz Adamova grijeha izvire sva gorčina našega križa, a današnje teško stanje odakle izvire nego iz naših grijeha. Eto dakle grijeh je svemu kriv, otpad od Boga i kršenje Božjega zakona. Čovječe »znaj i vidi, kako je zlo i kako je gorko, što si ostavio Gospodina Boga svojega,« pa se vrati natrag Gospodinu Bogu svome!

Ko ovo dobro razmisli, ne će se pitati: zašto moram trpjeti, zašto Bog šalje križeve na svijet, već će u poniznoj šutnji reći: Gospodine, zaslužili smo križ, daj nam jakost da ga strpljivo nosimo.

Spasitelj i križ.

Bog je sažalio bijedu i ludost palog čovjeka i u svojoj neizmjernoj dobroti odlučio da obnovi čovječju narav, da popravi zlo grijeha. Stoga je podigao čovječanstvu novoga Adama u Isusu Kristu i novu Evu u B. D. Mariji. Isus Krist, Božji Sin, Bog-čovjek, glava roda ljudskoga i počelo novoga života ulazi u ovaj svijet, da uništi Adamov grijeh i sve grjehe svijeta, da pokaže grješnom čovjeku put spasa, da ga rasvjetli, da mu doneće vijest Očeva milosrđa, da mu digne nadu, da ga utješi u patnjama. Po proroku Izajiji govori Boži Spasitelju ovako: »Ja Gospodin pozvao sam te u pravdi i uzeo sam te za ruku i čuvao sam te. I dao sam te kao zavjet i svijetlo narodā, da otvoris oči slijepima i da izvedeš iz tamnice svezane, što sjede u tami.« Iz. 42, 6—7.

Spasitelj čovječanstva ulazi u ovaj naš svijet, u svijet grješni, nepokorni, zavidni, lakomi, u svijet pun oholosti, bludnosti i nepravednosti, u svijet bolova, muka i patnja. Za sve ove bolesti nosi Spasiteljsa samo jedan lijek: trpljenje i križ. Isus će za nas zagrliti križ i umrijeti na križu, tako da će Isus i križ biti jedno i nerazdruživo. Trpljenje i križ bez Isusa jest užas i groza; a križ s Isusom izvor je spasa. Isus je proživio sav čovječji život od kolijevke do groba, ito naš patnički život. On je proživljavao život siromaštva, progonstva, poniženja, rada, truda, život muka — sve do Kalvarije. Spasitelj svijeta dao je nama, koji smo podvrgnuti križu, sebe na križu. Time je križ

BOŽ. PATNIK.

dobio neizmjernu cijenu, neograničenu čast i dostojanstvo. Po raspetome Kristu postala je bol izvor vječne radosti, a križ izvor vječne slave. Krist je sanio sve bogatstvo božansko u bol i križ. I tako ko hoće biti dionik Boga, treba da bude dionik križa. I ko hoće biti više dionik Boga, treba da više trpi za Boga. Tako prorok Simeon proriče Majci Božjoj: »I t e b i c e m a c p r o b o s t i d u š u«, da naznači boli Marijine pod križem; a Ananiji reče Isus za Savlu: »Idi (k Savlu) jer mi je on posuda izabrana... I ja će mu pokazati, koliko mu valja trpjeti za ime moje.« Dj. 9, 16.

Mi i križ.

Spasitelj je nama olakšao križ i učinio naše trpljenje plodnim za nebo, a nije nas sasvim oslobođio križa.

A zašto nas nije oslobođio?

Mi smo grješnici. Svojim grijesima nanijeli smo Bogu golemu nepravdu i stoga traži pravednost, da mi tu nepravdu bar nekako popravimo. Jer ako nam je doista žao, što smo tako dobrog Boga uvrijedili, onda ćemo rado na sebi osvetiti uvredu Božanskog Veličanstva trpeći rado boli i nevolje ovoga života. Naša se volja po grijehu otklonula od Boga i žigosani smo žigom nevjernosti. Zato su potrebne nevolje, da nas iskušaju, jesmo li vjerni Bogu i njegovu zakonu. A kad nam Bog i oprosti grijehu, ostaju u duši ljage: tama, lakoumnost, neka hladnoća prema Bogu — i to se mora čistiti patnjama. Ne možemo okaljani u zagrljav Vječne Svetosti. Stoga nam patnje čine silnu uslugu. One našoj duši daju sve veću bjelinu i sjajnost. Uz to treba izvojevati pobjedu nad strastima, a kako drugač već nožem mrtvenja, križem i patnjama. Te se zvijeri na drugi način ukrotiti ne mogu.

Boli napose liječe našu oholost i putenost, dva glavna izvora čovjekove propasti.

Bog je nadalje htio da mu čovjek bude sličan, da bude duhovno lijep, da bude svet. »Volja je Božja posvećenje vaše.« 1. Sol. 4, 3. »Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.« Mt. 5, 48. Ali gdje će se naša duša izbrisuti, da dobije plemenitost i ljepotu nebesku? Gdje, ako ne u patnjama ovoga života? Kao što se zlato čisti u ognju, tako se naša duša u bolima čisti i ljepša za nebo.

Napokon se bolima kuša naša ljubav prema Bogu. Prava ljubav ne da se dokazati već žrtvom i križem. Ako dakle promotrimo križ u svijetu Božjem, onda nam on postaje idealom života. Sve je drugo maleno i nisko pred velikim idealom: Trpjeti za Boga — biti žrtva vječnoga Boga. To je takova veličina i čast, da ju je Bog u najvećoj mjeri zadrežao za svoga Sina Isusa, a u velikoj mjeri za najodličnije osobe svoga kraljevstva. Križ nam osvaja i povraća dostojanstvo naše naravi, vlada nad strastima i diže nas nad stvorove i uvodi u društvo svetih i Boga. On nam daje mir, svijest duševne snage, jedinstvo s Bogom, jaču nadu u

spas, uljeva duhovnu radost, daje duši posebni čar, sjaj i čistoću, daje duhu vrhunaravni pogled na svijet. Križ napača vjernu dušu tajnovitim nebeskim utjehama i na ovoj zemlji; iza križa pomalja se raj.

Zato su sveci bili pohleplni za patnjama i bolima.

Sv. Pavao veli: »Ne dao Bog, da se ićim drugim hvalim, nego križem Gospodina našega Isusa Krista, po kom je meni razapet svijet i ja svijetu.« Gal. 6, 14. A Sv. Andrija reče prije mučeništva: »O dragi križu, koji si svoju ljepotu dobio od udova Gospodnjih, davno sam te želio, brižno ljubio, bez prestanka tražio i napokon te je žedna duša našla. Uzmi me od ljudi i vrati me mome Učitelju, da me po tebi onaj primi, koji me je po tebi otkupio.«

Sv. Terezija kliče zapaljena od ljubavi Božje: »Ili trpjeti ili umrijjeti!«

I mi dakle promatrajmo Razapetu Ljubav na križu te zagrlićmo svoj križ života, nosimo ga junacki i s ljubavlju, pa će nam postati lak i otvorit će nam carstvo vječne sreće.

Tomo Jagrić D. L.

Euharistijsko slavlje u Desiniću.

KATOLIČKA AKCIJA U MISIJAMA.

Misijska naka u rujnu blagoslovena od sv. Oca.

Sv. Otac želi, da se prijatelji misija ovoga mjeseca osobito mole za Katoličku Akciju u misijskim krajevima. Šta je to Katolička Akcija? K. A. jest apostolski rad svjetovnjaka katolika pod vodstvom biskupa i svećenika za kraljevstvo Isusovo na zemlji. I svjetovnjaci moraju raditi za kraljevstvo Isusovo prema svojim silama i prilikama. Svi svjetovnjaci bez iznimke. Ali njihov rad mora biti u skladu s radom njihovih biskupa i svećenika. U svom apostolskom radu moraju se svjetovnjaci pokoravati napucima crkvene vlasti.

Apostolski rad svjetovnjaka svuda je od koristi, a u misijama je i od prijeke potrebe radi malog broja misjonara svećenika i redovničkog osoblja. Treba mnogo onih, koji će u misijama predjnačiti poganim dobroim primjerom kršćanskog života, treba učitelja po školama i izvan njih, treba revnih propovjednika. Molimo stoga Presv. Srce, da u misijama što više ojača Katolička Akcija.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA G. 1933.

Već je dotiskan i počeo se raspačavati. I ove je godine bogat lijepim, poučnim štivom kao i ukusnim slikama. Što se štiva tiče, čitatelj će na prvima stranicama naći »D v i e s r e c e«, pripovijest od našeg književnika o. Milana Pavelića. I ove godine otvara nam Martin svoju torbu, da nas pouči i razveseli. O. Miroslav Vanino temeljito i privlačivo prikazuje život nezaboravnog mons. Davorina Krmpotića, ističući njegov rad za našu narodnu školu i za sirotinju. O. Franjo Hamerl javlja nam se sa svojom zanimivom poviješću Misija Družbe Isusove u našim krajevima. Uz ove oveće članke uživat će čitatelj i u manjim člancima kao i u lijepim pjesmama. — Od ilustracija ističu se osobito slike našeg umjetnika Gabrijela Jurkića i umjetnice Zdenke Sertić.

Nijedna katolička kuća ne bi smjela biti bez Kalendarra Srca Isusova i Marijina.

Cijena 10. din. Tko naruči 10 komada, dobiva jedanaest dar. Narudžbe prima Uprava Glasnaka Srca Isusova, Zagreb I, 147.

LURDSKO OZDRAVLJENJE.

Lucija Roisin imade sada 56 godina. Ona je čudesno ozdravila u Lurdru u rujnu 1930., ali je tekar svršetkom 1931. proglašeno da se uistinu čudesno riješila svoje teške bolesti.

Lucija je već g. 1904. do 1904. osjećale jake boli u crijevima i želucu, naskoro je dobila i upalu apendicita, i te se bolesti obnavljale do 1908. G. 1915. morala je prekinuti službu bolničarke, jer je tada dobila tifus. U kolovozu 1918. bolest ju pritisne jače. G. 1930. opet se pojaviše upale, pa je bolesnica odlučila da pojadi Lurd. Tamo je sama prisjepila 2. rujna. Sva je izgledala kao starica, izmučena. Neki redovnik joj oko podneva svjetova, da se okupa u piscini, ali se ona ne usudi, jer je bila preslabia. Sutradan se ipak odlučila na to. Za kupanja osjeti drhat u svem tijelu. Požurila se, da izide na sunce pred spilju. Nije mogla moliti, samo je gledala u kip Bogorodičin. Međutim domala osjeti glad. Kada se povratila u hotel, pojede nešto mesa, variva i voća. 5. rujna opet se okupa u piscini i opodne je jela s dobrim tekonom. Nije osjećala nikakove boli.

Pariski liječnik Dr. Lutier pregledao je ozdravljenicu 4. studenog 1930. i izdao je svjedodžbu: »Ja potpisani Dr. Lutier svjedočim, da je Lucija Roisin, koju sam liječio, u više navrata imala intestinalne bolesti i ove je zime bilo njezino stanje vrlo kritično. Ona je sada toliko bolje, te je možemo smatrati ozdravljenom, ako to ozdravljenje bude stalno.«

Lucija Roisin iza svog ozdravljenja ne osjeća nikakve боли, jede dobro. 24. 8. 1931. došla je u liječnički ured u Lurd i tu su liječnici mogli samo ustanoviti, da je izvrsnog zdravlja. Tako je menadano ozdravila Lucija Roisin, koja je bolevala preko 30 godina. Slava Majci Marijil!

A. A.

NOVI BISKUP.

Vjernici biskupije Senjsko-modruške zahvaljuju Bogu, što su iza dvogodišnjeg čekanja dobili biskupa po Srcu Isusovom u osobi mons. dra Ivana Starčevića.

Za ovu tešku i odgovornu službu Providnost je postepeno pripravljala svoga apostola. Novi je biskup rođen 7. 3. 1877. u Mrkoplju, romantičnom trgovištu Gorskoga Kotara. Srvivši gimnaziju u Senju te na Rijeci i u Zagrebu zareden je za svećenika g. 1900., dok je 1906. promoviran u Budimpešti na čast doktora bogoslovije. Kao mladi svećenik radi kao vjeroučitelj pa kao profesor i duhovnik u bogoslovnom sjemeništu u Senju. Već g. 1901. imenuje ga biskup dr. A. Maučović svojim tajnikom. Iz godine u godinu duhovni poglavari pokazuju mu sve više povjerenja raznim službama, u koje ga stavljuju. Kad je biskup dr. J. Marušić g. 1930. obolio, imenova ga svojim generalnim vikarom te je odsada počeo upravljati biskupijom Senjsko - modruškom.

Pored drugih briga i poslova vodi preuzv. dr. Ivan Starčević kroz 20 godina Marijinu kongregaciju. U pothvatima, da se pomogne osobito siromasima, slupa on na čelo. Uza sav svoj drugi poseao dospjeva, da po čitave sate prosjedi u isповjedaonici.

Neka Presveto Srce Isusovo prati svojim posebnim blagoslovom rad novoga biskupa, da mogne svojem stardu od 300.000 duša biti otac i majka, učitelj i voda.

DR. IVAN STARČEVIĆ, biskup.

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI K PRESV. SRCU ISUSOVU.

»Došao sam da bacim oganj na zemlju, pa što želim, nego da se užeze?« reče božanski Spasitelj. Lk. 12. 49. Za tim ide on i kad objavljuje pobožnost svoga Srca sv. Margareti. On hoće da tom pobožnošću zapali ljudska srca i tako ih spasi od propasti. To jasno ističe odmah u prvom velikom ukazanju, a potanje razvija u daljnima.

Druge veliko ukazanje. Zbilo se 1673. ili 1674. Svetica gleda samo Presv. Srce izvan tijela, ono se nalazi na ognjenom prijestolju, baca na sve strane zrake, prozirno je kao kristal i sjajnije od sunca. Na njemu se jasno vidi sveta rana, ovijeno je trnovim vijencem i ozgo je u nj usaden križ. Božanski Učitelj tumači sveciti to orude svoje muke: ono znači, da sve njegove patnje izviru iz ljubavi prema ljudima. Još od prvog časa utjelovljenja bilo je uza nj sve njegovo trpljenje, već tada je zapravo bio u njegovo Srce usaden križ; već tad je on zagrlio sve bolove i poniznja, što će ga stići za zemaljskoga života i poslije do svršetka svijeta u Presvetom Sakramentu.

Zatim Svetica nastavlja: »On me -ouči, kako je od žive želje, da ga ljudi ljube i da ih povuče s puta propasti, u koju ih hrpmice ruši sotona, zamislio da objavi ljudima svoje Srce i dade im u ovim poslijednjim vjeckovima ovaj poslijednji napraviti svoje ljubavi, predmet i pomagalo tako prikladno, da ih skloni na pravu ljubav prema Njemu, skupa sa svim blagom ljubavi, milosrda, milosti i spasenja, što je u njemu...« Koji hoće da se obogate tim božanskim blagom, treba da časte našega Gospodina u liku toga tjelesnog Srca, kojega »sliku valja javno izložiti, da se gane beščutno srce ljudsko. Gdje god bude ta slika izložena na posebno čašćenje, donijet će onamo svakovrsnih blagoslova.«

U drugom ukazanju imamo eto 1. jasno otkriveno Božansko Srce; 2. očito izrečenu njegovu želju, da ga posebice časte; 3. velika obećanja dana onima, koji budu iskazivali čast slici Presv. Srca; 4. istaknutu svrhu, radi koje Isus hoće tu pobožnost: da ljudi njega ljube i tako izmaknu propasti. Evo kako se to dalje octrava.

Treće veliko ukazanje. Kad se zbilo? Ne znamo. Vrlo vjerojatno 1674. Svetica ga opisuje ovako: »... Jednom, kad je bio izložen Presveti Sakramenat... pokaza mi se Isus Krist... sav blistajući u slavi, sa svoih pet rana sjajnih kao pet sunaca. Iz toga su svetog čovječanstva izlazili plamenovi sa svih strana, naročito iz njegovih božanskih grudi, koje su naličile na žarko ognjište i otvorivši se otkrivale mi ljubeće i ljubezno Srce, što je bilo živim vrelom tih plamenova.« Tad joj Gospodin otkri nedokučljive divote svoje čiste ljubavi i njezin preko svake mjere visoki stupanj, kojim je ljubio ljudе, a od tih prima samo nezahvalnost i preziranje. »To me ja če bolje,« reče joj, »ne go s ve, što to sam podnio kod s v oje m u k e; to više, što bih, kad bi mi ponekle uvraćali ljubav, držao za neznačno sve, što sam učinio za njih, i htio bih učiniti još više, kad bi bilo moguće. No oni odgovaraju samo hladnoćom i odvratnošću na svu moju brižljivost, kojom im činim dobro.« I Gospodin traži naknadu toj prezrenoj ljubavi, najprije od svoje mile učenice:

»Timi barem učini veselje naknadujući za njihovu nezahvalnost, koliko možeš.« A kad mu ona smjerno napominje svoju nemoć, odgovara joj: »Evo, čim ćeš dopuniti sve, što ti nedostaje.« U isti se mah otvorí Božansko Srce i iz njega izade tako žarak plamen, te ona pomisli, da će je spaliti. Ne mogući ga podnijeti, moli ona Gospodina, da poštedi njezinu slabocu.

»Ja će biti tvoja snaga,« odgovara joj on, »ne boj se već pazi, što tražim od tebe... Ponajprije, primaj me u Presv. Sakramentu, kada ti god to dopusti posluh... Kto mu se pričešćuje svaki prvi petak u svim mjesecima. A svake noći od četvrtka na petak dat će ti dio smrte nežalosti, što sam je htio osjećati u Maslinskem vrtu... Da budeš sa mnom u onoj poniznoj molitvi, što sam je tada usred svih tjeskoba prinosio Ocu, ustajat ćeš između jedanaest sati i ponosći da padaš na tla sa mnom, licem okrenutim k zemlji, koje da ublažuješ srdžbu Božju moleći milosrđe.«

Križari za euharistijskog slavlja u Desiniću.

đe za grješnike, koje da ponešto osladis gorčinu, što sam je ja osjećao, kad su me ostavili moji apostoli... A za toga sata ćeš činiti, što te ja budem učio...«

Bož. nam se Srce u prvom i drugom ukazanju otkriva kao puno ljubavi i milosti za ljude, i treba samo da ga ljudi otvore čašćenjem, pa će izliti na njih to svoje blago. U trećem pak ukazanju gledamo njegovu ljubav prezenju od ljudi, kojoj treba naknadivati za taj prezir; vidimo je u patnji, pa je valja sažaljivati; motrimo je, kako se žrtvuje za ljude, pa je red s njom se ujediniti i moliti oproštenje ljudima. Tu božanski Spasitelj traži doduše samo od sv. Margarete pomirnu pričest i svetu uru, no one se već od početka općenito poprimaju, jer su za Sveticu i Presv. Euharistiju i Muka nerazdružive od pobožnosti k Bož. Srcu. U trećem ukazanju imamo već eto jezgru današnjeg čašćenja Srca Isusova, što će je Gospodin upotpuniti u četvrtom, koje se zove naprosto »velikim ukazanjem«.

M. Pavelić D. I.

Nastaviti će se.

GLAS ZAMJENIKA ISUSOVA NA EUHARISTIJSKOM KONGRESU U DUBLINU.

Preko milijun katolika učestvovalo je na 31. međunarodnom euharistijskom kongresu u Dublinu. Slavlje je uzveličalo svojom prisutnošću 10 kardinala, 300 nadbiskupa i biskupa, oko 5000 svećenika. Međutim jedan od najdirljivih časova ovoga slavlja bio je svakako onaj, kad je 26. lipnja iza svećane sv. Mise progovorio radnjem sam Namjesnik Isusov sv. Otac Papa iz Rima. Evo kratkog govora, što ga sv. Otac izrekao na latinskom jeziku:

»U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen. Evo, draga moja djeco u Kristu, i ja sam s vama. Prije svega s vama kao Otac sa svojom djecom sav sretan, što sam i ja mogao biti dionik vaše radoći i slavlja Euharistije, ito nesamo posredovanjem Našega kardinala Legata, nego i sam osobno izravno, a zatim sjedinjujući svoje molitve s vašima mogu moliti svemogućega i premilosrdnoga Boga, da udijeli narodima mir po molitvama svoje Crkve, da u svojoj dobroti usliša sve velike želje sviju naroda, da im udijeli jedinstvo i mir, a to i jest pravo značenje tajne Presvete Euharistije.

Napokon se moje srce i moja usta otvaraju, da vam izrekнем moje čestitke i da vam s najvećom srdačnošću podijelim apostolski blagoslov.

Zato neka na zagovor molitava B. Marije vazda Djevica, Kraljice Irske, blaženoga arkandela Mihaela, bl. Ivana Krstitelja, blaženih apostola Petra i Pavla, blaženoga patrijarhe Patrika, blaženih svetaca irskih i sviju svetaca blagoslov Boga Svemogućega Oca, Sina i Duha Svetoga siđe na vas i na vašu kao i Našu Irsku te ostane uvijek s vama.«

ZLATNI JUBILEJ MOSTARSKOGA BISKUPA.

Preuzvišeni gospodin Alojzije Mišić, biskup mostarski proslavio je 3. srpnja ove godine 50-godišnjicu svoga svetoga Misništva i 20-godišnjicu biskupovanja.

Preuzv. gospodin rođen je 10. studenoga 1859. u Bosanskoj Gradiški, a po roditeljima je Hercegovac. Već u ranoj mladosti stupio je u red sv. Franje. Iza svršenih mudroslovnih i bogoslovnih nauka u Ostrogonu zareden je za svećenika početkom srpnja 1882. te se pun znanja i svetog žara za spasom i prosvjetom svoga potlačenog naroda vraća u Bosnu, da poučaje, tješi, bodri patničku ratu. Radio je kao kapelan, vjeroučitelj i župnik po raznim mjestima. Njegov rad nije bio bučan, ali je bio to blagosloveniji. Svojom vatrenom riječju znao je tako oduševiti siromašni narod, da je od usta svojih otkidao te na garištima nekadanjih samostana gradio kršnjoj Krajini crkve i župne stanove.

G. 1909. izabran je preuzv. Svečar za franjevačkoga provin-

cijala u Bosni, dok ga Papa Pijo X. nije imenovao biskupom mostarskim. Biskupsko posvećenje obavljeno je 18. lipnja 1912.

Mostarska biskupija imala je u svome Biskupu u najtežim časovima općega poratnoga meteža sigurna upravljača, koji je uz neumorni rad uvijek znao spajati poniznu, ustrajnu molitvu zajedno sa svetackim primjerom života. Broj svećeničkih i redovničkih zvanja znatno je porastao, vjerska se društva umnožila, nove se i brojne župe osnovale.

Narod hercegovački zna cijeniti ovakav rad na stoga i voli svoga Biskupa. Kako samo rado sluša njegove propovijedi, koje za krizme znadu trajati više od sata. Svi bi se htjeli kod svoga Biskupa i ispovjedir. A Preuzvišeni je u ispovijedanju neumoran, iako je već prešao sedamdeset i godinu života. Bez pretirivanja može se reći, da nijedan svećenik u Hercegovini ne prosjedi toliko u ispovjedaonici kao Biskup.

Neka Presveto Srce Isusovo, Uzor apostolske revnosti, ljubavi spram Boga i bližnjega još dugo poživi svoga Apostola u svetom radu na ovoj zemlji, dok ga na nebu ne ovjenča vijencem neprilazne slave.

Uredništvo.

O. ALOJZIJE MISIĆ, mostarski biskup.

NOVI OPROST KOD POHODA PRESV. SAKRAMENTA.

Prigodom euharistijskog kongresa u Dublinu podijelio je sv. Otac novi oprost svima onima, koji pohode Presv. Sakramenat te pri tome izmole pobožno 5 Oče naša, 5 Zdravomarija, 5 Slava Ocu i još 1 Očenaš, Zdravomariju i Slava Ocu na nakanu sv. Oca, ti dobiju toties quoties (t. j. kolikogod puta to učine) 10 godina oprosta. Tko pak svaki dan u sedmici pohodi Presv. Sakramenat i izmoli gornje molitve te se ispovjedi i pričesti, taj dobije potpuni oprost jednom u sedmici.

A. A.

TJEŠITELJ BIJEDNIH.

Sve moguće bijede dolazile su k Arskomu Župniku: oci, majke, ožalošćeni bračni drugovi; tjeskobne Monike u potrazi za svojim Augustinima; patnici na tijelu ili na duši; ljudi satrveni životom; ucviljena, klonula, očajala srca... Činilo se, da on misli samo na njihove boli — njegovih kao da i nije bilo! Njihovo povjerenje i jadanje slušao bi s jecajima sućuti dižući k nebu staračke drhtave ruke. Tješio ih je, vele, s pravom svećeničkom nježnošću; dragu mu je bilo otirati njihove suze. Izlivši svoje jade u njegovo duboko srce, vraćali bi se predaniji, spokojniji, hrabriji za dužnosti, za kušnje i za budućnost.

Vlč. Borjon, kojemu je svetac tako srdačno opraštao, izjavio je: »Nikada ga nijesam ostavio, da nijesam otišao s ojačanim srcem.«

Neki oružnik, koji je mnogo prepatio zbog slaba zdravlja, pišući Vianneyu nazva ga sugestivnim imenom, podcrtavši ga debelo: »D o b r i t j e š i t e l j u n e v o l j n i h!«

Zaista, »kakav je čudesni stvarač čovječanske i božanske sreće, kakova li sila utjehe i uskrsnuća ušla u to selo!« (René Bazin). Za svaku bol našao bi Arski Župnik prikladnu riječ, i što drugi ne bi mogli postići dugim govorom, to je on često izveo jednom riječju. Ali on je ostavljao puku ljudsku utjehu, koju je gotovo uvijek držao nedovoljnom, i zanosio se samo mislima viere. Nije se bojao podignuti ojadele duše iznad njih samih. »Neka se vrši volja Božja,« govorio bi... »Treba svakako htjeti, što Bog hoće... Treba se zadovoljiti s onim, što nam Bog pošalje...«

Skromnoj trgovkinji u Arsru, Marti Miard, koja je imala gubitaka u trgovini, reče: »I to je bolje negoli grijeh.«

»Župnik u mom rodnom mjestu,« pripovijeda ova, »nije htio iz početka vjerovati u čudne stvari, što sam ih pripovijedala. Kada ga je međutim snašao velikjad, dođe u selo. Pošto se sastao s g. Vianneyom, učini mi se vrlo promijenjenim: s potpunom predanošću primaše svoj križ. G. župnik mu je rekao samo: »Prijatelju, zadubljujte se u strpljivost našega Gospodina!«

U svibnju 1855. bijaše došla u Ars neka gospoda izdaleka s nadom, da će naći olakšicu u bolesti, od koje je mnogo patila. Videći da joj se ne vraća zdravlje iza revno ovršene devetnice, zamoli kapelana, nek upita čovjeka Božjeg, da li će ozdraviti. Evo odgovora, što je priopćen bolesnici: »To je pobožna osoba; križ je na dobrim ledima. To će za siromašnu gospodu biti ljestve, po kojima će se popeti u nebo.«

Njegova bratućeda, Margareta Humbert, dode jednoga dana iz Ecullya, da mu preporuči svoju djevojčicu, što je teško oboljela. »To je plod, što je dozrio za nebo,« odgovori on bez oklijevanja. »A što se vas tiče, bratućedo, vama treba križeva, da mislite na Boga!«

Gospoda Chamonard bila je odlična kršćanka, udata za potpuna bezvjerca. Ljeti 1851. poče ona nagovarati muža, koji je obolio i teško patio, da ode i posavjetuje se s velič. Vianneyom. Muž se najprije usprotivi čudnom prijedlogu: on, jaki duh, da

ARSKI ŽUPNIK — SV. IVAN MARIJA VIANNEY.

tako počasti jednog svećenika! No njemu se tako hoće zdravlja! Napokon se odluči. Ta posve je pravo, ako pristane na tolike molbe, da prekorači crkveni prag u Ars. Vianney, koji je u to doba tumačio katekizam, upre svoje ispitivačke oči u bezbožnik.

G. Chamonard ostavi naglo crkvu kunuci se, da se ne će nikada povratiti u nju, i odluci odmah otpovati. Kada ucviljena žena dode k svecu, zatraži od njega samo ozdravljenje svojeg muža. »Boli nijesu glavna stvar,« odgovori joj Vianney; »trebalo bi izlijeciti dušu... Vi ste se latili zadaće, koja je istom započela.« Gđa Chamonard otide iz Ars-a »puna udivljenja i vrlo ojačana.« Ponese odanle nepokolebljivu nadu. Iza četiri godine umrije njezin čovjek kao izabranik Božji.

Franjica Lebeau, mlađe siromašno djevojče, bijaše posve oslijepila. Krenu s majkom u Ars. Usput su obadviye prosile kruh i prenoćivale po stajama. U bijednoj bolesnici otkri Vianney svojim nadahnutim pogledom hrabru dušu, te joj bez straha otkri nešto od božanske tajne, koja ovija patnju. »Dijete moje,« reče joj, »vi biste mogli ozdraviti, ali je vaše spasenje manje osigurano, ako vam dragi Bog povrati zdravlje; ako naprotiv hoćete da zadržite svoju bolest, doći ćete u nebo, pače vam jamčim, da ćete dobiti ondje lijepo mjesto.« Slijepa ga shvati; ne moleći za ozdravljenje otputovala potpuno predana.

Arski se Župnik ne usudjavaše sažaljivati majke, kojima su djeca umrla u ranoj dobi. Gospoda des Garets priopovijeda: »Mene je stigla nesreća, da mi je umrlo dijete od pet godina. A evo što je odgovorio g. Vianney mojemu djeveru, kad mu je ovaj priopćio tu vijest: »Sretne li majke, sretnoga djeteta! Kolika milost za obadvojel! Cim je ovo nevinac zašlužilo, da mu je borba skraćena i da tako rano uživa vječno blaženstvo?«

Ipak se u drugim zgodama nije studio plakati s ovom plemenitom kršćankom. On je svojim odličnim taktom uspio, da je Eugen, stariji sin des Garetsa, primio smrt i umro na 1. veljače 1855. u dvadeset i petoj godini. Njegova pobudna smrt vrlo je utjешila njegovu majku, pa Vianney nije trebao, da
sokoli i jači. Ali kada je iza pet mjeseci izgubila drugoga sina, svojega ljubimca Ivana, što je bio smrtno ranjen kod prve navale na Sebastopolj, zahvati je očajanje. Svetac dotrči u dvor. »Budite veliki, budite hrabri,« povikne u suzama ožalošćenoj od križa skršenoj majci. »Ne dajte se oboriti; znajte primiti kušnju!...« I s glasom beskrajne sučuti, nazove je »majkom boli«. Sjećajući se tih krvavih časova, kada ju je on podupirao na njezinoj Kalvariji, govorila bi gđa des Garets: »Izlazeći od njega osjećao si se preporoden, osjećao si se sposoban da uzmeš i nosiš svoj križ.«

Upravo je izišlo u hrv. prijevodu prekrasno francusko djelo dra Trochya o životu sv. Ivana Marije Vianneya, pod naslovom *A r s k i Ž u p n i k*. Donosimo evo ovaj odlomak iz 28. poglavlja njegova. Knjiga stoji Din. 25.—; naručuje se kod Uprave »G l a s - n i k a S r c a I s u s o v a«, Z a g r e b I., pp. 147.

† KATICA BIBIĆ.

† K. Bibić.

Katica Bibić iz Podr. Podgajaca bila je uzor djevojaka, a nadasve je ljubila Božansko Srce Isusovo i prečisto Srce Marijino. U našoj lijepoj crkvi ona je 6 godina svojim pjevanjem veličala službu Božju, jer je zamjenjivala učitelja. Svetu je Pričest često primala. Bolovala je 4 godine. U lipnju 1928., u 18. godini života, osjetila je bol u desnoj nozi, koja ju sve jače boljela. Uz štaku išla je u crkvu, osobito na prve petke. Ove godine dobije sušicu i bolesna joj nogu sva usahnula. U

bolesti bila je strpljiva i uvijek nasmijana lica. Lani je obavila i Duhovne vježbe sa svojim drugaricama u Đakovu. Vrlo je rado čitala Glasnik S. I.

Pred smrt se radovala, da će na blagdan Srca Isusova u crkvu. Ali Isus je drukčije odredio. Na blagdan Srca Isusova, kad je zvonilo na pozdrav Gospo, ona je svoju nevinu dušu ispustila.

Kad nam je mrtvačko zvono javilo, da je Katica preminula, svi smo počuli, da ju vidimo, nesamo iz Podgajaca, nego i iz cijele župe. Na odru je izgledala kao da spava, sa vijencem na glavi i okićena cvijećem. Svatko je plakao za našom milom pokojnicom.

Sutra dan osvanuo blagdan Srca Marijina. Na molbu njezine sestre ponijele su djevojke u bjelini pokojnicu u crkvu, za nju čitala sveta Misa uz pjevanje omladinskog društva. Crkva je bila dupkom puna kao na najveći blagdan. Sveta je Misa bila u 11 sati. Poslije Mise pratili smo ju svi do hladnoga groba uz molitvu svete krunice. Svi smo sa suzama u oku ostavili našu pjevacicu. Ostat će nam dugo u uspomeni njezin sprovod, kakvog svijet ne pamti.

Kako je lijepo umrijeti i stupiti pred Isusa, pošto smo u životu štovali njegovo Presveto Srce! Franca Habjanić.

SVETOMU MIHOVILU.

Ti sjaju, moći Oca svoga,
Ti žice naše, Isuse,
Gle slavu tvoju pjevamo
Sred andela, što služe ti!

Nebeska vojska bezbrojna
Za tebe u boj polazi,
Ispred nje križa zastavu
Mihovil nosi pobjednik.

On silu zmaja okrutnog
U bezdno ruši pakleno,
Sotonu s vojskom buntovnom
Ko munju baca sa neba.

Na poglavicu oholih
Za ovim vodom stupajmo,
Da krunom slave vječne nas
Ovjenča Božji Jagajac.

Sa Ocem Sinu vječnomu
I tebi, Duše Presveti,
Ko otprije što bila je
Nek bude slava uvijek. Amen.

Slavni vojvodo, sveti arkandele Mihovile, sjećaj se nās ovdje
i svagdje i moli se za nas vazda kod Sina Božjega!
Pred andelima pjevam tebi.
Klanjam se u svetom hramu tvojem i hvalim ime twoje.

Pomolimo se.

Bože, koji divnim redom dijeliš andeoske i ljudske službe,
daj milostivo, da štite naš život na zemlji oni, koji bez prestanka
služe tebi u nebu. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Papa Pijo VII. odredio je 6. svibnja 1817., da vjernici, koji cio jedan mjesec mole svaki dan ovu crkvenu pjesmu i molitvu, mogu u tome mjesecu, na koji dan hoće, dobiti uz obične uvjete potpun oprost. Sv. Mihovil je oduvijek štovan i zazivan kao Andeo Čuvar Crkve Katoličke, o kojem se drži, da će jednoč na zapovijed Božju ubiti Antikrista. Ne bi li se mogla medu katolicima što više proširiti ova molitva danas, gdje preteče Antikristovi okupiše za svoga gazdu vojsku, kakve svijet još nije video?

DAVAO I ŠTAMPA.

Išao sam na katoličku skupštinu. Na ugлу jedne ulice susret-nem davla. Lijepo se dotjerao, u krasnom crnom kaputu, u dobro ispeglanim hlačama, u najmodernijim cipelama.

— Sta opet smišlaš? upitam ga. Nas dvojica govorimo jedan drugom ti, jer se dobro poznajemo.

— Mislim na tvoj katolički kongres.

— Dakle ti ipak moj katolički kongres nē da mira?

— Ne razbijam mnogo glave radi njega, dodade podrugljivo. Pogledao sam mu u oči, što ih štitile zlatne očale, video sam da laže. Nije mu svejedno bilo, što se držao katolički kongres.

— Recite, što hoćete, ludi katolici, nadodao je moj crni zna-nac. Ja vam sve više stežem grkljan. Znate često lijepo govoriti, vaše su odluke katkada vrlo pametne. Ali vidiš li ovu ruku? — Ispružio je svoju koštunjavu ruku pred moj nos. — Ova je ruka za-vezala katolicima oči. Ja se u taj posao jako dobro razumijem.

I počeo mi davao štapom pokazivati neke prolaznike.

— Vidiš li onog fino obučenog gospodina? I njemu sam oči zavezao. Katolik je, ali čita moje novine. Osim toga svaki dan ku-puje i po koji ilustrovani časopis. Kad ga je pregledao, dopušta da dođe u ruke svih njegovih ukućana i svima održi moju propovijed. Vi ste katolici slijepi!

Došli smo do mesta, gdje se novine prodavale.

— Broji svoje katoličke novine! Deder, koliko ih imaš? ...

Bio sam u neprilici. Nije ih bilo ...

— A sada da ti ja pokažem svoje. Ove su novine moje radi uvodnog članka, ove su moje radi oglasa, ove radi slika. A ove, pa ove!!!

Prošao kraj nas dvojice i jedan svećenik. U prvi mah davao se prepade. Ali brzo se smiri.

— I tome su svećeniku zavezane oči. Pogledaj ga. Sav je znojan, jer je upravo malo prije propovijedao. I lijepo je govorio. Nitković, dobro me je napao. Ali tješi me, što na njegovoj propoviji nije bilo više od 400 osoba, ito sve osobe, koje vjeruju u Boga i većinom se njegova zakona drže. Ja drukčije propovijedam! Vidio si moje novine. Koliki je broj onih koji po njima slušaju moje propovijedi! ...

Bilo je upravo 5 sati poslije podne. Mnoštvo svijeta navalilo prema mjestu, gdje se prodavale novine. Izlazili namještenici i namještenice iz trgovina, radnici i radnice iz tvornice. I sve to naigrnulo, da kupi novine. Prodavačica svom brzinom pruža ono, što tko traži. Eto i automobila sa svježim otiscima novinskim.

Davao je onet ispružio košturnjavu ruku i slavodobitno doviknuo:

— Vidiš li moju propovjedaonicu? I onaj svećenik, što je prošao, ne vidi, da je između moje propovijedi i njegove razlika onolika, koliko je između današnjih strojnih pušaka i prijašnjih kremenača. Ne, on toga ne vidi. I sam si mogao opaziti, da on toga ne vidi. Prošao je kraj ove kućice, gdje se prodaju moje novine, a da na njemu nisi vidio nikakvog straha, nikakvog uzbudenja. A ipak mu ova kućica neprestano otima duše, duše odraslih i malenih. Jest, i onaj svećenik nosi moju povezu na očima.

Došla nam je jedna žena u susret. Išla je upravo iz crkve od neke pobožnosti.

— Pogledaj ovu ženu, reče mi crni znanac. Ona ide često k Misi, članica je dvaju pobožnih društava. Pa ipak je i ona preplatnica mojih novina. Svaki dan i ona prinosi svoj obol, da se moj propovjednički glas što dalje čuje. Ona je slijepa kao i drugi katolici pa veli, da mi mnogo ne pomaže tim, što za moje novine dade svaki dan po jedan dinar. Ali ti dobro znadeš, da se more sastoji

samo od pojedinih kapljica. S katoličkim dinarima dižem ja najlepše palače, plaćam svoje činovnike i radnike... I ova pobožna žena nosi moju povezu na očima.

Crni pratilac popravi naočale na nosu pa će mi uz vrlo važno lice:

— Ja andeo tmine ne nosim nikakve poveze na očima. Moje su oči vrlo jasne. Ponosim se svojom štampom. Koliko sam puta zagrljio navečer svoje prijatelje-urednike... Moja se propovijed čuje u svim dijelovima gradskim, čuje se na kolodvorima, čuje se po vlakovima, čuje se u seoskim kućama, ori se po gostionicama. Šuti tek tamo, gdje nema nijedne duše, da se otruje. I katolici toga ne vide!... Smeta im poveza!...

Došli smo do na vrata čedne zgrade, u kojoj će katolici održati svoje vijeće. Na sotoninom licu vidio se prezir. Upro je prstom na zgradu i rekao mi podrugljivo:

— Krasne li kolibe!

A ja sam smjelo pogledao crnog Golijata pa sam mu dobio:

— Dvorana, u kojoj je Spasitelj svijeta zadnji put večerao, bila je još manja.

Odvratio mi bogumrskom kletvom. Ja sam nastavio:

— Uza sve tvoje časovito slavlje uvjeren sam, da će na koncu pobijediti Krist. Nadam se, da će doći vrijeme, kad će se i katolici probuditi iza sna i protrti pospane oči te početi jasno gledati. I jao tebi u onaj dan!

S tim sam riječima zatvorio vrata pred nosom svoga znanca i stupio u dvoranu, gdje je jedan govornik upravo isticao važnost katoličke štampe...

Pierre l' Ermite.

KADA UNUK SMIJE KLETI I PSOVATI...

Slušao sam kako neka baka koriunuče svoje, jer je izlazilo bogumrsku kletvu. Dijete bezazleno odgovorili:

— Je li, bako, ja ne smijem kleti, ja sam još malen. Kad budem velik, je li, bako, kao dedo, onda će i ja smjeti kleti onako kao što dedo kune?...

Djedu, koji je to iz prikrajka čuo, bilo teško, a baka je šutila...

Stariji, osobito roditelji, pazite na svoje riječi, jer za vas vrijede riječi božanskog Spasitelja: »Tko sablazni jednoga od ovih malenih, koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo, da mu se objesi mlinski kamen o vratu njegovu i da potone u dubini morskoj. Jao svijetu od sablaznil!... Jao onome čovjeku, po kojem dolazi sablazar!« Mt. 18, 6—8.

S. P.

APOSTOLSTVO MOLITVE

BUDI I TI APOSTOL KRISTOV!

Budi apostol molitvom!

Apostol Isusov može biti svatko: muško i žensko, staro i mlađe, učeno i neuko, bogato i siromašno, zdravo i bolesno. Svatko na svoj način.

Svatko se može moliti, a molitva je jedno od najuspješnijih sredstava u apostolskom radu. Tko mnogo, na pravi način, u duhu apostolskom moli, taj je velik apostol Isusov.

Katolički filozof Donozo Cortes piše: »Uvjeren sam, da za svijet više oni, koji se mole, nego oni, što se bore. Kad bismo mogli prozrijeti tajne Božje i povjesne, siguran sam, da se ne bismo mogli dosta načuditi divnim učincima molitve i u samim ljudskim stvarima.«

Tko pozna Sv. Pismo, ne će posumnjati o uspjehu prave molitve.

Molitva je najbolje oružje u apostolskom boju. Najbolje ali i takvo, na koje se često zaboravlja. Istina je, katolici se mole. Ali za koga se mole? Ponajprije za se, za svoje mile i drage. A u koju svrhu? Skoro uvek radi zemaljštine. Koliko ima katolika, koji će se moliti, da ojača vjera katolička, da svijet počne živjeti prema nauci Kristovoj? To će biti i razlog, što na svijetu ima još toliko ljudi, koji ne poznaju Isusa, a i oni, koji ga poznaju, ne će da mu služe.

Isus je došao na svijet, da predobije za se i da spasi sve ljude. Katolika ima dosada samo oko 300 milijuna, dok na čitavom svijetu ima 1800 milijuna ljudi. Prema tomu broj je katolika malen. A od ovo malo katolika, kako ih je malo, koji potvrdno služe Isusu!

Pa zar Isus ne će uspjeti u djelu spasa? Hoće. Ali moramo znati osnovu Božju. Bog hoće, da Isusu pomognemo u spasavanju ljudi. Svaki od nas mora biti suotkupitelj svijeta. A svatko to može biti svojom molitvom.

Štovateljima Presv. Srca poznato je Apostolstvo molitve. To je milijunsko društvo rašireno po čitavom svijetu, a svrha mu je, da svojom molitvom radi za spasenje bližnjega. U tu svrhu sjedinjuju

Djev. dr. S. I. — Pož. Sesvete.

članovi Apostolstva molitve sve svoje molitve s molitvom Isusovom i prikazuju ih za obraćenje svijeta.

Crkva se ponosi sv. Augustinom. Ali Augustin je postao velik po molitvi svoje majke Monike. I kad bismo imali više Monika, imali bismo više i Augustina.

Jedna majka piše: »Iz dobre sam obitelji. Ali uza sve to moj je sin u svojoj 23. godini pošao zlim putem. Ostavio je svoje zvanje i pošao u velegrad, da živi po mladenačkim hirovima. U takvom životu ustrajao je godinu i po. Od vremena do vremena dolazio je kući da traži novaca. Kad mu se ne bi dalo milom, počeo se prijetiti. Bila sam upravo očajna. Pokušala sam sve, da ga dovedem na pravi put, ali bez uspjeha. Što da još učinim? Molila sam se, drugi su se molili na moju nakanu, prikazivala sam Bogu svoje boli. Međutim kao da ni molitva nije pomagala, jer sam na koncu posve izgubila trag razmetnom sinu. Ali ipak nisam prestala s molitvom. Za jedne devetnice kleklala sam pred svetohranište i vapila: »Dobri Spasitelju, ne dopusti, da mi dijete propane! Vrati ga na pravi put!« I za molitve očutjela sam u svojoj duši jasan glas: »Vratit ću ga!« Bilo to u utorak 18. prosinca 1928. Istog utorka moj je sin bio spašen. 21. prosinca pisao mi je list, u kojem me moli, da ga opet primim. Od tog vremena on se sasma promjenio.

Obratio se onog istog utorka, kad sam se žarko molila pred Svetotajstvom. To mi je sam priznao pred jednom rodakinjom, kad mi je rekao: »Ne ću nikad zaboraviti: Jednog utorka vratio sam se navečer kući. Dan sam vrlo nelijepo proveo. Tada mi se pričinilo, kao da mi netko reče: »Više toga ne smiješ činiti!« I ja sam poslušao.«

Kao što je ova majka molitvom obratila svoga sina, tako bismo i mi mogli obratiti mnogo ljudi, kad bismo se za njih molili. Molili bismo, kad bismo bili pravi apostoli Isusovi. Bili bismo pravi apostoli Isusova, kad bismo ljubili Isusa i bližnjega.

Apostoli primjerom.

Vrlo uspješno sredstvo u apostolatu jest dobar primjer. Sv. Ivan Hrizostom misli, da na bližnjega više djelujemo dobrim primjerom nego što bismo djelovali, kad bi nam Bog dao dar čudesa te bismo mrtve uskrisivali.

I ovim sredstvom kao što i molitvom može se u apostolskom djelovanju svatko poslužiti. Svatko prema svojim prilikama.

Tko želi primjerom djelovati na bližnjega, neka vrši savjesno svoje dužnosti. Ponajprije vjerske dužnosti, jer te su najvažnije.

Roditelji moraju prednjačiti djeci dobrim primjerom.

Kad djeca vide svoje roditelje, osobito oca, kako kleći pred raspelom ili slikom Presv. Srca, ide sv. Misi, često pristupa Stolu Gospodnjem, duboko im se u srce usaduje ljubav k molitvi i sv. tajnama. Takav se primjer lako ne zaboravlja. Pa ako se i zaboravi, znade on u najodlučnijem času urođiti najlepšim plodom.

Koliko ih se vratilo sa stramputice, očuvalo od vječne propasti mišiju na zajedničku molitvu u obitelji! Poslije su zaboravili na Boga, ali su se opet k njemu povratili, jer su se sjetili svijetlog primjera roditeljskog.

Primjer privlači. Revan župnik kroz više godina propovijedao o čestoj sv. Prcesti. Ali uspjeh bio vrlo slab. Njegovi župljani bili inače dobri katolici, ali nisu od malena navikli na čestu Prcest, pa ih sada nitko na nju skloniti. Nego jedan od najuglednijih između njih odluči, da će poslušati duhovnog pastira, i poče svaki dan pristupati Stolu Gospodnjem. Nisu prošla ni tri mjeseca, a već se za njim poveo lijep broj muževa i mladića.

Eto kako djeluje dobar primjer. Nije zaludu rekao Spasitelj: »Neka tako svjetli svjetlost vaša, da ljudi vide vaša dobra djela te slave Oca vašega, koji je na nebesima.« Slava Božja i spas bližnjega mora nam biti jedini cilj, kad prednjačimo bližnjem dobrim primjerom.

Mladi Ozanam ulazi u jednu parišku crkvu. Istrom mu je 18 godina, ali mu dušu silno stale mučiti vjerske sumnje. Ne zna se više ni moliti. Kako će svršiti?

Nego tko je ono u klupi blizu njega? Starac moli krunicu. To je Ozanamov učitelj, glasoviti Ampere!

U taj čas nesto iz duše Ozanamove vjerskih sumnja. Iz svega srca zahvaljivao se Bogu na ovom lijepom primjeru svoga učitelja. Poslije znao je Ozanam reći: »Amperova krunica više mi je koristila nego sve knjige i sve propovijedi.«

Budi apostol osobito molitvom i primjerom!

F. M.

NAJBOGATIJA ULICA.

To je ulica »Park Avenue« u New-Yorku. Četiri tisuće milijuna stanuje u toj ulici. Ovi potroše svake godine do 15.680 milijuna dinara. Dakle svaki milijunash mora imati barem 56 milijuna dinara, inače mu nema mesta u tom dijelu velikog grada. Zgrade, u kojima obitavaju ovi bogataši, vrijede sa svojim nakitima i perivojima do 840 milijuna dinara. Upravo toliko potroše ti ljudi za odijela i gozbe.

Jesu li ovi ljudi zadovoljni?

Često se čuje, kako ti ljudi počine samoubojstvo. Očevidno tu nema zadovoljstva, jer se nitko ne ubija poradi zadovoljstva. Da je tako, vidi se i odatle: Ovi milijunasi tuže se na želudac, obilaze svijetom i ne znaju, u što bi potrošili vrijeme, mijenjaju sluge i stanove; ništa ne može umiriti njihovo srce. Zašto? Jer ljudsko srce nije stvoreno za zemaljske i prolazne stvari, nego za neizmjerne, vječne, nestvorene, za Boga. Gdje nema Boga, nema ni zadovoljstva ni pravog bogatstva. Eto zato je i »Park Avenue« bogata u svom — siromaštvu.

A. A.

KRIŽARI I KRIŽARICE

VLATKO I MARICA.

Željezničareva kućica.

Otac bi utruuo svijetlo u sobi, uzeo svoju željezničku svjetiljku i pošao potiho napolje u tamnu noć. Kad bi se opet povratio, našao bi djecu, gdje zaklopivši svoje vesele oči svako u svom krevetu slatko sniva.

Ali dobiti otac nije ni slatio, da su njih dvoje, prije nego što su zaspali, još dugo zajedno čavrili odavajući jedno drugom svoje tajne. Vlatko bi tada svojoj sestrići često govorio, da on hoće jednog postati svećenik, da će lijepo pjevati sv. Misu, te da će mnogo duša spasiti. Marica bi ga pobožno slušala te bi diveći mu se u djetinjem oduševljenju govorila: »Jest, Vlado, a ja ću biti tvoja gazarica, te ću ti uvijek dobro kuhati i sve najljepše uredivati!« Vlatko bi na to samo malo stresao glavom i rekao: »Ah šta, jelo ću već dobiti! — Ali kako ću ja na nauke? Mi smo siromašni. Naš tatica ne može plaćati!« Oboje si razbijalo glavu, kako bi bilo moguće, da Vlatko uči za svećenika. Ali ništa pametno ne bi im palo u glavu. Tako bi obično prestali svojim razgovorom. Samo Marica bi još kadikad uzdahnula od samog razmišljanja. Tad bi zaklopili svoje umorne oči, a andeli čuvari stražili uz svoje štićenike.

Nesreća.

Bilo je jedne tamne prosinacke noći. Strašna snježna vijavica ujala oko svih uglova »Jastrebove stijene«. Stakla su na prozorima zveketala, a od kućice čulo se samo škripanje. Otac Multon ležao je u svom krevetu. Već od podneva imao je jaku groznicu.

Za jedan sat dolazi ekspresni vlak. Tračnice treba pregledati! Htio je ustati te usprkos groznicu poći na studen i divlji vjetar. Ali Vlatko nije htio da otac izlazi iz kreveta. — »Tatice,« reče, »ja idem sam da razvidim. Ti moraš ostati u krevetu! Ja sam već često prolazio tračnicama, pa ću već znati, što valja činiti!« Vlatko obuće kaput, dobro si zamota vrat i uzme svjetiljku s ormara. — Otac je popustio želji hrabrog dječaka i ostao je u krevetu. Ali bio je vrlo zabrinut i nemiran.

»Marica ostaje kod tebe,« reče Vlatko i htjede da pođe. Ali otac ga zaustavi. »Djeco,« reče, »vi možete možda jedno drugom pomoći. Ja uza se ne trebam nikoga. Ali pazite dobro! Čuvalo vas Presv. Srce Isusovo!« Otac im načini znak križa na čelu i dade Marici u ruku kip Srca Isusova, što je stajao na njegovu ormariću.

Vlatko uzme svoju sestricu za ruku te ostavi vrata. Žestok

vjetar zaujao je bacivši im snijega u lice. Svjetlo, što ga je svjetiljka oko sebe bacala, moglo je u toj vijavici tvoriti tek maleni krug. Par koračaja podalje bilo je sve u tami. Zatvorivši vrata tapkalo je njih dvoje i naprezalo sve sile protiv strahovite vijavice. Vlatko je išao između tračnica naprijed. Odmah za njim stupala je Marica držeći se jednom rukom čvrsto za bratov kaput. Drugom rukom čvrsto je držala kip presv. Srca. Lijevo i desno urlao vjetar nosići snijeg preko gvozdenih rešetki na mostu i nemilo ga sipao djeci u lice.

Vrlo lagano kročila su djeca naprijed. Nakon četvrt sata prijedoše preko mosta i zadoše u tamni šumski klanac. Upravo je htio Vlatko da na ulazu u klanac rasvijetli tračnice te podigne svjetiljku u vis. Najednom se trgnu oboje. Iza njih onkraj mosta nastala divlja tutnjava. Tad zagrimi niz »Jastrebovu stijenu« kao da će se čitavo brdo u ponor strovaliti. Strahovit prasak odjekne zrakom. Čulo se zveketanje gvožđa na mostu uz silnu lomljavu. Stijene su uz lomljavu letjele u dolinu. Zatim nastala tišina kao i prije toga.

Blijedi, uplašeni uprli oči jedno u drugo. Što se dogodilo? — »Mari-

Djev. dr. S. I. — Nedelišće.

ce, ostani ovdje! Ja ču potrčati natrag, da vidim, što se dogodilo!« vikne Vlatko. I već je velikim koracima pritrčao k mostu.

Djevojčica osta na željezničkom nasipu. Pritisnu Spasiteljev kip na grudi i plače od straha. — Još nije prošlo ni deset časaka, kad ona opet opazi svjetlo. Približavalo se velikom brzinom prema njoj. Vlatko je vikao, kao da ga gone divlje zvijeri. Marica opazi, da se u njegovim velikim očima odrazuje silan strah. — »Maricel!« viknu on, »most se kod naše kuće srušio!« Nekoliko časaka gušio se dahom. Zatim mu se trgne jecaj iz grudi: »Naša kuća! Naša bašča!« Opet se strese njegovo nježno tijelo te uz plaća pokaže rukom u duboki strahoviti klanac: »Sve je dolje! Sve se survalo niz klisure!« —

»Taticel!« vikne Marica te velikim plamsavim očima pogleda svoga brata. Ali on je samo plakao i nijemo pokazivao dolje u dolinu. Djevojčica mu se nasloni na grudi te stade jecati. Nastaviti će se.

F. Weiser D. L — F. Bortas D. I.

DRUŠTVO SV. IGNACIJA.

Svrha društva. U crkveno društvo sv. Ignacija stupaju katolici i katolikinje, koji žele da molitvom, radom i žrtvom sudjeluju u apostolskom radu hrvatskih Isusovaca. Zato članovi: 1. pomažu vrijedne dake, koji se odgajaju da postanu svećenici isusovačkog reda; 2. pomažu isusovačke misijonare u Indiji; 3. unapređuju duhovne vježbe sv. Ignacija.

Oprosti. Potpuni oprost na dan pristupa, na smrti i na svetkovine apostola. Uvjet je: isповјед, Pričest i molitva na nakanu sv. Oca Pape. — Nepotpuni oprosti: 100 dana za svako djelo pobožnosti ili ljubavi, koje članovi učine za unapredavanje svećeničkih zvanja. — Sv. Mise, koje se služe za ispo-koj duše kojega člana ovoga društva, imaju potpuni oprost privilegovanog oltara.

Dom duh. vježba postoji u Zagrebu na Jordanovcu br. 110. U njemu su mnogi mladići, radnici, svećenici i biskupi obavili svoje duhovne vježbe. Zgrada je udobna, na krasnom položaju. U srpnju su u njemu učitelji obavili svoje duh. vježbe, pa se hvale, kako je lijepo tu probaviti tri dana raja na zemlji. To je sve zasluga članova i članica Društva sv. Ignacija, koji su svojim godišnjim doprinosom omogućili da se sagradio i sada uzdršaje ovaj Dom.

Članarina je godišnja samo 10 dinara. Naravno mnogi nadodaju još koji doprinos, da se tako omogući umanjiti dug, što tišti ovaj Dom.

Misni savez Društva sv. Ignacija. Što je to? Tko pošalje 20 dinara, za jednu godinu postaje članom Društva sv. Ignacija i svaki dan se čita sv. Misa u Svetištu presv. Srca Isusova u Zagrebu na njegovu nakanu. Članom Misnog saveza mogu postati žive i mrtve osobe.

Novi poziv za Misni savez u g. 1933. Od prvog srpnja bilježimo doprinose po 20 dinara najmanje za novu godinu 1933. Svatko, tko može, neka se požuri s doprinosom. Majke, koje imaju male djece, neka ih začlane. Bolesnici i bolesnice neka se upisu u ovaj Misni savez.

Tko želi kakovo razjašnjenje o Društvu, duhovnim vježbama ili Misnom savezu, neka se dopisnicom obrati na A. Alfirević D. I., Zagreb I/147.

KOLIKO IMA KATOLIKA U NAŠOJ DRŽAVI.

Statistika o broju katolika sastavljena je na temelju podataka, što su ih poslali ordinarijati svih 20 biskupija u našoj državi. Ti podaci vele:

Zagrebačka nadbiskupija ima 1 milijun 661.668 katolika, 628 duhovnika, 357 župa, 100 bogoslova i 415 gojenaca malog sjemeništa.

Beogradska nadbiskupija ima 66.000 katolika, 23 duhovnika, 10 župa, 4 bogoslova.

Vrhbosanska nadbiskupija ima 273.000 vjernika, 175 duhovnika, 100 župa, 10 bogoslova i 51 gojenca.

Barska nadbiskupija ima samo 28.000 duša, 17 duhovnika, 17 župa, 4 bogoslova i 5 gojenaca.

Banjalučka biskupija ima 115.844 rimokatolika i grkokatolika, 92 duhovnika, 48 župa, 3 bogoslova i 15 gojenaca.

Dubrovačka biskupija ima 68.000 vjernika, 119 duhovnika, 57 župa, 2 bogoslova i 45 gojenaca.

Dakovačka biskupija ima 407.544 rimokatolika i 7.658 grkokatolika, 217 duhovnika, 121 župu i 20 bogoslova.

Hvarska biskupija ima 64.929 duša, 78 duhovnika, 45 župa, 2 bogoslova i 13 gojenaca.

Kotorska biskupija ima 26.235 duša, 29 duhovnika, 21 župu, 2 bogoslova i 4 gojenca.

Krčka biskupija ima 30.000 duša, 67 duhovnika, 28 župa, 11 bogoslova, 33 gojenaca.

Križevačka biskupija ima 60.000 duša, 59 duhovnika, 44 župe, 10 bogoslova i 45 gojenaca.

Ljubljanska biskupija ima 516.132 duše, 720 duhovnika, 272 župe, 70 bogoslova, 350 gojenaca.

Mariborska biskupija ima 612.566 duša, 550 duhovnika, 259 župa, 57 bogoslova, 101 gojenaca.

Mostarska biskupija ima 154.456 duša, 136 duhovnika, 60 župa, 10 bogoslova i 12 gojenaca.

Prizrenска biskupija ima 30.000 duša, 20 duhovnika, 17 župa, 5 bogoslova, 27 gojenaca.

Senjska biskupija ima 325.000 duša, 158 duhovnika, 111 župa, 21 bogoslova, 161 gojenaca.

Splitska biskupija ima 235.227 duša, 276 duhovnika, 145 župa, 61 bogoslova, 16 gojenaca.

Sibenska biskupija i dio zadarske nadbiskupije ima 250.000 duša, 216 duhovnika, 160 župa, 30 bogoslova i 120 gojenaca.

Subotička administracija ima 482.943 duša, 154 duhovnika, 93 župe, 72 bogoslova.

Apostolska Admin. u Vel. Bečkereku ima 200.000 duša, 76 duhovnika, 63 župe, 21 bogoslova.

U našoj državi ima 5.607.212 katolika, 3810 duhovnika, 1922 župe, 454 bogoslova.

»Glasnik kat. crkve u Beogradu«.

MARIJA TEREZIJA GROFICA LEDOCHOVSKA.

O desetgodišnjici njezine blažene smrti.

6. srpnja navršila se prva desetgodišnjica blažene smrti velike misijonarke Marije Terezije grofice Ledochowske, utemeljiteljice misijske Družbe sv. Petra Klavera. Sve što je Marija Terezija činila, bilo je za Božia i za duše. Njezina velika apostolska duša, koju su već više visokih crkvenih dostoanstvenika usporedili s gorućom dušom sv. Pavla, žedala je za vječnim spasom nemurlih duša. Najmiljija streljovita molitvica bila joj je: »Gospodine, daj mi duša!«

Glasoviti kardinal Lavigerie, koji je pokrenuo pokret za oslobođenje bijednih crnačkih robova, napose zarobljene crnačke žene, usplamlio i potaknuo svojim misijskim predavanjima ovu dušu, da se je odrekla svih zemaljskih dobara i časti, koje joj je pružao njezin položaj kao dvorske gospode na Toskanskom dvoru, i potpuno se posvetila vječnom i vremenitom spasu prezrenoga crnačkoga puka.

U ovu je svrhu Marija Terezija g. 1894. osnovala misijsku Družbu, koju je stavila pod posebnu zaštitu velikoga crnačkoga apostola sv. Petra Klavera. Sveti Otac Leon XIII. dao joj je k tomu svoj posebni blagoslov, a g. 1910. končno su odobrena od Svetе Stolice pravila ove pomoćne misijske Družbe.

Iz raznih narodnosti i raznih slojeva dolazili su misijski pozivi da se kao »Pomoćne misijonarke« poput Utemeljiteljice i prve »Pomoćne misijonarke« posvete lijepom misijskom apostolatu. Ubrzano raširila se ova Družba po

cijelom svijetu, najbolji dokaz, da je Božja ustanova. Velikodušnom spremnošću nastojala je Marija Terezija da upozna i ispunji svetu volju Božju.

Nadahnucem Duha Svetoga našla je Marija Terezija uvijek nove načine i puteve, kako da što više potakne plemenite duše, da joj pomognu širiti misisku ideju u korist crnačkih misija. Izdavala je časopise, brošurice, kalendare i letake u različitim jezicima. Održala je unatoč neprestane boležljivosti i izvanredne slabosti tijela nebrojena predavanja, priredovala izložbe.

Sama njezina pojava bila je živa propovijed. Zadnjih godina svojega života oslabila je već kao kostur; unatoč svoje visoke pojave vagala je samo 28 kila. Svoja misijska predavanja i sastanke držala je u raznim zemljama i na raznim jezicima u Poljskoj, Švicarskoj, Italiji, Austriji, Njemačkoj —. S godinom 1926. došao je i k nama prvi kalendarić sv. Petra Klavera, naskoro je osvanula i »Jeka iz Afrike« (misijski mjesecačnik za odrasle, 10.— Dinara godišnje,) a zatim i dječji misijski listić »Crnče« (misijski mjesecačnik za djecu, godišnje 7.— Dinara).

Marija Terezija divno je shvatila cijenu neumrle duše i u jednoj svojoj okružnici misijskim prijateljima izrekla je ovu spoznaju slijedećim riječima: »Ljepšega, divnijega i idealnijega ne poznajem na svijetu, i život je samo onda vrijedan života, kada suradnjom na spasu neumrlih duša doprinosimo k slavi Božjoj.«

Svojim suradnicama rekla je Marija Terezija često: »Djeco radimo, radimo, za počink ostaje nam cijela vječnost!«

Tko hoće da što poradi u duhu ove velike službenice Božje (njezin proces za proglašenje blaženom lijepo napreduje) neka se obrati na njezinu Družbu, Zagreb, Draškovićeva ul. 12.

PROSIRENJE CRKVE SV. RUŽARJA U SPLITU.

Sadašnja dominikanska crkva u Splitu, matica sv. Ružarja, pretijesna je za duhovne potrebe, što se opaža ne samo u danima izvanrednih svečanosti, nego i u danima običnih nedjelja. Zato se »Pobožno Društvo sv. Ružarja« obraća na sve štovatelje Marijine, da ga pomognu, da što prije ostvari svoj pothvat. Crkva će se raširiti na tri lade, podići će se novi zvonik, a na koncu će se krasan kip Gospin, koji se u procesiji nosi, jer krune nema, napokon okrunuti zlatnom krunom. — Svaki milodar u novcu kao i svaki srebrni ili zlatni dar za krunu, šalje se na: »Pobožno Društvo Presv. Rozarija« Split, Hrvojeva 2. — Plemenitim darovateljima već iskrena hvala, a od mile Majke plata.

DAČKI KONVIKT »OŽEGOVICIĀNUM« u SENJU.

Uprava zavoda stoji pod nadzorom biskupa, a sastoji se od ravnatelja i nastojnika, koji vode odgoj pitomaca. Pitomci uče pod nadzorom nastojnika. Mladi pitomci bivaju dnevno ispitivani u svim predmetima od starijih pitomaca. Zavod ima zračne i prostrane učione i spavana, gimnastičku dvoranu sa svim spravama, kupaonu, glazbenu dvoranu sa glasovirom, guslama i tamburama, bogatu knjižnicu i čitaonicu s billiardom, radio i gramafon. Zavod posjeduje prostani vrt sa šumicom, koji služi pitomcima za nogometno igralište i odmaralište. Zavod je snabdjeven električnom rasvjetom i vodovodom. Stoga se na ovaj zavod upozoravaju roditelji, koji žele da im se dijete za vrijeme srednjoškolskih nauka solidno odgoji.

Ravnateljstvo »OŽEGOVICIĀNUM-a«, Senj, Primorje.

KONVIKT ZA UČITELJSKE PRIPRAVNICE.

U zavodu sv. Josipa na Banjskom briježu smještene su lijepe i zdrave prostorije za konvikt učiteljske škole s pravom javnosti, koja se nalazi u tom zavodu. Roditelji, koji žele da im bude dijete sačuvano od pogibelji i savrtnoga modernog društva, neka smjeste dijete u taj konvikt, gdje će naći sve uslove za dobar i zdrav savremeni katolički odgoj. — Mjeseca je pristojba Din 600. Prijave se šalju na: *Upravu Zavoda Sv. Josipa, Sarajevo.*

SESTRE FRANJEVKE U SENJU.

Primaju u narednoj školskoj godini 1932./33. na stan i opskrbu učenice, koje će polaziti realnu gimnaziju u Senju. Sestre Franjevke imadu lijepe, prostrane i zračne prostorije, gdje bi se učenice vrlo udobno smjestile. Tečna i obilna hrana, samostanski vrt, neposredna blizina mora pružaju učenicama uvjette, da se i fizički razvijaju i jačaju. Sestra Franjevka učiteljica poučavat će učenice u školskim predmetima i nadzirati njihov napredak u školi.

Uprava samostana Trećoretkinja sv. Franje u Senju.

ZAHVALNICE

TEŠKOCE U SLUŽBI.

Slavonija. Premješteni smo iz L. u O. Muž je naišao na poteškoće u svojoj službi. Bio je zapostavljen. Međutim mi smo zamoili Presv. Srce za pomoć. I sada mu iz dne duše zahvaljujemo, što smo uslišani. *K. K.*

BOLESNO DIJETE.

Zagreb. Dijete nam teško oboljelo. Sva naša nastojanja, da ozdravi, bila su uzaludna. Muž i ja počešmo moliti za pomoć Presv. Srce. Kako smo sretni, što smo brzo uslišani. *J. S. H.*

BEZ SLUŽBE.

Hrvatska. Učinila sam sve, što se na ljudsku moglo učiniti, da dobijem državnu službu. Izgledalo je kao da je sva nuda izgubljena. Zamolih Presv. Srce za pomoć po zagovoru nebeske Majke i Št. Langa. Molitva mi je uslišana u mjesecu svibanjske Kraljice. Hvala. *O. V.*

U BOLESTI.

Hrvatska. Teško me zahvatila sušica. Liječnik me već nije htio više ni liječiti. Zatražio sam pomoći kod Presv. Srca. Počeo sam pobožnost 9 prvih petaka: sv. Ispovijed i Prijest. Hvala Bogu, sada se dobro osjećam. *F. F.*

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Bošnjaci EB Uslišana molitva za kćerkino zdravlje, dar d. 10.— Brod n/S. VZ Milosti, dar d. 25.— JR Pomoć u teškim prilikama, dar d. 100.— DŠ Uslišana molitva za bratovo namještenje, dar d. 20.— Crnkovci JM Milosti, dar d. 10.— FF Pomoć u bolesti, dar d. 20.— Daruvar ŠŠ Sretan porod i druge milosti, dar d. 10.— Delnice SH Ozdravila, dar d. 75.— Drenovci IH Milosti, dar d. 25.— Gomorje RB Milosti, dar d. 10.— Gradište ID Milosti, dar d. 20.— Grižane NN Milosti. — Ivančić MF Sretan porod, dar d. 10.— Jaska MB Milosti, ozdravila unuka, dar d. 20.— Jastrebarsko MN Milosti, dar d. 45.— Krapje IB Spasen iz očite propasti, dar d. 100.— Kravarsko RB Uslišana. — MG Parnica se dobro svršila, dar d. 20.— Križevci MV Sretno uspjela operacija sinovljeva, dar d. 50.— Križovljani AM Milosti, dar d. 100.— Mačkovac MA Zdravlje dviju kćerka i moje, dar d. 100.— Martinskavae JB Sretan porod i druge milosti, dar d. 10.— Medjurić MD Sretno položena matura, dar d. 10.— MJ Uspjeh kod suda, dar d. 10.— Mrkopalj MG Milosti, dar d. 100.— Omišalj AK Ozdravio unuk, dar d. 100.— Oriovac MR Milosti, dar d. 10.— Osijek M Sch Bratovo obraćenje, uslišana molba, dar d. 60.— LjP Milosti, dar d. 10.— KK Presv. Srce pomoglo mužu, dar d. 20.— MT Mnoge milosti, dar d. 50.— Patkovac MT Ozgravila, dar d. 10.— Pittsburgh AS Milosti, dar dol. 1.— Požega FL Milosti, dar d. 20.— Ribnik OV Dobila službu. — Rosly Cho Milosti, dar dol. 1.— San Francisko MC Milosti, dar dol. 1.— Sarajevo SP Sretno prošao kroz neprilike, dar d. 100.— Seferin RB Mnoge milosti. — Sikirevci MJ Milosti, dar d. 15.— MJ Pomoglo Presv. Srce, dar d. 10.— Sisak BS Uslišalo Presv. Srce, dar d. 10.— SM Milosti, dar d. 20.— KMM Kćerka sretno porodila, dar d. 30.— Sućurac TP Pomogao sv. Josip. — Šteljanje AM Uslišana molba, dar d. 20.— Topličica AS Milosti. — Valpovo SJ Zdravlje, dar d. 10.— Varaždin LjK Ozdravila od teške bolesti. — JK Uslišan, dar d. 10.— Vel. Bakovac MM Milosti, dar d. 10.— Zagreb FK Presv. Srce ozdravilo muža. — IG Milosti, dar d. 50.— FV Zdravlje, dar d. 100.— PSM Pomoć u nepriklikama, dar d. 25.— SW Kćerka dobro položila maturu i dobila lijepo namještenje, dar d. 30.— LjK Mir u obitelji, dar d. 10.— AP Pomoć, dar d. 100.— EP Zdravlje, dar d. 100.— JS Ozdravio, dar d. 50.— JSH Ozdravilo dijetę, dar d. 100.— JA Uspjeh na ispitima, dar d. 10.— NN Sin sretno položio ispite, dar d. 10.—

VIJESTI

ZAKANJE. U naše Djev. društvo uvedena je živa krunica. U travnju smo prikazale 300 sv. krunica za sv. Crkvu i sv. Oca Papu. Svaki mjesec imamo drugu nakanu. — Blagdan Srca Isusova proslavile smo svećano. Taj dan imalo je naše društvo zajedničku sv. Pričest, a bio je i veliki broj drugoga naroda. Procesije nismo imali radi kiše. — 14. 7. slavio je naš vlč. g. župnik i upravitelj našega društva Ivan Vučetić 25-godišnjicu Misništva. 17. srpnja priredile smo akademiju. — Zajedničku sv. Pričest primamo redovito prvi petka u mjesecu. Od siječnja do lipnja primilo je naše društvo 530 sv. Pričesti.

Marica Zdenčaj, glavarica.

VALUN. Kao da je to bilo jučer, kad je Isusovac vlč. O. Gattin bio među nama te nam toplim riječima razgrijavao duše. Osnovao je i Djev. društvo

Presv. Srca Isusova. Na njegovu pobudu podigla se i kapelica u čast Bož. Srca. Kad se ljudi umorni vraćaju kući s dnevnog posla, klanjaju se Isusu sjećajući se njegovih riječi: »Dodite k meni svи, koji ste umorni i opterećeni, ja ћu vas okrijepiti.« — Da, odonda je prošlo punih 25 godina! Taj prilični niz godina proslavilo je naše društvo na blagdan Presv. Srca Isusova. Na sami blagdan nije se nažalost radi slabog vremena mogla održati sv. Misa u kapelici već u župnoj crkvi. Ujutro smo sve pristupile sv. Pričesti, a poslije podne obavile smo sat klanjanja. U ovo 25 godina opstanka društva 41 članica se udala, a 14 ih umrlo. Sada broji društvo s pomlatkom 45 članica. Nabavile smo društvenu zastavu, kip Sreca Isusova, prijestolje za župnu crkvu, jednu paramantu i nekoje druge stvari.

M. V., glavarica.

VEL. GORICA. 8. lipnja bilo u našoj župi izloženo Svetootajstvo. Svaki sat izmjenjivalo se po 6 članica. Taj dan primile smo zajedničku sv. Pričest za obraćenje grješnika u našoj župi. Poslije podne imale smo svećano primanje 35 članica u Djev. dr. Primanje je obavio preč. g. Andrija Busija, koji nas je svojim dirljivim govorom potaknuo na novu revnost. Od siječnja do lipnja primile smo 800 sv. Pričesti. 8 članica se udalo, 2 su obavile duhovne vježbe u Zagrebu.

Paula Srebrić, glavarica.

POŽ. SESVETE. Prigodom sv. misije, što su ih održali oci Isusovci u ovoj župi 30. IX. do 5. X. 1929., osnovano je Djekočko društvo Sreca Isusova, koje dosada lijepo napreduje. Iako je naša župa dosta malema, učinilo se 150 djevojaka. Ove godine poraslo je društvo za 50 novih članova. Za ovogodišnji blagdan Presv. Srca nabavile smo lijep oltarnik za oltar Sreca Isusova. Na ovaj veliki blagdan pripravili smo se devetnicom. Do 400 osoba pristupilo je toga dana Stolu Gospodnjem. Pred svečanom sv. Misom posvetile smo se Presv. Srcu. I procesija je bila vrlo lijepa.

Franciska Galeta.

NEDELIŠCE — Medjimurje. Naše društvo lijepo napreduje. Imademo redovito svaki mjesec sastanak, kojima se jako veselimo. G. upravitelj poučava nas, kako da ljubimo Isusa i da srca naša očuvamo čista nebeskom Zaručniku. Rado polazimo sv. Misi. Naša je crkva uvijek lijepo okićena. Podijelile smo se na skupine, pa svaka skupina kiti jedan oltar. Sve se natječemo, da bude što ljepše okićeno. Bržno smo sakupljale novac i nestripljivo očekivale dan, kada ćemo imati barjak. Naša se želja ispunila. Kupile smo barjak za 7.800 Din. Posveta je bila 22. svibnja. Kumovala je barjaku gda. Jakolina Krašovec, koja je i lijepi dar darovala društvo. Prigodom posvete okitile smo prekrasno našu crkvu tako, da je bila sva u zelenilu i cvijeću. Tom zgodom došao jedan o. Dominikanac i održao nekoliko propovijedi, u kojima je još više naša srca ganuo na ljubav prama Bogu. Ujutro bile smo sve u bjelini i pjevale smo Zlatnu krunicu i druge pobožne pjesme. Nakon procesije bila je svećana sv. Misa, pod kojom je pjevao mješoviti zbor sastavljen od članica društva i nekoliko mladića uz pratnju orgulja, a neke pjesme i uz pratnju violine. — Poslije podne bilo je primanje novih članica u društvo. Primljeno je oko 50, pa nas imade zajedno 150. G. Župnik se vanredno brine za nas. Uvelike smo zahvalne i g. učitelju Rogini, koji se mnogo žrtvuje vježbajući nas u pjevanju. — Dao Bog, da svaki dan sve više rastemo u ljubavi spram Presvetoga Sreca.

Tereza Dominić, glavarica.

KOTOR. Navršila se i druga godina, otkako se kod nas oshovalo Djev. dr. S. I. Hvala Bogu dosta lijepo napreduje, broji 20 članica. Od tih je jedna postala redovnicom. Članice revno vrše svoje dužnosti. Svakog prvog petka primaju sv. Pričest, a svake prve nedjelje redovito dolaze na sastanak. Vič. o. Bernardo Mijolin oduševljava nas za rad u društvu i vani.

M. Milena Prela, glavarica.

KNJIGE

M. SCHOLASTICA, URSULINE: SCHATZKÄSTLEIN FÜR BRAVE KOMMUNIONKINDER. Saarbrücker Verlag. Među Nijemcima mnogo se mara ulaže, da se djeca što ranije približe Stolu Gospodnjem. Ova knjiga (107 str.) pisana je u tom duhu. Ali nije to suho raspravljanje, već se tu govori dječi dječjim jezikom u obliku privlačivih crtica. Knjiga je uistinu »Riznica« puma sjajnih dragulja. Dobro će doći osobito onima, koji pripravljaju dječicu za prvu sv. Prcest. Medutim i Glasnik će zgodimice donositi po koju od ovih krasnih crtica.

SLIKE SV. TEREZIJE.

Vrlo lijepo umjetničke slike sv. Terezije u bojama dalo je izraditi Društvo Sveudiljnog klanjanja u Zagrebu. Sliku je izradio umjetnik Robert Auer. Osim zidnih slika izdalo je je Društvo i krasne razglednice u bojama. Cijena zidnim slikama D. 10.— razglednicama D. 4.— Narudžbe prima Društvo Sveudiljnog klanjanja i za potporu siromašnih crkvi — Zagreb — Frankopanska ul. 17.

DAROVI

U LIPNU 1932.

Za sv. Mise: Drenovci MJ 20 Dunlo HP Dol. 1.— Monessen Pa. SK Dol. 2.— Pittsburgh Pa. AS Dol. 4.— Sela IK 30 Vareš IZ 20.

Zaa Svetište S. I.: Berak LW 20 Daruvar ŠŠ 10 Dubrovčak SK 10 Črakovci FF 20 Jaska MN 25 Zagreb IK 20 MK 50 NN 50 SJ 50.

U čast S. I.: Brod n/S. JLR 100 VZ 25 Bošnjaci EB 10 Črnkovci JM 10 Delnice NN 75 Dubrovnik JD 10 Gomirje RB 10 Graduša JE 10 Jaska MB 20 Klakar MM 10 Kravarsko MG 20 Križovljan AM 100 Lekenik MP 20 Martinška Ves MB 10 Medjurčić MJ 10 MD 10 Monessen Pa. SR Dol. 1.— New York MJ Dol. 1.— Omišalj KA 100 Osijek KK 20 LP 10 MŠ 60 Patkovec MT 10 Pittsburgh Pa. AS Dol. 1.— Požega FL 20 Roslyn Oh OCh Dol. 1.— San Francisco MC Dol. 1.— Sikirevc AB 15 OR 10 Sisak MS 20 Sv. Petar MM 10 Štefanje AM 20 Tiburjanci JS 10 Zagreb AG 10 AP 100 JA 10 LK 10 MV 25 SM 20 NN 20 NN 2 TT 120 ZM 30.

U čast S. I., Majci Bož. i sv. Obitelji: Brod n/S. DŠ 20 Oriovac MR 10
Varaždin JK 10.

Za raš, Glasnika S. I.: Beral LW 20 Čakovec AV 10 Dol. Vrba LO 20
Drenovci IH 25 Dubrovčak SK 10 Farmington MM Dol. 1.— Gerovo TK 20 Gra-
dište ID 20 Grk EV 10 Ivanićgrad MF 10 Jaska MN 20 Kašina SJ 5 Križevci
MV 50 Mačkovac MH 100 Mrkopalj NN 50 Osijek MT 50 Oskorušno AO 50
Remete VB 10 Sarajevo DrSP 100 TK 10 Sisak BS 10 MM 30 Split NN 20
Striživojna NN 10 Vinkovci PŠ 50 Zagreb EP 100 JSH 100 LG 50 MŠ 5 NN 19
SK 80 ŠW 30 ZV 100.

Za kruh sv. Antuna: Berak LW 10.

Za Dom bisk. Langa: Sušak MB 20.

Za naše Misije i Misionare: Hrvatska NN 10 Kotoriba NN 100 Ladimi-
rović ŽŠ 15 Novi Sad OS 10 Obrenovac VH 10 Prigorje ŠP 30 Remete VB 10.

Za pokrštjenje i odkup crnačke djece na ime: Josip Rudan: Bogomojče
PR 100 Po volji: Kotoriba NN 100.

Misni Savez Društva sv. Ignacija.

Članarina:

Sušak: Jurković Paulina 100 d., Sopčić Katica 70 d., *Derventa:* Kuju-
džić Barbara 50 d., *Sutivan:* Lukšić Ruža-Rade 20 d., *Borovo:* Müller Matilda
10 d., *Zagreb:* Plivelić Josipa 50 d., *Trnovac:* Račić Josip 100 d., *Velika:* Pum-
tarić Kata d. 10. Terzić Mate 10 d. Šostić Kata 10 d.

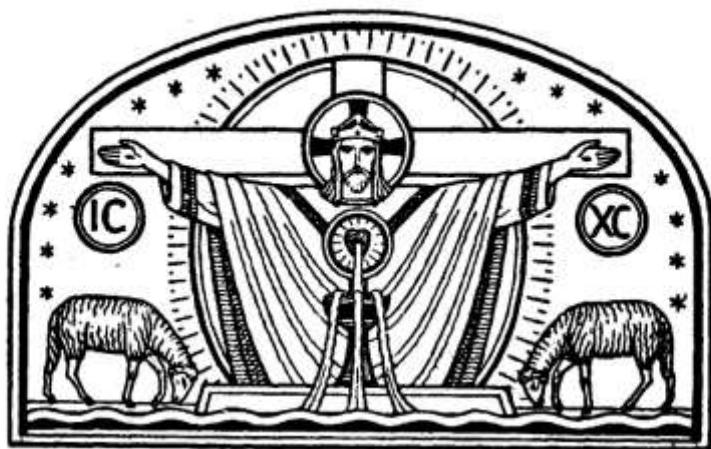
Sv. Mise:

Plešivica: Božić Ljudevit 20 d., *Slakovci:* Lazanin Eva 20 d. Vuković Eli-
zabeta za sve pokojne 20 d., *Valpovo:* Šariri Marija za pok. članove svoje obi-
telji 50 d., *Brod:* Stupnik: Vinković Manda za pok. Ivana Vinkovića 20 d. Co-
kešić Ana 20 d., *Derventa:* Kujundžić Barbara 20 d., *Hillsville Pa.:* Burić Mari-
ja 28 d., *Molve:* Žnidarić T. za dva pokojnika 40 d., *Nova Gradiška:* Žagar
Anica po nakani 20 d., *Tršće:* Čop Stanka 20 d., *Nova Gradiška:* Senić Linarta
20 d., *Krap. Toplice:* Otić Jagica za pokojnike 20 d. *Belišće (Valpovo):* Tomec
Marija 50 d., *Novigrad Podrav.:* Somodji Julijana 20 d., *Rešetari:* Kuštrin Dra-
gutin 20 d., *Rogoznica:* † Nikoleta Palada 25 d., *Sarajevo:* Lnčar Marija,
Zagreb: Rumiha Marija, Vilim st., Vilim ml., Milica: po 20 d., Jalžabetić Mara
20 d., Kašner Mijo 20 d., Vuk Ignacije 20 d., Bartolac Josip 20 d., Pintar Mila
(20 + 20 članarina) 40 d., Šiling Ankica 30 d., Helanić Cafuta 20 d., Vihmal
Judita i Danica 20 d., Praun Josip 20 d., Grives Ivan 20 d., Filipunčić Antonija
20 d., † Slava Niegł 20 d., † Franjo Bevc 20 d., † Ivan Panković 20 d., pok. So-
fija Blažeković 20 d., pok. Ivan Stipetić, 20 d., pok. Marija Stipetić 20 d., pok.
Rozika Nožinić 20 d., pok. M. Stipetić 20 d., N. N. za duše u čistilištu 20 d.,
N. N. 20 d., N. N. 20 d., N. N. 20 dinara.

KNJIGE IZ KNJIŽNICE GLASNIKA SRCA ISUSOVA.

Katolička Akcija	8.—
Muž i Žena ili što treba znati o ženidbi	4.—
Kako će odgojiti svoje dijete?	4.—
Vojska Srca Isusova proti psovki, IV. novo izdanje	4.—
Milosna devetnica sv. Franji Ksaver.	4.—
Dani srećom obasjani, za prvočrtešnike	6.—

Narudžbe prima »Uprava Glasnika Srca Isusova« Zagreb L 147.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 41.

Listopad 1932.

Broj 10.

POŠTUJMO DOBAR GLAS BLIŽNJEGA.

Mjesečna nakana u listopadu blagoslovljena od sv. Oca.

Moderni svijet silno mnogo govori i piše. A Duh Sv. veli: »U m n o g i m r i j e č i m a n e b i v a b e z g r i j e h a.« Posl. 10, 19. I u javnom i u privatnom životu, bez obzira na ljubav i pravednost, rešeta se ovaj i onaj, a najviše se dakako napada crkveni autoritet; nemilo i posve nepravedno dira se u svetog Oca Papu, u biskupe, u čitav stalež svećenički i redovnički. Mnogi se ispričavaju, da to čine samo »po čuvenju«, kao da je tako opravданa svaka kleveta i kao da nisu nikad čuli za onu Voltairevu: »Lažite samo, braćo, lažite; jer će vazda nešto ostati.« Od vajkada služili su se neprijatelji Crkve ovim glavnim oružjem svoga oca, oca laži i ubojice od početka — davla paklenoga, i tako im je prilično uspjelo omraziti Crkvu, sve uredbe i sve ličnosti njene.

Ali, što je još žalosnije, ima i mnogo katolika, takoder među čestim gostima kod pričesnoga Stola, koji se grade sucima živih i mrtvih, kao da su na to stekli osobito pravo po samoj svetoj Pričesti. Oni su tobože jedini čisti, a svi drugi nečisti. Zato i govore s farizejem: »Hvala ti, Bože, što nisam kao ostali ljudi: razbojnici, nepravednici, prelijubočinci ili kao ovaj carinik.« Lk. 18, 11. Misle pače,

da službu Bogu čine, kad svakom prigodom ogovaraju bližnjega, i u tom stanju idu k svetoj Pričesti bez ispovijedi.

Što veli Duh Sveti o ogovaranju?

Oh koliko su ti ljudi zasljepljeni! Kao da nisu nikad čuli, što sam Bog veli već u Starom Zavjetu: »Ne reci lažnog svjedočanstva na bližnjega svoga.« 2. Mojs. 20, 16. »Ne kleveći bližnjega svoga niti munanosi sile... Pravo sudi bližnjemu svome. Ne budi opadač niti prišapćuj ponarodu svome.« 3. Mojs. 19, 13—16. I kao da ne vjeruju više ni samom Spasitelju, gdje nas tako ozbiljno opominje: »Nemojte misliti, da sam došao ukinuti zakon ili proroke. Nisam došao ukinuti ih nego ispuniti.« Mt. 5, 17. »A ja vam kažem, da će za svaku praznu riječ, koju kažu ljudi, račun dati na sudnji dan.« Mt. 12, 17. »Nemojte suditi, da ne budete sudeni.« Mt. 7, 1. Neka dalje čuju, što najveći bogoslov, sv. Toma Akvinski govori o težini takvih grijeha: »Oduzet komu dobar glas, to je veoma teško, jer između zemaljskih stvari dobar se glas prikazuje kao dobro veće cijene. Nestane li njega, čovjek je zapriječen, da ne može vršiti mnogo dobrih djela. Stoga se veli u knjizi Crkvenici: »Brini se za dobar glas, jer to će ti više trajati nego stostruko veliko i dragocjeno blago.« 41, 15. Između vanjskih dobara ističe se dobar glas ispred bogatstva, jer se više približuje duhovnim dobrima, pa zato veli knjiga Poslovica: »Bolji je dobar glas nego mnogo bogatstvo.« 22, 1. Prema tomu ogovaranje je po svojoj vrsti veći grijeh nego krađa, ali manji nego ubijstvo ili preljub.«

Tko u teškoj stvari ogovara ili pogotovo kleveće, teško grijesi, pa je također dužan popraviti štetu nanesenu, koliko može.

K tomu još uvažimo praktično načelo Kristovo: »Sve dakle, što hoćete da vama čine ljudi, i vi činite njima.« Mt. 7, 12. A u knjizi »Naslijeduj Krista« čitamo: »Do sebe ništa ne držati, i o drugima vazda dobro i visoko mnenje imati, to je velika mudrost i savršenost.« 1, 2. — »Ti znaš dobro ispričavati i poljepšavati svoja djela, a ispriče drugih ne ćeš da primiš. Pravednije bi bilo, da sebe tužiš, a brata svoga da ispričaš. Ako hoćeš, da tebe podnose, podnosi i ti drugoga.« 2, 3.

Odakle to zlo?

Isus nam je pokazao glavno vrelo ove grdne mane, kad je rekao: »Što dolazi iz usta, izlazi iz srca.« Mt. 15, 18. Pokvareno je srce poglaviti izvor ove opačine. Drugo je vrelo, po sv. Jakovu apostolu nesmotrenost u govoru, jer veli: »Svi grijesimo u mnogomu. Ako tko u riječi ne pogrijesi, onaj je savršen čovjek, koji može obuzdati i sve

tijelo... I jezik je vatrica, čitav svijet nepravde.« 3, 2—6. U spisu »Duhovna Livada« Ivan Mosko († 619) pri-povijeda, kako je neki mladi redovnik pitao časnog starinu: »Zašto ja vazda sudim svoju braću?« A starac mu odgovori: »Jer samoga sebe ne poznaješ. Tko samoga sebe pozna, ne gleda na mane svoje braće.«

Tri su dakle vrela i korjena grješnom ogovaranju: i skvarenost srca, nesmotrenost jezika i nepoznavanje samoga sebe.

Kako da izlijecimo to zlo?

Članovi Apostolstva molitve neka prije svega drugima prednjače svojim primjerom kod čuvanja dobrega glasa bližnjega

Mali Križari Japanci u Braziliji.

i tako neka pokažu, da iz iskrenog srca svaki dan prikazuju svoje molitve, djela i trpljenja u tu svrhu. Drugo su sredstvo na kina dne s vete Pričesti i molitve, kojima će preljubeznom Srcu Isusovu davati zadovoljštinu za takve uvrede. Jer ovo Božansko Srce smatra sebi učinjenim dobro i zlo, što smo učinili bližnjemu. Preporučuje se na trećem mjestu još jedno veoma praktično i uspješno sredstvo, a to je posebni ispit savjesti, što ga možemo obavljati kroz ovaj mjesec, i kad god se čutimo sklonima na pretresivanje misli, riječi i djela svoga bližnjega. U jutro odlučimo, da ćemo taj dan paziti na jezik i da ćemo najprije mesti pred svojim vratima te ujedno molimo Boga za njegovu milost. Pa kad god se zatečemo u takvoj pogreški, odmah je okajmo i obnovimo svoju odluku. Kod večernje molitve osvrnimo se na-

pose na to, kako smo se danas držali svoje odluke. Pokajmo se za pogreške i odlučimo uz milost Božju, da ćemo sve više napredovati u blagom prosudivanju bližnjega i da uopće o njemu šutimo, kad nemamo što dobro o njemu pričati.

Sv. Ignacije Lojolski, koji nam u knjizi *Duhovnih Vježbi* opširno govori o borbi protiv ogovaranja i klevetanja, bio je i sam vanredno nježne savjesti, što se tiče obzira na dobar glas bližnjega. Kao kućni starješina u redovničkoj zajednici u Rimu imao je kadikad popraviti ovog ili onog podložnika u manjim stvarima, koje su se ticale redovničke stege. Ako je to mogao sam tajno obaviti, nije nikomu drugomu o toj pogreški govorio. Ako je trebalo da se s drugim posavjetuje u takvu slučaju, brižno je pazio, da koji treći ne bi saznao za onu pogrešku. Jednoć se Ignacije gorko potužio i pokajao, što je prigodom takve pogreške podložnikove pitao dvojicu za savjet, gdje bi dovoljno bilo, da se posavjetuje samo s jednim.

I veliki bogoslov Franjo Suarez († 1617.) znao je u svoje vrijeme žilavo braniti dobar glas bližnjega. Jednoć bijaše gost lisabonskog nadbiskupa, kad su neki drugi gosti u njegovoj nazočnosti stali nepovoljno govoriti o odsutnom čovjeku. Suarez je najprije pogledom kušao da opameti opadača. A kada to nije koristilo, ustade i reče: »Illi će se taj razgovor prekinuti, ili oprostite mi, što će ja otici.« Nato sam nadbiskup, razdrađan tom apostolskom slobodom, zagrlji časnog učenjaka i reče mu: »Izvrsno, Franjo, ja sam ne bih želio drugog prijatelja, kada ti tako junacki branis čast odsutnoga.« Tu apostolsku slobodu u obrani dobrega glasa drugih bijaše o. Suarez naučio od sv. Augustina, koji je na zidu svoje blagovaonice dao napisati riječi: »T k o g o d h o ē d a r i j e c i m a ž i v o t o d s u t n i h g r i z e , n e k a z n a d e d a j e n e v r i j e d a n o v o g a s t o l a . «

Pazimo, da ne diramo u čast odsutnih, i držimo se uopće riječi sv. Petra apostola: »A najposlijе budite složni, milostivi, bratoljubivi, milosrdni, ponizni. Ne vraćajte zla za zlo, ni psovke za psovku, nego nasuprot blagoslivljajte, jer ste na to pozvani, da baštinite blagoslov. Jer koji je rad da živi i da vidi dane dobre, neka susreže jezik svojod zla i usne svoje, da ne govorere prije vare. Neka se ukloni od zla i neka čini dobro; neka traži mir i revno ide za njim. Jer oči Gospodinove gledaju pravednike, i uši njegove slušaju molitvu njihovu, a lice je Gospodinovo strašno za one, koji zlo čine.« I. Petr. 3. 8—12.

Ravnajući se prema tim napucima, pospješit ćemo čas, kad će mir Kristov u kraljevstvu Kristovu doći do svog potpunog razvitka.

I. P. Bock D. L.

»Vojka Srca Isusova« proti psovki (64 stranice). Da se u narodu iskorijeni ova najveća i najružnija pred Bogom grjehotu, a pred svijetom sramota, treba da naruči ovu knjigu kod »Uprave Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I. 147.

KLEVETNICA.

Jedan svećenik pripovijeda:

Pošao sam u posjete i na mali odmor prijatelju svećeniku, s kojim se već odavna nisam vidio. Pošli smo jednom na svježi zrak u polje. Najedamput prekide prijatelj razgovor. Pogledam ga. Izgledao je kao da mu se nešto vrlo neugodno dogodilo.

— Što je? upitam.

Samo je nijemo upro prstom prema križu, ispred kojeg je klečala stara žena raščupanih vlasa.

— Vidiš li onu staricu pred križem?

— Vidim. Pa?

— Pripovijedat ću ti, kad se vratimo kući.

Fot. Tomlinević, Zagreb, Petrova 17.

Ovogodišnji Zagrebački hodočasnici u Mariji Bistrici.

Skoro posve šuteći vraćali smo se u župni stan.

— Kadgod vidim onu ženu, poče prijatelj, srsi me produ. Potjeće iz čestite obitelji, dobro je odgojena. Imala je prilike za lijepu udaju, ali nije htjela da se uda.

Starom župniku B. umrla sestra, koja mu vodila kućanstvo. Trebalo je tražiti drugu kućanicu. A nije ju lako bilo naći, jer stara župnik nije trpio svakoga u svojoj kući.

Najedamput eto u župni stan Ane, tako je ime onoj staroj ženi pred raspelom.

— Čula sam, gospodine župniče, da trebate kuharicu.

— Dobro ste čuli.

— Uvelike biste me počastili, gospodine župniče, kad bi sa mnom bili zadovoljni. Kod kuće sam suvišna, udavat se ne mislim, pa sam se odlučila, da kod vas služim.

Starina župnik bio u neprilici. Vladanje Anino nije odavalo skromnosti, kakvu je on tražio. Zamisli se čas dva, a onda će:

— Jeste li promislili, gospojice, da u župnom dvoru biti spremni na mnoge žrtve? Dosada ste uvijek bili u roditeljskoj kući, pa ne ćete znati, što znači drugdje stanovati i raditi. Za vas bi sigurno bilo teško, kad biste morali povučenje živjeti.

— Ali za koga me držite, gospodine župniče? Ana će malko uzrujana. Ako želite, da vam budem kućanica, recite mi otvoreno. Sigurno ste čuli o meni nepovoljne glasove?

— To ne, gospojice. Vi ste me zlo shvatili. Uostalom bit će mi drago, ako se odreknete svoje namjere. Mislim, da se ne bismo slagali. Priprosta, jednostavna osoba pristaje mojoj kući.

Ana je ostavila župni dvor. Bila je uvrijedena, što joj se ponuda odbila. Toga ne će župniku oprostiti. Dosada je uvijek prodrala sa svojom voljom. A sada eto nije uspjela!

Srdita pošla je Ana u obližnji gradić, da se tu kod svojih prijateljica izjada. A doskora se moglo naslućivati, što je govorila. Raznese se glas o nepoštenu životu starca župnika, komu počeše stizati pisma bez potpisa s prijetnjama i porugama. Šale mu se knjige, knjizice, časopisi, u kojima se opisuju tobožnji svećenički i samostanski škandali.

U župi se brzo stvoriše dvije stranke. Dode do svade, do ogovaranja. Najviše je trpio krepostni župnik. Iza četrnaest dana legao je u grob. Malo prije smrti rekao je prisutnima:

— Potvoren sam, a potvorenja me pokvarena ženska. Neka joj Bog oprosti kao što sam joj i ja oprostio.

Kad su polagali ljes u grob, vidjeli su i Anu, kako iz blizine gleda, što se dogada. Dekan je izrekao potresan govor. Završio je:

— Jao klevetnicima i lašcima, jao onima, koji otimaju drugim dobar glas! Primi, Bože, život ovoga nedužnog svećenika kao žrtvu za obraćenje grješnika. Amen.

Ana je bolno kriknula. Svi se okrenuše prema njoj. Poludjela je. Rasčupanih vlasti poletjela je šumom i livadom. Odveli su je u ludnicu. Malo se umirila, pa su je pustili iz ludnice. Sada se moli, ali ne ide u crkvu. Čim opazi svećenika, bježi kao divlja zwijer.

Već joj je 65 godina ...

F. M.

DJELO SV. PETRA.

Misijska nakana u listopadu blagoslovljena od sv. Oca.

Prijatelji Presv. Srca, kojima je posebno stalo do procvata katoličkih misija u poganskim zemljama, osnivali su i osnivaju razna misijska društva, da preko njih bolje i lakše ostvare svoje plemenite želje. Takvo jedno misijsko društvo jest i »Djelo sv. Petra apostola za odgoj domaćih svećenika u misijama.«

Svećenik, koji potječe iz naroda, komu propovijeda evanđelje, imati će obično mnogo više uspjeha od svećenika stranca, jer bolje poznaje jezik, običaje, narav svoga naroda. Narod više vjeruje riječima sina svoje krvi.

Papa Benedikt XV. i njegov nasljednik Pijo XI. označili su domaće svećenstvo kao jednu od najvećih današnjih potreba u misijama.

Djelo sv. Petra apostola skupilo je u g. 1930. preko 19 milijuna lira, a u g. 1931. preko 22 milijuna za svoju užvišenu svrhu. Kolike li pomoći za misije!...

Ako, čitatelju, želiš i ti nešto pridonijeti za odgoj domaćeg svećenstva u misijama, pošalji svoj dar Upravi Katoličkih Misija, Zagreb I, Palmotićeva ul. 31. Ali u prvom redu moli se, da Bog pošalje što više radnika u vinograd svoj.

ZAŠTO NEMAMO SVEĆENIKA?

Još prije 20 godina svaka je veća župa imala svoga kapelana, a danas nesamo da su župe bez kapelana nego ima i župa, gdje već par godina nema ni župnika. Narod misli, da župnici neće da drže kapelane, i malo ih ima, koji se dadu uvjeriti, da nema dosta svećenika. Stari poumiraše, a novi na njihova mjesta ne dodoše. Obistinjuje se ona rečenica Sv. Pisma, da maleni traže kruha, a nema ga, tko bi im ga drobio. Hrvatski katolički puk traži, željan je i potreban riječi Božje, a nema svećenika, koji bi je naučavao. Ima biskupija, gdje jedan svećenik dolazi na 700 duša, a kod nas Hrvata u mnogim biskupijama dolazi jedan svećenik na 3.000 — 4.000 duša, a i od tih je mnogi svećenik star ili boležljiv. U ova teška vremena, kada nas mnoga zla biju, jedno je od najvećih zala nestaćica svećenstva, jer šta hasni čovjeku, da čitavi svijet dobije, a dušu svoju da izgubi? Što hasne čovječanstvu sva iznašača i mudrosti ovoga svijeta, kad je zlo svaki dan sve veće? A zlo je to veće, što ima manje pravde i straha Božjega. Ovoga će biti to manje, što bude manje onih, koji će pravdu Božju naučavati.

* * *

A zašto nemamo svećenika? Zašto mladi daci ne će da uče za svećenika, a sve su škole prepune daka? Svake druge struke gospode ima i previše, mnogi su i bez mjesta, a svećenika nema, ni koliko bi bilo najnužnije.

Prvi je i glavni razlog: Slaba vjera i pomamjkanje straha Božjeg a u mnogim krajevima hrvatske nam domovine. Dobar narod ima i dobre svećenike, a zločest ostaje bez ikakvih. Naša Hercegovina i Dalmacija, gdje je narod bogobojažniji, daje dosta svećeničkog pomlatka, makar i svećenici često žive s narodom u siromaštvo. I mi smo imali više svećenika, dok se u

kućama više zajednički molilo, dok se revnije u crkvu išlo, dok su kuće bile pune djece — toga blagoslova Božjega. Rat i poslijeratno vrijeme iskvariše narod. Na svakom se koraku govorilo jasno i pred djecom proti Bogu, Crkvi i osobito svećenicima, pa zar je čudo, što mladići nijesu htjeli ići u svećenike?

U našem se narodu često i prečesto govorija korožno o svećenicima. Svećenika se sumnjiči, na njega se svatko u selu i gradu blatom nabacuje, svećenici su bili krivi i ratu i svemu, što se poslije rata dogodilo, tako su barem svuda po skupština i novinama pisali i govorili. Svakoga svoga službenika narod plača i izdržava, samo kad je trebalo urediti svećeniku njegovo izdržavanje, opraviti župnički stan ili pače i crkvu, onda se digla najveća fukara u selu i rekla, da popu ne treba dati ništa. To je duduše vikalo par pokvarenjaka, ali i oni najbolji u župi nijesu se usudili, da reknu riječ na obranu svoga pastira. Vidio je to mladić, pa je mislio, zar da se za taj narod žrtvujem, i nije htio ići da služi svomu narodu, koji bi ga iz zahvalnosti popljuvao i kamenovao. Samo ljudi velike vjere mogli bi to učiniti i tu žrtvu pronesti, a vjera je hrvatskog naroda bila oslabila, zato se i tako malo požrtvovnih mladića našlo.

Svijet je postao jak o sebičan. Svatko traži samo užitak i zemaljsku korist, a to svećenički stalež rijetko pruža. Rijetki su oni, koji to u svećeničkom staležu nadu, a ako to i nadu, ne donosi im to prave sreće i blagoslova, jer to nije poziv svećenički. Nema svećenika od onoga vremena, kad se počelo govoriti mladićima: uči za svećenika, jer je popu najbolje, a to nije istina. Svećenik se mora da žrtvuje, on mora da se odreće obitelji, on mora da živi često onđe, gdje nitko drugi ne će, on mora da po zimi i nevremenu i u noćno doba uvijek bude spremna, da položi i život svoj za dušu bližnjega svoga. Većina svećenika mora danas poput naroda da sebi borbom i teškoćom pribavi svagdanja kruh.

Bilo je svećenika onda, kad su roditelji i narod učili djecu, da budu dobra, da dobro uče pa da budu svećenici, koji će se moliti za duše svojih roditelja i svoje rodbine. Uvijek mi je pred očima moja stara majka, očeva mati, koja mi je kao djetetu pripovijedala, kako svećenik može sv. Misom da izbavi iz čistilišta svu svoju rodbinu i kogagod hoće. Zato blago rodu i obitelji, koja odgoji svećenika. Gdje su one naše hrvatske majke, koje su govorile: Samo da ugledam sina kod Božjega oltara i da sveto Isusovo Tijelo od njega primim, pa da odmah umrem! Kad se takav duh opet vrati u naše kuće, opet ćemo imati svećenika, koji će nas hraniti hranom nebeskom, jer je kazao Krist: Tražite naјprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu, i sve će vam se drugo dodata. Ne šaljite djecu u svećenike radi blaga i bogatstva, jer toga ne ćete naći ni vi ni oni, nego ih odgajajte za Boga i spasenje svojih duša.

Kod nas se malo moliza dobre svećenike. Tko od nas znade, da je Kvatreni post određen, da od Gospodina

Boga postom i molitvom isprosimo dobrih svećenika, a onih koji to znaju, koliko ih ima, koji ne će da poste ni u Kvatre ni u druge dane? Kod nas je nastala rečenica: nije grijeh, što ide u usta nego iz usta. Istina je, da nije grijeh ono meso što ide u usta je grijeh to, što ne ćemo zapovijedi Božje ni crkvene da slušamo, grijeh je, što ne ćemo da činimo pokore, nego u svemu nastojimo ugoditi sebi i tijelu svomu.

Narodi žive katoličke vjere imaju nesamo dosta svećenika i punе samostane redovnika, nego oni pače uzgoje na stotine i hiljade redovnika i redovnica, koji idu u poganske narode, da i njima donesu svjetlo sv. vjere i evanđelja. Mi Hrvati nemamo ni za sebe dosta vjerovjesnika, a kamoli da ih i drugima šaljemo! Zato treba da svi poradimo, da svoje zlo popravimo. U kuće povratimo stari kršćanski duh. Molite često s djecom svojom, vodite ih često u crkvu i k Božjem oltaru. Šaljite djecu svoju spremno da dvere svećeniku kod sv. Mise i večernjice. Sa suzama u očima motre dobri roditelji svoje dijete, kad prvi put dvori kod Božjeg oltara i pomišljaju, kako će jednoć i kao svećenik da vrši najveći čin na zemlji — sv. Misu. Govorite pred djecom svojom i drugima s poštovanjem o svećeničkom staležu i ne stidite se ustati na obranu Crkve i svojih duhovnih pastira. Oni, koji su imućniji, a nemaju svoje djece, da ih žrtvuju Gospodinu Bogu i Božjem oltaru, mogu potpomoći čije siromašnije dijete, da izuči škole i postane svećenik, koji će se uvijek kod sv. Mise sjećati uz roditelje svoje i onih, koji su mu pripomogli, da do te najveće časti na zemlji dođe. Ima dirljivih primjera, gdje je sirota služavka od svoje teške zaslužbe otkidalu

DR. GRGUR ROŽMAN, knez-biskup ljubljanski slavio je 20. srpnja 25 godišnjicu Mlinskštva.

i za siromašna sjemeništarca prinosila, da može izučiti svećeničke škole.

Svi napokon mnogo molimo nesamo u kvatrene nego i svake nedjelje onu lijepu molitvu, koja se nalazi u svima molitvenicima (Molitvenik Srce Isusovo str. 143): »Gospodine Isuse Kriste, pastiru dobri, koji si dušu svoju položio za ovce svoje, smiluj se puku svome, koji se nalazi u potrebi i tuguje kao ovce bez pastira raspršene. Tebe, koji si rekao: Žetva je veli, a poslenika malo, Tebe Gospodara žetve zaufano molimo, pošalji radenih duhovnih poslenika na žetvu svoju. Pokazuj njima i biskupu našemu put istine i pravde, da po njemu stalno idući k Tebi nas sa sobom dovedu.«

Franjo Pipinić, župnik voćinski.

IZ POVIJESTI PQBOŽNOSTI K PRESV. SRCU ISUSOVU.

Veliko ukazanje. Zbilo se u tjelovskoj osmini 1675. Tijelovo je te godine padalo na 13. lipnja, osmina je išla dakle do 20. lipnja uključivo. Po nekim znakovima drže, da se ukazanje dogodilo u nedjelju 16. lipnja. Svetica se nalazila pred Presvetim Sakramentom, i Bog ju je opsipavao prekomjernim darovima svoje milosti. Ona je zaželjela da mu vrati ljubav za ljubav, a on joj reče: »Ne možeš mi bolje uzvratiti, nego da učiniš, što sam već toliko puta tražio od tebe.« Ne zna se točno, na što nišane te riječi Isusove, ali je najvjerojatnije, da joj Gospodin tim ponavlja, neka časti njegovo Srce i širi tu pobožnost. To uostalom kažu daljne njegove riječi. Otkrivši svoje Srce reče joj:

»Gle ovoga Srca, što je toliko ljubilo ljude, te se posve iscrpljilo i uništilo, da im dokaže svoju ljubav, a za uzvrate primam od većine samo nezahvalnost, što mi je i skazuju u ovom Sakramantu ljubavi svojim nepoštovanjem i svestogrdima, hladnoćom i preziranjem. A najviše me boli, što tako rade srca, koja su mi posvećena. Stoga tražim od tebe, da prvi petak iz a osmine Presvetoga Sakramenta bude određen za posebnu svetkovinu, kojom će se častiti moje Srce tako, da se taj dan prima sv. pričest, da mu se javnim priznanjem naknaduje za ružne uvrede, što ga snalaze, dok je izloženo na oltaru. Obećavam ti takoder, da će se moje Srce raširiti i izliti u obilju darove svoje božanske ljubavi na one, koji mu dadu tu čast i koji porade, da mu se ona daje.«

— Ali, od koga ti to tražiš, Gospodine? pita svetica napominjući mu, da je ona nedostojna toga, jer je tek sićušno stvorene i uboga grješnica.

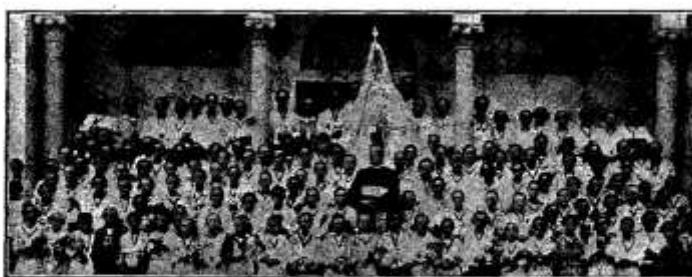
»O bezazlena bijednice«, reče joj Gospodin, »zar ne znaš, da se ja služim najslabijim bićima, da zastidim jake...?«

— Daj mi dakle pomagalo, reče ona, kojim ću izvesti, što zapovijedaš.

»Potraži moga slugu (o. de la Colombiera) i reci mu, kako ja hoću, da učini štogod može za uvedenje ove pobožnosti i da razveseli tim moje Božansko Srce. Neka ne klone radi po teškoća, na koje će naići — bit će ih; neka zna, da je sve moćan onaj, koji se ne uzda u sebe, već sve svoje pouzdanje stavi u mene.

U ovom je ukazanju novo to, što se ističu uvrede, nanešene Gospodinu u Presv. Sakramantu; što se traži javno čašćenje Bož. Srca i njegov blagdan, na koji treba naknadivati za pogrdivanja Sakramenta ljubavi; što se otkriva onaj, koji će biti svetici osobiti pomoćnik i započeti da širi ovu pobožnost.

O. de la Colombiere. Svetica je već znala za nj. Njezina je poglavarica, majka de Saumaise, bila već potpuno uvjerenja, da su videnja njezine duhovne kćeri istinita i da su od Boga. Ipak je njezina razboritost htjela, da učene osobe istraže, što se zbiva

Djev. dr. S. I. u Sračincu kraj Varaždina.

u duši Margarete Marije. Čini se, da ti učenjaci nisu osobito duboko zagledali u znanost svetaca, jer su sve te pojave naprosto proglašivali opsjenom i zahtjevali od svetice, da to naprosto od-bija. Ona je malo marila, što je ponižena i pogrđena, ali nije mogla da odoli silnim unutrašnjim navalama Gospodnjim. U toj se muci obrati molitvom k Njemu, i on je osokoli obećanjem, da će joj doskora poslati jednog svoga slugu, kojemu neka ot-krije »sve blago i tajne Presv. Srca«, jer će je taj utvrditi na njezinu unutrašnjem putu.

Na početku 1675. dode blaženi Colombiere u Paray kao poglavar tamošnje isusovačke rezidencije. On je rođen 1641., stupio u Družbu Isusovu 1658., učinio prve zavjete 1660., reden za svećenika 1669., vršio treću kušnju u Lyonu 1674. i izrekao svećane zavjete 2. II. 1675. Iстicao se jakim umom, bistrim gledanjem u duše i svetim redovničkim životom. Još prije nego je postao svećenikom, kretao se u najvišem društvu: bio je učitelj dvaju sinova moćnoga ministra Colberta. Promisao ga je baš u pravo vrijeme doveo u Paray.

Tek što je blaženi Colombiere prvi put držao govor redovnicama od Pohodenja u njihovoj kući, odjeknuše u Margaretinoj duši riječi: *T o j e o n a j, k o g a t i š a l j e m.* Kad mu svetica po naredbi svoje poglavarice otkri — s teškom mukom i odvratnošću — velike tajne, bio je blaženik posve na čistu, vidiš je, da je to uistinu »d u š a m i l o s t i«, što je već prije navijestio majci Sau-maise opazivši Margaretu za vrijeme jednoga duhovnog predavanja. Zadivljen djełovanjem Božjim u toj duši uvjeri je, da se ne treba ništa bojati, da je doista vodi dobar duh, kad je ne odvraća od poslušnosti, pa neka samo čini, na što je taj potiče. Istaknu joj, da ima u svemu tomu vrlo v e l i k r a z l o g, d a s e p o n i z u j e. Za ovim je posljednjim čeznula od svega srca. Riječi je blaženikove napuniše velikom utjehom i još dubljim mirom. Njegovi joj savjeti i inače mnogo pomogose. On umiri posve i njezinu poglavaricu.

Ipak i tu stiže sveticu domala križ, »Znala je prevariti druge, pak će prevariti i o. Colombiera«, govorili su opäki jezici. Ni-su pače štedjeli ni njega, no on se nije obazirao na naklapanje. Blaženik nije baš lako vjerovao sve, što bi mu se reklo. No e dubokoj kreposti Margarete Marije imao je tako očite dokaze, da nije mogao ni časa sumnjati o njezinoj potpunoj iskrenosti. Kad je dakle primio voruku Srca Gospodnjega iz »velikoga ukazanja«, odazva se svom dušom i posveti se Bož. Srcu 21. lipnja 1675., na prvi petak iza tjełovske osmine. Isti mu se dan u svom samostanu pridruži i Svetica, i to su bila prva dva srca, što ih ja Srecem Isusovim »čista ljubav združi zauvijek«, kao što već prije otkri Gospodin sv. Margareti u jednom viđenju.

Nastavit će se.

M. Pavelić D. L.

KRALJEVSTVO KRISTOVO.

Kad vladar dolazi u koji grad, njegov se dolazak unaprijed najavljuje, da se gradaštvo mogne dobro pripraviti na doček.

I Kralj kraljeva Isus Krist nije došao na ovaj svijet neočekivan, nenajavljen. Naprotiv, već stotine godina unaprijed najavljivao je on po prorocima svoj dolazak na ovaj svijet. A jedna od najljepših vijesti o Kraljevstvu Isusovu na zemlji jest san kralja Nabukodonozora.

Poznato je iz Sv. Pisma, kako je kralj pozvao sve mudrace svoga kraljevstva, da mu riješe san. I kad mu oni ne mogoše zadovoljiti želji, dolazi prorok Danihel. Njega je Bog rasvijetlio te je mogao jasno reći kralju, što znači san.

»Ti, kralju, vidje, a to lik velik; velik bijaše lik i svjetlost mu silna, a stajaše prema tebi i strašno ga bijaše pogledati.

Glava tome liku bijaše od čistoga zlata, prsi i mišice od srebra, trbuh i bedra od mjedi, goljeni od željeza, a stopala od željeza i zemlje.

Ti gledaše, dok se ne odvali kamen bez ruku, i udari lik u mјedena i zemljana stopala, i zdrobi ih. Tada se zdrobi i željezo i zemlja i mјed i srebro i zlato, i posta kao pljeva na guvnu ljeti, i raznese ih vjetar, i ne nade im se mjesto; a kamen, što udari lik, posta gora velika i ispuni svu zemlju.

»To je san«, nastavi Danijel, »a sada ćemo kazati kralju, što znači.

Ti si, kralju, kralj nad kraljevima, jer ti Bog s neba dade kraljevstvo, silu, jakost i slavu. I gdjegod ima ljudi, zvijeri polj-

Prorok Danijel govori Nabukodonozoru o Isusu — Kralju kraljeva.

skih i ptica nebeskih, dao ti je u ruke i postavio te gospodarjem nad svijetom tim. Ti si ona glava zlatna.

Iza tebe nastat će drugo kraljevstvo, manje od tvojega, (perzijsko, što će propasti s Darijem); a po tom carstvo mјedeno, koje će se rasprostrijeti po svoj zemlji. (To je grčko ili makedonsko kraljevstvo, što se rasprostrlo po svoj tada poznatoj zemlji). Četvrti će kraljevstvo biti tvrdo kao željezo. Pa kao što željezo lomi i krši sve, tako će satrti i polomiti sve ovo. (To je rimske cartsvo, što je oružanom silom sve narode podvrglo pod svoju vlast). A što si vidio, da su noge i prsti dijelom od lončarske zemlje, dijelom od željeza, znači, da će kraljevstvo biti razdijeljeno, ali će biti u njemu željezne tvrdoće, jer si vidio, da je

zemlja pomiješana sa željezom. (Uza svu svoju jakost nosilo je rimsko carstvo u sebi klicu rasapa radi raznolikosti naroda, radi općina i gradanskih ratova).

U vrijeme tih kraljeva podignut će Bog neba kraljevstvo, koje se dovijska ne će razasuti, i to se kraljevstvo ne će predati drugom narodu, da njim upravlja. Ono će satrti i uništiti sva ta kraljevstva, a samo će stajati dovijska.

A što si vidio, kako se od gore odvali kamen bez ruku, te zdrobi željezo, mjeđ, srebro i zlato, veliki Bog javlja kralju, što će biti poslije. San je istinit i tumačenje mu vjerno.» Dan. 2, 31.-44. 45.

Kamen je Mesija, koji je imao doći na zemlju. Mesija će po tome proročanstvu osnovati kraljevstvo, koje će se raširiti po cijeloj zemlji, i ne će biti sile, koja bi ga mogla uništiti.

Kad je kralj Nabukodonozor čuo za značenje svoga sna, pada na koljena u znak poštovanja spram Danijela. F. M.

ZAŠTO KATOLICI POZDRAVLJAJU SVEĆENIKA.

Išla dvojica radnika i živo razgovarali među sobom. Putem susretne svećenika. Jedan od njih pogleda nekako neprijazno, gotovo srdito na svećenika, a drugi skine kapu i pozdravi ga: »Hvaljen Isus!« Čuo je na to ljubezan odgovor: »Na sve vijeke!« I oni mimoidoše svećenika.

Tada će onaj prvi radnik porugljivo i ljutito: »Zar se ti još klanjaš svećeniku? — Pa zar se ti tome čudiš? — Dakako da se čudim. Svećenik je čovjek kao i svaki drugi. Zašto mu kapu skidati?

— Čovjek kao i svaki drugi! I jest i nije. A zar se ti čudiš, kad obični vojnik pozdravi svog časnika? Ta i ovaj časnik čovjek je kao i svaki drugi. Ili zar bi se ti začudio, kad bi video, da sin pozdravlja svog oca? I otac je čovjek kao i svaki drugi. No ja mislim, da opet treba sin da poštuje oca pa da ga pozdravi i da se ne stidi kao Andro iz našeg sela, što je postao pisarom pa se sad stidi svog oca seljaka.

A vidiš nama je katolicima svećenik otac i časnik, pa ako hoćeš, i kapetan, koji nas vodi kao svoju vojsku put neba. Tko će nam dijeliti sv. Pricaest, tko će nam čitati sv. Misu? Zar naš seoski knez ili općinski načelnik? — A tko će ti na smrti dati određenje od tvojih grijeha? Da se skupi cijelo selo oko tebe i svi izgovaraju: »Mi te određujemo od grijeha tvojih...«, ti osta neodriješen, dok ne dođe svećenik i on ti u ime Isusovo ne kaže te rijeći. On je dobio od Boga tu vlast i nitko drugi.

Sad razumiješ da svećenik jest kao i svaki drugi, ali donekle i nije, jer je dobio od Boga veću vlast nego drugi. Pa kaošto vojnik pozdravlja svog časnika, sin svoga oca, tako i ja katolik bez ikakova stida pozdravljam svećenika. N. B.

APOSTOLSTVO MOLITVE

SVI U APOSTOLSTVO MOLITVE!

Što je Apostolstvo molitve?

Apostolstvo molitve jest pobožno udruženje, koje ide za slavom Božjom i za spasenjem duša. Ovu svoju uzvišenu svrhu postizava Apostolstvo molitve u prvom redu molitvom, a onda i drugim dobrim djelima kao i svojim patnjama snošenim u duhu Isusovu.

Članovi Apostolstva molitve jesu i moraju biti apostoli Presv. Srca Isusova. Apostoli Presv. Srca idu u svojem radu i u svojim molitvama za onim, za čim je išao Isus u svojem životu. A šta je tražio Isus u svom životu? Tražio je samo slavu Božiju i spasenje duša. Isus je za to živio, za to radio, za to se molio, za to se žrtvovao na križu. I apostoli njegova Presv. Srca za to žive, za to rade, za to su spremni i život dati.

— Ja bih rado bio apostol Presv. Srca, ali ne mogu. Ne znam govoriti, da obraćam ljude. Nemam zvanja za svećenički stalež, da dijeljem svetih tajna slavim Boga i spasavam ljude. Ne mogu poći u daleke krajeve, da kao misijonar ili kao misijonarka obraćam svijet. Prema tome, iako vruće želim, da budem apostol Presv. Srca, ne mogu...

— Možeš. Da budeš apostol Isusov, da mnogo uradiš za kraljevstvo Presv. Srca, da uradiš možda više nego mnogi propovjednik, nego mnogi misijonar, a ti se moli. Moli se za obraćenje pogana u dalekim krajevima misijskim, moli se i za pogane u našim stranama.

Budi apostol po molitvi! Ugledaj se u svoj nebeski uzor — u Isusa! Pogledaj na njegov život.

Isus i Apostolstvo molitve.

Što radi Isus u Nazaretu? Zar i tu ne spasava svijet? A čime ga spasava? Ne spasava ga propovijedanjem, već molitvom, svojim napornim radom u radionici tesarskoj. Zar ne vidiš, kako Isus u radu za slavu Očevu i za spasenje duša mnogo dulje radi molitvom nego javnim propovijedanjem? Pa zar iz toga ne slijedi, da je u apostolskom radu molitva mnogo važnija nego propovijedanje? A zar se ne možeš i ti moliti na iste nakane, na koje se molio Isus u Nazaretu?...

Već su blizu 2.000 godina, otkako se Isus zatvorio u našu sveto hraništa. Pa šta radi Isus kroz ovaj dugi niz godina na našim oltarima? Šta će raditi tamo do svršetka svijeta? — Isus se moli. Svojom molitvom spasava svijet, širi kraljevstvo svoga Srca.

Isus se moli danju. I dok nezahvalni ljudi zaboravljaju na nebo — na svoju pravu domovinu, odbacuju i odriču se Spasitelja

svoga, ne mare za svoju dušu, svoju vječnu sreću žrtvuju prolaznim tricama: euharistijski Sužanj diže svoje vapaje k nebu i moli se...

Isus se moli noću. I dok san sprečava ljudski razum da misli na Stvoritelja, a volji ne da da ga ljubi, dотle Isus bdije, klanja se — Isus moli...

Isus moli bez prestanka, molit će do svršetka svijeta. Pokoljenja nestaje s lica zemlje, godine i stoljeća se izmjenjuju, ali Isus neprestano živi na našim oltarima, bez prekida se moli, neprestano posvećuje pokoljenja svojom molitvom. Isus nastavlja svoj apostolski, svoj otkupiteljski posao molitvom... Ugledaj se u Isusa, pa se moli na iste nakane — na nakane njegova Božanskoga Srca.

S t o r a d i I s u s u n e b u? Na to pitanje odgovara nam sv. Pavao: »Uvijek živi, da nas zagovara.« Hebr. 5, 7, 25. I u nebu nastavlja Isus svoj apostolski rad, nastavlja ga molitvom... Vidiš, kakvo mjesto daje Isus molitvi u svome otkupiteljskom djelu. Ugledaj se u Božanski Uzor svoj!...

Nebeska Majka i Apostolstvo molitve.

Svoju nebesku Majku nazivamo s pravom Kraljicom apostola. Zovemo je Kraljicom apostola, jer je Majka Kralja apostola. To

*Naraštaj Djev. dr. S. I.
u Đulavesi.*

*Djevoj. dr. S. I.
u Đulavesi.*

joj ime dajemo, jer je ona svojim savjetima mnogo pomagala apostole poslije uzašašća Isusova u nebo. A zovemo je tim imenom i radi toga, jer je i ona mnogo uradila za spasenje svijeta. Uradila je iza Isusa najviše. Uradila je više nego svi apostoli, uradila je više nego svi Pape, svi biskupi, svi svećenici. Ne propovijedajući, ne dijeleći kao biskupi i svećenici svetih tajna, već molitvom... Ugledaj se i ti u nebesku Majku, budi apostol kao i ona.

U vojsku Presvetog Srca!

Vojska brani domovinu od dušmanina. Vojska Presv. Srca brani svojom molitvom sv. Crkvu — kraljevstvo Isusovo. — Vojska brani prava svoga naroda, svoje domovine. Apostoli molitve brane prava, što ih Isus ima na ovom svijetu. Isus mora vladati,

mora kraljevati u društvu, u obiteljima, u dušama i u životu pojedinaca.

Apostolstvo je molitve vojska Presv. Srca, golema vojska od 30 milijuna, vojska raširena po cijelom svijetu. Gdje god sunce izlazi i zalazi, tamo ima i Presv. Srce svojih apostola — apostola molitve.

Ova vojska počela se vrstati pred nekih stotinu godina u francuskom gradiću Valsu. Evo zašto i kako.

Bilo 3. prosinca g. 1844. na dan sv. Franje Ksaverskoga, apostola Indije i Japana. Mladi Isusovci učili bogosloviju u Valsu. Njihov duhovnik bio o. Franjo Ksaverski Gautrelet. Zahvalni učenici pošli da dobrom starcu čestitaju imendan. Starac im lijepo zahvalio pa će pri koncu: »Većeras ču vam u propovijedi reći nešto vrlo važno.«

Uveče skupili se bogoslovi u kućnoj kapelici, da čuju, što će im reći pobožni starac. Među ostalim rekao im je po prilici i ovo: »Svi težite za onim sretnim danom, kad ćete prvi put prikazati vječnome Ocu nekrvnu Žrtvu. Ali još i druga želja buktiti u vašim srcima. Slušajući izvješća o radu naših misjonari i vi čeznete za onim časom, kad ćete iza svršenih nauka moći nastupiti kao apostoli Isusovi. Ali ne smijete čekati do toga časa, nego već od danas morate početi raditi kao apostoli Isusovi! Kako? Svojom molitvom. Čim izjutra ustanete, prikažite Isusu sve molitve, sav rad, sve patnje u onu svrhu, radi koje je Isus živio na svijetu, radi koje stanuje među nama u Presv. Sakramantu, radi koje živi u nebu.«

Mladi bogoslovi poslušali svoga duhovnog oca i tako stavili temelje Apostolstvu molitve. To su prvi vojnici one vojske, koja danas broji do 30 milijuna borilaca. To je prva središnjica Apostolstva molitve, a danas ih ima na svijetu do 97.000.

Citatelju! Priključi se i ti ovoj vojsci, budi borilac Kristov!

F. M.

EUHARISTIJSKI KONGRES U DUBAŠNICI.

Od 12.—15. kolovoza održao se u Dubašnici, pod koju spada i divno naše poznato kupališno mjesto Malinska, euharistijski kongres, za koga su se čimile velike pripreme, a za kojega su narod još prošle zime disponirale vrlo uspjele misije. Nije čudo, da je isti uspio na općenito zadovoljstvo. Crkva uvijek puna, divne one procesije u Malinsku, a nadasve temperamentni i izabrani govori naših govornika: Dra Turine, dra Protulipca, g. Kraljića, Mrakovčića i ostalih zanijeli su mase naroda od preko 7.000 u nebeske visine. Da, to su za Dubašnicu, cijeli otok Krk i dio Hrv. primorja bili dani euharistijske slave i neće se nikada zaboraviti. Svi smo tamo bili ujedinjeni u Isusu i cijeli je taj pobožni zbor izgovarao kao nikada do sada: »Tvoji smo i Tvoji

hoćemo da budemo!« Uzalud se muče neprijatelji vjere, naš je narod, pa i u samoj Malinskoj duboko religiozan a sada je ojačan postao bedem, kojega više nitko osvojiti ne može. Ni bezvjerci, ni adventisti ni marmontci ovdje nemaju što da traže.

Za ovaj tako lijepi uspjeh hvala budi Presv. Srcu Isusovu, neumornom odboru i onim svetim privatnim dušama hvala. Nadasve pak našim vrijednim djevojkama i neumornoj glavarici Društva Srca Isusova, koje su mnogo žrtvovale, a tako isto i našim dobrim mladićima iz Vojske Srca Isusova, koji su tek započeli svojim društvom, a njihov se lijepi rad već osjeća; sve su ovi mladići onih dana ostavili, a pošli za Isusom. Bog živi naša mladež mušku i žensku, a Presv. Srce Isusovo neka ih i nadalje krije za svete ideale!

I.

ANDEO ČUVAR.

Došao sam jednom zgodom u svoje rodno mjesto, da pomognem tamošnjem župniku u duhovnim poslovima. Ovom zgodom pohodio me jedan drug iz škole. Čuo je za moj dolazak pa je svakako htio da mi ispri povjedi jedan doživljaj, a ja da bih ga objelodanio.

»Bilo to na počecima moje muževne dobi, tako počeo drug pri povijedati. Radio sam u rudokopu. Svakog jutra, kad bi salazio pod zemlju, toplo bih se preporučio svome Andelu čuvaru, da me brižno čuva.

Obično sam imao uza se pouzdanog druga. Jednog jutra javi mi pratilac, da ne može na posao, pa sam morao sam pod zemlju. Ovaj sam se puta još usrdnije molio Andelu čuvaru.

Doskora sam počeo posao. Najedamput osjetim, kako me netko udari po ramenu. Prepadoh se, ali ipak nastavih posao. Tada me netko pogradi za oba ramaena i naglo povuče natrag. U isti čas pade ozgor težak kamen

POD MILOM I BRIŽNOM PASKOM.

na mjesto, gdje sam prije sjedio. Nisam sumnjaо, da me je spasio moј Andeo čuvar. Kleknuо sam i toplo mu zahvalio.«

A. David D. L.

DUHOVNE VJEŽBE ZA UCITELJICE NA VRHOVCU U ZAGREBU.

Naš lijepi Zagreb ponosi se, što ima u svojoj sredini dom za duhovne vježbe za muške na Jordancu, koji su sagradili oci Isusovci, za ženske na Vrhovcu, koji su sagradile č. sestre sv. Križa. I jedan i drugi dom je sagrađen na dug, jer su i oci Isusovci kao i č. sestre sv. Križa imali pred sobom samo plemenitu svrhu duhovnih vježba: »Sve na veću slavu Božju.«

Vratila sam se s duhovnih vježba za učiteljice od 1.—5. kolovoza na Vrhovcu. Dom leži na uzvišenom mjestu. Uz nj je prekrasan perivoj sa cvjetnjakom, vinogradom, šumom i ugodnim putevima. Vidik sa doma je upravo divan! Zrak čist. Sve je kao stvorenno za ljetovalište!

A što da kažem o samom domu? Ne zna se, što je ljepše:

ili ona Božja priroda ili nutrinja doma. Lijepa crkvica posvećena Presv. Srcu Isusovu i sve sobice i prostorije odišu ljepotom i čistoćom. Svi zastori, pokrivači i stolnjaci su izvezeni u narodnom ručnom radu, a svuda vlada urednost, čistoća, tišina i svuda susrećeš č. sestre, plemenite dobre duše, koje se raduju, što smo se ovđje sastale na slavu Božju.

U prvom redu smo zahvalne dragom Bogu, da smo obavile duhovne vježbe, koje su nam probudile snažan osjećaj ljubavi i zahvalnosti prama dobrom našem Spasitelju! Naš plemeniti učeni duhovni vođa bio je Isusovac o. Mato Rabadija. Od prve do zadnje sve smo oduševljene krasnim razmatranjima, koje nam je duhovni otac održao. »Budimo apostoli Presv. Srca Isusova, što nam nalaže i naš učiteljski stalež,« to je bila jezgra duhovnih vježba. »Nijedna učiteljica ne smije sama doći u nebo, nego u društvu svojih bivših učenicica i gojenica.«

Djev. dr. S. I. — Rane.

Svake godine obavljaju se u ovom domu duhovne vježbe za učiteljice. Isus vas zove, drage kolegice! Saznat ćete, tko je Bog, **zašto smo na svijetu, kako možemo spasiti dušu svoju i povjerenu nam mladež.**

M. P.

LURDSKO ČUDO.

Lidiya Brosse rodila se 14. X. 1889. U svojoj 20. godini dobije sušicu u crijevima i kostima, pa je 12. IV. 1929. došla u bolnicu sv. Rafaela — franc. pokrajina Var — gdje je ostala do polaska u Lurd.

Dan prije polaska dade joj liječnik Dr. Clement 23. IX. 1930. svjedodžbu o bolesti. Tada je težila samo 39 kg. Putovanje je **ove bolesnice bilo pravo mučeništvo.**

Lurd! Tako mu se veselila bolesna Lidija, pa je mislila, da će odmah ozdraviti, netom nogom stupi na to sveto tlo. Ali prolazi dan za danom, a bolest ostaje pri starom. Sve je sili na razočaranje. Čak i bolničarke neće da je radi njezine slabosti puste u vodu, već se zadovoljavale, da je samo operu čudotvornom vodom. No to je mogla i kod kuće učiniti i ne bi joj trebalo podnijeti sve muke dalekog puta. Svaki dan su bolničarke previle rane do dva puta i zavojii su svagda bili puni gnoja. Napokon bolesnica morade s drugim hodočasnicima poći iz Marijina grada. Ode 11. listopada u 2 sata popodne. Nade u ozdravljenje sasma iščeznuše.

Lidijin vlak se već približavao Tuluzi. Odjednom bolesnica osjeti, da je više ništa ne boli. Bolničarke upotrebe taj čas, da joj izmjene zavoje. Bili su zaprljani gnojem kao i prije. U Carcassonnii stupi k bolesnici liječnik ovog hodočašća i htjede joj izmjeniti zavoje. No sada se on i bolničarke začudiše, jer su rane sasvim zarasle. Lidija je hodala slobodno po vagonima i jela, kao da nije nikada bila bolesna.

Dr. Clement, koji je u Sv. Rafaelu liječio Lidiju Brosse, pregledao je točno ozdravljenicu 17. listopada 1930. i pismeno jamčio, da više nema nikakve bolesti ni rana. 3. prosinca 1930. Lidija je težila preko 52 kg.

Ozdravljenica je opet posjetila Lurd u znak zahvalnosti. Ondje ju je skupina liječnika u liječničkom uredu točno pregledala i našla je, da je Lidijino ozdravljenje stalno i potpuno. Težila je preko 63 kg. Liječnici su jednoglasno izjavili, da se to ozdravljenje nikako ne može pripisati naravnim uzrocima.

A. Alfirević D. I.

»DA LI BIH U SVEĆENIKE« (64 stranice). Knjižica tumači, što se sve hoće hoće za svećenika, i kako je lijep i spasonosan svećenički stalež. Cijena Din 5.— a naručuje se kod Uprava »Glasnika S. I.«, Zagreb I, 147.

KRIŽARI I KRIŽARICE

VLATKO I MARICA.

Spas vlaka.

Vlatko i Marica stajaše tuj nemoćni, sami u burnoj, tamnoj noći. Bez oca, bez doma, bez pomoći. Plakali su oboje roneći gorke suze . . .

Najednom skoči Vlatko. »Marice vlak! Moramo ga zaustaviti, inače je sve izgubljeno!« Prihvati sestru za ruku te s njom trkom duž tračnica ususret ekspresnom vlaku. — »Marice, molitil!« vikne joj. Jadna sestrice trčala je plačući za bratom. Iz djetinjih srdaca uzdizala se k nebu vruća molitva: »Dragi Bože, pomozi nam, da zaustavimo vlak, da se ne surva u ponor. Pre-sveto Srce Isusovo, pomozi!«

Noćni ekspres vozio je već više sati kroz klance Stijenjaka. Sprjeda na lokomotivi gledao je strojovoda sa svojim pomoćnikom oštrim okom napolje u burnu noć. Ali od guste vijavice, koja je smetala pogled, nijesu mogli mnogo vidjeti. Pred svjetiljkama stroja lepršalo je i komešalo se tisuću sniježnih pahuljica. Straga slijedila je vlak gusta tama. Ložač pogleda na sat. »Još četvrt sata i eto nas kod Jastrebovih stijena!« reče svome drugu. Zatim opet gledaše obojica napolje, dok je vlak jario crnogoričnom šumom . . .

Najednom se obojica trgnu uprepašteni. Napolju, u tamnoj noći, pojavi se maleno svijetlo kružeći zrakom amo tamо. — »Što bi to moglo biti?« upita strojovoda i pogleda ložača. »Da zaustavimo vlak?« — »I ja tako mislim,« odvrati ložač. — Ali oni okljejavaše i pogledaše opet napolje. Sad već vidješe posve jasno. Svjetlo se već znatno približilo. Strojovoda pritegne za polugu. Jak zvižduk, zavori zaškripe. Vlak je vozio sve laganije, dok se ne zaustavi usred šume. Strojovoda dode s ostalim službenim osobljem naprijed, da vidi, zašto se vlak zaustavio. A i neki od putnika približiše se, da vide, što se dogodilo. Sad opaziše i ovi svjetlo, što se prema vlaku približivalo. Bilo je još kojih stotinu koračaja udaljeno. — Kako li se ljudi začudili, kad su opazili dvoje djece, malenu djevojčicu s kipom Presv. Srca i dječaka gdje nosi svjetiljku!

Djeca su bila napola smrznuta i ukočena od studeni i uzbudjenja. Zapinjući u govoru ispričavaju Vlatko, što se dogodilo. Kad je spomenuo most, svoga oca, počnu oboje ponovno plakati... Svi su bili duboko ganuti od sućuti i udivljenja, što su njih dvoje svojom razboritošću i hrabrošću spasili vlak. Vlakovoda stavi ruke na njihova ramena i reče ljubezno: »Draga djeco, mi svi vama zahvaljujemo svoj život. Da vi nijeste zaustavili vlaka, svi bismo se mi strovali u ponor. Vi ste izgubili svog oca, ali mi

ćemo se brinuti za vas. Podite sad sa mnom, a dalje ćemo već vidjeti!«

Neki odlični gospodin, koji je sve to slušao, stupi pred vlakovodu te mu šapne u uho: »Molim vas, dopustite da djeca podu sa mnom! Ja sam tvorničar Miller iz San Franciska, a nemam djece. Ja bi ih želio uzeti za svoje.« Vlakovoda ganut ljubazno stisne ruku bogatom tvorničaru te mu preda djecu.

Dok se željezničari žurili na mjesto nesreće, da sve točno razvide, ode gospodin Miller sa Vlatkom i Maricom u željeznička kola. Tuj posadi oboje na udobne klupe. S velikom ljubaznošću govorio je djeci: »Eto, draga djeco, dobri Bog pozvao je k sebi vašega milog oca. Tatice je sad u nebu i vrlo je zadovoljan s vama, jer ste spasili vlak. Ali dragi Bog nije ni na vas zaboravio. Ja nemam djece, zato ču se za vas brinuti. Vi ćete imati svega, što vam ustreba i moći ćete da nešto korisno izučite.«

Djeca zadobiše veliko pouzdanje prema ljubeznom gospodinu. Odgovorije mu na sva njegova pitanja te su ponešto zaboravila na svoju nesreću. On ih upitao, što bi najradije postali. Sad mu zače Marica oduševljeno pripovijedati, kako bi Vlatko najradije htio postati svećenik. Gospodin Miller upita dječaka: »Je li to istina?« — Vlatko se zacrveni i kimne glavom. Sad se bogati gospodin nije više mogao suzdržati. »O kako je dobar Bog!« usklikne. »Moja žena i ja tako bismo rado imali sina svećenika! Sad je Gospodin ispunio našu vruću želju!« Pri tom mu navru suze na oči. Zagrali Vlatka, pritisne ga od radosti na svoje grudi te mu progovori: »Moje dijete! Sve ćeš zadobiti, da uzmogneš biti dobar svećenik! Ja ču te dati na nauke i molit ćemo, neka ti dragi Bog udijeli milost, da budeš doista dobar, sretan svećenik.« Kako se obradovaše djeca na te riječi! Vlatko zahvalno poljubi do bom gospodinu ruku, a Marica se od radosti priljubi uza nj. —

Medutim se povratiše željezničari. Našli su, da se sve dogodilo onako, kako su djeca kazala. Vlak je stoga morao voziti natrag do najbliže stанице. Svi stupiše na vlak te krenuše natrag istim putem, kojim su i došli.

Uz g. Millera legla su umorna djeca da spavaju. Usred velike žalosti za svojim ocem očutjeli su na sebi dobrostivu ruku Božje providnosti.

Marica se privuče bliže k Vlatku, te mu šapne u uho: »Gle, Vlatko, sad ćeš doista moći postati svećenik! Božansko Srce Isusovo nam je pomoglo! A ja ču biti twoja gazdarica!« — Nato obujmi kip Srca Isusova te spokojno zaspala.

Što je g. Miller obećao, to je i ispunio. On i njegova žena preuzeše s velikom ljubavlju dvoje siročadi. Naskoro ih djeca nazivaše »tatice« i »mamice«. U svojem novom domu čutjela se djeca posve sretna. Vlatko je učio u nekom velikom i lijepom konviktu. Bio je marljiv u učenju i uzoran u svemu. Njegov naj-

bolji prijatelj u konviktu Hinko S. osnovao je zajedno s njim među učenicima društvo, koje će osobito štovati božansko Srce Isusovo. Njih se dvojica često pričešćivala, često pohadala Isusa u presv. Olt. Sakramentu neumorno radeći kao revni apostoli Isusovi.

Marica je učila kod čč. sestara u nekom samostanu. Na njezinom ormariću stajao je uvijek kip Srca Isusova, koji joj je dao otac u onoj strašnoj noći, posljednjoj u svom životu. Često se večerom molila pred tim kipom za svoga brata i za njegovo društvo Srca Isusova.

Tako su prolazile godine. Djeca su pođraska... Napokon osvanu sretan dan, kad je Vlatko kao novoređeni svećenik kod oltara slavio svoju mladu Misu. U prvim klupama klečao je g. Miller sa svojom suprugom. To je bio najljepši dan u njihovu životu. Sad su imali sina svećenika!

A što je s Maricom? — Ona nije postala Vlatkova gazdarica, kako je u djetinjoj prostodušnosti maštala. — A zašto ne? — Eto zašto: iza mlade Mise svoga brata stupila je pred oltar, gdje je Vlatko blagoslovio njezino vjenčanje sa Hinkom, svojim negdašnjim prijateljem iz konviktka. I božanski Spasitelj blagoslovio je taj brak. Zaručnik i zaručnica potpuno se posvetili presvetom Srcu Isusovu. Krasnom proslavom mlade sv. Mise i sretnom svadbom svršava naša pripovijest.

Vlatko blagoslovlje brak Marićin.

F. Weiser D. L — F. Bortas D. I.

DOBRE MAJKE — DOBRA DJECA.

Sveže mi je u pameti, što sam doživio u župi, koju sam ostavio. Pozvali me bolesniku, da mu podijelim sv. sakramente. Rado sam učinio svoju svećeničku dužnost. I bio sam vesel, što sam zagasio vjersku žedu dobre kršćanske duše.

Poslije svetih čina okupilo se oko mene mnoštvo. Majke dovele djecu, da ih ispitam vjeronauk. Veoma mi milo bilo, kad su mališi od 3 ili 4 godine kroz suze molili i u svojoj nevinosti Stvoritelja slavili. Ja se toj dječici radovao, a oni se opet meni veselili, jer su znali, da će biti ili sličica ili medaljica onome, koji bude dobro odgovorio.

Majke se ponosile svojom djecom, ako su na moje upite umjeli odgovoriti. Pa ne bih znao reći, tko je u srcu bio zadovoljniji ili majka ili dijete njezino, kad bih ga pohvalio i nadario.

Ovaj put sa začudenjem sam gledao 4-godišnjeg sinčića majke, koja je članica društva presv. Srca Isusova. Pustio sam ga da kazuje sve, što je naučio. A toga je bilo toliko, da i od odraslih ne bih više gotovo tražio. Kršćanska majka naučila ga naizust i prikaznu molitvu presv. Srcu Isusovu. Tepajući s puno milja izgovaralo je dijete: »Božansko Srce Isusovo, ja Ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovog dana...« Ono zacijelo nije shvaćalo značenja riječi ove prekrasne molitvice. Ali je sigurno znalo, da je draga Spasitelju. Stoga je sklopiljenih ruku, slatko i pobožno molilo.

Vraćao sam se kući pod ugodnim dojmom ovog događaja. I promišljao sam, kako neizrecljivih zasluga može imati majka pred Bogom, ako vodi svoje dijete od prvih početaka njegova razumjevanja k Onome, koji mu je stvorio dušu, da njome ljubi. Zar će takvu majku i takvo dijete zapustiti milosrde Presv. Srca, kad ga štuju?! Budite uvjereni, da će ih Presv. Srce utješiti u njihovim nevoljama, da će im biti utočište za svega života, osobito na času smrti.

Anto Romić, župnik.

NE ŽALOSTI MAJKE SVOJE!

U nekom dalmatinskom selu sin u velikoj srdžbi udario nogom majku. Bilo to pred više godina, kako mi je kazivao župnik. Sinu se odmah zgrčila noga. Uzalud je tražio pomoći kod liječnika. Ljudi ga sažaljivali i svjetovali, neka ide nekom pobožnom svećeniku, koji je tada živio u Suhom Docu, i neka izvrši, što mu bude rekao.

Svećenik ga ljubezno primi i kaza mu: »Svaki je lijek uzaluđan. Treba da što prije iskažeš čast i ljubav majci, koju si teško uvrijedio i ožalostio. Zato, sinko, odmah idi kući svojoj, zamoli majku za oproštenje, poljubi joj ruku. Zatim neka majka ide s tobom u crkvu i neka pred Presvetim Sakramentom majka za te od Boga moli oproštenje, a onda ti za njom. Onog se dana skrušeno isповjedi te pristupi na sv. Prcest. Jedino ti to može pomoći.«

Mladić je poslušao i nakon tri dana potpuno ozdravio. U selu se dugo vremena spominjalo ovo ozdravljenje.

S. Dragičević D. L.

PRVI PETAK.

Prije nekoliko godina navratio sam se u Zagreb. Jutrom došao sam u svetište presv. Srca Isusova, da reknem sv. Misu. Crkva je bila puna svijeta. Začudio sam se, jer je bio obični dan. Upitam sakristana: Kakva je to kod vas danas svetkovina? Odgovorio mi: Prvi petak.

Ovaj sam događaj ponio sa sobom u duši kao poticaj, da jednom i ja, kad u pastvu uđem, uvedem pobožnost prvih petaka.

Nije prošlo dugo, imenovali me za dušobrižnika u mjestu, gdje vjernici nisu često pristupali sv. Prcesti. Latio sam se odmah ove spasonosne pobožnosti prvih petaka i o njoj propovijedao. Narod me slušao. Mislio sam, da se s novostima teško uspijeva, pa i ovaj moj poziv na prve petke jedva da će naći većeg odziva.

Iznenadio sam se. Odmah prvi put imao sam 60 sv. Prcesti, a kasnije broj je narastao i preko stotine. I kad bi vi znali, s koliko je poteškoća skopčana ova pobožnost, shvatili bi istom, koliko su ovi vjernici spremni žrtava podnijeti za interes svoje duše. Put je dalek

Nekima do dva

sata. Posao je težački gotovo nesvladiv. Stariji ruže radi gubitka vremena. Zadirkuju »pobožnjake«. Zna biti ružno i studeno, pa čekati sate u crkvi, dok se ne dode na red u ispovjedaonici. Gladu se ispati. I uza sve to radosni su, što mogu toga dana biti kod Stola Gospodnjega...

Djev. dr. S. I. u Daruvaru.

Citatelju, možda ne trebaš ovolikih žrtava podnijeti, da obaviš pobožnost prvih petaka. Crkva je blizu, svećenik spreman, da ispovjedi. Ne ćeš pokisnuti ni umoriti se od puta. Imaš i vremena. Stoga počmi, ako nisi već počeo, ovu lijepu pobožnost presv. Srcu. Ispovjediš li se i pričestiš kroz devet prvih petaka u mjesecu, Spasitelj obećaje, da se ne ćeš izgubiti, nego da ćeš umrijeti u milosti Njegovoj, da ćeš dušu svoju spasti.

Činiš možda puno drugih devetnica. Učini i ovu devetnicu spasa. A nailaziš li na zapreke, kako ih ne bi svladao, kad se radi o najvećem dobru: o sigurnom spasenju duše...

Anto Romic, župnik.

MISNI SAVEZ.

Svaki dan sv. Misa. Tko pošalje 20 dinara, taj postaje članom Misnog saveza i Društva sv. Ignacija te dobiva sve oproste, o kojima smo pisali u zadnjem broju. Kao član Misnog saveza dotočna osoba postaje dionikom svih sv. Misa, koje se čitaju u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu na nakanu članova ovog Misnog saveza. Kako je to lijepo i utješljivo, kad si siguran, da se iz dana u dan čita sv. Misa u tom milom Svetištu za te, tvoje nakane i tvoje pokojnike!

Misa i pokojnici. I jedna sv. Misa može da oslobođi naše mile pokojnike od svih muka u čistilištu. Pomožimo svojim dragima! I oni će nama pomoći kod Boga, jer su duše čistilišta vrlo zahvalne.

Kako se salje novac? Možete običnim novčanicama uputnicama ili našim čekom Društva sv. Ignacija br. 36.500 ili čekom Glasnika Srca Isusova. Preporučimo Misni savez svim znancima. *A. Altirević D. I.*

SVETIŠTE SV. ANTE U ZAGREBU.

Na Sv. Duhu u Zagrebu počela se graditi Zavjetna crkva svih Hrvata sv. Antunu Padovanskog. Potrebiti novac za gradnju pridonio je cijeli naš narod u domovini i izvan nje svojim sitnim prinosima. Sakupilo se u nekoliko godina preko milijun Dinara. Mi smo s tom svotom počeli, htijući da izademo u susret velikoj besposlostnosti naših radnika. Do 200 obitelji našlo je na toj gradnji prehranu. Ali je konačno ovih dana sakupljena svota utrošena, i mi smo bili prisiljeni obustaviti svaki rad. Dolazimo k Vama, da Vas lijepo molimo bilo za najmanji doprinos u ovu svrhu. Žao nam je, da ova gradnja ostane kroz zimu nepokrivena i da toliki broj obitelji ostane bez zarade.

Pošaljite svoj doprinos na naš ček 36.763 ili na otvoreni račun Gradske Štedionice za gradnju crkve sv. Antuna u Zagrebu ili pošaljite u pisarnu Sv. Duh 29. — Najlepša Vam hvala.

GRADNJA KAPELE SRCA ISUSOVA U KRAPINI — POLJE.

Kapelice i javna raspta može se reći da su barometar vjere u onom okolišu, gdje se nalaze. Ako je kapelica u redu ili raspelo ogradi i okičeno, znak je da u tom kraju imade vjere i ljubavi do dragoga Boga.

U ovim teškim vremenima općenite krize odlučili su seljaci sela Polje u krapinskoj župi da podigne lijepu kapelicu na čest Božanskom Srcu. Sašto se odbor pod predsjedanjem mjesnog župnika, koji je ljude s obzirom na današnje prilike odgovarao od toga poduzeća, no vidjevši veliku volju po-božnog naroda, koji je odlučio sve sam vlastoručno učiniti, popustio je.

14. kolovoza ove godine na poziv pastirov sakupilo se veliko mnoštvo župljana, koji su pošli uz vesele zvukove mjesne glazbe u procesiji noseći barjake Vojske Srca Isusova, Marijine kongregacije djevojaka, te Križari i Križarice u selo Polje. Tu je bio lijepo ukrašen oltar, gdje je Dr.

Šimunović održao oduševljen prigodni govor. U kamen temeljac postavljen je spomenispis, u kojem su spomenuti najpožrtvovniji darovatelji i radnici: Novak, braća Ptičar, Zidarska zadruga, tesari Jakoba Šimunec, Fabijančić i drugi. Svečanost je završena oduševljenim pjevanjem himne Srcu Isusovu: *D o n e b e s a n e k s e o r i...*

Danas je kapelica već pod krovom. Božansko Srce neka dobrim ljudima dade svoj blagoslov i zakloniše u ovim teškim vremenima. *Župljanić.*

ZA DJEVOJKE.

Djevojke, koje dolaze u Zagreb, da tu nadu službe i kruha, prvih dana obično ne znaju, gdje da si potraže pristojan i jeftin stan i hranu. Pri tom često dolaze u velike pogiblji za svoje tjelesno i duševno zdravlje, besavjesni ljudi ukradu im često novac i poštenje. Dok se ne podigne teško očekivani L a n g o v d o m, mogu sve čestite kat. djevojke za prvu nuždu naći pristojan, lijep i jeftin stan u djevojačkom skloništu »N a š D o m« u Beogradskoj ulici br. 10. I. kat. Dom je pod nadzorom Marijine kongregacije Slovenskih djevojaka u Zagrebu, koje se sakupljaju kod Svetišta Srca Isusova.

DUHOVNE VJEŽBE NA VRHOVCU U ZAGREBU.

Križarice 10. — 14. listopada.

Djevojke sa sela 24. — 28 listopada.

Žene sa sela 7. — 11. studenoga.

Svećeničke kućanice 21. — 25. studenoga.

ZAHVALNICE

U STRAHU ZA BRATOVO ZDRAVLJE.

Hrv. Primorje. Primila sam mjeseca svibnja pismo od brata iz Amerike, u kojem mi javlja, da je teško bolestan, moli me, da ga Bogu preporučim. Zabrinula sam se. Mora da mu je vrlo teško, kad mi se preporuča u molitve, a kod kuće se moliti rugao. Utekla sam se molitvom Majci Božjoj i poslala sam u Zagreb d. 40 da se u Svetištu Presv. Srca Isusova prikaže jedna sv. Misa za njega. Nije prošao ni mjesec dana, dobijem drugo pismo, u kojem mi piše, da već radi. *J. B.*

PRESV. SRCE SPASAVA.

Zagreb: Bila sam pravo kršćansko dijete odgojena po strogim katoličkim načelima. Ali kasnije okolina i društvo učinili su, da sam potpuno zanemarila kršćanske dužnosti. Počelo se u meni rušiti naјsvetije, što je majčina ruka u srce usadila; stidila sam se katoličke vjere. Ali ljubav Božanskog Srca je neizmjerna! Ono me je ipak ljubilo i nije pustilo, da se izgubim. Slučajno sam teško oboljela i liječnička pomoć je bila nemoguća. U teškoj duševnoj borbi obratila sam se Presvetom Srcu i za kratko vrijeme ja sam opet potpuno zdrava. Premilosrdno Srce povratilo mi je duševni mir i tjelesno

zdravlje te kličem: Neka je slava i čast Božanskom Srcu, u kojem je jedini spas.

L. D.

MIR U KUĆI.

Bosna. Po jednom članu naše obitelji došao je u kuću veliki nemir. Život bio nesnosljiv. U velikoj nevolji počnem moliti Presv. Srce Isusovo. Molba mi se za kratko vrijeme uslišala.

E. F.

JOS SE ZAHVALJUJU:

Aleksandrovo KK Majka Božja Pompejska pomogla u velikoj obiteljskoj neprilici. — Argentina EČ Pomoć u teškoj bolesti. — Babina Greda GK Uspjeh u molitvi. — LjK Milosti, dar d. 20. — Beograd JU Mnoge milosti, dar d. 100. — Bjelovar DM Ozdravila majka, dar d. 50. — Bosna EF Vratio se mir u kuću dobrotom Presv. Srca. — Brod n. S. DE Pomoć u neprilikama, dar d. 30. — Crnković KM Milosti, dar d. 10. — KI Pomoć u bolesti, dar d. 10. — Dubašnica KK Milosti, dar d. 30. — Deletouti KD Milosti po zagovoru sestre Celine. — Gaboš MB Zdravlje, dar d. 20. — Grubišno Polje BF Mnoge milosti, dar d. 10. — Hum AP Zdravlje i pomoć pri ispitu. — Ivančić AB Pobjedila istina i pravda. — Jablanac MV Pomoć u neprilikama i sretan ispit, dar d. 100. — Mitrovica TL Milost, dar d. 10. — Nerežišće KI Ozdravila mila osoba. — Nikinci RV Milosti. — Nove Planine CR Život u miru, dar d. 10. — Ogulin ML Milosti, dar d. 50. — Oriovac RM Milosti, dar d. 10. — Osijek AB Milosti, dar d. 100. — Petrijevec FK RP Pomoć u gospodarstvu, dar d. 10. — RD Ozdravilo dijete, dar d. 10. — Petrinja FL Uspjeh djece u naucima, dar d. 20. — Petrovaradin MM Uspjeli operacija, dar d. 100. — Podgajci PP Pomoć u bolesti, dar d. 10. — Pokupsko JM Milosti, dar d. 10. — Primorje JB Ozdravio brat, dar d. 10. — AN Pomoć u borbi za Presv. Srce. — Senj KM Mir u obitelji, dar d. 50. — Slatković EAP Milosti, dar d. 10. — Sotin AT Uslišana molitva, dar d. 10. — ĐH Pomoć u gospodarstvu, dar d. 10. — Srem TC Zdravlje, dar d. 10. — Stubić G. NN Zdravlje, dar d. 10. — Subotica GK Milosti, dar d. 15. — Sušak DA Milosti, dar d. 20. — DD Milosti, dar d. 10. — Sutivan LK Bezbrojne milosti, dar d. 20. — Sljivoševci PBF Mnoge milosti, dar d. 10. — Tovarnik KM Milosti, dar d. 50. — Trebarjevo RM Pomoć u bolesti, dar d. 20. — Valpovo AB Pomoć kod operacije, dar d. 20. — MK Ozdravio sin V. dar d. 10. — Varaždin AR Milosti. — DP Pomoć u velikoj obiteljskoj neprilici, dar d. 50. — Vinković TP Operacija dobro uspjela, dar d. 25. — Visočani ML Milosti. — Vranjic BDM Suprugino zdravlje i sretan porod, dar d. 50. — Zagreb NN Milosti, dar d. 50. — KB Uslišana, dar d. 10. — JP Pomoć u bolesti, dar d. 100. — VB Sin ozdravio, dar d. 20. — DA Pomoć, dar d. 50. — DK Pomoć po zagovoru † Langa, dar d. 50. — SM Uslišana, dar d. 100. — LD Spasilo me Presv. Srce. —

VIJESTI

DARUVAR. Već prije rata bilo je osnovano u našoj župi Djev. dr. S. I. U ratno je vrijeme nešto pao broj članica, no prigodom sv. misija lanjske godine društvo se obnovilo, upisano je mnogo novih članica, koje marljivo dolaze na sastanke i vrše svoje dužnosti. Tako sada društvo broji 80 članica. — Nadamo se, da će naše društvo i dalje evasti uz pomoć Presv. Srca.

Ove godine cijeli mjesec lipanj svakog petka održavale su se pobožnosti sa blagoslovom u slavu Presv. Srca. Napredak društva vidi se u tom, što svaki mjesec dobivamo po koju novu članicu.

Anica Fuchs, glavarica.

SRACINAC kraj Varaždina. Naše Djev. dr. S. I. lijepo napreduje. Sada broji s pomlatkom 160 članica. Od 1931. do srpnja 1932. primilo je 1576 sv. Pričesti. Hodočastile smo u Mariju Bistricu pješke s novim barjakom, koji je blagoslovljen 29. lipnja 1932., a izrađen marom i trudom France Mežnarić, Vilme Puklavec, Marice Kolednjak te drugih članica. Članice se ugodno sječaju svoje drugarice France Mežnarić, koja je stupila u samostan.

Liza Levanić, glavarica.

MACE. Članice Djev. društva S. I. prikazale su od siječnja do srpnja 1932. 2657 sv. Pričesti. 2. veljače bilo je svečano primanje, primljeno je 8 novi članica. 17. travnja otišla je jedna članica u samostan časnih sestara Uršulinka u Varaždin. 26. kolovoza preselila se u vječnost nakon dulje bolesti naša dobra i revna članica Janica Ivančir. Pokoj joj vječni!

Ana Švenda, glavarica.

GORNJA STUBICA. Naše Djev. dr. S. I. opstoji već 32 godine a broji 82 članice. Zahvaljujemo se dragom Bogu, što nam je u svojoj dobroti poslao još jednog svećenika, jer nam je župa odviše velika.

Ove godine udale se 23 članice, a dobra Elizabeta Stakor preselila se u vječnost. Zahvatila je nemila sušica, kojoj je nakon 5 mjeseci podlegla. Bolest je predano podnosila govoreći često: »Neka bude, kako Bog hoće.« — Od studenoga do kolovoza prikazale smo 3432 sv. Pričesti, izmolile 3145 Zlatnih krunica za obraćenje Bengalije. — Nastojanjem preč. gospodina Florijana Papića dobila je naša župa 14. kolovoza još jedno zvono. Iza krasne propovijedi župnikove odslužio je sv. Misu mladomisnik Vladimir Šoštarić, naš kapelan.

Z. Kornin, glavarica.

BASKA. Naše Djev. dr. S. I. prikazalo je u lipnju i srpnju 460 sv. Pričesti kao naknadu za uvrede, što se nanose Presv. Srcu.

D. Pajalić, glavarica.

VARAZDINSKE TOPLICE. Naše Djev. društvo S. I. opet se malo povećalo. 7. 8. u nedjelju prije blagoslova primljeno je svečano opet 19 novih članica. Naš vč. g. upravitelj D. Kociper održao je prije toga pobudnu propovijed. Obred primanja obavio je župnik J. Hajduković. Mi smo im vrlo zahvalne i sretne smo, što imamo dobre duhovne poglavare, koji se brinu za nas. Neka im Presveto Srce obilno naplati.

Početkom ove godine kroz tri mjeseca prikazane su sve sv. Pričesti, dobra djela za sv. Oca Papu. Od travnja do kolovoza primile smo 450 sv. Pričesti.

Glavarica.

KNJIGE

Poziv na pretpлатu. Prigodom 50 godišnjice Nadbiskupskog Sjemešta i Nadbiskupske Velike Gimnazije u Travniku u Bosni ovih je dana izašla **TRAVNIČKA SPOMENICA**.

Omašna to knjiga od preko 400 strana velike osmene. I lijepa opremom i mnogobrojnim ilustracijama (preko 100 slika). I bogata biračkim sadržajem: povjesničkim, pedagoškim, biografskim i pjesničkim.

Evo joj ukratko pregled:

»Floreat, crescat!« — Uvodna riječ Nadbiskupa Dr. Ivana Ev. Šarića.

I. Travnik. II. Nadbiskupsko Sjemenište i Nadbiskupska Gimnazija. III. Zivotopisne crticke Travničkih Isusovaca i daka. IV. Travnik i okolica mu. V. Travničke uspomene. VI. Travnička Antologija. VII. Travničke anegdote (preko 130).

A ova »Spomenica« trajne je vrijednosti. Zanimljiva je i za one, koji nijesu bili travnički daci. I nije skupa: hvala velikodušnosti bivšega travničkoga daka, preuzv. g. nadbiskupa Dr. Ivana Šarića »Travnička Spomenica« stoji ukusno broširana samo Din 60.—, poštom Din 65.—

Pretplatu prima: *Academija Regina Apostolorum*, Sarajevo, Koroščeva 15. I. kat. Novci se najbolje šalju uplatnim listom Pošt. Stedionice br. 1921. »Akademija Regina Apostolorum« sa napomenom »Za Travničku Spomenicu«. Molimo točnu adresu.

DR. STJ. MARKULIN: O stotoj godišnjici rođenja dra Koste Vojnovića 1832. — 1932. Izданo kao poseban otisak iz »Danice« društva sv. Jeronima u Zagrebu. — Preporučamo ovaj kratki prikaz života našega velikog muža.

DANICA za god 1933. Izašao je i već se raspačava najpopularniji hrvatski kalendar »Danica«, što ga već od g. 1869. bez prekida izdaje Jeronimsko književno društvo u Zagrebu, Trg Kralja Tomislava 21. Cijena Din. 10.— (za članove Din. 7.—)

Iz obilnog sadržaja ističemo samo nešto: priču »Gruda snijega« od Štefana Jurkić s izvornim slikama Gabrijela Jurkića, pa Matasovićevu »Čaša bašice« i pripovijest Marka Soljačića »Tražila lijepa muža« uz drugo kraće zabavnoštivo i pjesme. Pouka je svestrana. Ističemo napose dr. J. Rožmana »Kada je Isus umro?« Matijevićev »Najljepša hrvatska crkva«, dr. Hrena »Tragovi Stvoritelja«, dra. Juretića »Uzroci svjetske krize, praktični gospodarski člankak, i tako dalje.

Uz veće članke ima mnogo svaštika, pa gospodarskih pouka i pregleda i slika o svjetskim događajima. Iscrpiv je pregled sajmova, vrlo čitljiv i potpun kalendarij u dvije boje s mjestom za bilješke. Naslovni list »Danice« je reprodukcija u boji krasne slike sv. Jeronima od V. Kirina, koji je opremio kalendarij. Kalendar je ukrašen lijepim slikama.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA za g. 1933. Već je dočitan i počeo se raspačavati. I ove je godine bogat lijepim, poučnim štivom kao i ukusnim slikama. Što se štiva tiče, čitatelj će na prvim stranicama naći »Dvije sreće«, pripovjet od našeg književnika o. Milana Pavelića. O. Josip Predragović iznosi zanimljivi životopis omiljelog pučkog misijonara o. Ilije Gavrića. I ove godine otvara nam Martin svoju torbu, da nas pouči i razveseli. O. Miroslav Vanino temeljito i privlačivo prikazuje život nezaboravnog monsa Davorina Krmpotića, ističući njegov rad za našu narodnu školu i za sirotinju. O. Franjo Hamerl javlja nam se sa svojom zanimivom poviješću Misija Družbe Isusove u našim krajevima. Uz ove oveće članke uživat će čitatelj i u manjim člancima kao i u lijepim pjesmama. — Od ilustracija ističu se osobito slike našeg umjetnika Gabrijela Jurkića i umjetnice Zdenke Sertić.

Nijedna katolička kuća ne bi smjela biti bez Kalendara Srca Isusova i Marijina.

Cijena 10. din. Tko naruči 10 komada, dobiva jedan jesti na dar. Narudžbe prima Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. 147.

ARSKI ZUPNIK. Upravo je izšlo u hrv. prijevodu prekrasno francusko djelo dra Trochya o životu sv. Ivana Marije Vianneya, pod naslovom Arski Zupnik. Knjiga stoji Din. 25.—; naručuje se kod Uprave »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I, pp. 147.

DAROVI

U SRPNJU 1932.

Za sv. Mise: Gomirje RB 20 Hillsville MB 28 Osijek EJ 20 Pag TC 28 Pittsburgh Pa LM 32 Satnica RD 20 RP 15 MR 10 Torjanci EF 20 Zagreb MP 15.

Za Svetište S. I.: Hrvatska JP 50 Ludbreg AN 5 Požega AP 50.

U čast S. I.: Antin MB 20 Bjelovar DM 50 Brod n. S. DE 30 Brod. Stupnik AC 20 MV 10 Buenos Aires ST 300 Črnikovec KM 10 KI 10 Derventa EL 20 Detroit KP 28 MK Dol. 2.— Don. Novoselo TC 10 Dubašnica TD 15 Gary AJ Dol. 1.— Glina ML 10 Grubišno Polje BF 10 Jablanac MV 100 Kapela MH 10 Krapje IB 100 Mitrovica TL 10 New York KZ 28 Nove Plovnice CR 10 Satnica RP 10 RD 10 Slakovec EV 10 Sotin Ap 10 GH 10 Subotica GK 15 Susak AD 20 Valpovo AB 20 MK 10 Vinkovci TP 25 Zagreb DA 50 DFK 50 IG 50 KB 10 LK 15 NN 10 SM 100.

U čast S. I., Majci Bož., sv. Obitelji, Gospi Lurd. i sv. Tereziji M. I.: Hrvatska JP 50 Oriovac MK 10 Zagreb VB 20.

Za raš. Glasnika S. I.: Babinagreda GK 10 LK 20 Beograd JU 100 Ciglena MB 10 Crkovec LJ 50 Dubašnica KK 30 Gor. Stubica NN 10 Kaštel Stari IL 10 Nadkrižovljan MM 100 Nova Gradiška AŽ 30 Ogulin LM 50 Peteranec JP 10 Petrinja LF 20 Petrovaradin MM 100 Petrovci DK 10 Podgajci PP 10 Pokupsko JM 10 Rogoznica AN 15 Senj KM 50 Sušak DD 10 Sutivan LK 20 Šljivoševci PB 10 Tovarnik KM 50 Trogir VS 5 Zagreb FJ 6 MM 5 NN 50 SM 5 VV 10.

Za kruh sv. Antuna: Kali MP 20.

Za svjeće: Valpovo MŠ 20.

Za ulje vječnog svjetla: Križevci JB 10 Valpovo MŠ 11 kom. sr. krusa. Za gradnju Crkve Gospe Olovske: Valpovo MŠ 30.

Za naše Misije i Misjonare: Ciglena NN 5 Karlovac NN 100 ista u mjesecu travnju 100 Klakar AS 100 Kloštar Podr. sakupio crnac 100 Osijek AB 100 Varaždin DP 50 Zagreb BV 20.

Savez Društva sv. Ignacija.

S v. M i s e:

Trogir: Slade Vinka, za bolesnog sina Josipa 20 d., Varaždin: Dolenac Mara, za pok. Baru Brezovec, Ivanec 20 d., Zagreb: Martini Ana 20 d., Demerje: Mateša Bara 20 d., Sloboda Marija Kamenica 20 d., Grbac Franjica Beograd 20 d., Fröhlich Antonija, Kostajnica za sebe i supruga Ferdu 40 d., Blašić dom Ivo Ugljan 20 d., Puškarić Pavao Zagreb za pok. Antuna Zrinj 20 d., Andreis don Jerko, Velaluka 20 d., Tomenović Verka, Kaniža 20 d., Šutalo Stjepan Nevesinje 30 d., Puškarić Pavao za Heraka Mladena u Zagrebu 20 d., Novak Albert, Rogoznica 20 d., Vukasović Marija, Beravci za svoju pok. majku Anku Matasović 20 d., Vukasović Luča i Marija Beravci za pok. Stanka Vukasovića i Evu Divić 20 d., Ribić Barbara Pittsburgh Pa. za žive i pokojne članove obitelji 1.— Dol, N. N. Krašić za duše u čistilištu 20 d., Klasić Ana Hum na Sutli po nakani za žive i mrtve 20 d., Cerje: Kinder Dora po nakani 20 d., Čazma: Kešer Augusta za pok. Julijanu i Franju Brnić i Antuna Kešer 30 d., Kučište: Raineri Kristina 100 d., Semeljci: Pifat M. d. 20., Zagreb: Hrvat Marija 20 d., Podgoršak Antun 20 d., Bara i Mara Galeković 40 d., Svern Ivan

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 41.

Studen 1932.

Broj 11.

OPĆINSTVO SVETH.

Mjesečna naknada u studenom blagoslovljena od sv. Oca.

Sv. Pavao piše Korinćanima: »Jednim Duhom mi se svi krstimo u jedno tijelo, bili Židovi ili Grci, ili robovi ili slobodni; i svi se jednim Duhom napojismo. ... A vi ste tijelo Kristovo i udovijedan drugom u.« 1. Kor. 12, 13, 27. Apostol iznosi tu istu misao i pred Rimljane, kad im piše: »Kao što u jednomu tijelu imamo mnoge udove, a svi udovi nemaju istu službu, tako smo mnogi jedno tijelo u Kristu, a svaki je od nas ud jedan drugomu.« Rim. 12, 4, 5. I Efežanima veli: »Nitko nije nikada zamrzio na svoje tijelo, nego ga hrani i grie, kao i Krist Crkvu, jer smo udovi tijela njegova, od puti njegove i od kostiju njegovih.« Ef. 5, 29, 30.

Otkada postoji sv. Crkva, živi u njoj i nauka, da kršćani na zemlji i blaženici u nebu i duše u čistilištu tvore s Kristom duhovnu zajednicu, koju nazivljemo »Općinstvo svetih«, jer smo već krštenjem posvećeni. Ogledajmo nešto pobliže ovu nauku.

Pobjednička, patnička i ratnička Crkva.

U nebo dolaze duše, koje su preminule u milosti posvećujućoj. Zasluge svetaca, Majke Božje i Kristove tvore crkvenu riznicu. Sv. Crkva primjenjuje nam te zasluge u obliku crkvenih oprosta, jer i za sv. Oca Papu vrijedi ono, što

je Krist rekao Petru: »Štogod razriješi na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima.« Mt. 16, 19.

Sveci nam u nebu pomažu i svojim molitvama. Tako veli sv. Augustin: »Kod Mise zazivljemo mučenike, da se za nas mole.« U katakombama nalazimo na grobovima svetaca ove natpise: »Moli za me; moli za svoju braću.« Vazda je Crkva zazivala pomoć svetaca, jer je uvijek vjerovala u Općinstvo svetih. Pače nas u ime sv. Crkve upućuje sv. Augustin, kad će nas sveci uslijediti: »Ako želimo imati zajednicu sa svetima u vječnom životu, mislimo, kako ćemo se za njima povoditi. Oni treba da u nama pripoznaju nešto od svojih kreposti, da se udostojte Bogu za nas moliti.« Isto tako sv. Pavao želi, da zahvaljujemo »Ocu, koji nas je učinio vrijednima, da budemo subaštinici svetih u svijetu.« Kološ. 1, 12.

Postoji i čistilište. Tu se nalaze duše, koje su preminule u milosti posvećujućoj, ali još nijesu zadovoljile za kazne grijeha. Mi možemo ovim dušama pomoći molitvama, Misama i dobrim djelima. Već je Juda Makabejski kazao: »Sveta je i spas onosna misao moliti se za mrtve, da se riješe svojih grijeha.« 2. Mak. 12, 46. I Tertulijan piše u trećem vijeku, da su kršćani prikazivali sv. Mise za duše pokojnika na dan preminuća njihova. Drugi lionski, pa florentinski i tridentski sabor svečano vele, da molitve, milostinje i Mise koriste dušama u čistilištu.

Mi smo na zemlji ratnička Crkva. Uda smo jedan drugoga, kako veli sv. Pavao, pa zato i postajemo dionici svih dobrih djela, što ih ma koji kršćanin učini; svih molitava, milostinja, križeva. Osobito postajemo dionici svake sv. Mise.

Kako je utješljiva nauka o Općinstvu svetih! Srce se naše širi, jer vidimo u tome plod Isusove molitve na zadnjoj večeri: »Da budu jedno, kao što smo i mi jedno. Ja u njima, i ti u meni, da ih veže savršeno jedinstvo, da svijet upozna, da si me ti poslao i da si ih ljubio, kako si mene ljubio. Oče! hoću da i oni, koje si mi dao, budu sa mnom, gdje sam ja, da gledaju slavu moju, koju si mi dao, jer si me ljubio prije nego li je stvoren svijet.« Iv. 17, 22—24.

Općinstvo svetih i apostolat molitve.

Članovi Apostolstva molitve nastoje, da sa svoje strane urade što više za spasenje duše svoga bližnjega. Tu je vrlo lako i moćno sredstvo zazivanje svetaca u nebu i duša u čistilištu. Prema tome se vidi, da je uska veza između Apostolata molitve i Općinstva svetih. Drukčije i ne može biti. Svi smo kršćani, kako veli sv. Pavao, jedno tijelo u Kristu i time u jedan drugome. Što rade uda? Ona se medu sobom pomažu, ili kako veli isti apostol: »Bog je tako složio tijelo, da

oskudnijem udu dade izobilniju čast, da ne bude razdoru tijelu, nego da se udovi jednako brinu jedan za drugoga.« 1. Kor. 12, 24. 25. Zato nam je sveta dužnost, da mi pomažemo duše u čistilištu i ljude na zemlji, kako nas sveci i Bog dragi pomažu s neba.

Gore srca! Srce bi naše moralo neprestano biti na nebu, gdje je toliko blaženika i svetaca, naših dičnih zagovornika. Koliki od nas imaju u nebu svoje roditelje, braće i sestara, svoje i rodbine! Da li se svojim priateljima po vjeri i krvi utječemo u svojim potrebama?

Sv. Crkva po svetkovinama proglašenih blaženika i svetaca potiče nas često, da ih zazivljemo kao Božje prijatelje. A ta se proglašenja množe iz godine u godinu. Tako je sam sadašnji sv. Otac Papa proglašio 30 blaženika i 7 svetaca, 4 crkvena učitelja.

Sisak. — S euharistijskog kongresa.

Sada se u Rimu radi o proglašenju 551 blaženika i sveca. Sve nas to moćno potiče, da preko svetih u nebu segnemo u Božju riznicu i uručimo to blago svojoj subraći na zemlji i čistilištu.

Sv. Crkva vruće želi, da se molimo, prikazujemo dobra djela, dajemo čitati sv. Mise za duše u čistilištu, osobito u mjesecu studenom. Papa Benedikt XV. je odobrio, da na Dušni dan može svaki svećenik čitati tri sv. Mise. A kako su duše u čistilištu zahvalne za svaku molitvicu! Pokojni hvarske biskup Fulgencije Carev govorio je, da je vazda na putovanju sretno prošao, jer je prije odlaska misio za duše u čistilištu. Zašto ne bi i mi molili za te duše? To više, što se u čistilištu nalaze osobe naše rodbine i svoje. Te duše daju svoju molbu prema nama i vele: »Smilujte nam se, smilujte nam se, barem vi, prijatelji naši!« Job. 19, 21. Odazovimo se ovom glasu i darujmo ovaj mjesec molitvu i rad za duše u čistilištu.

S jednakom revnošću molimo za obraćenje grješnika i pogana; da se kraljevstvo Božje kod nas održi i drugdje raširi. Sa-

birimo milostinje za naše misijonare, učestvujmo kod svake katoličke proslave, kod euharistijskih satnaka, hodočašća. Branimo sv. Oca Papu, biskupe i svećenike kao roditelje svoje; branimo ih od kleveta i napadaja. Tko ljubi Boga, mora ljubiti i bližnjega. »Ako tko reče: ljubim Boga, a mrzi na brata svoga, laža je; jer tko ne ljubi brata svojega, kojega vidi, kako može ljubiti Boga, koga ne vidi?« 1. Iv. 4, 20.

Mislimo često na Općinstvo svetih. »Jedno s te tijelo i jedan Duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi prema zvanju svome. Jedan Gospodin, jedna vjera, jedno krštenje. Jedan Bog i Otac sviju, koji je nad svima i kroz sve i u svima.« Ef. 4, 4—6. Poradimo, da su svakom pogledu uzrastemo u ljubavi prema njemu, koji je glava: Kristu. Od njega je cijelo tijelo složeno i zdržano svakim vezom, da jedan drugomu pomaže silom, koja je odmjerena svakomu pojedinom dijelu; a to čini da raste tijelo na usavršenje svoje u ljubavi.« Ef. 4, 15-16.

A. Alfrević D. L.

KATOLIČKA ŠTAMPA U KINI I JAPANU.

Misijska nakana u studenom blagoslovljena od sv. Oca.

Velik je utjecaj štampe na današnje društvo. Štampa je učiteljica i odgojiteljica našeg naraštaja. Tako je moćna, da pokreće cijelim svijetom.

Neprijatelj Božji i naš brzo je razabrao, kakvu ulogu igra štampa u svijetu, pa je upro sve sile, da je upregne u svoja kola. I dobro je uspio. Najveći dio štampe služi sotoninim ciljevima. Novine, časopisi, knjige većinom šire i učvršćuju u svijetu sotinino carstvo.

Tako je i u Kini i u Japanu. Kineska štampa zaražena je u novije doba osobito boljevizmom. A znamo, da su boljevici obožavatelji sotonini. Misijonari svjedoče, da je u Kini osobito mladež nezasitna u čitanju. Prijatelji sotonini pobrinuli su se, da iz Evrope i iz Amerike unesu u Kinu mnogo književnog otrova. Nije bolje ni u Japanu.

A kako je tamo s katoličkom štampom? Slabo kao i kod nas i po drugim zemljama. Katolici kao da ne vide, od kolike je važnosti dobra štampa. Plaćaju i čitaju nekatoličku, pače i sotoninu štampu. Kolike zasljepljenosti!...

Molimo se Presvetom Srcu, da u Kini i Japanu što bolje ojača katolička štampa.

Naručujte knjige izašle u nakladi:
»GLASNIKA PRESV. SRCA ISUSOVA« Zagreb I. 147.

ZAVODNIK.

Čekao sam na vlak u čekaonici željezničke postaje Union u Chicagu, pripovijeda jedan američki svećenik. Dolazio mi prijatelj s dalekog zapada. Do vlaka bilo još vremena pa sam šetao dvoranama među svjetom gledajući onu vrevu, koja nije ništa neobična na velegradskim postajama.

Oko mi zape za mladu djevojku, koja je zabrinuto i ustršeno gledala okolo kao da nekoga traži. Bio sam uvjeren da nije iz Chicaga. Iz sućuti pristupio sam k njoj i rekao:

— Oprostite, gospojice. Da li vam mogu možda čim poslužiti?

S nekim me je nepovjerenjem pogledala i smeteno odvratila:

— Ne znam, ne znam, John bi me morao čekati.

— Ako vam, gospojice, mogu pomoći, drage ču to volje učiniti. Smijem li znati, tko je taj John.

Kotoriba: Križari.

Neznanka kao da je htjela svojim pogledom reći: Što vas to briga. Ali jer sam bio svećenik, nije me tako htjela odbiti, već je odgovorila:

— Hvala vam, velečasni. Sad će doći John.

Usnice se djevojci tresle, dolazilo joj da zaplače. Opet me je pogledala, ali sada s više pouzdanja. Oči su joj bile susne, kad mi je rekla:

— John je moj prijatelj. U Chicagi radi kao agent. Upoznala sam se s njim u trgovini moga oca, zaručili smo se i sada sam došla ovamo, da se vjenčamo.

Zabrinuo sam se. Strana djevojka zaručena s čovjekom, koga niti dobro ne pozna. Što, ako je neiskusnoj djevojci bačena zamka? Ta me misao prestrašila. Obratio sam se djevojci pa sam joj rekao:

— Zar ne, gospojice, vi ste pobegli od kuće, da se u Chicagi vjenčate?

Sramežljivo je oborila glavu. Odlučio sam, da je oslobodim,

ako joj prijeti opasnost. Moram svakako upoznati čovjeka, koji ju je ovamo pozvao.

— Podimo, gospojice, tamo na klupu pa mi ispričajte, kako ste došli do poznanstva s tim čovjekom. Moguće da će međutim i on stići.

Sjeli smo. Počela mi je sa suzama pripovijedati. Mislila je, da je najnesretnija na svijetu.

— Ja sam Mary Logar. Majka mi je umrla, dok sam bila još dijete. Do pred šest mjeseci nije bilo ništa neobično u mom životu. Uto dode u trgovinu mojega oca agent John Prentis. Bila sam sama u dučanu, otac kod kuće. Naručiti nisam mogla ništa, jer mi otac za to nije dao vlasti. Pred večer došao je otac u trgovinu i odmah iza njega unišao i agent. Otac je nešto naručio, što mu je John sam dovezao. Zatim je otišao u obližnje mjesto. Kasno u noć došao je do naše trgovine, jer da mu se pokvario auto. Prenočio je kod nas, izjutra si sam popravio auto i otišao u Chicago. Otada je češće dolazio i prenoćivao kod nas. Izgovarao se, da je bolestan i da mu treba svježeg zraka.

Za djevojčina pripovijedanja neugodne misli motale mi se glavom.

— Zaručila sam se, nastavila je djevojka. John je dao nacrt za naš budući život. Nagovorio me, da pobegnem od kuće. Chicago je slikao kao mjesto veselja i zabave.

— Jeste li javili Johnu, kad dolazite.

— Pisala sam mu. Dogovorili smo se, da će me čekati na postaji Union. Poručio mi je također, da se ne ćemo moći odmah vjenčati, već ću morati nekoliko tjedana raditi. Lako ću dobiti službu s dobrom plaćom a s malo posla... Sada ga nema. Možda mu se nešto dogodilo.

Još me neugodnije misli saletiše. Prestrašio sam se. Dobra služba, malo posla, velika plaća...

Moram doznati, gdje je ta služba. Ne smijem dopustiti, da djevojka nastrada.

— Gospojice, molim vas, da me tu pričekate, dok ne obavim vrlo važan posao. Pa ako bi međutim i John došao, lijepo vas molim, da ne odete s njime, dok se ne vratim.

Obećala mi je. Vratio sam se iza deset minuta. Srce mi je počelo jače udarati, kad sam opazio, da djevojka nije sama. Uz nju je sjedio mladi čovjek i šaptao joj nešto u uho. Pohitio sam. Riječi, koje sam ipak čuo i lice došljakovo odavali su, da je mnogo pio. Mary ga je mučke slušala.

Pogledala me je, ustala i pošla korak dva prema meni. I on je ustao i pogledao me s nepouzdanjem.

— Ako se ne varam, vi ste gospodin Prentis, rekao sam.

Naklonio se je i dosta plašljivo rekao: »A vi?«

Ravno sam mu gledao u lice i rekao ozbiljno:

— Upravo sam sada, gospodine, telefonirao vašoj kući. Odgovorila mi je vaša žena i rekla, da joj je vrlo žao, što vas već

čitav tjeđan nije bilo kod kuće, a osobito sada, kad je opasno oboljelo dijete. Žena se muči tražeći vas, jer nema novaca, da pozove liječnika.

Za mojih riječi djevojka malda nije pala u nesvijest. Nijemo me gledala a zatim se okrenula Johnu i kriknula:

— Reci gospodinu, da nije istina, da se prevario.

— Nisam se prevario, dijete moje. Društvo, kod kojega je Prentis zaposlen, točno mi je dalo njegovu adresu i broj njegova kućnog telefona.

Medutim se John Prentis posve otrijechnio. Bio je blijeđ i preda se gledao. Moje su ga riječi udarale kao bič. Htio je da nešto opsuje, ali se ipak svladao. Djevojka je počela glasno plakati. njezin je plač primjetio i policajac pa se počeo polako približavati.

— Želite li gospodine Prentisu, da pozovem policijca, da vas otpremi kući ili na policijsku postaju?

— Molim vas, ne zovite ga, sam ću poći kući.

Nestalo ga u mnoštvu. Djevojka je još plakala radi sramote i razočaranja.

— O velečasni, hvala vam, sam vas je Bog poslao! Kad ide prvi vlak u moje mjesto? ...

Iza deset časaka sjedjela je Mary Logar u vlaku i nosila kući žalostan ali poučan doživljaj. Stajao sam na peronu i gledao za vlakom, što je odmicao. S prozora Mary me zahvalno pozdravljala. Mislio sam, koliko je djevojaka pošlo i koliko će ih još poći putem ove djevojke ...

— Kud si se zagledao? Valjda ne kaniš kupiti postaju?

Obazrem se. Bio to prijatelj, koga sam čekao ... F. M.

ZASLUŽAN RAD.

Odlična gospođa pohodila prijateljicu. Među inim rekla joj i ovo: »Pred dva mjeseca vidjela sam mladu švelju, koja svakog dana deset sati radi. A uza sav taj trud radi za siromahe. Ovih dana i ja sam kupila šivaći stroj. U svoj dnevni red i posao uvrstila sam dnevno dva sata šivanja za siromahe. Pripravljam siromasima božićnicu.

Zasluznije je, što svojim rukama za njih uradimo, od milostinje i novca, što dajemo. Ovo naše djelo ima u sebi zaslugu milostinje i zaslugu rada. Na taj način više koristimo i duši svojoj.«

Pomozi siromahu, koliko možeš pa ćeš obogatiti dušu svoju i zadužiti Božanskog Suca, koji izjavljuje: »Zaista vam kažem, što ste god učinili jednomu od ovih mojih najmanje braće, meni ste učinili.« Mt. 25. 40.

S. Dragičević D. L.

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI K SRCU ISUSOVU.

Iza velikih viđenja, u kojima je božanski Spasitelj objavio sv. Margareti pobožnost svoga Srca, ne prestaše ni poslije njegova ukazivanja svetici. On je pohada, opisipava je vazda novim milostima, daje joj naputke, što se ima raditi, da se proširi divna pobožnost. Među tim se ukazivanjima ističe osobito ono, u kojem se određuju za širitelje nove pobožnosti napose:

Redovnice od Pohoda i Isusovci. Dogodilo se to na dan Pohodenja Marijina 2. VII. 1688. Sv. Margareta je provela cito dan pred Presvetim i dobila više osobitih milosti. Pokazalo joj se neko mjesto veoma uzvišeno, prostrano i divne ljepote. Tu je po sredini sjalo ranjeno Srce Isusovo kao na plamnom prijestolju. Njegova je rana bacala tako žarke i sjajne zrake, da je cijelo to mjesto bilo svjetlo i ugrijano. S jedne mu je strane bila B. Djevica, s druge sveti Franjo Saleski i bl. Kolombjer († 15. II. 1682). Tu su se vidjele i kćeri od Pohoda, a uza svaku od njih njihov dobri andeo, koji je nosio po jedno srce u ruci.

»B. Djevica nas materinski pozva, kaže svetica: — Dodite, drage moje kćeri, približite se, jer ču vas učiniti čuvatičama ovoga dragocjenog blaga.« Nato uprije prstom u Bož. Srce i reče: »Evo božansko blago, koje se vama posebice očitovalo poradi nežnje ljubavi, kojom moj Sin ljubi vaš red kao svojega milog Benjamina pa hoće da vas iznad drugih usreći ovim posjedom. Ali treba da se ovim neiscrpljivim blagom obogate nesamo one, koje ga pobiru, već treba i da dijele taj dragocjeni novac što više mogu u izobilju, nastojeći da njim obogate cijev svijet, ne bojeći se, da će ga ponestati, jer što više od njega uzmu, to će ga više biti.«

To je eto zadaća redovnica od Pohoda: čuvati i širiti pobožnost k Presv. Srcu.

Potom se dobra Majka okrenula k o. Kolombjeru i reče mu: »A ti, vjerni slugo moga božanskog Sina, imaš velik dio u ovom dragocjenom blagu. Jer ako je dano kćerima od Pohoda, da uče druge poznavati ga i ljubiti i da im ga dijele, to je sačuvano za oce Družbe da otkrivaju njegovu korist i vrijednost, kako bi se svijet njime okoristio primajući ga s poštovanjem i zahvalnošću, s kakvim treba primati toliko dobročinstvo.«

Kao što eto redovnica od Pohoda treba da nastave rad sv. Margarete, tako treba da Isusovci nastavljaju rad bl. Kolombjera. Plaća će im biti osobiti blagoslov u radu za druge i za sebe: »Prema tomu, koliko oni budu činili to veselje Bož. Srcu, izlit će ono takvo obilje blagoslova i milosti na njihov rad, da će plodovi toga rada premašiti sav njihov trud i njihove nade, pa i u radu za vlastitu savršenost svakoga od njih napose.«

Prizor se završuje naukom, što ga sv. Franjo Saleski daje svojim duhovnim kćerima, pokazujući im, kako će s pomoću Bož. Srca doći do savršenosti, koju od njih traži ono pravilo: »Nek sav

njihov život i sve im vježbe idu za sjedinjenjem s Bogom», pa će tada doista moći da »pomažu molitvama i dobrim primjerima svetu Crkvu i spasenje bližnjega.«

Još o pozivu Isusovaca. Svetica je češće govorila o Isusovcima i njihovu pozivu da rade za Srce Isusovo. U pismu na Kroaze-a 15. IX. 1689. dovodi u vezu taj poziv s molitvama o. Kolombjera kao što poziv redovnica od Pohoda veže o molitve sv. Franje Saleskoga. Radi o. Kolombjera će Družba Isusova dobiti skupa s redom Pohoda »sve posebne milosti i povlastice pobožnosti k Srcu Isusovu.« To im Bož. Srce obećava, da će u izobilju izliti svoj sveti blagoslov na njihov posao. Ono želi da bude poznавано, ljubljeno i klanjanjem čašćeno napose od ovih dobrih otaca.«

U »Neizdanim pismima« kaže opet: »Istina, ova je tako mila pobožnost započela u Pohodu, no ja ne mogu se vjerovati, da će ona uz napredovati po č. o. Isusovcima. Zato je, držim, i oda-brao blaženog prijatelja svog Srca — o. Kolombjera — da izvede tu veliku osnovu.« Ona to mora vjerovati, jer joj je Gospodin »otkrio načinom, o kom ne može biti sumnje, da on poglavito po ocima Družbe Isusove hoće da posvuda uvede ovu krepku pobožnost i po njoj steče nebrojenu množinu vjernih slugu, savršenih prijatelja i potpuno zahvalne djece.«

Te je misli, češće tu i tamo nabačene, najljepše sabrala u pismu od 9. VIII. 1689. upravljenom na o. Kroaze-a: »Premda ovo blago ljubavi pripada svima i svi imaju na nj pravo, ipak je bilo vazda sakriveno dosada, kad je posebice dano kćerima od Pohoda, jer su one određene za čašćenje njegova skrovnoga života, a dano im je zato, da ga otkrivaju i dijele drugima. No za č. o. Družbe Isusove je očuvano da upoznaju svijet s vrijednošću i korisću ovog dragocjenoga blaga, od koga što više uzimaš, više ga ima. Dakle je samo do njih, da se po njemu u izobilju obogate

S Gospom i sv. Franjom Sal. klanjavu se
Bož. Srcu sv. Margareta i bl. Kolombjer.

svim vrstima dobara i milosti; ovim će naime krepkim pomagalom, što im ga on daje, moći da posve po svojoj želji izvrše svoju službu milosrdne ljubavi, za koju su određeni. Jer ovo će Bož. Srce tako razliti pobožnu milinu svoje ljubavi na njihove riječi, da će one prodirati kao mač dvorezac i najokorjelijsa srca, da ih učine pristupačnima za ljubav ovoga Bož. Srca, pa će i najgrješnije duše biti ovim pomagalom privredene k spasenosnoj pokori. Napokon ovo je sredstvo, kojim on hoće da izlije na Red Pohoda i na Družbu Isusovu u izobilju božansko blago milosti i spasenja, -ako mu samo dadu, što očekuje, a to je poklon ljubavi, časti i hvale, i porade iz svih svojih sila, da se podigne njegovo kraljevstvo u srcima. On mnogo očekuje od vaše svete Družbe u ovoj stvari i ima velikih osnova. Stoga se i poslužio dobrim o. Kolombjerom, da započne pobožnost prema ovom klanjanja dostoјnom Srcu, a ja se nadam, da ćete vi biti jedan od onih, kojim će se poslužiti, da je uvede u vaš red.«

Ove tvrdnje svetičine tumače, zašto su se i redovnice od Pohoda i Isusovci toliko zauzeli za širenje pobožnosti k Presvetom Srcu.

M. Pavelić D. I.

Nastaviti će se.

NI KAPI VIŠE!

Znameniti Cambronne, jedan od najsrčanijih generala starog francuskog carstva, započeo je svoje zvanje od najnižeg stepena u vojništvu. Žilama mu je kolala vrela krv. A kako je jadnik bio odan piću, shvatljivo je, da mu je krv lako uzavrela, i da si je štošta dozvolio, što ne vodi k dobru.

I zaista. U pripitom stanju dao je jednom časniku čušku. Stave ga pred ratni sud i po svoj strogosti zakona bude osuden na smrt. Pukovniku bijahu poznate izvanredne sposobnosti Cambbronne: odvažnost, snaga, razumnost; stoga je sve moguće poduzeo, samo da spasi nesretnika. Uspio je. Vojnik bude pomilovan ali uz uvjet, da se pića posvema o drekne.

S dekretom pomilovanja u ruci pode pukovnik u vojničku tamnicu. Čim osudenik uoči visokog časnika, ganut započe: »Znam, gospodine pukovniče, da sam počinio veliku pogrešku, i gledajte, kamo me je dovela! Svojim životom ću platiti. Ratni zakoni su strogi, radi toga nema mi spasenja. Preostaje mi samo smrt.«

»Ne, prijatelju! Ti ne ćeš umrijeti. Nosim ti pomilovanje. Teško je išlo. Kazan ti je oproštena, ali uz uvjet, da se nikad više ne opiješ.«

Cambronne pogleda sav u čudu časnika, ponikne glavom i reče slabim glasom: »Ne mogu. Boca mi je odveć draga; a kada nagnem, ne mogu da prestanem.«

»Ali ti se moraš toga odučiti,« odlučno će pukovnik.
 »Skroz nemoguće! — Kroz cijeli život ni kapi vina? —
 Dobro. I da vam obećam, tko mi jamči, da će se toga i držati?«
 »Tvoja poštena riječ jamči mi sigurno. Poznam ja tebe. Kad
 zadadeš poštenu riječ, ti je i držiš.«

Kotoriba. — Mali Križari.

Ova rečenica pouzdanja duboko dirne nesretnika. On digne ruku i izusti ovo: »Bog me čuje. Kunem se, da ni kapi alkohola ne će okusiti u svom životu. Jeste li sad zadovoljni, gospodine pukovniče?«

»Posvema, dragane,« dobroćudno će pukovnik. »Sutra si slobodan. Ostani dobar vojnik! Žrtvuj domovini svoj život, koji ti ona poklanja danas!«

Cetvrt stoljeća, dvadeset i pet je godina prošlo. Naš je Cambronne postao generalom. U bici kod Waterloa zapovijedao je staroj carskoj gardi, a na uzmaku je pokazao onu izvanrednu hrabrost, koja još i danas živi u ustima francuskog puka. Nakon sloma carstva povuče se u skromni život u Parizu, od svih

Kotoriba. — Djev. dr. S. I.

čašćen i ljubljen. Isto učini njegov prijašnji pukovnik. Budući da dugo nije video Combronnea, pozove njega i sve negdašnje druge svoje na svečani ručak. Počasno mjesto na čelu stola zapanje generala Cambronnea.

Za vrijeme ručka nalije bivši pukovnik u Cambronneovu čašu izvanredno dobrog i starog vina.

»Šta hoćete?« upita general Cambronne.

»Izvrsno vino,« mirno će pukovnik. »Ima mu sigurno svojih stotinu godina. Teško ćete u Parizu dobiti tako odabранe kapljice. Kušajte samo, i dat ćete mi pravo.«

Na ove riječi odgovori Cambronne: »Ja da kušam ovo vino, pukovniče? A gdje je moja poštena riječ? pomilovanje? zakletva? Zar ste sve ovo zaboravili? Za koga me držite? Čujte! Od onog časa nije ni kap alkohola orosila mojih usana. Zakleo sam se. Svoju sam riječ dosada održao.«

Ima ih na hiljade, koji bi i dušu prodali nečastivom, samo da im se pošteno napiti. Znadu dobro, da im nesretni alkohol škodi zdravlju, da im razdire živce, da im potkopava mir i sreću u obitelji, da se rasiplje novac i plaća, da srču u nečistoću, da su drugim na sablazan, da ponizuju svoje čovječje dostojanstvo ispod nijeme životinje, da teško vrijeđaju Boga svoga; oni sve ovo znadu, a ipak ne bježe od ove — kuge. »Ne mogu,« viču trijezni; »ne ću,« riču pijani. — Pravo! Kod vina je rekao istinu. Nije istina, da ne može. On ne će. A jer ne će, zato je nesretan sada, a bit će još nesretniji, kad umre.

Onaj vojnik dobra značaja i čvrste volje krasno se ponio. A naši slabici viču, da im je nemoguće ...

Sve se može, ako se samo ozbiljno hoće. Vj. Lončar D. L.

BLAGDAN KRISTA KRALJA.

Kad bi vas tkogod zapitao, kako si predočujete Isusa Krista, dobio bi zaciјelo razne odgovore. Mnogi ga sebi predočuju u čovječjem liku s probodenim srcem na grudima i ranama na rukama i nogama. Drugi zamišlja Isusa kao maleno dijete u jaslicama zamotano u pelenice, kao dječačića sa kovrčastom kosom, koji širi ruke prema ljudima. Jedni će opet reći, da ga rado zamišljaju na križu s trnovom krunom na glavi, krv kaplje niz sveto lice, grudi su probodene ...

Sve su ovo vrlo lijepo slike, ali mi bismo ipak htjeli gledati Krista, kakav je sada u svojoj Božanskoj slavi. Razumije se, da ga ne možemo gledati kao Boga, jer je nevidljiv, ali mi ga sebi možemo ipak predočiti.

Kad bismo mogli zaviriti u nebo, kako bismo tamo vidjeli Isusa? On je i u nebu s čovječjom naravi, koju ne će nikad izgu-

biti. Ali mi ga ne bi vidjeli niti na križu, niti u jaslicama. Vjerovanje nam daje pravu Gospodinovu sliku: *S j e d i d e s n o B o g a O c a s v e m o g u Ć e g a.* Što to znači? Krist sjedi na prijestolju Božanskog Veličanstva. To je njegova prava slika. Isus Krist je Kralj neba i zemlje. Nebeski mu je Otac dao kraljevsku krunu i vlast nad svijetom, i tu će vlast imati do konca svijeta.

Sad razumijemo, zašto je sv. Otac Pijo XI. ustanovio svetkovinu Krista Kralja. Sv. Otac ne želi da se možda druge slike potisnu, već samo želi da opet uokviri u Crkvi sliku Božanskoga Kralja, koji sjedi na prijestolju Božjem.

Sveta je Crkva od najranijeg početka uvelike štovala Krista Kralja. Da vam je moguće proći rimskim crkvama, zapazili biste vrlo često nad oltarima u mozaiku slike Krista Kralja. Otvorimo li Rimski Misal, naći ćemo mnogo slika Krista Kralja, ne doduše *naslikanih*, već izrečenih.

Crkvena godina počinje s *D o š a š c e m* ili *A d v e n t o m*. To je vrijeme, kad očekujemo Kralja, koji ima doći. U Misi zornici

Kotoriba: Male Križarice.

molimo: »Dignite se i otvorite se širom vrata vječna: *u n i Ć e K r a l j s l a v e.*« Na kvatrenu subotu u Došašcu moli sv. Crkva: »Klići, kćeri sionska, pjevaj, kćeri jeruzalemska: *e v o d o l a z i K r a l j t v o j, s v e t i S p a s i t e l j.*« Na Bogojavljenje: »Eto dođe vladalač Gospod: *k r a l j e v s k a j e č a s t u r u c i nj e g o v o j i g o s p o d s t v o* (Ps. 71. 1). Bože, daj kralju sudenje svoje i pravdu svoju *S i n u k r a l j e v s k o m!*« Sv. Tri Kralja dolaze i donose tamjan i zlato i upravo time iskazuju počast kraljevskom Djetešcu. Sv. Crkva govori nadalje u I. nedjelji po Bogojavljenju: »Na uzvišenom prijestolju vidjeh gdje sjedi Muž, kome se klanja mnoštvo andela jednoglasno pjevajući: *Evo onoga, kojega je k r a l j e v s t v o v j e Ć n o.*« A na Svijećnicu moli: »Ukrasi dvor svoj, Sione, i primi *K r i s t a K r a l j a.*«

Možemo ukratko reći, da ovaj dio crkvene godine od Adventa do Svijećnice pokazuje Krista kao Kralja, koji će doći i koji je došao na zemlju i ustanovio svoje Kraljevstvo — svetu Crkvu.

Kad zademo u korizmenu Liturgiju, zamata se Kristova slava u patnje, ali i tu gleda Crkva više kraljevskog Junaka, koji na

Golgoti umirući pobjeduje. Na Cvjetnicu pjevači u procesiji pred crkvom pjevaju naizmjence s onima u crkvi:

»Slava, čast i hvala ti, Spasitelju, Kralju Kristu,
Kom hosana klicahu mala usta djece čiste.«

Pa i na Veliki petak, najtužniji dan, Crkva crta Spasitelja kao svoga Kralja na drvetu križa:

Križu sveti, drvo svako	Savij grane, stablo silno,
Zavidi ti čarni sjaj,	I opusti svaki ud,
S takim lišćem, cvijećem, granjem	Sva tvrdoča prirođena
Nema ga ni koji gaj.	Biću tvome meka bud,
Slatko drvo, slatki čavli	I nebeskog Kralja tijelo
Nose teret slatki taj.	Privijaj na nježnu grud.

O Uskrstu smo zaposleni s uskrstnim Kristom pa se ne ističe toliko Krist kao Kralj, ali zato na Spasovo imademo opet Krista Kralja, koji uzlazi na nebo »i sjedi Bogu s desne strane.« Na Tijelovo i na Preobraženje Gospodinovo (6. VIII.) srećemo opet Krista Kralja, Vladara naroda. I tako redom kroz cijelu crkvenu godinu crta sv. Crkva Krista kao Kralja, dok ne završi divnom svetkovinom Krista Kralja, koju slavimo zadnje nedjelje u listopadu.

Kako Sv. Pismo prikazuje Krista. U Starom i Novom Zavjetu susrećemo Krista kao Kralja. Kad proroci govore o Spasitelju svijeta, govore o njemu kao moćnome kralju. Psalmi također pjevaju o Kristu kao kralju. Jednom ga nazivaju Kraljem mira (Ps. 71), drugi puta Kraljem svećenikom, koji sjedi s desne Bogu (Ps. 109). Onda ga opet gledamo kao mudrog i pobedonosnog Kralja, kako sa sv. Crkvom uporedo stupa (Ps. 44).

A kako je andeo Gabrijel navijestio Spasitelja B. Djevici Mariji? Opet kao Kralja: »Dat će mu Gospod Bog prijestolje Davida, oca njegova i kraljevat će u domu Jakovlevu uvijek i njegovom kraljevstvu ne će biti kraja.« Sam andeo, poslanik Božji, veli za Krista, da je Kralj.

Spasitelj je u svome životu bio ponizen i prezren. Jaslice su bile njegovom kolijevkom, a drvo križa njegova smrtna postelja, ali on ipak priznaje, da je Kralj. Lijepo to vidimo u evandelju. Gospodin stoji svezan pred Pilatom, a ovaj reče: »Dakle ti si kralj?« Isus odgovara: »Ti govorиш (pravo); ja jesam kralj.« Spasitelj odgovara uoči svoje smrti: »Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta, ipak ja sam kralj.« I Providnost je Božja dopustila da natpis na križu glasi: »Isus iz Nazareta, Kralj židovski.«

Dakle znamo i vjerujemo, da je Krist doista naš Božanski Kralj. Što slijedi iz ovoga za nas? Ako je on naš Kralj, onda i mi moramo biti njegovi poslušni podanici, onda moramo živjeti također za njegovo Kraljevstvo — za svetu Crkvu. U sv. Misi na blagdan Krista Kralja zove se sv. Crkva »Kraljevstvom istine i

života, Kraljevstvom posvećenja i milosti, Kraljevstvom pravde i ljubavi.« A u Očenašu molimo dnevno: »Dodi Kraljevstvo tvoje.« To znači, da Isus sve dublje prodre u naše duše, da doista zavlada našim srcima. To mora da bude našom životnom zadaćom. Ali to je sa žrtvama skopčano. Mi moramo biti poslušni i vjerni Kristovi podanici. U Očenašu molimo neka »Dode Kraljevstvo tvoje«, ali odmah nadovezujemo: »Budi volja tvoja, kako na nebu...«

Kotoriba: Križarice.

Kraljevstvo Kristovo traži od nas poslušnost i vjernost, poslušnost prema zapovijedima, vjernost u napastima i križevima, vjernost do smrti. A da budemo poslušni i vjerni, zaprosimo potuzdano:

— Molimo Te, sve mogući Bože, da mi, koji ovdje na zemljivojujem pod barjakom Krista Kralja, u nebeskim dvorovima uzmognemo neprestano kraljevati s Njime, koji s Tobom živi i kraljuje...
B. J.

»LANAC SREĆE«.

(Gospoda A. vraćajući se s trga susreće gospodu B.)

A.: Dobro jutro, gospodo! Kako ste?

B.: Ah! Dosta loše, vrlo sam uzrujana. Pomislite, jučer sam dobila ovo pismo: »Lanac sreće. Čim primiš ovo pismo, prepisi ga na devet listova i pošalji devetoricu svojih znanaca, kojima želiš sreću i karijeru. Ovaj lanac započet je u Italiji od jednog uličnog pjevača i nastavlja se dalje i dalje te mora devet puta obići svijet, da donese svakomu lijepu budućnost i karijeru. Čim preprišeš i pošalješ, zadesit će te kakav veselo događaj. Trgovac Villaris dobio je na lutriji veliki zgoditak od 100.000 lira u zlatu, Polla Negri sretno se udala za jednoga kneza. Ako ti pak ne shvatiš ovaj »lanac« ozbiljno te ga prekineš, snaći će te nesreća

za nesrećom. Hans Mill treći se dan ubio, gđa Müller morala si dati odrezati bolesnu nogu, Nora Björmen unesrećila se kod jednog izleta, dok se izrugivala ovome. Njezin prijatelj spasio je »lanac« prepisavši ga i za pet dana povratio mu se sluh. — Pazi dakle, da ne budeš sam uzročnik svoje nesreće. — I sad vam se tu niže stotina potpisa, iz kojih se vidi, da je to pismo putovalo iz Italije u Francusku, iz Francuske u Njemačku, a odatle k nama. Eto, molim vas, sad da i ja moram to devet puta prepisati; a imam danas toliko drugog posla.

A.: Pa vi u to vjerujete?

B.: Da li vjerujem! Znam, da je praznovjerje, ali ipak, ipak se bojim, da bi mi se uistinu dogodila nesreća, ako ne prepisem; ta eto vidite, kolike nesretne slučajevne navodi!

A.: Gospodo draga! Čujte vi mene! Ja jerujem u Boga i vjerujem, da je samo Bog gospodar moga života. I zar ne bi bilo smiješno i pomisliti, da je Bog čiji život povezao uz puko prepisivanje ovakova praznovjernog pisma. Ako je volja Božja, da ja budem sretna, bit ću sretna i bez tog prepisivanja, a ako je određeno u Božjoj Providnosti, da me zadesi kakova nesreća, ne ću joj moći izbjegći, makar prepisala to pismo ne samo devet, nego i devetsto puta. Pače imao bi Bog pravo da me i te kako kazni, kad bih se bavila tim praznovjerjem. Zato, gospodo, poderite to i bacite! To može zastrašiti samo ljudе niske naobrazbe.

B.: Čini se, da nije baš samo tako! Pogledajte! Ima u ovom pismu stotinu potpisa, a među njima i uglednijih ljudi: političara, pjesnika, glumaca i t. d. Što velite na to?

A.: Žalosno je, gospodo, što danas ljudi, ito najviše tako zvani inteligenți zaziru od vjere, one vjere, koja se propovijeda u crkvama našim, a to zato, jer se ona protivi njihovim slobodoumnim nazorima i neuravnotežnom, često nečudorednom životu. A jer ljudska duša ne može biti bez vjere, takovi onda posiju za spiritizmom, okultizmom, gatanjem, padaju u razna sujevjerja, a jedna vrst toga je i ovaj »lanac sreće«.

B.: Ali, oprostite gospodo! To baš nije ništa proti vjere. Pogotovo kako je dobila gospojica C. jedan primjerak, kojeg mi je jutros dala, kad sam joj pričala o ovom mojem. Sasvim pobožna stvar. Evo čujte: — »U Petrovom Selu dogodilo se ovo čudo: Pojavila se velika svjetlost na mjesecu i velika vatra. I pristupiše ljudi bliže i vidjeli su devet stupova, a među njima Majka Božja govori cijelom svijetu, da će se u Jeruzalemu čuti glas Sina Božjega. Tko primi ovo pismo, neka ga prepisiše na devet listova; tko ne vjeruje i ne prepisiše, bit će od Boga kažnjen velikom nesrećom. Jedna udovica nije vjerovala, pak je za devet dana izgubila jedincu sina. Tako ju je Bog kaznio!«

A.: Gospodo, gospodo! Ta to je još mnogo strašnije od prvega. To nesamo da je praznovjerje, nego i svetogrde, jer se u praznovjerne svrhe zlorabi naša najveća svetinja — Majka Božja

izmišljenim nekim naivnim čudom koje se nikad dogodilo nije, te o kojem ljudi u Petrovom Selu nemaju ni pojma.

B.: Ali molim vas, zar ne čujete, kako veli, da je Bog kaznio one, koji su se izrugivali tome?

A.: Tako? Zar bi Bog bio Bog, kad bi teškom nesrećom kaznio nekoga, tko ne bi htio devet puta prepisati jedno pismo!? Zar nije svetogrde ustvrditi to za Boga? — Nego znate, tko je začetnik tog letka? Ja sam čula, da taj letak o Majci Božjoj šire krivovjeri Nazarenci.

B.: Nije to samo o Majci Božjoj. Ima tih »lanaca sreće« i o sv. Antunu. Tako je dobio vaš susjed D. On vrlo štuje sv. Antuna i zato, premda je velik siromak, napisao je trinaest listova i kupio trinaest maraka te poslao drugima. Moja kćerka prepisala je to njegovo pismo. Evo i njega: — »Lanac sv. Ante započet od sv. Antuna Padovanskog mora obići cijeli svijet, jer sv. Antun može da učini velika čudesa sa svojim vjernicima. Zato treba kroz 13 dana izmoliti svaki dan jedno vjerovanje i poslati jedan prepis ovoga pisma svakoga dana osobama, za koje znamo, da su inteligentne, i kojima želimo mir i sreću. Mister Lence dobio je na lutriji 15.000, Rudolf Valentino izgubio je život, jer nije shvatio stvar ozbiljno. Ford, mnogostruki milijunaš pripisuje svoju sreću ovome »lancu«. Sv. Antune, imaj milosrđa i s nama!«

A.: Zar nije, gospodo, svetogrde i to: sv. Antuna uvlačiti u takove stvari? Zar je i zagovor sv. Antuna vezan uz takvo puko prepisivanje? Zar nije svetogrde ustvrditi, da će se sv. Antun osvetiti onomu, koji to ne prepiše? Zar se i sveci znadu osvećivati? Zar su oni jednak opakim i osvetljivim ljudima? Zar nisu baš zato postali sveci, što su se izdigli nad ostale ljude svojim krepostima, a najviše blagošću?!

B.: Pravo velite, gospodo! Vašim mudrim razlaganjem i me ne ste o tom uvjerili te i ja to sada uvidam. Nikada se više ne ču takvim stvarima baviti. (Podere sva tri pisma i požuri se kući na svoje poslove).

D. Nežić, kapelan.

GLAS IZ AMERIKE O DUHOVNIM VJEŽBAMA.

Iz Glasnika Srca Isusova doznao sam za domove duhovnih vježba u Zagrebu: na Jordanovcu za muške, na Vrhovcu za ženske. Cestitam ocima Isusovcima i časnim sestrama Sv. Križa na tako spasonosnim djelima. — Ja sam ovdje u Americi bio dva put u duhovnim vježbama, koje su se davale u češkom i engleskom jeziku. Na duhovnim vježbama, što se u češkom jeziku držale od 12.—14. kolovoza u Lisle III. kod otaca Benediktinaca, bilo je 99 učesnika. Ovdje se daju duhovne vježbe već preko 19 godina svake godine u više mahova. — Ja nikada ne bih mogao dosta reći o koristi duhovnih vježba. To najbolje znade i osjeća onaj, koji je sam u njima bio.

C. Mihalovich.

APOSTOLSTVO MOLITVE

SVI U APOSTOLSTVO MOLITVE!

Odjeli Apostolstva molitve.

Apostolstvo je molitve vojska Presv. Srca. Kao što obična vojska, tako je i ova podijeljena u odjele. Tri su odjela ili skupine u ovoj svetoj vojsci.

U prvu skupinu idu oni, koji svaki dan sjedinjuju svoje molitve, svoja djela, svoje patnje s Presv. Srcem Isusovim te ih prikazuju Bogu na one nakane, radi kojih se Isus bez prestanka moli za nas i prikazuje se u sv. Misi. Bit Apostolstva molitve sačinjava ovo prikazivanje naših molitava i drugih djela u jedinstvu s nakanama Presv. Srca.

U drugu skupinu idu oni, koji osim dužnosti prve skupine dodaju još neke molitve u čast nebeske Majke, da isprose njezin moći zagovor kod Boga. Zato mole svaki dan jedan Očenaš i 10 Zdravomarija na nakanu, koju svaki mjesec blagoslovje sv. Otac.

U treću skupinu idu oni, koji osim dužnosti barem prve skupine svake sedmice ili barem svakog mjeseca pristupaju sv. Pričesti nastojeći da njome zadovolje Presv. Srcu radi grijeha, kojima ga ljudi vrijedaju.

Jezgra Apostolstva molitve.

Jezgru Apostolstva molitve sačinjavaju oni članovi, koji svaki dan prikazuju Bogu sve svoje molitve, sve patnje i sve čine u jedinstvu s nakanama Presv. Srca. Članovi Apostolstva molitve rade, trpe i mole u jedinstvu s Isusom, da njihov rad, njihove patnje i njihove molitve budu od veće vrijednosti pred Bogom. Pa i sv. Crkva završuje svoje molitve riječima: »Po Kristu Gospodinu n a š e m.« Time želi Crkva naznačiti: Da molitve moje budu što uspješnije, evo ih, Bože, sjedinjujem sa zaslugama svoga Otukupitelja. A što je s Isusovim zaslugama sjedinjeno, to ti, Bože, mora biti ugodno, to mora biti veliko u očima tvojim, takve molitve ne možeš odbiti.

Prema nauci sv. Pavla svi su katolici jedno tijelo s Isusom. Isus je glava toga tijela, mi smo udovi. Iz toga slijedi, da i raditi i moliti i trpjeti moramo s Isusom, svojom Glavom. Isusove misli moraju biti naše misli, Isusove želje naše želje, Isusove osnove naše osnove, Isusove nade naše nade, Isusova radost naša radost, Isusova žalost naša žalost, Isusov uspjeh naš uspjeh. Jedno smo tijelo s Isusom. Zato članovi Apostolstva molitve i sjedinjuju svaki dan sva svoja djela, sve patnje i molitve s Presv. Srcem.

Ovo svagdanje prikazanje može se učiniti i svojim riječima. Međutim bolje će biti, ako se to učini poznatom molitvicom:

»Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca Papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.«

Amerika: Česi na duhov. vježbama.

Iz ove molitvice jasno se vidi, za čim idemo u svojim molitvama, djelima i patnjama. Sve to stavljamo u Presv. Srce Isusovo. A da naš dar bude draži Presv. Srcu, sjedinjujemo ga s darom prečistog Srca svoje nebeske Majke.

Zadovoljština i nakana.

Ovim darom želimo u prvom redu pružiti Isusu zadovoljštinu, »Sva moja nastojanja, tako on govori sv. Margareti, da obdarim ljude svojim dobročinstvima, uzvraćaju mi se hladnoćom i prezirom. Daj me barem ti utješi time, što ćeš mi, koliko ti bude moguće, nadoknadi i hovune za hvalnost.« I opet: »Neka štovatelji moga Srca pokažu svoju ljubav odlukom, da mu pruže zadovoljštinu radi nezahvalnosti.«

Da naše molitve budu uspješnije, moramo najprije radi svojih grijeha i pogrešaka izravnati račune s pravdom Božjom. Pravda Božja traži zadovoljštinu radi grijeha i pogrešaka. A tu

Repaš. — Na gradilištu svetišta Srca Isusova.

zadovoljštinu dajemo Bogu svojim molitvama, djelima i patnjama.

Medutim ljubav je tako jaka, da zna nadvladati i naše sebeljublje. Po ljubavi znamo zaboraviti na se. Ljubav zna potaknuti, da čovjek potroši svoje vrijeme, svoj novac, da založi i sam život za ono, što ljubi. I ljubav može pri tome osjećati poteškoće, ali ona ih znatno umanjuje, pače ih katkada posve ništi.

Apostolstvo molitve traži od nas, da ne budemo sebični. Traži, da svojim molitvama predemo granice sebeljublja. Po uzoru Bož. Spasitelja, koji je u svemu tražio slavu Oca svoga i spasenje svijeta, i članovi Apostolstva molitve upravljaju svoje molitve u prvom redu Bogu na slavu i na spasenje duša. Oni se mole za obraćenje pogana i grješnika, mole se za pravednike, da ustraju u dobru, za pokojnike, da se što prije liše svojih muka. Članovi Apostolstva molitve mole se za brojne misijonare, za dobre svećenike, za revne propovjednike i isповjednike. Svako jutro prikazuju Presv. Srcu sve svoje boli, sav svoj trud, sve misli, riječi i djela za raširenje i učvršćenje kraljevstva Isusova na zemlji. To su nakane Presv. Srca, to su nakane apostola Isusovih.

Tko tako radi, tko se tako moli, ne treba se bojati, da će biti na gubitku. Naprotiv njegov je život mnogo zaslужniji u očima Božjim.

Poznato je, da naše zasluge pred Bogom ovise najviše o dobroj nakani, koju imamo pri svojim djelima. Što je nakana čišća, plemenitija, uzvišenija, to je i naše djelo zasluznije pred Bogom. A može li tko imati uzvišenijih nakana nego što su nakane Isusove? Ima li uzvišenije nakane, nego što je suradivanje s Kristom u djelu otkupiteljskom? A članovi Apostolstva molitve sudjeluju, rade zajedno s Isusom i nastoje, da što više duša dovedu do vječne sreće. Njihovo srce puno je istih želja, od kojih je izgaralo Presv. Srce njihova Spasitelja.

F. M.

ZA DUŠE U ČISTILIŠTU.

Istina je naše sv. vjere, da na drugom svijetu ima čistilište, gdje duše trpe prije nego posve čiste uniđu u lijepo nebo. Ali također je istina naše vjere, da mi ovim dušama možemo olakšati teške muke, da im možemo uskoriti čas, kad će unići u vječno blaženstvo. Pružimo im spremno ruku pomoćnicu.

Pomožimo dušama u čistilištu radi dragega Boža. Bog ljubi ove duše, a i one njega ljube. One su umrle u milosti njegovoj, pa su sigurne za vječno blaženstvo. Ali prije nego što će zaposjeti nebesku baštinu, mora se zadovoljiti pravdi Božjoj. To one sa svoje strane mogu učiniti samo svojim mukama, ako im ne pritečemo i mi u pomoć.

Ili možda ovako misliš: »Ako Bog ljubi duše u čistilištu, zašto im ne oprosti kazne?« — Poslušaj. Dijete je skrivilo ocu.

Iako otac ljubi svoje dijete, ipak ga znade kazniti radi počinjene pogreške. Ali ocu je milo, ako tko moli, da se djetetu oprosti, ili mu sam dade zadovoljstvu mjesto krvica. — Isto tako čini i Bog gledom na duše u čistilištu. Budući da je pravedan, mora dušu kazniti radi nekih grijeha i pogrešaka, za koje nije dobio zadovoljstve na ovom svijetu. Ali Bogu je vrlo milo, kad se vjernici mole za ove duše i nastoje, da sa svoje strane učine ono, što su one morale učiniti još za života. I Bog očekuje od nas, da se zauzmemos za ove duše patnice. Pomožimo im dakle iz ljubavi spram dragog Boga.

Pomožimo duše u čistilištu radi njih samih. Premda su ove duše pravedne i svete, ipak ne mogu pomoći samima sebi. One su strpljive, one ljube Boga, ali sve to ne skraćuje niti ne ublažuje njihovih muka. U čistilištu se može samo trpjeti, ali bez zasluge. Ali što ne mogu one, možemo mi. Budimo stoga milosrdni, pa pritecimo u pomoć onima, koji si ne mogu pomoći.

Macinec. — Djev. dr. S. I.

Pomožimo dušama u čistilištu i radi samih sebe. Plemenitost traži od nas, da smo zahvalni svojim dobročiniteljima. Isto osjećaju i duše u čistilištu, pa ne će nikad zaboraviti na one, koji su skratili njihove muke ili barem ublažili. One će se još u čistilištu moliti za svoje dobročinitelje. A kako će se pokazati zahvalnim istom, kad dođu u nebo!

Kako da pomognemo? Molitvom. Sjeti se duša u čistilištu svaki dan barem navečer. Na to te poziva i večernji glas zvona Gospina. Izmoli barem Očenaš i Zdravomariju za duše u čistilištu. Ako želiš pokazati još više velikodušja, prikaži za njih sve svoje molitve i pobožnosti. Ne boj se, tim ne ćeš štetovati, već možeš biti samo na velikom dobitku.

Pomoži dušama u čistilištu sv. Misama. Slušaj sv. Misu, kad god ti dopuštaju prilike i dužnosti, i prikaži ih Bogu, da ublaži patnje duša u čistilištu. Ništa ne gasi tako lako i uspešno oganj čistilišni kao presv. krv Spasiteljeva.

Pomoži dušama u čistilištu dostojnim primanjem sv. sakramenata. Sv. sakramenti nepresušiva su

vrela, iz kojih po neizmjernim zaslugama Isusovim crpemo milosti. Ali sv. sakramentima možemo koristiti i dušama onih, koji trpe u čistilištu, samo ako ih primamo na tu nakanu. Stoga pristupaj često osobito sv. Pričesti, da tim utješiš i one, koji vape i za tvojom pomoći.

Kad bi se tvoj zemaljski vladar udostojao svratiti u tvoju kuću, a ti bi imao prijatelja u tamnici, zar ga ne bi zamolio, da se smiluje tvome prijatelju i milostivo ga pusti na slobodu? Čini isto, kada ti dođe u pohode Kralj kraljeva. Moli ga, da se smiluje dušama u čistilištu. A Isus jedva čeka da ga za to zamoliš.

Pomozi dušama u čistilištu također svojевoljnim žrtvama i žrtvicama. Uzmi time na se barem jedan dio one pokore, što su je te duše propustile, dok su još bile na ovoj zemlji. U svojem svagdanjem životu nači ćeš mnogo toga, čega ćeš se moći odreći, iako te na taj prijegor ne obvezuje Bog pod grijeh. Pregori nešto iz ljubavi spram duša u čistilištu. Nastoj da učiniš koje djelo duhovnog ili tjelesnog milosrda, jer su takva djela najdraža Bogu, prema tomu i vrlo korisna za duše u čistilištu.

Pomozi dušama u čistilištu lijepim kršćanskim životom. Nastoj prije svega, da ti duša uvijek živi u milosti Božjoj. Više vrijedi pred Bogom jedan Očenaš, ako smo u milosti njegovoj, nego i najveća djela, koja obavljamo bez ove milosti.

F. M.

ZABRINUTA MAJKA.

— Ne mogu te gledati, kako neprestano gineš i veneš, često je govorila majka sinu svome. Već je dugo vremena, da si zle volje; sve ti dosaduje i smeta, uopće ti ne mariš ni za što. Istina je, u školi nijesi medu zadnjima, ali, koliko mi je poznato, škola i učenje ne zanimaju te. Često te vidam, kako u sobi zamišljen buljiš očima te izgledaš kao da ti se u glavi nešto teškoga mota. Zabava te jedino zanima, ali iza zabave kao da su ti slomljena krila, jer još slabije izgledaš. Jest, u tebi se nešto kuha. Majci svojoj skrivaš, ne ćeš da joj očituješ. Znaš, da bi ti ona najradije pomogla... Ovakvo već ne ide. Nije dobar znak, kad si počeo da se i slabo hranиш. Nema druge, danas sam odlučila da te povedem vršnom liječniku, onda cu barem znati, na čemu smo.«

Na majčina jadikovanja sin nije ni riječi odgovarao.

Majka povede sina k liječniku. Liječnik dugim pogledom pogleda mladića u oči kao da mu htio nešto u duši pročitati. I pročitao je. Nije ga htio ni pregledati, nego će zabrinutoj majci:

— Gospodo, vaš sin treba više njege i brige uvidavnog ispovjednika nego liječnika. S. Dragičević D. L.

KRIŽARI I KRIŽARICE

VITEZ SRCA ISUSOVA.

Godina 1925. — Vruće je rujansko veče. U nekom tihom maram samostanu u Rimu nalazi se desetak daka. Jedni leže, a drugi sjede na slamenjačama. Umorni su, zaprašeni, gladni. Samo da im je sjedjeti, ležati i protezati umorne i ukočene udove. A jesti će poslije, ima još vremena.

— Oaa, zijevo je Anto vrteći se na svom ležištu. Kako je ovo lijepo iza tolikog stajanja i trčkanjana.

— i vikanja, upade mu u riječ Karlo.

Zvonko ustane sa svoje slamenjače te će Karlu:

— Čuješ, kad je ulazio Papa, tako sam vikao, da su svi oko mene uši začipljali.

— To ti lako vjerujem, šaljivo će Alfonzo, ti si u vikanju vazda prvi. — Opći smijeh.

Sali. — Djev. dr. S. I.

— Čekaj samo, mali, viknu Zvonko smijući se, kod kuće ćeš skupo platiti tu drskost, sad sam odviše umoran.

— Oaa — zijevo je Anto. Najljepši je dan prošao. Preksutra u ovo doba smo opet doma.

— Hvala Bogu, promrsi debeli Vlatko.

— Ti lijena vrećo, tebe se doimlje samo krevet i dobar ručak.

— Tako je, reče Vlatko i zažmiri, a onda se ispruži i stane gledati u strop milo se smiješći, ko da samo vidi svečani ručak, što ga čeka doma. On je zapravo bio plemenit, zlatan dječko, ali se rado pokazivao komotnim i svoja dobra svojstva sakrivaо neobičnom lijenošću.

Marko ustane i poče se obazirati:

— A šta to radi Darko? Danas ništa ne govori.

Božidar B. ležao na kraju dvorane. Glavu je okrenuo zidu i zamišljeno piskarao prstom po njemu. Drugovi ga zvali skraćenim imenom Darko. Bio to sin bogata trgovca, a veseljak prvog reda. Ipak je iz njegovih očiju odsjevala neka tiha ozbiljnost čista srca spojena s vedrom živahnošću mladenačkom. Među dru-

govima, s kojima je došao u Rim na poklon sv. Ocu, bio je najmladi — istom mu je 13 godina.

— He, Darko, živiš li još? zovnu ga Marko.

— Što je? obazre se Božidar.

— Jesi li se bojao, kad je sv. Otac govorio s tobom? Tako si tiho govorio, sigurno od straha, ništa nisam razumio.

Darko skoči s ležaja:

— Od straha? Zar si se ti u svojoj 14. godini bojao?! Ja ne znam, da li sam glasno ili tiho govorio, no znam, da je sve bilo od same radoći.

— No šta si mu kazao? upita Anto.

— Pa ništa. Sv. Otac pitao me, koliko mi je godina i šta učim.

— Pa što si na to rekao?

Darko se smijao.

— Rekao sam: U 14. godini u 3. razredu gimnazije.

— A šta ti je Papa rekao, kad ti je stavio ruku na glavu prije nego je dalje pošao.

Božidar porumeni.

— To ne spada na vas. Brzo sjedne.

— No reci ipak! Molim te reci, počeli mu govoriti. Darko je podbočio rukom bradu i gledao u pod. Iznenada podiže glavu, obrazi mu se još jače zacrvenili, a oči mu blistale:

— Napravio mi znak križa na čelu i kazao: Neka te Spasitelj blagosloví i učini sretnim.

Nasta tisina u sobi. Darko opet legne i uze pjevuckati.

— Oaa — zijevo je Anto, a onda se okrene te će:

— Cuješ, Darko, možeš biti ponosan. Jedino je s tobom govorio Papa.

Vrata se otvore i o. upravitelj pogleda unutra. Na prijaznom mu licu zatitra smiješak.

— O vi lijena stvorenja! Vani je baš sad krasan zalaz sunca. Divne boje i romantično svjetlo. To vam ne smije izmaći. Valjda ste se već toliko odmorili, da ćete se iza tog još moći dovući na večeru. Uostalom još sam vas htio pitati, hoćete li danas brzo u krevet ili bismo se još na krovu skupili, da čavrljamo. No kad ste tako strašno umorni... i lukavo se osmjejhnu. Već su svi na nogama, samo se Vlatko digao teško dišući i stenući.

— Velečasni, molim na krov, nismo umorni.

— Dobro, dakle prva točka večernjeg programa: Zalaz sunca u Rimu.

Veselo se penjali po uskom stubištu k ravnom krovu.

U okolnim kućama je već uglašeno svjetlo. Samo su ulične svjetiljke bacale turobni sjaj na bijljede zidine. Lagana, drhtava svjetla magla nadvila se iznad grada. Daleko u ravnici letjelo je svjetlo brzoga vlaka. Na tamnom su nebu sjale bezbrojne zvezde.

Na gradskim je tornjevima kucalo 11 sati. Gore na samostanskom krovu, okićenu cvijećem, digao se upravitelj sa svoje stolice od bambusa. Sve dosad su sjedjeli tu: 12 daka sa svojim upraviteljem, i još su jednoć u duhu proživljavali velike događaje današnjega dana: papinsku Misu u crkvi sv. Petra, pohod 7 crkvi, popodnevnu audienciju kod sv. Oca. A sad su poklekli i svaki je za se iz punine srca molio zahvalnu i večernju molitvu. Tad stane upravitelj na vrata, da rasvijetli stepenice. Svaki mu se zahvaljuje i silazi. Darko je bio zadnji. Upravitelj ga zadrži.

— Božidare, moram ti od srca čestitati na velikoj radosti, što si je danas doživio. Ali to je i velika milost. Ako želiš, da te Spasitelj napose blagoslov i usreći, moraš mu biti osobito vjeran. Jesi li mislio na to?

— Jesam, velečasni. Htio bih nešto lijepo i veliko učiniti za Spasitelja, ali još ne znam što.

— Čekaj, dijete moje, i ostani miran i veseo. Doći će već čas, kad će te Spasitelj pozvati. Neka te Bog blagoslov, a sad laku noć!

Još jedan pogled zvjezdanom nebu i još jedna molitva s usana vinu se svećeniku za njegovu mladež. Tad iščeznu svijetlo na stubištu, vrata se polako zatvore i duboka noćna tišina nastá na mjestu, gdje su malo prije bili.

U kasnoj noći još je u Vatikanu osvijetljena jedna soba. Zamišljen i sam, u bijelom talaru, sjedi Namjesnik Kristov kraj pišačeg stola... Misli na one tisuće svoje djece, koja su mu danas burno iskazala poštovanje i ljubav. — Hoće li držati ono, što su mu obećale njihove vatrene oči? Hoće li ostati vjerni Spasitelju?

— Polako i umorno diže se Papa i pode do klecalja. Još jedna srdačna prošnja na koncu teškog dnevnog rada za sve, kojima je danas mogao podijeliti očinski blagoslov. **Fr. Weiser D. I.**
Nastaviti će se.

IZNAŠAŠCE JEDNOG KATOLIČKOG INŽINIRA.

M. Thomas, Francuz, inžinir katolik iznašao je fotoelektrografski aparat. Pomoću ovog aparata može slijepa osoba bez ičije pomoći čitati svaku knjigu, koja je crnim slovima štampana.

Iznašaše je od velikog zamašaja, ali je također lijepo čuti, kako je spomenutu inžinir došao do toga aparata. Za vrijeme rata izgubio je vid, pa je na sebi iskusio sve one strahote, što ih slijepa osoba mora prepatiti. Ali Thomas bio katolik žive vjere. U svojoj kušnji zavjetuje se Bogu, da će čitav život nastojati, da olakša patnje slijepima, ako mu Bog opet povrati vid. I Bog mu uslišao želju. Iza 6 mjeseci opet je video. Od toga časa počeo je da zajedno sa svojom vrsnom ženom radi oko iznašašća spomenutog aparata. Radio je 12 godina. Bilo je mnogo muke, trebalо svladati mnogu zapreku. Radilo se dan i noć, mnogo se utrošilo.

Pomogao ih i mladi inžinir Conaud. Uspjeli su. Aparat je gotov. Netko je rekao: »Ovo će iznašače preokrenuti čitav svijet slijepih.«

F. M.

MISNI SAVEZ.

Svaki dan sv. Misa. Tko pošalje 20 dinara, taj postaje članom Misnog saveza i Društva sv. Ignacija te dobiva sve oproste, o kojima smo pisali u predzadnjem broju. Kao član Misnog saveza dotična osoba postaje dionikom svih sv. Misa, koje se čitaju u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu na nakučnu članova ovog Misnog saveza. Kako je to lijepo i utješljivo, kad si siguran, da se iz dana u dan čita sv. Misa u tom milom Svetištu za te, tvoje nakane i twoje pokojnike!

Misa i pokojnici. I jedna sv. Miss može da osloboди naše milo pokojnike od svih muka u čistilištu. Pomozimo svojim dragima! I oni će nama pomoći kod Boga, jer su duše čistilišta vrlo zahvalne.

Kako se šalje novac? Možete običnim novčanim uputnicama ili našim čekom Društva sv. Ignacija br. 36.500 ili čekom Glasnika Srca Isusova. Preporučimo Misni savez svim znancima. A. Alirević D. I.

SLAVLJE PRESVETOGLA SRCA U REPAŠU.

14. kolovoza bio je dan slavlja, kakvoga naše selo nije doživjelo, jer nas je taj dan pohodio sam dragi Isus pod svetom Misom, koja je po prvi puta čitana na gradilištu, na kome ćemo naskoro s Božjom pomoći podići svetište Presvetoga Srca Isusova. — Već dva dana prije milina je bilo gledati članove Vojske Srca Isusova, kako se natječu, tko će više da pomogne kod podizanja lijepе sjenice od zelenila i cvijeća. A kad nam je svanula uz gruvanje mužara nedjelja, u sjenici velikoj i krasnoj poput kakove crkve podignut je umilan oltar sav u moru svijeća i najljepšeg cvijeća.

U 9 sati navijesti gruvanje mužara, da nam dolazi naš zemljak i dobrotvor presvij. Dr. Juraj Maderec, rektor zavoda sv. Jeronima u Rimu, u pratnji preč. Dr. Benka Žgombića generalnog tajnika trecoredaca u Rimu i našeg dragog domaćeg župnika preč. Stjepana Kovačića.

Doček je bio nadu sve mio i srdačan. Na ukusno uređenoj propovijedalicu, okičenoj zelenilom i narodnim vezivom ispod slavoluka, na kome je bio dirljivi natpis: »Isusel Naše srce k Tebi vapi, a duša k Tebi teži. Privini naskomilom Srcu svome!« izrekao je presvjetli ganutljivu propovijed, pod kojom smo svaki u svojoj duši odlučili, da i uz najveće žrtve u ovo teško doba počnemo s gradnjom svetišta.

Iza propovijedi služio je svečanu sv. Misu presvjetli propovjednik, a ostala prečasna gospoda su ispovjedala onaj svijet, što se na ovu našu svećanstvu sakupio iz obližnjih župa Gole i Ždale te naših Molva.

Poslije iza blagoslova ispratili smo naše drage goste uz gruvanje mužara sve do Drave i tako zavrišimo lijepu svečanost oduševljeni za Boga.

Nema danas obilja ni u nas prekodravskih Hrvata katolika, od usta svojih otkidat ćemo, samo da dodemo što prije do svoje crkvice. Jer koliko patnja, muka i pogiblji stoji na prekodravskoj župljani Molvanske, kad dolazimo nedjeljama sv. Misi u našu župnu crkvu u Molve, to bi znala da kaže najbolje silovita i proždrljiva Drava, koja nam je i nedavno otela 26 mlađih života.

A nadamo se, da će dragi Bog garuti mnogo štovatelja Presv. Srca Isusova, te će nas svojim darovima poduprijeti, a mi im od srca unaprijed zahvaljujemo.

Cijeli posao i rad oko sakupljanja sredstava za gradnju preuzeala je mjesna Vojska Srca Isusova u dogovoru s crkvenim gradevnim odborom.
Ivančan Ivan, tajnik. *Pavao Žutika*, predsjednik.

ZAHVALNICE

OZDRAVILA ZARUČNICA.

Otok Krk. Bio mi je sin više godina zarušen i upravo onda, kad su se približavali dani njihove sreće, teško mu zaručnica oboli. Po liječnikovu savjetu, morala se podvrći operaciji. Tko da opiše tugu i bol mlađenaca! Njihova bol parala je i srce majčino. U tim gorkim časovima obratiš se Božanskom Srcu po zagovoru nebeske Majke. I gde! Srce puno milosti i utječe nije prezelo molbe moje, jer mi je snaha potpuno ozdravila. *M. U.*

REDOVNICKI POZIV.

Zagreb. Osjećale smo poziv u redovnički stalež, ali smo imale velikih zapreka. Da ih svladamo, obraćale smo se Presv. Srcu i ugodnicima Božjim. Danas nakon položenih prvih zavjeta sve sretne zahvaljujemo se Presv. Srcu na udijeljenoj milosti moleći ga, da nas i u buduće milo štiti, vodi i krije. *s. M. S. — s. C.*

U BOLESTI.

Hrvatska. Teško sam oboljela. Mnogi liječnici, razni lijekovi nisu pomogli. U nevolji zatražih pomoći kod Gospodara zdravlja i bolesti. Uslišana sam. *M. B.*

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Amerika AG Doznala za nečaka i muž našao posla, dar dol. 2.— *NR Ozdravio* sin, dar dol. 1.— *AO Pomoć* u bolesti, dar dol. 2.— *Babina Greda* PČ Milosti, dar d. 90.— *Bački Breg* MT Operacija uspjela, dar d. 10.— *Bjelovar* FML Pomoć u neprilikama, dar d. 20.— *Bosna KV Milost.* — *Brod* TP Pomoć bratu, dar d. 20.— *AT Milosti.* — *Brezovica* FP Pomoć u teškim neprilikama, dar d. 20.— *Cernik* TŽ Uslišana molba, dar d. 20.— *Chicago MD* Ozdravila kćerka, dar dol. 2.— *Crnogovci* SB Mnoge milosti, dar d. 100.— *Drenovci LjIH* Milosti, dar d. 25.— *Dobrinj MU* Ozdravila zaručnica. — *Erdevik MC* Milosti, dar d. 20.— *Gara KM* Milosti, dar d. 50.— *Gorican SI* Milosti, dar d. 10.— *Gradec FB* Mnoge milosti, dar d. 100.— *Ivanska DB* Pomoć u bolesti u velikim teškoćama, dar d. 10.— *Kastar AM* Milosti, osobito napredak djece u naukama, dar d. 20.— *Karlovac AN* Pomoć u bolesti i druge milosti. — *Krap. Toplice SH* Ozdravila majka, dar d. 30.— *Ložišće LM* Milosti, dar dol. 2.— *Marija Bistrica ZL* Uslišana, dar d. 10.— *MS Operacija* uspjela, dar d. 10.— *Markovac MK* Povraćeno zdravlje i uslišana molba, dar d. 10.— *Miholjac D.* TP Ozdravila kćerka, dar d. 10.— *Mikanovci St. MM* Pomoć u bolesti, dar d. 10.— *Mokošica KG* Uslišana molitva. — *Moravče MK* Nadene stvari, dar d. 20.— *Morović EB* Milosti, dar d. 10.— *MO Pomoć* Presv. Srca, dar d. 20.— *Nevesinje SS* Primljene milosti. — *Novi Marof MB* Pomoć u bolesti, dar d. 25.— *Novi Vinodol MR* Milosti, dar d. 10.— *Otočac JU* Pomoć u teškim neprilikama, dar d. 30.— *Oriovac MR* Milosti, dar d. 10.— *Pervišće KB* Milosti, dar d. 10.— *Petrovaradin KK* Ozdravljenje, dar d. 100.— *Pittsburgh*

NE Pomoć u bolesti, dar dol. 4.— *Prezid AŽ Milosti*, dar d. 20.— *Remete IZ Milost*, dar d. 10.— *Semeljci FL Pomoć u raznim nezgodama*, dar d. 50.— *Soljani MLj Uslišana*, dar d. 50.— *Split MM Milosti*, dar d. 20.— *Subotica KK Milost*, dar d. 30.— *RB Milosti*, dar d. 50.— *Sućurac IP Ozdravio sin.* — JA Pomoć sinu i mužu u bolesti. — *Sv. Jana MŠ Muž dobio posla*, dar d. 30.— *Šibenik JM Ozdravio muž.* — *Šljivoševci MV Mnoge milosti.* — *Štivica AK Milosti*, dar d. 100.— *Vareš SMM Milosti.* — *Vinkovci KŽ Djeca sretno položila ispit*, dar d. 50.— *MR Sin sretno položio ispit*, dar dukat. — *Vrbanja ZB Ozdravila kćerkica*, dar d. 100.— *Zenica NJ Pomoć*, dar d. 20.— *Zagreb BP Milosti*, dar d. 20.— *SC Postala redovnica.* — *MS Pomoć sinu u bolesti.* — *SMS Stupila u samostan.* — *VK Milosti po zagovoru Majke Božje Gorske*, dar d. 15.— *AB Nestalo boli*, dar d. 20.— *ZD Milosti*, dar d. 20.— *EB Milost.* — *NN Milost*, dar d. 20.— *NN Muž se vratio iz ratnog ropstva*, meni se bol olakšala, dar d. 10.— *KJ Milosti*, dar d. 50.— *BŠ Pomoć u bolestima.* — *AK Djeca dobro položila ispit*, dar d. 20.— *FM Sretno položena matura i dobiveno namještenje*, dar d. 50.— *BC Stupila u samostan.* *AM Milosti*, dar d. 20.—

VIJESTI

TORDINCI. 10. i 11. rujna proslavljenja je 600-godišnjica opstanka župe u Tordinčima. Svečanost započela je zazivom Duha Svetoga navečer u subotu. Poslije večernjice išla je procesija na groblje. U procesiji sudjelovalo je mnoštvo vjernika nesamo iz Tordinaca nego također iz okolišnih sela. Poslije pobožnosti na groblju krenula je procesija s gorućim svijećama u crkvu, gdje je izložen Presv. Oltarski Sakramenat, kome su se vjernici i svećenici klanjali do ponoći. U 14.12 s. bila je propovijed, a onda sv. Misa. Ujutro 11. rujna služile su se sv. Mise u 7 sati, vjernici se ispunjavali i pričešćivali. U 10 s. propovijed, a onda svećana Misa Poslije sv. Mise bila je lijepa teoforična procesija uz sudjelovanje vatrogasnog glazbe. U 3 sata iza podne naše Djev. društvo dalo je dva igrokaza, ito: »Dvije majke« i »Zivot blažene Djevice Marije u hramu«. Oba igrokaza su uspjela u moralnom kao i u materijalnom pogledu.

GABONJIN NA OTOKU KRKU. I naša se davna želja sada ispunila, kad se ovih dana i u našem mjestu osnovalo Djev. društvo Srca Isusova. Imamo sada 40, a nadamo se, da će se taj broj još povećati. Sada će nam biti glavna briga, da nabavimo lijepu zastavu, koja će nas uvijek sjećati obećanja, što smo ih dale Božanskom Srcu. Nek nas to Presveto Srce krije, da ustrajemo na započetom putu.

ORAHOVICA. Naše Djev. društvo S. I. nije se već dugo javilo, jer nismo imale stalnog duhovnog vode. Sada smo ga dobile, pa ćemo s novim marmom na posao. Svaki prvi petak članice primaju svetu Pričest, revno dolaze na svetu Misu. Skupile smo novih, koje će stupiti u društvo.

Elizabeta Kunović, glavarica.

KOTORIBA. U travnju ove godine prigodom sv. misija, koje su držalioci Isusovci, osnovano je i kod nas Djev. društvo S. I. u koju su se upisale 183 članice. Društvo u duhovnom pogledu uspješno djeluje. Članice u većini dolaze redovito na sastanke i mjesecnu sv. ispunjavaju.

Deždje Marija, glavarica.

TABORSKO. Naše Djev. društvo bilo je ove godine u Desiniću na Euhar. kongresu. Onamo smo sve pošle u procesiji sa svojim barjakom pje-

vajući Zlatnu krunicu i Marijine pjesme. Procesiju je vodio naš župnik preč. g. Stjepan Peček. U Desiniću pristupile smo Stolu Gospodnjem s ostalim Djev. društvima. Cijelu smo noć proboravile u crkvi klanjajući se dragom Spasitelju. Lijepim primjerom svojih družica iz okolnih Djev. društava odučevile smo se, naučile i vidjele, što sve može ljubav i dobra volja. — Nekoliko dana iza toga pošle smo sve zajednički u Krapinu, da obavimo svoju zavjetnu procesiju Majci Božjoj Jeruzalemskoj na Trškom Vrhу. — Nastojimo, da ćeće primamo sv. Pricač. Svake prve nedjelje u mjesecu imamo zajedničko klečanje u crkvi od 2-3 popodne. Svakog su mjeseca sastanci u župskom dvoru, na kojima nas g. župnik potiče na pobožnost i ustrajan rad.

Marija Peček, glavarica.

SALI — Dalmacija. Naše Djev. društvo, koje preko 32 godine djeluje među djevojkama, milošću Božjom još uviјek cvate. Ne obazirući se na potekoće i nevolje, koje nas gotovo na svakom koraku susreću, kročimo smjelo naprijed pod stijegom našega Kralja koji nas neprestano krije u borbi i bodri u radu. — K Stolu Gospodnjem pristupamo sve članice jedan puta u mjesecu, a nekoje i više. — Dan Srca Isusova lijepo smo proslavile i ove godine. Ranim jutrom pohitjeli smo zajedničkoj sv. Pricači. Bilo nas je oko 130. Svečano je tog dana bilo primljeno 11 članica i 8 kandidatice. Istoga dana imale smo blagoslov barjaka. Svakog mjeseca sastajemo se u župskoj crkvi, gdje nam naš župnik vič. don Ante Strgačić tumači riječ Božju. Revno se molimo, da bi nestalo psovke iz našega naroda. U Glasniku Srca Isusova, ko-
ga rado čitamo, nalazimo mnogo duhovne okrepe.

Članica.

KNJIGE

MOLITVENIK SRCE ISUSOVО spasenje naše. VI. izadnje, jedan je od najsvršenijih molitvenika prema novom crkvenom Obredniku. Papir mu je krasan, jasno bijel, imade preko 45 slika, lijepi džepni oblik s 480 stranica. — Cijena prema uvezu: U kožu zlatorez Din. 60.—, platno-zlatorez Din. 30.—, obični Din. 20.—.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA za godinu 1933. Već je bližu sav raspaćan. I ove je godine vrlo bogat lijepim, poučnim štivom i ukusnim slikama, pjesmama i uputama kroz novu godinu 1933. Nijedna katolička obitelj ne bi smjela biti bez Kalendara Srca Isusova. Cijena 10 dinara, a tko naruči 10 kom., dobije jedan na dar i k tomu jednu lijepu knjigu.

MISIJSKI KALENDAR za godinu 1933. pun je lijepih slika s opširnim člancima iz sviju dijelova svijeta. Stoji samo 10 dinara, a povrh svakih 10 dobije se još jedan komad na dar i jedna knjižica iz povijesti Misija.

SVETI ARSKI ZUPNIK IVAN MARIJA VIANEY. Upravo je izašlo u hrv. prijevodu prekrasno francusko djelo Dr. Trochya o svetom životu Ivana Marije Vianneya, pod naslovom: ARSKI ZUPNIK. — Cijena, platno uvez Din. 40.—, broširana Din. 25.—

SVETE RANE ISUSOVE. U ovoj lijepoj brošurici iznosi se ukratko životopis odabrane duše, po kojoj je Isus objavio, kako mu je milo, kad se štuju njegove slike Rane. Tu se govori o lijepoj krunici milosrđa. Brošurica stoji samo Din. 5.—

SVETA ISPOVIJED. Priredio o. Buljan D. I. misijonar. Ova če knjižica vrlo dobro doći mnogoj duši, koja želi urediti svoje račune s Bogom u svetoj isповijedi. Cijena Din. 2.

Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, ZAGREB I/147.

God. 41.

Prosinac 1932.

Broj 12.

»DA DUŠE NAŠE K NEBESKIM ŽELJAMA UZDIGNEŠ!«

Mjesečna nakana u prosincu blagoslovljena od sv. Oca.

U misnoj molitvi »za Papu« često molima iza sv. Pricesti, da bi »on zajedno sa stadom sebi povjerenim došao u život vječni«. I pošto je našoj ljudskoj naravi dosta teško u svim zgodama i nezgodama stalno se držati dragocjenog načela: »U svemu gledaj na svršetak«, zato nas Papa za posljednjeg mjeseca ove godine poziva, da s njime češće i revnije u molitvi uzdižemo svoje oči i srce k nebu i tako da i životom svojim dadnemo oduška svojoj vjeri u posljednji članak Apostolskog vjerovanja: »Vjerujem u život vječni.«

Paklena urota protiv pojedinih vjerskih članaka.

Prema riječima svetog kardinala i naučitelja crkvenog Roberta Belarmina davao pakleni pomućuje istinu u svemu pravi red Božji; ali se ipak kod jurišanja na pojedine istine katoličke vjere drži nekoga reda. Tako je sotona za dvaju prvih stoljeća osobito napadao prvi članak vjerski s pomoću gnosičkih krijevjerja. Kad mu to nije uspjelo, stao je poslije drugog stoljeća dizati kuku i motiku na drugi članak vjerski. Ali bada-va, jer vrata paklena ne će Crkve nadvladati.

Odsada je davao redom vojevaо protiv trećega članka i ujedno protiv četvrto g, petog, šestog i sedmog članka vjerskoga, jer su ovi u uskoj vezi među sobom. No kad je katolička Crkva na velikim saborima i s pomoću velikih svetih Otaca sjajno svladala i ove napadaje, nečastivi nije mirovao, nego je daljne prepirke prouzročio i o Duhu Svetomu i osmom članku apostolskog vjerovanja u vrijeme žalosnog raskola.

No svi su ovi napadaji samo pospješili sve jasniju spoznaju katoličke istine o trima Božanskim Osobama. Iza ovih uzaludnih navala kušao je davao u drugom kršćanskom tisućljeću, da se svom silom obori na deveti i deseti članak vjerski: **Vjerujem u svetu Crkvu katoličku, općinstvo svetih, oproštenje grijeha.**

Tako je pisao sveti Roberto Belarmino na svršetku šesnaestog stoljeća, kad se već protestantizam raširio u sjevernim evropskim zemljama. A u naše dane gledamo, kako duh tmine upravo bijesno napada dva posljednja članka vjerovaljanja: »U skrsnuće tijela i život vječni«. Pomislimo samo na spiritističke i teosofiske zablude, nadalje na novo poganstvo u modernom bezbožnom svijetu i na čitave vojske materijalista, monista i boljševika, koji se ujedno opet vraćaju k bezbožnim napadajima na prvi članak vjerski o Bogu Stvoritelju svega svijeta i niječu svaku objavljenu vjeru.

Svi ovi traže svoju sreću samo na zemlji, ali badava je traže, te se sve većma unesrećuju, što se više udaljuju od Boga, dok ne budu prznali sa svetim Augustinom: »Stvorio si nas, Gospodine, za sebe; i nemirno je naše srce, dok se ne smiri u Tebi.«

Gore Srca!

Koliko nam nasuprot pomaže baš posljednji članak vjerski, da već ovdje na zemlji možemo živjeti dostojnim životom i nauvijeke usrečiti sebe i druge! Zato nas Krist Gospodin, jedini veliki dobrotvor roda ljudskoga, toliko potiče da »tražimo ponajprije kraljestvo Božje i njegovu pravdu«, da u molitvi uzdignemo pamet i srce k svojemu Ocu, koji je »na nebesima«, da se sveti ime Božje, da dode kraljevstvo Njegovo, da bude volja Njegova »kako na nebu tako i na zemlji.« Isto tako u nauci Kristovoj o osam blaženstva sve smjera na kraljevstvo nebesko, kojega nam ova blaženstva daju kušati unaprijed, već ovdje na zemlji. Zato završuje Isus ta blaženstva zanosnim poklikom: »Veselite se i radujte se, jer je plaćavaš velika na nebu!«

Cujmo opet i sv. Roberta Belarmina: »Koliko vrijedi nauka o kraljevstvu nebeskom ili o posljednjem članku vjerskom, to vidimo iz čestih opomena Kristovih: Činite pokoru, jer je blizu kraljevstvo nebesko. Zato i u uvodu svojih lijepih priča govori Isus redovito: »Slično je kraljevstvo nebesko...« I poslije svog uskršnjuća govori apostolima »o kraljevstvu Božjem«. Tako nalazimo kraljevstvo nebesko na početku, u razvitu i na svršetku svih besjeda Kristovih.«

A što veli apostol Pavao? »Sudim, kaže, da stradanja sadarsnjeg vremena nisu ništa prema slavi, koja se imao otkriti u nama.« Rim. 8, 18. I opet: »Ako ste uskršnuli s Kristom, tražite ono, što je gore, a ne što je na zemlji.« Kol. 3, 1 - 2. A sv. Grgur veli: »Imajući na umu, što nam

je obećano na nebu, neznatno postaje sve, što je na zemlji. Jer ako se zemaljsko blago isporedi s nebeskim blaženstvom, teret je, a ne pomoć.«

Zato nam i Crkva u svojoj misnoj liturgiji neprestano uzdiže misli k rajske željama. Kod prikazanja na pr. moli misnik svaki dan, da njemu i vjernicima sv. Žrtva bude »na spasenje za život vječni.« I kod Pričesti molimo da nam »Tijelo našega Gospodina čuva dušu za život vječni.« Dalje se molimo, da nas Gospodin uči prezreti zemaljsko i ljubiti nebesko.« Na Spasovo molimo, da »i mi duhom prebivamo na nebu...«

Kako da se duhom penjemo na nebo?

Ponajprije revnom i čestom molitvom, kako nas Crkva uči u litanijama svih Svetih. I u pjesmi »Zdravo zvijezdo mora«

Štrigova: Križari.

molimo Gospu, da nam pomogne do čistog života i tako da nam osigura put u nebo, gdje ćemo se zajedno vazda veseliti gledajući Isusa. Uz molitvu nam pomaže i revno razmatranje i duhovnostivo. Ovdje se osobito preporučuje zlatna knjižica »Nasljeduj Krista.«

Kako nas izvješće franceski generalni upravitelj Apostolstva molitve, naš pobožni pjesnik Marko Marulić, Splitanin, priopovijeda, da je neki neuki redovnik na pitanje, kako on može vrijeme u tolikom veselju sprovesti, odgovorio: »Moj me je učitelj u novaštву naučio samo tri slova; ja ih čitam svaki dan, i nikad mi ne dosadju, već mi je od silne želje za tim štivom prekratko vrijeme. Jedno je slovo napisano crnom bojom: ono znači moje grijehe, od kojih mi je pocrnila duša; ono ujedno znači varavost i nestalnost svijeta i muku paklenu. Ovo slovo čitam od rana jutra do vremena svete Mise. Drugo je slovo napisano crvenom bojom i znači muku našega Spasitelja, koji je toliko za nas pretrpio. To slovo čitam od sv. Mise do Devetoga časa, kada je Isus na križu ispustio duh svoj. Treće, zlatnom bojom napisano slovo, znači ugodnost i raznolikost rajskega veselja. To čitam do Povečerja i tako mi prolazi vrijeme bez ikakve dosade.«

»Nebo je namijenjeno onima, koji misle na nje«, kaže jedan pisac. A sv. Pavao to ovako tumači: »Naša je domovina na nebesima, otkuda i Spasitelja očekujemo, koji će preobraziti naše poniženo tijelo, da bude jednak slavnom tijelu njegovu, jačku, kojom može i sve sebi pokoriti.« Fil. 3, 20.

Napokon uzbudimo za to česte i žarke čine ljubavi spram Isusa Krista u Presvetom Sakramentu, da uzmognemo sa apostolom u istinu kazati: »Želim umrijeti i biti s Kristom, što bi bilo mnogo bolje.« Fil. 1, 23. Sve euharistijske pjesme crkvene vrve upravo divnim uzdisajima za nebom. Završimo ovaj prikaz zagлавnom kiticom pjesme »Sion-goro, pjevaj, klići!«:

»Bože, što nam daješ jesti,
Na zemaljskoj dok smo cesti,
Daj nam ondje s Tobom sjesti,
Za svoj stol ko braću smjesti,
Medu svoje svece nas. Amen. Aleluja.«

I. P. Bock D. I.

AFRICKA PLEMENA BANTU.

Misija nakana u prosincu blagoslovljena od sv. Oca.

Prije 80 godina bilo je u Africi jedva 100.000 katolika. Danas ih ima preko 2 milijuna. Zadnjih godina podigoše revni apostoli Kristovi oko 3200 svetišta pravom Bogu, sagradiše preko 1600 škola, osnovaše oko 2270 bolnica. Za spasenje Afričana trudi se preko 2600 svećenika, 1000 redovnika nesvećenika i oko 5000 čč. sestara.

Sve nas ovo tješi, ali nas opet žalosti pomisao: koliko tu još treba, da svijetlo sv. evandelja sine u potpunom sjaju svome! Još preko 120 milijuna Afričana čami u tami poganstva. Sta su sama dva milijuna katolika!...

Medu one, koji ne poznaju Isusa, idu i mnoga plemena Bantu. Boga smatraju silom nadzemaljskom, koja se ništa ne brine za ljude.

Sv. Otac želi, da se ovoga mjeseca molimo posebice za ova plemena, da i njima što prije zasja luč prave vjere. — Presveto Srce Isusovo, spasi Afriku!

BRIGE PRED SMRT.

Otac je obitelji umirao. U obližnjoj se sobi djeca i majka dogovarali, kako bi pozvali bilježnika.

— Bilježnik neka što prije dođe i neka se predstavi kao prijatelj obitelji, koji je došao u posjete, predložila je starija kći. U razgovoru će mu zgodno spomenuti potrebu oporuke. O teškoj bolesti neka mu ništa ne govori. Bilježnik je razborit i uvidavan pa će sve lijepo uređiti, a da ne uznemiri našega milog oca.

Nato će mladi brat:

— To je sve lijepo i korisno. Ali svakako treba prije pozvati svećenika.

Svi u sobi graknuše:

— Ti si mlad, neiskusan, ne znaš, što znači zvati svećenika. Svećenik dozivlje bolesniku u pamet smrt, sprovod. I doktor je izričito preporučio, da ne valja uznemirivati bolesnika. Sama će pojava svećenikova strašno uzrujati bolesnika. Mogla bi ga i kap udariti. Ne, mi ne smijemo što takva dopustiti. Svi znamo, da je bolesniku veoma teško. Pozvati svećenika znači kazati bolesniku: Ti si gotov, nema ti spasenja, sad ćeš umrijeti. Zar smijemo biti tako okrutni? ...

Tako govore samo lude ili oni, koji nemaju vjere ...

U sobi se nalazila i 6godišnja Anica. Ona je pomljivo slušala taj razgovor. Odmah potrča bolesniku i prišapne mu:

*Sv. Nikola Zelina: Djev. dr. Srca Isusova — darovateljica i kuma barjaka
gđa Otilija Bunetta.*

— Oče, ti umireš. Tamo u sobi plaču, a ne će da ti pozovu svećenika. Hoćeš li, oče, da ga pozovem ja?

— Da, dragو dijete, odmah se požuri. Želim svećenika, da se s Bogom pomirim.

Kad je umirući pobožno primio svete sakramente, dade pozvati cijelu obitelj te je oštrom i bolnim rijećima ukori, dok pohvati Anicu, koja se pobrinula za njegovu dušu.

Dok je harala španjolska gripe, pozvaše me sudskom savjetniku X., koji je umirao. U to je doba i njegova žena bila teško bolesna. Molio sam na hodniku savjetnikova brata, da me uvede. On će mi, da se ne će u to pačati. Ipak mi je uspjelo, da je bolesnik primio svete sakramente. Kad sam odlazio, njegov će mi brat:

— Molim vas, velečasni, spomenite bolesniku oporuku.

— I ja se neću pačati, odgovorim. Bez vaše pomoći najvažnije sam izvršio. U oporučku nijesam se nikada pačao, pa ne ću ni sada. S Bogom.

Na tornju su već odbila dva sata iza ponoći.

S. Dragičević D. L.

BEZGRJEŠNA.

*»Sva sili jepa, o Marijo, i istočne ljage
nema u Tebi.«*

Sv. Ivan u Apokalipsi opisuje ovako Mariju: »Žena obućena u sunce, mjesec je do njenih nogu, a na glavi kruna sa dvanaest zvijezda.« Tako nam obično slike prikazuju bezgrješnu Djevicu. Ali se mnogoput nade katolika, koji ne znaju, što zapravo znači Bezgrješno Začeće i što se svetkuje na taj dan. Mnogi zamjenjuju današnju svetkovinu sa Blagovijesti. Oni misle, da Bezgrješno Začeće znači, da je Marija kao djevica začela i rodila Isusa. To nije sadržaj blagdana Bezgrješnog Začeća. Na ovaj dan sjećamo se svetog časa, gdje je sama Marija iz ruke Božje u život stupila, ito bez istočnog grijeha, dakle bez ljage.

Znademo, da svi ljudi dolaze na svijet s istočnim grijehom, i sveci. Zato se ne može od svetaca slaviti dan rođenja, jer su bili još zamrljani istočnim grijehom, dakle nisu bili sveti. Po sv. krstu očistili su se od istočnoga grijeha i postali sveti. Od toga su ipak izuzeti: Krist, Marija i Ivan Krstitelj. Kod njih slavimo i njihov dan rođenja. Kod Spasitelja je to samo sobom razumljivo, jer je on Bog i čovjek. On nije mogao imati ni sjenu grijeha. Zato slavimo dan njegova začeća, to jest Blagovijest (25. ožujka) i dan njegova rođenja (25. prosinca). Od Ivana svetkujemo dan rođenja (24. lipnja), jer znademo, da je već prije rođenja bio od istočnog grijeha očišćen. Od Marije svetkujemo dan, kad je začeta (8. prosinca) i dan kad je rođena (8. rujna), jer je već od prvog časa svog bivovanja bila čista od istočnoga grijeha. Sad razumijemo sadržaj današnjega blagdana.

Ovu istinu Bezgrješnog Začeća B. D. Marije proglašio je Papa Pijo IX. 8. prosinca 1854. člankom vjere. Cetiri godine poslije toga proglašenja ukazala se B. Djevica u šilji blizu Lurda u Francuskoj 14-godišnjoj djevojčici Bernadeti Soubirous. Bernadeta ju je upitala: »Tko si?« i dobila odgovor: »Ja sam Bezgrješno Začeće.«

Prodimo poslanicu i molitve današnje Mise i naći ćemo, kako Crkva prikazuje život Majke Božje. Crkva ga proširuje u prošlost i u budućnost. Tu razlikujemo četiri odsjeka:

1. Život prije stvorenja svijeta. Zar je Marija živjela prije nego je stvoren svijet? Čujmo, što veli današnja poslanica: »Gospod me imao u početku svojih puteva prije nego je što stvorio od početka... Još nije bilo bezdna, a ja sam već bila začeta. Još nijesu bili provalili izvori voda, još se nijesu izdigle gorostasne gore, rodila sam se prije nego su na-

s t a l i b r e g o v i...» Kako da to protumačimo? Marija je stvorenje, i ona je u vremenu stvorena. Odgovor je lagani. Istina, Maria je istom kasnije od Boga stvorena, ali u namisli Božje propovidanosti stajala je ona od vijeka kao Majka Božja, kao neokaljana, kao savršeni odraz mudrosti i svetosti Božje. I u tom smislu možemo govoriti o njezinu životu prije stvorenja svijeta.

BEZGRJESNA.

2. P r e t p o v j e s n i ž i v o t . Marija se nije još rodila, ali je već živjela u povijesti spasenja roda ljudskoga u slikama i proročanstvima Staroga Zavjeta. Već na početku povijesti čovječanstva daje nam sam Bog sliku Marijinu. Bilo je na ulazu izgubljenoga raja. Adam i Eva ostavljaju raj zemaljski, u kojem su bili srećni, i stupaju na trnovitu zemlju. Bog ih nije htio ostaviti bez utjehe. On im daje sliku Žene, koja satire glavu zmiji. Kako su se negdje prvi ljudi sjećali kasnije te slike i željno očekivali veliku Ženu, koja će učiniti kraj njihovoj bijedi.

Bog je dao mnogo znamenitih žena, kao Saru ženu Abrahamu, Rebeku ženu Izakovu, Rutu, kojoj je potomak David i Sapsitelj, junakinju Juditu, koja je Holofernu odrubila glavu. Ove su žene bile slika najveće »blagoslovene među ženama«. Zato Mariju slavimo danas u Misi istim riječima, kojima je bila slavljena Judita: »Ti si slava Jeruzalema, Ti si veselje Izraela, Ti si ponos našeg naroda.« I proroci su o Mariji govorili. Tako je na pr. znamenito Izaijino proročanstvo:

»Djevica će začeti.« Dakle možemo govoriti o životu Marijinu u Starome Zavjetu.

3. Povjesni život. To je Marijin pravi zemaljski život od njena začeća do smrti. Današnja nas Misa dovodi do prvoga časa Marijina bivovanja. Mi čujemo Marijinu hvalu za veliko djelo, koje je Gospodin učinio: »Radujem se u Gospodu i moja se duša veseli u mome Bogu, jer me odjenuo u haljine spasenja i ogrnuo plastičem svetosti kao u zaručnicu u njezinu nakitu.« Ovo je prvi veliki čas u Marijinu životu.

U evangelju današnje Mise svjedoci smo drugoga velikog časa, kad andeo Gabrijel dolazi u Marijinu sobicu i javlja joj veliku vijest, da će postati Majkom Božjom. Marija je radi ovog velikog događaja tako lijepa i kao »zaručnica u nakitu« opremljena. Ovdje čujemo prvi »Zdravo Marijo.«

4. Život u nebu. Kad se Marija rastala sa zemljom, Gospod ju je poveo kao Kraljicu i Zaručnicu u nebeske dvore, i Marija sad po drugi put pjeva: »Veličam Te, Gospode!«

Iz svega vidimo, kako Marija visoko stoji iznad sviju i sveta. Marija nije nikada bila u istočnom grijehu. Ona je sveta od početka.

Marija je naš primjer i uzor, zato idemo rado k njoj i zovemo je u pomoć.

B. J.

† SLAVICA KARPISEK.

Umrla je 19. kolovoza u cvijetu mladosti, u 19. godini života. Pala je u stroj za vršenje žita. Stroj joj odrezao lijevu nogu.

Badnjevina: Djev. dr. S. I. † Slavica Karpisek.

Nakon nekoliko sati muke preseli se naša Slavica u vječnost. Andeli su Božji ubrali taj nježni naš cvijetak. Utrgli ga, da ga očuvaju od ljutih vihara presadivši ga u nebeski vrt. Bila je blaga i mila kao blagi proljetni lahor. Zadnju sv. Pričest primila je na

Veliku Gospu i nakon nekoliko dana vinu joj se duša kao bijela golubica u nebu.

U plaču i jecaju dopratile smo ju do groba. Bilo nas je 50 djevojaka u bjelini s kitama cvijeća, i još mnogo ostalog svijeta nesamo iz Badljevine nego i iz cijele župe. Sprovod su vodila tri svećenika.

I. G.

Z A G O N E T K A.

Božićna priča.

Bio jednom jedan mladi čovjek, koji nije mogao živjeti, a nije htio umrijeti. Činilo mu se, da uvijek gleda uza se nekakvo odvratno strašilo, ženu s licem, na kojem se odsijevala živa slika gladi, bolesti i žalosti. Srce mu se uza nju smrzavalо, užasni mu je pogled njezinih zelenih očiju ispijao život, ubijao ga. Dok su njegovi vršnjaci punili sve oko sebe veselim smijehom i životom, u njegovojo nazočnosti kao da je venulo cvijeće i zamiralo veselje. Pa on se i uklanjao ljudskomu društvu, provodio dane i noći samotujući i zureći katkada u kojekakve zaprašene knjige.

Dakako, gledao je na sve načine da se osloboди svoga strašila. Ali nije to bila ni vrana, da je otjeraš povikom, niti pseto, da ga se oslobođiš kamenom, niti zmija, da joj stučeš otrovnu glavu. Dosta je puta zamahnuo, da je udari, ali mu je ruka prosjekla zrak ne taknuvši nikoga; najednom je zatvorio oči, da ne gleda rugobe, ali ju posve točno razabirao i kroz spuštene kapke; često je začepio uši, da ne čuje onoga šapta, od koga mu se srce ledilo, ali mu je taj onda još jasnije odjekivao u duši.

Mnogi bi se put razbjesnio i navaljivao na odvratnu zagonetku mahnitim riječima; te bi složio i u pjesmu, jer je, čudo, u muci i pjesme pravio; činilo mu se, da u tom poslu nalazi bar časom neku olakšicu. Te su navale glasile od prilike:

»Kožo i kosti, što si razjarila
Pakao živ u kostima mojim,
Grdna sovuljago, štono si zarila
U srce kljun mi sa pandžama trojim;
Olovna moro, nada mnom povita,
Rukom što daviš me čvoravom, ledenom,
Kćeri sotonina, ljutice skrovita,
K ocu svom u bezdan kad ćeš već jednom?«

Ali tajanstvena mučiteljica nije marila ni za kakve grdnje ni proklinjanja; nije odmicala ni za pedalj od nevoljnoga druga, morila ga je dan i noć. O noć, noć i njezini užasil! U znoju ga je kupala, srce mu je nožima rezala i iglama bola, sve mu je živce čupala, živa ga u grob zakopavala...

Kad bi minule najveće strahote, pa bi onako izmučen mogao da išta odahne, zahvatala ga je samilost sa samim sobom i sa zno-

jem bi mu se miješale suze. U takvim je časovima gotovo molio nemilu gošću i govorio:

»Kao pčela cvijeta željan sam života,
A twoja me nogu sved gazi i mota,
Srce vapije mi: Sreće, sreće, sreće!
A twoja me ruka sved u procijep meće.
Čemu ova moja muka bezimena?
Čemu vječna twoja igra besmislena?
Ta odmakni jednom čašu gorkog jeda!
Što mučišjadnika, zagonetko blijeda?«

Ali žučkaste zjene zelenih očiju piljile su nepomično u nj ne mareći ni za molbe ni za grožnje.

I pošao je k mudrim ljudima, da se s njima razgovori o svojoj nesreći, da joj nade lijeka. Jedan mu reče:

— Prezri je, to ti je najbolji lijek.

— Kušao sam već, odvrati, ali koja korist? Prezirom je ne skide s vrata kao ni molbom i psvokom.

— Ubij se, reče mu drugi, pa si je se izbavio zauvijek.

— Zauvijek? A što, ako je tamo nađem u gorem obliku?

— Taj tvoj »tamo« možda ne postoji; odgovori mu mudrac.

— Ne postoji? Još nikad nisam vido p o š t e n a čovjeka, da ne bi vjerovao u život iza smrti. I ti moraš priznati, da on bar m o ž d a postoji. Ubijem li se dakle, zar se ne ču tim barem izvrći pogibelji, da još gore nastradam?

— Uništi u sebi duh i tijelo, ubijaj u sebi volju za životom, reče mu treći. Tako ćeš se očuvati od nesreće u ovom i onom svjetu, nestat će te posve.

— Čudna mudrost! Zar ja mogu uništiti u sebi duh, koji je kud i kamo više od tijela, kad je stalno, da ne mogu uništiti ni tijela? Jer ako bih uzeo tijelu život, ono bi dakako izgubilo svoj oblik, istrunulo bi, ali ipak ni najsitnjega njegova praška ne nestaje, ono tek počinje drukčije postojati, prelazi u rude, biljke, životinje... K tomu ja ne ču da prestanem živjeti, već hoću da živim, da živim vazda i srećno.

I tražilac je lutao i lutao sa svojim sumnjama. Bilo je duboko u noći, kad se našao u velikoj zgradiji punoj svijeta. Sve je tu plivalo u moru svjetla, osjećao se miris tamjana. Ta to je crkva! Orgulje bruje, razliježe se andeoska pjesma: »Slava Bogu na visinama, a na zemlji mir ljudima dobre volje!« O gledaj, to je ponoćka, Božić! Gle onamo i jaslica s pastirima i andelima... Sve stvari, što su ga u djetinjstvu toliko veselile, a koje su mu se pomalo posve izgubile iz pameti.

»Slava Bogu na visinama, a mir na zemlji ljudima dobre volje!« On se zagledao u priliku Djetešca u jaslama. Čudesne su te riječi, što odjekuju već 19 vjekova nad ovim Djetešcem! Ta nije li u njima golem sadržaj, rješenje svih pitanja? U s l a v i B o ž j o j — s r e č a s v i h l j u d i — k o j i h o ē! Ne odgoneta li to i njegovu zagonetku, njegovu gorku muku i stisku?

»Slava Bogu na visinama, a mir na zemlji ljudima dobre vojle!« Sva se njegova duša zatrese u njemu, ko neki teški zastor pade ispred njezinih očiju, nestade svih strahota. U njegovu se naručju, na njegovim rukama, nade divno Djetešce u košuljici bijeloj ko od jasminova cvijeta. Lice mu sja svjetlošću tisuće puta jasnjom i nježnijom od sunca, no ta svjetlost ne zablještaje pogleda. Oči, dva mala modra neba, puna suza, upire u mladoga čovjeka. Taj odjednom sve razumije, sve zna i šapče:

— Plačeš radi mene i radi bijeda mojih! Koliko sam stenjao i tražio olakšice svuda, osim ondje, gdje se ona nalazi, o jedini ljekoviti Balsame, Živote i Srećo naša!... Tako šapče a iz očiju mu curkom teku suze, ali ne više one negdanje pune bijesa ili žalosti, već tihe, slatke suze ljubavi i kajanja.

Miloga videnja nesto u nekoliko trenutaka, a mladi se čovjek nade, ne znajući ni sam kako, iza mnogo godina — u isповjeđaonici. I primi u bijeloj Hostiji božansko Djetešce...

Duhovne vježbe na Vrhovcu 19. — 23. IX.

Pun božićne radosti vraćao se kući. Kad se našao u svojoj sobici, opet se prestravi. Ta koga vidi? Opet nju — svoju mučiteljicu! No njegov strah smješta iščeznu. — Ne, nije to ona... ili jest, ali kako se promjenila! Na njezinu licu nema više one rugobe, oči su joj mile i blage, lice joj se smiješi, iz njega probija nebesko svijetlo.

— Kakva ljepota si postala, Patnjo moja! zagrli je on gnutu. Bila si mi strašna mačeha, a sad si više nego majka; radaš me na novi život, dovodiš me k Isusu. Sada te dokučujem, sve, sve shvaćam.

Tvojoj zagoneci ja sam se dovio,
Smiso ti na dnu sam tvojem ulovio:
Patnja be Isusa mora je noćnica,
Patnja uz Isusa pelin ljekoviti;
Patnja bez Isusa plač je vjekoviti;
Patnja uz Isusa pelin ljekoviti;
Patnja bez Isusa hrana prokletaca,
Patnja uz Isusa majka je svetaca!

O da, sad se sve dalo podnijeti. Patnja mu se učinila tako dragocjenom, da je držao za malo vrijedan onakav dan, kad ne bi nje bilo. I kad bi opet došla, makar i kroz suze, ipak joj se uvi-jek smiješio i pozdravljaо ju:

— Ti si za moju dušu, što kamenje i šljunak za mutnu vodu: dere se o njih i izvire kao bistro vrelo. Ti si me izbavila od tisuće napasti, ti si mi, kratkovidnu, dala naočnike, na koje se svijet vidi u pravoj slici. Ti me vodiš na sigurnijim putem k vječnoj sreći mojoj. Budi blagoslovljena!

A kad je gledao užasne patnje očajaloga, sotonskim slugama zavedenog čovječanstva, okretao se k P a t n j i, posvećenoj Isusom, i klicao:

Zdravo, o kreposti najneuglednija,
Al od američkog bogatstva vrednija,
Štono si grliла Isusa maloga,
Spremaјуć spasenje čovjeka paloga,
I kad na križu si Žrtvu poljubila,
Cio si prijašnji užas izgubila:
U dane, strašne za potomke Evine,
Vodi nas k Djetetu Marije nevine,
Da se uz Jaslice oči svih otvore,
Da upoznaju svog Oca i zlotvore,
Pa da u pakao mržnja se preseli,
Pjevanje andela zemlju razveseli!

M. Pavelić D. I.

STADLER.

Bio sam proljetos u Splitu, baš na Duhove. Rekoše mi prijatelji:

— Hoćete li vidjeti spomenik nadbiskupa Stadlera? Gotov je, a sutra će ga autom otpremiti u Sarajevo.

— Hoću, rekoh, kako ne bih? Ta toliko sam ga poznavao i štovao dok je bio živ.

Odvedoše me dakle u klesariju Ante Jurjevića. Tu eto u bijelom kararskom mramoru isklesan lik velikog nadbiskupa. Odmah sam ga prepoznao, dobro je pogoden.

— A koji je umjetnik izveo ovaj krasni spomenik?

— Marin Stadin iz Kaštel Staroga. On je napravio ovaj model, što ovdje vidite, a po njemu su naši klesari izveli radnju. Gledam model i rekoh: »Taj je dakako još sličniji Stadleru. Eh, lakše je u gipsu i vosku modelirati nego isklesati iz tvrda mramora. Ništa zato! To je on, to je naš veliki Stadler, stoji pred nama u naravskoj veličini, u biskupskom hermelinu, ljevicom drži svoj zlatni križ, a desnicom blagosiliva.

— A pošto je pogoden?

— Stotinu hiljada.

— Vrijedil

† DR. JOSIP STADLER, NADBISKUP VRHBOSANSKI.

Rodio se 24. I. 1843. u Brodu na Savi. 1869. vratio se iz Rima s nauka kao doktor filozofije i teologije u Zagreb, gdje je 1874. postao profesorom na bogoslovnom fakultetu. 1882. imenovan je prvim nadbiskupom vrhbosanskim pa je 11. stječnja stigao u Sarajevo. Tu je neumorno djelovao, dok ga Gospodin kao vjernoga služu ne pozva k sebi u nebo na sam blagdan Bezgrješnog Začeća — 8. XII. 1918.

*

Sreća me nanijela tri tjedna kasnije u Sarajevo za vrijeme slavlja euharistijskog kongresa i 50-godišnjice vrhbosanske nadbiskupije. Naroda je bilo od svih strana cijele države, ali i svećenstva, prelata, biskupa, nadbiskupa.

U petak 3. lipnja rekoše:

- Danas će se otkriti Stadlerov spomenik.
- U koliko sati?
- U 11. Dodite i vi, imat ćete što vidjeti.

Dodoh još prije 10 i $\frac{1}{4}$, da ne bih zakasnio, a crkva već puna naroda, koji je nestrpljivo čekao početak. Uhvatih još zgodao mjesto ispod kora, nedaleko reljefa, što je već bio uzidan u stijenu blizu Stadlerova groba, ali još zastrt velom. Ispod toga su izvirivali krasni vijenci, što ih tamo položili Stadlerovi štovatelji.

Eno već ide povorka biskupa. Svi su obućeni u rokete i svilene mozete. Sjeli su na pripravljene stolice. Tad zaori katedralom iz mladenačkih grla bogoslovskoga zbora »Stadler« pjesma baš njemu posvećena.

Zatim stupi na podij nadbiskup Dr. Šarić, da progovori o svojem prethodniku, kako to samo on umije. Govorio je, kako je »Stadler jedan«, kako je volio i ljubio Hrvate, a i oni njega, spomenuo je i neke čudesne zgode, što ih katolički puk pripisuje molitvi i zagovoru pokojnoga nadbiskupa, izriče želju i nadu, da ćemo pokojnika jednoga dana častiti kao sveca na oltaru. — Zatim otkri spomenik...

Jedan nadbiskup svrši a drugi progovori. Bio to sijedi natpastir dr. Ante Bauer iz Zagreba. Tiho je govorio, al ipak sam ga razumio. Spominje, kako mu nekoč Stadler bio profesorom bogoslovije, kako je tamo uredivao Glasnik sv. Josipa, brinuo se za Društvo sv. Jeronima, skupljao novac za zagrebačko dječačko sjemenište, što se u naše doba istom otvorilo.

Još se govorilo, još se pjevalo, a ja sam samo gledao starca Jeglića, koji je odmah spočetka bio Stadlerov kanonik, vidio sam kako mu suze teku niz lice, pak sam proplakao i sam, a i drugi sa mnom.

Kad se je svijet razilazio, pristupio sam bliže k spomeniku. Tu bijaše neki gospodin, koji nam sve pobliže tumačio. »Eto, reče tu vam je grob Stadlerov, tu je spomenik. To je njegova slava, kojom ga Bog proslavio na ovom svijetu. Nesamo ova ploča nego cijela prvostolnica je njegov spomenik. Od kamena je sva s temelja do križeva na tornjevima. To vam je Stadler, on je bio karakter kao kremen. — Kad bi ga snašla poteškoća, on ju je svladavao molitvom. Dobro je zato, što spomenik gleda upravo na oltar Presv. Sakramenta. Koliko puta sam ga našao u njegovoj kapelici, kad sam ga trebao i tražio! — Vidite ovaj vijenac sa krasnom trobojnicom s natpisom: »Svome utemeljitelju — Služavke Malog Isusa«. To su vam sestrice gore u samostanu Betlehem i Egipcu — i na mnogim već mjestima ih ima. One primaju siročad mušku i žensku te ovako nastavljaju djelo velikog Stadlera. — Vidjeli ste sad i bogoslove. Kako su to krasni mladići. Gledajte po Bosni, gdje djeluju njegovi svećenici, osobito na novim župama, kako moraju oskudno živjeti, a koliko dobra čine, sve po uzoru pokojnoga nadbiskupa.

Tad nam protumači latinske natpise oko spomenika. Evo što naš Preuzvišeni na početku reče: »On bijaše svijetla i goruća luč.« Zaista gorio je od revnosti i svijetli još i danas, a i kroz vje-

kove će svijetliti sjajnim svojim primjerom. — A ovdje: »Časti i uspomeni Dr. Josipa Stadlera, prvog nadbiskupa i metropolite Vrhbosanskog, čije ime je vječnije nego ovaj spomenik.«

Putem sam mislio: Bog ne proslavlja svakoga na ovom svijetu. Ali zaista to je danas bio Stadlerov dan! Kakva će istom biti njegova slava u nebu. H.

† LOVRO DOLENC.

Školski nadzornik.

Iza više godina eto me jednoć u Zagrebu. Providnost Božja baš tako sve udesi, da se odmah na ulici sretnom s drugom iz djetinjih dana. Iza prvih veselih pozdrava on će mi: »Znaš li, da je naš učitelj Lovro Dolenc ovdje u bolnici? Na smrt je bolestan, možda će još danas umrijeti.« — Je li moguće? Moram ga vidjeti, moram ovome dobročinitelju još jednoć na ovome svijetu reći iskreno hvala.«

Dodemo u bolnicu časnih sestara. Prijatelj me uvede u sobu — tu je eto on. Ali ne, njegove lijepe duše nema više ovdje, tek mirno leži hladno tijelo: prije pola sata preselio se u vječnost.

Tko je on? Bio je to čovjek plemenita srca, revan katolik i štovatelj Srca Isusova, izvrstan učitelj i dobročinitelj mnogih ljudi.

Pokojni se školski nadzornik Lovro Dolenc rodio u podravskom selu Hlebinama 1867. Majka mu ostala zarana udovica s petero nejačadi. Brat njezin, svećenik dr. Matina, bio tada klerik u Beču, te našao ondje za maloga Lovru mjesto kod jednoga postolara, da izuči taj zanat. Iza 3 godine oslobođio se i vratio na skoro kući. Kako je volio knjige, poče marljivo učiti te u 20. godini načini ispit za 4 razreda gimnazije, a u 24. godini učiteljski ispit. Sad poče krasno raditi kao učitelj u pučkoj školi — a vršio je taj posao 35 godina. U svom rodnom mjestu učiteljevao je preko 25 godina, a ostavio ga uz suze zahvalnice svojih mještana, kad je 1926. postao nadzornikom pučkih škola koprivničkog sreza.

Bio je uistinu čovjek rjetke volje i velike dobrote. Radio bi marno kao pčela, žrtvovao se za djecu i oplemenjivao njihova mlada srca upravo divnom ustrajnošću, putio ih na dobar i bogoljuban život. Sjećam se, kako nas je osobito za zimskih dana, kad se lakše u sobi uči, bodrio i poticao, neka radimo i učimo, da

† Lovro Dolenc.

bude nešto od nas, da postanemo pošteni ljudi.

»Vrijeme je novac« bila je njegova neprestana riječ. Neumorno je ponavljao s nama naše zadaće, te smo stoga kod njega uistinu nešto naučili. Za takav je rad dobivao odastvuda priznaje i pohvalu.

Bio je mnogo godina i revan povjerenik »Glasnika Srca Isusova«. Sjećam se dobro, kako bi nam za maglovitih jesenskih ili zimskih dana znao pokazati Kalendar ili Glasnik Srca Isusova, pa hajde upisuj, tko će ga sve naručiti. A kad bi došao, tad bi nam ga dijelio s nekim dostojanstvom i posebnim zadovoljstvom. Dakako, takav je čovjek svoje vjerske dužnosti revno obavljao i pobožno primao sv. sakramente. Oduška je svojoj pobožnosti volio dati osobito u lijepoj pjesmi, stoga se upravo divno brinuo za crkveno pjevanje. Sate i sate bi vježbao djecu, te smo tako imali uvijek uistinu uzorno i pobožno pjevanje, kakvoga nije bilo možda na daleko u seoskoj crkvi. To su mu mnogi priznali, pa je i sam preuzv. g. nadbiskup Bauer posebnom nagradom odlikovao njegovu revnost za pjevanje u domu Gospodnjem.

Neustrašivo se i javno pokazivao katolikom te rado sudjelovao u katoličkim priredbama. Nije bilo procesije bez njega, a za uspjeh Euharistijskog Kongresa u Koprivnici 1927. i on se briňuo i žrtvovao, te držao i svečani govor o tome, kako bez vjere nema sreće ni zadovoljstva čovječjemu srcu.

No najviše ljubavi kod ljudi, a zaciјelo i zasluga kod dragog Boga, stekao je pokojni učitelj i nadzornik time, da se velikodušno i nesebično zauzima za svoje osobito siromašnije dake, potičao ih na marljivo učenje i pribavljao im sredstva i načine, da mogu dalje na nauke. On ih sam nekoliko godina poučavao i pripravljao za ispite, a onda im našao kakovo mjesto ili potporu, da ih mogu i svršiti. Ima čitav niz takovih daka, među njima i svećenika i redvnika. Jedan je od njih i pisac ovih redaka, koji iza roditelja duguje možda najviše na svijetu upravo milom pokojniku. Njemu on zahvaljuje u velikoj mjeri, da je danas tako sretan u svetoj službi Božjoj.

Češće je dobiti gospodin poboljevao, a na početku rujna zgrabi ga teška bolest, te se moraše podvrći operaciju u Zagrebu. Pripe operacije se lijepo isповjedi, pričesti i primi zadnju sv. pomast. No domala se sjajno oporavlja, pomalo već ustajao, kadli dobi upalu pluća, a iza nekoliko dana, 6. listopada, pode k Presvetom Srcu po ngradu za dobra i plemenita svoja djela.

B. J. z a h v a l n i u č e n i k

François Trochu — I. Filipović D. I. Župnik Arski. Sveti Ivan-Marija Vianney. 8° str. 251.

Prema svim spisima za kanonizaciju i mnogobrojnim još neizdanim dokumentima. Djelo je pohvaljeno od Francuske Akademije. — Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I, 147.

APOSTOLSTVO MOLITVE

SVI U APOSTOLSTVO MOLITVE!

Mjesečne nakane.

Isus je ostavio na zemlji svoga vidljivog Zamjenika. To je sv. Otac Papa. Sv. Otac najbolje nam tumači želje Presv. Srca, jer po sv. Ocu govori sam Isus. I u ime Isusovo određuje sv. Otac, za što će se članovi Apostolstva molitve na poseban način moliti svakog mjeseca. Ovu nakanu, blagoslovljenu i preporučenu od Namjesnika Isusova, donosi naš Glasnik svakog mjeseca na prvom mjestu i na nju se opširnije osvrće potičući sve čitatelje, osobito članove Apostolstva molitve, da kroz cijeli mjesec svaki dan uprave sve svoje molitve, sva djela i sve patnje na ovu nakanu. Uz ovu glavnu nakanu dodaje urednik Glasnika Srca Isusova i posebne nakane za svaki dan i preporuča ih molitvama pobožnih čitatelja.

Podravski Svibovac: Djevoj. društvo Sreća Isusova.

Svoje molitve prikazuju članovi Apostolstva molitve za sv. Crkvu, to jest da se sv. Crkva što više raširi po cijelom svijetu, da se što bolje učvrsti u svim narodima, da je Bog štiti od navala neprijateljskih, da joj pošalje što revnijih poslenika i braniča. Mole se posebno za sv. Oca Papu, da ga Presv. Srce krije i jači u napornom i odgovornom radu, da mogne što bolje upravljati ljudom Petrovom, da je provede kroz oluju, kroz valove, što ih oluja diže sa svih strana. Danomice vase članovi Apostolstva molitve kao i svi pravi katolici: »Gospodin ga sačuvao i poživio i blažena učinio na zemlji i ne dao ga na volju neprijateljima njegovim.« Kao što dobra djeca svaki dan mole za zemaljskoga oca, tako se i pravi katolici svaki dan mole za sv. Oca Papu.

To su eto ukratko misli izražene u kratkoj i lijepoj molitvici, kojom članovi Apostolstva molitve prikazuju Bogu cijeli svoj dan,

čitavi svoj život. A to čine svi oni, koji pripadaju prvoj skupini svete Vojske Presv. Srca.

Najljepše molitve.

U drugu skupinu Apostolstva molitve pripadaju oni, koji osim dužnosti prve skupine dodaju još neke molitve u čast nebeske Majke, da isprose njezin moćni zagovor kod Boga. U tu svrhu mole oni svaki dan jedan Očenaš i 10 Zdravomarija.

Očenaš je najljepša, najmilija, najbolja molitva. To je molitva, koju nam je samo Presv. Srce ostavilo kao sveti amanet. To je molitva postolska. I kad je pravi apostol Isusov moli, mislit će osobito na riječi: »Sveti se ime tvoje! — Dodi kraljevstvo tvoje!«

Iza Očenaša nema katoličkom srcu milije molitve od Zdravomarije. Mila je ta molitva, jer je upravljamo Onoj, koja nam je iza Isusa najmilija — upravljamo je svojoj Majci. A draga je ta molitva i samoj nebeskoj Majci, jer je ona uvijek sjeća milosti, što joj ih Bog iskazao. Stoga je eto Apostolstvo molitve izabralo za svoje članove upravo ove dvije molitve.

Naknada.

U treću skupinu Apostolstva molitve pripadaju oni, koji osim dužnosti barem prve skupine, svake sedmice ili barem svakog mjeseca pristupaju sv. Pričesti nastojeći da njome zadovolje Presv. Srcu radi grijeha, kojima ga ljudi vrijedaju.

Članovi Apostolstva molitve nastoje pružiti Isusu dužnu zadovoljštinu sv. Pričeštu upravo stoga, jer Isus želi, da mu se na taj način dade zadovoljština. Vidi se to iz njegovih riječi sv. Margareti: »Uvelike žedam za čašcu i ljubavlju ljudskom u Presv. Sakramentu. Međutim skoro nikoga ne mogu da nadem, koji bi se prema mojoj želji tršio, da mi utaži ovu žedu... Sva moja nastojanja, da obdarim ljude svojim dobročinstvima, uzvraćaju mi se hladnoćom i prezirom. Da j' me barem ti utješi time, što ćeš, koliko ti bude moguće, nadoknadiš tu nezahvalnost, primićeš me u sv. Pričesti, koliko ti god dopusti poslušnost.«

Nesamo ovu odabranicu svoga Presv. Srca, već i sve vjernike poziva Isus, da mu sv. Pričeštu pruže dužnu zadovoljštinu: »Vrlo mi se sviđa, kad vidim, da me tko želi primiti u sv. Pričesti. Kolikogod puta vidim u kojem srcu tu želju, toliko ga puta milo pogledam, da ga privučem k sebi.« — »Neka štovatelji moga Srca pokažu svoju ljubav odlukom, da će mu pružiti zadovoljštinu radi nezahvalnosti, koju u velikoj mjeri pokazuju ljudi spram Presv. Sakramenta.«

Štovateljima Presv. Srca poznate su osobito ove riječi, u kojima se također traži zadovoljština sv. Pričeštu: »Gle ovo srce,

što je ljudi toliko ljubilo, da nije ništa propustilo, već se iscrplo i uništalo, samo da im pokaže svoju ljubav. A za hvalu od veće strane ljudi ne primam drugo van nezahvalnost, koju mi u tom Sakramentu ljubavi pokazuju svojim prezirom, nepristojnošću, svetogrdem i hladnoćom. Pa što me još više boli, jest, što to čine srca, koja su mi posvećena.» »Zato od tebe tražim, da Prvi petak iza Osmine Tjelovske bude posebna Svetkovina u slavu mojemu Srcu. Na taj dan neka se primi sv. Pričest i neka se Srcu mojemu svečanom Otprošnjom povrati čast, povrijedena uvredama, što su mu nanesene za vremena, dok je bilo izloženo na oltarima. A ja ti obećajem, da će se Srce moje raširiti i milostima ljubavi svoje obilno nagraditi one, koji mu iskažu ovu počast te uznaštvo, da mu je i drugi iskažu.«

Mile su Presv. Srcu pojedinačne naknadne sv. Pričesti, ali su mu još milije generalne ili zajedničke. Na generalnim ili zajedničkim sv. Pričestima skupljaju se članovi Apostolstva molitve

Štrigova: Djev. dr. Sreća Isusova.

u što većem broju oko Stola Gospodnjega. Milo je Isusu, kad vidi kod nebeske gozbe velik broj svojih prijatelja. Pogled na njih blaži mu žalost, koju osjeća njegovo Presv. Srce radi hladnoće i nemara drugih uzvanika.

To su eto dužnosti svete Vojske Presv. Srca. Tko malo ljubi Spasitelja, ko ima samo iskru apostolskoga žara, ne će reći, da su ove dužnosti teške, već će nastojati, da ih što prije preuzme na se i da ih što savjesnije ispunja s uvjerenjem, da će tako uvelike omiljeti Presv. Srcu.

F. M.

SVEĆENIK I NAROD.

Za svećenike možemo reći da su vojnici, koji imaju za zadaču spasenje svijeta. Oni su sami posvećeni sakramenton sv. reda, i njihova duša nosi na sebi pečat Svevišnjega. Sv. Crkva daje punomoć i šalje ih kao poslanike Božje, da rade, da šire istinu i milosti vjere u razapetoga Isusa. Sakramenat ženidbe je srebrna posuda, u koju je nebo stavilo svoj blagoslov. Ovako blagoslovena ženidba je vrelo naravnog radanja i širenja ljudskoga roda. Sakramenat sv. reda je zlatna posuda, u koju je nebo

stavilo svoj blagoslov. Sv. red je vrelo nadnaravnog radanja ljudskog roda. Kao što u carstvu prirode ljudi radaju ljude, tako i u carstvu milosti ljudi preporadaju ljude. Onima, koji se na novo radaju po milosti, svećenici su ocevi. Ito zato, jer je svećenik djetelj Božjih tajna, jer je on sluga Kristov.

Kakav je razlog, što potiče ljude u crnim mantijama na posao? Korist naroda! Svećenik hoće, da onu moć, koju je primio kod polaganja biskupovih ruku: moć da pretvara kruh i vino u Tijelo i Krv Isusovu, da opršta grijeha, da blagosavlje: da svu tu svoju moć upotrebi na što veće dobro naroda. Svećenici se posvećuju i šalju, da idu naviještati veselje siromašnima i propovijedati ljudima godinu pomirenja s Bogom. U svećeničke ruke su položeni ključevi od crkve i svetohraništa. Ito zato, da onima, koji su umorni i opterećeni, mognu otvoriti vrata od obaju svetišta. Svećenik se posvećuje zato, da uzmogne punim rukama dijeliti narodu darove milosti Božje. A ako je to zadaća svećenika, onda njegovo ređenje ne znači kidanje s narodom nego upravo vezanje uz narod.

Svaki svećenik po Srcu Isusovu znade, da on nije postao svećenik, da bude gospodin, kojega će drugi posluživati. Nego on je postao svećenik, da služi dušama svoje subraće. Biti svećenik znači biti u službi Spasiteljeve ljubavi. Nije Isus sjajnom zvijezdom s neba otvorio slijepcu oči nego s malo blata s ulice. Isusova svemoć je iz obruba Isusove haljine poklonila zdravlje teško bolesnoj ženi. Svećenik je samo zemaljski prah. Rođen iz prašine kao i sva ostala djeca praoča Adama. Ali svećenik je prah u rukama Isusovim i zato prah, koji može slijepima otvarati oči. Svećenik je samo obrub, ali obrub na Isusovoj haljini i zato može pomoći onima, koji traže ozdravljenje. Ovo su ovlastice samo svećeničkoga staleža.

Sv. red obećaje svećeniku devoljno milosti kroz sav njegov život i rad. Ali treba znati, da ređenik ne postaje odjedamput začaranji junak iz narodnih priča, kojega ne može ništa više raniti. Za upravitelje sv. Tajna nisu postavljeni anđeli, koji nemaju ni tijela ni krvi. Mogu, a i moraju sablazni doći. Dogodi li se, da se koji nesretnik zaboravi pa nečistih ruku uzide na oltar, onda su to najzanimljivije vijesti. A dogodi li se, da koji objesivši mantiju o klim hoda naokolo sramoteći majku svoju Crkvu, takove se onda naziva velikim i slavnim ljudima, o takovim se kao o kakovim junacima govori po čitavoj zemlji. Nitko pametan ne smije dobru voćku suditi po otpadcima niti junačku vojsku po bjeguncima. Istina, ima zvjezdoznanaca, koji na zvjezdanom nebuh proučavaju samo, kako zvijezde padaju. Mi znademo, da liječenje ostaje liječenje i onda, kad i sam liječnik leži bolestan u bolnici.

Bogu hvala, naš narod zna, da vjera ostaje vjera uza sve istinite, a još više izmišljene grijehi svećenikâ. Iz svih zakutaka svijeta, koji postoje kao i onih, koji ne postoje, struže i iskapa protuvjerska štampa svećeničke sablazni, da ih onda u što jačim bojama prikaže. Ovakova štampa neka izabere za svoj grb: strvinara. A što se kroz godine i godine iznose uvijek isti slučajevi, pokazuje samo to, da ovakove sablazni nisu nešto svagdanjega.

Nijedan drugi stalež osim svećeničkog nije tako usko povezan uz čitav narod sve do zadnjega sela. Svećenik dijeli s narodom veselje i žalost. Svećenici liječe rane, koje se nikojem drugom liječniku ne govore. Svećenik kroji pravdu ondje, gdje suci i sudačke knjige ne pomažu ništa. Ljubav k bližnjem jest

Slavonski Brod: S predstave bratovštine Srca Isusova.

zakon, po kojem se ravna svećenik u svojem radu. Takav zakon glasi: Bog ti je odmjerio svoje darove bogato, ali zato, da i ti obilno dijeliš. Takav zakon glasi: Najbolje koristi svojoj duši, tko koristi spasenju duše svoga bližnjega. Takav zakon glasi: Ti moraš u svijet, koji kune i psuje, unijeti »Slava Ocu...« iz svog časoslova, što ga svaki dan moliš. Ti moraš neumorno orati i onda sijati. Ne smeta ništa, što će možda tuda ruka nad tvojim grobom vezati snopove.

Ispovijed, koju često znaju pogrdjivati, ima golemu iako sakrivenu zadaću u životu svakoga naroda. Njezina važnost se ne može uopće brojkama računati pa onda u knjigu metnuti. Tu se u ime Božje s jednom riječju odrješenja skidaju s duša tereti. Samoubijstva se sprečavaju. Kroti se razuzdana mlađež. Vraća se roditeljima ljubav djece, supruzima bračna vjernost, i tako kućama mir. Nadoknađuje se za nepravde protiv časti i imetku. Sve to radi svećenik, iako dugi satovi, koje provede u isповijedaonici, malo pomalo uništaju njegovo zdravlje. Svećenik to radi i onda,

kada se ovaj njegov rad ljubavi naziva zločinstvom protiv narodnoj čudorednosti, i kada se tako njegova čast, koja je dragocjenija od zdravlja, baca u blato. Ovdje su vrata klevetama širom otvorena, dok isповједni pečat drži usta svećenikova čvrsto zatvorena. On ne može da brani svoju čast.

Kardinal Faulhaber.

POVJERENICIMA, PRETPLATNICIMA I ČITATELJIMA.

Na svršetku smo godine 1932. Prije svega zahvaljujemo svim neumornim povjerenicima, suradnicima i preplatnicima Glasnika, koji su svojski nastojali, da svoj omiljeni Glasnik što više prošire, podupru svojom redovitom preplatom i kojim malim darom. Imade načalost i onih, koji su svoju dužnost zaboravili, te ih ovom zgodom lijeponimo, da zaostalu preplatu barem do konca ove godine namire.

Povjerenicima bit će olakšan posao, ako se prihvate vrlo zgodna načina nekih naših povjerenika, koji u tri navrata u godini sabiru preplatu. Na ovaj način svake godine do Uskrsa urede svoje račune. Preplata za godinu 1933. ostaje D i n. 15. — Za Ameriku 50 centi, za Italiju 8 lira, za Mađarsku 2.50 Pengo.

Dragi povjerenici, preplatnici i čitatelji Glasnika S. I. Nastojte, da ne bude više ni jedne kuće, obitelji, koja ne bi primala svoj obiteljski list »Glasnik Presv. Srca Isusova«.

IZ DRUŠTVA SV. IGNACIJA.

Dobrim i darežljivim srcima. Društvo sv. Ignacija podiglo je Dom duhovnih vježba, dakako na dug. To je Dom na Jordanovcu u Zagrebu. Stajao je 3 milijuna i po dinara. Sada imade na njemu dugova ispod 3 milijuna. Mi smo rado zašli u taj dug, jer smo uvjereni, da će katolici ovaj svoj dom zavoliti i sav dug isplatiti. Podigli smo ovaj dom pa i s dugom, jer znamo, kako ćemo na taj način spasti premnoge duše, a pri tome ne će nas zapustiti dragi Bog, već će ganuti srca dobrih ljudi, da nam pošalju ma i najmanji novčani darak za ovaj Dom ili stupe u Društvo sv. Ignacija ili u Misnu svezu, i tako pomognu sebi i dobroj stvari. Svi će se članovi moliti za dobroćinitelje.

Dom duh. vježba je vrlo važna stvar. O tome veli sv. Otac Papa Pijo XI. ovo: »Ustanovu duhovnih vježba valja pomagati. Dom duhovnih vježba vodi k Bogu i Boga k dušama, da tamо dode Bog sa svojim milostima, darovima i blagoslovima. Tko tu pomaže, čini najveće dobro dijelo.«

500 mlađića je u Švicarskoj Velikog tjedna ove godine obavilo zatvorene svoje duhovne vježbe u raznim Domovima, kojih u samoj Švicarskoj ima 10.

Darove treba slati na Društvo sv. Ignacija u Zagrebu I/147.

A. Alfrević D. I.

Pošaljite zaostalu preplatu!

Preplatite se na Glasnik Presv. Srca Isusova!

NAKANE APOSTOLSTVA MOLITVE U GODINI 1933.

Siječanj. Opća nakana: Mir Kristov u Kraljevstvu Kristovu. Misija: Obraćanje protestanata u misijama.

Veljača. Opća nakana: Vlade. Misija: Katolička Crkva u Kini.

Ožujak. Opća nakana: Komunizam i plutokracija. Misija: Obraćanje budista na krajnjem Istoku, u Birmaniji i na Cejlonu.

Travanj. Opća nakana: Primjer katolika u vjerskom životu. Misija: Indiji i mir Kristov.

Svibanj. Opća nakana: Po Mariji do Srca Isusova. Misija: Porast misijonara u duhovnom i brojčanom pogledu.

Lipanj. Opća nakana: Presveto Srce ufanje sviju nas. Misija: Ista.

Srpanj. Opća nakana: Cistoća srca. Misija: Pogibelj laicizma u misijama.

Kolovoza. Opća nakana: Duhovni pastiri. Misija: Biskupi, apostolski vikari i prefekti.

Rujan. Opća nakana: Procvat crkvenih nauka. Misija: Sjemenište za domaći naraštaj.

Listopad. Opća nakana: Andeli čuvari. Misija: Porast revnosti katoličke za misije.

Studenji. Opća nakana: Oni, što umiru bez sv. sakramenata. Misija: Katoličke škole i vjerski odgoj.

Prosinac. Opća nakana: Apostolat među radničkim i siromašnim slojevima. Misija: Djela milosrda.

**Preplaćujte doživotno svoju obitelj na
»GLASNIK PRESV. SRCA ISUSOVA« kao obiteljski list.**

ZAHVALNICE

U TESKOJ BOLESTI.

Hrvatska. Razboljela se supruga našeg opće poštovanog i priznatog liječnika, gospoda izvanredno mila i sa svakim prijazna. I bolest njezina probudi općenito saučešće. Zar ona da umre i da ostavi svoju milu djecu?... Suprug izjavlja da suznim očima pred jednom bolesničinom priateljicom, veoma pobožnom gospodom, da je bolest vrlo opasna i pogoršava se takovom brzinom, da mu se takav slučaj u njegovoj službi još nije desio. Gospoda zavapi: »O Isuse moj, tu Ti moraš pomoći!« Na to će liječnik: »Ako ona ozdravi, onda to možete javiti u svim katoličkim listovima.« — Dobra se gospoda obrati na sve nas, koji se u crkvi, a navlastito kod sv. Prcišti dnevno ili bar često sastajemo, da se molimo za dragu bolesnicu. I molile smo se velikim pouzdanjem Bož. Srcu Isusovu, nebeskoj Majci i sv. Maloj Tereziji. Molili su se i naši dušobrižnici. I bolesnica se molila, isповjedila se i pričestila, uzdala se u moć lurdskе vode.

A dragi Isus? Liječnik je već mogao slijedeci dan iza njezine ispovijedi da izjavlji: »Isus je pomogao — ovako nisku temperaturu već odavnina nije imala.« I bolest je doista krenula na bolje. Bolesnica se pridigla. Nadamo se, da će nam posve ozdraviti. *N. N.*

PROTI VJETRU.

Dalmacija. Muž, ja i troje naše male djece vozili se preko morskog kanala Brač - Split. Veliki valovi, vjetar protivan, teškom mukom išli smo nekako naprijed. Počeh s djecom moliti krunici na čast Presv. Srca. Na polovici kanala vjetar se stišao i mi veseli stigosmo do cilja.

F. B.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Amerika MŠ Pobijedene klevete, dar dol. 5.— *Baćun* KK Milosti, dar d. 20.— *Bakar* BO Uslišane molbe, dar d. 20.— *Bjelovar* RK Ozdravilo dijete. — *Bosiljevo* BC Zdravlje, dar d. 30.— *Bregi* BH Ozdravila, dar d. 10.— *Brodski Varaš* MB Dobro prošla na sudu. — *Graduska* AM Ozdravila unuka, dar d. 10.— *Hlebine* AM Pomoć u gospodarstvu, dar d. 10.— *Hrvatska NN* Pomoć u opasnoj bolesti. — *Koprivnica* DN Sretno putovao, dar d. 10.— *Kostrena* ST Milosti, dar d. 10.— *Kustosija* AR Zdravlje. — *Lemeš* IG Sin napreduje u školi, sretno prošla parnica, dar d. 10.— *Miholjac* RK Uspjeh u naucima, sretan porod, dijete ozdravilo, dar d. 10.— *Milna* FB Pomoć za vožnje po moru. — *Mitrovica* JS Milosti, dar d. 10.— *New York KZ* Ozdravila obitelj, dar dol. 1. — *Novi Sad* AJB Sretno svršena parnica, dar d. 50.— *Orehovica* IK Milosti, dar d. 10.— *Ostijek* ZZ Milosti, dar d. 20.— *ET* Uslišana molba, dar d. 20.— *SL* Zdravlje očiju, dar d. 20.— *Petrinja* LF Ozdravila. — *MP Kćerka* položila ispit. — *RV* Milosti, dar d. 50.— *Popovići* MP Milosti, dar d. 2.50 *Samobor* MN Pomoć u bolesti. — *San Francisco* MF Milosti, dar dol. 1.— *Sedlarica* BF Operacija uspjela, dar d. 50.— *Sikirevc* FZ Milosti, dar d. 10.— *Spilić* IM Milosti, dar d. 20.— *Split* JK Zdravlje, dar d. 80.— *Stara Gradiška* TR Pomoć u bolestima, dar d. 50.— *Snječarac* DK Milosti, dar d. 10.— *Šibenik* MK Milosti, dar d. 100.— *NN* Milosti, dar d. 20.— *Štivica* AK Operacija uspjela, dar d. 100.— *Tomašinci* ESch Prisustvovala duhovnim vježbama na Vrhovcu, dar d. 10.— *Vel. Koparica* ML Zdravlje, dar d. 50.— *Zagreb* JB Sin sretno položio ispit, dar d. 25.— *ML* Ozdravila. — *KGj* Dobio namještenje. — *MK* Sretna operacija, dar d. 50.— *MS* Sin položio ispit, dar d. 50.— *AGi* Operacija uspjela. — *MM* Dijete ozdravilo, dar d. 30.— *EP* Uslišane molitve, dar d. 20.— *Zlatar* AP Potpuno ozdravljenje. — *Žaičina* NN Milosti, dar d. 20.—

VIJESTI

STRIGOVA. Članice Djev. društva željno su očekivale posvetu svoje zastave. Posveta je obavljena 30. rujna po presvij. g. Lj. Knežiću u čuvenoj kapeli sv. Jeronima. Jer je taj dan bilo proštenje, i mi smo pod svojim barjakom stupale u procesiji. Našoj je zastavi kumovala grofica A. pl. Fodrocij. Ovom zgodom bio je kod nas isusovac o. Tomo Jagrić, koji nam je kroz tri dana propovijedao i organizirao našu mladež. Križara ima oko 30, dok Djev. dr. S. I. broji do 100 članica.

V. Golenko, tajnica.

MARTIJANEĆ. Naše Djev. društvo dobro napreduje. Primljeno je 20 novih članica. Pojedine skupine donose u odredene subote cvijeće te lijepo olatare kite. Svake prve nedjelje imamo sastanak u crkvi, na kojem nam govori preč. g. upravitelj društva. Po više članica prisustvuje dnevno sv. Misi i prima sv. Pricaest.

Milka Krušec, glav.

TUHELJ. Naše Djev. dr. S. I. hvala Bogu lijepo napreduje. Kao naknadu Bož. Srcu za sve uvrede prikazale smo sv. Pricaest 1.176, žrtava 8.198, krunica 2.932, sv. Misa 278, Zlatnih krunica 202, Pohoda Presv. Sakr. 47.

Josipa Prekratić, glavarica.

PODRAVSKI SVIBOVAC. U našem skromnom selu Svibovcu kod Varaždina osnovano je ove godine Djevojačko društvo Srca Isusova. Svečano primanje prvih članica obavljeno je 17. rujna.

Nakon propovjedi vlč. g. Milana Nikšića, upravitelja našeg društva, obećale smo, da ćemo dušom i tijelom služiti Spasitelju.

31. srpnja posvećen je naš barjak. Kumica barjaka bila je gda Darinka Ivić iz Varaždina. Za ovu svečanost izvježbao nas u pjevanju naš g. učitelj Fleischman.

Još nikada nije u našem seocu bilo tako veselo i tako lijepo kao na ovaj dan. Sve je pohrilo iz malenih kuća, da vidi ovo lijepo društvo na okupu ispod svojeg toliko željkovanog barjaka. Zahvaljujemo Djevojačkom društvu iz susjednog sela Sračinca, jer je ono s nama u zajednici sudjelovalo na ovoj proslavi. 2. kolovoza pošle smo s našim svetim barjakom k Majci Božijoj Bistričkoj. Ima nas 27 članica i 42 kandidatkinje. Od 17. srpnja primile smo 800 svetih pričesti, izmolile 1000 krunica, 324 litanije. Nastojat ćemo, da što više širim Ljubav prema Božanskom Spasitelju i molimo presveto Srce Isusovo, da izlije na nas, na naš narod kao i na cijeli svijet vrelo svojih milosti.

Trtinjak Božića, glavarica.

ZAVALJE (Lika). Božanskom Srcu Isusovu budi hvala, naše se društvo dobro drži. Sve svoje dužnosti točno i veselo obavlja. Osim mjesecne zajedničke Pričesti pričešćujemo se i na veće blagdane. Kao što svake godine tako smo i ove, iako je bio pljusak kiše, naš glavni blagdan proslavili idući procesijom u filijalu, koja je udaljena osam kilometara. G. župnik nas uz ostala redovna predavanja razveseli i svojim kućnim kisom, s pomoću kojeg smo vidjele, prikazanja Lurdske Gospe, Abrahamovu žrtvu, i drugo. Ima nas nešto manji broj, jer su se neke udale, a neke su radi slobodnijega vladanja isključene. No veselje nam je svima, što imamo podmladak dobrih i čestitih djevojaka, koje će naskoro naše društvo pojačati. Sv. Pričesti imade godišnje u našoj župi 6.000. Osobito nam je veselje, što se uvelo u nas klanjanje od Velikog petka ujutro pa do u subotu poslike podne do uskrsnuća. U to vrijeme sve se članice po više puta izredaju, ite s veseljem. Neka Božansko Srce Isusovo i nadalje uzdrži ovaj zanos u srcima naših članica.

Jelena Dujmović, glavarica.

U SLAVONSKOM BRODU postoji već mnogo godina Bratovština Srca Isusova, koju s velikom ljubavlju i brigom vodi mjesni župnik preč. g. Dominik Šarčević, a pomažu mu njegovi duhovni suradnici. Bratovština je vrlo agilna, ima i svoj podmladak. Svakom zgodom nastupa Bratovština dostoјno. Na procesijama i na misi i na večernjama uvijek je brojno zastupana i po svojim muškim i ženskim članovima i svojim podmlatkom, a i privatno obavlja razne običnosti. Izvan crkve opaža se mar članica, koje vodene katoličkom idejom nastoje svagdje pokazati revnost za dobro. Tako su i ove godine 25. rujna u priličile pod vodstvom mjesnog kapelana veleč. g. Gašić akciju u korist širenja katoličke misli za misije širom svijeta. Prijedile su u tu svrhu predstavu u dvorištu župnoga dvora. Davale su tri komada: igrokaz »Biserka«, koji su izvodile članice iz podmlatka, dok su odrasle članice nastupile s predstavom u četiri čina »Utjeha žalosnih« i šaljivom aktovkom »Hercegovački svatovi«. Pozornicu su ukrasile vrlo lijepo samim tropskim biljem i lijepim oleanderima. te bi čovjek mislio, da se čin zbilja odigrava negdje daleko od nas. Prvi dio je kako igrom mladih glumaca tako ozbilnjim sadržajem uz ljupki andeoski pjev sve prisutne zadivio, a tako isto i ozbiljan komad »Utjeha žalosnih«, dok je vesela i živahna igra »Hercegovački svatovi« razvedrila i najozbiljnija lica. Svima se je priredba svidjela. Predstavi je prisustvovalo vrlo mnogo svijeta.

Jedna učiteljica.

Sv. NIKOLA ZELINA. Posveta zastave Djev. dr. S. I. obavila se 15. VIII. 1932. Poklonila ju i kumovala mil. gda Otilija ud. Buneta. Stajala zastava s vrpcom 9250 d. Blagoslovio preč. Ig. Debeljak uz govor u prislušku tisuća naroda. Procesija došla iz Sv. Iv. Zeline sa Djev. dr. S. I. i iz drugih župa. Iza blagoslova zastave bila je svečana procesija s novim barjakom uz oduševljeno pjevanje. Iza procesije opet je govorio preč. Msgr. Dr. M. Beluhan o Bl. Gosp. Nakon toga svećana sv. Misa. Na koru pjevalo Gruberova Misu društvo Branimir iz Zagreba. Svečanim objedom završila se svečanost. U dva primanja primljene su u Društvo 34 članice — tako da sada broji 70 članica.

KNJIGE

SVETOJERONIMSKE KNJIGE ZA GOD. 1933. Hrvatsko književno društvo sv. Jeronima u Zagrebu izdalo je i već raspačava nova po izbor izdanja za godinu 1933. po članovi mogu dobiti devet knjiga za 40.— d. ili pet knjiga za 20.— d., a oni najsiromašniji bar sam kalendar »Danici« za 7 d. Nečlanovi plaćaju dvostruko.

Redovna izdanja (20 dinara) jesu ova:

Kalendar »Danica« za g. 1933. pun zabava, pouka i slika.

Evangelist, savremene pouke za nedjeljna evangelija od nadbisk. dr. I. Ev. Šarića.

Barun Ivica, seoska pripovijest od najvećeg hrvatskog pisca Augusta Šenoe.

Crvena Djatelina, gospodarska pouka o livadama, umjetnom gnojenju i novom spremjanju krme ukiseljavanjem »silažom« od prof. dr. V. Mandekića.

Peta knjiga sa skladišta na dar.

Izvanredna izdanja (daljnje četiri knjige za Din. 20.—)

Hrvatski Job povjesni prikaz u narodnoj pjesmi opjevanog hrvatskog junaka Ivana Karlovića. Napisao prof. Petar Grgec.

Mala sveta Terezija izvorni životopis moderne svetice od prof. L. Katića.

Covjek, starinska gluma o bogataševu umiranju od Hofmansthala u prijevodu dr. M. Bogdanovića.

Palčićev kraljevski let i druge pripovijesti od naše hrvatske spisateljice Jagode Truhelke.

Knjige se naručuju kod jeronimskih povjerenika (župnih ureda) ili izravno kod Društva sv. Jeronima Zagreb Trg. Kr. Tomislava 21.

NOVA Pjesmarica, zbirka crkvenih pjesama s notama. Ovdje su pjesme, koje se pjevaju u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu, a dobro će doći svim crvnim pjevačima i zborovima po našim župama, gdje se goji crkveno pjevanje. Ovaj I. dio sadržaje: Adventske i Božićne pjesme, koje su tiskane vrlo ukusnim noticama i zornim tekstom. To je izvadak iz velike crkvene pjesmarice »Magnifikate», koji će se dogotoviti, ako Bog dade, za 1 - 2 godine. Cijena ovom sveštiču od 32 pjesme iznosi 3 Din., a na svakih deset komada dobiva se jedan primjerak badava.

Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova«
Zagreb I/147.

HIMNA ISUSU KRALJU. Auktor poznatih i narodu već toliko omiljelih crkvenih pjesama: »Kraljici Hrvata« i »Do nebesa« obdario nas je novom himnom »Isusu Kralju«, koju je sam auktor također uglažbio. Kao prve dvije postat će i ova himna brzo svojima čitavog naroda. Tekst projejava velika i uzvišena misao hvale i slave, koju duguju svi narodi Spasitelju. Duh muzike odgovara duhu teksta, a usprkos jednoličnog ritma melodija isključuje svaku monotoniju. Himna je za sada izšla na posebnom listu samo za jedan glas i može se dobiti u svim katol. knjižarama u Zagrebu ili direktno kod naklade: Hrvatske Knjižare u Splitu. Cijena za 25 komada D. 10, 50 komada D. 20, 100 komada D. 35.

VJENCIC CUD. GOSPE OD ZDRAVLJA. 2. izd. prir. Uprava svetišta Čud. Gospe od Zdravlja, Split-Dobri. Str. 104. Cij. D. 3.—

Jedan od najljepših Vjenčića, koji su dosada kod nas izšli. U njemu se nalazi Pobožnost 9 subota na čast Gospe od Zdravlja, Mjesec studeni ili Mjesec Gospe od Zdravlja, neke opće i posebne pobožnosti prama Gospa od Zdravlja. Na svršetku su dodana pravila Pob. Zadruge Sv. Ante, oprosti i kako se drže mjesecni sastanci Pob. Zadruge.

ALBUM. — Krasan Album euharistijskog kongresa u Sarajevu izdala je »Akademija Regina Apostolorum«, Sarajevo, Koroščeva ul. 15. Cijena D. 10.

Dr. N. Žuvić: NEDJELJA. Cijena d. 2. Narudžbe: Knjižara Napredak, Zagreb, Samostanska ul. 8. Lijepa brošurica, koja govorci o uzvišenosti dana Gospodnjega. Dobro će doći svima, osobito onima, koji imaju prilike, da slušaju, kako adventisti udaraju proti nedjelji.

KALENDAR SV. ANTE za god. 1933. — Izašao je i već se raspačava. Opseg je Kalendara 176 + 36 stranica, a cijena mu je uza sve to samo 10 (deset) d. s poštarnicom. Ilustriran je s preko 50 slika. Umjetnička naslovna slika u tri boje. Tehničkoj doljeranosti Kalendara odgovara bogat i vrijedan sadržaj: 9 pjesama, 13 pripovijesti i 25 članaka. Lijepi broj članaka, pripovijesti i ilustracija odnosi se na bosansku prošlost; tako ovaj Kalendar i ne spominjući to komemorira 470-godišnjicu bosanske propasti. O sadržajnoj vrijednosti uveravaju na prvi mali imena pisaca u ovom Kalendaru zastupanih; spominjemo samo neke: Goll Alba, Jurkić Štefa, Dr. Binički, Bor Hrvoje, Džaja fra M., prof. Grgec, fra Markušić, prof. Matasović, Dr Petrov, Dr Talić, Don N. Subotić. — Bez imalo pretjerivanja može se reći, da je svojim ovogodišnjim izdanjem Kalendar sv. Ante još više povećao prestiž koji je u prošlih 7 godišta postigao u našoj javnosti, pa ga svima najtoplje preporučamo. Adresa za narudžbe: Uprava Glasnika Sv. Ante, Sarajevo, I/152.

DJEVOJAČKA POZORNICA (čupni ured sv. Marije) ZAGREB — Kaptol 3. Veliki izbor krasnih pozorišnih komada. Na želju može se dobiti popis s kratkim sadržajem i cijenama.

PIERRE MAURIAC, RASTAVLJENA. Ovih je dana izšao prekrasni roman francuskog katoličkog pisca P. Mauriaca »Rastavljen«. Iako se u romanu raspravlja o rastavi braka, ova je knjiga napisana s takvom obzirljivošću, da ne će smutiti niti najnježniju katoličku dušu, nego će svojim plemenitim mislima, vanredno napetim i zanimivim sadržajem ući u volju svih onih, koji ga budu pročitali. Najtoplje preporučujemo ovaj roman. Cijena je broširanom primjerku, s prekrasnom modernom opremom 30 d., a uvezanim primercima s posebnom izvornom opremom 40 d. Čista dobit ovoga romana namijenjena je u korist jedinoga katoličkog dnevnika kod Hrvata »Hrvatske Straže«. Knjiga se naručuje kod »Alfa«, Zagreb, Trenkova ul. I/II, a može se dobiti i u svim boljim knjižarama.

Straub, Wilhelm, DIE GESCHICHTE VOM JESUSKIND. Den Kleinen erzählt. Mit Bildern von Johannes Thiel. gr. 8° (VIII u. 54 S.; 8 mehrfarbige Tafeln.) Freiburg im Breisgau 1932, Herder. 2.40 M.; in Leinwand 3.60 M.

Dijete treba odgajati posebno kod kuće. Ali roditeljima često manjkaju pomagala u tom važnom poslu. Evo jedne knjige, koja će svojim štivom i slikama biti od velike pomoći u ovom poslu. Pripovijeda se samo o životu iz mlađih dana Isusovih točno se držeći sv. evanđelja. Knjiga je pisana jednostavno, pregledno, upravo s tom svrhom, da pomogne majkama.

Dehen Peter, LEBEN UND GEGENWART. Ein Führer für die gewerbliche Jugend. 8° (VIII u. 104 S.) Freiburg im Breisgau 1931, Herder. Kartonierte 1.20 M.; ab 25 Stück je 1.10 M.

Knjiga je pisana za mladi svijet, što je zaposlen u radionicama i industriji. Pisac je sam proživio ono, o čemu piše; sam je bio šegrt, naučnik, majstor. Ali on je poznat i učenom svijetu. U ovoj knjizi daje sočne odgovore na životna pitanja mladoga čovjeka. Knjiga će dobro doći nesamo mlađeži već i odraslima, osobito roditeljima, odgojiteljima. Pitanja o prirodnim nagonima, ženidbi, obitelji, domovini, pravu na posao, zvanju, tehnicu itd. obradena su popularno ali i temeljito.

Hophan O. KREUZWEG DES KRANKEN. Freiburg i. B. 1932. Herder, 4.40 M. — Pisac je sam išao križnim putem dulje nego 10 godina. Osvjedočio se, da u bolesti ne pomaže kojekakvo filozofiranje, kojekakva teorija. Mir svoga srca našao je promatrajući Isusov križni put i usporedujući ga sa svojim. Knjiga je puna života, jer je pisana prema vlastitom iskustvu, ali je i puna ljubavi i pobožnosti, koja se očistila i ražarila u vatri patnje.

Hans Hümmerer (Hans Sauerland), JUGEND AN DER MASCHINE. Mit 4 Bildern von Rudolf Schlichter. 8° (XVI u. 316 S.) Freiburg im Breisgau 1932, Herder. Kartoniert 3.80 M.; in Leinwand 4.40 M.

Među najteža i najvažnija pitanja kršćanske socijologije spada pitanje o proletarskoj, radničkoj mlađeži, koju treba osloboditi nesamo od materijalnog nego i od duševnog siromaštva. Auktor je već poznat kao socijološki pisac. U tri velika odsjeka s naslovima: Erkenntnis, Wille, Gnade pruža pisac pomoći, koje treba osobito radničku mlađež. Ova je knjiga krasan voda kroz život.

Linhardt R., UNSERE IDEALE, Freiburg i. B. 1930. Herder, 5.50 M.

Knjiga sadržaje katoličku nauku u biti o čudoredu. Pisana je na znanstvenom temelju, ali popularno. Nešto iz sadržaja: Deutung d. Lebens; Freiheit, Gewissen; Selbstliebe, Selbstveleugnung; Sexualität; Besitz, Arbeit, Erholung, Kunst, Eltern, Kinder, Glaube, Hoffnung, Liebe, Gott Vater, Gott Sohn, Gott H. Geist itd.

DAROVI

U RUJNU 1932.

Za sv. Mise: Antunovac PC 15 Clifton N.J. MM Dol. 1.— Gor Miholjac SKS 50 Kustošija AR 40 Sedlarica BF 50 Sikirević JR 15 Split KJ 20 Šibenik MR 20 Šljivoševci MV 20 Whiting Ind. MJ Dol. 3.— Voloder BC 60.

Za Svetište S. I.: Bosiljevo BC 30 Lohnica MŠ 100 Sedlarica BF 50 Vel. Kopanica LM 50 Whiting Ind. MJ Dol. 3.—

U čast S. I.: Bač KK 20 Dubrava MŠ 10 Gor. Miholjac SKS 50 Graduša AM 10 Granite City Ill. MŠ Dol. 5.— Hlebine AM 10 Irig JŠ 10 Kastel Sučurac DK 10 Miholjac RK 10 New York C. KZ Dol. 1.— Novi Sad JB 50 Ori-

ovac MR 10 Osijek ET 20 LL 20 Petrovaradin RV 50 Svetozar Mil. MV 20 Zagreb AG 10 AP 50 EP 20 JB 25 MM 30 NN 10 SM 50.

U čast S. I., Majci Bož, Gospa Lurd. i sv. Tereziji M. I.: Koprivnica DN 10 San Francisco MF Dol. 1.— Sikirevci FZ 10 Žažina NN 20.

Za rač. Glasnika S. J.: Antunovac PC 10 Bakar BC 20 Betina TB 25 Bregi Pos. BH 10 Brod n. S. EH 5 Đakovo IS 5 Greda ML 5 Katinići MJ Lira 10 Kostrena ST 10 Kuželj UL 10 Lemeš IG 10 Metković MR 5 Orahovica IK 10 Osijek MR 10 Palić MH 15 Popovići MP 2.500 Rajevošelo KV 30 Salmon Id. AD Dol. 2.— Sisak HT 5 Split KJ 80 St. Gradiška TR 50 Striživojna KG 10 Subotica PB 150 Šibenik MK 100 Špišić Bukovica IM 20 Tomašinci SE 10 Zagreb PK 500 ŠS 5.

Za kruh sv. Antuna: Chicago III. MP Dol. 1.— Radunice AM 100.

Za bengalske Mistije: Whiting Ind. MJ Dol. 1.—

Za otkup i pokrštenje crnačkih dječaka na imena: Kostajnica AF 100 na ime Ignacije, Radunice NN 100 na ime Ilija.

Savez Društva sv. Ignacija.

Mise: Gabrek Ida Zagreb d. 20, Božić Ljudevit Vlaškovač d. 20, Stibil Ana Zagreb za pok. roditelje M. Sever, Ivan i Tereza d. 40, Arhanić Josipa Zagreb za pok. Jelisavu i Vjekoslavu, za Jelisavu kć., za svoje zdravstvo, za srećan put d. 100.; Mišak Mijo, Zagreb po nakani d. 20, Gaj Julijana, Zagreb u dobru nakantu d. 40, Leuzzi Josip i Alojzija, Essex Mont po nakani Dol. 1. Bach Marija, Feričanci d. 20, Weissbacher Margareta Zagreb d. 20, I. F. Zagreb, d. 20, Bać Helene Sarajevo za svoje pok. d. 40, Krznarić Andr. Jos. Zagreb za pok. roditelje d. 40, Platužić Slava Stenjevac d. 20, Vuković Anka Stenjevac d. 20, Jedrilić Ante, Omišalj d. 20, Lauer Katica Sl. Požega d. 20, Hampel Marta Sarajevo za pok. Hinka i Justinu Hampel, d. 20, Krznarić Anica, Zagreb za pok. Krznarić Tomu d. 20, N. N. Zagreb za obraćenje muža i sinova d. 20, Cecek Jelena Derventa d. 20, Perišić dr. Srećko Split d. 20, Pejić Franjo Klakar d. 20, Klaric Jozina Pag po nakani d. 20, Desanti Kornelija Pag po nakani d. 20, ista za svoje mrtve d. 20, Havlik Franjka Zagreb za sebe d. 20, a za pok. Jelinić Danicu d. 20, Franjka Filipić Belišće d. 20, Mužar Josipa za pokojne svoje i po nakani d. 120, Puškarić Pavao Zagreb za pok. Ivana Puškarić d. 20, Kosi Marjana Zagreb za pok. roditelje d. 20, Babić Alojzija Pittsburgh za pok. Grgura Štiglić i Nikolu Babić Dol. 1.— Gjelatović N. Đakovo d. 20, Žganjar Antun, Maglence d. 20, Soš Melanija Zagreb d. 20, Šorić Katica, Crikvenica za dušu pok. d. 20, Sučić Sofija Zagreb za pok. Dragutina Sučića d. 20, Rusan Juraj Bučevac za jednog člana po nakani d. 31, Frkanec Pavao Makarska d. 20, Sufflay dr. Milan Zagreb d. 20, Randić Margaret, Sušak za svoga sina Narcisa d. 20, Fužine: Crnić Dragica d. 20, Draga Deluka Svetoslava i pok. Mato d. 40, Milenić Franka 20 d, Većerina Ivka 20 d. Zaprešić: pok. Ana Mlinarić 20 d, Mačkovac: Barišić Ivan d. 20, Plavna: Šimić Katica i Marta d. 40, Žđrelac: Juravić Jakov, 20 d, Zagreb: Galović Dragica d. 20, Obitelj Tkalcic 20 d, Lajić Franca d. 20, Obitelj Krušlin d. 20, Zlata i Vilma d. 40 i za pok. Barbaru i Ivana Saniju d. 40, Munger Nikola 20 d, Vizner 20 d., Pliverić Stjepan d. 60.

Članarinia: Stipić Pere Subotica d. 20, Weissbacher Margareta, Zagreb d. 100, Plivelić Josipa Zagreb d. 10, Krznarić Andrija Josip d. 20, Borosak Emil d. 10, Puškarić Pavao d. 10, Zupanić Marija d. 50, Ivan i Lucija Kovacević d. 60, (za Dom duh. vjež.) Prelog: Kuhar Ivan župnik i dekan d. 200, (za Dom. d. vj.) Podturen: Kristović Josip, župnik d. 125 za dom duh vj. Mala Subotica: Malek Valentin župnik d. 100 za Dom d. vj. Split Kate Kukoč d. 20.

KAZALO.

Akcija katol. i misije	str. 261.	Miholjeć D.: misije	50.
Andeo čuvan	306.	Mileta b.	106.
Andrija: čudo Vel. petka	199.	Mir međunarodni	161.
Apostoli budući	11, 169.	Misa: čežnja za	218.
Apostolstvo molitve 245, 275, 303,		Mišić b.	266.
Bantu	356.	Mladež: misije	134.
Bezgrješna	358.	Molitva	235.
Bibić K.	271.	Moscati J.	38.
Bližnji i dobar glas	289.	Nebo	353.
Bolničari i bolničarke	225.	New - York: najbogatija ulica	277.
Bolješevici 37. i Božić 81. i čovjek	198.	Novine	210.
Božić 7; zagonetka (pričovj.)	361.	Odgój 97, 229, 311, 312,	342.
Brak: nerazrešivost	147.	Općinstvo svetih	322.
Cistiliste: duše u...	340.	Papa: dubovno blago za... go- vori u Dublju	266.
Djela sv. Petra	294.	Piće: Napoleon gubi bitku 244; ni kapi	330.
Dolenc L.	367.	Pogani izvan domovine	196.
Društveni poredak	1.	Pokora	235.
Dubašnica: euhar. kongres	305.	Pop narodni	87.
Duhovne vježbe: dom 21, 48, 307;		Post za oca	85.
korist	179, 337.	Povjerenici	205.
Dužnost	209.	Pregrada: misije	240.
Euharistija	233.	Psova	274.
Friedl	108.	Rane Isusove	144.
Heribert	22.	Red: kontempl.	102.
Holandija	207.	Redovnici i redovnice	193.
Ignacije: moć	238.	Repar M.	243.
Ime kršno	183.	Sakramenat Presv.: oprost za po- hod	267.
Irci	213.	Sarajevo: euh. kongres	138, 229.
Iznašače katol. inžinira	345.	Stijepci: iznašače za...	345.
Jakobiti	6.	Smrt: brige	356.
Josip sv. (pjesma) 117; zaštitnik		Srce Isusovo: Povijest pobožnosti	
Crkve	66.	18, 76, 141, 174, 197, 264, 298, 328; i obitelj 51, 181; i po- sveta obitelji 78; čudesno o- zdravljenje 172; prvi petak	
Karpšek	360.	247, 313; u Presv. Srcu	177.
Klevetnica	293.	Sombor: misije	49.
Komunista i svećenik	214.	Stadler	364.
Korizma	44.	Starčević b.	263.
Kraljevstvo Kristovo	300, 332.	Stjepan prvomuč. (pjesma)	15.
Križari na djelu	216.	Svećenik: nestaćica 295; pozdrav	302.
Križevi	257.	Svećenik i narod	371.
Križni put: oprosti	70.	Štampa i davao 272; katolička	
Krv Isusova (pjesma)	208.	324; novine	210.
„Lanac sreće“	335.	Škapular	201.
Lurd: čudo	242, 262, 308.	Trn sveti	86, 199.
Lurdska voda: moć	217.	Uskrs	102.
Ljubav spram bližnjega 177, 327, 289.		Uzašače Isus. (pjesma)	134.
Marija: kraljica mučenika	129.		
pobožnosti spram M.	135.		
Zdravo Majko (pjesma)	173.		
Bezgrješna	358.		
Merz	165.		
Mihovil (pjesma)	271.		

Varaždin: proslava Krista Kralja	16.	Vjera: postojanost	33;	obrana
Veliki tjedan	72.	114; i ciganče	204.	
Vianney	268.	Vlatko i Marica (pričovijesti)	248,	
Vinogorci	113.		278,	309.
Vitez Srca Isusova (pričovijest)	343.	Zavodnik		325.
		Zdravomarija: moć		217.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA za godinu 1933. Već je blizu sav raspačan. I ove je godine vrlo bogat lijepim, poučnim štivom i ukušnim slikama, pjesmama i uputama za novu godinu 1933. Nijedna katolička obitelj ne bi smjela biti bez Kalendara Srca Isusova. Cijena 10 dinara, a tko naruči 10 kom., dobije jedan na dar i k tomu jednu lijepu knjigu.

MISIJSKI KALENDAR za godinu 1933. pun je lijepih slika s opširnim člancima iz sviju dijelova svijeta. Stoji samo 10 dinara, a povrh svakih 10 dobije se još jedan komad na dar i jedna knjižica iz povijesti Misija.

SVETI ARSKI ŽUPNIK IVAN MARIJA VIANEY. Upravo je izašlo u hrv. prijevodu prekrasno francusko djelo Dr. Trochya o svetom životu Ivana Marije Vianneya, pod naslovom: ARSKI ŽUPNIK. — Cijena, platno uvez Din. 40.—, broširana Din. 25.—

SVETE RANE ISUSOVE. U ovoj lijepoj brošurici iznosi se ukratko životopis odabrane duše, po kojoj je Isus objavio, kako mu je milo, kad se štuju njegove svete Rane. Tu se govorи o lijepoj krunici i milosrđu. Brošurica stoji samo Din. 5.—
